

Acc No. 6968

585

SIKH REFERENCE LIBRARY
S. G. P. C. (Amritsar)
Class No.....
Book No..... 6968
Acc. No.....

SIKH REFERENCE LIBRARY
S. G. P. C. (Amritsar)
Class No. ....
Book No. ....
Acc. No. ....

6968

9

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਦਿ ॥ ਵਾਗਾਂਗਿ
ਆਨਰਤਨਾਵਲੀ ॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਭੁਲੇਕ
ਬੋਲਣਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰੁਗੁਰਦੇਵਕਉਸਤਿਨਾਮੁ
ਜਿਸੁਮੰਤੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਭੁਵਜਲਦਿਚੋਕਾਢਿਕੈ
ਖੁਕਾਤਿਪਦਾਰਥਿਮਾਹਿਸਾਮਾਇਆ ॥ ਜਨਮਮ
ਰਣਭਉਕਟਿਆਸਿਸਾਰੋਗੁਦਿਜੋਗੁਮਿਟਾਇਆ ॥
॥ ਸਿਸਾਇਹੁਸਿਸਾਰੁਹੈ ॥ ਜਨਮਮਰਨਦਿਚਿਦੁਖੁਸ
ਬਾਇਆ ॥ ਜਮਰੰਤੁਸਿਰੋਨਉਤਰੈਸਾਕਾਤਿਦੁਰ

ਜਨਜਨਮੁਗਦਾਇਆ ਚਰਨਗਹ ਗੁਰ ਦੇਵਕੇ
ਸਤੁਸਬਦਦੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ ਭੁਇਭੁਗਤਿ
ਗੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਰਿ ਨਾਮਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਵਿੜਾਇ
ਆ ਜੇਹਾ ਬੀਓਤੇ ਹਾਠ ਲੁਪਾਇਆ ੧॥ ਗ੍ਰੰਥ
ਮੈ ਸਾਸਿਨ ਮਾਸਿ ਸਨਿ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਕਛੁ ਖਬਰਿ ਨ
ਪਾਈ ਚਰਕਤਿ ਬਿਦਕੀ ਦੇਹਿ ਗਚਿ ਪੀਚਿ ਤਤਕੀ
ਜੜਤਿ ਜੜਾਈ ਘਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰੇ ਚਉਥੀ
ਧਰਤੀ ਸੀਗਿ ਮਿਲਾਈ ਘੰਚਿ ਮਿਦਿਚਿ ਅਕਾਸੁ
ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਛਠਮੁ ਅਦਿਸਟੁ ਸਮਾਈ ਘੰਚ

ਤਤਪੰਚੀਸਿਗੁਨਿਸੰਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਮਿਲਿਦੇਹਿਬਣਾਈ २
ਖਾਣੀਬਾਣੀਚਲਿਤੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਰਿ
ਤੁਦਿਖਾਈ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈ ॥ ੨ ॥
ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਦਿਚਿਉਤਮੁਜਨਮੁਸੁਮਾ
ਣਸਿਦੇਹੀ ॥ ਅੰਖੀਦੇਖਣੁਕਰਨਿਸੁਣਿਮੁਖਿਸੁਭਿ
ਬੋਲਣੁਬਚਨਸੁਨੇਹੀ ॥ ਹਥੀਕਾਰਕਾਮਾਵਣੀਪੰ
ਗੀਚਲਿਸਤਿਸਿਗਮਿਲੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿਦਿਗਤਿ
ਕਰਿਧਰਮਕੀਖਟਿਖਵਾਓਣੁਕਾਰਿਕਰੇਹੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਗੁਰਬਾਣੀਪੜ੍ਹਿਸਮਝਿ

ਸੁਦੇਹੀ ਗੁਰਭਾਈ ਸਿਤੁਸਟਿ ਕਰਿ ਚਰਣਾਮਤੁ
ਲੈ ਮੁਖਿ ਪਦੇਹੀ ਪੇਰੀ ਪਦੁਨੁ ਛੋਡੀ ਅੰਕਣੀ
ਕਾਇਰ ਹਰਾ ਸਿਕਰੇਹੀ ਅਮਾਪਿ ਤਰੇਹੁਰ ਸਿਖ
ਤਰੇਹੀ ॥੨॥ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਵਾਉ
ਪਸਾਉ ਪਸਾਰਾ ਪੰਜਤਤ ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਿ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਅੰਦਰਿ ਤਿਭੁਵਨੁ ਸਾਰਾ ਕਾਦਰੁ ਕਿਨੇਨ
ਲਖਿ ਅਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੀਆ ਦੁਤਾਰਾ ਇਕੁ
ਦੂਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਕਰਿ ਲਖ ਬਿਅੰਤ ਅਸਿਖ ਅ
ਪਾਰਾ ਭੋਮਿ ਰੋਮਿ ਵਿਚਿ ਰਖਿ ਓਨਿ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ

ਕੋਰੋੜਿ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਇਕਸਿ ਇਕਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਵਿਚਿ ३
ਦਸਿ ਦਸਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰਉਤਾਰਾ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵਿ
ਬਿਅਸਿ ਕਰਿ ਕਈ ਕਤੇਬ ਮਹੰਮਦ ਯਾਰਾ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਇਕੁ ਏਤਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿ ਜੁਗਿ
ਕਰਿ ਥਾਪਨਾ ਸਤ ਜੁਗੁ ਝੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਸਾਜੇ ॥ ਚਉ
ਥਾ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਥਾਪਿ ਅਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਚਾਰੇ ਕੋਰਾ
ਜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਛਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਿਸੁ ਦ੍ਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵਰ
ਨੁ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਹੀ ਸਾ ਅਵਤਾਰੁ ਪਹੋ ਸੇ ਹੀ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਾਜੇ ॥ ਏਕੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਫਖਾਣੀ ਅੰਮੋਹਮਾ

ਇਆਤੇਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ਕਰਨਿਤਪਸਿਆਬਨਿਬਿ
ਖੇਵਖਤੁਗੁਜਾਰਨਿਪੀਨੀਸਾਗੇਲਖਵਕਿਆ
ਦੀਆਰਜਾਕੋਟੇਕੋਟਿਨਮੰਦਰਿਸਾਜੇਇਕਬਿਨ
ਸੇਇਕਮਸਥਿਰੁਗਾਜੇ॥੫॥ਤੇਤੇਛੜੀਰੂਪਧਰਿ
ਸੁਰਜਬੀਸੀਵਡਿਅਵਤਾਰਾਨਉਹਿਸੇਗਈਅ
ਰਜਾਮਾਇਆਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਪਸਾਰਾਦੁਆਪਰਿ
ਜਾਵਦਵੈਸਿਕਰਿਜੁਗਿਜੁਗਿਅਉਧਘਟੈਆ
ਚਾਰਾਗਿਗਿਬੇਦਿਮਹਿਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰਿਤਿਪੁਰਬ
ਮੁਖਿਸੁਭਕਰਮਬਿਚਾਰਾਖੜੀਥਾਪੇਜੁਜਰੁਦੇ

ਦਿਵਖਣਿ ਮੁਖਿ ਬਹੁ ਦਾਨ ਦਾਤਾਗਾ ॥ ਏਸੈ ਬਾਪਿਆ ४
ਸਿਆਮ ਦੇ ਦੁਪਛਮ ਮੁਖਿ ਕਾਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਰਿ
ਗਿਨੀ ਲਿਖ ਰਿਜੁ ਜਗ ਪੀਤ ਸੇ ਤੰਬ ਰਿਕਾਰਿ ਸਿਆਮ
ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਹੁ ਜੁਗੀਤੈ ਧਰਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਕਲਿ
ਜੁਗੁ ਚਉਥਾ ਬਾਪਿਆ ਸੁਦਾ ਬਿਰਤਿ ਜਗਮਹਿ ਵਰ
ਤਾਈ ॥ ਕਰਮ ਸੁਰਿ ਰਿਜੁ ਜਗ ਸਿਆਮ ਕੇ ਕਰੇ ਜਗ
ਤੁਰਿ ਦਿਬਹੁ ਸੁਕਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੀ ਮੇਦਨੀ ਕ
ਲਿਕਲਿਵਾਲੀ ਸਭਿ ਕੁਰਮਾਈ ॥ ਉਠੀ ਗਿਲਾਨਿ
ਜਗ ਤ੍ਰਿਦਿਚਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜਲੇ ਲੁਕਾਈ ॥ ਕੇ

ਇਨਕਿਸੇ ਪੂਜਦਾ ਊਚਨੀਚ ਸਾਭਿਗਤਿ ਬਿਸਚਾਈ
॥ ਭਏ ਬਿਅਦਲੀ ਪਾਤਸਾਹਕ ਲਿਕਾਤੀ ਉਮਗਾਇ
ਕਸਾਈ ॥ ਰਹਿ ਆਤਪਾਦ ਸੁਤਿ ਹਜੁਰੀ ਚਉਥੇ
ਜੁਗਿ ਜੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਈ ॥ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਭਿ ਭਈ
ਲੋਕਾਈ ॥ १ ॥ ਚਹੁ ਬੇਦ ਕੇ ਧਰਮ ਥਿਖਾਇ ਸਾਸਤ੍ਰਮ
ਥਿਰਿ ਖਿਸੁਣਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਕਸ ਨਿਕਾਇ ਕਾਜਿ
ਉਤਿ ਹਿਕਾਤਿ ਦੇ ਜਗੁਗਾਵੈ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੜਨਿ
ਬਿਚਾਰ ਬਹੁ ਕੋਟਿ ਮਧੀ ਦਿਰਲਾਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਇ
ਹਿ ਅਚਰ ਜੁਮਾਨਿ ਆਵਦੀ ਪੜਤਿ ਗੁਣਤਿ ਕਛੁ

ਭੇਦੁਨ ਅਵੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਇਕੋ ਵਰਨੈ ਕਾਲਿ ॥ ੫
 ਗਿ ਕਿਉ ਬਹੁਤੇ ਵਿਖਲਾਵੇ ਜੰਦੇ ਵਰਗੇ ਤਿਹੁ ਜੁ
 ਗੀ ਕਾ ਬਿਪਤਿ ਰਹੇ ਭਰਮ ਨਹਿ ਜਾਵੇ ॥ ਜਿਉ ਕਾਰਿ
 ਕਾ ਬਿਅਚਾਰਿ ਬੇਦਿ ਖਟਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੀਰਿ ਸਾਖ ਸੁਣ
 ਵੇ ॥ ਅਪੇ ਅਪਣੇ ਮਤਿ ਸਭਿ ਗਾਵੇ ॥ ੬ ॥ ਗੋਤ ਮਿਤ ਪੇ
 ਬਿਚਾਰਿ ਕੇ ਰਿਗਿ ਦੇਵ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਨਿਅ
 ਇਸਾਸਤ੍ਰਿ ਕੇ ਮਾਥਿ ਕਾਰਿ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਕਰਤੇ ॥ ਬਿ
 ਜਣਾਈ ॥ ਸਭ ਕਛੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੋਰੇ ਰਿਬਾਤਿ
 ਵਿਚਿ ਚਲੇ ਨਕਾਈ ॥ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਕਰਤਾਰ ਹੋ ॥ ਅਪਿ

ਨਿਅਰਾ ਕਰਿਦਿਖਲਾਈ ਕਰਤਾ ਕਿਨੈ ਨਵੇ
ਖਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਰਮਿ ਕੁਲਾਈ ਸੋਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਛਪਾਇਕੋ ਪੜਦਾ ਕੁਰਮੁ ਕਰਤਾ ਰੁਸੁਣਾਈ
ਅਰਿਗੁ ਕਰੇ ਸੁਣਿਗੁਰਮੁ ਖਹੁਆਪੇਆਪਿ ਨਦੂਜੀ
ਗਈ ਸਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨਾਨ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ ਠਿ
ਰਿਜੇ ਮਨ ਰਿਖੁ ਬੋਲਿਅ ਜੁਜਰਵੇਦਿ ਮਥਿ ਕਥਾ
ਸੁਣਾਵੈ ਕਰਮਾਉ ਤੇਨਿ ਬੜੇ ਦੇਹੀ ਮਥਿ ਕਰੇ ਸੋਧ
ਵੈ ਬਾਪ ਸਿਕਰਮ ਸਿਸਾਰਦਿ ਚਿਕਰਮ ਵਸਕ
ਰਿਅਵੈ ਜਾਵੈ ਸਹਸਾਮਨ ਹੁਨ ਚੁਕਈ ਕਰਮਾ

ਅੰਦਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਕਰਮਿ ਵਰਤਣਿ ਜਗ ६
ਤਿ ਕੀਇ ਕੋ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੁ ਜਰਿ ਵੇਰਿ
ਕਉ ਮਥਨਿ ਕਰਿ ਤਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਚਿ ਭੁਰਮੁ ਮਿਲਾਵੈ
॥ ਕਰਮ ਵਿਰੁਧਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਕਰਮਿ ਬੀਧਿ ਕਰਿ
ਜਾਵੈ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨਾ ਨ ਜਹ ਸਾ ਜਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥
ਸਿਅਮ ਦੇਵ ਕਉ ਸੋਧਿ ਕਰਿ ਮਥਿ ਦੇਵਤੁ ਬਿਅਸ
ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਗਾ ਆਪੇ ਅਪ
ਣਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਲਿਆ
ਵਈ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਭੁਰਮ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਆਪੁ

ਪੁਜਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਾ ਮਰਮੁ ਨ
ਪਾਇਆ ਸਤਿ ਪਤਿ ਨ ਮਾਫੀ ਦੇਵਿ ਮਥਿ ਮਗ
ਨੀ ਅੰਦਰਿ ਤਪਤਿ ਤੁਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭੰਡੁ ਨ
ਉਤਰੈ ਜਮ ਭੰਡੁ ਬਹੁ ਦੁਖਿ ਰੁਮਾਇਆ ਨਾਗਰਿ
ਮੁਨਿ ਉਪਦੇਸਿ ਮਾਮਥਿ ਭਾਗਵਤੁ ਗੁਨਿ ਗੀਤਿ
ਕਰਾਇਆ ਸਬਿ ਨਿਸਰਨੀ ਨ ਹਿਕੋਤਰਾਇਆ
੧੧੧ ਦੁਆਪਾ ਰਿਜੁ ਗਬੀਤ ਤਭੁ ਏਕੁ ਲਿਜੁ ਗਿ
ਕੈ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਫਿਰਾਈ ਫੇਦਾ ਅਥਰ ਬਣਿ ਥਾਪਿ
ਮਾਉਤ ਰਿਮੁ ਖਿਗੁ ਰਮੁ ਖਿਗੁ ਨਗਾਈ ਕਰਾਇ

ਰਿਖੀ ਸੁਰਿ ਸਾਖਿ ਮਾਥਿ ਅਥਰ ਬਨਿ ਵੇਦ ਕੀ ਰਿਚਾ १
ਸੁਣਾਈ ਗਗਿ ਮਾਨਿ ਮਹਾਰਸ ਪੀਅ ਕੋ ਸਿਮਰੇ
ਨਿਤੁ ਮਨਿ ਮਾਈ ਗਗਿ ਮਾਨ ਬਿਨ ਨਹਿ ਪਾਈ
ਅੰਜੋ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਧਾਈ ਕਰਮ ਜੋਗ ਦੇ
ਹੀ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨਿ ਤਖਿਨ ਟਿਕੇ ਨਗਾਈ ਗਗਿ ਮਾਨ ਮ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਮਰਨ ਜਨਮ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ਗੁ
ਰਮੁ ਪਿਗਿ ਮਾਨੀ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਬੇਦੁ ਅ
ਥਰ ਬਨੁ ਮਥਨੁ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਸੇ ਪੁਗੁਨ ਗਾਵੈ
ਅੰਜੋ ਹਾਬੀ ਜੋ ਸੋ ਲੁਟੈ ਸਮੇ ਬਿਨਾ ਫਲੁ ਹ ਬਿਨ ਮਾਵੈ ॥

ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਰਮੰ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ
ਅਪੋ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੁਰਾ ਭਲਾਨ ਹਿਮੰ ਨਿਦਾਸਾਵੈ
ਜੇ ਸਾਕਾਰਿ ਤੈ ਸਾਲਹੈ ਰਿਖਿ ਕਨਾਇ ਕੁਭਾ ਖਿਸੁਣਾ
ਵੈ ਸਤਜੁ ਗਿਕਾ ਅਨਿ ਆਉ ਸੁਣਿ ਇਕੁ ਫੇਰੈ ਸਭੁ
ਜਗਤੁ ਮਰਾਵੈ ਭੇਤੇ ਨ ਗਾਹੀ ਪੀੜੀ ਅੰਦੁਆਪਰਿ
ਵੈ ਸੁਕੁ ਵੈ ਸੁਕੁ ਹਾਵੈ ਕਲਿ ਜੁਗ ਜੇ ਫੇਰੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥
੩॥ ਸੇਖਨਾ ਗਪਤੰ ਜਲ ਮਥਿ ਮਾ ਚੁਰਮੁ ਖਿਸਾਸ
ਕੁਨਾ ਗਿਸੁਣਾਈ ਵੇਦ ਅਥਰ ਬਣ ਬੋਲਿ ਅਜੇ
ਗਿਬਿਨਾਨ ਹਿ ਭੁਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ਜਿਉ ਕਾਰਿ ਮੇਲੀ

ਆਰਸੀ ਸਿਕਲ ਬਿਨਾਨ ਹਿਮੁਖੁ ਵਿਖਾਈ ਜੋਗੁਪ ੨
ਦਾਰਬੁ ਨਿਰਮਲਾ ਅਨਹ ਵਿਧੁ ਨਿਅੰਦਰਿ ਲਿਵਲ ੦
ਈ ਅਸਟਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀਚ
ਰਨਲਗਾਈ ਨਿਹੁ ਜੁਗਾ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਕਲਿ ਜੁਗਿ
ਪਤੰਜਲਿ ਪਾਈ ਹਥੇ ਹਥੀ ਪਾਈ ਮੇਰੁ ਗਤਿ ਜੋਗ
ਕੀ ਪੁਰਕਮਾਈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧੪ ॥
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਬਾਸਨਾ ਬਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਦਾਈ ਮੇਰਿ ਆਨੀ ਹੋਇ ਮਰ
ਮਕਊ ਪਾਵੈ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਦੂਜਾ ਭੁਗਮੁ ਕਰਿ ਤੇਤੋ ਦਿ

ਚਿਜੋਨੀਫਿਰਿਆਵੈ। ਤ੍ਰੇਤੇਕਰਮਾਬਾਧਤੇਦੁਆਪ
ਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰਕਰਾਵੈ। ਦੁਆਪਰਿਮਮਤਾਅ
ਹੁੰਕਰਿਹਉਮੇਅੰਦਰਿਗਰਭੁਗਲਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਹਜੁਗਾਕੇ
ਕਰਮਕਾਰਿਜਨਮਮਰਨਸੰਸਾਰਚੁਕਾਵੈ। ਫਿਰਿਕ
ਲਿਜੁਗਾਅੰਦਰਿਦੇਹਧਰਿਕਰਮਾਅੰਦਰਿਫੇਰਿਫਸ
ਵੈ। ਅਭਿਸਰਚੁਕਾਹਬਿਨਆਵੈ। ੧੫ ਕਲਿਜੁਗ
ਕੀਸੁਣਿਸਾਧਨਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਚਲੇਨਕਾਈ। ਬਿ
ਨੁਕੁਜਨਕੁਗਾਵਾਨਕੇਭਾਉਕੁਗਾਤਿਬਿਨੁਠਉਕ੍ਰਿਨਬ
ਈ। ਲਹੇਕਮਾਣਾਣੇਤਜੁਗਾਪਿਛਲੀਜੁਗੀਕਰੀਕ

ਮਾਈ ਪਾਇਆ ਮਾਨ ਸਿ ਦੇ ਹਰੇ ਮੇਥੋ ਚੁਕਿ ਆਠ
ਉਤ੍ਰਿਨ ਟੁਾਈ ਕਾ ਲਿਜੁ ਗਿ ਕੇ ਉਪ ਕਾਰਿ ਸੁਦਿ ਜੇ
ਜੇ ਬੇਦ ਅਬਰ ਬਣ ਗਾਈ ਕੁਊ ਕੁਗਤਿ ਪਰਵਾਨੁ
ਤੈ ਜਗਹੇ ਮਿਗੁਰ ਪੁਰ ਬਿਕਰਾਈ ਕਰ ਕੇ ਨੀਚੁ ਸ
ਦਾਦਣਾ ਤਾਪੁ ਭੁਲੇਖੇ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ਕਾ ਲਿਜੁ ਗਿਨ
ਦੈ ਕੀ ਦਰਿ ਮਾਈ ॥੧੬॥ ਜੁਗਿ ਗਾਰਦੀ ਜਬ ਹੋਵਹੇ
ਉਲਟੇ ਜੁਗਿ ਕਿਆ ਹੋਇ ਦਰਤਾਗਾ ਉਠੇ ਗਿਲਾਨਿ
ਜਗਾ ਤ੍ਰਿਦਿ ਚਿਦਰਤੋ ਪਾਪੁ ਭ੍ਰਿਸਟੁ ਸੀਸਾਗਾ ਦਰਨ
ਦਰਨਿ ਨ ਭਾਵਨੀ ਖਹਿ ਖਹਿ ਜਲਾਨਿ ਬਾਸ ਅੰਗਿ ਅ

ਰਾਗ ਨਿਵਿਆ ਚਲੇ ਦੇਵ ਕੀ ਸਮਝ ਨਿਨਹਿ ਮਰਿ
ਆਰਿ ਗੁਬਾਰਾ ਬੇਦ ਗਿਰੀ ਬਗੁਰ ਹਟਿ ਹੋ ਜਿਸ ਲ
ਗਿਭੁਵ ਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੁਝੈ
ਮੇਜਿ ਚਹੁ ਧਰੇ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰਾ ਗੁਰ ਪਰ ਮੇਸਰੁ
ਇਕੁ ਹੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਜਗਤੁ ਵਟ ਜਾਗਾ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਰਮਿ
ਟਿਜਾਇ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧੧॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਬੋਧੁ ਅਵਤਾਰ
ਰੁਹੋ ਬੋਧੁ ਅਬੋਧੁ ਨ ਦਿਸਟੀ ਆਵੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੇ ਦੇ
ਰਜਣੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜੋਈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਈ
ਸਿਲਾ ਸੁਨਿ ਕੋਈ ਗੋਰੀ ਮੜੀ ਪੁਜਾਵੈ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪ ॥

ਖੰਡਕਾਰਿ ਕਲਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਹੁ ਦਾਇਦ ਧਾਵੈ ਅਯ १੦
ਧਾਪਿਹੁ ਇਕੈ ਨਿਅਰੇ ਨਿਅਰੇ ਧਰਮ ਚਲਾਵੈ ਕੋਈ
ਪੁਜੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰੁ ਕੋਈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਮਨਾਵੈ ਪਉਣੁ
ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੋਈ ਤਿਪਤਾਵੈ ਫੋਕ
ਟਿਧਰਮੀ ਭੁਗਮਿ ਭੂਲਾਵੈ ॥੧੨॥ ਕੁਈ ਗਿਲਤ ਨਿਜ
ਗਤਿ ਦਿਚਿ ਚਾਰਿ ਦਰਨਿ ਅਸੁ ਮਊ ਪਾਏ ਦਸ
ਨਾਮਿ ਸਿਨਿ ਅਸੀ ਅਜੋਗੀ ਬਾਰਹ ਪੀਥਿ ਚਲਾਏ ਜੀ
ਗਮਤੇ ਸਰੇ ਵੜੇ ਵਰੇ ਦਿਗੀ ਬਰਦਾਇਕ ਰਾਣੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦਿ ਪੁਰਾਣਿ ਲੜਾਏ

ਖਦਿਰਸਨ ਬਹੁਦੈ ਰਿਕਾਰਿਨਾ ਲਿਛਤੀ ਸਿਪਾਖੰ
ਰੁਰਲਾਏ ਤੰਤਮੰਤਰਸਾਇਣਾ ਕਰਮਾਤਿਕਾ ਲਿਖ
ਲਪਟਾਏ ਸਇਕਾਸਿਤੇ ਬਹੁਰੂਪਿ ਕਾਰਿਰੂਪਿ ਕਰੂਪਿ
ਪਦੇਵਿਖਾਏ ਕਾਲਿਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਰਮਿ ਕੁਲਾ
ਏ ॥੧੯॥ ਬਹੁਦਾਟੀ ਜਗਿ ਚਲੀ ਅਤੁ ਬਹੀ ਕੁਏ ਮੰ
ਮਦਿਯਾਰਾ ਕਉਮਿ ਬਹੰਤ ਰਿਸਿਗਿ ਕਰਿ ਬਹੁਬਿ
ਧਿਦੈ ਰੁਦੈ ਰੋਧੁ ਪਸਾਰਾ ਰੋਜੇਈ ਦਾਨਿ ਮਾਜਿ ਕਰਿ
ਕਰਮੀ ਬੀਦਿਕੀ ਅਸਿਸਾਰਾ ਪੀਰਿ ਪੇਕੰ ਬਰਿਅ
ਉਲੀਏ ਗਉ ਸਿਕਤਾ ਬਿਬਹੁ ਭੇਖ ਸਾਦਾਰਾ ਠਕੁ १

ਰਿਦੁਆਰੇਦਾਹਿਕੋਤਿਹਿਠਉੜੀਮਸੀਤਿਉਸਾਰਾ॥ ੧੧
 ਮਾਰਨਿਗਉਗਾਰੀਬਨੋਧਰਤੀਉਪਾਰਿਪਾਪੁਬਿਸਥਾ
 ॥ ਕਾਫਰਿਮੁਲਹਵਿਇਰਮਨੀਗੁਮੀਜੀਗੀਦੁਸਮਾਣਿ
 ਵਾਰਾ॥ ਪਾਪੇਦਾਫਰਤਿਆਫਰਤਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਚਾਰਿਦ
 ਗਨਿਚਾਰਿਮਜਹਬਾਜਗਿਦਿਚਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾ
 ਏ॥ ਖੁਦੀਬਖੀਲਤਿਕੰਬਗੀਖਿਜੋਤਾਣਿਕਰੇਨਿਧਿਕੁ
 ਏ॥ ਗੀਗਬਨਰਸਿਹਿੰਦੂਆਮਕਾਕਾਬਾਮੁਸਲਮਾ
 ਏ॥ ਸੁੰਨਤਿਮੁਸਲਮਾਣਦੀਤਿਲਕੁਜੀਦੁਹਿੰਦੂਲ
 ਕੁਏ॥ ਰਾਮਰਹੀਮਕਹਾਇਦੇਇਕੁਨਾਮੁਦਾਇਗਾਰਿ

ਭੁਲਾਣੇ ਬੇਦਿਕਤੇ ਬਭੁਲਾਇਕੇ ਮੋਰੇ ਲਾਲਚ
ਦੁਨੀ ਸੈਤਾਣੇ ਸਚੁ ਕਿਨਾਰੇ ਰਹਿਗਿਆ ਖਹਿਮ
ਰਦੇ ਬਾਮਣ ਮਊਲਾਣੇ ਸਿਰੋ ਨਾਮਿ ਦੇਆ ਫੁਟਿ
ਜਾਣੇ ॥ ੨੧ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਰੇ ਜਹੁ ਜੁਗਿ ਪੀਚਾਇ ਫੁਪ
ਕੁਆਪੇ ਰੋਆ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਾਮਿ ਆਪਿ ਆਪੇ
ਲਿਖਣ ਹਾਰੇ ਆ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਅੰਧੇਰੇ ਰੋਖਿਖ
ਹਿਮਰਦੇ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧ ਲੋਆ ਫਰਤਿ ਆਪਾਪੁ
ਜਗਤ ਤੇ ਪਉਲੁ ਉਡੀਣਾ ਨਿਸਿ ਦਿਨੀ ਰੋਆ ਬਾਝੁ
ਦਇਆ ਬਲਹੀਣੁ ਹਉਨਿ ਪਰਚਲੈ ਰਸਾਤਲੁ

ੲ ਆਖੜਾਇਕਤੈਪੈਰਤੈਪਾਪਸਿਗਿਬਹੁਭਾਰੋ
ਆਥਮੇਕੋਇਨਸਾਧਾਬਿਨੁਸਾਧਨਾਦਿਸੈਜਗਿਦਿ
ਚਿਕੋਆਧਰਮੁਧਉਲੁਪੁਕਾਰੇਤਲੇਖੜੁਆ॥੨੨
॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਿਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਗਿਮਹਿ
ਪਠਾਇਆਚਰਨਧੋਇਰਹਗਾਸਿਕਰਿਚਰਿਚਰ
ਣਾਮ੍ਰਿਤੁਸਿਖਾਪੀਲਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
ਮੁਕਲਿਜੁਗਿਅੰਦਰਿਇਕੁਦਿਖਾਇਆਚਾਰੇਪੈ
ਰਧਗੰਮਦੇਚਾਰਿਦਰਨਿਇਕੁਦਰਨੁਕਰਾਇਆ॥
ਚਾਣਾਰੰਗੁਬਰਾਬਰੀਪੈਗੀਪਦਣਾਜਗਿਦਰਤਾਇ

੧੨

ਆਓਲਟਾਖੇਲੁਪਿਰੰਮਦਾਪੈਰਾਉਪਰਿਸੀਸੁਨਿ
ਵਾਇਆਕਲਿਜੁਗੁਬਾਬੇਤਾਰਿਆਸਤਿਨਾਮੁ
ਪੜ੍ਹਿਮੰਤੁਸੁਣਾਇਆਕਲਿਤਾਰਣਿਗੁਰਨਨਕੁਮ
ਇਆ॥੨੩॥ਪਹਿਲਾਬਾਬੇਪਾਇਆਬਖਸੁਦਰਿਪਿ
ਛੋਦੇਟਿਰਿਪਾਇਕਮਾਈਰੇਤੁਅਕੁਮਹਾਰੁਕਾਰਿ
ਚੜ੍ਹਾਕੀਗੁਰਕੀਆਦਿਛਾਈਭਾਰੀਕਰੀਤਪਸਿਅ
ਵਡੇਭਾਰਿਹਰਿਸਿਓਬਣਿਆਈਬਾਬਾਪੈਧਾਸ
ਚਿਖੰਡਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਰੀਬੀਪਾਈਬਾਬਾਦੇਖੈ
ਧਿਆਨੁਪਰਿਜਲਤੀਸਭਿਪ੍ਰਬਵੀਦਿਸਿਆਈ

॥ ਬਾਬੁ ਗੁਰੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੋ ਹੋ ਕਰਦੀ ਸੁਣੀ ਲੁਕਾਈ ॥ ੧੩
 ਬਾਬੇ ਭੇਖੁ ਬਣਾਇਆ ਉਦਾਸੀ ਕੀ ਗੀਤਿ ਚਲਾਈ ॥
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੋਧਾਇ ਧਰਤਿ ਲੁਕਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਬਾਬਾ ਮ
 ਇਆਤੀ ਰਬੇਤੀ ਗਬਿ ਪੁਰਬਿ ਸਭੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਪੁਰ
 ਬਿ ਧਰਮ ਬਹੁ ਕਰਮਿ ਕਰਿ ਭਾਉ ਭਰਾ ਤਿਬਿ ਨੁਕਿਤੇ
 ਨਲੇਖੇ ॥ ਭਾਉ ਨ ਬ੍ਰਹਮੇ ਲਿਖਿਆ ਚਾਹਿ ਬੇਦਿ ਸਿਮ
 ਤਪੜੁ ਪੇਖੇ ॥ ਫੁੰਫੀ ਸਗਲੀ ਪਿਥਵੀ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਆਇ
 ਦੁਆਪਰਿ ਤੇਤੇ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰੁ ਹੋ ਭਰਮਿ ਭੁ
 ਲਾਈ ਬਹੁ ਬਿਭੇਖੇ ॥ ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਆ ਪੁ

ਗਾਵਾਏਗੁਪੁਨਰੇਖੇ ਗੁਰਮੁਖੁਦਰਨੁਅਵਰਨੁਹੋਇ
ਨਿਦਿਚਲਣਾਗੁਰਸਿਖਿਦਿਸੇਖੇ ਤਾਕਛੁਪਾਲਿ
ਪਵੈਦਰਿਲੇਖੇ ॥ ੨੫ ॥ ਜਤੀਸਤੀਚਿਰੁਜੀਵਣੇਸਾ
ਧਿਕਾਸਿਧਿਨਾਥਗੁਰਚੇਲੇ ॥ ਵੇਦੀਵੇਦਰਿਖੀਸੁਰ
ਕੁੰਰਭਿਖੇਤ੍ਰਪਾਲਿਬਹੁਮੇਲੇ ॥ ਗਣਗਧਰਬਾਅਪੰਛ
ਗਕਿੰਨਰਜਖਚਲਿਤਿਬਹੁਖੇਲੇ ॥ ਗਕਾਸਿਦਾਨ
ਵੇਤਲਖਿਅੰਦਾਰਿਦੂਜਾਭਾਓਦੁਹੇਲੇ ॥ ਹਭਿਮੇਅੰ
ਦਾਰਿਸਭਿਕੋਡੁਬੇਗੁਰੁਸਣੇਬਹੁਚੇਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁਕੋ
ਇਨਦਿਸਈਢੁਢੇਤੀਰਥਿਜਾਤੀਮੇਲੇ ॥ ਭਿੰਡੇਹਿਦੂਤ

ਰਕਿਸਾਭਿਪੀਰਪੈਕੰਬਰਿਕਉਮਿਕਾਤੇਲੇਅਮੀਧੀਅੰ ੧੪
 ਧੇਖੁਰੇਟੇਲੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਿਅਮਿਟੀ
 ਧ੍ਰਿਧੁਜਗਿਚਾਨਣੁਰੇਆ ॥ ਜਿਉਕਰਿਸੁਰਜੁਨਿਕਲੰ
 ਆਤਾਰੇਫੁਪਿਅੰਧੇਰੁਪਰੇਆ ॥ ਸਿਧੁਬੁਕੇਮਿਰਗਾਵ
 ਲੀਭੰਨੀਜਾਇਨਧੀਰਿਧਰੇਆ ॥ ਜਿਥੈਬਾਬਾਪੇਰੁ
 ਧਰਿਪੁਜਾਆਸਟੁਥਾਪਵਿਸੇਆ ॥ ਸਿਧਾਸਟਿਸਭਿ
 ਜਗਤਿਦੇਨਾਨਕਆਵਿਮਤੇਜੇਕੇਆ ॥ ਧਰਿਧਰਿ
 ਅੰਦਰਿਧਰਮਸਾਲਹੋਵੇਕੀਰਤਨੁਸਦਾਦਿਸੇਆ ॥
 ਬਾਬੇਤਾਰੇਚੁਕਿਨਉਖੰਡੁਪਿਥਮੀਸਚਾਢੇਆ ॥ ਗੁਰ
 ਚਾਰਿ

ਮੁਖੁ ਕਲਿਤ ਵਿਚਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਬੇ ਡਿਠੀ
ਪਿਰ ਬਵੀ ਨਵੇ ਖੰਡ ਜਿਥੈ ਤਕਿ ਆਈ ॥ ਟਿਰਿ ਜਾਇ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਪਰਿ ਸਿਧਿ ਮੰਡਲੀ ਵਿਸਟੀ ਆਈ ॥
ਚਉਰਾਸੀ ਹਸਿਧਿ ਗੋਰ ਖਾਇ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਣਤੀ
ਵਹਤਾਈ ॥ ਸਿਧਿ ਪੁਛੁ ਨਿਸੁਣਿ ਬਾਲਿ ਆਕਉਣੁ ਸ
ਕਤਿ ਤੁਹਿ ਏਥੇ ਲਿਖਾਈ ॥ ਹਉ ਜਪਿ ਆਪਰ ਮੇਸਰ
ਕਾਉ ਬੁਗਤਿ ਸਿਗਤਾ ਤ੍ਰੀਲਾਈ ॥ ਆਖਿ ਨ ਸਿਧਿ ਸੁ
ਣਿ ਬਾਲਿ ਆਪਣਾ ਨਉ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਬਾਬ
ਆਖੇ ਨਾਥ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨੀਚੁ ਕ

ਹਾਇਉਚਪਰਿਅਸੀ॥੨੮॥ ਸਫਿਰਿਪੁਛੁਨਿਸਿਧਿ
ਨਾਨਕਾਮਾਤਲੋਕਾਦਿਚਿਕਿਅਮਾਦਰਤਾਰਾ॥ ਸਭਿ
ਸਿਧੀਇਹਬੁਝਿਅਕਲਿਤਾਰਾਨਿਨਾਨਕਾਮਦਤਾ
ਰਾ॥ ਬਾਬੇਅਖਿਆਨਾਬਜੀਸਚੁਚੰਦਮਾਕੁਰੁਅੰਧਾ
ਰਾ॥ ਕੁਰੁਅਮਾਦਸਿਦਰਗਤਿਅਹਉਕੁਲਾਣਿਚੜ੍ਹਿ
ਅਸਿਸਾਰਾ॥ ਪਾਪਿਗਿਰਾਸੀਪਰਬਮੀਧਉਲੁਖੜਾ
ਧਰਿਹੇਠਿਪੁਕਾਰਾ॥ ਸਿਧਛੁਪਿਬੈਠੇਪਰਬਤੀਕਉਣ
ਜਗਤਿਕਉਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ ਜੋਗੀਗਿਆਨਦਿਹੁਣਿ
ਆਨਿਸਿਦ੍ਹਿਅੰਗਿਲਗਾਏਛੁਰਾ॥ ਬਾਹੁਗੁਰੁਰੁਬਾ

ਜਗੁਸਾਗਾ ॥੨੯॥ ਕਲਿਆਣੀ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਪਾਜ ਰੋਆ
ਮੁਰਦਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਰਾਜੇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵ ਦੇਉ ਲਟੀ ਵਾੜ
ਖੇਤ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਪਰਜਾ ਅੰਧੀ ਗਿਆਨ ਬਿਨੁ ਕੁੜਕੁ
ਸਤੁ ਮੁਖੁ ਮਲਾਈ ॥ ਚੇਲੇ ਸਾਜਿ ਦੁਜਾਇ ਦੇ ਨਚਨਿ
ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਤਿ ਬਿਧਿ ਕਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕਿ ਬੈਠਨਿ ਪਰਾਇ ਚ
ਗੁਰਿ ਉਠਿ ਪਗਿ ਤਿ ਨੜੇ ਜਾਈ ॥ ਕਾਜਿ ਤੋਹੇ ਹਿਸਦਤੀ
ਵਛੀਲੈ ਕੋਹ ਕੁਗਾਦਾਈ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੇ ਦਾ ਮਹਿਤੁ
ਕਾਏ ਮਾਇ ਕਿ ਬਾਉ ਜਾਈ ॥ ਵਰਤਿ ਮਾਪਾ ਪੁਸਤੁ ਸਿ
ਜਗਿ ਮਾਹੀ ॥੩੦॥ ਸਿਧੀ ਮਨੇ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਕਿ ਦੇ

੧੬
ਦਗਸਨੁਏਲੇਏਬਾਣਾ ਨੇਮੇਸਾਜੇਗੀਕੁਲੀਮਹਿਰਮ
ਰੇਪੰਥੁਕਰੇਉਜਾਲਾ ਾਖਪਰੁਦਿਤਨਾਬਜੀਪਾਣੀਭੁ
ਰਿਲੇਏਦੁਇਉਠਿਚਾਲਾ ਾਬਾਬਾਮਾਇਆਪਾਣੀਮੇ
ਭੁਟੇਰਤਨਜਦਾਹਰਲਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰਮਗਮਮਗ
ਧਿਪੁਰਖੁਕੇਹੜਾਝਲੇਗੁਰੁਦੀਝਾਲਾ ਾਟਿਰਿਮਾਇਆ
ਗੁਰਨਾਬਜੀਪਾਣੀਠਉੜਨਹੀਓਸਿਤਾਲਾ ਸਬਦਿਨਿ
ਤੀਸਿਧਿਮੰਡੁਲੀਕੀਤਸੁਆਪਣਾਪੰਥੁਨਿਗਾਲਾ ਾਕ
ਲਿਜੁਗਿਨਨਕਨਾਮੁਸੁਖਾਲਾ ੩੧ ਾਬਾਬਾਟਿਰਿਮਕੇ
ਗਾਇਆਨੀਲਬਸਤੁਧਾਰਿਬਨਿਵਾਲੀ ਾਮਾਸਾਹਬ

ਕਿਤਾ ਬਿਕਾਛਿ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਮੁਸਲਾ ਪਾਗੀ ਬੈਠਾ ਜਾਇ
ਮਸੀਤਾ ਵਿਚਿ ਜਿ ਬੇਹਾ ਜੀ ਹਜ ਗੁਜਾਗੀ ਜਾਬਾ ਬਾਸੁ
ਤਾਗਤਿ ਨੋ ਦਲਿ ਮਹਰਾ ਬੇਪਾਇ ਪਸਾਗੀ ਜੀਵਟਿ ਮ
ਗੀਲਾਤੀ ਕੇਹੜਾ ਸੁਤਾ ਕੁਛ ਕੁਛ ਫਾਗੀ ਲੁਤਾ ਦਲਿ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਇ ਮਾਰੇ ਇਬਾਜਿ ਗਾਗੀ ਟੰਗੀ
ਪਕਾਇ ਪਸੀਟਿ ਮਾਛਿ ਰਿਅਾ ਮਕਾਕ ਲਾਇਖਾਗੀ
ਰੋਇ ਰੋਹ ਨੁਕਰੇ ਨਿਜੁਹਾਗੀ ॥੩੨॥ ਪੁਛੁ ਨਿਗਲਿਓ
ਮਾਨਿ ਦੀਕਾ ਜੀ ਮੁਲਾਇ ਕਠੋਰੇਈ ॥੬੬॥ ਸਾਂਗੁ ਦਰ
ਤਾਇ ਮਾਲਤਿ ਪਿਨਸ ਕੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਈ ॥੫੬॥ ਨਿ

ਫੋਲਿਕਿਤਾ ਬਿਨੋਰਿ ਦੁਵਡਾ ਕਿਮੁ ਸਲਮਾਨੋਈ ਬਾਬਾ ੧੧
ਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਤਿਅਮਲਾਬਾਝੁਦੇਨੋਰੋਈਅੰ
ਦੁਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਦਰਗਾਹਅੰਦਰਿਲਹਨਿਨਦੇਈ
ਕਚਾਰੀਗੁਕੁਬੁਭਦਾਪਾਣੀਧੋਤੇਬਿਰੁਨਰੋਈਕਰ
ਨਿਬਖੀਲੀਆਪਿਦਿਚਿਰਾਮਰਹੀਮਕਥਾਇਖਲੋ
ਈਗਾਹਿਸੈਤਾਨੀਦੁਨੀਅੰਗੋਈ॥੩੩॥ਧਰੀਨੀਸਾ
ਨੀਕਉਸਿਦੀਮਕੇਅੰਦਰਿਪੁਜਕਰਾਈਗਜਿਬੈਜਾ
ਇਜਗਤਿਵਿਚਿਬਾਬੇਬਾਝੁਨਖਾਲੀਜਾਈ॥੪॥
ਰਿਖਰਿਬਾਬਾਪੁਜੀਅੰਦਰਿਦੁਮੁਸਲਮਾਨਗੁਆਹੀ

ਛਪੇਨਾ ਹੀ ਛਪਾਇਆ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਰਜੁ ਜਗਹੁ ਸਨਾ
ਈ ਬੁਕਿਆ ਸਿੰਘੁ ਉਜਾੜਿ ਦਿਚਿ ਸਭਿ ਮਿਰਗਾਵ
ਲਿਭੈ ਨੀਜਾਈ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰਦੁ ਨਲੁ ਕਈ ਕਦਿ ਕੁ
ਨਾ ਲੀਜੋ ਤਿਛਪਾਈ ਭੰਗਵਾਨਿ ਤੇ ਆਬਦੁ ਨਉ ਖੰ
ਰਿਪਿ ਰਬਮੀ ਸਭਾ ਸੁਕਾਈ ਜਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਦਰ
ਤਿਵਰਤਾਈ ॥੨੪॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਗਇਆ ਬਗਦ
ਦਿਨੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ ਇਕੁ ਬਾ
ਬਾ ਅਕਾਲ ਰੂਪੁ ਦੂਜਾ ਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨਾ ਦਿਤੀ
ਬਾਂਗਿ ਨਿਮਾਜਿ ਕਰਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਨਿ ਹੋਆ ਜਹਾਨਾ

ਸ੍ਰੀਨੁਮ੍ਹੰਨਿਨਿਗਰੀਭੁਣੀਦੇਖਿਪੀਰੁਭਾਇਆਰੇਗਨਾ ੧੮
ਦੇਖੇਧਿਆਨੁਲਗਾਇਕਰਿਏਕੁਫਕੀਰੁਵਡਾਮ
ਸਤਨਾਮੁਛਿਆਫਿਰਿਕੇਦਸਤਗੀਰਕਉਣੁਫ
ਕੀਰੁਕਿਸਕਾਪਾਰਿਆਨਾਨਾਨਕਕਲਿਦਿਚਿ
ਆਇਆਰੰਦੁਫਕੀਰੁਏਪਹਿਛਾਨਾਧਰਤਿ
ਆਕਾਸੁਚਹੁਦਿਸਜਾਨਾ ॥੨੫॥ਪੁਛੇਪੀਰਤਕਰ
ਰਕਰਿਏਹੁਫਕੀਰੁਵਡਾਮਤਾਈਏਥੇਦਿਚਿਬ
ਗਦਾਦਿਵੇਵਡੀਕਰਾਮਾਤਿਦਿਖਲਾਈਪਾਤਾਲ
ਅਕਾਸਲਖਓਕੁਕਿਭਾਲੀਖਬਰਿਸੁਣਾਈਏਰਿ

ਦੁਗਾਇਨੰਦਸਤਗੀਰਾਅਸੀਭਿਦੇਖਜੋਤੁਹਿਪਾਈ
ਨਾਲਿਲੀਤਾਬੇਟਾਪੀਰਦਾਅਖੀਮੀਟਿਗਾਇਆ
ਹਵਾਈਲਖਅਕਾਸਪਤਾਲਲਖਅਖਿਫੁਰੀ
ਕਿਦਿਚਿਸਾਭਿਦਿਖਲਾਈਕੁਰਿਕਚਕੋਲੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਕਾਧੁਰੰਪਤਾਲੋਲਈਕੜਾਹੀਜਾਹਰਕਲਾਨਛ
ਪੈਛਪਾਈ॥੨੬॥ਗੜਬਗਦਾਦੁਨਿਦਾਇਕੈਅਕਾ
ਮਦੀਨਾਸਭੇਨਿਦਾਇਆਸਿਪਿਚਓਰਾਸੀਹਮੰ
ਡੁਲੀਖਟਿਦਰਸਨਿਪਾਖੰਡਿਜਿਣਾਇਆਪਾਤਾਲ
ਅਕਾਸਲਖਜੀਤੀਧਰਤੀਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥

ਜੀਤੇ ਨਵ ਖੰਡ ਮੇਵ ਨੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਾਇਅ
॥ ਦੇਵ ਦਾ ਨੇਰਾ ਕਾ ਸਿਵੈ ਤ ਸਭੁ ਚਿਤਿ ਗੁਪਤਿ ਸਭਿ
ਚਰਨ ਲਿਤਾਇਆ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਣਿਅ ਪਛਰਾਗਾਰ
ਗਨੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਕੁਇਆ ਅਨੰਦੁ ਜਗਤਿ
ਵਿਚਿ ਕਲਿਤਾਰ ਨਿਨਾਨ ਕੁਆਇਆ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਸ
ਲਮਾਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ੩੧ ॥ ਟਿਰਿਬਾਬਾ ਮਾਇ
ਅਕਰਤਾਰਿ ਪੁਰਿ ਭੇਖੁ ਉਦਾਸੀ ਸਗਲ ਉਤਾਰਾ ॥ ਪ
ਹਰਿ ਸਿਸਾਗੀ ਕਪੜੇ ਮੰਜੀ ਬੈਠਿ ਕੀਆ ਅਵਤਾਰਾ ॥
ਉਲਟੀ ਗਾਗਵਹਾਈ ਉਨਿ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ

੦੧੯

ਧਾਰਾ ਪੁੜੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਅਮਨਿਖੋਟੇਅਕੀਨ
ਸਿਆਰਾ ਬਾਈਮੁਖਹੁਉਚਾਗੀਐਰੋਇਰੁਸਨਈ
ਮਿਟੇਅੰਧਾਰਾਗਿਆਨਗੋਸਟਿਚਰਚਾਸਦਾਅ
ਨਹਦਿਸਬਦਿਉਫੇਧੁਨਕਾਰਾਸੇਦਰੁਆਰਤੀਗਾ
ਵੀਐਅੰਮਿਤਵੇਲੇਜਾਪੁਉਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭਾਭਿ
ਅਬਰਬਣਿਤਾਰਾ ॥੨੯॥ ਐਲਾਸੁਣਿਸਿਵਰਾਤਿਦੰ
ਬਾਬਾਅਚਲਦਟਾਲੇਆਈਦਰਸਨੁਵੇਖਣਿਕਾ
ਰਨੇਸਗਲੀਉਲਟਿਪਈਲੋਕਾਈਲਗੀਬਰ
ਸਟਿਲਛਮੀਗਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿਸਦਾਈਜੋ

ਗੀਦੇਖਿਚਲਿਤੌਨੇਮਨਦਿਚਿਰਿਸਕਿਘਨੇਗੀ ੨੦
ਖਾਈਭੁਗਤੀਆਪਾਈਭੁਗਤਿਆਣਿਲੋਟੋਜੋ
ਗਲਿਏਆਛਪਾਈਭੁਗਤੀਆਗਈਭੁਗਤਿ
ਭੁਲਿਲੋਟੇਅੰਦਰਿਸੁਰਤਿਭੁਲਾਈਬਾਬਾਜਾ
ਣੀਜਾਣਪੁਰਖੁਕਾਢਿਆਲੋਟਾਜਹਾਭੁਕਾਈਦੇ
ਖਿਚਲਿਤਿਜੋਗੀਖੁਣਿਸਾਈ॥੩੯॥ਖਾਧੀਖੁਨ
ਸਿਜੋਗੀਸਰਾਂਗੀਸਟਿਕਰਨਿਸਭੇਊਠਿਆਈ॥
ਪੁਛੇਜੋਗੀਭੁਗਬਨਾਭੁਤੁਹਿਦੁਧਾਦਿਚਿਕਿਉ
ਕਾਜੀਪਾਈਗਟਿਅਚਾਟਾਦੁਧਦਾਹਿਕੁਕਿ

ਆਮਖਣੁ ਹਥਨ ਆਈ ਭੇਖੁ ਉਤਾ ਰਿਓ ਦਾ ਸਿਵਾਵ
ਤਿਕਿਉ ਸਿਸਾਗੀ ਗੀ ਤਿਚਲਾਈ ਨਾਨਕ ਆਖੇਓ
ਗਰਿ ਨਾ ਬਤੇਗੀ ਮਾਓ ਕੁਚ ਜੀ ਆਹੀ ਭਾਭਾਧੋਇ
ਨਾ ਜਾਤਿਉ ਨਿਭਾਇ ਕੁਚ ਜੇ ਦੁਲੁ ਸੜਾਈ ਹੋਇ
ਅਤੀਤੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤਿਤ ਜਿਠਿ ਰਿਉ ਨਹੁ ਕੇਘਰਿ
ਮੰਗਾਇ ਜਾਈ ਸਬਿਨੁ ਵਿਤੇ ਕਢੁਹ ਬਿਐ ਆਈ ॥੪੦॥
। ਇਹਿ ਸੁਣਿ ਬਚਨਿ ਜੋਗੀ ਸਰਾ ਮਾਰਿ ਕਿਲਿਕਿ
ਬਹੁ ਭੁਇਓ ਠਾਈ ਖਟਿ ਦਰਸਨਿ ਕਉ ਖੋਇਆ
ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਆਈ ਸਿਧਿ ਬੋਲਿ २

ਸਤੁਰਿ ਪਹਿਰੈ ਅਗਨ ਕੇ ਬਰਫ ਹਮਾਲੇ ਮੰਦਰੁ ਛਾਈ ੨੨
ਕਰੈ ਗੋਸ਼ਣੀ ਸਾਰਿ ਦੀ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਨ ਬਿਚਲਾਈ
ਏ ਵਡੁ ਕਰੀ ਦਿਥਾ ਰਿਕਉ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਹਕੀ
ਜਾਈ ਤੋਲੀ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸਿ ਦੁਇ ਪਿਛੇ ਛਾ ਬੇਟੰਕੁ
ਚਰਾਈ ਗਇ ਹਿ ਬਲੁ ਰਖਾ ਆਪਿ ਦਿਚਿ ਜਿਸੁ ਆਖੁ
ਤਿਸ ਪਾਸਿ ਕਰਾਈ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਰਿਛਾਈ
੪੩ ॥ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ ਸਬਾਦਿ ਸਾਂਤਿ ਸਿਧਿ
ਦਿਚਿ ਆਈ ਗਜਿ ਦਿਮੇਲਾ ਸਿਵ ਰਾਤਿ ਦਾਖਟ ਦਰ
ਸਨਿ ਆਵੇ ਸਿਕਰਾਈ ਸਿਧਿ ਬੇਲ ਨਿਸੁ ਭਿਬਚ

ਨਿਧਨੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਮਾਈ ॥ ਵਡਾ ਪੁਰਖੁ
ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ ॥
ਮੇਲਿ ਬਾਬਾ ਭੁਠਿਆ ਮੁਲਤਾਨੇ ਦੀ ਜਾਗਤਿ ਜ
ਈ ॥ ਅਮਰਾ ਪੀਰ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਦੁਧਿ ਕਟੇਰਾ ਭਰਿ
ਲੈਆਈ ॥ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦਿ ਕਾਰਿ ਬਗਲ ਤੇ ਚੰਬੇਲ
ਦੁਧਿ ਦਿਚਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਗਰ ਦਿਚਿ ਗੰ
ਗਾ ਸਮਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਜਾਗਤਿ ਕਾਰਿ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ
ਠਿਰਿ ਕਾਰਿ ਤਾਰਿ ਪੁਰੇ ਨਾਮਾਇਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸਦ
ਈ ॥ ਦਿਹਿ ਦਿਹੀ ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਕਾਲਿ

ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾਵੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇ ੨੩
ਆ ਮਾਰਿ ਮਾਸਿ ਕਾ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰ
ਮਲਪੰ ਬੁਚਲਾਇਆ ਬਾਪਿ ਮਾਲ ਹਟਾ ਜੀਵਦੇ
ਗੁਰਿ ਮਾਈ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਫਿਰਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਇ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕਿ ਰੂਪੁ ਦਟਾਇਆ।
ਲਖਿ ਨ ਕੋਈ ਸਕਈ ਅਚਰ ਜੇ ਅਚਰ ਜੁ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਕਾਇਆ ਪਲਟਿ ਸਰੂਪੁ ਬਣਾਇਆ। ੪੫
ਸੋਟਿ ਕਾਸੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ਸਚਾਤੁ ਖਤੁ ਟਿਕਾਈ
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਹੀ ਦੀ ਮੁਹਰਿ ਹਾਥਿ ਗੁਰਿ ਮੰਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹੀ

ਫਿਰਾਈ ਸਦਿ ਤਾਛੋਕਿ ਕਰਤ ਪੁਰਬੈ ਫਿਖਰੂ ਹੋਜੋ
ਤਿਜਗਾਈ ਜੀ ਮੇ ਪੁਰਬਿ ਬੀਜਿ ਆਦਿ ਚਿਦਿ ਚਿ
ਹੋਰ ਕੁੜੀ ਚਤੁਰਾਈ ਲਹਣੇ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ
ਅਮਰ ਦਾਸਿ ਪਾਹਿ ਆਈ ਗੁਰ ਬੈਠਾ ਅਮਰ ਸਰੂ
ਪੋਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਵਾਦਿ ਇਲਾਹੀ ਫੇਰਿ ਵ
ਸਾਇ ਅਗੋ ਇਦਵਾਲੁ ਅਚਰ ਜੁਖੇਲੁ ਨ ਲਖਿ ਅ
ਜਾਈ ਵਾ ਤਿਜੋ ਤਿਖ ਸਮੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ॥੪੬॥ ਦਿ
ਚੇ ਪੁਰਬਿ ਦੇਵਣ ਜਿਸਦੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੈ ਪਾਹਿ ਆ
ਵੈ ਬੈਠਾ ਸੇਢੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁਰਾਂ ਮਦਾਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕਰ ॥

ੲੈ ਪੁਰਨੁ ਤਾ ਲੁਖਟਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਵਿਚਿ ਜੋ ੨੪
ਤਿਜ ਗਾਵੈ ॥ ਉਲਟਾ ਖੇਲੁ ਖਸਮਟਾ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਸਮੁੰ
ਵਿਸਮਾਵੈ ॥ ਦਿਤਾ ਲਈਯੇ ਆਪਣਾ ਅਣਿ ਦਿਤਾ ਕੁ
ਛੁਹ ਬਿਨ ਆਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਆਈ ਘਰਿ ਅਰਜ ਦੇ ਪੁਤੁ
ਸਿਸਾਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਾਣਿ ਨ ਦੇਸਾ ਸੋ ਫਿਰੈ ਹੋਰ ਸਿ
ਅਜਰੁ ਨ ਜਰਿ ਆਜਾਵੈ ॥ ਘਰ ਹੀ ਕੀ ਵਬੁ ਘਰੇ
ਰਹਾਵੈ ॥੪੧॥ ਪੀਜਿ ਪਿਆਲੇ ਪੀਜਿ ਪੀਰਿ ਛਠਮੁ
ਪੀਰ ਬੈਠਾ ਗੁਰੁ ਭਾਗੀ ॥ ਅਰਜ ਨੁਕਾਇਆ ਪਲ
ਟਿਕੈ ਮੁਗਤਿ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਦਾ ਗੀ ॥ ਚਲੀ ਪੀੜੀ

ਸੋਦਿ ਆਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵ ਨਿਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ॥ ਵਲਿ ਭੰਜ
ਨ ਗੁਰੁ ਸੁਗਮਾਵ ਰਿਜੋ ਧਾਬੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੁ
ਛ ਨਿਸਿਖ ਅਰਦਾਸਿ ਕਾਰਿ ਛੁਆਮ ਹਲਾਤ ਕੀ
ਦਰਿ ਸੁਨਿ ਹਾਰੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋ
ਲੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਸੁਣਹੁ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ
ਸੋਦਿ ਆਨਿ ਹਚ ਲਨੀ ਵਉ ਸਾਰਿ ਖਲਾਰੀ ॥ ਜੁ
ਗਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰੇ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਸੁ ਦੇਵਾ ਵਦਾ ॥ ਦਿਸਨ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰੀ ॥ ਸਿਸਨ ਹਾਰ ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਤੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਮ ਜੀਗਰ ॥ ੨੫ ॥
 ਰਾਮੁ ਜਪੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਨਨਕ ਗੁਰਗੋਇ
 ਦਰੀਗਾ ਗੋਇ ॥ ਦਰੀਗਾ ਗੋਇ ॥ ਦਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਚਾ
 ਰੇ ਜਾਗੇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇ ॥ ਟਿਕਿ ॥ ਚਿਨਾਇ ॥ ਸਮਾਵੈ ॥
 ਚਾਰੇ ਅਛਰ ॥ ਇਕੁ ਕਾਰਿ ॥ ਦਾਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜਪਾਵੈ ॥
 ਜਹਾ ਤੇਉ ਪਾਜਿ ॥ ਆਫਿਰਿ ॥ ਤਹਾ ॥ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪੯ ॥ ੧ ॥
 ਇਕਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਆਪੁ ਤੇ ਹਰਿ ਬਿਅੰ ॥
 ਗਸੀਆ ਪੇਹੀ ॥ ਦੇਖੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ॥ ਦਿਖਾਇ ॥ ਦਾਛਿ ॥ ਅ

ਦਰਸਨਿਭੇਖੇ। ਜੇਹਾਮੁਹੁਕਾਰਿਭਾਲਦਾਤੇਵੇਰੇਲੇ
ਖੇ। ਹਸਦੇਹਸਦਾਦੇਖੀਅੰਸੋਗੁਪੁਸਰੇਖੇ। ਰੋਵੇਦਿ
ਸੇਰੋਵਦਾਹੋਇਨਿਮਖਨਿਮੇਖੇ। ਆਪੇਆਪਿਦ
ਰਤਦਾਸਤਿਸਿਗਿਦਿਸੇਖੇ। ੧। ਜਿਉਜੀਤੀਹਥਿ
ਜੀਤੁਲੇਸਭਿਗਾਗਦਜਾਏ। ਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਮਗ
ਨੁਹੋਇਆਪੇਗਾਏ। ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁ
ਰੋਇਆਪਿਗੀਤ੍ਰਿਗੀਝਾਏ। ਕਥਤਾਬਕਤਾਆਪਿ
ਰੇਸੁਰਤਾਲਿਵਲਾਏ। ਆਪੇਹੀਦਿਸਮਾਦੁਰੋਇਸ
ਰਬੀਗਿਸਮਾਏ। ਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦਾਗੁਗੁਖਿ

ਪਤੀਆਏ॥੨॥ਆਪੇਭੁਖਾਹੋਇਕੋਆਪਿਜਾਇਰ ੨੬
ਜੋਈਭੋਜਨੁਆਪਿਬਣਾਇਦਾਰਸਵਿਚਿਰਸ
ਗੋਈਆਪੇਖਾਇਸਲਾਹਿਕੋਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਿਸਮੇਈ
॥ਆਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸੁਰਸੁਰਸਨਕੁਈਦਾ
ਤਾਭੁਗਤਾਆਪਿਹੈਸਰਬੰਗਸਮੇਈਆਪੇਆਪਿ
ਫਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਆਪੇਪਲੀਘੁਟਿ
ਛਾਇਕੋਆਪਿਅੰਦਰਿਸਭਿਦਾਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਜ
ਇਕੋਵਿਸਿਤਰਕੁਓਦਾ॥ਰੰਕਰਾਓਗਾਓਰੰਕੁਹੋਇ
ਦੁਖਸੁਖੁਵਿਚਿਪਓਦਾ॥ਤਤਾਸੀਅਰਾਹੋਇਜਲੁ

ਆਵਟਟੁਖਉਦਾ॥ਹਰਿਖਸੋਗਾਵਿਚਿਧਾਵਦਾ
ਚਦਾ॥ਏਚਉਦਾ॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਰ
ਉਦਾ॥੪॥ਸਮਸਰਿਵਰਸੈਸਦਤਬੁੰਦਜਿਉਸਭੁਨੀ
ਥਾਈ॥ਜਲਅੰਦਰਿਜਲੁਹੋਇ॥ਮਿਲੇਧਰਤੀਬ
ਹੁਕਾਈ॥ਕਿਰਖਬਿਰਖਰਸਕਸਘਟੇਫਲੁਫੁ
ਲੁਸੁਹਾਈ॥ਕੇਲੇਵਿਚਿਕਪੁਰਹੋਇ॥ਸੀਤਲੁਸੁਖੁ
ਦਾਈ॥ਮੋਤੀਹੋਵੈਸਿਧਮੁਹਿਬਹੁ॥ਮੋਖੁਮੁਲਾਈ॥
ਬਿਸੀਅਰਦੇਮੁਹਿਕਾਲਕੂਟਚਿਤਿਵੈਬੁਰਿਅਈ
॥ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾ॥ਸਤਿਸੀਗਿਸੁਕਾਈ॥੫॥

ਜੋਈਤਾਬਾਰੰਗਸਿਗਿਜਿਉਕੋਹੋਈ ਜੋਈਤਾਬ ०੨੧
ਜਸਤਮਿਲਿਪਿਤਲਅਵਲੋਈ ਜੋਈਸੀਸੇਸਿਗ
ਤੀਭੰਗਾਰਕੁਲੋਈ ਤਾਬਾਪਾਗਸਿਪਰਸਿਅਹੋਇ
ਕੰਚਨੁਸੋਈ ਜੋਈਤਾਬਾਭਸਮਹੋਇਅਉਖਦਕ
ਰਿਕੁਈਆਪੇਆਪਿਪਦਰਤਦਾਸਿਗਤਿਗੁਣਗੋਈ
'੬' ਪਾਣੀਕਾਲੇਰੰਗਿਦਿਚਿਜਿਉਕਾਲਾਦਿਸੈਰ
ਤਾਰਤੇਰੰਗਿਦਿਚਿਮਿਲਮੇਲਿਸਲਿਸੈ ਪਲਿਲੇਪ
ਲੋਹੇਇਮਿਲੇਹਿਤੁਜੇਹੀਦਿਸੈ ਸਾਵਾਸਾਵੇਰੰਗਮਿਲਿ
ਸਭਿਰੰਗਸਹਿਸੈ ਤਤੁਟੰਢਾਹੋਇਕੋਹਿਤੁਜਿਸੈਤੁਸੈ

ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਜਿਸੈ॥੧॥
ਵੀਵਾਬਲੇਬੇਸਿਤਰਹੁਚਾਨਣਅਨੇਰੇ॥ਵੀਪਕ
ਵਿਚਹੁਮਸੁਰੇਇਕਾਮਆਇਲੇਖੇਰੇ॥ਕੁਜਲੁਰੇ
ਵੇਕਾਮਣੀਸੀਗਭੁਲੇਭੁਲੇਰੇ॥ਅਸਵਾਣੀਹਰਿਜਸੁਲਿਖੇ

ਕੁਜਲੁਰੇ

ਹਰਿਜਸੁਲਿਖੇ॥ਵਰਤਰਾਮਗਲੇਰੇ॥ਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਚਉਫੇਰੇ॥੨॥ਬਿਰਖੁਹੋਵੇ
ਬੀਊਬੀਜਿਅੰਕਰਦਾਪਾਸਾਰਾ॥ਜੜਾਅੰਦਰਿਪੇਰੁ
ਬਾਹਰਾਬਹੁਟਾਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਪਤਫੁਲੁਫਲੁ

ਫਲੀਦਾਰਸਰੰਗਸਵਾਰਾਦਾਸੁਨਿਵਾਸੁਭਿਲਾਸੁ ੨੧
ਕਰਿਹੋਇਕਰਪਰਦਾਰਾਫਲਵਿਚਿਬੀਉਸਿਜ
ਰਿਹੋਇਫਲਫਲੋਰਜਾਰਾਅਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ ੧੬ ਜੋਦੇਸੁਤੁਕਪਾਹਦਾਕ
ਰਿਤਾਣਾਵਾਣਾਸੁਤਹੁਕਪਜਾਣੀਅੇਅਪਾਣਵ
ਖਾਣਾਚਉਸੀਤੈਚਉਤਾਰਹੋਇਗੀਗਾਜਲੁਜਾਣਾ
ਖਾਸਾਮਖਮਲਸਿਰੀਸਾਫੁਤਨਸੁਖਮਨਿਭਾਣਾਪ
ਗਦੁਪਟਾਚੇਲਣਾਪਟਕਾਪਰਦਾਣਾਅਪੇਅਪ
ਪਿਦਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਮਾਣਾ ੧੭ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

ਸੁਇਨਾਪਵੈਗਹਣੇਸਾਵਾਰੇ ਸਿਪਲਵਤਰੇਵਾ
 ਲੀਆਤਾਨਉੜੇਤਾਰੇ ਵੇਸਰਿਨਬਿਵਖਾਣੀਐਕੀ
 ਠਮਾਲਾਧਾਰੇ ਵੀਕਤਿਮਣੀਆਮੋਤਸਰਗਜਰੇਪਾ
 ਸਾਰੇ ਦੁਰਬਹਵਟਾਰੇ ਲਛਾਪਕਰਿਬਹੁਪਰਕ
 ਰੇਆਪੇਆਪਿਦੁਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇ ॥੧੧॥
 ਗੀਨਕੋਲੁਪੀੜੀਐਰਸੁਦੇਦਰਹਾਲਾ ਕੋਈਕਰੇ
 ਗੁਰੁਭੇਲੀਆਕੋਸਕਰਵਾਲਾ ਕੋਈਖੰਡੁਸਦ
 ਰਦਾਮਖਦਮਸਾਲਾ ਹੋਵੇਮਿਸਰੀਕਲੀਕੰਦਮਿ
 ਠਿਆਈਦੁਲਾ ਪਵੈਗਜਾਰੀਕੁਕਰਿਚਸਭੁਗ

ਸੁਖਾਲਾ ਅਮਾਪੇਅਮਾਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾ
ਲਾ॥੧੨॥ਗਾਈਰੰਗਾਬਿਰੰਗਬਹੁਦੁਪੁਉਜਲੁ
ਵਰਣਾਦੁਪਹੁਦਹੀਜਮਾਈਅੰਕਰਿਨਿਹਚਲੁ
ਧਰਣਾਦਹੀਦਿਲੋਇਅਲੋਈਅੰਛਾਹਿਮਖਣੁ
ਤਰਣਾਅਖਣੁਤਾਇਅਉਟਾਇਕੋਪਉਨਿਰਮ
ਲੁਕਰਣਾਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦਕਹਿਸਭਿਕਾਰ
ਜਸਰਣਾਅਮਾਪੇਅਮਾਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
ਜਰਣਾ॥੧੩॥ਪਲਪੜੀਆਮੁਹਤਿਪਹਰਬਿਤ
ਵਾਰਗਣਾਏ॥ਦੁਇਪਖਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸੰਜੋ

ਗਬਣਾਏ॥ ਛਿਅਰੁਤੀਵਰਤਾਈ॥ ਆਬਹੁਚਲਿ
ਤਬਣਾਏ॥ ਸੁਰਜੁਇਕੁਵਰਤਦਾਲੋਕੁਵੇਦ
ਅਲਾਏ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਾਛਿਅਵਰਸਨਾਬਹੁ
ਪੰਥਿਚਲਾਏ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਮਝਾਏ॥ ੧੪॥ ਇਕੁਪਾਣੀਇਕਧਰਤਿਹੈਬ
ਹੁਬਿਰਖਉਪਾਏ॥ ਅਫਲਸਫਲਪਰਕਾਰਬ
ਹੁਫਲਫਲਸੁਹਾਏ॥ ਬਹੁਰਸਰੰਗਸੁਦਾਸਨ
ਪਰਕਿਰਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਬੈਸੰਤਰੁਇਕੁਵਰਨੁ
ਇਸਭਤਰਵਰਛਾਏ॥ ਗੁਪਤਹੁਪਰਗਟਿਹੈ

ਇਕੋਕੁ ਸਮੰਤ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੋ ਅਪਿ ਵਰਤਦਾਗੁ ३੦
ਰਮੁਖਿ ਸੁੱਪਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਣਾ ਸਪਤਿ
ਸਭਿ ਚੰਦਨ ਹੋਵੇ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕ ਧਾਤੁ ਹੋਇ ਸਿ
ਗਪਾਰ ਸਿਫੋਵੇ ॥ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਦਾਹੜੇ ਮਿਲਿ
ਗੰਗਾ ਗੰਗਾ ਹੋਵੇ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਸਾਧ ਸਿੰਗੁ ਪਾਪਾ ਮ
ਲੁਧੋਵੇ ॥ ਨਰਕਾਨਿਦਾਗੁ ਅਸਿਖ ਹੋਇ ਲਖ ਪਤਿਤ ਸਿ
ਰੋਵੇ ॥ ਅਪੋ ਅਪਿ ਵਰਤਦਾਗੁ ਰਮੁਖਿ ਅਲੋਵੇ ॥ ੧੬ ॥
ਦੀਪਕ ਹੋਤੁ ਪਤੰਗ ਦਾ ਜਲ ਮੀਨ ਤਰੰਦਾ ॥ ਮਿਰਗੁ
ਨਾਇਕ ਸਾਮਾ ਦੁਹੈ ਕੁਵਰ ਕਵਲਿ ਵਸਿਦਾ ॥ ਚੰਦਚ

ਕੋਰਪਗੀਤਿਹੈਦੇਖਿਧਿਆਨੁਧਰੀਦਾ। ਚਕਵੀਸੁ
ਰਜਹੇਤੁਹੈਸਿਜੋਗਬਣਦਾ। ਨਾਰਿਭੁਤਾਰਪਿਆਰੁ
ਹੈਮਾਪੁਤੁਮਿਲਿਦਾ। ਅਪੋਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਚੀਦਾ॥੧੧॥ ਅਖੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਸਕੁਚੇ
ਜਾਇਭਾਣਾ। ਕੰਨੀਸੁਣਦਾਸੁਰਤਿਕਰਿਅਖਾਣਿ
ਵਖਾਣਾ। ਜੀਭੈਅੰਦਰਿਬੋਲਦਾਬਹੁਸਾਦਲੁਭਾ
ਣਾ। ਹਥੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦਾਪਗਿਚਲੈਸੁਜਾਣ॥
॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਇਕਮਨੁਇੰਦ੍ਰੀਪਰਵਾਣਾ। ਅਪੋ
ਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਮਾਣਾ॥੧੨॥ ਪ ੩

ਵਟੁਗੁਰੂਗੁਰਸਬਦੁਹੈਗਾਗਨਵਦੀਚਾਰਾਅਤਿ ੩੧
ਪਿਤਾਜਲੁਧਰਤਹੈਉਤਪਤਿਸਿਸਾਰਾਦਾਈਦਾ
ਇਆਗਾਤਿਦਿਹੁਦਰਤੇਦਰਤਾਰਾਸਿਵਸਕਤੀ
ਦਾਖੇਲੁਮੇਲੁਪਰਕਿਰਤਿਪਸਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
ਨਬ੍ਰਹਮੁਪਟਿਚੰਦ੍ਰਅਕਾਰਾਅਪੇਅਪਿਦਰਤ
ਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਧਾਰਾ੧੧੯੧ਟੁਲਾਅੰਦਰਿਦਾ
ਸੁਹੈਹੈਇਕੁਦਰੁਲੁਭਾਣਾਅੰਬਾਅੰਦਰਿਰਸੁਧਰਿ
ਕੋਇਲਰਸੁਮਾਣਾਮੋਰਬਬੀਹੋਹੈਇਕੋਘਟਦਰ
ਸਿਸਿਫਾਣਾਖੀਰਨੀਰਸੀਜੋਗਹੈਇਕੁਲੀਕੀਦੁ

ਵਖਾਣਾ ਓਅੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਰੋਇ ਪਿਡਪਰ
ਣਾ ਅਪੇਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥

੨੦॥੨॥
ਦੁਇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਦੇ
ਸੁਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਦੇਸੁ ਸਬ
ਦਿਸਿ ਫਾਣਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਗਤਿ ਓਪਦੇਸੁ ਸਚਿ
ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਦੇਸੁ ਪਰਪਰ
ਣਿਆ ॥ ਪੇਮ ਭਗਤਿ ਅਦੇਸੁ ਸਹਜਿ ਸੁਖਾਣਿਆ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਪਰਦੇਸੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਥਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਿਮਰਿਸਹ ੩੨
ਸਿਫਲਸੇਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰ
ਦਰਵੇਸੁ ਸਚੁ ਸੁਹਾਣਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਹਰਹਰ
ਸਿਮਲਖ ਅਭੇਓਹੈ ਗੁਰਚੇਲੇ ਸਾਬਾ ਸਿਨਾਨ ਕਦੇ
ਓਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਿਫ ਤਿਸ ਮੇਓਹੈ
ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਰਗਾਸਾ ਅਛਲ ਅਛੇਓਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਮਤਿ ਅਰਖੇਓਹੈ ਕਾਮਕੋਧਦਿ
ਨਾਸਾ ਸਿਫ ਤਿਸ ਮੇਓਹੈ ਸਤਿ ਸਿਤੋ ਪਉਲਾਸਾ ਕਤਿ
ਨਸੇਓਹੈ ਘਰਹੀ ਦਿਚਿਓ ਦਾਸੁ ਸਚਿ ਸੁਚੇਓਹੈ

ਫੀਹਇਕੀਹਅਭਿਆਸਗੁਰਸਿਖਦੇਓਹੈ॥੨॥
ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਚੇਜਾਵਿਡਾਣੁਅਕਥਕਹਾਣੀਐ॥ਕਦਰ
ਤਨਕਰਬਾਣੁਕਾਦਰੁਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗ
ਮਿਹਮਾਣੁਜਗਮਿਹਮਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸੁਹ
ਣੁਅਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਦਰਿਫਾਢੀਦਰਿਵਾਣੁਚ
ਵੇਗੁਰਬਾਣੀਐ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣਹੇਤੁਪਛਾ
ਣੀਐ॥ਸਚੁਸਬਦੁਨੀਜਾਣੁਸਬਦਿਸੁਗਤਿਸਮ
ਣੀਐ॥ਸਇਕੋਵਰੁਦੀਬਾਣੁਸਬਦਿਸਿਵਾਣੀਐ॥

三

ਨਾਮਤੁਲੁਤੁਲਾਈਐ॥ ਨਿਜਘਰਿਤਖਤੁਅੰਡੇਲੁ
ਨੰਡੇਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਨਿਰੋਲੁਨਰਲੇਰ
ਲਾਈਐ॥ ਕਥਾਅਕਥਾਅੰਬੇਲੁਨੰਬੇਲਬੁਲਾਈਐ॥
ਸਦਾਅਤੁਲੁਅੰਡੇਲਿਨੰਡੇਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੰਥਅੰਲੇਲੁਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ ਅਮਿਥਸਰੋ
ਵਰੋਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਲਖਟੇਲੀਇਕੁਟੇਲੁ
ਨਾਮਾਪੁਗਣਾਈਐ॥ ੫॥ ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਸਬ
ਦਿਦਿਸਾਹੀਐ॥ ਪੁਰਾਪੁਰੇਵਟਿਕਿਆਖਿਸਲਾਹੀਐ॥
॥ ਕਦੇਨਹੋਵੈਘਟਿਸਚੀਪਤਿਸਾਹੀਐ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁ

ਰਖਟਿਅਖੁਟੁਸਮਾਹੀਐ ਸਾਧਸਿਗਤਿਪਰਗਟਿਸ ੩੪
ਵਾਨਿਬਾਹੀਐ ਚਾਵਲਿਇਕਤੇਸਟਿਨਦੁਜੀਵਾਹਿ
ਐ ਜਮਦੀਫਾਹੀਕਟਿਵਾਹਿਇਲਾਹੀਐ ਪੰਜੇਦੂ
ਤਸਿਪਟਿਫੇਰੀਫਾਹੀਐ ਪਾਈਜਿਓਹਰਿਹਟਿਸੁਖੇ
ਤਉਮਾਹੀਐ ॥੬॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਨਾਮਲਖੁ
ਲਖਾਵਈ ਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿਜਿਓਤਿਸੁਭਾਵਈ
ਲੇਖੁਨਪੁਨਿਨਪਾਪਿਉਪਾਇਸਮਾਵਈ ਲਾਗੁਵਰਨ
ਸਰਾਪੁਨਾਮਾਪੁਜਣਾਵਈ ਗਾਵੈਸਬਦਿਅਲਾਪਿ
ਅਕਥੁਸੁਣਾਵਈ ਅਕਥਕਥਾਜਪੁਜਾਪਿਨਜਗਤੁ

ਕਮਾਵਈ ਪੁਰੇਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿਆ ਪੁਗਵਾਵਈ ਲ०
ਤੇਤਿ ਨੇਤਾਪਿ ਸਿਤਾਪਿ ਘਟਾਵਈ ਗੁਰਬਾਣੀਮਨ
ਧਾਪਿ ਨਿਜਘਰਿਆਵਈ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕੁਲੀਐ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
ਲੀਐ ਦਰਗਹਏਈਐ ਪਤਿਹਉ ਮੇਜਾ ਲੀਐ ਘ
ਰਹੀ ਜੋਗਜੁਗਤਿ ਬੈਸਣੁ ਧਰਮਸਾਲੀਐ ਪਾਵ
ਣਮੇਖ ਮੁਕਤਿਗੁਰਸਿਖ ਪਾਲੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ
ਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਪਤਿਸਾਹੀ ਇਕਛਤਿ
ਖਰੀਸੁਖਾਲੀਐ ਪਾਣੀ ਪੀਹਣੁ ਘਤਿਸੇਵਾ ਪਾਲੀ

ਐ ॥ ਮਸਕੀਨੀ ਵਿਚਿ ਦਤਿ ਚਾਲੇ ਚਾਲੀ ਮੇ ॥ ੨੫

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾਖੇਲੁ ਗੁਰਭੰਪ ਦੇਸਿਆ ॥ ਸਾਧਸਿੰਗ

ਤਿਵਾਮੇਲੁ ਸਬਦੁ ਅਵੇਸਿਆ ॥ ਫੁਲੀਤਿ ਫੁਲੇ

ਲੁਸਿਗਾਸਣੇਸਿਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਨਕਨਕੇਲ ਮਿਟੇਅੰ

ਵੇਸਿਆ ॥ ਨਾਵਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲ ਨਵਸਣੁ ਸੁਵੇਸਿਆ

ਗੁਰਜਪੁਰਿ ਵੈਸੁ ਹੇਲੁ ਗੁਰਪਰਵੇਸਿਆ ॥ ਭਾਉ

ਕੁਗਤਿ ਕੁਭਿ ਕੇਲੁ ਸਾਧਸਹੇਸਿਆ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵ

ਲਨਵੇਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਸਿਆ ॥ ਖੇਰਦਲਾ ਲਦਲੇ

ਲਸੇਵਸਹੇਸਿਆ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਕਰਿ ਧਿਆਨ ਸਦ

ਹਜੂਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਗਿਆਨੁ ਨੇੜਿ ਨਦੂਰਹੈ
ਪੁਰਬ ਲਿਖਤੁ ਨੀਸਾਣੁ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰਹੈ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਪਰਧਾਨੁ ਸੇਵਕ ਸੁਰਹੈ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ
ਕੁਰਪੁਰਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ਜਗਨੁਰਹੈ ਲ
ਖਲਖਸਸੀ ਅਰਕੁ ਨ ਕਿਰਟਿ ਠਰੂਰਹੈ ਲਖਲਖ
ਬੇਦ ਪੁਗਟਿ ਕੀਰਤਨੁ ਚੂਰਹੈ ਕੁਗਾਤਿ ਵਛਲ ਪਰਦ
ਟੁਚਰਣਾ ਪੁਰਹੈ ॥੧੦॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਸੋਇ ਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ ਗੁਰਦੀਖਿ ਆਲੇ ਸਿਖ ਸਿਖੁ ਸਦਾਇ
ਆ ਗੁਰਸਿਖੁ ਇਕੋਹੈ ਇਜੋ ਗੁਰਭਾਇਆ ਹੀਰ

ਕਣੀਪਰੋਇਹੀਗੁਬਿਧਾਇਆਜਲਤਰੰਗੁਅ ੩੬
ਵਲੋਇਸਲਿਲਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮੋਇਵੀ
ਪੁਦੀਪਾਇਆਅਚਰਜਅਚਰਜੁਦੋਇਚਲਤੁ
ਬਣਾਇਆਦੁਧਹੁਦਹੀਵਿਲੋਇਪਿਓਕਦਾਇਅ
ਇਕੁਚਾਨਣਤ੍ਰਿਪੁਲੋਇਪਰਗਟੀਆਇਆ ੧੧
ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਵੇਓਗੁਰਗੁਰੁਹੋਇਆਅੰਗਦੁ
ਅਲਖਅਕੁਓਸਹਜਿਸਮੋਇਆਅਮਰਹੁਅਮਰ
ਸੁਮੇਓਅਲਖਅਲੋਇਆਰਾਮਨਾਮਅਰਖੇਓਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਚੋਇਆਗੁਰਅਰਜਨਕਾਰਿਸੇਓਓਮੇਓਇਆ

ਗੁਰਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਅਮੇਉਅਮਿਉਵਿਲੋਇਆਸਚ
ਸਚਿਸਚੇਉਸਚਿਖਲੋਇਆਨਾਮਾਤਮਾਅਗਾਮ
ਗਹੇਉਸਬਾਦਿਪਰੇਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਭਰਭਰੇਉ
ਭਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੧੨॥ਸਾਧਸਿਗਤਿਭਉਭਾਉਸ
ਹਜੁਬੈਰਾਗੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਉਸੁਹਤਿਸੁਜ
ਗੁਹੈਅਧਰਬਚਨਅਲਾਉਹਉਮੇਤਿਅਗੁਹੈਸਤਿ
ਗੁਰਮਤਿਪਰਥਾਉਸਦਾਅਨਰਾਗੁਹੈਨਿਪਰਮਪਿਆ
ਲੇਸਾਉਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਬ੍ਰਹਮਾਉਗਿ
ਅਨੁਚਰਾਗੁਹੈਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਚਾਉਅਲਿਪਤੁ

ਅਵਾਗੁਰੇ ॥ ਵੀਹ ਵਿਕੀਹ ਚੜ੍ਹਓ ਸਵਾਸੁ ਹਾਗੁਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ੩੧
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਲ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਨੇਹ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ
 ਘਾਲਿ ਦਿਹ ਲੇ ਘਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਨ ਦਇਆ
 ਲਹੇ ਤੁਹਿ ਆਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੇ ਨਾਲਿ ਗੁਰ
 ਸਿਖ ਪਾਲੀਐ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾ
 ਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਭਗਤ ਸੁਖਾਲੀਐ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਸਾਢਾ ਲਗ ਸਕਰ ਸਾਲੀਐ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕ
 ਏਕ ਕਾਰੁ ਲਿਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਉਕਾਰ ਅੰਕਾਰੁ ਪਾਸਿ

ਬਹਾਲਿਆ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਨਿਰਕੁ ਉਭਾਲਿ
ਆ ਨਿਰਵੈ ਰਹੁ ਜੈ ਕਾਰੁ ਅਜੁ ਨਿਅਕਾਲਿਆ ਸ
ਚਨੀਸਾਣੁ ਅਪਾਰੁ ਜੋ ਤਿਉ ਜਾਲਿਆ ਪੰਜ ਅਖਰ
ਉਪਕਾਰਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ਨ
ਦਰਿਨਿ ਹਾਲਿਆ ਨਉ ਅੰਗਿ ਸੁਨਿ ਸੁਮਾਰੁ ਸੀਰਿਗੰਨ
ਰਾਲਿਆ ਨੀਲਾ ਨੀਲ ਵੀਚਾਰੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆ
ਲਿਆ ॥੧੫॥ ਚਾਰ ਵਰਨ ਸਤ ਸੰਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ
ਲਿਆ ਜਾਣਤੀ ਬੋਲਹੁ ਰੰਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੇਲਿਆ
॥ ਪੰਜੇ ਸਬਦਿ ਅਕੁੰਗਾ ਅਨਹਦ ਕੇਲਿਆ ਸਤਿ

ਗੁਰਸਬਦਿਤਰੰਗਸਦਾਸੁਹੇਲਿਆਸਬਦਸੁਰ ੩੮
 ਤਿਪਰਸਿਗਗਿਆਨਸਿਗਮੇਲਿਆਰਾਗਨਾਦਸ
 ਰਬੰਗਅਹਿਨਿਸਿਕੁਲਿਆਸਬਦਅਨਹਦ
 ਰੰਗਸੁਝਇਕੇਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਨਿਪੰਥੁਬੰ
 ਰਹਖੇਲਿਆ॥੧੬॥ਜੋਈਆਗਿਆਮਾਦਿਆ
 ਦਿਨਿਰੰਜਨੋਨਾਦੋਮਲਿਆਨਾਦੁਹਉਮੇਰੰਜਨੋ
 ਬਿਸਮਾਦੇਬਿਸਮਾਦੁਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੋਗੁਰਮ
 ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰਜਨੋਆਦਿਪੁਰਖ
 ਪਰਮਾਦਿਅਕਾਲਅਰੰਜਨੋਸੇਵਕਸਿਦਸਨ

ਕਾਇਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰ ਜਨੋ ਜਪੀ ਮੇਜੁਗਾਹ ਜੁਗਾਇ
ਗੁਗਾਸਿਖ ਮੰਜਨੋ ਪਰਮਾਪਿਆਲੇ ਸਾਦੁਪਰਮ
ਪੁਰੰਜਨੋ ਮਾਇਜੁਗਾਇ ਮਨਾਇ ਸਰਬ ਸੁਰੰਜ
ਨੋ ॥੧१॥ ਮੁਰਦਾਰੋਇ ਮੁਰੀਦੁ ਨ ਗਲੀ ਹੋਵਣਾ
ਸਾਬਰੁ ਸਿਦਕਿ ਸਹੀਦੁ ਮੁਕੁਓ ਪੋਵਣਾ ॥੧੨॥
ਮੁਲਖਰੀਦੁ ਕਾਰੇ ਜੋਵਣਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਕੁਖ ਨ ਨੀਦ
ਨ ਖਾਣਾ ਸੋਵਣਾ ॥ ਪੀਹਣਿ ਹੋਇ ਜਵੀਦੁ ਪਾਣੀ
ਛੋਵਣਾ ॥ ਪਖੇਰੀ ਤਾਗੀ ਦਪਗਾ ਮਲਧੋਵਣਾ ॥ ਸੇ
ਵ ਕੋਹੋਇ ਸਿਜੀਦ ਨਹ ਸਟੁਰੋਵਣਾ ॥ ਦਰਦਰਦੇ

ਸਰਸੀਦੁਪਿਗਮਰਸੁਕੋਵਣਾ ਚੰਦੁਮਾਰਥਿਈ ੩੯
 ਵਪੁਗੀਪਲੋਵਣਾ ੧੯੧ ਪੇਗੀਪੈਕੁਮਗੀਦੇਥੀ
 ਵਣਾ ਗੁਰਮੁਗਤਿਮੁਸਤਾਕਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣਾ ਪਰ
 ਹਰਸਕੇਸਾਕਸੁਰਗਰੀਗੀਵਣਾ ਹੋਰਨਝਖਣੁਝਕ
 ਸਰਣਿਮਨੁਸੀਵਣਾ ਸਿਪਰਮਪਿਅਲਾਪਾਕਮਮਿ
 ਅਰਸੁਪੀਵਣਾ ਅਸਕੀਨੀਅਉਤਾਕਾਅਸਥਿਰੁਥੀ
 ਵਣਾ ਦਸਅਉਗਤਿਤੁਲਾਕਾਸਹਜਿਅਲੀਵਣ
 ਸਾਵਧਾਨਗੁਰਵਾਕਨਮਨੁਭੁਰਮੀਵਣਾ ਸਬਦਿ
 ਸੁਰਤਿਹੁਸਨਾਕਪਾਰਿਪਗੀਵਣਾ ੧੯੨ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਰਣੀਜਾਇਸੀਸੁਨਿਵਾਇਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿ
ਤੁਲਾਇਮਥਾਲਾਇਆਗੁਰਮਤਿਰਿਵੇਵਸਾਇ
ਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭੁ
ਣਾਭਾਇਆਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲਾਇਹੁਕਮੁ
ਕਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਭੈਭਾਇਨਿਜਪਰੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਣਕਵਲਪਤੀਆਇਭੁਵਰੁਲੁਭਾਇਮ
ਸੁਖਸਿਪਟਪਰਚਾਇਅਪਿਭੀਪੀਆਇਆਧਨੁ
ਜਦੇਦੀਆਇਸਹਿਲਾਆਇਆ॥੨੦॥੩੩੬

१९६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅੰਕਾਰ ਅੰਕਾਰ ਕਰਿ ४०

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤ ਰੁਧਾਰੇ ॥ ਧਰਤਿ ਅੰਕਾ ਸੁਵਿਛੋਰਿ

ਓਨੁ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਜੋਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਬੰਧਾਨ ਕ

ਰਿਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੁ ਨਿਦੁਆਰੇ ॥ ਇਕ ਸਾਇਕੁ ਜੁ ਨਿ

ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਅਣਗਣਤੁ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਣੁ ਸਜ

ਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੋਸਟੁ ਲਜਨਮੁ ਗੁਰਸਰਣਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਾ

ਧਸਿ ਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦਾ ਲਿਖੁ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਗੁਰਗਿਅੰ

ਨਦੀ ਚਾਰੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ १॥ ਸਭਦੁ ਨਿ

ਦੀਧਰਤਿ ਹੋਆ ਪੁਗਵਾਇ ਹੋਈ ਓਡੀਣੀ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰ

ਮੁਸਿਤੋਖੁ ਵਿਕ੍ਰਪੇਗਾਂਹੇ ਠਿਰਹੈ ਲਿਲੀਣੀ ਸਾਧਜਨ ।
ਦੇਚਰਣਛੁਹਿ ਆਢੀਣੀ ਹੋਈ ਲਾਖੀਣੀ ਅਮੀਤ
ਬੁੰਦਸੁ ਹਾਵਣੀ ਛੁਹ ਬਰਛਲ ਕਰੇਣੁ ਹੋਇ ਰੀਣੀ ਮ
ਲਿਅਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ਅੰਧਿਗਮਾਣਿ ਆਲਾਪੀ ਇਪਤੀ
ਣੀ ਜੇਬੀ ਜੋਸੀ ਲੁਟੈ ਸਕੁਰ ਸਕਸਬ ਹੁਰੀ ਗਰੀਰੀ
ਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਹੋਮ ਸਕੀਣੀ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਦੇ
ਹਸੁਖੇ ਹੋਤਿ ਸੁਦਿ ਚਿਜੀ ਕੁਲਈ ਨਕੀਬੀ ਅਖੀਦੇ
ਖਿਨਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰਾਗ ਨਾਦ ਕੰਨ ਕਰਨਿ ਰਕੀਬੀ ਨਕਿ
ਸੁਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਪੀ ਜੇ ਦੂਤ ਬੁਰੀ ਤਰਤੀਬੀ ਸੁਭਦੂ ॥੪॥

ਨੀਵੇਚਰਣਹੋਇਆਪੁਰਾਵਾਇਨਸੀਬੁਨਸੀਬੀ॥
 ਉਮੈਰੋਗੁਮਿਟਾਇਦਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਕਰੋਤਬੀਬੀ॥ਪੇਰ
 ਪੈਰਹਰਾਸਿਕਰਿਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰਸਿਖਮਨੀਬੀ॥
 ਮੁਰਦਾਹੋਇਮੁਰੀਦਗਰੀਬੀ॥੨॥ਲਹੁੜੀਹੋਇਚੀਚੁ
 ਗਲੀਪੈਧੀਛਾਪਿਮਿਲੀਵਡਿਅਾਈ॥ਲਹੁੜੀਘਨ
 ਹਰਬੁੰਦਹੋਇਪਰਗਟੁਮੋਤੀਸਿਪਸਮਾਈ॥ਲਹੁੜੀ
 ਬੁਟੀਕੇਸਰੈਮਥੈਟਿਕਾਸੋਕੁਪਾਈ॥ਲਹੁੜੀਪਾਰਸਪਥ
 ਰੀਅਸਟਧਾਤੁਕੰਚਨੁਕਰਵਾਈ॥ਜਿਉਮਿਲਿਲਹੁੜੇ
 ਸਪਸਿਰਦੇਪੈਲੁਕਿਲੁਕਿਲੋਕਲੁਕਾਈ॥ਜਾਣੁਰਸਾ

ਇਨ੍ਹਪਾਰਿਅਹੁੱਰੱਤੀਮੁਲਿਨਜਾਇਮੁਲਾਈਅਮ •
 ਪੁਗਵਾਇਨਾਮਪੁਗਣਾਈ ॥੪॥ ਅੰਗਿਤਤੀਜਲੁ
 ਸੀਅਲਾਕਿਤੁਅਵਗੁਣਿਕਿਤੁਗੁਣਿਵੀਚਾਰਾ
 ਅੰਗਿਧੁਅੰਧਉਲਹਰੁਜਲੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਗਿਅਸ
 ਸੁਚਾਰਾਕੁਲਵੀਪਕੁਬੈਸਿਤਰਹੁਜਲਕੁਲੰਦਰੇ
 ਪਰਵਾਰਾਵੀਪਕਹੇਤੁਪਰੀਰਾਕੁਵਲਕੁਵ
 ਰਪਰਗਟੁਪਾਰਾਅਗਿਲਾਟਉਚਾਟੈਸਿਰੁ
 ਉਚਾਕੁਰਿਕਰੈਕੁਚਾਰਾਸਿਰੁਨੀਵਾਨੀਵਾਣਿਵਸੁ
 ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਪਰਉਪਕਾਰਾਨਿਵਚਲੈਸੇਗੁਰੁਪਿ

ਆਰਾਮ ਪਾਰੀਗੁਮਜੀਠ ਕਸੰਭ ਕਚੂਪ ਕਾਕਿਤੁ ੪੨
 ਦੀਚਾਰੇ ਧਰਤੀਉਖਟਿਕਦੀਅੰਮੁਲੁਮੰਜੀਠ
 ਜੜੀਜੜਤਾਰੇ ਉਖਲਮੁਹਲੇਕੁਟੀਅੰਪੀਹਟਿਪ
 ਸੈਚਕੀਭਾਰੇ ਸਹੇਅਵੰਟਣਅੰਗਿਵਾਰੇਇਪਿਅੰ
 ਗੀਮਿਲੇਪਿਅਾਰੇ ਘੋਹਲੀਅਹੁਸਿਰੁਕਾਢਿਕੇਫੁਲੁ
 ਕਸੰਭਚਲੁਭੁਖਿਲਾਰੇ ਖਟਤੁਰਸੀਦੇਰੰਗੀਅੰਕਪ
 ਟਸਨੇਹੁਰਹੇਇਹਚਾਰੇ ਨੀਵਾਜਿਣੈਉਚੇਰਾਹਾਰੇ
 ੬। ਕੀੜੀਨਿਕੜੀਚਲਤੁਕਾਰਿਭ੍ਰਿਗੀਨੋਮਿਲਿ
 ਭ੍ਰਿਗੀਹੋਵੇ ਨਿਕੜੀਦਿਸੈਮੰਕੜੀਸੁਤੁਮੁਹੁਕਾਢਿ

ਫਿਰਿ ਸਿੰਗੇ ਦੇ ਨਿਕੜੀ ਮਖਿ ਵਖਾਣੀ ਅੰਮੇ ਮਖਿ ਭੀ ਮ
ਠਾਭਾ ਗੁਰੇ ਦੇ ਨਿਕੜਾ ਕੀੜਾ ਆਖੀ ਅੰਮੇ ਪਟ ਪਟ
ਲੇਕ ਰਿਦੀ ਗਿਛੇ ਦੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮੁਹ ਦਿਚਿ ਪਾਇ ਕੇ ਦੇਸ
ਦਿਸੜ ਜਾਇਖੜੇ ਦੇ ਅੰਤੀ ਮਾਣ ਕਹੀ ਰਿਅਾ ਪਾਤਿਸ
ਹੁਲੇਹਾਰ ਪਰੇ ਦੇ ਪਾਇਸ ਮਾਇਨੁ ਦਹੀ ਬਿਲੇ ਦੇ ॥ १ ॥
ਲਤਾਰੇ ਠਿਲਤਾੜੀ ਅੰਮੇ ਪਾਹੁ ਨ ਕੰਢੈ ਸਾਹੁ ਦਿਚਾਰਾ ॥
ਗੋਰ ਸੁਦੇਇ ਖੜੁਖਾਇ ਕੇ ਗਾਇ ਗੀਬੀ ਪਰਭਿੰਕਾ
ਰਾ ਦੁਧਹੁ ਦਹੀ ਜਮਾਣੀ ਅੰਮੇ ਦਹੀ ਅਹੁ ਮਖਣੁ ਛਾਹਿ
ਪਿਆਰਾ ਆਪ ਅਤੇ ਰੋਵਨਿ ਹੋ ਮਜੰਗ ਫੰਗ ਸੁਆਰਥ

ਚੰਜਅਚਾਰਾ ਧਰਮਧਉਲੁਪਰਗਟਹੋਇਧੀਰ
 ਜਿਵਹੋਸਹੋਸਿਰਿਭਾਰਾ ਗਇਕੁਇਕੁਜਾਓਜਣੇਦੇ
 ਅੰਚਹੁਚੰਕਾਦਿਚਿਦਗਹਜਾਰਾ ਗਣਿਅੰਦਰਿਵੰ
 ਡਾਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ਲਹੁਕਾਤਿਲੁਹੋਇਜੀਅਮਾਨੀਚਹੁ
 ਨੀਚੁਨਆਪੁਗਣਾਇਆ ਫੁਲਾਂਸਿਗਤਿਵਾਸਿਆ
 ਹੋਇਨਿਰਗੰਧੁਸੁਰੰਧੁਸੁਹਾਇਆ ਕੋਲੁਪਾਇਪੀੜੁ
 ਇਆਹੋਇਫੁਲੇਲੁਖੇਲੁਵਰਤਾਇਆ ਪਤਿਤੁਪ
 ਦਿਤੁਚਲਿਤੁਕਰਿਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਧਰਿਸੁਖੁਪਾਇ
 ਆਦੀਵੇਪਾਇਜਲਾਇਆ ਕੁਲਦੀਪਕੁਜਗਿਬਿਰ

ਦੁਸਦਾਇਆ ਕੇਜਲੁ ਹੋਆ ਦੀਦਿਅਹੁਅਖੀਅੰ
ਦਾਰਿਜਾਇਸਮਾਇਆ ਬਾਲਾਹੋਇਨਵਡਾਕਹਾਇ
ਆ ॥ ੨ ॥ ਹੋਇਵਡੇਵਾਜੰਗਾਦਿਚਿਜੇਤਨੁਖੇਹਨਲਿ
ਰਲਾਇਆ ਬੂਟੀਹੋਇਕੰਪਾਹਦੀਦੀਡੇਹਸਿਹਸਿ
ਆਪੁਪਿਕਾਇਆ ਦੁਹੀਮਲਿਦੇਲਣੁਵੇਲਿਅ
ਊਊਕਾਰਿਤੂਬੂਤੂਬਾਇਆ ਸਪਿਵਣਿਪਿਦਿਉਤਾ
ਇਆਕਾਰਿਕਾਰਿਗੋੜੀਸੁਤਕਤਾਇਆਤੁਣਿ
ਦੁਣਿਖੂਬਿਚਕਾਇਕੋਵੇਵੇਦੁਖੁਧੁਦਾਇਰੰਗਾਇ
ਆਕੋਚੀਕਟਣਿਕੋਟਿਆਸੁਈਧਾਗੇਜੋਕੁਸੀਫਾ

ਇਆ ਲਜਣੁ ਕਜਣੁ ਹੋਇ ਕਜਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦਾ ੪੪
ਣਹੋਇ ਅਨਾਰਦਾ ਹੋਇ ਧੁੜਿ ਧੁੜੀ ਵਿਚਿ ਧੰਸੈ ਹੋਇ
ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆ ਵਲਾ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲਾ ਫੁਲ ਵਿਗੰਸੈ
ਇਕਤੁ ਬਿਰਖ ਸਹਸਰ ਫਲ ਫਲ ਫਲ ਇਕਦੂ ਇਕੁ
ਸਰੰਸੈ ਇਕਦੂ ਦਾਣੇ ਲਖ ਹੋਇ ਫਲ ਫਲ ਦੇ ਮਨ ਅੰ
ਦਰਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਤੇ ਨਿਅ ਵਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਖ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੰਸੈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਲੱਯ ਨਿਤੋ ਤ੍ਰਿਫ
ਲਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਲੀ ਅੰਗੰਸੈ ॥ ਨਿਦਿ ਚੰਦ
ਣੁ ਗੁਰਮਾਰ ਗੁਦੰਸੈ ॥ ੧੧ ॥ ਹੇਇ ਰਸਾਇਣਿ ਸਿੰਝੀ ਅੰਗੇ

ਅਹਰੁਇਦਿਅਚਲੁਸਹੈਸਾਸਲੁਸੁਨਈਅਪੈਤੁਪਸੈ॥੧੨॥

ਅਸਖਸਦਾਨੁਹੈਦੇਕੇ

ਤੁਹੇਤੁਕਰਿਕੰਚਨੁਵਸੈਧੋਇਧੋਇਕਣੁਕੰਢੀਅੰਗਤੀ
ਮਾਸਾਤੋਲਾਹੰਸੈਪਾਇਕੁਠਾਲੀਗਾਲੀਅੰਗੇਈਕ
ਰਿਸੁਨਿਮਾਰੁਦਿਗੰਸੈਪਾਇਕੁਠਾਲੀਗਾਲੀਅੰਗੇਈਕ
ਨਿਲੁਣੀਲਾਇਜਲਾਇਹੰਸੈਬਾਰਹਵੰਨੀਤੋਇ
ਕੇਲੰਗੇਲਵੇਕਸਉਰੀਕਸੈਟਕਸਾਲੇਸਿਕਾਪਵੇ
ਘਣੁਪਾਕਅੰਦਰਿਹੋਇਪਾਕਸਮਾਵੇਵੇਸਤੁ
ਪੋਸਤੁਬੁਟੁਹੋਇਗਾਬਿਠੰਗੀਫੁਲਾਖਿੜਾਵੇਹੋਡਾ
ਤੋਡੀਡੋਡੀਅੰਇਕਦੁੰਇਕਚੜਾਓਚੜਾਵੇਸੁਲੀ
ਉਪਰਿਖੇਲਣਾਪਿਛੋਵੇਸਿਰਿਛੜੁਪਰਾਵੇਚੁਖੁ

ਚੁਖੁਰੇਇਮਲਾਇਕੋਲੋਹੁਪਾਣੀਰਿਗਿਰਗਾਵੈ॥ਪਿਰ ੪੫
ਮਪਿਮਲਾਮਜਲਸੀਜੋਗਭੋਗਸਿਸੋਗਬਣਾਵੈ॥ਅ
ਮਲੀਹੋਇਸੁਮਜਲਸਆਵੈ॥੧੩॥ਰਸਭੁਰਿਅਰਸੁ
ਰਖਦਾਬੋਲਣਅਣਬੋਲਣਅਭੁਰਿੰਠਾ॥ਸੁਣਿਆ
ਅਣਸੁਣਿਆਕਰੇਕਰੇਦੀਚਾਰਿਤ੍ਰਿਠਾਅਣਤ੍ਰਿਠਾ॥
ਅਖੀਧੁਰਿਅਟਾਈਅੰਅਖੀਵਿਚਿਅੰਗੁਰੁਬਹਿਰੰ॥
॥ਇਕਦੂਬਹਲੇਬੂਟਹੋਇਸਿਰਤਲਵਾਇਆਇਠ
ਹੁਇੰਠਾ॥ਦੁਹੁਖੁਢਾਵਿਚਿਪੀੜੀਅੰਟੋਟੇਲਾਹੋਇਤੁ
ਗੁਣਿਮਿਠਾ॥ਵੀਰਿਇਕੀਹਵਰੰਤੁਦਾਅਵਗੁਣਿਆਰੇ

ਪਾਪਪਇਠਾ ਅੰਨੈਗੰਨੈਵਾਗੁਸੁਧਿਠਾ ॥ ੧੪ ॥ ਘਟ
ਹਰਬੰਦਸੁਹਾਵਣੀ ਨੀਵੀਰੋਇਅਗਾਸਹੁਆਵੈ
ਆਪੁਗਵਾਇਸਮੰਦਵੇਖਿਸਿੰਧੇਦੇਮੁਹਵਿਚਿਸਮਾਵੈ
॥ ਲੋਏਗੀਮੁਹਿਬੰਦਸਿਪੁਚੁੰਭੀਮਾਰਿਪਤਾਲਿਲੁਕਾ
ਵੈਠਰੁਕਦੈਮਰੁਜੀਦਵਾਪਰਕਾਰਜਨੋਆਪੁਠਰੁ
ਵੈਪਰਵਾਸਿਪਰਉਪਕਾਰਨੋਪਰਹਥਿਪੰਥਰਦੰਦ
ਭਨਾਵੈਭੁਲਿਅਭੁਲੁਅਮੁਲੁਵੈਮੋਤੀਦਾਨੁਨ
ਪਛੇਤਾਵੈਸਫਲਜਨਮੁਕੋਈਵਰਸਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥
ਹੀਰੋਹੀਰਾਬੇਧੀਅੰਬਰਮੇਕਵੀਅਣੀਰੋਇਹੀਰੋ

ਧਾਗਾ ਹੋਇ ਪਰੇਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਰੇ ਮਾਲ ਰਸ ਲਗਾ ਹੀਰੋ
 ਸਾਧ ਸਿੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਾ ਦਿਲਿ ਵਹਉ ਮੇ ਮਾਰਿ ਮਰੇ
 ਮਨੁ ਧੀਰੋ ਮਨੁ ਜਿਹਿ ਮਨੁ ਦੇਲੇ ਮਨੁ ਗੁਣ ਦਿਚਿ
 ਗੁਣ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਰੀਰੇ ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖ ਕੋ ਹੋਇ ਕਾਮ
 ਧੇਨੁ ਸਿਤ ਰੇਣੁ ਨ ਨੀਰੇ ਸਿਲਾ ਅਭੁਣੀ ਚੱਟਣੀ ਲਖਾ ਮੰ
 ਮਿਤ ਰਸ ਤਰਸ ਨਸੀਰੇ ਾਦਿ ਰਲਾ ਸਿਖੁ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਪੀਰੇ
 ੴ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਾ ਅੰਦਰਿ ਸਿਮਾਣ
 ਬਾਹਰਿ ਕੋਲਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਫ ਧਾਨ ਹੋਇ ਦਿਣ
 ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੁਣਈ ਬੋਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇ

ਖਣਾਸਾਧਸਿਗਤਿਵਿਣੁਅੰਨਾਬੋਲਾ ਫਾਹਗੁਰੂ
 ਗੁਰਸਬਦਲੇਪਿਗਮਪਿਆਲਾਚੁਪਿਚਬੋਲਾ
 ਘੇਰੀਪੈਖਾਕੁਹੋਇਚਰਣਧੋਇਚਰਣਦਕੋਲਾ
 ਚਰਣਕਵਲਚਿਤੁਭਵਰੁਕਾਰਿਭਵਜਲਅੰ
 ਦਰਿਰਹੋਨਿਰੋਲਾ ਜੀਵਣਮੁਕਤਿਸਚਾਵਾਚੇ
 ਲਾ॥੧੧॥ ਸਿਗਵਿਚਿਨਿਕੇਵਾਲਹੋਇਸਾਧੁਚ
 ਰਣਚਵਰਕਾਰਿਢਾਲੇ ਗੁਰਸਰਤੀਰਥਨਾਇ
 ਕੇਅੰਤੁਭਰਿਭਰਿਪੈਰਿਪਖਾਲੇ ਕਾਲੀਤੰਧੁ
 ਲਕੇਚਲਣਾਜਾਣਿਨੀਸਾਣੁਸਮਾਲੇ ਘੇਰੀਪੈ

ਪਾਖਾਕੋਹੋਇਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰਿਨਿਹਾਣੇਭਾਕ ੦੪੭
ਗਕਮੰਤਹੁਪਰਮਹੰਸੁਭੰਜਲਮੋਤੀਖਾਇਖਦਾ
ਏਭਾਵਾਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਅੰਗੁਰਸਿਖੀਸੁਣਿਗੁ
ਰਸਿਖਪਾਣੇਭਾਗੁਰਸਿਖੁਲਿਘੇਪਿਰਮਪਿਆਣੇ॥
੧੮॥ ਗੁਲਰਅੰਦਰਿਭੁਟਹਣਾਗੁਲਰਨੋਬ੍ਰਹਮੰ
ਡੁਵਖਾਣੇਭਾਗੁਲਰਲੰਗਨਿਲੰਖਫਲਇਕਦੂ
ਲਖਅਲੰਖਨਜਾਣੇਲਖਲਖਬਿਰਖਬਗੀ
ਚਿਅਹੁਲਖਬਗੀਚੇਬਾਗਬਬਾਣੇਲਖਬਾ
ਗਬ੍ਰਹਮੰਡੁਦਿਚਿਲਖਬ੍ਰਹਮੰਡੁਭੀਅਦਿਚਿਅ

ਏ ਗੀਹਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ
ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖਾ ਕੁਹੈ ਇਸਾਹਿ ਬਦੇ ਚਲੇ
ਹਭਾਣੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤਜਾਇ ਸਿਦਾਣੇ ॥੧੯॥ ਦੁਇ
ਵਿਹਿ ਚੰਦ ਅਲੋਪੁ ਹੋਇ ਤੀਅੰਦਿ ਹਚੜਵਾ ਹੋਇ
ਨਿੰਕਾ ਊਠਿ ਊਠਿ ਤਿਜਗਤੁ ਸੁਹਾਰਵਾ ਗਾਗਨ ਮਹੇਸੁ
ਰਮਸਤ ਕਿਟਿਕਾ ਸੇਲ ਹਕਲਾ ਸਿਧਾਰੀ ਅੰਸਫਲੁ
ਜਨਮੁ ਸੋਹੈ ਕਲਇੰਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਟਿ ਸੁਹਾਵਣੀ
ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਿੰਜੇ ਸਹਾ ਸਿੰਕਾ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਿਤੋਖੁ
ਦੇਸਹ ਜਸੀ ਜੇ ਗੀਰਤਨ ਅਮਿੰਕਾ ਕਰੈ ਅਨੇਰਹੁਚ ॥

ਨਣਾਤੋਰਚਕੋਰਧਿਆਨੁਧਰਿਛਿਕਾਅਪੁਗਵਾਇ ੪੮
ਅਮੋਲਮਟਿਕਾ ੨੦ ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਣਾਭੁਗਤਿਕਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਰਰਿਦਗਸਨੁਪਾਇਆਭੁਗਤਿਦਛ
ਲੋਹੋਇਭੇਟਿਅਮਾਣਨਿਮਾਣੇਆਪਿਦਿਵਾਇਆ
ਆਤਲੋਕਵਿਚਿਮੁਕਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲੁਦਾਸੁਅਗ ॥
ਸਿਚੜਾਇਆਚੰਦਬੁਰਜੁਤੇਤਿਸਕੋਰੋਕ੍ਰਿਪਰਦਖ
ਣਾਚਉਫੇਰਿਛਿਗਾਇਆਦੇਦਪੁਰਾਣਵਖਾਣਦੇਪਰ
ਗਟਕਰਿਪਰਤਾਪੁਜਣਾਇਆਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅ
ਤਿਅਗਮਹੈਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੁਨਾਇਆਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸਾਧ
ਸਿਰਹੋਰਤੁ ਸਿਰਿ ਕੁਸਿਰਿ ਨਰਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ
ਹੋਲਕਾ ਬਾਹਪੰਥ ਨਖੇਚਲਖਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰ
ਨ ਅਵਰਨਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੀਬੋਲ ਪਰਚੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਛਿਅਵਰਸਨ ਪਰਸਣਨ ਸ
ਰਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਹੋਵੁ ਜੇ ਕੁਇ ਲੁਭ
ਇਨ ਪਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਾਮਾਵਣਾ ਪੈਰੀ ਪੰਗ

ਹਰਾਸਿਨਹਚੈ ਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਭਗਤਿਚਹਮਚੈ
 ੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਭਾਅਰਧਣਾਇਕਮਨਹੋਇਨ
 ਤੋਇਦੁਚਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿਨਤਾਮਸੁਪਤਾ ਗੁਰਓਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿ
 ਸਣਦੂਤਾਂਦਿਖੜਾਗੜ੍ਹਜਿਤਾ ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਕੁਹੋਇਪੁ
 ਨੜ੍ਹਾਜਗਿਹੋਇਅਥਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਗੁਰਸਿਖ
 ਗੁਰਸਿਖਮਾਪਿਓਭਾਈਮਿਤਾ ਦੁਰਮਤਿਦੁਬਿਧਾਦੁ
 ਰਿਕਰਿਗੁਰਮਾਤਿਸਬਦਸੁਰਤਿਮਨੁਸਿਤਾ ਛਡਿਕੁ
 ਫਕੜੁਕੁਧਿਤਾ ੨) ਅਪਣੇਅਪਣੇਵਰਨਦਿਚਿ

ਕੁੜੁ

ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਕੁਲਧਰ ਮਧਰੀ ਦੇ॥ ਛਿਅਦਰਸਣ
ਛਿਅਸਾਸਤਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਤਿ ਖਟ ਕਰ ਮਕਰੀ ਦੇ॥
ਆਪਣੇ ਅਪਣੇ ਸਾਹਿਬੇ ਚਾਕਰ ਜਾਇ ਜੁਹਾਰ ਜੁੜੀ
ਦੇ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਵਣਜ ਵਿਚਿ ਵਾਪਾਰੀ ਵਾਪਾਰ
ਮਚੀ ਦੇ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਖੇਤਿ ਵਿਚਿ ਬੀਉ ਸਭੇ ਕਿਰਸ
ਣ ਬੀਜੀ ਦੇ॥ ਕਾਰੀ ਗਾਰ ਕਾਰੀ ਗਾਰ ਕਾਰ ਖਾਨੇ ਵਿਚਿ
ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਦੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੂਜੀ ਦੇ॥ ੩
ਅਮਲੀ ਰਚਨਿ ਅਮਲੀ ਅਸੋਫੀ ਸੋਫੀ ਮੇਲੁ ਕਰ
ਦੇ॥ ਜੁਆਰੀ ਜੁਆਰੀ ਅਵੇ ਕਰ ਮੀਵੇ ਕਰ ਮਗਰੀ ਦੇ॥

ਚੋਰਾਂ ਚੋਰਾਂ ਪਿਰਹੜੀ ਠਗ ਠਗ ਮਿਲਿ ਦੇਸ ਠਗੀ ਦੇ ॥ ੫੦ ॥
 ਮਸਕਰਿ ਮਾਮਿ ਮਿਲਿ ਮਸਕਰੇ ਚੁਗਲਾ ਚੁਗਲ ਉ
 ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਦੇ ਮਨਤਾਰੂ ਮਨਤਾਰੂ ਮਾਤਾਰੂ ਤਾਰੂ ਤਾਰੂ
 ਤਰੀ ਦੇ ਗੁਣਿ ਖਾਮਾਰੇ ਗੁਣਿ ਖਾਮਾਰਿ ਮਾਮਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ
 ਅਪਣੇ ਦੁਖ ਰੋਵੀ ਦੇ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਵਸਿ ਦੇ
 ॥੪॥ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਤਕੀ ਕੋ ਪਾਧ ਕੋ ਵੈਦ ਸਦਾ ਏ ॥ ਕੋ
 ਈਰਾਜਾ ਰਾਏ ਕੋ ਮਹਤ ਚਉਧਰੀ ਅਖਏ ॥ ਕੋਈ
 ਬਜਾਜੁ ਸਰਾਫੁ ਕੋ ਕੋਜ ਉਹਰੀ ਜੜਾਉ ਜੜਾਏ ॥ ਪ
 ਸਾਰੀ ਪਰਚੁਨੀ ਅਕੋਈ ਦਲਾਣੀ ਕਿਰ ਸਿਕਾਏ ॥

ਜਾਤੁਸਨਾਤਸਨੰਸਲਖਕਿਰਤਿਵਿਗਤਿਕਾਰਿ
ਨਉਗਣਾਏਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਿਖਮਿਲਿਆ
ਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁਦਲਾਏਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਦਾਅ
ਲਖੁਲਖਾਏ॥੫॥ਜਤੀਸਤੀਚਿਰੁਜੀਵਦੇਸਾਧਕ
ਸਿਧਨਾਥਗੁਰਚੇਲੇਦੇਵੀਦੇਵਰਖੀਸੁਰਾਭੈਰਉ
ਖੇੜਪਾਲਬਹੁਮੇਲੇਗਣਗਧਰਬਅਪਛਰਾਕਿ
ਨਰਜਛਚਲਤਬਹੁਖੇਲੇਗਾਖਸਦਾਨਉਦੇਤਲ
ਖਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਉਦੁਹੇਲੇਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸਕੁਕੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਤਿਰਸਕੇਲੇਏਕਮਨਇਕੁ

ਅਗਧਣਾਗੁਗਮਤਿਅਪੁਗਵਾਇਸੁਰੇਲੇ। ਚਲਣੁ
ਜਾਣਿਪਏਸਿਰਤੇਲੇ॥੬॥ ਜਤਸਤਸੀਜਮਹੋਮਜ
ਗਜਪਤਪਦਾਨਪੁੰਨਬਹੁਤੇਰੇ। ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿ
ਸਿਧਿਪਾਖੰਡਬਹੁਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਨਟਕਾਅਗਲੇਰੇ। ਵੀਰਾਰ
ਧਣਜੋਰਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥੭॥ ਦਿਡਾਣਪਨੇਰੇ॥
ਪੂਰਕਕੁੰਭਕਰੇਚਕਾਨਿਵਲੀਕਰਮਭੂਇਅੰਗ
ਮਘੇਰੇ। ਸਿਧਾਸਣਪਰਚੇਘਟੇਹਰਨਿਗਹਕ
ਉਤਕਲਖਹੇਰੇ। ਪਰਸਾਮਣੀਰਸਾਇਣਾਕਰਮ
ਤਕਾਲਖਆਨੇਰੇ। ਪੂਜਾਵਰਤਉਪਾਰਦੇਵਰ

ਸਰਾਪਸਿਦਸਕਤਿਲਵੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁ
ਰਸਬਦਿਦਿਨੁਥਾਉਨਪਾਇਨਕੁਲੇਕੁਲੇਰੇ
ਕੁਕੁਇਕਗੰਢੀਸਉਫੇਰੇ॥੧॥ ਸਉਟਸਗਨਦੀ
ਚਾਰਣੇਨਉਗ੍ਰਹਬਾਰਹਗਸਿਦੀਚਾਰਾਕਾਮਣ
ਟੂਟੇਅਉਸੀਅਕਣਸੋਈਪਸਾਰਪਸਾਰਾਗਦ
ਹੁਕਤੇਬਿਲੀਅਾਇਲਮਲਾਲੀਗਿਦੜਛਾਰ
॥ ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਪਾਣੀਅਗਨਿਛਿਕਪਦਹਿਰੁਕੀ
ਵਰਤਾਰਾ॥ ਬਿਤਿਦਾਰਕੁਵਾਰਕੁਰਮਾਦਿਸਾਸੁਲ
ਸਹਸਾਸੈਸਾਰਾ॥ ਵਲਛਲਕਰਿਦਿਸਵਾਸ

ਲਖ ਬਹੁ ਚਕੀ ਕਿਉ ਰਵੈ ਭੁਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ੫੨
ਫਲ ਪਾਰਿਓਤਾਰਾ ॥੧॥ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਵਾਹੜੇ ਗੰ
ਗ ਸਿੰਗਰੀ ਗੰਗੇ ਦੇ ਕੋਈ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕਧਾ
ਤੁਹੇ ਇਧਾ ਰਸ ਪਰਸੈ ਕੰਚ ਨੁਸੈਈ ਚੰਦਨ ਦ
ਸੁਦਣਾ ਸਪਤਿ ਅਫਲ ਸਫਲ ਕਰਿ ਚੰਦ ਨੁ
ਗੋਈ ਅਛਿ ਅਰੁ ਤਿਬਾਰ ਹਮਾਹ ਕਰਿ ਸੁਝੈ ਸੁਝ
ਨਦੂਜਾ ਕੋਈ ਚਾਰਿ ਦਰ ਨਿਛਿ ਅਦਰਸਨਾ
ਬਾਰਹ ਵਾਟ ਭੁਵੇ ਸਭੁ ਲੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸ
ਨੁ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈ

ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਮਰਾਧਨਿ ਓਈ॥੮॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਦ ਕਸਾਹੁ ਰੇ ਦਿਰਤੀ ਸੁਰਲਾਗਾਇ ਤਰੇਏ॥ ਜੀ
ਮਇ ਕੁਦਣਿ ਮੰਗਣੈ ਮਰਣੈ ਪਰਣੈ ਕਰਵੇ ਢੇਢੇ॥
ਗੀਤੀ ਰੂੜੀ ਕੁਲਧਰ ਮਚ ਜਮ ਚਾਰ ਦੀ ਚਾਰ ਦਿ
ਖੇਏ॥ ਕਰਿ ਕਰਤੂਤਿ ਕਸੂਤਾ ਦਿ ਚਿਪਾਇ ਦੁਲੀ
ਚੈ ਗੋਣ ਚੰਦੇਏ॥ ਜੋਧ ਜਠੇ ਰੇ ਮਨੀ ਮਨਿ ਸਤੀਅ॥
ਸਭਿ ਤੋਟੇ ਭੜੀਵੇਏ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦ
ਦਿਣੁ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਨਿ ਦਈ ਦਿ ਗੋਏ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੀਰੇ ਹਾਰਿ ਪਰੇਏ॥੧੦॥ ਲਲ ਸਕਰ ਅੰਦ

ਰਿਲਾਡੂਲੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਏਸਾਹਜਾਏਪਾਤਿ ੫੩
ਸਾਹਅਗੋਚੜਨਿਪਿਛੈਸਭਭੀਮਰਭਿਪਿਆਏ
ਬਣਿਬਣਿਆਦਨਿਤਾਇਫੇਭਇਸਹਜਾਏਸ
ਦਮੁਰਾਏਪਿਜਮਤਿਦਾਰਫਡੀਰੀਅਨਿਦ
ਰਗਹੋਨਿਖੁਆਰੁਕੁਵਾਏਅਗੋਫੇਈਸੇਲ
ਹਨਿਸੇਵਾਅੰਦਰਿਕਾਰਕੁਸਾਏਪਾਤਿਸਾਹਾਂਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਸੋਗੁਰਮੁਖਿਫਰਭੇਗੁਰਪਰਸਾਏਸਾਹ
ਸੁਹੇਲੇਆਦਿਜੁਗਾਏ੧੧੧ਤਾਰੇਲਖਅਨੇਰਦਿ
ਚਿਚੜਿਅੇਸੁਝਿਨਸੁਝੇਕੋਈਸੀਹਿਬੁਕੇਮਿਰਗਾ

ਵਲੀਭੀਨੀਜਾਇਨਾਅੰਖੁੜੋਈ ਬਿਸੀਅਰੁ
 ਗਰਬੈਰੋਤਿਅਖੁਰੀਦੜਦੇਲਖਪਲੋਈਪੰ
 ਖੇਰੁਸਹਬਾਜਦੇਪਿਛੁਕਿਨਹੰਘਨੀਮਿਲੇਨਢੇ
 ਈਚਾਰਦੀਚਾਰਸਿਸਾਰਵਿਚਿਸਾਧਸਿਗਤਿ
 ਮਿਲਿਦੁਗਮਤਿਖੋਈਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਤਿ
 ਸਾਹੁਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਮਦਾਸਾਗੋਈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਤਾਜਾਣੁਜੋਣੇਈ ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾ
 ਤਿਸਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਾਹੁਚਲਾਇਆਪੰ
 ਜਿਦੂਤਕਰਿਭੂਤਦਸਿਦੁਗਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟ

ਇਆ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖ ਚਲਣਾ ਜਮੁਜ
 ਗਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ਬੇਮੁਖ ਬਾਰਹ ਵਾਟਕ
 ਹਿਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ਭਾਉ ਭਰਾ
 ਤਿਭੁਓ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਤਾਇਆ
 ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਕਵਲੁ ਹੋਆਇਆ ਵਿਚਿਉ
 ਦਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ਆਪੁ ਗਟਾਇਨਾ ਆਪੁ ਗਟਾਇ
 ਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੋਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕੂਕਰ ਦੇਸਿ
 ਦੁਹਾਈ ਜਮਾਇਆ ਬਟਿਸੁ ਝਣਾ ਨਾਨਕ ਦਾਦ
 ਕੋਇ ਦਧਾਈ ਵੀਵਾਹਾਨੇ ਸਿਠਾਣੀ ਆਦੁ ਹੀਵ

ਲੀਦੁਇਤੂਰਵਜਾਈ ਰੋਵਣੁਪਿਟਣੁਮੁਇਆ
ਨੋਵੈਣੁਅਲਾਹਣੁਧੁਮਧੁਮਾਈ ਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚੁ
ਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਤਿਲਿਵਲਾਈਬੇ
ਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾਜਮੰਮਰਣਿਅਲਿਪਤੁਰਹਾਈ
ਆਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁ^{ਣਿ}ਵਲਾਈ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੰਥੁਸੁਹੇਲੜਾਮਨਮੁਖਬਾਰਹਵਾਟਾਫਿਰੀਦੋਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਿਘਾਇਦਾਮਨਮੁਖਭਵਜਲੁਦਿ
ਚਿਤੁਬੀਦੋ ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਰਿ
ਮਨਮੁਖਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਿਮਰੀਦੋਗੁਰਮੁ

ਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਦੇ। ਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਦੁਖਲਹਿਦੇ।
 ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸੁਰਖਰੂਮਨਮੁਖਿਜਮਪੁਰਿਤੰ
 ਰੂਸਹਿਦੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਦਾਇਆਮਨਮੁਖਿ
 ਹਉਮੈਅਗਨਿਜਲਿਦੇ। ਬੀਦੀਅੰਦਰਿਦਿਰਲੇਬੀਦੇ
 ॥੧੫॥ ਪੇਦਕੜੇਘਰਿਲਾਡੁਲੀਮਾਉਪੀਉਖਰੀਪਿਆਰੀ
 ਦਿਚਿਭਿਰਾਵਾਂਭੈਨੜੀਨਾਨਕਦਾਦਕਸਪਰਦਾਰੀ
 ॥ ਲਖਖਰਚਿਦੀਦਾਹੀਐਗਾਹਟੇਦਾਜੁਸਾਜੁਮ
 ਭਿਭਾਰੀ। ਸਾਹੁਰੜੇਘਰਿਮੰਨੀਐਸਣਖਤੀਪਰ
 ਦਾਰਸਧਾਰੀ। ਸੁਖਮਾਣੇਪਿਰਸੇਜੜੀਢਤੀਹਭੈ

ਜਨਸਦਾਸੀਗਾਰੀ। ਲੋਕਵੇਦਗੁਣਾਗਿਆਨ
ਵਿਚਿ। ਮਰਧਸਰੀਗੋਖਵਾਆਰੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖਫਲਨਿਹਚਉਨਾਰੀ। ੧੬। ਜਿਉਬਹੁਮਿ
ਤੀਵੇਸਿਆਸਭਿਕੁਲਖਣਪਾਪਕਮਾਵੈ। ਲੋਕ
ਹੁਦੇਸਹੁਬਾਹਗੀਤਿਹੁਪਖਾਨੇਅਭਿਲਿਗੁਣਾਵੈ।
ਡੁਬੀਡੋਬੈਹੋਰਨਾਮਹੁਰਾਮਿਠਾਹੋਇਪਚਾਵੈ। ਘੰਡੂ
ਹੋੜਾਮਿਰਗਾਜਿਉਦੀਪਕੁਹੋਇਪਤੰਗਜਲਾਵੈ।
ਸਦੁਹੀਸਰਾਈਜਰਦਹੁਪਥਰਬੇੜੀਪੁਰਹੁਬਾਵੈ।
ਮਨਮੁਖਮਨੁਅਠਖੰਡੁਹੋਇਦੁਸਟਾਸਿਗਾਤਿਕੁਰ

ਮਿਭੁਲਾਵੈਂ ਜਦੇ ਸੁਆਪੁਤੁ ਨਿਨਓ ਸਦਾਵੈਂ ॥੧੧॥ ੫੬
ਸੁਪਿਨਹੋਵੈ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਬਾਲ ਕਲੀਲਾ ਵਿਚਿ
ਦਿਹਾਵੈਂ ਭੁਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਭੁਰਮਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਤਨ
ਧਨ ਪਰਨਿ ਦਲੁ ਭੁਵੈਂ ਬਿਰਪੋਤੋ ਅਜੀਜਾ ਲਵਿਚਿ
ਮਹਾਜਾ ਲੁਪਰਵਰੁ ਫਹਾਵੈਂ ਬਲਹੀਣਾ ਮਤਿਹੀ
ਨੁਹੈ ਇਨਓ ਬਹਤਾਰਿ ਮਾ ਬਰਕਾਵੈਂ ਅੰਨ ਬੈਲ
ਪਿਗੁਲਾ ਤਨੁ ਥਕਾ ਮਨੁ ਦਹਾ ਵਿਸਧਾਵੈਂ ਸਾਧਸਿ
ਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਾਇ ਦਿਵੁਲ ਖਚਉ ਗਸੀਹ ਜੁਨਿ
ਕੁਵਾਵੈਂ ਅਮਓ ਸਰੁ ਚੁਕਾਹਾ ਬਿਨਾ ਮਾਵੈਂ ॥੧੨॥

ਹੀਸੁਨਫੁਡੈਮਾਨਸਰਬਗੁਲਾਬਹੁਛਪੜਫਿਰਿ
ਆਵੈਕੋਇਲਬਲੈਅੰਬਵਟਿਵਟਿਵਟਿ
ਕਾਓਕਥਾਓਸੁਖਾਵੈਵਗਨਹੋਵਨਿਕੁਤੀਅੰਗੰ
ਈਗੋਰਸੁਵੈਸੁਦਧਾਵੈਸਫਲਬਿਰਖਨਿਹਚ
ਲਮਤੀਨਿਹਫਲਮਾਣਸਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈਅ
ਗਿਤਤੀਜਲੁਸੀਅਲਾਸਿਰੁਓਚਾਨੀਦਾਵਿਖਲ
ਵੈਗੁਰਮੁਖਆਪੁਗਦਾਇਆਮਨਮੁਖਮੁਗਖ
ਆਪੁਗਣਾਵੈਵਜਾਭਾਓਕੁਦਾਓਹਗਾਵੈਅੰ
ਗਜਮੁਗਮੀਨਪਤੰਗਮਲਿਇਕਤੁਇਕਤੁ

ਰੋਗਪਚੰਦੇ ਆਣਸਦੇਹੀ ਪੰਜਿਰੋਗਪੰਜੇਦੂਤਕੁ ੫੧
ਸੂਤੁਕਰੰਦੇ ਆਸਾਮਨਸਾਡਾਇਣਿਹਰਖਸੈਗ
ਬਹੁਰੋਗਦਧੀਦੇ ਅਨਮੁਖਦੁਜੈਕੁਇਲਗਿਕੁੰਭ
ਲਭੂਸੇਖਾਇਕੁੰਦੰਦੇ ਅਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਰੁ
ਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਾਹਚਲੰਦੇ ਸਾਧਸਿਗਤਿਮਿਲਿ
ਚਲਣਾਭਜਿਗਾਏਠਗਚੋਰਕੁੰਦੰਦੇ ਲੇਲਾਹਾ
ਨਿਜਪਰਿਨਿਬਹੰਦੇ ॥੨੦॥ ਬੇੜੀਚਾੜਿਲਿਘਾ
ਇਦਾਬਹਲੇਪੁਗਮਾਣਸੁਮੁਹਾਣਾ ਆਗੁਇਕੁਨਿ
ਬਾਹਿਦਾਲਸਕਰਸਿਗਸਾਹਸੁਲਤਾਣਾਫਿਰੇ

ਮਹਲੇ ਪਾਹੁ ਰੋਇ ਨਿਚਿ ਵਸਦ ਨਿਪ ਧਾਣਾ ਲਾ
 ਕਾਇਕੁ ਵੀਵਾਹੀ ਐ ਬਹਲੇ ਜਾਂਦੀ ਕਾਰਿ ਮਹਮਾਣੁ ।
 ੧ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕੁ ਮੁਲਕਾ ਦਿਚਿ ਰੋਰੁ ਪ੍ਰਜਾਹਿ
 ਦੁਮੁਸਲਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧ
 ਸਿਗਾਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਵੇ
 ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ
 ੧ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਬਾਦ ਬਾਣਾ
 ਇਆ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦਿਕਾਇ

ਆਪੁਰੇਪੁਰਾਪਰਮਰਸਪੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁ
 ਚਲਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਦਰਸਦੇਪੁਰੇਪੁਰਾਸਬ
 ਦਸੁਣਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਬੈਰਣਾਪੁਰੇਪੁਰਾਤਖਤੁ
 ਰਚਾਇਆਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚਖੰਡੁਹੈਭਗਤਿਦ
 ਛਲੁਹੈਇਵਾਸਿਗਤਿਆਇਆਸਚਰੁਪੁਸਚੁ
 ਨਾਉਗੁਰਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਿਖਾਸਮਝਾਇਅ
 ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਣ
 ਕਾਰਣਸਮਰਬੁਹੈਸਾਧਸਿਗਤਿਦਾਕਰੈਕਰਾ
 ਇਆਨੁਰੈਭੀਰੁਰਦਾਤਾਰੁਹੈਸਾਧਸਿਗਤਿਦਾ

ਦੇਇਦਿਵਾਇਆ ਪਾਰਬਹੁਮੁਗੁਰਗੁਪੁਰੇਇ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ ਜਗ
ਕੋਗਜੇਗਾਧਿਆਨੁਕਾਰਿਪੁਜਾਪਰੈਨਦਰਸਨੁ
ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਿਉਪੁਤੁਰੇਇਦਿਤਾ
ਖਾਇਪੈਨੈਪੈਨਾਇਆ ਪਰਬਾਗੀਰੇਇਦਰ
ਤਿਆਪਰਬਾਗੀਸਿਖਪੈਰੀਪਾਇਆ ਮਾਇ
ਮਾਦਿਚਿਉਦਾਸੁਰਖਾਇਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇ
ਲੈਉਰਿਕੇਜਾਇਅੰਦਰਿਦਰੀਆਇਨਵੰਦੇ॥
ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਦਿਚਿਇਕਮਨਿਰੋ

ਇਗੁਰਜਾਪੁਜਪੰਦੇ ਮਥੈਟਿਕੇਲਾਲਲਾਇ
 ਸਾਧਸਿਗਤਿਚਾਲਿਜਾਇਬਹਿਦੇ। ਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਲੀਣਹੋਇਸਤਿਗੁਰਬਾਦੀਗਾਇਸੁ
 ਟੰਦੇ। ਭਾਇਭੁਗਤਿਭੈਵਗਤਿਮਾਨਿਗੁਰਸੇਵਾ
 ਗੁਰਪੁਰਬਕਰੰਦੇ। ਸਿਏਸੋਦਗਾਵਦਾਮਨਮੇ
 ਲੀਕਾਰਿਮੇਲੁਮਿਲੰਦੇ। ਗਤੀਕੀਰਤਿਸੋਹਿਲਾ
 ਕਾਰਿਮਾਰਤੀਪਰਸਾਦੁਦਰੁੰਦੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
 ਫਲੁਪਿਰਮਚਖੰਦੇ। ॥੩॥ ਇਕਕਵਾਉਪਸਾਥਿ
 ਕਾਰਿਭੀਮੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਪਸਾਰਾ ਪਉਣਪਾਣੀ

ਬੈਸਿਤਰੋਧਰਤਿਅਗਾਸੁਧਰੇਨਿਰਧਾਰਾਚੋਮ
ਰੋਮਦਿਚਿਰਾਖਿਓਨੁਕਾਰਿਵਰਭੰਡਕੋਰੋਕ੍ਰਿਅਕ
ਰਾਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨੁਬਹਮੁਅਗਾਮਅਗੋਚਰੁ
ਅਲਖਅਪਾਰਾਪਿਰਮਾਪਿਅਲੇਵਾਸਿਰੋਤਿ
ਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਸਿਰਜਣਹਾਰਾਬੀਓ
ਬੀਜਿਅੰਮਤਿਸੁਖਮੋਤਿਦੂਰੋਇਦ੍ਰੁਦ੍ਰਿਗਖ
ਵਿਥਾਰਾਫਲਾਦਿਚਿਬੀਓਸਮਾਇਕੋਇਕਦੂ
ਬੀਅਹੁਲਖਹਜਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰ
ਮਰਸੁਗੁਰਸਿਖਾਂਸਤਿਗੁਰੂਪਿਅਗਾਸਾਧਸਿਗ

ਤਿਸਚਖੰਡੁਦਿਚਿਸਤਿਗੁਰਮੁਖੁਫਸੈਨਿਰੰਕਾ ੬੦
ਗਾਗੁਰਾਇਭਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ ੧੪੧੫੧੬
ਣਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦੁਹੈਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣ ੦
ਇਆਪਾਣੀਪਿਤਾਪਦਿਤੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰ
ਥਿਨੀਵਾਣਿਚਲਾਇਆਧਰਤੀਮਾਤਾਮਹੱਤੁਕ
ਰਿਓਤਿਪੋਤਿਸੰਜੋਗੁਬਣਾਇਆਵਾਣੀਦਾਇ
ਆਰਾਤਿਦਿਹੁਬਾਲਸੁਭਾਇਜਗਤੁਖਿਲਾਇਅ ੦
ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸਾਧਸਿਗਤਿਵਸਿ
ਆਪੁਗਦਾਇਆਜੀਮਣਮਰਣਹੁਬਾਹਰੇਜੀ

ਵਨਮੁਕਾਤਿਜੁਗਾਤਿਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮਤਿਮ
 ਤਾਮਤਿਲੇਪਿਤਾਸੰਤੋਖਮੋਖਪਦੁਪਾਇਆਧੀਰ
 ਜੁਧਰਮੁਕਿਰਾਵਦੁਇਜਪੁਤਪੁਜਤੁਸਤੁਪੁਤਜ
 ਣਾਇਆਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰੂਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁਚਲ
 ਤੁਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲ
 ਖਾਇਆਪਾਪਰਘਰਜਾਇਪਰਾਹੁਣਾਮਾਸਾ
 ਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏਪਾਣੀਅੰਦਰਿਕਵਲ
 ਜਿਉਸੁਰਜਾਧਿਆਨੁਆਲਿਪਤੁਰਹਾਏਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਸਤੁਸੀਰਿਮਿਲਿਗੁਰਚੇਲੇਦੀਸਿਧਿਮਿਲਾਏ ६

॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸਿਰਗਾਤਿ ਸਚ ६੧
ਖੰਡ ਦਸਾਏ ॥ ਅਪੁਗ ਵਾਇ ਤੋ ਬੋਲ ਰਸੁ ਖਾਇ ਚ ਬ
ਇਸੁ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਗਛਿ ਅਵਰ ਸਨਤ ਰਸਨ ਖੜੇ ਬ
ਰਹ ਪੰਥਿ ਗਿਰੀ ਬਸੁਣਾਏ ॥ ਗਛਿ ਅਰੁ ਤਿਬਾਰ ਹਪੰਥ
ਕਾਰਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਸੁਰ ਜੁਚੰਦੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਬਾਰ ਹਸੋ ਲ
ਹਮੇ ਲਿਕੇ ਸਸੀ ਅਰ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰ ਸਮਾਏ ॥ ਸਿਦ ਸਕ
ਤੀ ਨੋ ਲਾਪ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਕੁ ਮਾਨਿ ਇਕੁ ਧਿਆਏ ॥
ਪੈਰੀ ਪੈ ਜਗੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਅਵੇ ਸੁ
ਕਰਿ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾ ਸਿਕਰੰਦੇ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਮਸ

ਤਕਸਰਨਿ ਚਰਣਿ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਤਿਲਕ ਸੁਰੀਦੇ ॥
ਰਮਕਰਮ ਵਾਲੇ ਖੁਮੇਟਿ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਵਿਸੇਖ ਬ
ਣੇਦੇ ॥ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤੁਕਾਰਿ ਸੁਰਜ ਚੰਦਨ
ਲਖ ਪੁਜੀਦੇ ॥ ਹਉ ਮੰਗਾਰ ਬੁਨਿਦਾਰਿ ਕੈ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਤਿਸ ਚਮੇਲਿ ਮਿਲੀਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗ ਤਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਚਰਣ ਕਵਲ ਪੁਜਾ ਪਰਚੀਦੇ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹੋਇ
ਕੁਦਰਤ ਸੀਦੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨੁ ਸਫ
ਲੁ ਛਿਅਦਰਸਨੁ ਇਕੁ ਦਰਸਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਦਿਬ ਦਿ
ਸਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦੇਦੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪ

ਛਾਣੈ ਏਕਾਨਾਰੀਜਤੀਹੋਇਪਰਨਾਰੀਧੀਭਿੰਣਵ ੬੨
ਖਾਣੈ ਪਰਧਨੁਸੁਅਰਗਾਇਜਿਓਮਕਰੁਹਿੰਦੁ
ਮੁਸਲਮਾਣੈ ਪਰਬਾਰੀਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਸਿਖਾਸੁਰ
ਮਲਮੁਰਦਿਛਾਣੈ ਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨਗੁਰਸਿਖਾਸਿਦਾਣੈ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿ
ਮਿਲਿਪਤਿਪਰਦਾਣੈ ॥੮॥ ਗਾਈਬਹਲੇਰੰਗ
ਜਿਉਖਰੁਚਰਿਦੁਪੁਦੇਨਿਇਕਰੰਗੀ ਬਹਲੇ
ਬਿਰਖਵਣਾਸਪਤਿਅਗਿਨਅੰਦਰਿਹੋਬਹੁਰੰਗ
॥ਰਤਨਦੇਖੈਸਭੁਕੋਰਤਨਪਾਰਖੁਦਿਰਲਾਸਿਗੀ॥

ਹੀਰੇਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆਰਤਨਮਾਲਸਤਸੰਗਤਿ
ਚੰਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਓਨੁਹੋਇਨ੍ਹਿਹ
ਲੁਨਹੋਰਸੁਮੰਗੀਅਵਿਬਦੇਹਾਦਿਬਦਿਸਟਿਹੋ
ਇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਜੇਤਿਅੰਗਅੰਗੀਸਾਧਸਿੰਗ
ਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸਹਲੰਗੀ॥੯॥ਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਸਾਧਸੰਗਿਪੰਚਸਬਦਇਕਸਬਦਮਿ
ਲਾਏਰਾਗਨਾਦਲਖਸਬਦਲਖਕੁਧਿ
ਆਕੁਓਸੁਕੁਓਅਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮ
ਧਿਆਨੁਸੁਨਿਜਾਣੈਜੀਵੀਜੀਵਦਜਾਣੈਅ

ਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰਿਕੋਭਿਸਤਤਿਨਿਦਾਵਰਜਿ ॥ ੬੩ ॥
 ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਮਿਠਾਬੋਲ
 ਟੁਮਨੁਪਰਚਾਏ ॥ ਜਾਇਮਿਲਨਗੁਰੂਕੀਤ੍ਰਿਅ ॥
 ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਲੁਕਾਏ ॥ ਗੀਨਹੋਇਕੋਲੁਪੀੜ ॥
 ਏ ॥ ੧੦ ॥ ਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰਦਗਸਿਹੋਇਭੁਵ
 ਰੁਲੇਵਾਸੁਲੁਭਾਵੈ ॥ ਇਕਾਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨ
 ਲਿਪਿਬਿਬੇਦੀਨਿਜਪਾਰਿਅਵੈ ॥ ਸਹਸਾਹਿਮ
 ਨੁਪਵਣਲਿਵਸੈਹੀਸਾਜਪੇਜਪਾਵੈ ॥ ਅਚ
 ਰਜਰੂਪਅਨੁਪਲਿਵਗੰਧਸੁਗੰਧਅਵੇਸੁਮਚਾਵੈ

॥ सुखसागरचरणागबिंदसुखसिपददि
चिसहजिसमादौ ॥ गुरुमुखिसुखफलधि
रमरसुदेगबिंदेहपरमपदुपादौ ॥ साय
सिगातिमिलिअलखुलखादौ ॥ ११ ॥ गुरुमु
खिहबिसकबिहनिसायसिगातिगुरुकरक
मादौ ॥ पाटीपखापीहटापैरपैरिचररटा
मत्रुपादौ ॥ गुरुबाटीलिखिपैषीअताल
मिंदीगरबाबदजादौ ॥ नमसकरडंडु
तकरिगुरुकुटीगालिमिलिगालिल्लादौ ॥

ਕਿਰਤਿ ਦਿਰਤਿ ਕਰਿ ਧਰਮ ਦੀ ਹ ਬਹੁ ਦੇ ਕੈ ਭ ੬੪
ਲਾਮਨਾ ਦੇ। ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਅਪਰਸੁ ਹੋਇ ਪਰ
ਤਨ ਪਰਧਨ ਹ ਬੁਨ ਲਾ ਦੇ। ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ
ਪੁਜ ਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਭਾਣਾ ਭਾ ਦੇ। ਅਪੁਗਵਾ
ਇਨ ਅਪੁਲਖਾ ਦੇ। ੧੨। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰ ਸਕਾਰ ਬੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲ ਚਲੀ ਦੇ। ਗੁਰਦੁਆਰੈ
ਜਾਨਿ ਚਲਿ ਸਾਧ ਸਿਰਗਾਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਬਹਿ ਦੇ।
ਧਾਵਨਿ ਪਰਭੁ ਪਕਾਰਨ ਗੁਰਸਿਖਾਨੋ ਪੈ ਜਿਲਹ
ਹੈ। ਦੁਬਿਧਾ ਪੀਬਿਨ ਧਾਵਨੀ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ

ਉਦਾਸੁਰਹੰਦੇ॥ ਬੀਦਿਖਲਾਸੀਬੀਦਗੀਦਿਰੁਲੇ
 ਕੇਈਹੁਕਾਮੀਬੀਦੇ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਪਰਦਖਣਾਪੈ
 ਗੀਪੈਰਹਰਾਸਿਕਰੰਦੇ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚੈਪਰ
 ਚੰਦੇ॥੧੩॥ ਗੁਰਸਿਖਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਪਿਰ
 ਮਪਿਆਲਾਮਜਰੁਜਰੰਦੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮੁਬਿਬੇਕੀਧਿਆਨੁਪਰੰਦੇ॥ ਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਲੀਣਹੋਇਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦੁ
 ਸੁਣੰਦੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਹੁਵਰਤਮਾਨਅਬਿਗਤਿ
 ਗਤਿਅਤਿਅਲਖਲਖੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਬ੍ਰਹਮੁ

ਫਲਮਛਲੁਛਲਿਭੁਗਤਿਦਛਲੁਕਾਰਿਅਛ ੬੫
ਲੁਛਲੀਦੇ। ਕੁਦਜਲਅੰਦਰਿਬੋਹਿਥੈਇਕਸ
ਪਿਛੈਲਖਤਰੀਦੇ। ਪਰਉਪਕਾਰੀਮਿਲਨਿਹਸੀ
ਦੇ॥੧੪॥ ਬਾਦਨਚੰਦਨੁਆਖੀਐਬਹਲੇਬਿਸੀ
ਅਰਤਿਸੁਲਪਟਾਹੀ। ਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪਥਰਾਂ
ਪਥਰਪਾਰਸੁਹੋਇਨਜਾਹੀ। ਅਣੀਜਿਨਾਸਪਾ
ਸਿਰੀਓਇਭਿਸਪਾਂਦਿਚਿਟਿਗਾਹੀ। ਲਹਰੀਅੰ
ਦਰਿਹੀਸੁਲੇਮਾਣਕਮੋਤੀਚੁਗਿਰੁ। ਗਿਖਾਹੀ। ਜਿ
ਉਜਲਕਦਲੁਅਲਿਪਤੁਹੋਘਾ। ਬਾਰੀਗੁਰ

ਸਿਖਤਿਵਾਹੀ ॥ ਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁਹੋਇਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਵਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਕਿਤੁ
ਮੁਹਿਸਾਲਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿ
ਰੰਕਾਰਅਕਾਰਬਣਾਇਅਸਾਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿ
ਖਸੁਣਿਚਰਣਸਰਣਿਗੁਰਸਿਖਅਸਾਇਅਸਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਧੰਨੁਹੈਸਾਧਸਿਗਤਿਮਿਲਿਸਿਗੁ
ਚਣਾਇਅਸਾਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣਧੰਨੁ
ਮਸਤਕਗੁਰਚਰਣੀਲਾਇਅਸਾਸਤਿਗੁਰਦਰ
ਸਨੁਧੰਨੁਹੈਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿਖਪਰਸਣਿਅਸਾਇ

ਮਾ ਭਾਉਭੁਗਾਤਿਗੁਰਸਿਖਦਿਚਿਹੋਇਦਿਅਮ
 ਲਗੁਗੁਮੁਹਿਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿ
 ਟਾਇਆ॥੧੬॥ਧੀਨੁਪਲੁਚਸਾਧੜੀਪਹਰੁਧ
 ਨੁਧਨੁਥਿਤਿਸੁਦਾਰਸਭਾਗੇ॥ਧੀਨੁਧੀਨੁਦਿਹੁਗਤਿ
 ਹੈਪੰਖੁਮਾਹਰੁਤਿਸਿਮਤਿਜਾਗੇ॥ਧੀਨੁਅਭੀਚੁਨਿਛ
 ਤ੍ਹੈਕਾਮੁਕੋਧਅਹੰਕਾਰੁਤਿਆਗੇ॥ਧੀਨੁਧੀਨੁਸਿ
 ਜੈਗੁਹੈਅਠਸਠਿਤੀਰਬੰਜਪਿਰਾਗੇ॥ਗੁਰੁਦੁਅ
 ਰੈਆਇਕੋਚਰਣਕਵਲਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਗੇ॥ਗੁ
 ਰਉਪਦੇਸੁਅਫੇਸੁਕਾਰਿਅਨਭੁਪਰਮਪੀਰੀਅਨੁ

ਗਾਗੋ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਸਾਧ ਸਿਰੀਅੰਗਿ ਅੰਗਿ
ਗਿਇਕ ਰੰਗਿ ਸਮਾਗੋ ਰਤਨ ਮਾਲ ਕਾਰਿ ਕਚੇ
ਧਾਗੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟਾ ਬੋਲਣਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ
ਈ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਿ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁ ਮਧਿ
ਅਨੁਧਰੈ ਆਪੁ ਮਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਨਣਾ ਸੁਰਤਿ
ਕਾਰਿ ਪੰਚ ਸਬਦ ਗੁਰਸਬਦਿ ਅਲਾਪੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਨ ਮੁਸਕਾਰੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਤਿਸਿ
ਏਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ਪਰਦਖਣ
ਪੁਰਨ ਪਰਤਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਜਗ

ਕੋਗਸਿਜੋਗਪਛਾਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਫਲਸਮਾਧਿ ੬੭
 ਹੋਆਪੋਆਪਿਨਥਾਪਿਉਥਾਪੇ ਅਰਬਾਰੀਜੀਵ
 ਨਮੁਕਤਿਲਹਰਿਨਕੁਵਲਕੁਉਨਦਿਆਪੇ ॥੧੮॥
 ਰਿਪਏਲੀਪਿਫਰੋਸਰਾਪੇ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿ
 ਸਰੂਪਹੋਇਆਨਮੁਲਗੁਰਮੁਰਤਿਜਾਣੈ ॥੨੦॥
 ਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਮੁਲਮੰਤ੍ਰਿਸਿਮਰਣਪਰਵਾਣੈ ॥੨੧॥
 ਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਰਸਪੁਜਾਮੁਲਪਿਰਮਰਸਮ ॥੨੨॥
 ਤੇ ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸਿਰਿਗੁਰਕਿਰ
 ਪਾਤੋਅੰਦਰਿਅਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਅਰੀਮੁਹੈ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਲਣੁ ਭਾਣੈ ॥ ਦੇਵ ਕਤੇ
ਬਹੁ ਬਾਹਰੀ ਅਕਥਕਥਾ ਕਉਣੁ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਣੈ ॥ ਫੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲਘਾ ਸਿਫਾਣੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀ
ਸੁਨਿ ਦਾਏ ਫੀਹ ਗੁਲੀ ਗਾਲਿ ਬੀਧੇ ਜਲ ਉਚਾ ਆ
ਵੈ ॥ ਘੁਘੁ ਸੁਝੁ ਨ ਈਚ ਕਵੀ ਚੰਦਨ ਤ੍ਰਿਫਾ ਭਾਵੈ
॥ ਸਿਮਲ ਬਿਰਖੁ ਨ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ
ਨਵਾ ਸਿਸਮਾ ਵੈ ॥ ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪਿਆਣੀ ਅੰਭੁ ਮੇਰ
ਕਉੜੁ ਤੁਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਬਣਚੈ ਬੜਿ ਚਿਚੁ
ੜੀ ਲੋਹੁ ਪੀਅੈ ਦੁਧੁ ਨ ਖਾਵੈ ॥ ਸਭਿ ਅਵਗੁਣ

ਮੇਰੁ ਨਿਵਸਾਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਤੇ ਅਵਗੁਣ ਨੋ ਪਾਵੈ
 ਥੋਮਨ ਵਾਸੁ ਕਬੂਰੀਆਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ੬ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ १੬ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧ

ਸੰਗਾਤਿ ਸਚਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁ

ਰਸਿਖ ਹੋਇਆ ਪੁਗਾਵਾਇਨਾ ॥ ਪੁਗਾਣਾਇਆ ॥

॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੋਭੇ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਿਸਧਾਇ ॥ ਸਾਧੁ

ਸਦਵਾਇਆ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾਉ ਪਵੇ ਸਦੇ ਮਾਇਆ ॥

ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ॥ ਸਚਹੁ ਥੋਰੈ ਸਬੁ ਕਿਹੁ

ਸਚੁ ਨਾਉ ਗੁਰਮੰਤੁ ਵਿਰਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ
 ਸਕੁ ਕਮੈ ਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਬਦ ਸੁ
 ਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਵ ਸਕ
 ਤੀ ਨੈ ਸਾਧਿ ਕੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਵਿਹਰਾਤਿ ਸਧਾਏ ॥
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਾਧੇ ਹਰਖ ਸੋਗ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਪੁੰਨ ਪ
 ਪਣੀ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤਿ ਭੁ
 ਲਾ ਬੁਗਾਮਿ ਤਸਤ ਨਿਵਾਏ ॥ ਗਾਜ ਜੋਗਾ ਜਿਣ
 ਦ ਸਿਕਰਿ ਸਾਧਿ ਸੰਜੋਗੁ ਦਿਜੋਗੁ ਹਰਾਏ ॥ ਵ
 ਸਗਤਿ ਕੀਤੀ ਨੀਵ ਭੁਖ ਮਾਸ ਮਨ ਸਾਜਿਣਿ

ਪਰਿਮਾਏ। ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾਸਾਧਿਕੋਰਿੰਦੁਮੁ ६੯
ਸਲਮਾਣਸਬਾਏ। ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਸਦਾਏ॥੨॥
ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਵੇਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਅੰ
ਨਲਪਾਏ। ਭੂਭੁਵਿਖਰੁਦਰਤੁਮਾਨਮਾਇ
ਮੰਧਿਜਿਣਿਅੰਤਿਸਧਾਏ। ਮਨਬਚਕਰਮਾਇ
ਕਤਕਾਰਿਜੀਮਣੁਮਰਣਜੀਵਣੁਜਿਣਿਅਾਏ॥
ਆਧਿਬਿਅਾਧਿਉਪਾਧਿਸਾਧਿਸੁਰਗਿਮਿਰਤਪ
ਤਾਲਨਿਦਾਏ। ਉਤਮਮਧਮਨੀਚਸਾਧਿਬਾਲਕ
ਜੋਬਨਬਿਰਧਿਜਿਣਾਏ। ਇਨ੍ਰਾਪਿਗੁਲਾਸੁਖ

ਮਨਾਕਿ ਕੁਟੀਲੀ ਘਿਰਿ ਬੇਈ ਨਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਇ
ਕਮਨ ਇਕੁ ਧਿਆਏ॥੩॥ ਅੰਤੁ ਜਜੇਰ ਜਸਾਧਿ
ਕੈ ਸੇਤ ਜਉਤ ਭੁਜ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ। ਚਾਰੇ ਕੰਡਾਂ ਚਾਰਿ
ਜੁਗਿ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਵਖਾਣੀ। ਧਰਮੁ
ਅਰਥੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਜਿਹਿ ਰਜਤ ਮਸੂਰੁ ਟੁਟੁ ਗੀਅੰ॥
ਚਾਣੀ। ਸਨਕਾ ਦਿਕਾ ਅਸਮ ਉਲੀਘ ਚਾਰਿ ਵੀ
ਰਵ ਸਗਤਿ ਕਰਿ ਆਣੀ। ਚਉਪੜ ਜਿਉ ਚਉ
ਸਾਰ ਮਾਰਿ ਜੋੜਾ ਹੋਇ ਨ ਕੋਇ ਰਵਾਣੀ। ਰੰਗ ਬਿ
ਰੰਗ ਤੰਬੂਲ ਰਸ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਇਕੁ ਰੰਗੁ ਨੀਸਾਣੀ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥ ਪਉਣੁ
 ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤੋਰਧਰਾਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਲੀਘਾ ਪਾਇਆ
 ਣਾਕਾਂ ਮੁਕੋ ਧੁਵਿ ਰੋਧੁ ਲੀਘ ਲੋਕੁ ਮੇਰੁ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸੁ
 ਗਰਥੁ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਚਾਚਰੀ
 ਉਨਮਨ ਲੀਘ ਅੰਗੋ ਚਰਿ ਬਾਣਾ ॥ ਪੰਚਾਇਤੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰੋਪੰਚ ਸਬਦੁ ਘਨ ਘੋਰ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪੰਚ ਭੂਆਤਮਾ ॥ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮਾ ਵਣਜਾਣੁ
 ॥ ਪਾਛਿ ਅਰੁਤੀ ਕਰਿ ਸਾਧਨਾ ਛਿ ਅਦਰਸਨ ਸਾਧੈ

੭੦
 ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੁਹਾਣਾ ਸਾਹਿਬ

ਗੁਰਮਤੀ॥ ਛਿਅਰਸਰਸਨਾਸਾਧਿਕੇਰਾਗਾਰਾਗ
 ਟੀਕਾ॥ ਇਕਗਤੀ॥ ਛਿਅਚਿਰਜੀਵੀ॥ ਛਿਅਜਤੀ
 ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ॥ ਛਿਅਸਾਥਿਜੁਗਤੀ॥ ਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰੀ॥
 ਅਕਰਮਜੀਵੀ॥ ਛਿਅੰਗੁਰਾਂਗੁਰਸੁਰਤਿਨਿਰੰਤੀ॥
 ਛਿਅਦਰਤਾਰੇਸਾਧਿਕੇ॥ ਛਿਅਛਕਛਤੀ॥ ਪਦ
 ਪਰੰਤੀ॥ ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਰੰਤੀ॥ ੬॥ ਸਤੁ
 ਸਮੁੰਦਉਲੀਖਾ॥ ਆਦੀਪਸਤੁ॥ ਇਕਦੀਪਕੁਬਲਿ
 ਆਸਤਿਸੁਤਿ॥ ਇਕਸੁਤਿਕਰਸਤੇਪੁਰੀ॥ ਆਲੀਖਿ
 ਉਛਲਿ॥ ਆਸਤੁਸਤੀ॥ ਜਿਵਿਸਪਤਰਿਖਿਸਤੁਸੁ

7

ਗਾਜਿਦਿਅਟਲੁਨਟਲਿਆਸਤੇਸੀਫਾਸਾਧਿਕੇਸ ੧੧
ਤੀਸੀਕੀਸੁਫਲਿਓਫਲਿਆਸਤੁਅਕਾਸਪਤਾਲ
ਸਤੁਫਸਗਤਿਕਾਰਿਉਪਰੇਰੇਚਲਿਆਸਤੇਧਾਰੀ
ਲੀਘਕੇਕੁੰਥਉਖੇੜਪਾਲਵਲਮਲਿਆਸਤੇਰੋਹ
ਇਸਤੁਫਾਰਸਤੁਸੁਹਾਗਇਸਾਧਿਨਫਲਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੀਗਤਿਵਿਚਿਖਲਿਆ ੧ ਅਠੇ
ਸਿਧੀਸਾਧਿਕੇਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਮਾਧਿਫਲਾਣੀਅ
ਸਟਕਲੀਬਿਖੁਸਾਧਨਸਿਮਰਣਿਸੇਖਨਕੀਮ
ਬਿਧਾਣੀਅਟੁਹਾਇਅਠਪੇਸੇਗੀਆਪੰਜੂਅਠੇ

ਚਾਲੀ ਹਕੁਾਈ ਜਿਉ ਚਰਖਾ ਅਠਖੰਡੀ ਆਇਕੁ
ਤੁਸੁ ਤਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ ਅਠਪਹਰ ਅਸਟਾਂਗ
ਜੋਗੁ ਚਾਵਲ ਰਤੀ ਮਾਸਾਰਾਈ ਅਠਕਾਠਾ ਮਨੁ
ਵਸਿਕਾਰਿ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ਕਰਾਈ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥੨॥ ਨ ਬਿਚਲਾਏਨ
ਦੈਨਾ ਥਨਾ ਥਾਨਾ ਬੁਝ ਅਨਾ ਬੁਝਾਈ ਨਉ ਨਿਧਾਨ
ਫੁਰਮਾਨ ਦਿਚਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਗਿਆਨ ਬੁਰਭੁ
ਈ ਨਉ ਭੁਗਤੀ ਨਉ ਭੁਗਤਿ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਭੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈ ਨਉ ਗ੍ਰਿਹ ਸਾਧ ਗ੍ਰਹ ਸਤ

ਵਿਚਿ ਪੁਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਵਡਿ ਭਿਆਈ ॥ ਨਉ ਖੰਡੁ ਸਾ ੧੨
ਧਾ ਅਖੰਡੁ ਹੋਇ ਨਉ ਦੁਆਰ ਲੈ ਪਿਘ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਜਾਈ

॥ ਨਉ ਅਗਨੀ ਲਾ ਅਨੀ ਲੋਹੇ ਇਨਉ ਕਲਾ ਨਿਗ੍ਰਹ
ਸਹ ਜਿਸ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲ
ਖਾਈ ॥ ੯ ॥ ਸੀਨਿ ਆਸੀ ਵਸਨਾ ਵਧ ਰਿਸ ਚਨਾ ਵ
ਵਿਣੁ ਨਾ ਵਗਣਾ ਇਆ ॥ ਵਸਾ ਅਵਤਾਰ ਅਕਾਰੁ
ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਤੀਰਥ ਪੁ
ਰਬ ਸੰਜੋਗ ਵਿਚਿ ਦਸ ਪੁਰਬੀ ਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਨਚੇ ਤਿਸਾ ਧਸੀ ਗਤਿ ਵਿ

੬

੬੧
ਨੁਵਹਿਵਿਸਧਾਇਆ ॥ ਵਸਵਹੀਅੰਦਸ
ਅਸੁਮੇਧਖਾਇਆ ॥ ਮੇਧੁਨਿਖੇਧੁਕਰਾਇਆ ॥ ਇ
ਵਹੀਅੰਦਸਵਸਿਕਾਰਿਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਵਰਜਿ
ਰਹਾਇਆ ॥ ਪੇਰੀਪੇਜਗੁਪੇਰੀਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥
ਇਕਮਨਿਹੋਇਇਕਾਦਸੀਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੁਪ
ਤਿਬ੍ਰਤੁਕੁਇਆ ॥ ਗਿਆਰਹਰੁਦਸਮੁੰਦਾਦਿ
ਚਿਪਲਦਾਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾਇਆ ॥ ਗਿਆਰਹ
ਕਸਾਗਿਆਰਹਕਸੇਕਸਿਕਸਵਟੀਕਸਿਕਸ
ਇਆ ॥ ਗਿਆਰਹਗੁਣਫਲਾਊਕਾਰਿਕਚਪ

ਕਾਣੀ ਅਘੜਾਘੜਾਇਆ ਗਗਿਅਰਹਦਾਉਚ ੧੩
ਕੁਓਕਰਿਦੂਜਾਕੁਓਕੁਦਾਉਹਗਾਇਆ ਗਗਿਅਰ
ਹਗੇਕੁਸਿਖਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁਰਸਿਖੁਸਦਾਇਅ ०
॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਬਦਵਸਾਇਆ ॥੧੧॥ ਬ ०
ਰਹਪੰਥਸਧਾਇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਗਾਤ੍ਰੀਗਹੁਚਲਾਇਅ ०
॥ ਸੁਰਜੁਬਾਰਹਮਾਹਦਿਚਿਸਸੀਅਰੁਇਕਤੁਮਾਹਿ
ਫਿਰਾਇਆ ਬਾਰਹਸੇਲਾਹਿਮੇਲਿਕਰਿਸਸੀ
ਅਰਅੰਦਰਿਸੁਰੁਸਮਾਇਆ ਬਾਰਹਤਿਲਕਮਿ
ਟਾਇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਤਿਲਕੁਨੀਸਾਣੁਚੜਾਇਆ

ਬਾਰਹਰਾਸੀਸਾਧਿਕੇਸਚਿਰਾਸਿਰਹਰਾਸਿਲੁਭੁ
ਇਆਬਾਰਹਵੰਨੀਹੋਇਕੋਬਾਰਹਮਾਸੇਤੋਲਿ
ਤੁਲਾਇਆਪਾਰਸੁਪਾਰਸਿਪਰਸਿਕਰਾਇਅ
੧੧੨। ਤੇਰਹਤਾਲਅਊਰਿਅਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਤਪ
ਤਾਲੁਪੁਰਾਇਆਤੇਰਹਰਤਨਅਕਾਰਬੇਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਰਤਨਧਨੁਪਾਇਆਤੇਰਹਪਦਕਾਰਿ
ਜਗਾਦਿਚਿਪਿਤਰਕਰਮਕਰਿਕੁਰਮਿਭੂਲਾ
ਇਆਲਖਲਖਜਗਨਪੁਜਨੀਗੁਰਸਿਖ
ਚਰਣੇਦਕਪੀਆਇਆਜਗਭੋਗਨਈਵੇਦ

ਲਖਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੁ ਦਾਣਾ ਪਾਇਆ ਗੁਰਭਾਣੀ ਸਿ ੭੪
ਤੁਸਟੁ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇ
ਆ ਗੁਗਤਿ ਦਛਲੁ ਹੋਇ ਅਛਲੁ ਛਲਾਇਆ
੧੧੩) ਚਉਦਹ ਦਿ ਦਿਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅ
ਬਿਗਤੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਚਉਦਹ ਭਉਣੁ ਚਉ
ਲਿਖਿ ਕੈ ਨਿਜ ਘਰ ਫਾਸੁ ਨੇਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪੰਦਰ
ਬਿਤੀਪਖੁ ਇਕੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਲ ਦੁਇ ਪਖ ਨੀਸਾਣੀ
ਸੋਲਹ ਸਾਰ ਸਿਘਾ ਭੁਕਾਰਿ ਜੋੜਾ ਜੁੜਿਆ ਨਿਰਭਉ
ਜਾਣੀ ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸਪੁਰਣੇ ਸਸਿਘ ਰਿਸੁ ਰਜੁ

੪੯ ਵਿਗੁੰਨਾਣੀ ਨਾਰਿਸੋਲਹਸੀਗਾਰਕਰਿਸੇਜਭਤ
 ਰਪਿਗਮਰਸੁਮਾਣੀ ਸਿਵਤੈਸਕਾਤਿਸਤਰਹਵਾਣੀ
 ੧੪ ਗੋਤਅਠਾਰਹਸੋਧਿਕੈਪੜੈਪੁਰਾਣਅਠਾਰ
 ਹਰਾਣੀ ਉਨੀਵੀਹਇਕੀਪੁਲੀਪਬਾਣੀਹਉਮਰੇ
 ਸਾਧਿਨਿਵਾਣੀ ਸੀਖਅਸੀਖਲੁਟਾਇਕੈਤੇਈਚ
 ਉਵੀਹਪੰਜੀਹਪਾਣੀ ਛਬੀਜੋਰ੍ਹਿਸਤਾਣੀਹਾਅ
 ਟਿਅਠਾਣੀਹਮੇਲਿਮਿਲਾਣੀ ਉਲੇਪਿਉਣਤੀ
 ਹਤੀਹਸਾਧਿਲੇਪੇਤੀਹਿਵਜੀਵਾਧਾਣੀ ਸਾਧਸੁ
 ਲਖਣਬਤੀਹੇਤੇਤੀਹਪੁਚਉਫੇਰਿਫਿਰਾਣੀਚ

ਉਤੀਹਲੇਖਾਮਲੇਖਲਖਾਣੀ॥੧੫॥ਵੇਦਕਤੇਬਹੁ ੧੫
ਬਾਹਰਾਲੇਖਾਮਲੇਖਨਲਖਿਆਜਾਣੀ॥ਰੂਪਾਮਨੁ
ਪੁਅਚਰਜੁਹੈਦਰਸਨੁਦਿਸਦਿਅਗੋਚਰਭਾਣੀ॥
ਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਿਤੋਲੁਨਤੁਲਾਪਾਰਨਸਮ
ਣੀ॥ਕਬਨੀਬਦਨੀਬਾਹਰਾਬਕੈਸਬਦੁਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਲਾਣੀ॥ਮਨਬਚਕਰਮਅਗੋਚਰਾਮਤਿਬੁ
ਧਿਸਾਧਿਸੋਝੀਥਕਿਪਾਣੀ॥ਅਛਲਾਅਛਦਅਛੇ
ਦਹੈਭੁਗਤਿਵਛਲਸਾਧਸਿਗਤਿਛਾਣੀ॥ਵਡਾਮ
ਪਿਵਡੀਵਡੁਆਣੀ॥੧੬॥ਵਣਵਣਵਿਚਿਵਣਾਸ

੫੯
ਪਤਿਰਹੈਉਜਾਤ੍ਰਿਅੰਦਰਿਅਵਸਾਰੀ। ਚੁਟਿਚੁਟਿ
ਅੰਜਨਿਬੂਟੀਆਪਾਤਿਸਾਰੀਬਾਗਲਾਇਸਵਾਰੀ।
ਸਿੰਜਿਸਿੰਜਿਬਿਰਖਵਡੀਗੀਅਨਿਸਸਮਾਲਿਕ
ਰਨਿਵੀਚਾਰੀ। ਹੋਨਿਸਫਲਰੁਤਿਆਣੀਅੰਮੀਮ੍ਰ
ਤੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭਾਗੀ। ਬਿਰਖਹੁਸਾਉਨਆ
ਵਣੀਫਲਵਿਚਿਸਾਊਸੁਰੀਧਸੰਜਾਰੀ। ਪੁਰਨਬ
ਹਮੁਜਗਤ੍ਰਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਪਰਅਪਾਰੀ॥੧੧॥ ਅੰਬ
ਰੁਨਦਰੀਅੰਦਵਾਕੇਵਡੁਵਡਾਕੇਇਨਜਾਣੇ। ਉਚਕੇ

ਵਰੁਆਖੀਅੰਮੇਉਨਸਰੁਪੁਨਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ ਲੈਨਿ
 ਉਡਾਰੀਪੰਖਣੂਅਨਲਮਨਲਉਡਿਖਬਰਿਨਆਣੈ
 ॥ ਓਕੁਕੁਮੁਲਿਨਲਕੁਣੀਸਭੁਹੋਇਫਿਰਨਿਹੈਰਾਣੈ॥
 ਲਖਅਗਾਸਨਅਪਕੁਨਿਕਦਗਤਿਕਾਦਰਨੇਕਰਬ
 ਏ॥ ਪਾਰਬਹੁਮੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਤਿਵਾਸਾ
 ਨਿਰਬਾਣੈ॥ ਸੁਰਦਾਹੋਇਮੁਗੀਦੁਸਿਧਾਣੈ॥ ੧੮॥ ਗੁ
 ਰਮੁਰਤਿਪੁਰਨਬਹੁਮੁਖਟਪਟਅੰਦਰਿਸੁਰਜੁਸੁਝੈ
 ਸੁਰਜਕਦਲਪਰੀਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਕ
 ਰਿਬੁਝੈ॥ ਪਾਰਬਹੁਮੁਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨਿਝਰਧਾਰ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਫਲਤੇਬਿਰਖੁਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰਮੰਤੁਸੁਹੇਲਾ॥੧੧

ਹਾਅੰਦਰਿਫਰਤਮਾਨਹੋਇਇਕੀਹਾਅਰੋਚਰੁਖੇਲ॥

ਆਮਾਦਿਪੁਰਖਾਅਦੇਸੁਕਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਦ

ਹੇਲਾ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ॥੧੨॥॥

ਸਤਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉ

ਕਰਿਕੁਕਵਰਤਿਅੰਦਰਿਕੀਆਪਸਾਗਾ॥ਪੀਜਿਤਤ

ਪਰਵਾਣੁਕਰਿਚਹੁਖਾਣੀਦਿਚਿਸਭਦਰਤਾਰਾ॥

ਕੇਵਰੁਧਰਤੀਆਖੀਅੰਮ੍ਰੇਵਰੁਤੋਲੁਅਗਾਸੁਅ

ਕਾਗਾ ਕੇਵਡੁਪਵਣੁਵਖਾਣੀਅੰਕੇਵਡੁਪਾਣੀ
ਤੋਲੁਵਿਥਾਗਾਕੇਵਡੁਅਗਨੀਭਾਰੁਹੈਤੁਲਿਨਤੇ
ਲੁਅੰਤੋਲੁਕੁੰਡਾਗਾਕੇਵਡੁਆਖਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
੧੧। ਚਓਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਦਿਚਿਜਲੁਬਲੁਮਹੀ
ਅਲੁਤ੍ਰਿਕੁਵਣੁਸਾਗਾਇਕਸਿਇਕਸਿਜੋਨਿਦਿ
ਚਿਜੀਅਜੀਤਾਅਗਣੁ⁺ਅਪਾਗਾਸਾਸਿਗਿਗਾਸਿ
ਸਮਾਲਦਾਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮੰਡੁਕਰੋਕ੍ਰਿਸੁਮਾਰਾਹੋਮਰੋਮ
ਵਿਚਿਰਾਖੁਓਨੁਓਅੰਕਾਰਾਅਕਾਰਵਿਥਾਗਾਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਲੇਖੁਅਲੇਖੁਦਾਲੇਖੁਅਲੇਖੁਪਾਵਣੁਹਾਰਾ

ਕੁਦਤਿਕਵਦੁਕਰੈਵੀਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕੇਵਡੁਸਤੁਸਿਤੋ
 ਖੁਹੈਦਯਾਧਰਮੁਤੇਅਰਬੁਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕੇਵਡੁਕਾਂਸੁ
 ਕੋਧੁਹੈਕੇਵਡੁਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕੇਵਡੁਦਿਸ
 ਦਿਵਖਾਣੀਅੰਕੇਵਡੁਪਰੰਗੁਪਰਕਾਰਾ ॥ ਕੇਵਡੁਸੁ
 ਰਤਿਸਲਾਹੀਅੰਕੇਵਡੁਸਬਦੁਵਿਥਾਰੁਪਸਾਰਾ ॥ ਕੇ
 ਵਡੁਦਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੈਕੇਵਡੁਗੰਧਸੁਗੰਧਅਚਾਰਾ ॥ ਕੇ
 ਵਡੁਗਸਕਸਆਖੀਅਨਿਕੇਵਡੁਸਦਨਾਦਓਅੰਕ ॥
 ਰਾਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੇਵਡੁਦੁਖਸੁਖ
 ਆਖੀਅੰਕੇਵਡੁਹਰਖੁਸੋਗੁਦਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕੇਵਡੁਸਚੁ

ਵਖਾਣੀਐਕੇਵਡੁਕੁਕੁਕਮਾਵਣਹਾਰਾਕੇਵਡੁ
ਰੁਤੀਮਾਹਕਰਿਵਿਹੰਗਾਤੀਵਿਸਮਾਦੁਵੀਚਾਰਾ॥
ਆਸਾਮਨਸਾਕੇਵਡੀਕੇਵਡੁਨੀਦੁਖਮਹਾਰਾ॥
ਕੇਵਡੁਆਖਾਭਾਉਭਉਸਾਂਤਿਸਹਜਿਭੀਪਕਾਰਦਿ
ਕਾਰਾ॥ਤੋਲਅਤੋਲਨਤੋਲਣਹਾਰਾ॥੪॥ਕੇਵ
ਡੁਤੋਲਸੀਜੋਗਦਾਕੇਵਡੁਤੋਲਦਿਜੋਗੁਵੀਚਾਰਾ॥
ਕੇਵਡੁਹਸਣੁਆਖੀਐਕੇਵਡੁਰੋਵਣਦਾਬਿਸ
ਥਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਹੈਨਿਗਦਿਗਤਿਪਖਕੇਵਡੁਹੈਪਰ
ਦਿਗਤਿਪਾਸਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਆਖਾਪੁੰਨਪਾਪੁਕੇਵਡੁ

ਆਖਮੋਖਦੁਆਰਾ ਕੇਵਰੁਕਦਰਤਿਆਖੀਐ ॥ ੧੯ ॥
 ਇਕਦੂਕਦਰਤਿਲਖਹਜਾਰਾਦਾਨੈਕੀਮਤਿ
 ਨਾਪਦੈਕੇਵਰੁਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰਾਅਕਥਕਥ
 ਅਬਿਗਤੁਨਿਰਧਾਰਾ॥੫॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੁ
 ਨਿਦਿਚਿਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲਿਭੁਉਪਾਇਆਚ
 ਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਾਰਿਦੂਮੁਸਲਮਾਣਸਦਾ
 ਇਆਕਿਤੜੇਪੁਰਖਵਖਾਣੀਅਨਿਨਾਰਿਸੁ
 ਮਾਰਿਅਗਣਤੁਗਣਾਇਆਤੈਗੁਣਮਾਇਆ
 ਚਲਤੁਪੈਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਰਚਾਇਆਵੇਦ

ਕਤੇਬਾਵਾਚਦੇਇਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਗਾਹਚਲਾਇ
ਆਸਿਦਸਕਤੀਦਿਚਿਖੇਲੁਕਰਿਜੋਗੁਕੋਗਬ
ਹੁਚਲਿਤੁਬਣਾਇਆਸਾਧਅਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਫਲੁਪਾਇਆ॥੬॥ਚਾਰਫਰਨਛਿਅਦਰਸਨ
ਸਾਸਰਦੇਦਪੁਰਾਣਸੁਣਾਇਆਵੇਦੀਵੇਦਸਰੇ
ਵੇਦੇਦੇਵਸਥਲਤੀਰਥਕੁਰਮਾਇਆਗੁਣਗੀ
ਧੁਬਅਪਛਰਾਸੁਰਪਤਿਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਸਣਛਾਇਆ
ਜਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਆਸਿਧਨਾਥਅਵਤਾਰਗ
ਣਾਇਆਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋਮਜਗਦਰਤਨੇਮਨ

ਈਵੇਵਪੁਜਾਇਆ ਸਿਖਾਸੁਰਮਾਲਾਤਿਲਕਪਿ ੨੦
ਤਰਕਰਮਦੇਵਕਰਮਕਮਾਇਆਪੁੰਨਦਾਨਉ
ਪਦੇਸੁਦਿਕਾਇਆ ॥੧॥ ਪਰਿਪੇਕਬਰਮਉਲੀ
ਏਗਉਸਕੁਤਬੰਨੀਉਲਹਜਾਣੇ ॥ਸੇਖਮਸਾਇ
ਕਾਮਾਖੀਅਨਿਲਖਲਖਦਰਿਦਰਿਦੇਸਵਖਾਣੇ
ਸੁਹਦੇਲਖਸਹੀਦਹੋਇਲਖਾਮਬਦਾਲਮਲੰਗ
ਮਲਾਣੇ ॥ਸਿਦੀਰੁਕਨਕਲੀਦਗਾਲਖਉਲਮਾ
ਉਮੁਲਾਮਉਲਾਣੇ ॥ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਆਖੀਐਤਰ
ਕਤਰੀਕਾਤਿਗਾਹਸਿਵਾਣੇ ॥ਮਾਰਫਤੀਮਾਰੂਫਲ

ਖਹਕਹਕੀਕਾਤਿਹੁਕਮਿਸਮਾਣੇ। ਬੁਜਰਕਵਾਰ
ਹਜਾਰਮੁਹਾਣੇ॥੮॥ ਕਿਤੜੇਬਾਮਣਸਾਰਸੁਤਦਿ
ਰਤੀਸਰਲਗਾਇਤੁਲੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਗਉੜਕਨਉ
ਜੀਏਤੀਰਥਵਾਸੀਕਰਦੇਢੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਲਖਸਨ
ਉਢੀਏਪਾਂਧੇਪੀਤ੍ਰਿਤਵੈਦਖਲੋਏ॥ ਕਿਤੜਿਆਲ
ਖਜੋਤਕੀਵੇਦਵੇਦੁਏਲਖਪਲੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਲਖ
ਕਵੀਸਰਾਬਹਮੁਭਾਰਬਹਮਾਉਬਖੋਏ॥ ਕੇਤੜਿ
ਆਮਭਿਆਗਤਾਪਰਿਘਰਿਮੰਗਵੇਲੇਕਨ
ਸੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਸਉਣਸਵਾਣੀਹੋਏ॥੯॥ ਕਿਤੜੇਪੜ੍ਹਿ॥੯

ਬਾਰਹੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਹੀ ਬਾਵੰਜਾਹੀ ਪਵਾਧੇਪਚਾ ੨੧
ਧਿਆਫੁਲੀਆਖੋਖਰਾਇਣੁਅਵਗਾਹੀ ਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਆਚਉਕੋਤਹੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਸੇਰੀਣਬਿਲਾਹੀ
ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਅਵਤਾਰਹੋਇਚਕੁਵਰਤਰਾਜੇਦਰ
ਗਾਹੀ ਸੁਰਜਵੰਸੀਆਖੀਅਨਿਸੋਮਵੰਸਸੁਰਵੀਰ
ਸਿਪਾਹੀ ਧਰਮਰਾਇਧਰਮਾਤਮਾਧਰਮੁਵੀਚ
ਰੁਨਬੇਪਰਵਾਹੀ ਦਾਨੁਖਕੁਗੁਮੰਤੁਕੁਗਾਤਿਸਲ
ਹੀ ੧੦ ॥ ਕਿਤਕੋਵੈਸਦਖਾਣੀਅਨਿਰਾਜਪੁਤਰਾ
ਵਤਵੀਚਾਰੀ ਤੂਅਰਗਉਕੁਪਵਾਰਲਖਮਲ

ਨਹਾਸ ਚਉਹਾਣ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਕਛਵਾਹੇਗਾ ਠਉੜ
ਲਖਰਾਣੇਗਾਇਭੂਮੀਏਕੁਾਰੀ ॥ ਬਾਘਬਘੇਲੇਕੇਤ
ੜੇਬਲਵੰਡੁਲਖਬੰਦੇਲੇਕਾਰੀ ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੀਭੂ
ਰਟੀਏਦਰਬਾਰਾਂਅੰਦਰਿਦਰਬਾਰੀ ॥ ਕਿਤੜੇਗ
ਣੀਭੁਦਉੜੀਏਦੇਸਿਦੇਸਿਦੁਭੇਇਤਬਾਰੀ ॥ ਹਊਮੇ
ਮੁਏਨਹਊਮੇਮਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤੜੇਸੁਦਸਦਾਇਦੇ
ਕਿਤੜੇਕਾਇਬਲਿਖਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੀ
ਬਾਣੀਏਕਿਤੜੇਕੁਾਭਕ੍ਰਿਆਸੁਨਿਅਮਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿ
ਆਲਖਜਟਹੇਇਕੇਤਕ੍ਰਿਆਛੀਬੈਸੈਸਾਰੇ ॥ ਕੇ

ਤਕ੍ਰਿਆ ਠਾਠੇ ਰਿਆ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਲੋਹਾ ਹਰਿ ਚਾਰੇ॥ ੯੨
ਕਿਤਕ੍ਰੇਤੇ ਲੀਆਖੀਅਨਿ ਕਿਤਕ੍ਰੇਹਲਵਾਈ ਬਾਜ਼॥
ਰੇ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਲਖਪੰਖੀਏ ਕਿਤਕ੍ਰੇਨਾਈਤੋਂ ਵਟ
ਜਾਰੇ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਦੇ ਗੋਤੁ ਅਪਾਰੇ॥ ੯੩॥ ਕਿਤਕ੍ਰੇਗਿ
ਰਹੀਆਖੀਅਨਿ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਲਖਾਫਿਰਾਨਿਉਦਾ
ਸੀ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਜੋਗੀਸੁਰਾ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਹੋਏ ਸਾਨਿਆ
ਸੀ ਸਾਨਿਆ ਸੀਵਸਨਾ ਮਧਰਿ ਜੋਗੀ ਬਾਰਹਪੰਥ
ਨਿਵਾਸੀ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਲਖਪਰਮਹੀਸ ਕਿਤਕ੍ਰੇ ਬਾਜ਼
ਪ੍ਰਸਤਬਨਵਾਸੀ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਹੀਤੰਤੁ ਧਾਰਾ ਕਿਤ

ਕ੍ਰੇਜੇਨੀਜੀਅਦੇਆਸੀ॥ ਛਿਅਪਰਿਛਿਅਗੁ
ਰਆਖੀਅਨਿਛਿਅਉਪਦੇਸਕੁਸਾਅਕੁਆਸੀ॥
॥ ਛਿਅਗੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਸੁਰਜੁਇਕੋਬਾਰਹ
ਰਾਸੀ॥ ਗੁਰਾਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ ੧੩॥ ਕਿ
ਤਰੇਸਾਧਦਖਾਣੀਅਨਿਸਾਧਸਿਗਤਿਦਿਚਿਪਰਉ
ਪਕਾਰੀ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਲਖਸਿਤਜਨਕੇਤਕ੍ਰਿਆ
ਨਿਜਭੁਗਤਿਭੰਡਾਰੀ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਜੀਵਨੁਮੁਕ
ਤਿਬਹਮਗਿਆਨੀਬਹਮਦੀਚਾਰੀ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ॥
ਸਮਦਰਸੀਆਕੇਤਕ੍ਰਿਆਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ॥

ਅਕਿਤਰੇਲਖਬਿਬੇਕੀਆਕਿਤਰੇਦੇਹਬਿਦੇਹਅ ੧੩
ਕਾਰੀ ਭੁਗਤਿਭੇਦਰਤਣਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿ
ਬੈਰਾਗਸਦਾਰੀ ਭੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਗਰਬੁਨਿ
ਦਾਰੀ ॥੧੪॥ ਅਕਿਤਰੇਲਖਅਸਾਧਜਗਦਿਚਿਕਿਤ
ਰੇਚੋਰਜਾਰਜੁਆਰੀ ਫਟਵਾੜੇਠਗਿਕੇਤਰੇਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਆਨਿਦਕਅਵੀਚਾਰੀ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਆਕਿਰ
ਤਪਣਕਿਤਰੇਬੇਮੁਖਤੈਅਣਚਾਰੀ ਸ੍ਰੀਮਧੋਰ
ਵਿਸਦਾਸਘਾਤਲੂਣਹਰਾਮੀਮੁਰਖਭਾਰੀ ਅਬਿਖ
ਲੀ ਪਤਿਵੇਸੁਆਰਵਤਮਦਮਤਵਾਲੇਵਰੇਦਿਕਾ ॥

ਗੀ ਸਦਿਸਟਦਿਰੋਧੀ ਕਿਤਰੇ ਕੇਤਰਿਅ ਕੂਕੇਕੂ
ਕ੍ਰਿਅਾਰੀ ਗੁਰਪੁਰੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤਿ ਖੁਆਰੀ ॥੧੫॥
ਸਕਿਤਰੇ ਸੁਨੀਆਖੀਅਨਿ ਕਿਤਰੇ ਈਸਾਈ ਮੁਸ
ਈ ਕੇਤਰਿਅਾਹੀ ਗਾਫਜੀ ਕਿਤਰੇ ਮੁਲਹਦਗ
ਣਤਨਆਈ ਲਖਾਫਿਰੀ ਗੀਅਰਮਨੀਗੁਮੀ
ਜੀਗੀਦੁਸਮਣਦਾਈ ਕਿਤਰੇ ਸਈਯਦਾਅ
ਖੀਅਨਿ ਕਿਤਰੇ ਤੁਰਕਾਨਦੁਨਿਆਈ ਕਿ
ਤਰੇ ਮੁਗਲਪਠਾਣਹਨਿਹਬਸੀਤੈ ਕਿਲਮਾ
ਕਾਅਵਾਈ ਕੇਤਰਿਅਈਮਾਨਦਿਚਿਕਿ

ਤਰੇਬੇਈਮਾਨਬਲਾਈ। ਨੇਕੀਬਦੀਨਲੁਕੇ ੨੪
ਲੁਕਾਈ। ੧੬। ਸਕਿਤਰੇਦਾਤੇਮੰਗਤੇਕਿਤਰੇ
ਦੇਦਕੇਤਰੇਰੋਗੀ। ਸਕਿਤਰੇਸਹਜਸੰਜੋਗਾਦਿ
ਚਿਕਿਤਰੇਦਿਛੁੜਿਰੋਇਦਿਜੋਗੀ। ਕੇਤਰੇ
ਆਭੁਖੇਮਰਨਿਕੇਤਰੇਆਰਾਜੇਗਸਭੁਰਗੀ। ਕੇ
ਤਰੇਆਵੇਸੋਹਿਲੇਕੇਤਰੇਆਵੁਖੁਰੇਵਾਨਿ
ਸੋਗੀ। ਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਵਣੀਕਿਤਰੇ
ਈਕਿਤਰੇਰੋਗੀ। ਕੇਤਰੇਆਤੀਸਚਿਆ
ਰਕੇਤਰੇਆਵਗਾਬਾਜਦਰੋਗੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ

ਕੋਜੋਗੀਸਰਜੋਗੀ॥੧੧॥ਕਿਤੜੇਅੰਨੇਅੰ
ਖੀਅਨਿਕੇਤੜਿਆਹੀਦਿਸਨਕਾਣੇ॥ਕੇਤੜਿਅੰ
ਚੁਗੋਫਿਰਨਿਕਿਤੜੇਰਤੀਅਨੇਉਕਤਾਣੇ॥ਕਿ
ਤੜੇਨਕਟੇਗੁਣਗੁਣੇਕਿਤੜੇਬੋਲੇਬੁਚੇਲਾਣੇ॥
ਕੇਤੜਿਆਗਿਲੁਕੁਗਲੁਕੀਅੰਗਿਰਸਉਲੀਵੇਣਿ
ਦਿਹਾਣੇ॥ਵੰਡੇਬਾਂਡੇਕੇਤੜੇਗੀਜੇਲੁਜੇਕੇਵੀਜਾਣੇ
॥ਕਿਤੜੇਲੁਲੇਪੰਗੁਲੇਕਿਤੜੇਕੁਬੋਹੋਇਕੁਕੁ
ਣੇ॥ਕਿਤੜੇਖੁਸਰੇਹੀਜੜੇਕੇਤੜਿਆਗੀਗਤਤੁ
ਲਾਣੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਦਿਣੁਆਫੁਣੁਜਾਣੇ॥੧੮॥ਕੇ

ਤੁਝਿ ਮਾਪਤ ਸਾਹਜ ਗਿ ਕਿਤ ਕੇ ਮਸਲ ਤ ਕਰਨਿ ੧੫
ਵਜੀਰਾ ਕੇਤੁ ਤਿਥਾ ਓ ਮਰਾ ਵਲਖ ਮਨ ਸਬਦਾ
ਰਹ ਜਾਰ ਵਡੀਰਾ ਹਿ ਕਮ ਤਿਥਿ ਦਿਚਿ ਹਕੀਮ ਲਖ
ਕਿਤ ਕੇਤੁ ਰਕ ਸਬੰਦਾ ਮਮੀਰਾ ਕਿਤ ਕੇਚਾ ਕਰਚ
ਕਰੀ ਕੋਈ ਮੇਠ ਮਹਾ ਵਤ ਮੀਰਾ ਲਖ ਫਰਾਸ ਲਖ
ਸਾਰ ਵਨ ਮੀਰਾ ਖੋਸਾਈ ਸਵਹੀਰਾ ਕਿਤ ਕੇਲਖ
ਜਲੇ ਬਦਾਰ ਗਾਡੀ ਦਾਣ ਚਲਾਇ ਗਡੀਰਾ ਛੁ
ਡੀ ਦਾਰ ਵਰ ਵਨ ਖਲੀਰਾ ੧੬ ਕਿਤ ਕੇਲਖ
ਨਗਾਰ ਚੀ ਕੇਤੁ ਤਿਥਾ ਓ ਲੀਸ ਹਨਾਈ ਕੇਤੁ ਤਿ

ਆਹੀ ਤਾਇਏ ਢਾਢੀ ਬਚੇ ਕਲਾਵਤ ਗਾਈ
ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਬਹੁਪੀਏ ਬਾਜੀ ਚਲ ਖਭੰਤ
ਅਤਾਈ ਕਿਤ੍ਰੇ ਲਖ ਮਸਾਲ ਚੀਸਮਾ ਚਰਾਗ
ਕਰਨਿ ਰਸ ਨਾਈ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਹੀ ਕੋਰ ਚੀਆਲ
ਮੋਤ੍ਰੇ ਗਾਸਿਲ ਹਸੁਖ ਦਾਈ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਹੀ ਅੰਬ
ਦਾਰ ਕਿਤ੍ਰੇ ਬਾਵਰ ਚੀ ਨਨਵਾਈ ਤੰਬੋਲੀ ਤੋ
ਸਕ ਚੀ ਸੁਹਾਈ ॥੨॥ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਖੁਸਬੋਇ ਦਾ
ਰ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਰੰਗਾਰੇ ਜਤੰਬੋਲੀ ਕਿਤ੍ਰੇ ਮੇਢੇ
ਦਾਰ ਹਨਿ ਹੁਕੁ ਪੁਕੀਏ ਲੋਲ ਟਿਲੋਲੀ ਅਖ

ਜਮਤਿਗਾਰਖਵਾਸਲਖਗੋਲਿਵਾਜਤੋਪਕੀਤੋਲੀ ੧੬
ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਤਹਵੀਲਦਾਰਮੁਸਰਫਵਾਰੋਗੋਲੀ
ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਕਿਰਸਾਣਹੋਇਕਰਿਕਿਰਸਾਣੀਅਤੁ
ਲਅਤੋਲੀਮੁਸਤੋਫੀਬੂਤਾਤਲਖਮੀਰਸਾਮੇਬ
ਖੰਸੀਕੋਲਕੋਲੀਕੇਤਕ੍ਰਿਆਵੀਵਾਨਹੋਇਕਰ
ਨਿਕਰੋੜੀਮੁਸਲਕਦੰਫੋਲੀਗਰੁਨਪਦਾਰਥ
ਮੇਲਅਮੋਲੀ ੧੨੧ ੧ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੀਜਉਹਗੀਲ
ਖਸਰਾਫਬਜਾਜਵਪਾਰੀਸਉਵਾਗਰਸਉਵਾ
ਗਰੀਗਾਂਧੀਕਾਸੇਰੇਪਾਸਾਰੀਕੇਤਕ੍ਰਿਆਪਰ

ਚੁਨੀਏਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਦਲਾਲਬਜਾਗੀ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅੰ
ਸਿਕਲੀਗਾਰਾਕਿਤਤ੍ਰੇਲਖਕਮਗਾਰਕਾਗੀਕੇਤ
ਤ੍ਰਿਅਾਕਾਮਿਅਾਰਲਖਕਾਗਾਦਕੁਟਪਟੇਲੂਟਾਰੀ
॥ਕਿਤਤ੍ਰੇਦਰਜੀਧੋਈਆਕਿਤਤ੍ਰੇਜੁਲਾਹੋਸਿਰ
ਹਾਰੀ॥ਕਿਤਤ੍ਰੇਭੁਤ੍ਰਭੂਜੇਭੁਟਿਆਗੀ॥੨੨ਕੇਤ
ਤ੍ਰਿਅਾਕਾਰੁਜਤ੍ਰੇਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਦਬਗਾਰਕਸਾਈ॥
ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਮਨੀਅਾਰਲਖਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਚਮਿਅੰ
ਰਾਮਾਗਾਈਭ੍ਰਿਗਾਰੇਰੋਹੋਇਕੇਤਤ੍ਰੇਬਗਨੀਗਾਰਾ
ਕਲਾਲਹਵਾਈ॥ਕਿਤਤ੍ਰੇਭ੍ਰਿਗੀਧੋਸਤੀਅਮਲੀ

ਜੋਫੰਪਣੀਲੁਕਾਈ। ਕੇਤਕਿਆਕਹਾਰਲਖਗੁ ੨੧
ਜਰਲਖਅਹੀਰਗਾਣਾਈ। ਕਿਤਕੇਹੀਲਖਗੁਹ
ਕੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿਸਨਾਤਿ। ਮਾਲਾਈ। ਨਾਵਥਾਵਲ
ਖਕੀਮਨਪਾਈ। ੨੩ ਉਤਮਮਧਮਨੀਚਲਖਗੁਰ
ਮੁਖੀਨੀਚਹੁਨੀਚਸਵਾਏ। ਜੇਗੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਿਖੁਆਪੁਗਵਾਏ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਭੁ
ਭੁਭਾਭਿਕਾਰਿਸੇਵਕਸੇਵਾਕਾਰਕਮਾਏ। ਮਿਠਾਬੋਲਨ
ਨਿਵਚਲਨੁਹਥਹੁਦੇਕੈਭਲਾਮਨਾਏ। ਸਬਦਿਸੁਰ
ਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਦਰਗਾਹਮਾਣਨਿਮਾਣਾਪਾਏ।

ਚਲਣੁ ਜਾਇ ਅਜਾਣਹੋਇ ਅਸਾਦਿ ਚਿਨਿਗ
ਸੁਵਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ

॥੨੪॥੨॥
ਅਭਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਪੂਰ
ਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰੁ
ਰਸ ਬਦੁ ਹੈ ਸਤਿਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸ
ਚਖੰਡੁ ਹੈ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਅਭਿ ਅਸੀ ਚਹੁ ਦਰਨਾ
ਉਪਦੇਸੁ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜੇ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖ
ਕਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਰਾਸੀ ਆਇਆ ਦਿਚਿਉ

ਦਾਸਗਤਿਤੋਇਆਸਨਿਰਾਸੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖੀਬ ੦੮੮
ਰੀਕਹੈਸਿਲਚਟਣੁਫਿਕੀ॥ਰਿਖੀਖੰਡੇਧਾਰਹੈਓ
ਵਾਲਹੁਨਿਕੀ॥ਭੂਹਭੁਵਿਖਨਵਰਤਮਾਨਸਾਰਿਮ
ਕਣਿਮਿਕੀ॥ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਤੁਘਰਿਹੋਇਇਕ०
ਇਕੀ॥ਦੁਆਤੀਆਵਿਸਰੈਸਟਕਕਾਕਿਕੀ॥ਸਭੈ
ਸਿਕਾਪਰਹਰੈਸੁਖੁਇਕਤੁਸਿਕੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾ
ਰਗੁਆਖੀਐਗੁਰਮਾਤਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਹੁਕਮਿਰਜ०
ਈਚਲਣਾਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਭਾਣਾਭਾਵੈਖ
ਸਮਕਾਨਿਹਚਉਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਇਸਕਮੁਸਕਮਹ

ਕਾਰਹੈਂਹੋਇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਸਾਬ
ਤੇਮਸਤੀਹੁਸੀਆਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਅੰ
ਜਿਟਿਹਉਮੇਆਰੀ॥ ੩॥ ਕੁਇਕੁਗਤਿਕੋਚਲਣਹੋ
ਇਪਾਹੁਟਿਚਾਰੀ॥ ਚਲਣਜਾਣਿਅਜਾਣਹੋਇ
ਗੁਰਗਰਬੁਨਿਦਾਰੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਨਿਰੁਪਗਹੁਣੇ
ਏਹਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕਮਾਵਣੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਿਆਰੀ॥ ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣਹੋਇ
ਪਰਵਾਹਸਧਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਇਸਹਜਪਾਰਿ
ਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੪॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪਰਗਾਸੁਕ

ਰਿਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈ ਪਰਮਤਤੁਪਰਵਾਣੁਕ
 ਰਿਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਈ ਪਰਮਾਰਥਪਰਬੋਧਕ
 ਰਿਪਰਮਾਤੁਮਹਾਈ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿ
 ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਾਰਿਸਾਧਨਾਇ
 ਕਮਾਨਿਇਕਧਿਆਈ ਫੀਹਇਕੀਹਚਕ੍ਰਉਚਤ੍ਰਿ
 ਇਉਨਿਜਪਾਰਿਜਾਈ ਪਾਦਰਪਦਿਵਾਗਿਧਿਅ
 ਨੁਧਰਿਅਪੁਆਪਨਿਹਾਲੇ ਪਾਦਿਪਾਦਿਪੂਰਨਬ
 ਹਮੁਹੈਚੰਦ੍ਰਜਲਦਿਚਿਕੁਲੈ ਗੋਰਸੁਗਾਈਵੇਖਦਾ
 ਪਿਉਦੁਧੁਦਿਚਾਲੇ ਟੁਲਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਲੇਫਲ

੨੨

ਸਾਉ ਸਮਾਲੈ ॥ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਚਲਿ ਤੁਵੇਖਿ ਜਲੁ ਪ
 ਰਤਿ ਹਿਮਾਲੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨੁ ਬਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੇਖਾਲੈ ॥ ਾਦਿ ਬਦਿ ਸਾਦਿ ਗੁਰਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਿ ਸਿਖੁ
 ਦਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਹੋਇ ਕੋ ਰਤਨ ਅਵ
 ਲੋਈ ॥ ਮਨੁ ਮਾਟ ਕੁ ਨਿਰਮਲ ਕਾਸਤਿ ਸਿਗਿ ਪਰੋਈ ॥
 ਰਤਨ ਮਾਲ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਗਿ ਮਤਿ ਗੁਣ ਗੋਈ ॥ ਜੀ
 ਵਦਿ ਮਾਮਰਿ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮੇਈ ॥ ਓਤਿ
 ਪੋਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਣੇ ਜਾਣੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗ ਨ
 ਦਵਿ ਸਮਾਵੁ ਹੋਇ ਗੁਣ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰ

ਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਅਨਹਵਧੁਨਿਧੀਰਾਜੀਤੀਜੀ॥੧॥
ਕੁਵਜਾਇਦਾਮਨਿਉਨਮਨਿਚੀਰਾਵਜਿਵਜਾਇ
ਸਮਾਇਲੇਗੁਰਸਬਦਵਜੀਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣਿ
ਅੇਅੰਤਰਿਗਤਿਪੀਰਾਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਬੇਧਿਹੋ
ਰੈਹੀਰਾ॥੨॥ਪਾਰਸੁਹੋਇਅਪਾਰਸਹੁਗੁਰਮੁਖਿਵਡਿ
ਅਈਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਅਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈਸਬ
ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਜੀਤਜੀਤੀਦਾਈਗੁਰਚੇ
ਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਪਰਚਾਪਰਚਾਈਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁ
ਉਪਜਿਅਪੁਰਖੋਤਮਹਾਈਦੀਹਇਕੀਹਉਲੀਪੁ

ਕੋਹੋਇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖ
ਦੇਪਗਮਾਤਮੁਦੇਖੇ॥ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟੁ
ਰੋਇਅੰਤਰਿਗਤਿਲੇਖੇ॥ਚਰਨਕਵਲਵੀਵਾਸਨ
ਰੋਇਚੰਦਨਭੋਖੇ॥ਚਰਦੇਦਕਮਕਰੰਦਰਸਦਿਸਮਾ
ਦਦਿਸੇਖੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਚਿਤੁਕਰਿਦਿਚਿ
ਰੂਪੁਨਰੇਖੇ॥ਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚਖੰਡਜਾਇਹੋਇਅ
ਲਖੁਅਲੇਖੇ॥੧੦॥ਅਖੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਦਰਸਨ
ਦਿਚਿਦਿਸੇ॥ਸਬਦੇਦਿਚਿਦਖਾਣੀਅੰਸੁਰਤੀਦਿ
ਚਿਰਿਸੇ॥ਚਰਨਕਵਲਵਿਚਿਦਾਸਨਾਮਨੁਭਵ

ਰੁਸਾਲਿਸੈ॥ ਸਾਧਸੀਗਾਤਿ ਸੰਜੋਗਾਮਿ ਲਿਖਿ ਜੋਗੁਨ
 ਕਿਸੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਚਿਤੁ ਹੈ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿ
 ਸੈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ॥ ਤਿਸੈ॥ ੧੧॥
 ਅਖੀਅੰਦਰਿ ਵਿਸਟਿ ਹੋਇ ਨ ਕਿਸਾਹੁ ਸੰਜੋਈ॥ ਕੰਨ
 ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਤਿ ਹੋਇ ਜੀਭੁ ਸਾਦੁ ਸਮੇਈ॥ ਹਥੀ ਕਿਰ
 ਤਿ ਕਮਾਫੁਟੀ ਪੈਰ ਪੰਥੁ ਸਥੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
 ਪਾਇ॥ ਆਦਿ ਸਾਟਿ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦਿ ਦਿਲੇਈ॥ ਪਰ
 ਕਿਰਤੀ॥ ਹੁਬਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲੇਈ॥ ਸਾਧਸੀਗਾ
 ਤਿ ਚੰਨਦ ਬਿਰਖੁ ਮਿਲਿ ਚੰਨੁ ਹੋਈ॥ ੧੨॥ ਅਬਿਗਤਿ

੯੧

ਗਤਿਅਥਿਗਤਿਦੀਕਿਉਮਲਖੁਲਖਾਏਅਕਥ
 ਕਥਾਏਅਕਥਦੀਕਿਉਅਥਿਸੁਣਾਏਅਚਰਜ
 ਨੋਅਚਰਜੁਏਏਰਾਣੁਕਰਾਏਦਿਸਮਾਵੈਦਿਸਮਾਦੁ
 ਰੈਦਿਸਮਾਦੁਸਮਾਏਦੇਦੁਨਜਾਣੈਭੇਦੁਕਿਹੁਸੇਖਨ
 ਗੁਨਪਾਏਦਾਹਗੁਰੂਸਾਲਾਹਣਾਗੁਰਸਬਦੁਅਲ
 ਏ॥੧੩॥ਲੀਹਾਂਅੰਦਰਿਚਲੀਐਜਿਉਗਾਤੀਰਾਹੁ
 ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਸਾਧਸਿਗਿਨਿਬਾਹੁਜਿਉ
 ਧਨੁਸੋਘਰਖਦਾਘਰਿਅੰਦਰਿਸਾਹੁਜਿਉਮਿਰ
 ਜਾਦਨਛਡੁਈਸਾਇਰੁਅਸਗਾਹੁਲਤਾਹੇਟਿਲ

ਤਾੜੀਅੰਮੇਅਜਰਾਵਰੁਪਾਹੁ ਧਰਮਸਾਲਹੈਮਾਨਸਰੁ
ਹੰਸਗੁਰਸਿਖਵਾਹੁ ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਸਬਦੁਕ
ਰਿਕੀਰਤਨੁਖਾਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਚੰਨਣੁਜਿਉਵਣਖੰਡੁਵਿਚਿ
ਓਹੁਆਪੁਲੁਕਾਏ ॥ ਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪਰਬਤਾਹੋਇਗੁ
ਪਤੁਵਲਾਏ ॥ ਸਤਸਮੁੰਦੀਮਾਨਸਰੁਨਹਿਅਲਖੁਲ
ਖਾਏ ॥ ਜਿਉਪਰਛਿਨਾਪਾਰਜਾਤੁਨਹਿਪਰਗਟੀਆ
ਏ ॥ ਜਿਉਜਗਿਅੰਦਰਿਕਾਮਧੇਨੁਨਹਿਆਪੁਜਣਾਏ
ਸਤਿਗੁਰਦਾਉਪਦੇਸੁਲੈਕਿਉਆਪੁਗਣਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁ
ਇਦੁਇਅਖੀਆਖੀਅਨਿਇਕਦਰਸਨੁਵਿਸੇ ॥ ਦੁਇ

੬੨

ਦੁਇਕੀਨਿਵਖਾਣੀਅਨਿਇਕਸੁਰਤਿਸਲਿਸੈ। ੧੮
ਇਦੁਇਨਦੀਕਨਾਰਿਅਪਾਰਾਵਾਰੁਨਤਿਸੈ। ੧੯
ਕਜੋਤਿਦੁਇਮੁਰਤੀਇਕਸਬਦੁਸਰਿਸੈ। ੨੦
ਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੂਸਮਝਾਏਕਿਸੈ। ੨੧
ਗੁਰਿਓਪਦੇਸੁਦੇਸਿਖਪੈਗੀਘਾਏ। ੨੨
ਕਰਿਧਰਮਸਾਲਸਿਖਸੇਵਾਲਾਏ। ੨੩
ਭੈਸੇਵਦੇਗੁਰਪੁਰਬਕਰਾਏ। ੨੪
ਵਕੀਰਤਨੁਸਾਚਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ੨੫
ਸਚਦਾਸਚੁਪਾਰਲਘਾਏ। ੨੬

ਮਿਲਿਅਪੁਰਾਵਾਏ॥੧੧॥ ਸਿਰੁਉਚਾਨੀਦੇਚਰਣ
ਸਿਰਪੇਗੀਪਾਵੇ॥ ਮੁਹੁਅਖੀਨਕੁਕੰਨਹਥਵੇਹਭਾਰ
ਉਚਾਵੇ॥ ਸਭੁਚਿਹਨਛਡਿਪੁਜੀਅੰਕਉਣਕਰਮ
ਕਮਾਵੇ॥ ਗੁਰਸਰਣੀਸਾਧਸੀਗਤੀਨਿਤੁਚਲਿਚ
ਲਿਜਾਵੇ॥ ਵਤਨਿਪਰਉਪਕਾਰਨੋਕਰਿਪਾਰਿਦਸਾ
ਵੇ॥ ਮੇਰੀਖਲਹੁਮੋਜਵੇਗੁਰਸਿਖਹੰਦਾਵੇ॥ ਮਸਤ
ਕਿਲਰੇ॥ ਸਾਧਰੇਣੁਵਡੁਭਾਗਿਜਿਨਾਵੇ॥੧੨॥ ਜਿਉ
ਧਰਤੀਧੀਰਜੁਧਰਮੁਅਸਕੀਨੀਮੁੜੀ॥ ਸਭਦੁਨੀਵੀ
ਤੋਇਰਹੀ॥ ਤਿਸੁਮਣੀਨਕੁੜੀ॥ ਕੋਈਹਰਿਮੰਦਰੁਕਰੈ

੨੩

ਕੋਕਰੋ ਅਰੁੜੀ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੋ ਸੋਲੁ ਟੈ ਫਲ ਅੰਬੁਲਿ
ਸੁੜੀ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਣਾ ਜੁੜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁ
ੜੀ॥ ਲਤਾਂ ਹੇਰਿ ਲਤਾੜੀ॥ ਮੇਗਤਿ ਸਾਧਾ ਪੁੜੀ॥ ੧੯॥
ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਨਿਦਿ ਚਲਦਾ ਨੀਵਾਟਿ ਚਲਾਇਆ॥ ਸ
ਭ ਨਾਰੀ ਗਾਨੇ ਮਿਲੇ ਰਲਿ ਜਾਇ ਰਲਾਇਆ॥ ਪਰਉ
ਪਕਾਰੁ ਕਮਾਵਦਾਉ ਨਿਆ ਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਕਾਟੁਨ
ਡੋਬੈ ਪਾਲਿ ਕੈ ਸਿਰਿ ਲੋਹੁ ਤਰਾਇਆ॥ ਫੁਟੈ ਮੀਹ ਸੁਕ
ਲੁਹੈ ਇਰਸ ਕਸਉ ਪਜਾਇਆ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਾਰਿ
ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਸਫਲਿ ਭਜਿ ਰਿਅਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਸਿਰ

ਤੁਲਤਦਾਇਆਜੀਮਿਅਮੋਹੋਇਅਚਲੁਨਚਲਿਅ
॥ਪਾਣੀਪਾਲਾਧੁਪਸਹਿਓਤਪਹੁਨਟਲਿਆਸ
ਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਫਲਸੁਫਲਫਲਿਅ॥
ਫਲਦੇਵਟਵਗਾਇਅੰਕਰਵਤਿਨਹਲਿਆਬੁਰੇਕਰ
ਨਿਬੁਰਿਆਈਅੰਗੁਲਿਅਈਭੁਲਿਅਅਵਗੁ
ਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰਨਿਜਗਿਸਾਧਵਿਰਲਿਅਅਉ
ਸਰਿਆਪੁਛੁਲਾਇਦੇਤਿਨਾਅਉਸਰੁਛੁਲਿਅ॥
੨੧॥ਮੁਰਦਾਹੋਇਮੁਰੀਦੁਸੋਗੁਰਗਰਿਸਮਾਵੈਸਬ
ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਓਹੁਆਪੁਗਵਾਵੈਤਨੁ

ਧਰਤੀ ਕਾਰਿ ਧਰਮ ਸਾਲਮ ਨੁਦ ਭੂ ਵਿਛਾਵੈ ਲਤ ।
ਹੇਠਿ ਲਤਾੜੀ ਅੰਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ । ਭਾਇਓਗ
ਤਿਨੀ ਵਾਟੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਠਹਰਾਵੈ । ਦੁਰਸੈ ਨਿਝ
ਰਧਾਰੋਇ ਸਿੰਗਾਤਿ ਚਲਿਆਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧ੍ਰਿੜਾਸ ਦਾਖਰਿਆ
ਇਆ ਕਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਪਿਆ ਕੁਛ ਕ੍ਰਿਤੀਤਾ ਬਾਹਰੁ ਪ
ਕ੍ਰਿਤੀਓ ਠਾਲਿਆ ਮਨੁ ਦਿਚਿ ਰੋਸੁ ਮਿੜੇਈ ਕੀਤਾ ਭੂ
ਰੁਹਾ ਲਿਕਾ ਮਾਪੁ ਛੇਤੂ ਸਵਾਣੈ ਹੋ ਕਿਸੁ ਰੀਤਾ ਸਾਵਾਣੈ

२५

ਸਿਮਰੈ ਮਨਿ ਵਿਚਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
ਨਾਦੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਨਿ ਸਭੁ ਚਾਟੜੇ ਪਾਪੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਵਿ
ਸਮਾਦੁ ਰਾਜੇ ਪਾਸਿ ਰੂਪੁ ਆਇ ਆਵੇ ਖੀਰੈ ਤਫਧਾਇ
ਆਵਾਦੁ ਜਲ ਅਗਨੀ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਆ ਜਲੈ ਨ
ਰੂਬੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾ ਦਿਖੈ ਗੁਰਸਾਇ ਪੁਛਿ ਆਕਉ
ਟੁਸੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਸਤਾਦੁ ਥੀ ਮੁਪਾੜਿ ਪਰਗਟਿ ਆਨਰ
ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਨਾਦਿ ਬੇਮੁਖ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿ ਅ
ਨੁਸਿਤ ਸਹਾਈ ਆਇ ਜੁਗਾਦਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਨਿ ਬ
ਹਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਪਰਿ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਿ ਬੈਠਾ

ਜਗੁਕਰਾਵੈ। ਬਾਵਨਰੂਪੀਆਇਆਚਾਰਿਵੇਦਮੁਖਿ ੨੬
ਪਾਠਸੁਣਾਵੈ। ਗਾਜੇਅੰਦਰਿਸਦਿਆਮੰਗਸੁਆਮੀ
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ। ਅਛਲੁਛਲੁਇਤੁਧੁਆਇਆਸੁਕੁਪ
ਰੋਹਿਤੁਕਹਿਸਮਝਾਵੈ। ਕਰੋਅਦਾਈਧਰਤਿਮੰਗਿਪਿ
ਛਹੁਦੇਕਿਹੁਲੋਅਨਮਾਵੈ। ਦੁਇਕਹਿਵਾਂਕਹਿਤਿਨਲੋ
ਅਬਲਿਰਾਜਾਏਮਗਰੁਮਿਣਾਵੈ। ਬਲਿਛਲਿਅਪੁ
ਛਲਾਇਅਨਹੋਇਦਇਆਲੁਮਿਲੇਗਲਿਲਾਵੈ। ਦਿ
ਤਾਰਾਜੁਪਤਾਲਦਾਹੋਇਅਧੀਨੁਭਗਤਿਜਸੁਗਾਵੈ॥
ਹੋਇਦਰਵਾਨੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਅੰਬਰੀਕਮੁਹਿਦਰ

ਤੁਹੈਰਾਤਿਪਈਦੁਰਬਾਸਾਆਇਆਭੁੰਨੀਕੁਥਸੁਓ
ਪਾਰਣਓਹੁਓਇਨਾਵਦਿਨਦੀਸਿਧਾਇਆਚਰ
ਣੇਦਕੁਲੇਪੋਖਿਅਓਹੁਸਰਾਪੁਦੇਣਨਧਾਇਆਚ
ਕੁਸੁਦਰਸਨੁਕਾਲਚੁਪਿਹੋਇਭੀਹਾਵਲੁਗਰਬੁਗਵ
ਇਆਬਾਮਣੁਭੀਨਾਜੀਉਲੇਰਖਿਨਹੰਘਾਨਿਦੇਵਸਬ
ਇਆਇਵਲੇਕੁਸਿਦਲੇਕੁਤਜਿਬਹਮਲੇਕੁਬੇਕੁਰੁਤ
ਜਾਇਆਦੇਵਤਿਅੰਭੁਗਵਾਨੁਸਣੁਸਿਖਿਦੇਇਸ
ਕੁਨਾਸਮਝਾਇਆਆਇਪਇਆਸਰਣਾਗਤੀਆ
ਰੀਦਾਅੰਬਰੀਕਿਛਡਾਇਆਭੁਗਤਿਵਛਲੁਜਗਿ

ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ॥੪॥ ਬੁਗਤੁ ਵਰ੍ਹਾ ਜਾ ਜਨ ਕੁਰੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕ ਨ ਚਲਿ
ਆਗਣੀ ॥ ਧਰ ਬਸ ਭਾਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਇਆ ॥
ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਿ ਦਿਲ ਲੁਕਾਈ ^{ਜੀਅਨ} ਕਿਨਿ ਦਾਸੀ ॥ ਧਰਮ
ਗਾਇਨੇ ਆਖਿ ਓਨੁ ਸਭੁ ਨਾ ਦੀ ਕਰਿ ਬੀਇਖ ਲਾਸੀ ॥
ਕਰੇ ਬੇਨਤੀ ਧਰਮ ਗਾਇਹੁ ਓਸੇ ਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਗਾਹਣੇ ਧਰਿ ਅਨੁਇਕੁ ਨਾ ਓਪਾਪਾ ਨਾ ਲੋਕ ਰੈ ਨਿਰਜਾ
ਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਗਿਪਾਪ ਨ ਪੁਜਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਓਅਤੁਲੁ
ਨਤੁ ਲਾਸੀ ॥ ਨਰ ਕਹੁ ਢੁਟੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਟੀ ਗਲੁ

੬

ਸਿਲਕਜਮਫਾਸੀ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ ਨਾਵੇਦੀਦਾ
ਸੀ॥੫॥ ਸੁਖੁਰਾਜੇਹਰੀਚੰਦਘਰਿਨਾਰਿਸੁਤਾਰਲੇ
ਚਰਰਾਣੀ ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਮਲਿਗਾਵਦੇਰਾਤੀਜਾ
ਇਸੁਦੇਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਪਛੇਰਾਜਾਜਾਗਿਆਮਧੀ
ਗਤਿਨਿਖੰਬੁਦਿਹਾਣੀ ਰਾਣੀਵਿਸਿਨਆਵਣੀਮ
ਨਦਿਚਿਦਰਤਿਗਣੀਤੈਰਾਣੀ ਹੋਰਤੁਗਤੀਉਟਿਕੇ
ਚਲਿਆਪਛੇਤਰਲਜੁਆਣੀ ਰਾਣੀਪਹੁਤੀਸੰਗ
ਤੀਰਾਜੇਖੜੀਖੜਾਉਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧਸਿਗਤਿਅਰਾ
ਧਿਆਜੋੜੀਜੁੜੀਖੜਾਉਪੁਰਾਣੀ ਰਾਜੇਬੁਠਾਚਲ

ਤੁਇਹੁਏਹਖੜਾਉਹੋਚੋਜਦਿਭਾਣੀ ਸਾਧਸਿਗਤਿਦਿ
ਟਹੁਕੁਰਬਾਣੀ ॥੬॥ ਸਮਾਇਆਸੁਣਿਅੰਬਿਦਰਦੇ
ਬੋਲੈਦੁਰਜੇਨੂਹੁਇਰੁਖਾਘਰਅਸਾਰੇਛਡਿਕੋਗੋਲੇ
ਦੇਘਰਿਜਾਹਿਕਿੰਸੁਖਾਂ ਕੁੀਖਮੁਦੇਣਾਕਰਣੁਤਜਿਸ
ਭਾਸੀਗਾਰਟੁਡੇਮਾਨੁਖਾਝੰਗੀਜਾਇਵਲਾਇਥਨੁਸ
ਭੁਨਾਵੇਜੀਅੰਦਰਿਧੁਖਾ ਹਸਿਬੋਲੈਭੁਗਵਾਨਜੀ
ਸੁਣਿਹੋਗਜਾਹੋਇਸਨਮੁਖਾਂ ਤੇਰੇਭਾਉਨਵਿਸਈਮੇਰੇ
ਨਾਹੀਅਪਵਾਦੁਖਾਂ ਭਾਉਜਿਦੇਹਾਬਿਦਰਦੇਹੋਰੀਦੇ
ਚਿਤਚਾਉਨਚੁਖਾਂ ਗੋਦਿਵਭਾਉਭੁਗਤਿਦਾਭੁਖਾ?

੨੨

॥ ਅੰਦਰਿ ਸਭਾ ਦੁਸਾਸਣੈ ਮਥੈ ਵਾਲ ਵੇਖਤੀ ਆਂਦੀ ॥
ਦੂਤਾਨੇ ਫੁਗਮਾਇ ਆਨੰਗੀ ਕਰਹੁ ਪੰਚਾਲੀ ਬਾਂਦੀ ॥ ਪੰਜੇ
ਪਾਡੇ ਵੇਖਦੇ ਅਭਿਪਾਦਿ ਰੁਪੀ ਨਾਰਿ ਜਿ ਨਾਦੀ ਅੰਖੀ ਮੀ
ਟਿਧਿ ਆਨੁ ਧਾਰਿ ਹਾਹਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰੈ ਵਿਲਲਾਂਦੀ ॥ ਕਪ
ਕ੍ਰਿਕੇ ਦੁਭਿ ਸਾਰਿ ਭਨੁ ਬਕੇ ਦੂਤ ਨ ਪਾਰਿ ਵਸਾਵੀ ॥ ਹਥ
ਮੋਰੇ ਕ੍ਰਿਨਿ ਸਿਰਧੁ ਟਨੀ ਪਛੇ ਤਾਨਿ ਕਰਨਿ ਜਾਹਿ ਜਾਵੀ ॥
ਪਾਰਿ ਆਂਟੀ ਠਾਕੁਰੀ ਮਿਲੇ ਪੇਜਰੀ ਬੋਲੇ ਸਰਮਾਂਦੀ ॥ ਨ
ਬੁਅਨਾ ਬਾਬਾ ਟਿਧੁ ਗਵੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਪੁ ਸੁਦਾਮਾ ਦਾਲਧੀ
ਬਾਣਤ ਸਖਾਣੀ ਮਿਤੁ ਸਦਾਏ ॥ ਲਾਗੁ ਹੋਈ ਬਾਮਣੀ ਮਿਲੁ

ਜਗਦੀਸਦਲਿਦੁਗਵਾਏ। ਚਲਿਅਗਣਦਾਗਟੀਅ
ਕਿਉਕਰਿਜਾਣੀਅੰਕਉਣੀਮਲਾਏ। ਪਹੁਤਾਨਗਰਿਦੁ
ਆਰਕਾਸਿਘਦੁਆਰਿਖਲੋਤਾਜਾਏ। ਦੂਰਹੁਦੇਖਿ
ਬੰਡਉਤਕਾਰਿਛਡਿਸਿੰਘਾਸਟੁਹਰਿਜੀਆਏ। ਪਹਿ
ਲੇਦੇਪਰਦਖਣਾਪੇਰੀਪੇਕੋਲੈਗਲਿਲਾਏ। ਚਰਣੇ
ਦਕੁਲੈਪੇਰਧੋਇਸਿੰਘਾਸਟਿਉਤੋਬੈਠਾਏ। ਪੁਛੈਕੁਸ
ਲੁਪਿਆਰੁਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਦੀਕਥਾਸੁਣਾਏ। ਲੋਕੋਤ
ਦੁਲਚਾਬਿਓਨੁਦਿਵਾਕਰੈਅਰੈਪਹੁਚਾਏ। ਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥਸੁਕਚਿਪਠਾਏ। ੬॥ ਪ੍ਰੇਮਕੁਗਤਿਜੈਦੇਉ

੦੬੬

ਕਰਿਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈ ਣੀਲਾਚਲ
ਤਵਖਾਣਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਫਕਰਭਾਵੈ ਅਖਰੁਇ
ਕੁਨਆਵਰੈਪੁਸਤਕੁਬੀਨਿਸਿਧਿਆਕਾਰਿਆਵੈ॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨਘਰਿਅਮਾਇਕੋਭਗਤਿਹੂਪਾਇਖਿਲੇ
ਖੁਬਣਾਵੈ॥ ਅਖਰੁਪੜਿਪਰਤੀਤਿਕਰਿਹੋਇਦਿਸ
ਮਾਦੁਨਅੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ਦੇਖੇਜਾਇਓਜਾਕੁਦਿਚਿਬਿ
ਰਖੁਇਕਾਅਚਰਜੁਸੁਹਾਵੈ॥ ਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸਪੂਰਣ
ਪਤਿਪਤਿਲਿਖਿਆਅੰਤੁਨਪਾਵੈ॥ ਭੁਗਤਿਹੋਤਿਪ
ਰਗਾਸੁਕਾਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਮਿਲੈਗਲਿਲਾਵੈ॥ ਸੀ

ਤੁਅਨੰਤਨਭੇਦਗਣਾਵੈ॥੧੦॥ਕੀਮਕਿਤੇਪਿਓਚਲਿ ੧੦੦
ਆਨਾਮਦੇਓਨੋਆਖਿਸਿਧਾਇਆਠਕੁਰਦੀਸੇਵਾ
ਕਰੀਦੁਧਪੀਆਵਟੁਕਹਿਸਮਝਾਇਆਨਾਮਦੇਓ
ਇਸਨਨੁਕਾਰਿਕਪਲਗਾਇਦੁਹਿਕੇਹੋਆਇਆ
ਠਕੁਰਨੋਨਾਵਾਲਿਕੇਚਰਟੇਦਕੁਲੇਤਿਲਕੁਚਕਾਇ
ਆਗਬਿਜੇਕੁਬਿਨਤੀਕਰੇਦੁਧਪੀਅਹੁਜੀਗੋਇ
ਦਰਾਇਆਨਿਹਚਉਕਾਰਿਆਰਾਧਿਆਹੋਇਦਇ
ਆਲੁਦਰਸੁਦਿਖਲਾਇਆਭੁਰੀਕੋਟਰੀਨਾਮਦੇਵਿ
ਲੇਠਕੁਰਨੋਦੁਧਪੀਆਇਆਗਾਇਮੁਣੀਜੀਵ ।

ਲੀਓਨੁ ਨਾਮ ਦੇਉ ਦਾਛਪਰੁਛਾਇਆ ਫੇਰਿ ਦੇਹੁਰ
ਰਖਿਓਨੁ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਲੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਭੁਗਤ ਜ
ਨਾ ਦਾ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣ ਨਾਮ
ਦੇਵ ਭੁਲ ਕੇਉ ਫਿਰਿ ਲੋਚਨੁ ਆਵੈ ਭੁਗਤਿ ਕਰਨਿ
ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਜਟੇ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਰਿ ਚਾਲਿ ਤੁਸੁਣਾਵੈ ਮੇਰ
ਭੀ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਾਂ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਠਾਕੁਰ
ਜੀ ਨੋ ਪੁਛਿਓ ਭੁਦਰਸਨੁ ਕਿਵੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਪਾਵੈ ਹ
ਸਿ ਕੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬੋਲਿ ਆਨਾਮ ਦੇਉ ਨੋ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੈ
ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਭੁਟ ਸੋ ਤੁਸਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੇ ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ

ਹਉਅਧੀਨਹਾਕੁਗਤਦਾਪਹੁਚਿਨਹੰਘਾਕੁਗਤੀਦ ੦੧੦੧
 ਦੇ। ਜੋਇਦਿਚੋਲਾਅਮਿਲਾਵੇ। ੧੨। ਬਾਮਣਪੁ
 ਜੇਦੇਵਤੇਪੰਨਾਗਉਚਰਾਵਣਾਅਵੇ। ਧੀਨੈਤ੍ਰਿਟਾਚਲ
 ਤੁਏਹੁਖਛੈਬਾਮਣਅਖਿਸੁਣਾਵੇ। ਠਾਕੁਰਦੀਸੇਦਾਕਰੈ
 ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੇ। ਧੀਨਕਰਦਾਜੇਦਰੀਮੇਭਿਦੇ
 ਹਿਇਕੁਜੋਤੁਪੁਕਾਵੇ। ਪਥਰੁਇਕਪਲੇਟਿਕਰਿਦੇਧੀ
 ਨੇਨਰੀਲਛਡਾਵੇ। ਠਾਕੁਰਨੇਨਾਦਾਲਿਕੇਛਾਹਿਰੀ
 ਲੋਕੇਗੁਚੜਾਵੇ। ਹਥਿਜੋੜੀਮੰਨਤਿਕਰੇਪੰਗੀਪੇਪੇਬ
 ਹੁਤਮਨਾਵੇ। ਹਉਭੀਮੁਹੁਨਜੂਠਾਲਸਾਤੁਰੁਠਾਮੇਕਿਹੁਨ

ਸੁਖਾਵੈ ਗੋਸਾਈ ਪਰਤਖਰੋਇਰੋਟੀਖਾਇਛਾਹਿਮੁਹਿ
ਲਾਵੈ ਭੋਲਾਭਾਓਗੋਵਿੰਦਮਿਲਾਵੈ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੇਟੀ ਭਗਤਿ ਕਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਾਂਤਿ ਬਹੈ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥
ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹੋਰ ਸੁਕਿ ਸੈਨ ਅਲਖੁ ਲਖ
ਵੈ ਘਰਿ ਆਇ ਆਜਾ ਪੁਛੀ ਮੇਰਾ ਜਦੁ ਆਰਿਗਾਇ
ਆਮਲਾਵੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਦਥੁ ਮੰਗਿ ਅਨਿਵਲੁ ਛਲੁ
ਕਾਰਿ ਕੋਝੁ ਬਲਿ ਘਾਵੈ ॥ ਵਡਾ ਸਾਂਗੁ ਵਰਤਦਾ ਥਹੁ ਇਕ
ਮਨਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਸਵਾਰੈ ਭਗਤੁ ਦੀਰਜ
ਹੋਇ ਕੋ ਘਰਿ ਚਲਿ ਆਵੈ ॥ ਵੇਇ ਵਿਲਾਸਾਤੁ ਸਿਕੈ

ਅਣਗਣਤੀ ਖਰਚੀ ਪਹੁਚਾਵੈ ਓਥਹੁ ਮਾਇਆ ੧੦੨
ਭੁਗਤੁ ਪਾਸਿ ਹੋਇ ਦਿਆਲੁ ਹੇਤੁ ਉਪਜਾਵੈ ਭੁਗਤੁ ਜ
ਨਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥੧੪॥ ਜੋਇ ਬਿਰਕਤੁ ਬਨਾ ਰਸੀਰ
ਤਦਾ ਗਾਮਾਨੀ ਦੁਗੁ ਸਾਈ ਅਮੀਂ ਮੁਤ ਦੇ ਲਾਉ ਠਿਕੈ ਜਾਵਾ
ਗੰਗਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਈ ਅਮੋਗੀ ਦੇ ਜਾਇ ਕੈਲੀ ਮਾਪਇਅ
ਕੰਬੀ ਰੁਤਿ ਥਾਈ ਪੇਰੀ ਟੁਬਿ ਠਾਲਿ ਮਾ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ
ਸਿਖ ਸਮਝਾਈ ਨਿਭਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸ ਫੁਹੇ ਚੰਨ ਦਵਾਸੁ
ਨਿਮੁ ਮਹਕਾਈ ਪਾਸੁ ਪਰੇਤੁ ਹੁਦੇ ਦ ਕਾਰਿ ਪੁਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
ਦੀਵ ਬੁਆਈ ਅਚਰ ਜਨੇ ਅਚਰ ਜੁ ਮਿਲੇ ਦਿਸ

ਮਾਏਂ ਦਿਸਮਾਦੁਮਿਲਾਈ ਝਰਣਾ ਝਰਦਾ ਨਿਝਰਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਪ੍ਰਯੁ ਪ੍ਰਯੁ ਆਗਮ ਕਬੀਰੈ ਭੇਦੁ
ਨਭਾਈ ॥੧੫॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾ ਪੁਕਬੀਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਖੁ
ਹੋ ਅਸੈਣੁ ਨਾਈ ਘੇਮ ਭੁਗਤਿ ਰਾਤੀ ਕਰੈ ਭਲ ਕੈ ਰਾਜ
ਦੁਆਰੈ ਜਾਈ ਆਏ ਸਿਤ ਪਰਾਹੁ ਦੇ ਕੀਰਤ ਨੂਹ ਆ
ਰੈ ਦਿਸ ਬਾਈ ਛਤ੍ਰਿਨ ਸਕੈ ਸਿਤ ਜਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਿ
ਨਸੇਵ ਕਾਮਾਈ ਸੈਣ ਰੂਪ ਹਰਿ ਕੈ ਆਇਆ ਗਾਣੈ ਨ
ਗੀਤਾਈ ਸਾਧ ਜਨ ਨੇ ਦਿ ਦਾ ਕਾਰਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਗ
ਇਆ ਸਰਸਾਈ ਗਾਣੈ ਦੂਰਹੁ ਸਦਿ ਕੈ ਗਲਹੁ ਕਵਾ

१०३
ਇਸੇ ਲਿਖੇ ਨਾਈ ॥ ਦਸਿ ਕੀਤਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਅਜੁ ਬੋਲੇਰਾ
ਜਾਸੁ ਏਲੁ ਕਾਈ ॥ ਪਰਗਟੁ ਕਰੈ ਭੁਗਤਿ ਵਡਿ ਭਿਆਈ
॥ ੧੬ ॥ ਭੁਗਤੁ ਭੁਗਤੁ ਜਗਿ ਵਜਿ ਆਚਹੁ ਚਕਾਦਿ
ਚਿਚਮਰੇਟਾ ॥ ਪਾਟਾ ਗੰਢੈ ਗਾਹਿ ਵਿਚਿ ਕੁਲਾਧਰ ਮੰਦੇ
ਇਢੋ ਰਸਮੇਟਾ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਚੀਬੜੈ ਯੀਗਲਾ ਲੁ
ਅਮੋਲੁ ਪਲੇਟਾ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾਉ ਪਦੇ ਸਦਾ ਗਿਆਨ
ਇਆਨ ਕਰਿ ਭੁਗਤਿ ਸਹੇਟਾ ॥ ਨਾਵਣਿ ਆਇਆ ਸਿ
ਗੁਮਿ ਲਿਬਾਨਾ ਰਸ ਕਰਿ ਰੀਗਾ ਬੇਟਾ ॥ ਕਢਿ ਕਸੀਰਾ
ਸਉਪਿ ਆਰਵਦਾ ਸੇਰੀ ਗਾਵੀ ਭੁਟੇਟਾ ॥ ਲਗਾ ਪੁਰਬੁ

ਅਭੀਚ ਦਾਡਿਠਾ ਚਲਤੁ ਅਚਰਜੁ ਅਮੇਟਾ ਲਇ
ਆਕਸੀਰਾਹ ਬੁਕਾਢਿ ਸੁਤੁ ਇਕੁ ਜਿਉ ਤਾਣਾ ਪੇਟਾ
ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਉਬੇਟਾ ॥੧੧॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿ
ਅਹਿਲਿ ਆਤਿ ਸਨੇਦੇ ਪਿਐ ਦੁਲਭਾਣਾ ਪਰਘਰ
ਜਾਇ ਸਗਾਪੁ ਲੈ ਹੋਇ ਸਹਸ ਭਗ ਪਛੋਤਾਣਾ ਸੁੰਦਾ
ਹੋਆ ਇੰਦੁ ਲੋਕੁ ਲੁਕਿ ਮਾਸਰਵਰਿ ਮਨਿ ਸਰਮਾਣਾ
ਸਹਸ ਭਗ ਹੁਲੇਇ ਟਸਹਸ ਲੈ ਹੋਇ ਦੁਪੁਰੀ ਸਿ
ਧਾਣਾ ਸਤੀ ਸਤ ਹੁਟ ਲਿਸਿਲਾ ਹੋਇ ਨਵੀ ਕਿਨ
ਰੈ ਬਾਬੁ ਪਰਾਣਾ ਰਘੁ ਪਤਿ ਚਰਣਿ ਛੁਹੀ ਦਿਅਚ

ਲੀਸੁਰਗਪੁਰਿਬਣੇਬਿਬਾਣਾ ਭੁਗਤਿਦਛਲੁਕੁਲਿ ੧੦੪
ਆਈਅਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਪਾਪਕਮਾਣਾ ਗੁਣਨੇ
ਗੁਣਸਭੁਕੋਕਰੈਅਭਿਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਤਿਸੁਜਾਣਾਅ
ਬਗਤਿਗਤਿਕਿਆਆਖਿਦਖਾਣਾ ੧੮੧ ਫਾਟੇਮਾਣ
ਸਮਾਰਦਾਬੈਠਾਬਾਲਮੀਕੁਵਟਵਾੜਾ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਭੇਟਿਆਮਨਦਿਚਿਹੋਆਖਿਜੋਤਾੜਾ ਮਾਰਣਨੋਲੋਚੈ
ਪਣਾਕਾਢਿਨਰੰਘੇਹੁਭਉਘਾੜਾ ਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਰਾ
ਖਿਆਹੋਇਨਆਵੇਉਛੋਹਾੜਾ ਅਭਿਗਣਸਭੁਪਰ
ਗਾਸਿਅਨੁਰੁਜਗਾਰੁਹੈਏਹੁਅਸਾੜਾ ਪਰਿਵਿਚਿਪੁ

ਛੁਟਪਾਇਆ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਹੋ ਕੋਇ ਅਸਾਨਾ ਕੋੜਮੜ
ਚਉਖੰਨੀ ਅੰਕੋਇ ਨ ਬੋਲੀ ਕਰ ਦੇਝਾਨਾ ਸਚੁ ਦਿਵਾ
ਇਉ ਧਾਰਿ ਅਨੁਟਪ ਨ ਕਥਾਉ ਪਰਵਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਿਖੇ ਪਾਪ ਹਾਨਾ ॥੧੯॥ ਪਤਿਤੁ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪਕ
ਰਿਜਾਇ ਕਲਾਵਤ ਟੀਵੈ ਰਹਿਆ ਗੁਰਤੇ ਬੇਮੁਖੁ ਹੋ
ਇਕੋ ਪਾਪਕਮਾਵੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
ਗਾਇ ਅਨੁਭਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਟਿਰਵਾਵਹਿ ਆਇ
ਅਪੁਤ ਜਾਏਵੇ ਸੁਆਪਾਪਾਂ ਦੇ ਫਲ ਇਛੇ ਲਹਿਆ
ਪੁਤੁ ਉਪੰਨਾ ਸਤਵਾਨਾ ਉਧਰਣ ਨ ਚਿਤਿ ਉਮਹਿਆ

ਗੁਰੂਦੁਆਰੈ ਜਾਇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਉ ਨਗਾਇਣੁ ਕਹਿਆ ॥ ੧੧੫ ॥
ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਦੂਤ ਵੇਖਿ ਪੁਤ੍ਰ ਨਗਾਇਣੁ ਬੋਲੈ ਫੁਰਿ
ਆ ਜਮ ਗਣ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜਨਾਗਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਜਮ
ਭੰਡੁ ਨ ਸਹਿਆ ॥ ਨਾਇ ਲਏ ਦੁਖ ਭੋਗਾ ਦੁਹਿਆ ॥ ੧੨੦ ॥
ਗਨਿਕਾ ਪਾਪ ਟਿਰੇ ਇਕੋ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਤਾ ॥
ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਅਚਾਣ ਚਕ ਗਨਿਕਾ ਵਾੜੇ ਆਇ ਪਲੋਤਾ ॥
ਦੁਰਮਾਤਿ ਵੇਖਿ ਦਇਆ ਲੂਹੇ ਇਹ ਬਹੁ ਥਿਸੈ ਨ ਦਿਤੇ ਨੁ
ਤੇਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਪਵੇ ਸੁਕਾਰਿ ਪੈਲ ਗਾਇਆ ਵੇਦ
ਣ ਜੁਸ ਥਿਤਾ ॥ ਲਿਖ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਤੇਤਿ ਅਹੁ ਨਿਤ ਪੜਾ

ਏਕਰੈ ਅਸੋਤਾ ਪਤਿਤਉ ਧਾਰਣੁ ਗਾਮਨਾ ਮੁਦਗਮ
ਤਿਪਾਪ ਕਲੇਵਰਧੋਤਾ ਅੰਤਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲੁ ਤੋੜਿ ਨ
ਰਕੈ ਦਿਚਿ ਨ ਖਾਧ ਸੁਗੋਤਾ ਗਈ ਬੈਕੁੰਡ ਬਿਬਾਣਿ
ਚੜ੍ਹਿ ਨ ਉਰਸਾਇ ਟੁਛੋ ਤਿਅਛੋਤਾ ਥਾਓ ਨਿਥਾਵੇ
ਮਾਣੁ ਮਟੋਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਮਾਈ ਪਾਪਣਿ ਪੁਤਨਾ ਦੁਬੁਝਣੀ
ਦਿਹੁ ਲਾਇ ਵਹੇ ਲੀ ਅਮਾਇ ਬੈਠੀ ਪਰਵਾਰ ਦਿਚਿ ਨੇ
ਹੁਲਾਇ ਨਵਹਾਇ ਨਵੇ ਲੀ ਕੁਛੁ ਕੁਲ ਏਗੋਇ
ਦਰਾਇ ਕਰਿ ਚੇਟ ਕੁਚਤੁ ਰੰਗਾਮ ਹੇ ਲੀ ਮੋਹਣੁ ਮੰਮੇ
ਪਾਇ ਭਨੁ ਬਾਹਾਰਿ ਅਮਾਈ ਗਰਬ ਗਹੇ ਲੀ ਏਹ ਵ

ਧਾਇਉਚਾਇਅਨੁਤਿਹਚਰਿਆਰਿਨਾਰਿਆਠਿਖੇਲੀ ੧੦੬
ਤਿਹੁਲੋਆਵਾਭਾਰੁਦੇਚੀਬਕ੍ਰਿਆਗਲਿਹੋਇਦੁਹੇ
ਲੀ। ਧਾਇਪਛਾਕੁਪਹਾਕੁਵਾਂਗਿਜਾਇਪਈਉਜਾਕ੍ਰਿ
ਧਕੇਲੀ। ਕੀਤੀਮਾਊਤੁਲਿਸੁਹੇਲੀ। ੨੨। ਜਾਇਸੁ
ਤਾਪਰਭਾਸਦਿਚਿਗੋਰੇਉਤੈਪੈਰੁਪਸਾਰੇ। ਚਰਣਕਵ
ਲਾਦਿਚਿਪਦਮੁਹੇਥਿਲਮਿਲਝਲਕੇਵਾਂਗੀਤਾਰੇ।
ਬਾਧਿਕੁਆਇਆਭਾਲਦਾਮਿਰਗੋਜਾਣਿਬਾਣੁਲੈਮਾ
ਰੇ। ਵਰਸਨੁਤਿਠੈਸੁਜਾਇਕੇਕਰਣਪਲਾਵਕਰੈਪੁਕਾ
ਰੇ। ਗਲਿਦਿਚਿਲੀਤਾਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਵਗੁਣਕੀਤਾ

ਹਰਿਨਚਿਤਾਰੇ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੀਤੋ ਖਿਆਪਤਿ ਤਉ
ਧਾਰਣੁ ਬਿਰਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਕਾਰਿ ਸੰਨੀਅ
ਨਿਬੁਰਿਆਂ ਦੇਹਾਰਿ ਕਾਜ ਸਦਾਰੇ ਘਾਪ ਕਰੇ ਦੇਪਤਿ
ਤਉ ਧਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੁਹਾਰੀ ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਸ
ਚਿਖੰਡੁ ਹੈ ਅੰਇਝੁ ਰੇਖੇ ਪੋਲੇ ਬਾਰੀ ਅਮੀਓ ਕਿਗਟਿ
ਨਿਝੁ ਰੁਝੁ ਰੇ ਅਨਹਦ ਨਾਦਦਾਇ ਨਿਦਰ ਬਾਰੀ ਪਾ
ਤਿਸਾਹਾਂ ਵੀ ਮਜਲਸੈ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਪੀਵਨੁ ਭਾਰੀ

॥ ਸਾਕੀ ਹੋਇ ਪੀੜਾ ਦਵਣਾ ਭੀ ਲਸਪਿਆ ਆਲੇਖਰੀ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਖੁਮਾਰੀ ॥ ਭੁਗਇ ਭੁਗਾਤਿ ਭੈ ਚਲਣਾ ਮਸਤ ਅਲਮਸ
 ਤਸਵਾਹੁ ਸੀਆਰੀ ॥ ਭੁਗਤ ਦਫਲੁ ਹੋਇ ਭੁਗਾਤਿ ਭੈ
 ਭਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਇਕਤੁ ਨੁਕਤੇ ਹੋਇ ਜਾਇ ਮਹਰਮੁ ਮੁਜਰ
 ਮੁਖੇਰ ਖੁਆਰੀ ॥ ਮਸਤਾਨੀ ਵਿਚਿ ਮਸਲਤੀ ਗੈਰਮ
 ਹਲਿਜਾਣਾ ਮਨੁਆਰੀ ॥ ਗਲਨ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੇ ਹੁ
 ਕਮੀ ਬੰਦੇ ਕਾਰ ਕਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰ
 ਮਰਸੁ ਦੇਹੁ ਵਡੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ
 ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਆਸਣੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਆਦਿ ਪੁ

ਰਖੁਆਵੇਸੁ ਕਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ ਸਬਦੁਆਹਾਰੀ॥
ਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਗਾਧਿਬੋਧਅਕਥਕਥਾਅਸ
ਗਾਹਅਪਾਰੀ॥ ਸਹਨਿਅਵੱਟਣੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਗੁਰਸਿਖਮਿਲਿਗੁਰ
ਸਰਣੀਆਇਆ॥ ਆਵਿਪੁਰਖਅਵੇਸੁਕਰਿਸਟ
ਭੁਮੁਗਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਪਰਦਖਣਾਡੰਡ
ਉਤਕਰਿਅਸਤੁਚਰਣਕਵਲਗੁਰਲਾਇਆ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲਹੇਇਵਾਹਗੁਰੁਸਚੁਅੰਤੁ
ਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਚੁਰਾਸਿਰਹਾਸਿਦੇਪੀਰੀਪੇਜਗੁ

ਪੇਰੀਪਾਇਆ ਕੁਮਕੋਧੁ ਵਿਰੋਧੁ ਹਰਿਲੋਕੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ੧੦੮ ॥
ਰੁਤਜਾਇਆ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਨਾਮੁਦ ॥
ਨੁਇਸਨਾਨੁ ਦਿਕਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਲੇਗੁਰਸਿਖ
ਸਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਨੁ ਹੋਇ
ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਸਾਚਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮਿਰ
ਜਾਈ ਚਲਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ
॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਾਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿ ਮਚਾ
ਰਿਲੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਪਰੀਮੀਪਾ ਆਲਾਮੀ ਪਉਪੀਸ
ਹਜਸਮਾਈ ਅਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ॥ ਸਿਮਠਾ ਬੋਲਣੁ

ਨਿਵਿਚਲਣਹਥਹੁਦੇਕੇਕੁਲਾਮਨਾਇਆਇਕ
ਮਨਇਕੁਅਰਾਧਣਾਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾਕੁਭੀਮਿਟਾ
ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨਿਜਪਦੁਪਾਇਅ
॥੪॥ਗੁਰਸਿਖੀਬਾਰੀਕਹੈਖੰਡੇਧਾਰਗਣੀਅਤਿ
ਭੀੜੀਥਿਥੈਟਿਕੈਨਭੁਟਹਣਾਚਲਿਨਸਕੈਉਪਰਿ
ਕੀੜੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਅੰਮੇਤੇਲੁਤਿਲਹੁਲੇ
ਕੋਲੁਪੀੜੀਗੁਰਮੁਖਿਫੀਸੀਪਰਮਹੰਸਖੀਰਨੀਰ
ਨਿਰਨਉਚੁਜਿਵੀੜੀਸਿਲਅਲੁਣੀਚਟਣੀ
ਮਾਣਕੋਮੋਤੀਚੋਗਾਨਿਵੀੜੀਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੀ

ਚਲਣਾ ਅਸਾਨਿ ਗਾਸੀ ਝੀ ਕੁਓ ਝੀ ਝੀ ॥ ਸਹ ਜਸ
 ਰੋਫਰਿ ਸਚ ਖੰਡਿ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਸਚਤ ਖਾਤਿ ਹਰੀ ਝੀ ॥
 ਚੜ੍ਹਿਏ ਕੀਹ ਪਾਤਿ ਪਉੜੀ ॥ ਆਨਿ ਰੰਕਾ ਰੁਗੁਰ
 ਸਬ ਦੁਸਹੀ ਝੀ ॥ ਗੁਰੇ ਦੀ ਮਿਠੀ ਆਈ ॥ ਐ ਮਕ
 ਥਕ ਥਾਵਿ ਸਾਮਾ ਦੁਬਚੀ ਝੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਸੁ
 ਖੁ ਸਹਾਜਿ ਅਲੀ ਝੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿ
 ਰਮਰ ਸੁਚਰਣੇ ਵਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਪਖਾਲੇ ॥ ਸੁਖ ਸਿ
 ਪਟਾਵਿ ਚਿਰ ਪਿਕੈ ਚਰਣ ਕਵਲੁ ਮਕਰੰਦ ਪਿ
 ਆਲੇ ॥ ਕਉਲ ਲਾਟੀ ਸੁਰਜਿ ਮੁਖੀ ਲਖ ਕਵਲੁ ਪਿ

੫੦੯
ਕ੍ਰਦੇਰਲੀਆਲੇ ਚੰਦਮੁਖੀ ਹੋਇ ਕੁਮਦਨੀਚ
ਰਣਕਵਲਸੀਤਲਾਮੀਆਲੇ ਚਰਣਕਵ
ਲਦੀਵਾਸਨਾਲਖਸੁਰਜਿਹੋਵਨਿਭੁਭਿਰਕਾਲੇ
ਲਖਤਾਰੇਸੁਰਜਿਚੜ੍ਹੇਜਿਓਛਪਿਜਾਨਿਨਾਪ
ਸਮਾਲੇ ਚਰਣਕਵਲਦਲਜੇਤ੍ਰਿਦਿਚਿਲਖ
ਸੁਰਜਿਲੁਕਿਜਾਨਿਰਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁ
ਰਸਿਖਸੁਖਾਲੇ ॥ ੬ ॥ ਚਾਰਿਦਰਨਿਇਕਵਰਨ
ਕਰਿਦਰਨਿਅਵਰਨਤਮੋਲਗੁਲਾਲੇ ਅਸ
ਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਿਵੇਦਕਰੇਬਨਭੇਦੁਦਿਚ ॥

ਲੇ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਟਾਸਪਾਤਿਅਫਲਾਸਫਲਾਦਿ
 ਚਿਵਾਸੁਬਹਾਲੇ ਲੋਹਾਸੁਇਨਾਹੋਇਕੈਸੁਇਨਾਹੋਇਸੁ
 ਗੰਧੁਦਿਖਾਲੇ ਸੁਇਨੇਅੰਦਰਿਰੰਗਗਸਚਰਣਾਮਤਅੰ
 ਮਿਤੁਮਤਵਾਲੇ ਮਾਣਕਮੋਤੀਸੁਇਨਿਅਹੁਜਗਮਗ
 ਜੋਤਿਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ ਵਿਬਰੇਹਵਿਬਦਿਸਟਿਹੋਇਸੁ
 ਬਦਸੁਰਤਿਵਿਬਜੋਤਿਭੀਜਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਰਸਕਰਸਾਲੇ ॥੧॥ ਨਿਪਰਮਪਿਆਲਾਸਾਧਸੰਗਿਸ
 ਬਦਸੁਰਤਿਅਨਹਹਲਿਵਲਾਈ ਨਧਿਆਨੀਚੰਦਰ
 ਕੋਰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਿਸਟਿਸਿਸਟਿਦਰਸਾਈ ॥੫॥

ਹਰਚਾਤ੍ਰਿਕਮੋਰਜਿਉਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿਪਾਇ
 ਲਪਾਈ। ਚਰਣਕਵਟਲਮਕਰੰਦਰਸਿਸੁਖਸੀਪ
 ਟਹੋਇਭੁਵਰੁਸਮਾਈ। ਸੁਖਸਾਗਰਵਿਚਿਮੀਨੋ
 ਇਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਿਨਪੋਜਖੁਜਾਈ। ਅਪਿਓਪੀਅਣੁ
 ਨਿਝਰੁਝਰਣੁਅਜਰੁਣੁਨਅਲਖੁਲਖਾਈ। ਵੀਹ
 ਇਕੀਹਉਲੇਖਿਕੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰਮੁਖਫਲੁਖਾਈ॥
 ਵਾਹਗੁਰੂਵਡੀਵਡਿਅਮਾਈ॥੨॥ ਕਛੁਆਂਬੁਧਿਅਨੁ
 ਧਰਿਕਰਿਪਰਪੰਕੁਨਦੀਵਿਚਿਅਮਾਣੋ। ਕ੍ਰਿਜਰਿਵੇ
 ਸਿਮਰਣੁਕਰੈਲੇਬਚਾਉਬੁਦੀਅਸਮਾਣੋ। ਬਤ

ਕਬਚਾਤੁਰਿਤਰੇਜਲਥਲਵਰਤੈਸਹਜਾਵਿਡਾਣੈ
 ਕੋਇਲਪਾਣੇਕਾਵਣੀਮਿਲਦਾਜਾਇਕੁਟਿਬੁਸਿ
 ਫਾਣੈ। ਹਿਸਦੰਸੁਦਸਿਮਾਨਸਹਿਮਾਣਕਮੋਤੀਚੋਗ
 ਚੁਗਾਣੈ। ਗਿਅਨਿਧਿਅਨਿਸਿਮਰਣਿਸਦਾਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸਿਖਰਖੇਨਿਰਬਾਣੈ। ਭੂਭੁਵਿਖਹੁਵਰਤ
 ਮਾਨਕਿਭੁਵਣਸੋਈਮਾਣਨਿਮਾਣੈ। ਜਾਤੀਸੁੰਦਰ
 ਲੋਕਨਜਾਣੈ। ॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਬਾਵ
 ਨਚੰਦਨਚੰਦਨੁਹੋਈ। ਫੁਲਵਿਣੁਚੰਦਨੁਬਾਵਨ
 ਆਵਿਅਨਾਵਿਬਿਅੰਤੁਸਦੇਈ। ਚੰਦਨਬਾਵਨ

ਚੰਦਨੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਨ ਚੰਦਨੁ ਕੋਈ ਅਸਟਧਾਤੁ
ਇਕਧਾਤੁ ਹੋਇ ਪਾਰਸਪਰਸੇ ਕੰਚਨ ਜੋਈ ਕੰਚਨੁ
ਇਨ ਕੇ ਚਨੁ ਹੁਵਰਤ ਮਾਨ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਲੋਈ ਨਦੀਅੰ
ਨਾਲੇ ਗੰਗਾ ਸਿਰਿ ਗੰਗਾ ਸਿਰਿ ਮਿਖਾ ਰਸੋਈ ਬਗੁ
ਲਾਹਿ ਸੁਨ ਹੋਵਈ ਮਾਨੁ ਸੋਰੇ ਵਰਿ ਜਾਇ ਪਲੋਈ ਵੀਹਾਂ
ਦੇਵ ਰਤਾ ਰੋਓਈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੀ ਹਪ ਉੜੀਅੰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ
ਹੋਸਹ ਜਪੁ ਰਿਸਿ ਮਗਟਿ ਦਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਣ ਗੋ
ਈ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨ ਹੋਇ ਕੋ ਸੁਇਨਿ ਅਹੁ ਸੁਇਨ ਜਿਉ

ਅਵਲੋਣੀ ਆਦਨੁ ਬੋਹੈ ਨਿਮੁ ਵਣੁ ਨਿਮਹੁ ਚੰਦਨੁ
 ਬਿਗੁਪੁ ਲੋਣੀ ਆਗੋ ਦਕੁ ਚਰੋਣੁ ਦਕੁ ਹੁਗੋ ਦ
 ਕਾਮਿ ਲਿਗਿ ਗਾਹੋਣੀ ਆਗਹੁ ਸੁੰਦੁ ਸੁਹੋਇ ਹਿਸਹੁਪ
 ਗਮਹਿ ਸੁਵਿਰਲੋਣੀ ਆਗਮੁ ਪਿੰਦੁ ਸੀਪਗਮਹਿ ਸਕੂਰੁ
 ਸਚੁ ਨਿਰੁਵਿਲੋਣੀ ਆਗਰਚੇਲਾਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਣੀ ॥੧॥
 ਆਕਛੁ ਬਚਾਨਦੀ ਵਿਚਿ ਗੁਰਸਿਖ ਲਹਿ ਨਿਭਵ
 ਜਲਾਵਿ ਆਪੇ ਆਕੁ ਜਬੁ ਲੋਇ ਉਤਰੈ ਸੁੰਨ ਸਾਮਾਧਾਮ
 ਗਾਧਿ ਨਜਾਪੇ ਆਬਤਕੁ ਬਚਾਕੋ ਇਲੈ ਨੀਵ ਨੀਵ ਨ
 ਦਸੁ ਦੇਵ ਮਿਲਾਪੇ ਆਰਿ ਸਿਚਕਵੀ ਤੇਚਕਰ ਸਿਵ

ਗੁਤਾਪੇ

ਸਕਤੀਲੀਪਿਫਰੈਸਰਾਪੈਅਨਲਪੰਖਿਬਚਾਮਿ
ਲੈਨਿਰਾਧਾਰਹੋਇਸਮਝੇਆਪੈਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿ
ਮਿਲਾਵਈਸਬਦੁਸੁਰਤਿਪਰਚਾਇਪਛਾਪੈਗੁਰ
ਮੁਖਸੁਖਫਲੁਥਾਪਿਅਥਾਪੈ॥੧੨॥ਤਾਰੂਪੋਪਟੁ
ਤਾਰਿਅਗੁਰਮੁਖਬਾਲਸੁਭਾਇਉਦਾਸੀਮੁਲੁ
ਕੀਰੁਵਖਾਣੀਐਚਲਤੁਅਚਰਜਲੁਭਤਗੁਰ
ਦਾਸੀਪਰਥਾਪੈਤ੍ਰਾਸੋਇਰੀਚਰਣਸਰਣਸੁਖ
ਸਹਜਿਨਿਦਾਸੀਭੁਲਾਰਬਾਬਦਜਾਂਇਦਾਮਜ
ਲਸਮਰਦਾਨਾਮੀਰਾਸੀਪਰਥੀਮਲੁਸਹਰਾ

ਲੁਕੁਲਾਰਾਮਾਤਿਤੁਕੁਗਤਿਅਭਿਮਾਸੀਦਉਲ ੧੧੩
 ਤੁਖਾਂਲੋਵੀਕੁਲਾਰੇਅਜੀਦਪੀਰੁਅਬਿਨਾਸੀਆ
 ਲੋਮਾਂਗਸਿਖਦੁਇਗੁਰਬਾਣੀਰਸਿਰਸਿਕਬਿਲਾਸਿ
 ॥ਸਨਮੁਖਕਾਕੁਆਸਧਾਰਗੁਰਬਾਣੀਦਰਗਹਸਾ
 ਬਾਸੀ॥ਗੁਰਮਤਿਭਾਉਕੁਗਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥੧੩॥ਕੁਗਤੁ
 ਜੋਕੁਗਤਾਓਹਗੀਜਾਪੁਵੰਸੀਸੇਵਕਮਾਵੈ॥ਸੀਹਾਂਓ
 ਪਲੁਜਾਂਣੀਐਗੰਜਣੁਓਪਲੁਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਐਲ
 ਸੀਹਾਂਦਿਚਿਅਖੀਐਕੁਗੀਰਬੁਕਾਲੀਗੁਣਗਾਵੈ
 ਅਜੀਤਾਰਧਾਵਾਂਕੁਲਾਬੁਕਾਬੁਢਾਇਕਮਨਧਿਆਵੈ॥

ਫਿਰਣਾਖਹਰਾਜੋਧੁਸਿਖੁਜੀਦਾਈਗੁਰਸੇਦਿਸਮਾ
ਦੈ। ਗੁੰਜਰੁਜਾਤਿਲੁਹਾਰੁਹੈਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣ
ਦੈ। ਨਾਈਧੀਕੁਦਖਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਕੁਟੰਬੁਤ
ਗਦੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਦੈ॥੧੪॥ਪ
ਰੋਜੁਲਕਾਪਗਮਹੀਸੁਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
ਮੰਲੁਸਾਹੀਸੁਰਮਾਦਤਾਭਗਤੁਭਾਈਕੇਦਾਰੀ॥ਵੀ
ਪਾਦੇਊਨਰਾਣਦਾਸੁਬੁਲੇਦੇਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਲਾਲੁਸੁਲਾਣੁਬੁਧਿਦਾਰੁਦੁਰਗਾਜੀਦਦਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ॥ਜੰਗਾਧਰਣੀਜਾਣੀਐਸੀਸਾਰੁਨਾਏਨਿਰੰਕਾ

੧੧੪
 ਗੀ ਆਨੁ ਮਾਣੀ ਆਪੁ ਤੁਪਿ ਓਤੈ ਗੁਣ ਗਾਹ ਕਰੋ ਗਇੰਦੁ
 ਭੰਡਾਰੀ ਜੋ ਧੁਰ ਸੇਈ ਆਵੇ ਵਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿੰਦੁ
 ਤਰਤਾਰੀ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਪਿਰਥੀ
 ਮਭੁਤੁ ਲਸਾਭੁ ਲਾਮੰ ਲਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥੨॥
 ਮੁਦੀ ਪਾਓ ਗਰਸੈ ਨੁ ਨ ਗਓ ਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰੀ
 ਮੋਹਣੁ ਗਾਮੁ ਮਹਤਿ ਆਮ ਮਰੁ ਗੋਪੀ ਹਓ ਮੇਮਾਰੀ ॥੩॥
 ਹਾਰੁ ਗੀ ਗੁਭੁ ਲੇਕੁ ਗੁਭੁ ਗਤੁ ਗੁਗਤਿ ਤੈਪਿ ਆਰੀ ॥੪॥
 ਨੁਢੁਰਾਤਾ ਰੂਤ ਰੇਵੇ ਗਾਪਾ ਸੀਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਓਗਰੁ
 ਨਿਦੁ ਸੁਦਨਾ ਪੁਰੈ ਝੁਟਾਂ ਪਾਗਿ ਓਤਾਰੀ ॥ ਮਲੀ ਆਸਾ

ਹਾਰੁ ਭੁਲੇ ਛੀ ਬੇਗੁਰ ਦਰਗਹ ਦਰਬਾਰੀ ਪਾਂਧਾ ਬੁਲੰ
ਜਾਣੀ ਅੰਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਇਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਭੁਲੇਵਾਲੀ
ਸਿੰਗਤਿ ਕਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਨਮੁਖ ਭਾਈ ਤੀਰਥ ਸਭਰ
ਦਾਲ ਸਭੇ ਸਿਰਦਾਰਾ ਪੁਰੋਮਾਣ ਕਰੰਦੁ ਤੈ ਬਿਸਨਦਾ
ਸੁਪਰਦਾਰ ਸਧਾਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਣੀ ਅੰਤਰੁ
ਭਾਰੁ ਦਾਸੁ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮਹਾਨੰਦ ਬਿਧੀ
ਚੰਦੁ ਬੁਧਿ ਬਿਮਲ ਵੀਚਾਰਾ ਬਰਮਦਾਸੁ ਹੈ ਪੋਟਰੁ
ਰੰਗਰੁ ਦਾਸੁ ਭੁਲੇਤੁ ਕਿਆਰਾ ਵੀ ਪਾਜੇ ਰਾਤੀ ਰਥੰ
ਸੈਸਾਰੁ ਬੁਲਾਸ ਚਿਅਾਰਾ ਮਾਣੀ ਅਜਾਪਾ ਜਾਣੀ

ਅਨਿਨਾਈਆਖੁਲਰੁਗੁਰੁਪਿਆਰਾਤੁਲਸਾਵਹੁ ੧੧੫
 ਰਾਜਾਣੀਅੇਗੁਰਉਪਦੇਸਾਮਦੇਸਾਮਚਾਰਾਸਤਿ
 ਗੁਰਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਪੁਰੀਆਚੁਹੜਚਉ
 ਧਰੀਪੇੜਾਵਰਗਹੁਦਾਤਾਭਾਰਾਬਾਲਾਕਿਸਨਾਉ
 ਘਰਣਿਪੀਤ੍ਰਿਤਗਾਇਸਭਾਸੀਗਾਰਾਸੁਹੜਤਿਲੋਕ
 ਸੁਰਮਾਸਿਖੁਸਮੰਦਾਸਨਮੁਖੁਸਾਰਾਕੁਲਾਭੁਲਾਉ
 ਝੀਆਭਾਗੀਰਬੁਸੁਇਨੀਸੁਨਿਆਰਾਨਲੁਬਾਲੁ
 ਵਿਜਹਨਿਹਰਖਵੰਤੁਹਰਦਾਸੁਪਿਆਰਾਧੀਗਨਿ
 ਹਾਨੁਤੁਲਸੀਆਬੁਲਾਚੰਡੀਆਬਹੁਗੁਣਿਆਰਾ

੫੧੧
ਗੋਖੁਟੋਡਾਮਹਾਤਿਅਤੋਤਾਮੰਦੁਸਬਦਵੀਚਾਰਾਝੰ॥
ਝੂਅਤੋਮੁਕੰਦੁਪੈਕੀਰਤਨੁਕਰੋਹਜੁਰਿਕਿਦਾਰਾ॥
ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਪਰਗਾਦੁਪਾਹਾਰਾ॥੧੮॥ਗੀਗੁਨਾਉ
ਸਹਗਲਾਰਾਮਾਧਰਮਾਉੰਦਾਭਾਈਜੰਦੁਭਵੁਵੀਤਿ
ਆਟਿਰਣਾਸੁਦਵਡਾਸਤਭਾਈਭੋਲੁਭੰਦੁਜਾਣਿ
ਅਨਿਸਨਮੁਖਤੇਵਾੜੀਸੁਖਦਾਈਬੁਲਾਭਾਗੀਭ
ਗਤੁਪੈਜਾਪੁਨਿਵਲਾਗੁਰਸਰਣਾਈਮੁਲਾਸੁਜਾ
ਧਾਵਟੇਚੰਦੁਚਓੜੜਸੇਵਕਮਾਈਰਾਮਦਾਸੁਭੰ
ਡਾਰੀਆਬਾਲਾਸਾਂਈਦਾਸੁਧਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿ

ਬਿਸਨੁਬੀਬੜਾਮਾਛੀਮੁਦਰਿਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥ਸਾ ੧੧੬
ਧਸਿਗਤਿਵਡੀਵਡਿਅਮਾਈ॥੧੨॥ਜਤੁਭਾਨੁਤੀਰਬ
ਚਾਇਚਾਈਲੇਚੱਢੇਚਾਰੇ॥ਜਣਨਿਹਾਣੇਜਾਣੀਅਨਿ
ਸਨਮੁਖਸੇਵਕਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥ਸੇਖਰਸਾਧਵਖਾਣੀਅ
ਹਿਨਾਉਂਗੁਲੁਸਿਖਸੁਚਾਰੇ॥ਜਤੁਭੀਵਾਜਾਣੀਅਨਿਮਹ
ਪੁਰਖੁਮੁਲਾਪਰਵਾਰੇ॥ਚਤੁਰਦਾਸੁਮੁਲਾਕਪੁਰਹਾਤੁਰ
ਵੂਦਿਜਦਿਚਾਰੇ॥ਫਿਰਣਾਬਹਿਲੁਵਖਾਣੀਅੰਜੇਠਾ
ਚੰਗਾਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਵਿਸਾਗੋਪੀਤੁਲਸੀਅਭਾਰ
ਦੁਆਜੀਸਨਮੁਖਸਾਰੇ॥ਵਡਾਭਗਤੁਹੈਭਈਅੜਾ

ਗੋਇੰਦੁਘੋਈਗੁਰੂਦੁਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਪਾਰਿਉ
ਤਾਰੇ॥੨੦॥ ਕਾਲੁਚਾਉਬੀਮੀਆਮੁਲੇਨੋਗੁਰਸਬਦੁ
ਪਿਆਰਾ ਹੋਮਾਦਿਚਿਕਪਾਹੀਆਗੋਇੰਦੁਘੋਈਗੁ
ਰਿਨਿਸਤਾਰਾ ਭਿਖਾਏਰਾਭਟਦੁਇਧਾਰੇਸੁਦਮਹ
ਲਤਿਸੁਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਮੁਕੋਹਲੀਨਾਲਿਨਿਹ
ਲੁਸੇਵਕੁਸਾਰਾ ਛਜੁਭਲਾਜਾਣੀਐਮਾਈਦਿਤਾਸਾ
ਸੁਦਿਚਾਰਾ ਤੁਲਸਾਦਹੁਰਾਭਗਤੁਹੋਦਾਮੇਦਰਾਮ
ਕਲਬਲਿਹਾਰਾ ਭਾਨਾਮਾਵਲੁਦਿਗਾਹਮਲੁਬੁ
ਧੋਛੀਬਾਗੁਰਦਰਬਾਰਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਿਭਗਤਿਭੀ

ਭੁਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਵੀਪਕੁ ਦੀਪਾਂਕਾ ਸਗੁ ਭੁਟੁ ਆਰੈ ਹੁਕ ॥ ੧੧੭ ॥
ਮੀਬੰਦਾ ॥ ਪਟੀ ਅੰਦਰਿ ਚਉਧਰੀ ਢਿਲੋਲਾ ਲੁਲੀਰਾ ॥
ਹੁਸੁਰੰਦਾ ॥ ਅਜਬੁ ਅਜਾਇਬੁ ਸਿਫਿ ਆਓ ਮਰਸਾਹੁ
ਗੁਰਸੇਵਕ ਰੰਦਾ ॥ ਪੇੜਾ ਛਜ ਲੁਜਾਣੀ ਅੰਕੜੂ ਸਿਧ
ਗੁਮਿ ਲੈਹ ਸਿਵਾ ॥ ਪੁਤੁਸ ਪੁਤੁਕ ਪੁਰਦੇਓ ਸਿਖੇ ਮਾਲਿ
ਅੰਮਨਿ ਦਿਗ ਸਿਵਾ ॥ ਸਿਮਟੁ ਹੈ ਸਹਬਾਜ ਪੁਰਿ ਗੁਰ
ਸਿਖਾਵੀ ਸਾਰਲੰਦਾ ॥ ਜੋਧਾ ਜਲੋਤੁ ਲਸ ਪੁਰਿ ਮੋਹ
ਨੁਆਲ ਮੁਗੀ ਜਿਰਹੰਦਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੇ
ਮਸਿਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਸੀ ਜੋਧੁ ਹੁਸਿ ਗੁਰੇ ਗੋਇ ਵਗੋਲਾ ਹਸਿ

ਮਿਲੀਦਾ ਮੇਹਟੁਕੁਕੁਵਖਾਣੀਮੇਧੁਟੇਜੋਧੇਜਾਮੁਸੁਰੀ
ਦਾਮੰਦੁਪੰਨੁਪੁਦਵਣਹੈਪੀਰਾਣਾਗੁਰਭਾਇਚਲੀਦਾ
ਹਮਜਾਜਜਜਾਣੀਮੇਬਾਲਾਮਰਵਾਹਾਦਿਗਸੀਦਾ
ਨਿਗਮਲੁਨਾਨੇਭਹੀਨਾਲਿਸੁਰੀਚਉਧਰੀਰਹੀਦਾ
ਪਰਬਤਿਕਾਲਾਮੇਹਰਾਨਾਲਿਨਿਹਾਲੁਸੇਵਕਰੀਦਾ
ਕਕਾਕਾਲਉਸੁਰਮਾਕਦੁਰਾਮਦਾਸੁਬਚਨਮਨੰਦ
। ਸੇਰੁਸਭਾਗਾਚੁਹਣੀਅਹੁਅਰੇਕੁਕਾਰਾਭੀਗਵੰਦ
। ਸਨਮੁਖਇਕਦੂਇਕਚੜੀਦਾ॥੨੩॥ ਪੇੜਾਜਾਤਿ
ਚੜੀਲੀਆਜੇਰੇਸੇਠੀਕਾਰਕਮਾਣੀਲਟਕਦੁਪੂਰ

ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਦਿਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਭਾਈ ਕਟਾਰਾ
 ਸਾਰਾ ਫੁਹੈ ਭਗਤੁ ਵਡਾ ਭਗਵਾਨ ਸੁਭਾਈ ਸਿਖੁ ਭ
 ਲਾਰ ਦਿਤਾ ਸਾਵਿਚਿ ਧਉਣੁ ਮੁਗਾਰੀ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
 ਆਉਤੁ ਸੁਇ ਨੀ ਸੁਰਮਾ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਚੂਹ ਕੂਜੇ ਸ
 ਈ ਲਾਲਾ ਸੇਠੀ ਜਾਣੀਐ ਜਾਣੁ ਹਿਰਾਣੁ ਸਬਦਿ ਲਿ
 ਵਲਾਈ ਗਾਮਾ ਝੰਝੀ ਆਖੀਐ ਹੋ ਸੁਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ
 ਪਾਈ ਜਟੂ ਭੰਡਾਰੀ ਭੁਲਾਸਾ ਹਵਰੈ ਸਿਗਤਿ ਸੁਖ
 ਵਾਈ ਪੰਜਾਬੈ ਗੁਰਦੀਵ ਭੂਆਈ ॥੨੪॥ ਸੁਨ
 ਮੁਖ ਸਿਖ ਲਹੈ ਗਦਿ ਚਿਸੇ ਦੀ ਆਇਣੁ ਤਾਇਆ ਸ

ਗਾਰੀ ਸਾਈ ਵਿਤਾ ਝੰਡੀ ਆਸੇ ਦੋ ਜਟ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰੀ ਸਧੁ ਮਹਤਾ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਕੁਲ ਕੁਮਿ ਮਾਰ
ਭਗਤਿ ਨਿਕਾਰੀ ਲਖੁ ਵਿਚਿ ਮੋਟੇ ਲੀਅੰ ਭਾ
ਈ ਲਧਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕਾਲੁ ਨ ਨੋਰਾ ਜਟੁ ਇਹਾ
ੜੀ ਕੋਹ ਲੀਆ ਵਿਚਿ ਭਾਰੀ ਸੁਦੁ ਕਾ ਲਿਅਣਾ ਸੁ
ਰਮਾ ਭਾਨੁ ਭਗਤਿ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਰੀ ਮੁਲਾ ਬੇਰੀ ਜੰ
ਣੀ ਅੰਤੀ ਰਬੁ ਅੰਤੇ ਮੁਕੰਦੁ ਅਪਾਰੀ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨਾਮ
ਹਜੀਰੀ ਆਸੇ ਠਮੰਗੀ ਏਨੇ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਸਨ ਮੁਖੁ ਸੁ
ਨਿਅਾਰਾ ਭਲਾ ਨਾਉ ਨਿਹਾ ਲੁੱਪਰਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖ

ਸੁਖਫਲੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਭਾਨਾ ਮਲੁ ਜਾਣੀ
ਐਕਾ ਬਲਿ ਰੇਖਾ ਉਗੁਰ ਭਾਣੀ ॥ ਆਧੋ ਸੋਢੀ ਕਸ
ਮੀਰ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲਾਣੀ ॥ ਭਾਣੀ ਭੀ ਦੰ
ਸੀ ਹਰੀ ਦਿਰੂਪ ਚੰਦੁ ਸਨਮੁਖੁ ਸਤ ਭਾਣੀ ॥ ਪਰਤਾਪੁ
ਸਿਖੁ ਸੁਰਮਾ ਨੰਦੋ ਵਿਠਾ ਤ੍ਰਿਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ॥ ਸਮੀਦਾ
ਸੁਵਛੇਰੁ ਹੋਥਾ ਨੇ ਸੁਰ ਸਿਗਾਤਿ ਬਹਲਾਣੀ ॥ ਗੋਪੀ ਮ
ਹਤਾ ਜਾਣੀ ॥ ਐਤੀ ਰਬੁ ਨ ਥਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਣੀ ॥ ਭਾਉ
ਮੋਕਲੁ ਆਖੀ ਅਹਿ ਦਿਲੀ ਮੰਡੁ ਲਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਾਣੀ
॥ ਜੀਵੰਦੁ ਜਗਾ ਸੀ ਫਤੇ ਪੁਰਿ ਸੇਠਿ ਤੁਲੋ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ

੧੧੨

॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀਵਤੀਵਤੀਆਈ ॥ ੨੬ ॥ ਮਹਤਾਸਕ
ਤੂਆਗਰੈਚਫੁਹੋਆਨਿਹਾਲੁਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੜੀਅ
ਲੁਮਥੁਰਾਵਾਸੁਹੈਪਰਵਾਰਲਾਲਗੁਲਾਲਾ ॥ ਗੀਗ ॥
ਸਹਗਲੁਸੁਰਮਾਹਰਵੀਸਤਪੇਟਹਲਧਰਮਸਾਲਾ
ਅਣਦੁਮੁਰਾਰੀਮਹਾਪੁਰਖੁਕਲਿਆਣਾਕੁਲਿਕਵ
ਲੁਰਸਾਲਾ ॥ ਨਨੈਲਟਕਣੁਬਿਦਰਾਓਸੇਵਾਸਿਗਤਿ
ਪੁਰਣਘਾਲਾ ॥ ਹਾਂਫੁਆਲਮਚੰਦੁਹੈਸੈਸਾਰਤਾਲ
ਵਾਕੁਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜਗਨਨੰਦਾਸਾਪੁਹੈਭਾਨੁਸੁਹਕੁ
ਹੀਸਾਂਦੀਫਾਲਾ ॥ ਗੁਰਭਾਈਰਤਨਾਦੀਮਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥

ਸੀਗਾਰੂ ਜੈਤਾ ਕੁਲਾਸੁਰਬੀਰਮਨਿਪਰਓਪਕਾਰਾ
ਜੈਤਾਨੀਦਾਣੀਅੰਮੇਪੁਰਖੁਪਿਰਾਗਾਸਬਦਿਆਧਾਰ
॥ਤਿਲਕੁਤਿਲੋਕਾਪਾਠਕਾਸਾਧਸੀਗਾਤਿਸੇਵਾਹਿ
ਤਕਾਰਾ ॥ਤੋਤਾਮਹਤਾਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫ
ਲੁਸਬਦੁਪਿਆਰਾ ॥ਜੜੀਆਸਾਣੀਦਾਸੁਹੈਸਕੁਕੁ
ਲੁਹੀਰੇਲਾਲਾਅਪਾਰਾ ॥ਮਲਕੁਪੈਕਾਹੈਕੋਹਲੀਦ
ਰਗਹੁਭੰਡਾਰੀਅਤਿਭਾਰਾ ॥ਮੀਅੰਜਮਾਲੁਨਿਹਾ
ਲਹੈਕੁਰਗਤੂਕਮਾਵੈਕਾਰਾ ॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾਵਰਤਾਰਾ
॥੨੨॥ ॥ਅੰਨਿਤਾਕੁਕੋਭਲੇਸਕੁਦਧਾਵਣਹਨਿਸਿਰ

੧੨੦

੦

ਦਾਗਾ ਗਇਟਾਰੋਕਾ ਜਾਣੀਐ ਨਦ ਲੁਨਿਹਾ ਲੁਸਬਦੁ
ਦੀਚਾਰਾ ਤਖਤੂਧੀਰੁ ਗੀਭੀਰੁ ਹੈਦਰਗਾਹੁ ਤੁਲੀਜਪੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਅਨੁਸਾਧਾਰੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈਤੀਰਬੁਓਪਲੁਸੇ
ਵਕੁਸਾਰਾ ਕਿਸਨਾਝੀਆਖੀਐਪੀਪੁਰੀਗੁਰੁ
ਕਾਪਿਆਰਾ ਧੀਗਤੁ ਮੰਦੂਜਾਣੀਅਨਿਵਰੇਸੁਜਾ
ਣਤਖਾਣਾਅਪਾਰਾ ਬਨਵਾਲੀਤੈਪਰਸਗਾਮੁਬਾਲਿ
ਵੈਦੂਹਉਤਿਨਬਾਲਿਹਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸਦਾਰ
ਣਹਾਰਾ ॥੨੯॥ ਲਸਕਾਰਿਭਾਈਤੀਰਥਾਰੁਆਲੀ
ਏਰਿਸੁਇਨੀਹਰਦਾਸੁ ਭਾਵਾਧੀਰੁਉਜੈਣਵਿਚਿ ॥੧੨॥

ਸਾਧਸਿੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨਿਵਾਸੁਅੇਲੁਵਡਾਭੁਕੁਨ ੧੨੧
 ਪੁਰਿਸਨਮੁਖਸਿਖਸਹਜਪਰਗਾਸੁਭੁਗਤੁਭੁਈ
 ਆਭੁਗਵਾਨਦਾਸੁਨਾਲਿਬੇਦਲਾਪਰੇਉਦਾਸੁ
 ਮਲਕੁਕਟਾਰੂਜਾਣੀਅੇਪਰਥੀਮਲੁਜਗਦੀਖ
 ਸੁਭੁਗਤੁਫੁਰਾਵਖਾਣੀਅੇਭੁਲੁਰਿਹਾਣੇਸਾਬਾਸਾ
 ਸੁੰਦਰੁਸੁਆਮੀਦਾਸੁਦੁਇਵੰਸਦਧਾਵਣਕਵਲ
 ਵਿਗਾਸੁਗੁਜਰਾਤੇਵਿਚਿਜਾਣੀਅੇਭੇਖਾਗੀਭੁ
 ਵਡਾਸੁਲਾਸੁਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੁਗਤਿਰਹਰਾਸਿ, ੩੦
 ਸੁਤ੍ਰੇਮਾਣੀਆਲਿਮੁਹੇਸਾਧਸਿੰਗਤਿਗਾਵੇਗੁਰਬਾਣੀ

ਭੂਹਰੂ ਚਉਝਰੂ ਲਖਣਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿ ਨਨਮੁ
ਵਖਾਣੀ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਪਿਗਾਗਾਦਿ ਚਿਭਾਣੀ ਭਾਨੁ
ਵਿਰਤੀਹਾਣੀ ਜਟੂਤਪਾਸੁ ਜੋਟਪੁਰਿ ਗੁਰਮਤਿਨਿ
ਚਲਸੇਵਕਮਾਣੀ ਪਟਵੈ ਸਭਰਵਾ ਲੁਹੈ ਨਵ
ਲੁਨਿਹਾਲਾਸੁ ਧੁਪਰਾਣੀ ਜੈਤਾਸੇ ਰੁਵਖਾਣੀ ਮੇ
ਵਿਣੁਗੁਰਸੇਵਾਹੋ ਗੁਜਾਣੀ ਰਾਜਮਹਾਲਿ ਭਾਨੁਬ
ਹਿਲੁ ਭਾਉਭਗਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰਮਨਿ ਭਾਣੀ ਸਨਮੁਖੁ
ਸੋਢੀਬਦਲੀਸੇ ਟਿਗੁਪਾਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਣੀ ਸੁੰ
ਦਰੁਚਰਦਾਮਾਗਰੈ ਢਾਕੈ ਮੋਹਣਿ ਸੇਵਕਮਾਣੀ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਦਿਟੁ ਕੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ੩੧ ॥ ੧੧ ॥

ਸਾਤਿ ਕੁਰ ਪੁ

੧੨੨

ਸਾਦਿ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਜਾਇ ਜਿ

ਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਭਿਠਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ

ਪੰਗੀ ਪੰਗੁਰ ਸਭਾ ਬਾਹਿ ਠਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ

ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਬੋਲ ਬੋਲ ਦੇ ਮਿਠਾ ਬਲਿਹਾਰੀ

ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਪੁਰ ਮਿਰ ਗੁਰ ਕਾਣੀ ਏਠਾ ਬਲਿਹਾਰੀ

ਗੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਾਣ ਨਿਅ ਕੁਰਿ ਠਾ

ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਮਾਪਿ ਤਰੇ ਤਾਰੇ ਨਿਸਰਿ

ਠਾਗੁਰਸਿਖੀਮਲਿਅੰਪਾਪਪਣਿਠਾ॥੧॥ਕੁਰਬ
ਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਪਛੁਲਗਤੀਉਠਿਬਹੀਦੇ॥ਕੁਰ
ਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਅੰਮੀਮੁਤਵੇਲੇਸਾਰਿਨਾਵੰਦੇ॥
ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਹੋਇਇਕਮਨਿਗੁਰ
ਜਾਪੁਜਪੰਦੇ॥ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਜੁਵੰਦੇ॥ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰ
ਸਿਖਾਂਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਿਗਾਇਸੁਣੰਦੇ॥ਕੁਰਬਾਣੀ
ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਮੇਲੀਕਾਰਿਮੇਲੀਮਲਿਵੰਦੇ॥ਕੁ
ਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕੁਇਭਗਤਿਗੁਰਪੁ

6968

੧੨੩

ਰਬਕਰੀਦੇ। ਗੁਰਸੇਵਾਫਲਸੁਫਲਫਲੇਦੇ॥੨॥
 ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆਰੋਵੈਤਾਇਜੁਹੋਇਨਿ
 ਤਾਣਾ। ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆਰੋਵੈਮਾਇਜੁਰਹੈ
 ਨਿਮਾਣਾ। ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆਛਡਿਸਿਆ
 ਟਪੋਰੋਇਇਆਣਾ। ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆ
 ਖਸਮੇਦਾਭਾਵੈਜਿਸੁਭਾਣਾ। ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁ
 ਦਾਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਦੇਖਲੁਭਾਣਾ। ਹਉਤਿ
 ਸੁਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆਚਲਣਜਾਇਜੁਗਤਿਮਿਹਮਾ
 ਣਾ। ਵੀਨਦੁਨੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣਾ॥੩॥ ਹਉਤਿਸੁ

ਸਿੱਖ ਚੰਦਰ ਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ,
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

੪੦੫
 ਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਗੁਰਮਤਿਰਿਵੈਗਾਗੀਬੀਅ
 ਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਪਰਨਾਰੀਵੈਨੇ
 ਕ੍ਰਿਨਜਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਪਰਦ
 ਰਬੈਨੋਹਥੁਨਲਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਅ
 ਪਰਨਿਦਾਸੁਣਿਆਪੁਹਟਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁ
 ਮਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦਾਉਪਦੇਸੁਕਮਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋ
 ਲਘੁਮਾਇਆਬੋਝਾਸਵੈਬੋਝੋਹੀਖਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
 ਈਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਹਉਤਿਸਵੈਚਉਖੰਨੀਅੰ
 ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰੁਏਕੋਜਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸਵੈਚਉਖੰਨੀ

੪੦੫
 ੪੦੫
 ੪੦੫

ਮੇਦੂਜਾਭਾਉਨ ਅੰਦਰਿ ਆਣੈ ॥ ਹਉਤਿ ਸਦੈ ਚਉ
 ਖੰਨੀ ਮੇ ਅਉਗਣ ਕੀ ਤੇ ਗੁਣ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਹਉਤਿ ਸ
 ਦੇ ਚਉ ਖੰਨੀ ਮੇ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਹਉ
 ਤਿ ਸਦੈ ਚਉ ਖੰਨੀ ਮੇ ਆਪੁ ਠਗਾਏ ਲੋਕਾ ਭਾਣੈ ॥ ਹ
 ਉਤਿ ਸਦੈ ਚਉ ਖੰਨੀ ਮੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਣੈ ॥
 ਲਉ ਬਾਲੀ ਵਰਗਾ ਹਟਿ ਚਿਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ਮਾਣੁ ਨਿ
 ਮਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਵਾਣੈ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਸਦ
 ਕੇਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾ
 ਇਆ ॥ ਹਉ ਸਦ ਕੇਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਕਰਨਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਅੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ
ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਹਉ ਸਦ
ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਿਲਾਇ
ਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਬਾਹਰਿ ਜਾਵਾਵ
ਰਜਿ ਰਹਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਆ
ਸਾਵਿ ਚਿਨਿ ਗਾਸੁ ਵਲਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਉਪ
ਦੇ ਸੁਇਕਾਇਆ ॥੬॥ ਬਹੁ ਮਾਵ ਰੂਪ ਅਖਾਇ ਦਾਨ
ਭਿਕਵ ਲਈ ਨਾਲਿ ਸਮਾਣਾ ਆਵਾਗਉਣ ਅਨੇ
ਕਜੁਗ ਓੜ ਕਵਿ ਚਿਹੋ ਆਹੈ ਗਣਾ ਓੜ ਕੁਕੀਤੋ

ਸੁਆਪਣਾ ਅਪੁਗਣਾਇ ਮੇਕੁਰਮਿਕੁਲਾਣਾ ਚਾਰੇ ੧੨੫
ਵੇਦਵਖਾਣਾ ਚਤੁਰਮੁਖੀ ਹੋਇ ਖਗਸਿਆਣਾ॥
ਲੋਕਾਨੋ ਸਮਝਾਇ ਦਾਵੇ ਖਿਸਰ ਸੁਤੀ ਰੂਪੁ ਲੁਭਾਣਾ
ਚਾਰੇ ਵੇਦਗਵਾਇ ਕੋਗਰ ਬੁਗ ਰੂਰੀ ਕਾਰਿ ਪਛੁਤਾਣ
ਅਕਥਕਥਾ ਨੇਤਨੇਤਵਖਾਣਾ॥॥ ਬਿਸਨਲਏਅ
ਵਤਾਰਦਸਵੇਗਵਿਰੋਧਜੋਧਸਿਧਾਰੇ ਅਛਕਛਵੇਗਹ
ਰੂਪਹੋਇ ਨਗਸਿੰਘ ਬਾਵਨ ਬਓਧਾਰੇ ਪਰਸਰਾਮਰਾ
ਮੁਕਿਸਨੁ ਹੋਇ ਕਿਲਕਿ ਕਲੀਕੀ ਅਤਿਅਹੰਕਾਰੇ ਖ
ਤੀ ਮਾਰਿ ਇਕੀ ਹਵਾਰ ਰਾਮਾਇਣੁ ਕਾਰਿ ਕੁਰਬ ਭਾਰੇ॥

ਕਾਮਕੋਧੁਨਸਾਧਿਓਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਨਸਾਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਕੋਟਿਅਸਾਧਸੰਗਤਿਸਹਲੰਗ
ਨਸਾਰੇਹਓਮੇਅੰਦਰਿਕਾਰਿਦਿਕਾਰੇ॥ਮਹਾਦੇ
ਓਅਓਧੁਤੁਹੋਇਤਾਮਸਅੰਦਰਿਜੋਗੁਨਜਾਣੈਕੁੰਰੋ
ਭੂਤਕਸੁਤਾਦਿਚਿਖੇੜਪਾਲਬੇਤਾਲਧਿਛਾਣੈਅ
ਕਧਤੂਰਾਖਾਦਣਾਗਤੀਵਾਸਾਮਕੀਮਸਾਣੈਪੈਨੋਹ
ਬੀਸੀਹਖਲਰੁਓਰੁਵਾਇਕਰੈਹੋਗਾਣੈਨਾਥਾਨਾਥੁਸ
ਦਾਇਦਾਹੋਇਅਨਾਥੁਨਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੈਸਿਰਠਿ
ਸਿਘਾਰੈਤਾਮਸੀਜੋਗਨਭੋਗਨਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੀ ਗਾਣੇ ॥ ੯ ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ੧੨੬
ਇਵਦੀ ਇਵਪੁਰੀ ਦਿ ਚਿਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਉਦਹ
ਇਵਦਿ ਨਾਸਕਾ ਲਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਾ ਇਕੁ ਦਿਵ ਸੁਦਿਹ
ਵੈ ॥ ਧੀਧੇਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਰੈ ਲੋਮਸ ਦਾ ਇਕੁ ਰੋਮੁ ਛਿਜਾਵੈ
ਸੇਸ ਮਹੇਸ਼ ਦਖਾਣੀ ਅਨਿ ਚਿਰੰਜੀਵ ਰੋਇ ਸਾਂਤਿ ਨਾਮ
ਵੈ ॥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਜਪ ਤਪ ਪਾਟੇ ਲੋਕ ਦੇਵ ਸਿਮਰਣ ਨ
ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਗਣਾ ਇਨ ਸਹ ਜਿਸ ਮਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਨ
ਰਦਮੁ ਨੀਅ ਖਾਇ ਦਾ ਆਗਾ ਮੁਜਾਟਿ ਨ ਧੀਰ ਜੁਆ
ਣੈ ॥ ਸੁਟਿ ਸੁਟਿ ਮਸਲ ਤਿਮ ਜਲ ਸੈਕ ਰਿਕ ਰਿਚੁ

ਗਲੀਆਖਿਵਖਾਣੇ। ਬਾਲਬੁਧਿਸਨਕਾਵਿਕ
ਬਾਲਸੁਭਾਉਨਦਿਰਤੀਹਾਣੇ। ਜਾਇਬੇਕੁੰਟਿਕਰੇ
ਧੁਕਾਰਿਦੇਸਰਾਪੁਇਜੈਬਿਜੈਪਿਛਾਣੇ। ਅਮਰਮੇਭੀਸੁਕ
ਦੇਭੀਕਾਰਿਗਰਭੁਦਾਸਿਹਭੀਮੇਰੇਹਾਣੇ। ਚੰਦੁਸੁਰਜੁ
ਅਭੀਲੀਗਭੁਰੇਭੀਦੇ। ਅਸਤਵਿਚਿਆਵਣਜਾਣੇ।
ਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿਗਰਬੁਗੁਮਾਣੇ। ੧੧। ਜਤੀਸ
ਤੀਸੀਤੋਖੀਆਜਤਸਤਜੁਗਤਿਸੀਤੋਖਨਜਾਤੀ। ਸਿ
ਧਨਾਬਬਹੁਪੰਥਕਾਰਿਹਭੀਮੇਵਿਚਿਕਰਨਿਕਰਮ
ਤੀ। ਚਾਰਿਵਰਨਸਿਸਾਰਵਿਚਿਖਹਿਖਹਿਮਰਿ

921
ਦੇ ਕੁਰਮਿ ਕੁਰਾਤੀ ॥ ਛਿ ਅਦਰਸਨ ਹੋਇ ਵਰਤਿਆ
ਬਾਹਰ ਵਾਟ ਉਚਾਟ ਜਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਨ ਅ
ਵਰਨ ਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੋ ਬੋਲ ਸੁਵਾਤੀ ॥ ਛਿ ਅਰੁ ਤਿ
ਬਾਹਰ ਮਾਹ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਸਨੁ ਸੁਝੁ ਸੁਝਾਤੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਪਰਾਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਪੀਜਿ ਤਤ
ਪਰਵਾਣੁ ਕਾਰਿ ਧਰਮ ਸਾਲ ਪਰਤੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਤਿ ਧਰਿ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਿ ਅ
ਪਾਣੀ ॥ ਸਿਰਤੁ ਲਵਾ ਏਹੁ ਖੋਹੋਇ ਨਿਹ ਚਲੁ ਚਿ
ਤਨਿ ਵਾਸੁ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਪਰਉ ਪਕਾਹੀ ਸੁਫਲ ਫਲਿ

ਫਟਫਗਾਇਸਿਗਠਿਫਗਸਾਣੀ ਚੰਦਨਫਸੁਫਣ
ਸਪਤਿਚੰਦਨੁਹੋਇਫਸੁਮਹਕਾਣੀ ਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਲਿਫਸਾਧਸੀਗਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਫਾਣੀ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅਤਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥
੧੩॥ ਧੁਪਹਿਲਾਦੁਭੁਭੀਖਣੇਅੰਬਰੀਕੁਬਲਿਜ
ਨਕਫਖਾਣਾ ਗਾਜਕੁਆਰਹੋਇਗਾਜਸੀਆਸਾ
ਬੰਧੀਚੋਜਦਿਭਾਣਾ ਧੁਮਤਰੇਈਚੰਡਿਆਪਿਊਫ
ਤ੍ਰਿਪਹਿਲਾਦੁਰਫਾਣਾ ਭੇਦੁਭੁਭੀਖਣੁਲੰਕਲੇ
ਅੰਬਰੀਕੁਲੇਚਕੁਲੁਭਾਣਾ ਜੇਰੁਕੜਾਹੋਜਨਕ

੦੧੨੨
ਵਾਕਾਰਿਪਾਖੰਡੁ ਧਰਮਧਿਕਤਾਣਾ ਅਪੁਗਣ
ਇਦਿਗੁਚਣਾਦਰਗਹਪਾਏਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਤਿਪਰਵਾਣਾ ॥੧੪॥ ਕਲਜੁ
ਗਨਾਮਾਭੁਗਤੁਹੋਇਫੇਰਿਦੇਹੁਗਾਇਜੀਵਾਈ
॥ ਭੁਗਤੁਕਬੀਰੁਵਖਾਣੀਮੇਬੰਖਾਨੇਤੇਉਠਿਜਾਈ
॥ ਧੀਨਾਜਟੁਭਧਾਰਿਅਸਧਨਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕ
ਜਾਈ ॥ ਜਨੁਗਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਹੋਇਚਹੁਵਰਨ
ਵਿਚਿਕਰਿਵਡਿਅਾਈ ॥ ਬੇਟੁਹੋਅਮਾਧਿਅਤੁ
ਮੀਸੇਣੁਨੀਚੁਕਲਅੰਦਰਿਨਾਈ ॥ ਪੇਗੀਪੇਪਾਖਾਕੁ

ਹੋਇਗੁਰਸਿਖਾਦਿਚਿਵਡੀਸਮਾਈ॥ਅਲਖੁਲ
ਖਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੧੫॥ਸਤਿਜੁਗੁਭਿਤਮੁ
ਆਖੀਅੰਮੇਇਕੁਫੇਵੈਸਭਦੇਸੁਦੁਹੇਲਾ॥ਕ੍ਰੋਭੈਨਗ
ਗੀਪੀੜੀਅੰਮੇਦੁਆਪੁਰਿਵੰਸੁਦਿਪੀਸੁਕੁਦੇਲਾ॥ਕਲਿ
ਜੁਗਿਸਚੁਨਿਆਓਹੈਜੋਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਇਕੇਲਾ॥
ਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਰਚੇਲਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਵਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾ॥ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਦਚਲਣੁ
ਹਬਹੁਦੇਣਾਸਹਜਸੁਹੇਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ

ਨੇਹੁ ਨ ਦੇ ਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਜੋਤਿ ਸ
 ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਦੇਵ ਕਰੇ ਬਾ ਅਗੋਚਰੁ
 ਵਾਹਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ
 ਚਾਰਿ ਮਜਹਬਾ ਚਰਣ ਕਵਲ ਸਰਣ ਗਤਿ ਮਾਇ
 ਆ ॥ ਪਾਰਸਪਰਸਿ ਅਪਰਸਜਗਿ ਅਸਟਧਾਤੁ
 ਇਕੁ ਧਾਤੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਨਿਵਾਇ ਕੌਹੁ ਉਮੈ
 ਰੋਗੁ ਅਸਾਧੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਰਾਹੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਬਾਣੁ ਬ
 ਣਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਹੁਬਾਹਰੇ ਪਰਉਪਕਾ

੧੨੮

ਹੀ ਜਗਿ ਆਵਿ ਚਿ ਆਇ ॥ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਭੁਪ ਦੇ ਸੁ ਕਾਰਿ ਸਾ
 ਧ ਸਿ ਗਾਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਪਰਮ
 ਹੀ ਸਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚੰਦਨ ਵ
 ਸੁ ਵਣਾ ਸਪਤਿ ਅਫਲ ਸਫਲ ਚੰਦਨ ਮਹ ਕਾਇ ॥ ਕੁ
 ਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਬੋਰਿ ਬੈਰੋਇ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰ ਲਿਘਾਇ
 ॥ ਲਹਾਰਿ ਤਰੰਗੁ ਨਾਵਿ ਆਪਣੀ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ
 ਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਧੀ
 ਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਧੰਨੁ ਆਵਿ ਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੁ ਕਰਾਇ
 ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਧੰਨੁ ਹੋਵੈ ਵਿਸਤਿ ਗੁਰ ਧਿਆ

ਨੁਧਗਾਇਆ ਧੀਨੁਧੀਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧੀਨੁਸੁਰ ੧੩੦
ਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ ਸੁਣਾਇਆ ਚਰਣ ਕਵਲਗੁਰ
ਧੀਨੁਧੀਨੁਧੀਨੁ ਮਸਤਕਗੁਰ ਚਰਣੀਲਾਇਆ ਧ
ਨੁਧਨੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਰੇ ਧੀਨੁਰਿਦਾਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਵਸਾਇਆ
ਧਨੁਧਨੁਗੁਰ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤੋ ਧੀਨੁਮਹਤੁ ਜਿਤੁ ਮਾਪਿਓਪ
ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਅਜਰੁ ਜਗਾਇਆ
੧੪ ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹੈ ਜਾਧ ਸਿਗੁ ਸੋਭਾ ਲਹਿ ਰਿਤੁ ਹੀਰਾਮ
ਤੋਲੇ ਆਣ ਕੋਮੋਤੀ ਹੀਰਿਆ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਅਮਦੇਸੁ ਅ
ਮੋਲੇ ਰਾਗਰਤਨ ਅਨਹਦ ਪੁਨੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿਲਿ

ਵਅਗਮਮਲੋਲੋ। ਰਿਧਸਿਧਨਿਧਿਸਭਗੋਲੀਆ
ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਗੋਇਲੋਗੋਲੋ। ਲਖਲਖਚੰਦਰ
ਗਗਚੀਲਖਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਤੋਲੋ। ਕਾਮਧੇਨਲਖ
ਪਾਰਜਾਤਜੰਗਲਅੰਦਰਿਚਰਨਿਅੰਡੋਲੋ। ਗੁਰਮੁ
ਖਸੁਖਫਲਬੋਲਾਅੰਬੋਲੋ॥੨੦॥੧੨॥ ਬਾਰਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਪੀਰਮੁਗੀਦੀਗਾ
ਖੜੀਕੋਦਿਰਲਾਜਾਣੈ। ਪੀਰਾਂਪੀਰੁਵਖਾਣੀਅੰਗੁਰੁ
ਗੁਰਾਂਵਖਾਣੈ। ਗੁਰੁਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਕਰਿਚੋਜਾਦਿ ੧੩

ਰੁਣੀ ਸੋਗੁਰੁ ਸੋਈ ਸਿਖੁ ਹੋ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਸਮਾਣੇ ॥ ਇ ੧੩੧
ਕੁਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਹੋਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਣੇ ॥ ਅਹਰਮੁ
ਹਬਤਿ ਮੇਲੁ ਕਾਰਿ ਕੁਓ ਕੁਓ ਸੁਭਾਣੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ
ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਹੋ ਪੀਰੁ ਪੀਰੁ ਹੋ ਕੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਚੇਲ
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਈ ॥ ਵਰਸਨੁ ਦਿਸਾਇਓ ਅਨੁਧਰਿ
ਗੁਰੁ ਮੁਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕਾਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਤਸੀ
ਗਿਦਿ ਲੋਈ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹੋ ਜਪਿ ਹਓ ਮੇਖੋਈ
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਆਪਿ ਹੋ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰੋਈ ॥ ੨ ॥ ਵਰਸ
ਨਾਦਿ ਸਾਟਿ ਸੀਜੋ ਗਹੋ ਕੁਓ ਕੁਓ ॥ ਇਸੀ ਜੋਗਿ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰ

ਤਿਬੈਰਾਗੁਹੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਰੋਗੀ ਅਨ ਬਚਕਰਮ
ਨਭਰਮੁਹੈ ਜੋਗੀ ਸਰੁਜੋਗੀ ਗੰਧਰਮ ਪਿਆਲਾਪੀ
ਵਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਭੋਗੀ ਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਮਿਲੈ ਪੀਅਪਿਓ ਅਸੋਗੀ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫ
ਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਕਿਓ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ
ਆਖਣਾ ਓਹੁ ਸਾਓ ਨ ਜਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਮਿ
ਲਿਕਾ ਬਿਦੇ ਦੁਪੁਰਾਣੈ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ ਆਖੀਅਨਿ
ਦੀਨ ਮੁਸਲਾਮਾਣੈ ਸੇਖ ਨਾਗੁ ਸਿਮਰਣੁ ਕਰੈ ਸਾਂਗੀ
ਤ ਸੁਹਾਣੈ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਅਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹੋਏ ਹੋਰਾਣੈ

ਅਕਥਕਥਾਕਰਿਨੇਤਨੇਤਪੀਲਾਏਕੁਣੇ॥੪॥
 ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਗਮਹਸੁਛਿਅਰਸਹੋਰਾਣਾ
 ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਸਦੇਵਿਸਮਾਦਵਿਭਾਣਾ॥ਨਿ
 ਝਰਧਾਰਹਜਾਰਹੋਇਭੈਚਕਤਕੁਲਾਣਾ॥ਇਕੁ
 ਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਸੇਹੰਨਸਮਾਣਾ॥ਵੀਹਇਕੀਹ
 ਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਿਪਰਚਾਪਰਵਾਣਾ॥ਪੀਤੋਬੋਲਿਨਹੰ
 ਘਈਆਖਾਣਵਖਾਣਾ॥੫॥ਗਲੀਸਾਦੁਨਆਵ
 ਈਜਿਚਰੁਮੁਹੁਖਾਣੀ॥ਮੁਹੁਕੁਰਿਅੰਕਿਉਬੋਲੀਅੰ
 ਰਸਜੀਭੁਰਸਾਣੀ॥ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਿਮਰਣੁਉਲੀ

ਪਿਨਹਿਨਦਰਿਨਿਹਾਣੀ ਪੰਥੁਕਪੰਥੁਨਸੁਝਈ
ਅਲਮਸਤੁਪਿਆਣੀ ਭੁਗਮਗਚਾਲਸੁਢਾਲ
ਹੈਗੁਗਮਤਿਨਿਹਾਣੀ ਚੜ੍ਹਿਆਚੰਦੁਨਲੁਕਈ
ਢਕਿਜੋਤਿਕਨਾਣੀ ॥੬॥ ਲਖਲਖਬਾਵਨਚੰ
ਦਨਾਲਖਅਗਰਮਿਲੰਦੇ ਲਖਕਪੂਰਕਥੁਗੀਅ
ਅੰਬਰਮਹਕੰਦੇ ਲਖਲਖਗਉੜੇਮੇਵਮਿਲਿ
ਕੇਸਰਚਮਕੰਦੇ ਸਭਸੁਗੀਧਰਲਾਇਕੋਅਰ
ਗਜਾਕਰੰਦੇ ਲਖਅਗਗਜੇਫੁਲੇਲਫੁਲਫੁ
ਲਵਾੜੀਸਿੰਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁ

੧੩੩
ਫਾਸੁ ਨ ਲਹਿੰਦੇ॥੧॥ ਰੂਪਾ ਸਰੂਪਾ ਅਨੂਪ ਲਖਾਇੰਦੁ ਪੁ
ਰੀਵ ਸੀਦੇ॥ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗਾ ਸੁਰੰਗ ਲਖ ਬੈਕੁੰਠ ਰ
ਹਿੰਦੇ॥ ਲਖ ਜੋਬਨ ਸੀੰਗਾ ਰਲਖ ਲਖ ਦੇਸ ਕਰੰਦੇ॥
ਲਖ ਵੀਏ ਲਖ ਤਾਰਿਆ ਜੋਤਿ ਸੁਰਜ ਚੰਦੇ॥ ਰਤਨ
ਜਵਾਹਰ ਲਖ ਮਣੀ ਜਗਾ ਮਗਟ ਹਰੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁ
ਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸ ਜੋਤੀ ਨ ਪੁਜੰਦੇ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪ
ਦਾਰ ਬਾਰਿ ਪਿਸਿ ਪਿਨਿ ਪਿਲਖ ਕੋਰੜੀ॥ ਲਖ ਪਾਰ
ਸਲਖ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਲਖ ਲਖ ਮੀਜੋੜੀ॥ ਲਖ ਚਿਤ
ਮਣਿ ਕਾ ਮਧੇਨੁ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮੌੜੀ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ

੫੬੧
ਗੀਰਿਆਨਿਗੋਲਮਰੋੜੀ ॥ ਲਖਕਵਿਲਾਸ
ਸੁਮੇਰਲਖਲਖਰਾਜਬਹੋੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫ
ਲੁਪਿਮਰਸੁਮੁਲਅਮੁਲਸੁਬੋੜੀ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਸੁਖਫਲਲੰਖਲੰਖਲਖਲਹਰਿਤਰੇਗਾ ॥ ਲ
ਖਦਰੀਅਉਸਮਉਕਾਰਿਲਖਲਹਰੀਅੰਗਾ ॥
ਲਖਦਰੀਅਉਸਮੁੰਦਾਵਿਚਿਲਖਤੀਰਥਰੀ
ਗਾ ॥ ਲਖਸਮੁੰਦਗੜ੍ਹੜਾਵਿਚਿਬਹੁਰੰਗਾਬਿਰੰ
ਗਾ ॥ ਲਖਗੜ੍ਹੜਤਰੰਗਾਵਿਚਿਲਖਅੰਤ੍ਰਕਿ
ਟੰਗਾ ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਪੀਫਟਾਕੋਬੁਰਾਨਚੰਗਾ ॥

੧੧੦ ॥ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾ
 ਇਆ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਲਖ ਬਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਬਣਾ
 ਇਆ ॥ ਪੀਜਿ ਤਤ ਉਤਿ ਪਤਿ ਲਖ ਕੋਲੋ ਅਸੁ ਹਾਇ
 ਆ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਗਿਰਿ ਰੁਦਰ ਸਟੁ ਲਦਰੀਅ
 ਦਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਸਮਾਉ ਕਾਰਿ ਤਿ
 ਲਤੁ ਲਨਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਇਕ ਅੰਤੋਲ ਵੀ
 ਲੇਖਾ ਨ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀਐ
 ਕੁਦਰੁ ਕਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਭਾਣੀ ॥ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਮ

੧੩੪

ਪਾਰੁਰੋਕੋਆਇਨਜਾਈਆਇਅੰਤਿਪਰਜੀਤ
ਨਾਹਿਪਰਮਾਦਿਵਤੁਈਹਾਬਿਨਪਾਇਅਥਾਹ
ਦੀਅਸਗਾਹਜਮਾਈਪਰਮਿਪਿਅਲੇਬੁੰਦਇ
ਕਾਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈਅਗਮਹੁਅਗਮਅਗਾ
ਧਿਬੋਧਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਸੁ
ਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਤਿਲੁਅਲਖੁਅਲੇਖੇਲੁਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਿਦਿਚਿਜੀਅਜੀਤਦਿਸੇਖੇਸ
ਭੁਨਾਦੀਰੋਮਾਵਲੀਬਹਾਬਿਧਿਬਹੁਭੇਖੇਰੋਅੰਰੋ
ਮਿਲਖਲਖਸਿਰਮੁਹਲਖਸਰੇਖੇਲਖਲਖ

ਮੁਹਿਮੁਹਿਜੀਭੁਕਾਰਿਸੁਣਿਬੋਲੇਦੇਖੇ। ਸੀਖਾਅਸੀਖ
 ਇਕੀਹਵੀਹਸਮਸਾਰਿਸਮੇਖੇ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
 ਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਹੋਇਗੁਰਸਿਖਮੇਲਾ। ਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਪਰਚਾਇਕੋਨਿਰਨੇਹੁਨਦੇਲਾ। ਵੀਹਇਕੀਹਚ
 ਕ੍ਰਾਉਚੜ੍ਹਿਸਿਖੁਗੁਰਗੁਰਚੇਲਾ। ਅਪਿਉਪੀਐਅਜ
 ਰੁਜਰੇਗੁਰਸੇਵਸੁਹੇਲਾ। ਜੀਵਦਿਆਮਰਿਚਲਣ
 ਹਾਰਿਜਿਣੈਦਹੇਲਾ। ਸਿਲਾਅਲੁਟੀਚਟਣੀਲਖਾਮੰ
 ਮ੍ਰਿਤਪੇਲਾ॥੧੪॥ ਪਾਣੀਕਾਠੁਨਰੂਬਣੀਪਾਲੇਦੀਲ
 ਜੇ। ਸਿਰਿਕਲਵਰੂਪਗਾਇਸਿਰਿਚੜ੍ਹਿਆਭੁਜੇਲੇ
 ਕੈ

145
ਹੇਜੜੀਅੰਬੋਹਿਥਾਭੁਰਿਭਰੇਨਤਜੋ। ਪੇਟੈਅੰਦ
ਹਿਅਗਿਰਖਿਤਿਸੁਪੜਦਾਕਜੋ। ਅਗਰੈਰੂਬੋਜਾ
ਇਕੋਨਿਰਮੋਲਕਧਜੋ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਲਣ
ਫਤਿਖਬੈਸਜੋ। ੧੫। ਖਾਣਿਓਖਣਿਕਾਢੁਆਣਦੇ
ਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ। ਜਓਹਰੀਅੰਹਥਿਅਵਦਾਓ
ਇਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾ। ਮਜਲਸਅੰਦਰਿਦੇਖਦੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਦਜੀਰਾ। ਮੁਲੁਕਗਨਿਅਜਮਾਇਕੈਸਾਹਮਨ
ਧੀਰਾ। ਅਹਰਣਿਉਤੇਰਖਿਕੋਘਣਾਘਾਉਸਰੀਰਾ
ਦਿਰਲਾਹੀਠਹਰਾਵਦਾਵਰਗਹਗੁਰਪੀਰਾ ੧੬।

ਤਰਿ ਰੁਬੈ ਰੁਬਾਤ ਰੈ ਪਾਪਿ ਰਮਾਪਿ ਮਾਲਾ ਜਿਨਿਹ
 ਰੈ ਰੈ ਜਿਨੈ ਏਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲਾ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰੈ
 ਭਵਜਲੁ ਭਰਨਾਲਾ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕਾ ਮਾਖੀ ਮੇਗੁਰ
 ਪੰਥੁ ਨਿਰਾਲਾ ਹਉਮੈ ਬਜਰੁ ਭਾਰੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰ
 ਲਾ ਗੁਰਮਾਤਿ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਸਿਖੁ ਜਾਇ ਸੁਖਾਲ
 ॥੧੧॥ ਧਰਤਿ ਵੜੈ ਵੜੈ ਬੀਓਹੋ ਇਜੜਾ ਅੰਦਰਿ ਜੀਮੈ
 ਜੋਇ ਬਰੂਟਾ ਚੁਹ ਚੁਹਾ ਮੂਲ ਭਾਲਧਰੀਮੈ ਬਿਗੁੰਮਕ
 ਗੁਬਿਥਾ ਰੁਕਾਰਿ ਬਹੁ ਜਾਪ ਲੀਮੈ ਜਟਾਲਟਾਮਿ
 ਲਿਧਰਤਿ ਵਿਚਿਰੈ ਇਮੂਲ ਅਰੀਮੈ ਛਾਵਘਣੀ

ਪਤਸੋਹਟੇਫਲਲਖਲਖੀਮੇ ॥ ਫਲਫਲਅੰਦਰਿ
ਬੀਅਬਹੁਗੁਰਸਿਖਮਰੀਮੇ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕੁਸਿਖੁਦਇ
ਸਾਧਸੀਗੁਪੰਜੀਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਨਉਅੰਗਨੀਲਅਨੀ
ਲਸੁੰਨਅਵਤਾਰਮਹੇਸਰੁ ॥ ਵੀਹਇਕੀਹਅਸਿਖਸਿ
ਖਮੁਕ ॥ ਤੇਮੁਕਤੇਸਰੁ ॥ ਨਗਾਰਿਨਗਾਰਿਸੈਸਹਸਸਿਖਦੇਸਦੇ
ਸਲਖੇਸਰੁ ॥ ਇਕਦੂਬਿਰਖਹੁਲਖਫਲਫਲਬੀ
ਅਲੋਖੇਸਰੁ ॥ ਭੋਗਭੁਗਤਿਰਜੇਸੁਰਜੇਗਜੁਗਤਿ
ਜੋਗੇਸਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾਪਿਰਹੜੀਫਟਜਾਹੇ
ਸਾਹੇ ॥ ਸਭਿਦਾਇਕਤੁਹਟਿਹੈਸੈਸਾਰੁਦਿਸਾਹੈ ॥ ਕੋਈ

ਵੇਚੇ ਕਉਡੀਆਂ ਕੋ ਦਮੁ ਭਗਾਏ ॥ ਕੋਈ ਰੁਪ ਧੇ ਵਿਕਣੈ १੩੧
ਸੁਨਈਏ ਕੋਡਾਏ ॥ ਕੋਈ ਰਤਨ ਵਟੰਜ ਦਾ ਕਰਿ ਸਿਫ
ਤਿਸ ਲਾਏ ॥ ਵਟਾਜਿ ਸੁਪਤਾ ਸਾਹ ਨਾਲਿ ਦੇ ਸਾਹੁ ਨਿਬਾ
ਏ ॥ ੨੦ ॥ ਸਉਦਾ ਇਕ ਤੁਹਟਿ ਹੈ ਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ
ਅਭਿਗਣ ਲੋਗੁ ਟਵਿਕਣੈ ਵਚਨੈ ਦਾ ਸੁਰਾ ॥ ਸਫਲ ਕਰੈ
ਸਿ ਮਲੁ ਬਿਰਖੁ ਸੋ ਵਰਨੁ ਮਨੁਰਾ ॥ ਵਾਂਸਿ ਸੁਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ
ਕਾਰਿ ਕਾਉਰੀ ਸੁਨਊਗਾ ॥ ਘੁਘੁ ਸੁਸੁ ਸੁਝਾਇ ਦਾ ਸਿਖ ਮੋਤੀ
ਚੂਰਾ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁਬਾਹ ਰਾਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਹਜੁਰਾ ॥
੨੧ ॥ ਲਖ ਭਉ ਪਾਭਉ ਪਾਭਉ ਪਾਭਉ ਪਾਭਉ ਪਾਭਉ ਪਾਭਉ ॥ ਲਖ

ਮਹਿਮਾ ਮਹਿਮਾ ਕਰੈ ਮਹਿਮਾ ਹੋਰਾਣੈ ॥ ਲਖ ਮਹਾਤਮ
 ਮਹਾਮਾਨ ਮਹਾਤਮੁ ਜਾਣੈ ॥ ਲਖ ਉਸਤਤਿ ਉਸਤਤਿ
 ਕਰੈ ਉਸਤਤਿ ਨ ਸਿਧਾਣੈ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇ ਸੁਰੈ
 ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੈ ॥ ੨੨ ॥ ਲਖ ਮਤਿ ਲਖ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ
 ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਚਤੁਰਾਣੀ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਕਤਿ ਸਿਖ
 ਟਪਾਂ ਲਖ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲ
 ਖ ਲਖ ਸਿਮਰਣ ਗਾਣੀ ॥ ਲਖ ਦਿਵਿਆ ਲਖ ਇਸ
 ਟ ਜਪ ਤੰਤ੍ਰ ਕਮਾਣੀ ॥ ਲਖ ਭੁਗਤਿ ਲਖ ਲਖ ਭੁਗਤਿ
 ਲਖ ਮੁਕਤਿ ^{ਮੰਤ੍ਰ} ਮਿਲਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਤਾਰੇ ਵਿਹੁ ਉਗਾਏ ਅਨੇ

ਰੁਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ॥ ਹੋਇ ਪਿ १੩੨
ਰਮੁ ਸੁਖਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਲਖ ਅਚਰ ਜ ਅਚਰ ਜੋਇ
ਅਚਰ ਜੋਇ ਰਾਣਾ ॥ ਵਿਸਮੁ ਹੋਇ ਵਿਸਮਾ ਦੁਲਖ ਲ
ਖ ਚੋਜ ਦਿਗਾਣਾ ॥ ਲਖ ਅਦਭੁਤ ਪਰਮ ਦਭੁਤੀ ਪਰ
ਮਦਭੁਤ ਭਾਣਾ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਗਾਧ ਬੇਧ ਅ
ਪਰੰਪਰਾ ਥਾਣਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਜਪਾ ਜਪਣ ਨੇਤ
ਨੇਤ ਵਖਾਣਾ ॥ ਅਵਿਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੁਹੈ ਕਵਰਤਿ ਕਰ
ਬਾਣਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਨਾਨ
ਕਵੇਉ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁਗੁਰ ਅੰਗ ਤੇ ਸਚ ਸਬਦ ਸਮੇ

ਓ ਅਮਰਾਪਦੁਗੁਰਾਮੰਗਦਹੁ ਅਤਿਅਲਖਾਮਭੇ
ਓ ਗੁਰਾਮਰਹੁਗੁਰਗਾਮਨਾਮੁਗਾਤਿਅਛਲਾਮ
ਛੇਓ ਗਾਮਰਸਕਾਮਰਜਣਗੁਰੂਅਬਚਲਾਮ
ਰਖੇਓ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਗੁਰੁਕਾਰਣਕਰ
ਣੇਓ॥੨੫॥੧੩॥

(ਤੇਰਾ)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਚਾਨਾਉਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਸ
ਚੁਥਾਉਸਬਦਿਵਖਾਣੀਐ॥ਦਰਗਹਸਚੁਨਿ
ਅਉਜਲਦੁਪੁਛਾਣੀਐ॥ਗੁਰਸਰਣੀਅਸਗਾਉ

ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਐ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਗਾਉ ਅੰਦ
ਰਿ ਮਾਣੀਐ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਓ ਮਾਣੁ ਨਿਮ
ਣੀਐ ॥ ੧ ॥ ਚਾਹਿਦ ਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਗਤਿ ਮਾਵ
ਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰ ਗੁਟਿਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ
ਤੁਲਿ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਖ ਕੀਰਤ ਨੁ ਗਾਵਣਾ ॥ ਚ
ਰਪਦਾਰ ਬਭੁਖ ਭਿਖਾਰੀ ਪਾਵਣਾ ॥ ਲੇਖ ਅ
ਲੇਖ ਅਲਿਖ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਸੁਝਾਨਿ ਭੂਰ
ਭੁਵਿਖ ਨ ਆਪੁ ਜਣਾਵਣਾ ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ
ਆਦੇਸੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ

੧੩੯

੦

੦

ਅਵੇਸੁ ਅਘਰੁ ਘਰੁ ਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ
ਰਵੇਸਿ ਅਧਿਥਿ ਪੀਆਇਆ ਗੁਰਪੁਰੇ ਉਪਵੇਸਿ
ਸਚਿਦਿਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਪਤਿ ਭੇਸਿ ਨ
ਵਿਆਪੇਆਇਆ ਬਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਿ ਨ ਦ
ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਬਿਸਨੈ ਦਸ ਅਵਤਾਰਨ
ਵਗਣਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਸੁਰ ਸਿਧਾਰਵਾ
ਦੁਵਧਾਇਆ ਬਹਮੇ ਵੇਦਵੀਚਾਰਿ ਅਧਿ
ਸੁਣਾਇਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਮਹੀਕਾਰੁ ਜਗਤੁ ਉ
ਪਾਇਆ ਮਹਾਵੇਉ ਲਾਇਤਾਰਤੁ ਮਸੁਤਾਇਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਵਾਇਆ ॥੪॥ ਨ ੦੧੪੦
ਰਦਮੁ ਨੀਅਤਾਇ ਗਲ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇਤ
ਬਾਗੀਖਾਇ ਚੁਗਲੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਸਨਕਾਇਕ
ਦਰਿਜਾਇ ਤਾਮਸੁਆਇਆ ॥ ਦਸਮਵਤਾ
ਰਕਰਾਇ ਜਨਮ ਗਲਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਕੁਜ
ਇਆਮਾਇ ਦੁਖੁ ਸਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਖਾਇ ਅਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ॥੫॥ ਧਰਤੀ
ਨੀਵੀਹੋਇ ਚਰਣ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਚਰਣ
ਕਵਲ ਰਸੁ ਰੇਇਆ ਪੁਰਾਵਾਇਆ ॥ ਚਰਣ

०४१००
 ਰੇਣੁਤਿਹੁਲੋਇਇਛਇਛਾਇਆ ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਸ
 ਮੋਇਸਿਤੋਖੁਸਮਾਇਆ ਜੀਵਣੁਜਗਤੁਪਰੋਇਰਿ
 ਜਕੁਪੁਜਾਇਆ ਅੰਨੈਹੁਕਮੁਰਜਾਇਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
 ਇਆ ॥੬॥ ਪਾਣੀਧਰਤੀਵਿਚਿਧਰਤਿਵਿਚਿਪਾ
 ਣੀਐ ॥ ਨੀਚਹੁਨੀਚਨਹਿਚਨਿਰਮਲਜਾਣੀਐ ॥
 ਸਹਦਾਬਹੁਲੀਖਿਚਨਿਵੈਨੀਵਾਣੀਐ ॥ ਅਨਮੇਲੀ
 ਘੁਲੀਮਿਚਿਸਭੁਰੀਗਮਾਣੀਐ ॥ ਵਿਛੁੜੈਨਾਹਿਦਿ
 ਰਚਿਦਰਿਪਰਵਾਣੀਐ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਸਾਰਿਚਿ
 ਕੁਗਾਤਿਨੀਸਾਣੀਐ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤੀਉਤੈਰੁਖਾਸਿਰਤਲ

ਵਾਇਆ ॥ ਮਾਪਿ ਸਹੀ ਦੇ ਦੁਖ ਜਗੁ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ੧੪੧

ਫਲ ਦੇ ਲਾਗ ਨਿਭੁਖ ਵਟ ਵਗਾਇਆ ॥ ਛਾਵ ਘਟੀ

ਬਹਿ ਸੁਖ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ॥ ਵਦੁ ਨਿਆਇ ਮਨੁਖ

ਆਪੁ ਤਛਾਇਆ ॥ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਸਨ ਮੁਖ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥

॥ ੨ ॥ ਰੁਖ ਹੁਘਰ ਛਾਵਾਇ ਥਮ ਥਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਕਰ

ਵਤੁ ਪਗਾਇ ਬੇਰੁ ਘੜਾਇਆ ॥ ਲੋਹੇ ਨਾਲਿ ਜੜਾਇ

ਪੁਰਤ ਗਾਇਆ ॥ ਲਖ ਲਹਰ ਵਰੀਆਇ ਪਾਰਿਲ

ਘਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਭੈ ਭਾਇ ਸਬ ਦੁਕਾਮਾਇਆ ॥

ਇਕ ਸਾਪਿ ਛੇਲਾਇ ਲਖ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਘਾਟੀ

१४१
ਤਿਲਪੀੜਾਇਤੇਲੁਕਦਾਇਆ ਵੀਵੇਤੇਲੁਜਲ
ਇਅਨੇਰੁਗਾਵਾਇਆ ਅਸੁਮਸਵਾਣੀਪਾਇਸ
ਬਦੁਲਿਖਾਇਆ ਸੁਣਿਸਿਖਲਿਖਿਲਿਖਾ
ਇਅਲੇਖੁਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਾਮਾਪੁਗਾਵਾ
ਇਸਬਦੁਕਮਾਇਆ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਲਿਵ
ਲਾਇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ ੧੧ ਦੁਪਦੇਇਖਤੁ
ਖਾਇਨਾਮਾਪੁਗਾਣਾਇਆ ਦੁਪਹੁਦਹੀਜਮਾਇ
ਪਿਓਨਿਪਜਾਇਆ ਗੋਹਾਮੁਤੁਲਿਬਾਇਪੁਜ
ਕਰਾਇਆ ਛੁਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਇਕਚੀਲਕ

ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆ ॥ ੧੪੨ ॥
ਇਆ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜਰਿ ਆਇ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਹੈ ਕਪਾਹੁ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ ਦੇਲਣਿ ਦੇ
ਲਾਇ ਲਾਇ ਤੁੰਬਿਤੁ ਬਾਇਆ ॥ ਪਿੰਢੁ ਟਿਪਿ ਟਿਪਿ ਫਗਹਿ
ਸੁਤੁ ਕਤਾਇਆ ॥ ਨਲੀ ਜੁਲਾਹੇ ਵਾਹਿ ਚੀਰੁ ਟੁਟਾਇਆ ॥
ਖੰਬ ਚੜ੍ਹਾਇ ਨਿਬਾਹਿ ਨੀਰਿ ਧੁਵਾਇਆ ॥ ਪੈਨਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਸਭਾ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਜਾਣੁ ਮਜੀਰੈ ਰੰਗੁ ਆਪੁ ਪਿ
ਰਾਇਆ ॥ ਕਰੇ ਨਛਰੈ ਸੰਗੁ ਬਣਤੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਾਟਿ
ਕਮਾਦੁ ਨਿਸੰਗੁ ਆਪੁ ਪੀੜਾਇਆ ॥ ਕਰੈ ਨਮਨ ਰਸਭੀ ॥ ਗੁ

ਅਮਿਓਚੁਆਇਆ ਗੁਰੂ ਸਕਰਖੰਡੁ ਅਚੰਗੁ ਭੋਗੁ
ਕੁਗਾਇਆ ਸਾਧਨ ਮੋੜਨ ਅੰਗੁ ਜਗੁ ਪਰਚਾਇ
ਆ॥ ੧੩॥ ਲੋਹਾ ਆਰਟਿ ਪਾਇ ਤਾਵਟਿ ਤਾਇਆ ਘ
ਣਾ ਅਹਰਟਿ ਹਟਿਵਾਇ ਦੁਖੁ ਸਹਾਇਆ ਅਹਸੀ
ਆਪ ਕੂਟਾਇ ਮੁਲੁ ਕਰਾਇਆ ਖਹੁਰੀ ਸਾਣਧਰਾਇ
ਅੰਗੁ ਹਛਾਇਆ ਪੈਰਾਂ ਰੇ ਫਿਰਖਾਇ ਸਿਕਲਕ
ਰਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਪੁਰਿਖਾ
ਇਆ॥ ੧੪॥ ਚੰਗਾ ਰੁਖੁ ਵਢਾਇ ਰਬਾ ਬੁਘੜਾਇ
ਆ ਛੇਲੀ ਹੋਇ ਕੁਹਾਇ ਮਾਸੁ ਵੰਡਾਇਆ ਅੰਦ

ਹੁਤਾਰਬਣਾਇਚੀਮਿਮਕ੍ਰਾਇਆਸਾਧਸਿਗਤਿਦਿ
 ਚਿਆਇਨਾਦੁਵਜਾਇਆਰਾਗਰੀਗਉਪਜਾਇਸ
 ਬਦੁਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਸਹਜਿ
 ਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ ਚੀਨਟੁਰੁਖਉਪਾਇਵਟਖੀਡੁਗਖਿ
 ਆਪਵਟੁਗਵਟੁਕਾਰਿਜਾਇਅਲਖੁਨਲਖਿਆ
 ਵਾਸੁਬਿਰਖਬੁਹਾਇਸਚੁਪਗਖਿਆਸਭੇਵਰਨਗ
 ਵਾਇਕੁਖਿਅਭੁਖਿਆਸਾਧਸਿਗਤਿਭੇਕੁਾਇਆਪਿ
 ਉਪੀਚਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਘੋਮੁਪਰਤ
 ਖਿਆ॥੧੬॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਸੇਵਕਮਾਵਣੀ

੬੪੯
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਭਿਖਫ ਕੀਰਾਂ ਪਾਵਣੀ ਲੇਖ
ਅਲੇਖ ਅਲਖ ਬਾਣੀ ਗਾਵਣੀ ਭਾਇਓ ਗਾਤਿਰ
ਸੁਇਖ ਅਮਿਉ ਚੁਆਵਣੀ ਭੁਲਿ ਨ ਭੂਰ ਭੁਵਿਖਨ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਾ ਵਿਖਲਵੈ
ਨਲਾਵਣੀ ॥੧੧॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀਲਖ ਰਾਜ ਨੀਰਭਰ
ਵਣੀ ਲਖ ਸੁਰਗਾ ਸਿਰਤਾ ਜਗਲਾਪੀ ਗਾਵਣੀ
ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਲਖ ਸਾਜ ਚੁਲਿ ਪ੍ਰਕਾਵਣੀ
ਸਾਧ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਗਰੀਬੀ ਆਵਣੀ ਅਨਹ
ਦਸ ਬਦ ਅਗਾਜ ਬਾਣੀ ਗਾਵਣੀ ॥੧੨॥ ਹੋਮ

ਜਗਲਖਭੁੰਗਚੰਟੇਚਬਾਵਣੀ ਤੀਰਥਪੁਰਬਸਿੰਜੇ
 ਗਪੇਰਧੁਵਾਵਣੀ ਗਿਅਮਾਨਧਿਅਮਾਨਲਖਜੇਗਸ
 ਬਦਸੁਣਾਵਣੀ ਰਹੈ ਨਸਹਸਾਸੋਗਝਾਤੀਪਾਵਣੀ॥
 ਭੁਵਨਲਾਦਿਚਿਅੰਗਨਲਹਰਿਭੁਗਾਵਣੀ ਲਿਖਿ
 ਸਿੰਜੇਗਾਵੇਜੇਗਾਗੁਰਮਤਿਆਵਣੀ॥੧੯॥ ਧਰਤੀ
 ਬੀਉਬੀਜਾਇਸਹਸਫਲਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਮੁ
 ਖਿਪਵਾਇਨਲੇਖਲਿਖਾਇਆ ਧਰਤੀਵੇਇਫ
 ਲਾਇਜੋਈਫਲੁਪਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਸਮਾ
 ਇਸਭੁਫਲਲਾਇਆ ਬੀਜੇਬਾਝੁਨਖਾਇਨਧ

ਰਤਿਜਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤਿਵਸਾਇਇਛੁ

ਪੁਜਾਇਆ ॥੨੦॥ ੧੪।ਚਉਦਾ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਕੁੜੇਬਾਦਿਸਾਹਦੁਨੀਅਦੇ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਥਾਨਾਬੁਹੈਹੈਇਨਉਨਾਥਅਨਾਥਨਿਥਾ

ਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਦਾਤਾਰੁਹੈਹੈਰਵਾਤੇਫਿਰਦੇਪਛੁ॥

ਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਕਰਿਕਰਤੂਤਿਨਿਨਾ

ਵਨਿਨਾਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਸਾਹੁਹੈਹੈਰਸਾਹਅਦੇ

ਸਾਹਉਚਾਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਵੇਦੁਹੈਹੈਰਵੇਦਸ

ਕੁਕੈਦਕੁੜਾਵੇ। ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਭਾਨਿਗੋਸਾਵੇ। ੧੪੫
 ੧। ਸਤਿਗੁਰੁਤੀਰਥੁਜਾਣੀਅੰਮੇਅਠਸਾਠਤੀਰਥ
 ਸਰਣੀਆਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਊਅਭੇਊਰੈਰੈਰਦੇਵਗੁ
 ਰਸੇਵਤਰਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸਿਪਗਸਿਅੰਲਖਪ
 ਰਸਪਖਾਕਸੁਹਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਰਜਾਤੁਪਾ
 ਰਜਾਤਲਖਸਫਲਪਿਆਏ। ਸੁਖਸਾਗਰੁਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰਖੁਰਤਨਪਦਾਰਥਸਿਖਸੁਣਾਏ। ਚਿਤਾ
 ਮਣਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਚਿਤਾਮਣੀਅਚਿਤਕਰਾਏ।
 ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਭਦੂਜੈਭਾਏ। ੨। ਲਖਚਉਰਸਿ

ਜੁਨਿਦਿਚਿਓਤਮਜੁਨਿਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀਅਖੀਦੇਖੇ
ਨਵਰਿਕਾਰਿਜਿਹਬਾਬਲੇਬਚਨਬਿਦੇਹੀਕੰਨੀ
ਸੁਣਵਾਸੁਰਤਿਕਾਰਿਦਾਸੁਲਏਨਕਿਸਾਸਸਨੇਹੀ
ਹਥੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਲਪੇਗੀਚਲਣਜੋਤਿਇਦੇ
ਹੀਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਮਨਮੁਖਮੁਰਖਮ
ਤਿਕਿਨੇਹੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਕੈਮਾਣਸਦੀ
ਮਨਆਸਧਰੇਹੀਪਸੁਪਰੇਤਹੁਬੁਗੀਹੁਰੇਹੀ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁਛਾਡਿਕੈਮਨਮੁਖੁਹੋਇਬੰਦੇਦ
ਬੰਦਾਹੁਕਮੀਬੰਦਾਹੋਇਕੈਨਿਤਉਠਿਜਾਇਸਲ

ਮੁਕਰੀਦਾ ਅਮਰਪਹਰਾ ਬਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਹਜੂਰੀ ੧੪੬
 ਖੜਾਰੀਦਾ ਨੀਦੂ ਖਨ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸੁਲੀਚ ਕੀਅ ੦
 ਰਹੈ ਰੁਹੀਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਲਾ ਧੁਪੁ ਛਾਉ ਸਿਰ ਭਿਤੈ ਦੁਖ ਸ
 ਤੀਦਾ ਅਮਾਤ ਸਬਾਜੀ ਸਾਰੁ ਦੇਖਿ ਰਣ ਵਿਚਿ ਘਾਇ
 ਲੁਹੈ ਮਰੀਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਜੂਨਿ ਕੁਵੰਦਾ ॥੪॥
 ਨਾਥਾ ਨਾਥ ਨੁਸੇਵ ਨੀਹੋਇ ਅਨਾਥੁ ਗੁਰੁ ਬਹੁ ਚੇਲੇ
 ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਪੀਥਾ ਪਾਪੁ ਰੰਡਾਰੇ
 ਲੇ ਪਾਇ ਪਾਰਿਟੁ ਕਰਮੰਗ ਦੇਸਿ ਕੀਨਾ ਦੁਵਾਜ ੦
 ਇਨਿ ਭੇਲੇ ਭੁਗਤਿ ਪਾਮਾ ਲਾਵੰਡੂ ਮੇਸਿ ਪਿਸਾ

੨੪੯
ਧਿਕਾਸਿਦਹਾਤੀਮੇਲੇ। ਬਾਰਹਪੰਥਚਲਾਇਦੇਬ ।
ਰਹਵਾਟੀਖਰੇਦੁਹੇਲੇ। ਦਿਟੁਗੁਰਸਬਦੁਨਸਿਝ
ਨੀਬਾਜੀਗਰਕਰਿਬਾਜੀਖੇਲੇ। ਅੰਨੈਅੰਨਖੁਹੀਠੇ
ਲੇ॥੫॥ ਸਚੁਦਤਾਰੁਦਿਸਾਰਕੋਮੰਗਾਰਿਅੰਨੈਮੰਗਣਿ
ਜਾਹੀ। ਢਾਢੀਦਾਗਾਵਦੇਵੈਰਦਿਰੋਧਜੋਧਸਾ
ਲਾਹੀ। ਨਾਈਗਾਵਨਿਸਿਦੜੇਕਰਿਕਰਤੂਤਿਮੁਏ
ਬਦਰਾਹੀ। ਪੜ੍ਹਦੇਭਟਕਾਦਿਤਕਾਰਿਕੁੜਕੁਸਤੁ
ਮੁਖਹੁਆਲਾਹੀ। ਹੋਇਅਸਰਿੰਪੁਰੇਹਿਤਾਪੀਤਿ
ਪਗੀਤੇਦਿਰਤਮੰਗਾਹੀ। ਢੁਗੀਆਮਾਹਨਿਪੰਖੀ

ਏਹਟਿਹਟਿਮੰਗਦੇਭੁਖਕੁਵਾਹੀ। ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁ
ਰੋਵਨਿਧਾਹੀ॥੬॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਚੇਤਿਓਕੀਤੇ
ਨੋਕਰਤਾਕਾਰਿਜਾਣੈ। ਨਾਰਿਭਤਾਰਿਪਿਆਰੁਕ
ਰਿਪੁਤਪੋਤਾਪਓਦਾਦੁਵਖਾਣੈ। ਧੀਆਭੈਣਾਮਾ
ਣੁਕਰਿਤੁਸਨਿਰੁਸਾਨਿਸਾਕਬਖਾਣੈ। ਸਾਹੁਰਪੀ
ਹਰਨਾਨਕੇਪਰਦਾਰੈਸਾਧਾਰੁਧਿਝਾਣੈ। ਚਜਾਮ
ਚਾਰਵੀਚਚਾਦਿਚਿਪੰਚਾਅੰਦਰਿਪਤਿਪਰਵਾਣੈ।
ਅੰਤਕਾਲਜਮਜਾਲਾਦਿਚਿਸਾਥੀਕੋਇਹੋਇਸਿ
ਝਾਣੈ। ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਜਾਇਜਸਾਣੈ॥੭॥ ਸਤਿ

੧੪੧.

ਗੁਰਸਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਛਡਿ ਕੂੜੇ ਸਾਹ ਕੂੜੇ ਵਣ ਜਾਰੇ
ਸਭਿ ਦਾਗਰ ਸਭਿ ਦਾਗਰੀ ਘੋੜੇ ਵਣ ਜ ਕਰ ਨਿਅ
ਤਿਭਾਰੇ ਰਤਨ ਪਰਖ ਜਵਾਰ ਹੀ ਹੀਰੇ ਮਾਣ ਕਵ
ਣ ਜ ਪਸਾਰੇ ਜੋਇ ਸਰਾਫ ਬਜਾਜ ਬਹੁ ਸੁਇ ਨਹੁ
ਪਾਕ ਪੜਤਾਰੇ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣ ਕਰਿ ਬੀਜਿ
ਲੁਣ ਨਿਬੋਹ ਲਾਇ ਸਥਾਰੇ ਲਾਹਾ ਤੇਟਾ ਦਰੁ ਸਰਾਪੁ
ਕਰਿ ਸੀਜੇ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਣਿ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦਿਣੁ ਦੁ
ਖ ਸੈ ਸਾਰੇ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੈਦੁ ਨ ਸੇਵਿ ਓਰ ਗੀਵੈ
ਦੁਨ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਵੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਿ ਲੋਕੁ ਮੋਹ

੧੪੮
ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਧੋਹੁ ਦਧਾਵੈ ॥ ਅਧਿਐ ਬਿਅਧਿ
ਓਪਾਧਿ ਚਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਮੇ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਵੈ ॥ ਅਵੈ
ਜਾਇ ਕੁਦਾਈ ਅੰਭੁ ਦਜਲ ਅੰਦਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਅਸਾਮ ਨ ਸਾਮੋ ਹਈ ਤਾਮ ਸੁਤਿ ਸਨਾਸਾਂਤਿ ਨਾਮਾ
ਵੈ ॥ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਪਾਇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਮੁਰਖੁ ਮ
ਗਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਦਿਣੁ ਕਉਣੁ ਛਡਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਛਡਿ ਕੈ ਅਠਸਤਿ ਤੀਰਥ ਨ ਵਣ
ਜਾਹੀ ॥ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ਕੈ ਜਿਉ ਜਲ ਜੇ
ਤਾਂ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ ਖਾਹੀ ॥ ਹਸਤੀ ਨੀਰਿ ਨ ਵਾਲੀ ਅਨ

ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਖੇਹਉਡਾਹੀ ॥ ਨਦੀ ਨਰੁ ਬੈਤੂਬ
ਤੀਤੀਰਬੁਦਿਸੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਬਰੁ ਨੀਰੁ ਪਖਾ
ਲੀਅੰਮੇਚਿਤਿਕਰੋਰੁ ਨ, ਭਿਜੇਗਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਰ
ਮੁਨਉਤਰੈਭੰਭੁਲਕੁਸੈਖਾਇਕੁਦਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ
ਦਿਣੁਪਾਰਨਪਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਸੁਪਰ
ਹਰੈਪਬਰੁਪਾਰਸੁਢੁਢਣਜਾਏ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਇ
ਕਧਾਤੁਕਰਿਲੁਕਦਾਫਿਰੈਨਪਰਗਟੀਆਏ ॥
ਲੇਵਣਵਾਸੁਭੰਦਾਸੁਹੋਇਆਇਆਧਾਰੀਕੁਰਮਿ
ਕੁਲਾਏ ॥ ਹਥੀਕਾਲਖਛੁਥਿਆਅੰਦਰਿਕਾਲ

ਖਲੋਕੁਲੁਲੁਲਾਏ। ਰਾਜਤੰਤੁਤਿਸੁਪਕਾਕ੍ਰਿਆਜਮ
 ਪੁਰਿਭੀਜਮਤੰਤੁਸਹਾਏ। ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਅਕਾਰ
 ਥਾਵੁਜੈਭਾਇਕੁਦਾਇਹਰਾਏ। ਗੁਰਪੁਰੇਦਿਣੁਭ
 ਰਮੁਨਜਾਏ॥੧੧॥ ਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਛਡਿਕੈਮੰਗਨਿ
 ਕਲਪਤੁਰਫਲਕਚੇ। ਪਾਰਜਾਤਲਖਸੁਰਗ
 ਸਣੁਆਦਾਗਵਣੁਭਵਣੁਦਿਚਿਪਚੇ। ਅਰਦੇ
 ਕਰਿਕਰਿਕਾਮਨਾਇਤਿਭੁਗਤਿਦਿਚਿਗਚਿਦਿ
 ਰਚੇ। ਤਾਰੇਹੋਇਅਗਾਸਚਕ੍ਰਿਓਕ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁ
 ਟਿਥਾਨਹਲੁਚੇ। ਮਾਪਿਓਹੋਏਕੇਤਵੇਕੇਤਕ੍ਰਿਅ०

੨੪੨
ਦੇਹੋਏਬਚੇ॥ ਪਾਪਪੁੰਨੁਬੀਉਬੀਜਦੇਦੁਖਸੁਖ
ਫਲਅੰਦਰਿਚਹਮਚੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਦਿਨੁਹਰਿਨ
ਪਰਚੇ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਰੁਛਛਿਕੈਭਵਜ
ਲਅੰਦਰਿਭੁਭੁਲਕੁਸੇ॥ ਲਹਰੀਨਾਇਪਛੜੀ
ਅਨਿਹਉਮੈਅਗਨੀਅੰਦਰਿਲੁਸੇ॥ ਜਮਦਰਿਬ
ਧੇਮਾਰੀਅਨਿਜਮਦੂਤਾਦੇਧਕੈਧੁਸੇ॥ ਗੋਇਲਿ
ਵਾਸਾਚਾਗਿਦਿਨਨਾਭਿਧਗਾਇਨਿਣੀਸੇਮੁਸੇ॥ ਪ
ਟਿਨਕੋਇਅਖਾਇਦਾਆਪੋਧਾਪੀਹੈਰਤਹੁਸੇ॥
ਸਾਇਰਦੇਮਰਜੀਵਫੁਕਰਨਿਮਜੁਗੀਖੇਚਲਖੁ

ਸੋ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗੁ ਭਗੁ ਸੋ ॥ ੧੩ ॥ ਚਿਤਾਮ ੧੫੦
ਇ ਗੁਰਛਕੁ ਕੋ ਚਿਤਾਮ ਇ ਚਿਤਾਨ ਗਵਾਏ ਸਚਿ
ਤਵਣੀ ਆਲਖ ਗਤਿ ਵਿਹੁ ਰਾਸਨ ਰਿਸਨ ਅਗ
ਨਿਬੁਝਾਏ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਅਗਲਾਮਾਣ ਕਮੋਤੀ ਅੰ
ਗਿਹ ਢਾਏ ਪਾਟਪਟ ਬਰਪੇਨ ਕੋ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮ
ਗਹ ਕਾਏ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਮਹਲ ਬਗੀਚੇ ਸੁਫ
ਲਫਲਾਏ ਸੁੰਦਰੀ ਨਾਗੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਧੋਰ
ਲਪਟਾਏ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਜਿਓ ਮਾਸਾਮਨ
ਸਾਦੁ ਖਿਦਿਹਾਏ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਜਮ ਪੁਰਜਾਏ ॥ ੧੪ ॥

ਲਖਤੀਰਥਲਖਵੇਵਤੇਪਾਹਸਲਖਹਸਾਇ
ਣਜਾਣੈ ਲਖਾਚੈਤਾਮਣਿਪਾਹਜਾਤਕਾਮਧੇਣ
ਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਆਣੈ ਰਤਨਾਸਟੁਸਾਇਹਘਣੇ
ਹਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸੋਭਾਸੁਲਤਾਣੈ ਲਖਪਦਾ
ਰਥਲਖਫੁਲਲਖਨਿਧਾਨਅੰਦਰਿਫੁਰਮਾਣੈ॥
ਲਖਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਲਖਲਖਨਾਥਅਵਤਾਰਸੁ
ਹਾਣੈ ਵਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਦਾਤੇਕਉਣਸੁਮਾਰੁ
ਵਖਾਣੈ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਨਕੁਰਬਾਣੈ॥੧੫॥
ਤਨਾਦੇਖੈਸਭੁਕੋਰਤਨਪਾਹਭੂਵਿਰਲਾਕੋਈ॥੧੬॥

੧੫

ਗਨਾਦਸਭਕੋਸੁਣੈਸਬਦਸੁਗਤਿਸਮਝੈਵਿਰ
 ਲੋਈ। ਗੁਰਸਿਖਰਤਨਪਦਾਰਥਾਸਾਧਸਿਰ
 ਤਿਮਿਲਿਮਾਲਪਰੋਈ। ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਆ
 ਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਪਰਚਾਰੋਈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਿਫਾਣੈਸੋਈ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਾਜਿਪਗੁਪਰਮਾਪਿਆਲਾਜ
 ਣਜਣੋਈ। ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਰੋਈ॥੧੬
 ॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਅਮੋਲੁਰੋਰੋਇਅਮੋਲੁਸਾਧ
 ਸਿਗੁਪਾਏ। ਅਖੀਦੁਇਨਿਰਮੋਲਕਾਸਤਿਗੁਰ

ਦਰਸਾਧਿਅਨਲਿਵਲਾਏ ॥ ਸਤਕੁ ਸੀਸੁ ਅਮੋਲੁ
ਹੈ ਚਰਣ ਸਰਦ ਗੁਰ ਧੁੜਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸੁਣੁ
ਅਮੋਲ ਕਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਣਿ ਸਮਝਿ ਸੁਣਾਏ ॥
ਹਸਤ ਚਰਣ ਨਿਰਮੋਲ ਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਸੇ
ਵ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਦਾ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਗੁ
ਰ ਉਪਦੇਸੁ ਦਸਾਏ ॥ ਪਾਤਿ ਪਰਵਾਣੈ ਤੋ ਲਿਤੁ ਲ
ਏ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕਾਗਿ ਨਿਮਿਅੰ ਚਿਤ੍ਰ
ਲਿਤ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗਰਬੁ ਕੀਡੁ ਵਿਚਿਰ
ਖਿਅਾ ਜੀਉ ਪਾਇਤ ਨੁਸਾ ਜੇ ਸੁਹਾਇਆ ਮੁਹੁ ਅੰ

ਖੀਦੇਨ ਕੁਕੀਨ ਹਥ ਪੈਰ ਵੰਦ ਵਾਲ ਗਣਾਇਆ
ਗਦਿਸਾਟਿ ਸਬਦ ਗਾਤਿ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਰਾਗ ਹੰਗਰ
ਸਪਰਸ ਲੁਭਾਇਆ ਓਤ ਮੁਕੁ ਲੁਭਿਤ ਮੁਜਨ ਮੁ
ਰੋਮ ਰੋਮ ਗਾਣਿ ਅੰਗ ਸਬਾਇਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਮੁ
ਹਿਦੁਧਿ ਦੇ ਕਾਰਿ ਮਲ ਮੂਰੁ ਸੂਰੁ ਦਿਚਿ ਆਇਆ ਹੋ
ਇਸਿਆਣਾ ਸਮਾਝਿ ਆਕਰਤਾ ਛਾਡਿ ਕੀਤੇ ਲਪਟਾ
ਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦਿਣੁ ਮੋਹਿ ਆਮਾਇਆ ੧੯॥ ਮ
ਨ ਮੁਖ ਮਾਣਸ ਦੇਹ ਤੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਅਚੇਤ ਚੀਰੇ ਗੇਰਾ
ਤੋਇ ਸੁਚੇਤ ਅਚੇਤ ਹੋਇ ਮਾਣਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਲਿ

ਹੇਰੇ ਘਸੁਨਮੰਗੋ ਘਸੁਤੇਪੰਖੇਰੂਪੰਖੇਰੂਘੇਰੇ ਘਰੇ
ਗਸੀ ਲਖਜੂਨਿ ਵਿਚਿ ਉਤਮਮਾਣਸਜੂਨਿ ਭਲੇ
ਗੇ ਉਤਮਮਨ ਬਚਕਰਮਕਾਰਿ ਜਨਮਮਰਣਭਵ
ਜਲੁਲਖਫੇਰੇ ਗਾਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੈ ਸੁਖਵਿਚਿ
ਦੁਖੁਹੋਇਭੁਲੇਭੁਲੇਗੇ ਕੁਤਾਹਾਜਬਹਾਲੀਅੰ
ਚਕੀਚਟਣਜਾਇਅਨੇਗੇ ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣਗਰ
ਭਵਸੇਗੇ ॥੧੯॥ ਵਣਿਵਣਿਵਣਿਵਾਸੁਦਣਾਸਪਤਿਚੰ
ਦਨਬਾਝੁਨਚੰਦਨੁਹੋਈ ਘਰਬਤਿਪਰਬਤਿਅ
ਸਟਧਾਤੁਪਾਰਸਬਾਝੁਨਕੰਚਨੁਸੋਈ ਚਾਰਿਵ

ਰਨਛਿਅਦਰਸਨਾਸਾਧਸੀਗਾਤਿਵਿਣੁਸਾਧੁਨ ੧੫੩
ਕੋਈ। ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਧਸੀਗਾਤਿਜਾਵੇਈ। ਸਬਤਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣੁ
ਰੋਇਪਿਰਮਾਪਿਆਣਾਮਾਪਿਓਪਿਓਈ। ਮਨਿਉਨ
ਮਨਿਤਨਿਦੁਬਲੇਦੇਹਬਿਦੇਹਸਨੇਹਸਥੇਈ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਅਲਖਲਖੋਈ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੀਗੁਮਾਇਆਮੰਦਰਿਕਰਨਿ
ਓਦਾਸੀ। ਜਿਉਜਲਅੰਦਰਿਕਵਲੁਹੋਸੁਰਜਿ
ਧਿਆਨੁਅਗਾਸਨਿਫਾਸੀ। ਚੰਦਨੁਸੰਘੀਵੇੜੁ

ਅਸੀਤੁਲੁਸਾਂਤਿਸੁਰੀਧਾਦਿਗਾਸੀਸਾਧਸੀਗਤਿ
ਸੀਸਾਰਦਿਚਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਹੁਜਿਬਿਲ
ਸੀਜੋਗਜੁਗਤਿਭੋਗਭੁਗਤਿਜਿਦਿਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਿਅਫੁਲਅਬਿਨਾਸੀਪਾਰਬਹੁਪੁਰਨਬਹੁ
ਗੁਰਪ੍ਰੇਸਰੁਆਸਨਿਰਾਸੀਅਕਬਕਥਾਅਬਿ
ਗਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ੨੧॥ ੧੫॥

ਪੰਨਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭਦੰਨੀਵੀਧਗਤਿਹੋਇਦਰਗਹਅੰਦ
ਰਿਮਿਲੀਵਰਾਈਕੋਈਗੋਬੰਦਾਹਿਹਲੁਕੋਮਲ

ਮੁਕੁਕੁਮੁਕੁਕੁਰਾਣੀ ਗਲਿ ਬਿਰਸੇਈ ਕੋਕਰੇਚੋਅ ॥ ੧੫੪ ॥
ਚੰਦ ਨੁਪੁਜਚਕਾਣੀ ਜੇਹਾਬੀਜੇਸੋਲੁਣੇਜੇਹਾਬੀ
ਉਤੇਹੋਫਲੁਪਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਹਜ
ਘਰੁਆਪੁਗਦਾਇਨਆਪੁਗਣਾਣੀ ਜਾਗਰੁਸੁ
ਪਨਸੁਖੋਪਤੀਉਨਮਨਿਮਗਨਰਹੋਲਿਵਲਾਣੀ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਾਦਿਕਮਾਣੀ ॥੧॥ ਧਰਤੀ
ਅੰਦਰਿਜਲੁਕਸੇਜਲੁਬਹੁਰੰਗੀਰਸੀਮਿਲੰਦਾ
ਜਿਉਜਿਉਕੋਚੁਲਾਇਦਾਨੀਵਾਹੋਇਨੀਵਾਣਿ
ਚਲੰਦਾਸੁਪੇਤਤਾਹੋਇਕੋਛਾਵੈਠੰਢਾਹੋਇਹੰਦ ॥

॥ ਨਾਵਨੁ ਜੀਵਦਿਆਂ ਮੁਇਆ ਪੀਤੈ ਸਾਂਤਿ ਸਿਤੋਖੁ
ਰੇਵੰਦਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਦਾ ਮੇਲਿ ਆਨੀ ਦੇ ਸਰਵ
ਰਜਾਇ ਟਿਕੰਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਭਾਉ ਭਉ ਸ
ਹਜੁ ਬੈਰਾਗੁ ਸਦਾ ਵਿਗਸਿਦਾ ॥ ਪੂਰਣ ਪਰਉਕਾ
ਰੁ ਕਰੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਲ ਵਿਚਿ ਕਵਣੁ ਆਲਿਪਤੁ
ਹੈ ਸੀਗਵੇਖ ਨਿਰਵੇਖ ਰਹੰਦਾ ॥ ਗਤੀ ਭਵ ਰੁਲੁ
ਕੁਇਦਾ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿਦਾ ॥ ਭੁਲਕੇ
ਸੁਰਜਾਧਿ ਆਨੁ ਧਰਿ ਪਰਫਲੁ ਤੁਹੋਇ ਮਿਲੇਹ
ਸੀਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜ ਪਰਵਰਤਮਾ

ਨਮੰਦਰਿਦਰਤੰਦਾ ਲੋਕਾਚਾ ਗੀਲੋਕਾਵਿਚਿਦੇ
 ਦਵੀਚਾ ਗੀਕਰਮਕਰੰਦਾ ਸਾਵਧਾਨੁਗੁਰਗਿਆ
 ਨਵਿਚਿਜੀਵਨਮੁਕਾਤਿਜੁਗਾਤਿਵਿਚਿਰਚੰਦਾ
 ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸੀਦਾ ॥੩॥ ਧਰਤੀ
 ਅੰਦਰਿਬਿਰਖੁਹੋਇਪਹਿਲੋਦੇਜਰੂਪੇਰਟਿਕਾਣੀ॥
 ਉਪਰਿਝੁਲੇਝੁਟੁਲਾਠੀਢੀਢੁਭਾਉਸੁਹਾਣੀ॥ਪਦ
 ਟੁਪਾਣੀਪਾਣਾਸਹੈਸਿਰਤਲਵਾਇਆਨਿਹਚਲੁ
 ਜਾਣੀ॥ਫੁਲੁਦੇਵਟੁਵਗਾਇਆਸਿਰਿਕਲਵਤੁ
 ਲੇਲੇਹੁਤਰਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਪਰ

੧੫੫

ਉਪਕਾਰੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਜੀਮਤੁ ਨ ਸਤੁ ਨ ਮੋਹੁ ਧੋਹੁ ਸ
ਮਦਗਸੀ ਗੁਰਸਬਦ ਸਮਾਈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁ
ਰਮਾਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥੪॥ ਸਾਗਰ ਅੰਦਰਿ ਬੋਹਿਥਾ
ਵਿਚਿ ਮੁਹਾਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਭਾਰ ਅਥਰਬ
ਣਲਦੀ ਅੰਲੇਵਾ ਪਾਰੁ ਚੜ੍ਹਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਸਾਇਰ
ਲਹਰ ਨਾਦਿ ਆਪਈ ਅਤਿ ਅਸਗਾਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅ
ਪਾਰੀ ਬਹਲੇ ਪੁਰਲੀਘਾਇ ਦਾਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ਦੂਟ ਚਉਦੇ ਦੀ ਮੋਹੋ ਨਿਲਾਹਾ ਲੇਲੇ
ਕਾਜ ਸਦਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਭਵ

ਜਲਾਮੰਦਰਿ ਦੁਤੰਰਤਾਰੀ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਜੁਗ
 ਤਿਨਿ ਰੰਕਾਰੀ॥੫॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨੁ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਦ
 ਠਖੰਡੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸੈ ਉਜਾੜੀ॥ ਪਾਸਿ ਨਿਵਾਸੁ ਦਣਾ
 ਸਪਤਿ ਨਿਹਚਲਣਾ॥ ਇਉਰਧਤੁ ਪਤਾੜੀ॥ ਪਵਣੁ
 ਗਵਣੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕਾਰਿ ਗੰਧਸੁਰੀ॥ ਧਉਲਾਸਉ ਪਾੜੀ
 ॥ ਅਫਲਸਫਲਸਮਦਰਸਹੋਇ ਕਰੇਵਣਾਸ
 ਪਤਿਚੰਦਨਵਾੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਸਾਧ
 ਸਿਗੁਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰੈ॥ ਦਿਹਾੜੀ॥ ਅਉਗੁਣਕੀਤੇ
 ਗੁਣਕਰੈ॥ ਕਚਪਕਾਈਉ ਪਰਿਵਾੜੀ॥ ਨੀਰਨਤੁਬੈ

ਅਗਿਨਸਾੜੀ ੫੬। ਗਾਤਿਅਨੇਰੀਅੰਧਕਾਭਲਖ
ਕੋਰੋਕਿਚਮਕਨਤਾਰੇ ॥੫੬॥ ਪਰਦੀਵੇਬਾਣੀਅ
ਨਿਪਰਪਰਤਕਾਨਿਚੋਰਚਗਾਰੇ ॥੫੭॥ ਪਟਣਪ
ਰਬਾਰੀਆਵੇਦੇਤਾਕਸਵਨਿਨਰਨਾਰੇ ॥੫੮॥ ਜੁਰਜੋ
ਤਿਉਦੋਤੁਕਾਰਿਤਾਰੇਗਾਤਿਅਨੇਗਨਿਵਾਰੇ ॥੫੯॥ ਬਿਧਨ
ਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਨੁਵੀਚਾਰੇ ॥੬੦॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸਿਗੁਪਸੁਪਰੇਤਪਤਿਤਨਿਸ
ਤਾਰੇ ॥੬੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਗੁਰੂਪਿਆਰੇ ॥੬੨॥ ਅਨਸਰੋਦ
ਰੁਆਖੀਅੰਮੇਉਪਾਰਿਹੰਸਸੁਵੰਸਵਸੀਦੇ ॥੬੩॥ ਮੋਤੀਮਾ

ਠਕਮਾਨਸਾਰਿ ਚੁਟਿ ਚੁਟਿ ਹੀ ਸਮਝੋ ਲਚਰੀ ਦੇ॥
 ਖੀਰੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਵਾਰ ਦੇ ਲਹਰੀ ਅੰਦਰਿ ਫਿਰ
 ਨਿਤ ਰੰਦੇ॥ ਮਾਨਸ ਰੋਵਰੁ ਛਡਿ ਕੈ ਹੋਰ ਰਤੁ ਥਾਇਨ
 ਜਾਇ ਬਹਿੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸਿੰਗੁ
 ਪਰਮ ਹੀ ਸਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁੰਦਰੇ॥ ਇਕਮ ਨਿ ਇਕੁ ਧਿ
 ਮਾਇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਇਨ ਜਾਇ ਫਿਰੰਦੇ॥ ਸਬਦ ਸੁ
 ਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖ ਲਖੰਦੇ॥੨॥ ਪਾਰਸੁ ਪਥਰੁ
 ਆਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਿ ਆਰਹੈ ਨ ਆਪੁ ਜਣਾਏ॥ ਵਿਰਲ
 ਕੋਇ ਸਿਧਾਣ ਦਾਖੋ ਜੀਖੋ ਜਿਲਾਏ ਸੋ ਪਾਏ॥੫॥

੧੫੧

ਰਸੁਪਗਸਿਅਪਰਸੁਹੋਇਅਸਟਧਾਂਤੁਇਕ
ਧਾਤੁਕਰਾਏ। ਬਾਹਰਵੰਨੀਹੋਇਕੋਕੀਚਨੁਮੁਲਿ
ਅਮੁਲਿਵਿਕਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸਿੰਗੁ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਘੜਘੜਾਏ। ਚਰਣਿ
ਸਰਣਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋਇਸੇਸਾਰੀਨਿਰਕਾਗੀਤੁ
ਏ। ਘਰਿਬਾਗੀਹੋਇਨਿਜਘਰਿਜਾਏ॥੨॥ ਚਿੰ
ਤਾਮਣਿਚਿਤਾਹਰੈਕਾਮਧੇਣੁਕਾਮਨਾਪੁਜਾਏ। ਫ
ਲਫਲਿਦੇਦਾਪਾਰਜਾਤੁਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਨ
ਵਨਾਥਲੁਕਾਏ। ਦਸਅਵਤਾਰਅਕਾਰਕਾਰਿ

ਪੁਰ ਖਾਹਬ ਕਾਰਿ ਨਾਵ ਗਾਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਸਬ
ਦਸੁ ਰਤਿ ਲਿਵ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਕਬੀ
ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਲਹੋਇ ਅਛ ਲਛ ਲਾਏ ॥ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਆਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤੇਲਿ ਅਤੇ ਲੁਨ ਤੇਲੀ ਅੰਮੇ
ਤੂਲਿਨ ਤੂਲਾ ਧਾਰਿ ਤੇਲਾਇਆ ॥ ਲੇਖਿ ਅਲੇਖੁ
ਨਾਲਿ ਖੀਅੰਮੀ ਗੁਨ ਅਖਰੁ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਆ ॥

੧੫੮

ਮੁਲਿਅਮੁਲੁਮੁਲੁਲੀਅੇਲਖਪਦਾਰਥਲਵੈਨ
ਲਾਇਆਬੋਲਿਅਮਬਲੁਨਬੋਲੀਅੇਸੁਣਿਸੁ
ਇਅਪਣੁਆਪਿਸੁਣਾਇਆਅਗਮੁਅਥਾ
ਹੁਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਪਾਇਆ
ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਅੇਕੇਵਰੁਕਾਦਰੁਕਿਤੁ
ਪਾਰਿਅਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁ
ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਅਲਖੁਲਖਾਇਆ
ਪਿਰਮਪਿਅਾਲਾਅਜਰੁਜਰਾਇਆ॥੧੧॥ਸਾ
ਦਹੁਸਬਦਹੁਬਾਹਰਾਅਕਥਕਥਾਕਿਉਜਿਹ

ਬਾਜਾਣੇ ਓਸਤਤਿ ਨਿਦਾਬਾਹਰ ਕਥਨੀ ਬਦ
 ਨੀਵਿਚਿਨ ਅਣੇ ਗਿਧਸਪਰਸ ਅਗੋਚਰ
 ਨਾਸਸਾਸਹੈ ਗਤਿ ਹੈ ਗਣੇ ਵਰਨਹੁਚਿਹਨਹੁਬ
 ਹਰਾਇਸਟਿਅਦਿਸਟਿਨਾਧਿਅਨੁਧਿਕਾਣੇ ॥
 ਨਿਗਲੀਬੁਅਵਲੀਬਾਦਿਨੁਧਗਤਿਅਗਾਸਿ
 ਨਿਦਾਸੁਦਿਗੁਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੀਡਿਹੈਨਿ
 ਹੀਕਾਰੁਗੁਰਸਬਦੁਸਿਧਾਣੇ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਨੇ
 ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਗੰਮੁਹੈਜਿਉ
 ਜਲਅੰਦਰਿਮੀਨੁਚਲੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਲ

੧੫੯

ਖੁਰੇ ਜਿਉ ਪੰਥੀਆ ਗਾਸ ਉਡੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਹ
ਹਰਾਸਿ ਹੋਹ ਰਿਚੰਦ ਉਰੀ ਨਗਾਰੁ ਵਸਿਦਾ ਚਾਰੀ
ਵਰਨ ਤੀਬੋ ਲਰਸੁ ਪਰਮਾਪਿਆਲੈ ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹੰਦਾ
ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਲੁ ਹੋਇ ਚੰਦ ਨਵਾਸੁ ਨਿ
ਵਾਸੁ ਕਰੰਦਾ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣੁ ਸੁਗਤਿ
ਕੂਜੇ ਕੂਰਮ ਹੰਸੁ ਹੰਸਵੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ
ਅਲਖੁ ਲਖੰਦਾ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕਵੇਦਾਂਸਣੇ
ਤਨੇਤ ਕਾਰਿਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ਮਹਾਦੇਵ ਮਦਧੁਤ
ਹੋਇ ਨ ਮੋਨ ਮੋਕਾਰਿ ਧਿਆਨਿ ਨ ਆਇਆ ਦਸ

ਅਵਤਾਰਾਅਕਾਰੁਕਾਰਿਏਕੰਕਾਰਨਾਅਲਖੁਲਖ ॥ ੧੬੦ ॥
ਇਆ ਗਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲੈਨਾਥਨਉਆ
ਵਿਪੁਰਖਆਵੇਸੁਕਰਾਇਆਸਹਸਨਾਵਲੈਸ
ਹਸਮੁਖਸਿਮਰਣਿਸਿਖਨਨਾਉਇਆਇਆਲੈ
ਮਸਤਪੁਕਾਰਿਸਾਧਨਾਉਮੈਸਾਧਿਨਸਾਧੁਜਦਾ
ਇਆ ਗਿਰਿਰੁਜੀਵਨੁਬਹੁੰਦੁਦਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖੁਫਲੁਪਲੁਨਚਖਾਇਆਕੁਦਗਤਿਅੰਦਰਿ
ਕੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਫ
ਲੁਸਾਧਮੀਗੁਭਗਤਿਵਢੁਲੁਹੋਇਵਸਿਗਤਿ

ਆਇਆ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਾਸਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਵਿਚਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਪਾਰਬਹੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ਰੋਮ
 ਰੋਮ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਓ ਨੁ ਕਾਰਿ ਬਹਮੰਡ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਸਮ
 ਇਆ ਬੀਅਹੁ ਕਾਰਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ਵਡੁ ਫਲ ਅੰ
 ਦਰਿ ਫਰਿਬੀਓ ਵਸਾਇਆ ਅਮੀਓ ਪੀਅਣੁ
 ਅ ਜਰੁ ਜਰਣੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਜਣਾਇਅ
 ਅ ਅੰਜਨੁ ਵਿਚਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥
 ਮਹਿਮਾ ਮਹਮਹ ਕਾਰਿ ਵਿਚਿ ਮਹਮਾਲਖਨ ਮਹਿ

ਮਾਜਾਣੈ ਲਖਮਹਾਤਮਮਹਾਤਮਾਤਿਲੁਨਮ
 ਹਾਤਮੁਆਖਿਵਖਾਣੈ ਉਸਤਤਿਵਿਚਿਲਖ
 ਉਸਤਤੀਪਲਉਸਤਤਿਅੰਦਰਿਹੈਰਾਣੈ ਅਚ
 ਰਜਾਵਿਚਿਲਖਅਚਰਜਾਅਚਰਜਾਅਚਰਜ
 ਚੋਜਾਵਿਡਾਣੈ ਵਿਸਮਾਈਵਿਸਮਾਦਲਖਵਿਸਿ
 ਮਦਹੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਹਾਣੈ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅ
 ਤਿਅਗਮਹੈਅਕਥਕਥਾਆਖਾਣਵਖਾਣੈ ਲ
 ਖਪਰਵਾਣਪਰੈਪਰਵਾਣੈ ੧੬੧ ਅਗਮਹੁਅ
 ਗਮੁਅਗਮੁਹੈਅਗਮੁਅਗਮੁਅਤਿਅਗਮੁਸੁ

੨੨
ਣਾਏ ਅਲਖਹੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਅਲਖੁ ਅ
ਲਖੁ ਲਖੁ ਅਲਖੁ ਧਿਆਏ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰ
ਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਾਏ ਅਗੋਚਰੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਾਏ ਪਾਰਬ
ਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬਹਮੁ ਸਾਧਿ ਸਿਗਤਿ ਅਗਾਧਿ ਅਲ
ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਗਮਰ ਸੁਭਗਤਿ ਵਛ
ਲੁਹੈ ਇਅਛੁ ਲੁਛੁ ਲਾਏ ਵੀਹੈ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾ
ਉਚੜਾਏ ॥੧१॥ ਪਾਰਬਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬਹਮੁ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ

ਆਗਾਧਿਬੈਧਗੁਰਮੁਰਤਿਹੋਇਅਲਖੁਲਖਾਇ
 ਆਸਾਧਸੀਗਤਿਸਾਚਿਖੰਡਿਰਿਵਿਚਿਕੁਗਤਿਦ
 ਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆਚਾਰਿਦਰ
 ਨਿਇਕਦਰਨਹੋਇਆਦਿਪੁਰਖਆਵੇਸੁਕਰ
 ਇਆਧਿਆਨਮੁਲਦਰਸਨੁਗੁਰੂਛਿਅਦਰ
 ਸਨਦਰਸਨਦਿਚਿਆਇਆਆਪੇਆਪਨਆ
 ਪੁਜਣਾਇਆ॥੧੮॥ਚਰਣਕਦਲਸਰਣਗਤੁ
 ਸਾਧਸੀਗਤਿਮਿਲਿਗੁਗਸਿਖਆਏਅਮੀਬ੍ਰਿਤੁ
 ਦਿਸਟਿਨਿਹਾਝਕਾਰਿਦਿਬਾਹਿਸਟਿਦੇਪੈਗੀਪਾ

ਏ ਚਰਣਰੇਣੁ ਮਸਤਕਿ ਤਿਲਕੁ ਭਰਮਕਰਮ
ਵਾਲੇ ਖੁਮਿਟਾਏ ਚਰਣਦਰੁ ਲੈ ਅਚਮਾਨੁ
ਹਉ ਮੈਦੁ ਬਿਧਾਰੋ ਗੁਗਵਾਏ ਪੇਗੀਪੇ ਪਾਕੂਹੋਇ
ਜੀਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਸਹਜ ਪਾਰਿ ਆਏ ਚਰਣਕਦਲ
ਦਿ ਚਿਭੁਦਰਹੋਇ ਸੁਖ ਸਿਪਟ ਮਕਰੀਦਿ ਲੁਭਾਏ
ਪੁਜ ਮੂਲ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਦੁਤੀ ਆਨਾ ਸਤਿਲ
ਵੈਨ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਗੁਰਸਰਣਾ
ਏ ॥੧੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੇਵਲਖ ਮਹਾਭਰ
ਥਰਾ ਮਾਇਣ ਮੇਲੇ ਸਾਰਗੀਤਾ ਲਖ ਭਾਗ

ਵਤਜੋਤਕਵੈਦ ਚਲੀਤੀਖੇਲੇ ਚਉਦਹਵਿਦਿ
ਆਸਾਂਅੰਗੀਤਬਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਰਭੇਲੇਸ
ਨਕਾਦਿਕਲਖਨਾਰਦਾਸੁਕਾਬਿਆਸਲਖਸੇਖਨ
ਵੇਲੇ ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਣਘਟੇਦਰਸ
ਨਦਰਨਗੁਰੁਬਹੁਚੇਲੇ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਗੁਰਾਂਗੁ
ਗੁਮੰਤ੍ਰਮੁਲਗੁਰਬਚਨਸੁਹੇਲੇ ਅਕਥਕਥਾ
ਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਕੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਖਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ॥੨੦॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥ
ਆਖੀਅਨਿਲਖਪਦਾਰਥਹੁਕਾਮੀਬੰਦੇਗਿ

੧੬੩

ਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲਖਸੇਵਕੀਕਾਮਧੇਣੁਲਖ
 ਵਗਚਰੀਦੇ। ਲਖਪਾਰਸਪਥਰੇਲੀਆਂਪਾਰ
 ਜਾਤਲਖਬਾਗਫਲੀਦੇ। ਚਿਤਵਣੁਲਖਿਚਿ
 ਤਾਮਣੀਲਖਗਸਾਇਕੁੰਰਦੇਛੰਦੇ। ਲਖਰਤਨ
 ਰਤਨਗਗਾਸਭਨਿਧਾਨਸਭਫਲਸਿੰਹੀਦੇ। ਲ
 ਖਭਗਤੀਲਖਭਗਤਹੋਇਕਗਮਾਤਪਰਚੈਪ
 ਰਚੀਦੇ। ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਸਾਧਸਿਗੁਪਗਮਪਿ
 ਮਾਣਾਮਜਰੁਜਰੀਦੇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਸਤਸਿਗੁ
 ਮਿਲੀਦੇ॥੨੧॥ ੧੧੬॥ ਸੇਲਾਃ ॐ ॐ ॐ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਅਗਮੁ ਅ
 ਬਾਹੁ ਮਾਥਿ ਚਉਦਹ ਤਨ ਅਮੋਲ ਕਢਾਏ ॥ ਸਸੀਅ
 ਰੁ ਸਾਰੰਗ ਧਣੁ ਮੁਖਿ ਕਉ ਸਤ ਕਲੰਛ ਧਨੰਤਰ
 ਪਾਏ ॥ ਅਰੰਭੁ ਕਾਮ ਧੋਣੁ ਲੈ ਪਾਰਜਾਤੁ ਅਸੁ ਅ
 ਮਿਥ ਪੀਆਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਤਿ ਗਜ ਸੰਖੁ ਬਿਖੁ ਦੇਵ
 ਦਾਨੁ ਮਿਲਿ ਵੰਡਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਮਾਣੁ ਕਮੋਤੀ ਗੀਰਿ
 ਆਬਹੁ ਮੁਣਿ ਸਭੁ ਕੋਵ ਗਸਾਏ ॥ ਸੀਖੁ ਸਮੁੰਦਹੁ ਸਖ
 ਣਾਧਾਰਾ ਦੇਵੈ ॥ ਇਸੁਣਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਗੁਰ

ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਓਪਦੇ ਸੁਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਨਿ
ਰਫਲੁ ਅਹਿ ਲਾਜ ਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਨਿ ਗਮਲੁ
ਨੀਰੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸੁਭ ਰਿਸ ਰਵ ਰਿਕਵ ਲਫਲੈ
ਦੇ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਅਤਿ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੋਇ ਮਹ
ਰਕੰਦੇ ॥ ਭਵ ਗੰਧਾਂ ਸਾਵੀਝਵਾਣਿ ਖੋਜਹਿ ਏਕੋ ਖੋਜਿ
ਲਹੰਦੇ ॥ ਲੋਕੁ ਲੁਕੁ ਤਿਸ ਕਰੰਦ ਰਸਿ ਦੂਰਿ ਦਿਸਿ ਤ
ਰਿਆਇ ਮਿਲੈ ਦੇ ॥ ਸੁਰਜੁ ਗਗਨਿ ਉਦੈ ਤੁਹੈ ਇ
ਸ ਰਵ ਰਿਕਵ ਲਾਪਿ ਅਨੂਪ ਰੰਦੇ ॥ ਭੂਭੂ ਚਿਕੜਿ
ਵਾਸੁ ਹੈ ਕਵਲ ਸਿਵਾਣਿ ਨ ਮਾਣਿ ਸਕੰਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ

ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਉਪਦੇਸਰਹਤਨਰਹੰਦੇ
ਅਸਤਕਿਭਾਗਜਿਨ੍ਹਦੇਮੰਦੇ ॥ ਘਾਤੀਰਥਪੁਰ
ਬਸੀਜੋਗਲੋਗਚਹੁਕੁੰਡਾਦੇਆਇਜੁੜੀਦੇ ॥ ਚਾ
ਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ
ਕਰੀਦੇ ॥ ਜਪਤੁਪਸਿਜਮਹੇਮਜਗਦਰਤਨੇਮ
ਕਰਿਵੇਦਸੁਣੰਦੇ ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਣ
ਜੁਗਤਿਦੇਵੀਦੇਵਸਥਾਨਪੁਜੀਦੇ ॥ ਬਗਾਬਗੇ
ਕਪੜੇਕਰਿਸਮਾਧਿਆਪਗਧਨਿਵੰਦੇ ॥ ਸਾਧ
ਸਿਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਨਚਾ

੧੬੫

ਲਚਲੀਦੇ ਕਪਟਸਨੇਹੀਫਲੁਨਲਹੀਦੇ॥੩॥
ਸਾਵਟਿਵਟਹਰੀਆਵਲੇਵੁਫੇਸੁਕੈਅਕੁਜ
ਵਾਹਾ॥ਤਿਪਤਿਬਬੀਹੇਸਾਤਿਬੁਦਾਸਿਪਾਅੰਦਰਿ
ਮੋਤੀਭਾਹਾ॥ਕਦਲੀਵਟਹੁਕਪੁਰੁਹੋਇਕਲ
ਰਿਕਵਲੁਨਹੋਇਸਮਾਹਾ॥ਬਿਸੀਅਗਮੁਹਿਕ
ਲਕੁਟਹੋਇਧਾਤੁਸੁਪਾੜਕਪਾੜਦੁਰਾਹਾ॥ਸਾਧ
ਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੁਟਿਸਾਂਤਿਨਆਵੇਓਭੇਸਾ
ਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਮਨਮੁਖਾਬ
ਦਗਾਹੀਬਦਗਾਹਾ॥ਮਨਮੁਖਟੇਟਾਗੁਰਮੁਖਿ

ਲਾਗਾ ॥੪॥ ਫੁਟਫੁਟਾਵਿਚਿ ਫੁਟਾਸਪਤਿ ਇਕੋ
ਧਰਤੀ ਇਕੋ ਪਾਣੀ ॥ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਫੁਲ ਫੁਲ ਸ
ਦਸੁ ਗੰਧਾਸਨ ਬੰਧਾਵਿ ਡਾਣੀ ॥ ਉਚਾ ਸੀਮ ਲੁਝੰਟੁਲ
ਨਿਹ ਫਲ ਚੀਲੁ ਚਰੈ ਅਸਮਾਣੀ ॥ ਜਲ ਦਾਵਾਂ
ਸੁਵਡਾਈ ਅੰਦ੍ਰੁ ਲੀਆਵ ਜਨਿ ਬੇਬਾਣੀ ॥ ਚੰਦ
ਨਵਾਸੁ ਫੁਟਾਸਪਤਿ ਵਾਸੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਗ ਧਰਵਾਣੀ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਰਿਦੈ ਨਵ ਸੇਅ
ਭਾਗ ਪਰਾਣੀ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਭਗਮ ਭੁਲਾਣੀ
॥੫॥ ਸੁਭੁ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤਿਕ ਰਿਚਾ ਨ ਟੁਕਰੈ ਅਨੇਕੁ

੧੬੬

ਗਵਾਏ ॥ ਕਿਰਤਿ ਦਿਹਤਿ ਜਗਿ ਵਰਤਮਾਨਸ
ਭਨਾਈਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪਸੁਪੰ ਖੀਮਿਰਗਾ
ਵਲੀਭਾਖਿ ਮਾਭਾਉ ਅਲਾਉ ਸੁਣਾਏ ॥ ਬਾਂਗਾਂ
ਬੁਰਗੁਸਿ ਕੀਆਨਾਦ ਬਾਦਨੀ ਸਾਣਵਜਾਏ ॥
ਪੁਪੁਸੁਤੁਨ ਸੁਤਈ ਜਾਇਓ ਜਾਕੀ ਝਬਿਦਲਾਏ
ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿਭਾਉ ਭਗਤਿ ਮ
ਨਿਭਉ ਨਵਸਾਏ ॥ ਅਨ ਮੁਖੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗ
ਵਾਏ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ਪਗੀਤਿ ਹੈ ਜਗਮਗ ਜੇ
ਤਿਉ ਦੋਤੁ ਕਰੀਦਾ ॥ ਕਿਰਖਿ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਸਫਲੁ

ਫਲਿਸੀਤੁਲਸਾਂਤਿਅਮਿਓਵਰਸੀਦਾਨਾਰਿਭਤਾ
ਰਪਿਅਰੁਕਾਰਿਸਿਹਜਾਭੋਗੁਸੀਜੋਗੁਬਣਿਦਾਸ
ਭਨਾਗਤਿਮਿਲਾਵੜਾਚਕਵੀਚਕਵੀਮਿਲਿਦਿ
ਛੁੜੀਦਾਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਕਪਟਸ
ਨੇਹਿਨਬੇਹੁਲਹੀਦਾਮਜਲਸਿਅਵੈਲਸਣੁ
ਖਾਇਗਾਧੀਟਾਸੁਮਚਾਏਗੀਦਾਦੁਜਾਭਾਓਮੀਦੀ
ਹੂਮੀਦਾ॥੧॥ਖਟੁਗਸਿਮਿਠਰਸਮੇਲਿਕੋਛਤੀਹ
ਭੋਜਨਹੋਨਿਰਸੇਈਜੇਵਣਵਾਰਜਿਦਾਣੀਅੰ
ਚਾਰਿਦਰਨਛਿਅਦਰਸਨਲੇਈਅਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗ

੧੬੧

ਤਿਕਾਰਿਹੋਇ ਜਿਸੁ ਜਿਥੁ ਬਾਸਾਓ ਸਿਦਾਣੈ ਸੋਈ ॥
ਕੜਛੀ ਸਾਓ ਨ ਸਿਭ ਲੈ ਛਤੀ ਹਾ ਬਿਜ ਨਾਵਿਚਿ
ਸੋ ਜੋਈ ॥ ਰਤੀ ਰਤ ਕਨਾ ਲੈ ਰਤ ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹਾਰਿ
ਪਰੋਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣ ਗੁਰੁ
ਪਵੇ ਸੁ ਅਵੈ ਨੋਈ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਨ ਦਰਗਹ ਛੋਈ
॥੮॥ ਨਦੀ ਆਨਾ ਲੇਵਾ ਹੜੇ ਗੰਗਾ ਸਿਰਿ ਗਿਮਾ ਲਿੰਗ
ਗਹੋ ਵੀਦੇ ॥ ਅਠ ਸਾਹਿਤੀ ਰਬ ਸੇਵ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ
ਸੇਵ ਕਰੀਦੇ ॥ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਦਿਚਿ ਪਤਿਤ
ਉਪਾਰਣ ਨਾਓ ਸੁਣੀਦੇ ॥ ਹਸਤੀ ਨੀਰਿ ਨਵਾਲੀ

ਅਨਿਬਾਹਰਿਨਿਕਾਇਛਾਛਾਣਿਦੇ ਸਾਧਸੀਗ ੧੬੮
ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਭੀਪਦੇਸੁਨਚਿਤਿਧਰੰਦੇ
ਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਜੀਅੰਬੀਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਨਫਲੀ
ਦੇ ॥ ਕਪਟਸਨੇਹਨਸੇਹਪੁਜੀਦੇ ॥੬॥ ਗਾਜੇਦੇਸ
ਉਗਾਣੀਆਂਸੇਜੇਆਵੇਵਾਰੋਵਾਰੀ ਸਭੇਹੀਪਟਰੰ
ਣੀਆਂਗਾਜੇਇਕਦੂਇਕਪਿਆਰੀ ਸਭਨਗਾਜਾ
ਗਵਣਾਸੁੰਦਰਿਮੰਦਰਿਸੇਜਸਦਾਰੀ ਸਿਤਤਸਭਨ
ਗਾਣੀਆਇਕਾਅਧਕਾਸੀਢਿਢਿਚਾਰੀ ਦੋਸੁਨ
ਗਾਜੇਗਾਣੀਅੰਪੁਰਬਾਇਖਤੁਨਮਿਦੇਲਿਖਾਰੀ ॥੭॥

ਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਮਨਿ
ਉਰਧਾਗੀ ॥ ਕਰਮ ਹੀਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ੧੦
॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕ ਧਾਤੁ ਹੋਇ ਸਭੁ ਕੋ ਕੰਚਨੁ ਅ
ਖਿਵ ਖਾਣੈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪੁ ਹੋਇ ਮੁਲਿ ਅਮੁਲੁ
ਪੰਚ ਪਰਵਣੈ ॥ ਪਥ ਰੂਪਾਰਸ ਪਰਸੀ ਅੰ ਪਾਰਸੁ
ਹੋਇ ਨ ਕੁਲ ਅਭਿਮਾਣੈ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸਟੀ ਅੰ
ਤੜਕੁ ਤੜਕੁ ਬੈਠਾ ਰਕੁਲਾਣੈ ॥ ਚਿਤ ਕਰੰ ਰੁਨ ਭਿਜ
ਈ ਰਹੈ ਨਿਕੋਰੁ ਪੜੈ ਕੁੰਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਗੀ ਅੰਦਰਿ ਰੁ
ਟਿ ਜਾਇ ਅਹਰਣਿ ਪਣ ਅੰਦਰਿ ਰੈਰਾਣੈ ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰਭੀਪਦੇਸਨ ਅੰਦਰਿ
ਅੰਦੇ ਕਪਟਸਨੇਹੁ ਨਹੋਇਧਿ ਕਾਣੇ ॥੧੧॥ ਮਾ
ਣਕਮੋਤੀ ਮਾਨਸਾਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰੁ ਸੁਥਾਭਿ ਸੁਹੰਦਾ
ਹੰਸੁਦੰਸੁ ਨਿਹਚਲ ਮਤੀ ਸੰਗਤਿ ਪੰਗਤਿ ਸਾਬੁਬ
ਣਦਾ ਮਾਣਕਮੋਤੀ ਚੋਗਾਦੁ ਗਿ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਅਨੰਦੁ
ਵਧੰਦਾ ਕਾਭਿ ਨਿਥਾਭਿ ਨਿਨਾਭਿ ਹੰਸਾਦਿ ਚਿਓ
ਦਾਸੁ ਹੰਦੰਦਾ ਕੁਖੁ ਅਭਖੁ ਅਭਖੁ ਕੁਖੁ ਵਟਵਟ
ਅੰਦਾਰਿ ਭੁਗਮਿ ਭੁਵੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਤਨ ਅੰਦਰਿ ਮਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੰਦਾ ਬਜਰ

੧੬੨

ਕਪਾਟਨਖੁਲੇਜੀਦਾ ॥੧੨॥ ਰੋਗੀਮਾਣਸੁਹੋਇਕੈ
ਫਿਰਦਾਬਹਲੇਵੈਦਪੁਛੰਦਾ ॥ ਕਚੈਵੈਦਨਜਾਣ
ਨੀਵੈਦਨਦਾਰੂਰੋਗੀਸੀਦਾ ॥ ਰੋਰਦਾਰੂਰਗੁਰੋਰੁਰੁ
ਇਪਚਾਇਕੁਦਖਸਰੀਦਾ ॥ ਆਵੈਵੈਦਸੁਦੈਦੁਪ
ਰਿਦਾਰੂਦਸੈਰੋਗੁਲਹੰਦਾ ॥ ਸੀਜਮਿਰਹੈਨਖਾਇ
ਪਥੁਖਟਾਮਿਰਾਸਾਊਚਖੰਦਾ ॥ ਦੇਸੁਨਦਾਰੂਵੈਦ
ਨੋਦਿਣਸੀਜਮਿਨਿਤਰੋਗੁਦਧੀਦਾ ॥ ਕਪਟਸ
ਨੇਹੀਹੋਇਕੈਸਾਧਸਿਗਤਿਦਿਚਿਆਇਬਹੰਦਾ
॥ ਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜੈਭਾਇਪਚੰਦਾ ॥੧੩॥ ਚੋਆਚੰ

੧੧੦
ਦਨੁ ਮੇਦੁ ਲੈ ਮੇਲੁ ਕਪੂਰ ਕਬੂਰੀ ਸੀਦਾ ਸਭ ਸੁਰੀ
ਧਰਣੀ ਇਕੋ ਗੁਰਗਾਂਧੀ ਅਰਗਜਾ ਕਰੰਦਾ ਅ
ਜਲ ਸਮਾਵੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਗੁੰਮੰਦ ਰਿਹੋ ਇਗੁਣ ਮਹ
ਕੰਦਾ ਗਾਹ ਹਾਵੇ ਹੀ ਖਉ ਟਿਲੀ ਮੇਸਾਰ ਨਜਾਣੇ ਨਰ
ਕਭਵੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਕੁਠਿ
ਕੁਗਾਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਧਰੰਦਾ ਅੰਨਾ ਅਖੀ ਹੋਦਈ ਬੇ
ਲਾਕੀ ਨਾਸਣ ਨੁਸੁਣੰਦਾ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜਾਇ ਕੁਰੰ
ਦਾ ॥੧੪॥ ਯੋਤੈ ਹੋਵਨਿ ਉਜਲੇ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਖਰੇ ਅ
ਮੋਲੇ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਅਨਿਸਭੁ ਰੰਗਾ ਸੁਰੰਗਾ ਅਰੁ

ਲੇ। ਸਾਹਿਬ ਲੈ ਲੈ ਪੈ ਨ ਦੇਹੁ ਪਰਗਰਸਵ ਸਾਨਿ ਕੋ
ਲੇ। ਸੋਭਾਵੰਤ ਸੁਹਾਵਣੇ ਚਜ ਅਚਾਰ ਸੀ ਗਾਰਵਿ
ਚੋ ਲੇ। ਕਾਲਾ ਕੰਬ ਲੁਭਿ ਜਲਾਹੋ ਇਨ ਪੈ ਤੇਰੀ ਗਾਨਿ
ਰੋ ਲੇ। ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਝਾਕੈ ਅੰਦਰਿ
ਨੀਰੁ ਵਿਰੋ ਲੇ। ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਭਿਜੂ ਪੈ ਲੇ। ੧੫।
ਪੈ ਤੈ ਅੰਦਰਿ ਜੀਮਿ ਕੈ ਸਭ ਦੂਭੈ ਚਾਹੋ ਇਦਿ ਪਾਲੇ।
ਬੂਟੁ ਵਡਾ ਕਾਰਿ ਫੈਲਦਾ ਹੋਇ ਚੁਹੁ ਚੁਹਾ ਆਪੁ ਸਮ
ਲੈ। ਖੇਤਿ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਲਾਵਣੀ ਛੁਟਨਿ ਤਿਲ ਬੂ
ਆਰੁ ਨਿਰਾਲੇ। ਨਿਹ ਫਲ ਸਾਰੇ ਖੇਤਿ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ੧੬

ਸਰਵਾਕੁਕਮਾਦਾਵਿਚਾਲੇ ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸ
 ਬਦੁਸੁਇਕਪਟਸਨੇਹਕਰਨਿਬੇਤਾਲੇ ਨਿਹਫਲ
 ਜਨਮੁਅਕਾਰਥਾਹਲਤਿਪਲਤਿਹੋਵਾਨਿਮੁਹਕਾਲੇ
 ਜਮਪੁਰਿਜਮਜੇਦਾਰਹਵਾਲੇ॥੧੬॥ ਓਜਲਕੇਹਾਂ
 ਚਿਲਕਣਾਥਾਲੀਜੇਵਾਣਿਜੁਠੀਹੋਵੈ ਜੁਠਿਸੁਆ
 ਹੂਮਾਂਜੀਅੰਗੀਗਾਜਲਅੰਦਰਿਲੇਧੋਵੈ ਬਾਹਰੁ
 ਸੁਚਾਧੋਤਿਅੰਅੰਦਰਿਕਾਲਖਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ
 ਮਨਿਜੁਰੇਤਾਨਿਜੁਠਿਹੈਥੁਕਪਵੈਮੁਹਿਵਜੇਰੋਵੈ॥
 ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਾਦਿਸੁਇਕਪਟਿਸਨੇਹਿ

ਗਲਾਂ ਗੋਵੇਂ ਗਲੀ ਤਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ
ਕਰਿ ਸਾਉ ਨ ਭੋਵੇਂ ਅਖਣੁ ਖਾਇ ਨ ਨੀਰੁ ਦਿਲੇ
ਵੇਂ ॥੧१॥ ਰੁਖਾਵਿ ਚਿਕੁ ਰੁਖ ਹਾਨਿ ਦੇਵੈ ਅਰਬੁ
ਕਨੇ ਰਵੁ ਆਲੇ ॥ ਅਰੰਬੁ ਫਲੇ ਅਰੰਬੁ ਲੀਆਫ
ਲ ਅੰਦਰਿ ਬੀਅਚਿਤ ਮਿਤਾਲੇ ॥ ਨਿਬਹੈ ਨਹੀ
ਨਿਜ ਵਾਹਰ ਵਾਰਿ ਆਈ ਹੋਇ ਉਚਾਲੇ ॥ ਕਲੀ
ਅੰ⁺ਵਾ⁺ਨਿ⁺ਕਨੇ⁺ਰ⁺ਨੇ⁺ਦੁ⁺ਗ⁺ਮ⁺ਤਿ⁺ਵਿ⁺ਚਿ⁺ਦੁ⁺ਰੰ⁺ਗ⁺ਦਿ
ਖਾਲੇ ॥ ਬਾਹਰੁ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰੁ ਚਿ
ਟਾਟੁ ਬਿਧਾਨਾਲੇ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਾਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਟਿ

ਗਣਤੀ ਵਿਚਿ ਭਵੈ ਭਰਨ ਲੇ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਖੇਹ ੧੧੨
ਮੁਹ ਕਾਲੇ ॥੧੮॥ ਯਦੁ ਵਿਚਿ ਫਲੈ ਫਟਾ ਸਪਤਿ
ਬਹੁ ਰਸਗੀਧ ਸੁਗੀਧ ਸੁਹਿਦੇ ਅੰਬ ਸਦਾ ਫਲ ਮੋਹੈ
ਅਭੂ ਸੇਵਾ ਅਨਾਰ ਫਲੈ ਦੇ ਯਦਾ ਖਾਇ ਜਉ ਰੀਜਾ
ਮਣੂ ਖਰਣੀ ਤੂਤ ਖਜੂਰ ਅਨੰਦੇ ਪੀਲੂ ਪੇਸ਼ ਬੇਰ
ਬਹੁ ਕੇਲੇ ਤੇ ਅਖੌਟ ਬਣੈ ਦੇ ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ਨਿ
ਅਕਾਟਿ ਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਜਿ ਅਕਿਟ ਸੀਦੇ ॥
ਜੇ ਬਣਿ ਜੇ ਕਲਵਾਈ ਅੰਦੁਧ ਨ ਪੀ ਅੰਲੋਹੁ ਰੀਦੇ
ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗਣਤੀ ਅੰਦਰਿ

ਝਾਕਝਖੰਦੇ। ਕਪਟਸਨੇਹਨਥੇਹਿਜੜੰਦੇ॥੧੯॥
ਡੂਡੂਬਗੁਲੇਸੀਖਲਖਅਕਜਦਾਹੇਬਿਸੀਅਰ
ਕਾਲੇ। ਸਿੰਬਲਘੁਘੁਚਕਦੀਆਂਕੜਛਹਸਤਿ
ਲਖਸਿਦੀਨਾਲੇ। ਪਥਰਕਾਂਦਰੋਗੀਘਟੇਗਦ
ਹਕਾਲੇਕੀਬਲਭਾਲੇ। ਕੇਹੇਤਿਲਬੁਆੜਲਖ
ਅਕਤਿਡੁਅਰੰਡਤੁਮੇਚਿਤਗਾਲੇ। ਕਣੀਕਨੇਰ
ਵਖਾਣੀਮੇਸਭੁਅਵਗੁਣਮੇਡੁਨਿਭੀਹਾਲੇ।
ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਓਪਦੇਸੁਨਰਿ
ਦੈਸਮਾਲੇ। ਧਿਗੁਜੀਵਣਬੇਮੁਖਬੇਤਾਲੇ॥੨੦॥

ਲਖਾਨੀ ਦਕਲਖ ਬੇਮੁਖਾ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਲਖ ਲੂਣਹ
 ਰਾਮੀ ਸ੍ਰੀ ਮਧੋਹੀ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਣ ਚੇਰ ਜਾਰ ਲਖ ਲ
 ਖਪਹਿ ਨਾਮੀ ਬਾਮਣ ਗਾਈ ਵੀਸ ਘਾਤੁ ਲਾਇ
 ਤਬਾਰਹ ਜਾਰ ਅਸਾਮੀ ਕੂੜਿ ਆਰਗੁਰ ਰੋਪ ਲ
 ਖਗੁਨਹ ਗਾਰ ਲਖ ਲਖ ਬਦਨਾਮੀ ਅਪਰਾਧੀ
 ਬਹੁਪਤਿਤ ਲਖ ਅਵਗਾਣਿ ਆਰਖੁ ਆਰਖੁ ਨਾਮੀ
 ਲਖ ਲਿਬਾਸੀ ਦਗਾ ਬਾਜ ਲਖ ਸੈਤਾਨ ਸਲਾਮਿਸ
 ਲਾਮੀ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁੰਗਾਂ ਹਉ ਕਪਟੀ ਤੂ ਅੰਤਰਿ
 ਜਾਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ॥੨੧॥

ਕੁ

੧੧੧॥ਸਤਗੁਰੂ ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਇ
ਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਾਰਿਓਅੰਕਾਰਅਨੇਕਅਕਾ
ਰਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਧਰਤਾਅਗਾਸਿਨਿ
ਵਾਸੁਬਿਬਾਰਾ॥ਜਲਥਲਤਰਵਰਪਰਬਤਾਜੀ
ਅਜੀਤਾਅਗਣਤਾਅਪਾਰਾ॥ਇਕੁਦਰਭੰਡੁਅਖੰਡੁ
ਤੈਲਖਦਰਭੰਡੁਪਲਕਪਰਕਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿ
ਕੀਮਨਜਾਣੀਅੰਕੇਵਡੁਕਾਦਰੁਸਿਰਜਣਹਾਰ॥
ਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਕੇਵਡੁਵਡੁ
ਆਖੀਅੰਕੇਵਡੇਦੀਵਡੀਵਡੁਆਈ॥ਵਡੁਹੰਦੁ

ਗਰੰਗਰਸਪਰਸਦੇਗੰਧਸੁਗੰਧਸੰਧਿਪਰਕਾਰੇ
ਛਾਦਨਭੋਜਨਬੁਧਿਬਲੁਦੇਕਾਬਿਬੇਕਵੀਚਾਰ
ਵੀਚਾਰੇ। ਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਬੇਸੁਮਾਰਦਾਤਾ
ਰੁਪਿਆਰੇ। ਲੇਖਅਲੇਖਅਸਿਖਅਪਾਰੇ॥੩॥ਪੰ
ਜਿਤਤਪਰਵਾਣੁਕਾਰਿਖਾਣੀਚਾਰਿਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆ। ਲਖਚਉਗਾਸੀਹਜੂਨਿਦਿਚਿਅਦਾਗਉਣੁ
ਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆ। ਇਕਸਇਕਸਜੂਨਿਦਿ
ਚਿਜੀਅਜੰਤਅਣਗਣਤਵਧਾਇਆ। ਲੇਖ
ਅੰਦਰਿਸਭਕੇਸਭਨਾਮਸਤਕਿਛੇਖੁਲਿਖਾਇ

ਆ ਲੇਖੇ ਸਾਸਗਿ ਰਾਸ ਦੇ ਲੇਖ ਲਿਖਾਰੀ ਅੰਤੁ ੧੧੫
ਨ ਪਾਇਆ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ
ਆ ॥ ੪ ॥ ਭੁਏ ਵਿਚਿ ਧਰਤਿ ਆਗਾਸੁ ਹੋ ਨਿਰਧਾਰ
ਭੁਏ ਕੁਧਰਿ ਧਰਾਇਆ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰੇ ਭੁਏ
ਵਿਚਿ ਰਖੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰ
ਰਤਿ ਧਰਿ ਵਿਣੁ ਬੀਮਾ ਆਗਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ਕਾਠੈ
ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਧਰਿ ਕਰਿ ਪਰਫੁਲਤੁ ਸੁਫਲੁ
ਫਲਾਇਆ ਨਵੀ ਦੁਆਰੀ ਪਵਣੁ ਧਰਿ ਭੁਏ ਵਿ
ਚਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਲਾਇਆ ਨਿਰਕੁਏ ਆਪਿ

ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੫॥ ਲਖ ਅਸਮਾਨੁ ਉਚ ॥
ਇਚਾ ਕੁਉਚਾ ਹੋਇਨ ਅੰਬ ਕੁਸਕੋ ਉਚੀਉ
ਉਚਾ ਘਣਾ ਬਾਉਗਿ ਰਾਉਨ ਨਾਉ ਅੰਬ ਕੋ ਲਖ
ਪਤਾਲ ਨੀਵਾਇ ਜਾਇ ਨੀਵਾਂ ਹੋਇਨ ਨੀਵੇ ਤਕੋ
ਪੁਰਾਬ ਪਛਮ ਉਤਰਾਧਿਦਖ ਇਫੋਰਿ ਚਉਫੋਰਿ
ਨਦ ਕੋ ਥੜਕੁ ਮੁਲਿਨ ਲਭੁਈ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ
ਅਖਿ ਫਰਕੋ ਫੁਲਾਂ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਮਹੰਕੋ ॥੬॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਬਿਤਿਨ ਵਾਰੁਨ ਮਾਹੁਜ
ਣਾਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਵਿਣੁ ਏਕੰਕਾਰੁ

ਨਮਲਖੁਲਖਾਇਆ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਕੇ
ਆਪੇਅਪਣਾਨਉਧਰਾਇਆ ਆਇਪੁਰਖੁਅ
ਦੇਸੁਹੈਕੁੰਹਿਸੀਹੋਦਾਆਇਆ ਆਇਨਅੰਤੁਬਿ
ਅੰਤੁਹੈਆਪੇਆਪਿਨਆਪੁਗਣਾਇਆ ਆਪੇਅ
ਪੁਉਪਾਇਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰੋਮਰੋਮਦਿਚਿਰਖਿ
ਓਨੁਕਰਿਦਰਭੰਡਕਰੋਵਿਸਮਾਈ ਕੇਵਡੁਵਡਾਅ
ਖੀਐਕਿਤੁਘਰਿਵਸੇਕੇਵਡੁਜਾਈ ਸਿਕਕਵਓ
ਆਮਾਉਹੈਲਖਦਰੀਆਉਨਕੀਮਾਤਿਪਾਈ ਪਰ
ਵਦਗਾਰੁਅਪਾਰੁਹੈਪਾਰਾਵਾਰੁਨਮਲਖੁਲਖਾਈ

੧੧੬

ਏਵਰੁਵਰੁਹੋਇਕੋਕਿਥੈਹਿਆਮਾਪੁਲੁਕਾਣੀ
ਸੁਰਨਰਨਾਥਰਹੇਲਿਵਲਾਣੀ॥੮॥ਲਖਦਰੀਅ
ਉਕਵਾਉਦਿਚਿਆਤਿਆਸਗਾਹਅਥਾਹਵਹੀਦੇ
ਆਦਿਨਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਹੈਅਗਾਮਅੰਗਚਰੁਫੇਰ
ਫਿਰੀਦੇ॥ਅਲਖੁਅਪਾਰੁਵਖਾਣੀਅੰਪਾਗਵਾ
ਰੁਨਪਾਰਲਹੀਦੇ॥ਲਹਰਿਤਰੰਗਾਨਿਸੰਗਲਖ
ਸਾਗਰਸੰਗਾਮਰੰਗਾਰਵੀਦੇ॥ਬਤੁਨਪਦਾਰਥ
ਲਖਲਖਮੁਲਿਅਮੁਲਿਨਤੁਲਿਤੁਲੀਦੇ॥
ਸਦਕੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿਸਿਰੀਦੇ॥੯॥ਪਰਵਦ

ਗਾਰੁਸਲਾਹੀਅੰਸਿਰਫਿਉਪਾਣੀਰੰਗਾਬਿਰੰਗੀ
ਗਾਜਿਕੁਰਿਜਕੁਸਬਾਹਿਦਾਸਭਨਾਦਾਤਿਕਰੇ
ਅਣਮੰਗੀ। ਕਿਸੈਜਿਦੇਹਾਨਾਹਿਕੋਦੁਬਿਧਾ
ਅੰਦਰਿਮੰਦੀਚੰਗੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਲੇਪੁਰੈਪੁ
ਰਨਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਸਹਲੰਗੀ। ਵਰਨਾਚੇਹਨਾਬਾਹ
ਰਾਸਭਨਾਅੰਦਰਿਹੈਸਰਬੰਗੀ। ਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਬੈਸਿਰੁਸੰਗੀ॥੧੦॥ ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਰਿਮਖੀ
ਇਕਉਪਾਣੀਮਾਇਆ। ਤਿਨਿਲੇਅਚਉਦਹਭ
ਵਣੁ। ਸਲਥਲਮਹੀਅਲੁਛਲੁਕਾਰਿਛਾਇਅ॥

੧੧

॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਬਜਾਰਿ
ਨਚਾਇਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੋਖੀਆ ਸਿਧ ਨਾਥ
ਬਹੁ ਪੰਥ ਭਵਾਇਆ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਦਿਰੋਧ ਦਿ
ਚਿਲੋਭ ਮੋਹੁ ਕਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲਭਾਇਆ ॥ ਹਉ ਮੇ
ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋਸੇਰੁ ॥ ਪਾਟਿਨ ਕਿਨੈ ਅਖਾਇਆ ॥
॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇਆ ਪੁਣੁ ਕਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾ
ਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮਬਚਲੁ ਰਾਜੁ ਵਡੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕੇਵਰੁ ਤਖਤੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮੇਕੇਵ
ਰੁ ਮਹਲੁ ਕੇਵਰੁ ਵਰਗਾਹੀ ॥ ਕੇਵਰੁ ਸਿਫਤਿ

ਸਲਾਹੀਐ ਕੇਵਰੁ ਮਲੁ ਮੁਲਖੁ ਅਵਗਾਹੀ ਕੇ ੧੧੮
ਵਰੁ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ਕੇਵਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸੇਵਾ ਸਿਪਾਹੀ
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੇ ਕੇਵਰੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੇਪਰਵਾ
ਹੀ ਜੋਰੁ ਸੁਪੁਛਿ ਨ ਮਤਾ ਨਿਬਾਹੀ ੧੨੦ ਲਖ
ਲਖ ਬਹਮੇ ਦੇਵ ਪਾਇ ਇਕ ਸਾ ਅਖਰ ਭੇਦੁ ਨ ਜ
ਤਾ ਜੋਗਾਧਿਆਨ ਮਹੇਸ਼ ਲਖ ਰੂਪ ਨਰੇਖ ਨ ਭੇ
ਖੁ ਪਛਾਤਾ ਲਖ ਅਵਤਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿਤਿ
ਲਵੀਚਾਰੁ ਨ ਬਿਸਨ ਪਛਾਤਾ ਲਖ ਲਖ ਨਉ
ਤਨ ਨਉ ਲੇ ਲਖ ਲਖ ਸੇਖਾ ਦਿਸੇਖ ਨਤਾਤਾ

ਚਿਰੁਜੀਵਨੁ ਬਹੁ ਹੀ ਛਟੇ ਵਰਸ ਨ ਪੰਥ ਨ ਸਬ
ਦੁਸਿ ਵਾਤਾ ॥ ਵਾਤਿ ਲੁਭਾਇ ਦਿਸਾਰਨ ਵਾਤਾ ॥
੧੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਾਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਤੋ
ਇਧਿ ਮਾਨੁ ਧਰਾਇਆ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਕਾਰਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਸਚ ਪੰਥੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ਵੇਦ ਕਤੇਬੁ ਬਾਹਰਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਵੀਹਾਂ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤ ਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੋਇ ਕੀਹ ਲਖਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉ
ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਵਿਕ੍ਰਾਇਆ ॥ ਬ

ਰਹਪੰਥਇਕਤਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਰਹੁਚ ੧੧੮
ਲਾਇਆਪਤਿਪਉੜੀਚੜ੍ਹਿਨਿਜਘਰਿਆ
ਇਆ ੧੪। ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਪੇਰੁਧਾਰਿਦੁਇ
ਧਾਵਾਟਕਵਾਟਨਧਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਕੇਮਰਦਾਜਾਵਾਨਦਰਿਨਆਇਆਕੀਨੀਸ
ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਅਨਹਦਰੁਣਤੁਣਕਾਰੁਸੁਣ
ਇਆਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਕੈਨਿਹਚਲੁ
ਸਾਧੁਸਿਗਾਮਿਲਾਇਆਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰ
ਦਰਸਿਸੁਖਸੀਪਟਵਿਚਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ

ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅਪਿਓਪਿਆਇਆ॥੧੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਨਾਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
ਅਜਰੁਜਰਣਾਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਹੋਇਆਪੁ
ਗਵਾਇਜੀਵੰਦਿਆਮਰਣਾ॥ਜੀਵਣਮੁਕਤਿ
ਵਖਾਣੀਅੰਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣੁਰੂਬਿਰੂਬਿਤਰ
ਣਾ॥ਸਬਦੁਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਟੁਹੋਇਆਪਿਓ
ਪੀਅਣੁਤੈਅਓਚਰੁਚਰਣਾ॥ਅਨਹਦਨਦ
ਅਵੇਸੁਕਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਨਿਝਰੁਝਰਣਾ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੋਇਕਾਰਣਕਰਣੁ

ਨਕਾਰਣੁ ਕਰਣਾ ਪਤਿਤੁ ਭਯਾਰਣੁ ਅਸਰਣੁ ੧੨੦
ਸਰਣਾ ੧੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਏਦਿ ਚਿਜੀ ਮਣਾ ਭੁਏਦਿ
ਚਿਰਹਣਾ ਭੁਏਦਿ ਚਿਚਲਣਾ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ
ਭੁਏਦਿ ਚਿਭਗਤ ਵਛਲੁ ਕਾਰਿ ਅਛਲੁ ਛ
ਲਣਾ ਜਲਦਿ ਚਿਕਵਲੁ ਮਾਲਿ ਪਤੁਰੇ ਭਿਅ
ਸਨਿਗਸਵਲੇ ਦੇਵਲਣਾ ਅਹਰਣਿ ਘਣਹੀ
ਰੇਜੁ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਮਟਲੁ ਨਟਲ
ਣਾ ਪਰਭਿ ਪਕਾਰਵੀ ਚਾਗਦਿ ਚਿਜੀ ਅਵੈਆ
ਮੋਮਵਾਂਗੀ ਢਲਣਾ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ

ਆਪੁਗਦਾਇਰਲਾਇਆਰਲਣਾ ਵਟੀਤੇ
 ਲੁਟੀਵਾਹੋਇਬਲਣਾ ॥੧੧॥ ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਾਇ
 ਆਧਰਮੁਅਰਥਕੋਰੋਕੁਨਓਕੁਕੁਜਾਣੈ ॥੧੨॥
 ਰਿਪਦਾਰਥਆਖੀਅਨਿਹੋਇਲਖੁਟਿਨਪਲੁ
 ਪਰਵਾਣੈ ॥੧੩॥ ਸਿਧੀਲਖਲੁਨਿਧਿਨਿਧਾ
 ਨਲਖਤਿਲੁਨਤੁਲਾਣੈ ॥੧੪॥ ਵਰਸਨਦਿਸਾਟਿਸੀ
 ਜੋਗਲਖਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਖਹੋਰਾਣੈ ॥੧੫॥
 ਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਣਅਸਿਖਬੁਗਤਿਜੁਗ
 ਤਿਲਖਨੇਤਦਖਾਣੈ ॥੧੬॥ ਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਸਹ

ਜਿਘਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਚੋਜਾਦਿਭਾਣੈ॥ ੧੮੯
ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਲਖਮੇਲਮਿਲਾਣੈ॥ ੧੯੦॥ ਜਪ
ਤਪਸਿਜਮਲਖਲਖਹੋਮਜਗਨਈਦੇਦਕਰੋ
ਕੀ॥ ਵਰਤਨੇਸਸੀਜਮਪਟੇਕਰਮਧਰਮਲਖ
ਤੰਦੁਮਰੋਕੀ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਬਸੀਜੋਗਲਖਪੁੰਨਦਾ
ਨਉਪਕਾਰਨਓਕੀ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਸਰੋਵਣੇਦਰਸਰ
ਪਲਖਜੇਕੁਦਿਛੋਕੀ॥ ਦਰਸਨਦਰਨਅਦਰ
ਨਲਖਪੁਜਾਅਰਚਾਬੀਧਨਤੋਕੀ॥ ਲੋਕਦੇਵ
ਗੁਣਗਿਆਨਲਖਜੋਗਭੋਗਲਖਝਾੜੀਪਛੋਕੀ॥

ਸਚ ਹੁਓ ਰੋਸੁ ਕਿਹੁ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਸਭਾ ਬੋ
ਝੀ ਭੀ ਪਾਹਿ ਸਚਾ ਅਚਾਰੁ ਚਮੋੜੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ
ਤਿਹੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ ਸਚੁ ਤਖ
ਤੁਸੁ ਹੋਲਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਟਕਸਾਲ ਸਚਾ ਅਸਟ
ਧਾਤੁ ਇਕੁ ਪਾਰਸਮੇਲਾ ਸਚਾ ਅਬਿਚਲੁ ਰਾਜੁ
ਹੋਸਚੁ ਮਹਲੁ ਨਵਹਾਣਿ ਨਵੇਲਾ ਸਚਾ ਹੁਕ
ਮੁਦਰਤ ਦਾਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਰਸਕੇਲਾ ਸਚੀ
ਸਿਫੁ ਤਿਸਲਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਅਮੀਤੁ ਦੇ
ਲਾ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਹੋਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਨਗ

ਗੁਬਿਗਹੇਲਾ ਅਮਾਸਾਦਿਚਿਨਿਗਾਸਗਤਿਸਚਾ १੮੨
ਖੇਲੁਮੇਲੁਸਚੁਖੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਚੇਲਾ ॥੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੇਪਹਹਰੈਮਨਿਭਾਵੈ
ਖਸਮੇਵਾਭਾਣਾ ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਹੋਇਦਰਗਹ
ਪਾਵੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾ ਦਰਤਮਾਨਦਿਚਿਦਰਤਦ
ਹੋਵਣਹਾਰਸੇਈਪਰਵਾਣਾ ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਜੇਕ
ਹੈਸਿਰਿਧਰਿਮੰਨਿਕਰੈਸੁਕਰਣਾ ਗਾਜੀਹੋਇ
ਰਜਾਇਦਿਚਿਦੁਨੀਅਮੰਦਰਿਜਿਓਮਹਮਾ
ਣਾ ਗਦਿਸਮਾਦੀਦਿਸਮਾਦਦਿਚਿਕੁਦਰਤਿ

ਕਾਦਰਨੋ ਕਰ ਬਾਣਾ ਲੇਪ ਅਲੇਪ ਸਦਾ ਨਿਰ
ਬਾਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ਦੇਹੁ
ਕਮੇ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭੁ
ਨਾ ਅਮਾਦ ਟਟੁ ਹੋ ਸਹਣਾ ਵਿਲੁਦਗੀ ਅਭੀਸਮ ॥
ਉਕਾਰਿ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇ ਗਗੀ ਬੀਦਹਣਾ ਫੀਰਿ
ਇਕੀ ਹਉਲੀ ਘਕੈ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਸਿੰਘਾਸਣਿ
ਬਹਣਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀ ਟੁਹੋਇ ਅਨ
ਭਉ ਅਘੜ ਘੜਾਏ ਗਹਣਾ ਸਿਦਕ ਸਬੁਰੀ
ਸਾਬਤਾ ਸਾਕਰੁ ਸੁਕਾਰਿ ਨ ਦੇਣਾ ਲਹਣਾ ਨੀਰਿ

ਨਰੁ ਬਣੁ ਅਗਿਨ ਵਹਣਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮਿਹਰਮੁ ਹਬ ੧੮੩
 ਤਿਅਸਕੀ ਇਸਕੁ ਮੁਸਕੁ ਕਿਉ ਝੁਕੈ ਲੁਕਾਇ
 ਆ ਚੰਦ ਨਵਾ ਸੁਵਣਾ ਸਪਤਿ ਹੋਇ ਸੁਗੰਧੁ ਨ
 ਆਪੁ ਗਣਾਇਆ ਨਵੀਆਂ ਨਾਲੇ ਗੰਗਾ ਮਿ
 ਲਿਹੋਇ ਪਾਵਿਤੁ ਨ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਹੀਰੋ
 ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਆਮਣੀ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ਰਿਦੈ ਸਮਾ
 ਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਹੋਇ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਪਾਰਸਮਿ
 ਲਿਪਾਰ ਸੁਹੋਇਆਂ ਨਿਹ ਚਉ ਨਿਹ ਚਲੁਗੁ
 ਹਮਤੀ ਕੁਗਾ ਤਿਵਛੁ ਲੁਹੋਇਆ ਮਛੁ ਲੁਛੁ ਲਾਇ

ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ

॥੨੩॥ ੧੮॥ ਅਠਹਾਰਾ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ
ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਪੰਜ ਤਤਾਵਿ ਸਥਾਰੁ ਚਬਰੁ
ਰਚਾਇਆ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਅ
॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧॥ ਲ
ਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੂ ਨਿਫੇ ਰਿਫੈ ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਣ

ਸਜਨਮੁਦਲੰਭੁਕਰਮੀਪਾਇਆਓਤਮੁਗੁਰਮੁਖਿ ੧੮੪
ਪੰਥੁਆਪੁਗਵਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਰਹਗਾਸਿ
ਪੇਰੀਪਾਇਆਨਾਮਵਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸਚੁਦਿਕੁ
ਇਆਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਟੁਕਾਣਾਕੁਇਅ
੨) ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਗੁਰਿਸਮਝਾਇਅ
ਮੀਹਮਾਣੀਮਿਹਮਾਣੁਮਜਲਸਾਮਾਇਆਖ
ਵਾਲੇਸੋਖਾਣੁਪੀਐਪੀਆਇਆਕਰੈਨਗਰਬੁ
ਗੁਮਾਣੁਹਮੇਹਸਾਇਆਪਾਹੁਨਕਾਪਹਵਾਣੁਕ
ਜੁਸੁਹਾਇਆਮਜਲਸਕਰਿਹੈਰਾਣੁਉਠਿਸਿ

ਧਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੋਇਲੜਾਵਿਨਚਾਰਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਣੀਐ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਲੇਮਿਹਵਾਰਿਚੋਜਦਿਭੁਣ
ਐ ॥ ਵਰਸੈਨਿਝਰਧਾਰਮੰਤ੍ਰੀਤਵਾਣੀਐ ॥ ਵੰਤ੍ਰ
ਲੀਆਂਝੀਗਾਰਮਜਲਸਮਾਣੀਐ ॥ ਗਾਵਨਿ
ਮਾਝਮਲਾਰਿਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਐ ॥ ਹਉਮੈਗਰ
ਬੁਨਿਵਾਰਿਮਨੁਆਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਵੀ
ਚਾਰਿਸਚਿਸਿਵਾਣੀਐ ॥ ੪ ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਰ
ਤਿਸਰਾਈਵਸਿਆਉਟਿਚਲਿਆਪਰਭਾਤਿ
ਮਾਰਗੁਦਸਿਆਨਾਹਿਪਰਾਈਤਾਤਿਨਚਿਤਿ

ਰਹਾਸਿਆ ਮੁਏਂ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ਦਿਵਾਹਿ ਨਹਾਸਿ ॥ ੧੨੫ ॥
ਆਵਾਤਾ ਕਰੈ ਜੁਦਾਤਿ ਨ ਭੁਖਾਤਾ ਸਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਿਮਰਣੁ ਫਾਤਿ ਕਰਵ ਲਾਵਿ ਗਾਸਿਆ ॥ ੫ ॥
ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਗਾਤਿ ਦੀਵੇ ਬਾਲੀ ਅਨਿ ਤਾਰੇ ਜਾ
ਤਿਸਨਾਤਿ ਅੰਬਰਿ ਭਾਲੀ ਅਨਿ ਫੁਲਾ ਦੀ ਬਾਗ ॥
ਤਿਚੁਟਿ ਚੁਟਿ ਚਾਲੀ ਅਨਿ ਤੀਰਥ ਜਾਤੀ ਜਾ
ਤਿਨੈ ਨਿਹਾਲੀ ਅਨਿ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਝਾਤਿ
ਵਸਾਇ ਉਚਾਲੀ ਅਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਦਾ
ਤਿਸਬਦਿ ਸਮਾਲੀ ਅਨਿ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ

ਪਰਗਾਸੁਗੁਰਿਓਪਦੇਸਿਅਮਾਪੇਈਅਵੈਘ
ਰਿਵਾਸੁਮਿਟੈਅੰਦੇਸਿਅਮਾਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁ
ਗਿਅਨੁਅਵੇਸਿਅਮਾਸਾਪਸਿਗਤਿਰਹਰਾਸਿ
ਸਬਦਿਸੰਦੇਸਿਅਮਾਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਨਿਦਾਸਮ
ਤਪਰਵੇਸਿਅਮਾਸਿਮਰਣਸਾਸਗਿਰਾਸਦੇਸਦ
ਦੇਸਿਅਮਾ॥੧॥ਨਵੀਨਾਵਸਿਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਅਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਭੋਗੁਰਾਜੁਕਮਾਇਅਮਾਕਦੇ
ਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁਤਰਵਰਛਾਇਅਮਾਕਟੈਹਉਮੇ
ਰੋਗੁਨਅਪੁਗਣਾਇਅਮਾਪਰਹੀਅੰਦਰਿਜੋ

ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ ਹੋਵਣਹਾਰਸੁਹੋਗੁਗੁਰ ੧੮੬੦
ਸਮਝਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੁਸੰਗੁਚਲਣੁ
ਜਾਣਿਆ ਚੇਤਿਬਸਿਤੁਸੁਰੰਗੁਸਕੁਰੰਗਮਾਣਿਆ
ਸਾਵਣਲਹਾਰਿਤਰੰਗਨੀਰੁਨੀਦਾਇਆਸਜ
ਣਮੇਲੁਸੁਫੰਗਚੋਜਦਿਰਾਣਿਆ ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁ
ਨਿਪੰਗੁਦਰਪਰਵਾਣਿਆ ਗੁਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਅਰੁ
ਗੁਸਤਿਸੁਹਾਣਿਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਟਲਜਨੰ
ਮੁਜਗਾਦਿਚਿਅਾਇਆ ਗੁਗੁਰਮਤਿਪੁਰਕਰੰ
ਮਾਪੁਗਵਾਇਆ ਕੁਓਕੁਗਤਿਕਰਿਕੀਮੁ

ਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਅਗਮੁ ਰਿਦੈ
ਵਸਾਇਆ ਧੀਰਜੁ ਧੁਜਾਧਰੀ ਮਸਹ ਜਸੁ ਭਾ
ਇਆ ਸਹੈ ਨਦੂਖੁ ਸਹੈ ਮੁਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਹਲੀ ਭਵੇਹ ਅਭਿਸਰੁ ਜਾਣਵੇ ਸ
ਧਸੀ ਗਤਿ ਅਸਨੇਹ ਸਭਰੀ ਗਮਾਣਵੇ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿਲਿ ਵਲੇਹ ਅਖਿ ਦੁਖਾਣਵੇ ਵੇਹੀ ਵਿਚਿ ਬਿਦੇ
ਹਸਚੁ ਸਿਫਾਣਵੇ ਦੁਬਿਧਾਭੁ ਨਏਹੁ ਇਕੁ ਪ
ਛਾਣਵੇ ਚਾਰਿਹਿ ਹਰੇ ਬੇਹੁ ਮਨਿ ਵਿਚਿ ਆਣ
ਵੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਵਿਹਲਾ

ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਪੁਗਵ
ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸਿਖਿ ਬੁਣਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ
ਸਚੁ ਰਿਵੈ ਮੂਹਿ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸੁਹਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਜ ਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਪੁਪਛਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤੁ ਸੀ
ਤੋਖੁ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ
ਦਇਆ ਸੁਖੁ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਮਰ ਬੁਢੀ
ਚਾਰੁ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ ਤਾਇ

੦੧੯੧

ਰਹੇ ਨਿਤਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਹੋਇ
ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਦ
ਰਗਹ ਚਲਿਆ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿ
ਤੁਮਾ ਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਚਾਉ ਅਲ
ਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤ੍ਰੁ ਹਲੈ ਹਲਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਉ ਭੁਲੀ ਹੁਕੁ ਲਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦੇ ਜਾਨਿਆ ਵਨ ਘਲਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਵਖਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਧਿ ਬਬੇ ਕਾ ਬਿਬੇ ਕੀ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ

ਭਗਤਿ ਭਗਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ॥ ੦੧੮੮
ਨੁਗਿਆ ਨੀਬਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਣਮਤਿ ਸਬ
ਦਿਨੀ ਸਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉੜੀ ਪਤਿ ਪਿਰਮ ਰਸੁ
ਮਾਣੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰੁ ਸਬਾ ਦਿਧਿ ਮਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰੁ ਸਚੁ ਕਾਮਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖਦੁ
ਆਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਨਪਛੋਤਾਣੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ

ਪਾਰਸੁਰੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਇਆ ਪਰਬੁਦਰਸੁ
ਅਲੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿਬਹਮਾਧਿਆਨੁਦੁਬਿਧਾ
ਪੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਧਨਗੁਪੁਨਿਦਨਗੋਈ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮਿਤਨਾਉਸਬਦੁਵਿਲੋਈਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਸਦਾਜਾਇਅੰਤਨਰੋਈਐ ॥੧੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਡਿਤੁਹੋਇਜਗੁਪਰਬੋਧੀਐ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਅਪੁਗਾਵਾਇਅੰਦਰੁਸੋਧੀਐ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਤੁਸੰਤਖੁਨਕਾਂਮਕੋਧੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਨਿ
ਰੁਵੈਰੁਨੁਵਿਰੋਧੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਉਪਦੇਸੁਸਹ
ਦੈਰ

ਜਿਸਮੋਧੀਐ ਧੀਨੁਜਟੇਦੀਮਾਉਜੋਧਾਂਜੋਧੀਐ
੧੯੧। ਗੁਰਮੁਖਿਸਤਿਗੁਰਦਾਹੁਸਬਾਦਿਸਲਾਹੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਫਤਿਸਲਾਹੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸਨਾਹੁਦਾਇਲਾਹੀਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਾਡੀਰਾਹੁਸਚਿਨਿਬਾਹੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਮਤਿ
ਅਗਾਹੁਗਾਹਟਿਗਾਹੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਪਰਦਾ
ਹੁਨਬੇਪਰਦਾਹੀਐ ੧੯੨। ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਤੋਲੁ
ਨਤੋਲਟਿਤੋਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਬੋਲੁਨਬੋਲ
ਟਿਬੋਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਮਤਿਅਰੋਲੁਨਰੋਲਟਿ

੧੯੨

ਰੋਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਮੁ ਅਮੋਭੁ ਨ ਮੋਲਣਿ ਮੋ
ਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਰੋਭੁ ਨ ਰੋਲਣਿ ਰੋਲੀ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅਲੋਭੁ ਪੀਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਝੋਲੀ
ਐ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸਭੁ ਫਲ
ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਭੁ ਰੰਗੁ ਲਾਇ
ਆ ਗੰਧੁ ਸੁਰੰਗੰਧੁ ਸਮਾਇ ਬੋਹਿ ਬੋਹਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਾਕ੍ਰਿਪਤਾਇ ਸਭੁ ਰਸੁ ਸਮਾਇਆ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਅਨਹਦੁ ਵਾਇਆ ਨਿ
ਜਧੁ ਰਿਨਿ ਹਚਲ ਜਾਇ ਨਦਹੁ ਵਿਸਿਧਾਇ

ਆ॥੨੧॥ ੧੮॥੬੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧੮

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਅੰਗ ਦੁਗੁਰ ਸਿਖ ਬਬਾਣੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਹੈ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਗੁ
ਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਸਦ ਦਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿਗੋ
ਵਿੰਦੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰ
ਸੁਰੋਇ ਪੁਜ ਕਰਾਇਆ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕ ਧਾਤੁ
ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ ਬਾਵ ਨ ਚੰਦ ਨੁ ਹੋਇ ਬਿਰ

ਖੁਬੋਹਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇਅਚ
ਰਜੁ ਵਿਖਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਵੀਪੁਰੀ
ਪਾਇਆ ਨੀਰੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਅ
॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਕਾਰੁ ਮੁਸਰਣੀਆਇਆ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਨਾਉ ਵਿਕਾਇਆ ਘਰ
ਹੀ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਨਾਇਆ ਪੈਆਇਆ ਗੁ
ਰਉ ਪਦੇ ਸੁਕਾਇਆ ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜੀਵਨੁ ਮੁਕਤੁਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ॥੩॥

੧੦

ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਨਾਆਪੁਗਵਾਇਆਦੁ
ਜਾਭੁਭੀਮਿਟਾਇਇਕਾਧਿਆਇਆਗੁਰਪਰੋਮ
ਸਰੁਜਾਣਿਸਬਦੁਕਮਾਇਆਸਾਧਸਿਗਾਤਿ
ਚਲਿਜਾਇਸੀਸੁਨਿਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰ
ਕਮਾਇਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
ਪਾਇਅਜਰੁਜਗਾਇਆ॥੪॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਉਡਿ
ਜਾਗਿਜਗਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗੀਰਬਨਾਇਭੁ
ਰਮੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੰਤੁਸਮਾਇਜਾਪੁ
ਜਪਾਇਆਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹਚਲੁਹੋਇਇਕਮੰ

੧੯੧

੧੩੯
ਧਿਆਇਆ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਲਾਲ ਨੀਸਾਣ ਸੁਹ
ਇਆ ਜੇਹੀ ਪੈਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥
ਜੇਹੀ ਪੈਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈਰੁ ਧਿਆਇਆ ਮਥੈ
ਮਿਤਵਾਣੀ ਚਿਖ ਮਨੁ ਵਸਿਆ ਧਿਆਇਆ ਪਾਣੀ
ਪਖਾ ਪੀਹਿ ਰੁਤੁ ਝੁਕਾਇਆ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁ
ਹਿ ਸਿਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਾਇਆ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਨ੍ਹ
ਕਰਮ ਕਾਮਾਇਆ ਨਿਵ ਚਲਣੁ ਮਿਠ ਬੋਲ
ਪਾਲਿਖਵਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸਿ
ਖ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਪੁ

ਰਬਕ ਹੈਕਰਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ਜਫੇਰੇ ਕੁਰਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਪਿ ਉਦੀਰ ਕੁਰੰ
 ਬਸਬਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਖੇਤੀਵਟ ਜੁਲਾਹਾਪਾ
 ਇਆ ਹਿਸਦੰਸ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਇਅ
 ॥ ਸਜਾਖ ਬਾਸ ਉਣੁ ਨਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਨਾ
 ਹਿਪੁਰਖ ਨੋ ਦੇਖਿ ਨ ਪੈਹੁ ਹਟਾਇਆ ਕੁਖ ਸੁ
 ਕੁਖ ਵੀਚਾਰਿ ਨ ਛਿਕਮ ਨਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੇ
 ਵ ਨ ਸੇਵ ਨ ਪੁਜ ਕਰਾਇਆ ਭੁਭਲ ਕੂਸੇਖਾਇ
 ਨਮਨੁ ਕੁਰਮਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਸਚਾ ਖੇਤੁ ਬੀ

ਜਟਲੁਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਕਿਰਤਿ ਦਿਰਤਿ
ਮਨੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਦਿਨੁ ਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰ
ਤਾਰਾ ਪੁਓ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦ
ਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ਕਾਰਿਆਇਆ ॥ ਜਨਿ
ਰੀਕਾਰਿ ਅਕਾਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਧਸੀ ਗਾਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡੁ ਬੇਹੁਦਾਇਆ ॥ ਸ
ਚਾਤ ਖਤੁ ਬਣਾਇ ਸਲਾਮੁ ਕਰਾਇਆ ॥
੯ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੀ ਗਾਤਿ ਕਾਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ

ਆਪਕੁ ਭਾਵਿਛਾਇ ਧੁਨੀ ਨਾਇਅ
 ਕੋਰੇ ਮਟਾਇ ਨੀਰੁ ਰਗਾਇਆ ਆ
 ਇਮਹਾ ਪਰਸਾਦੁ ਫੰਗੁ ਖਵਾਇਆ ॥੧੦॥
 ਹੋਇ ਬਿਰਖੁ ਸਿਸਾਗ ਸਿਰਤ ਲਵਾਇਆ
 ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ਨਿਦਾਸੁ ਸੀਸੁ ਨਿਦਾਇਆ
 ਹੋਇ ਸੁਫਲ ਫਲ ਸਫਲੁ ਵਟਸਹਾਇਆ ॥ਸਿ
 ਰਿਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ਜਹਾ ਜੁ ਬਣਾਇਆ ॥
 ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰਿ ਵਟਹਾ ਹੁਚਲਾਇਆ ॥ਸਿ
 ਰਿਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ਸੀਸ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ॥੧੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ

ਲੋਹੇ ਤਛਿ ਤਛਾਇ ਲੋਹਿ ਜੜਾਇਆ ਲੋ
ਹਾਸੀ ਸਚੜਾਇ ਨੀਰਿਤੁ ਗਾਇਆ ਆਪਨ
ਕਾਪੁਤੁ ਪਾਲਿ ਨ ਨੀਰਿਤੁ ਗਾਇਆ ਅਗ
ਰੰਤੁ ਬੈਜਾਟਿ ਰੰਤੁ ਬਿਤੁ ਗਾਇਆ ਗੁਣ ਕੀਤੇ
ਗੁਣ ਹੋਇ ਜਗੁ ਪਤੀ ਆਇਆ ਅਮਦਗੁ
ਣ ਸਹਿ ਗੁਣ ਕਰੈ ਪੈਲਿ ਪੁਆਇਆ ॥ ੧੨ ॥
ਅੰਨੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਮੁਹੁ ਕਮਿ ਮਨਾਇਆ ਭ
ਣਾ ਅੰਨੈ ਹੁਕਮਿ ਗੁਰੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਪਰਮ
ਪਿਆਲਾ ਪੀਇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੁ ਗਾਵਾਇ ਨਾਮਾਪੁ ਗਾਵਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਇ ਬੀਜ ਫਲਾਇਅ
॥੧੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ
ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗਿਆਨੁ
ਕਮਾਇਆ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਗੁਰਮੰਤਰਿ
ਤਿਵਸਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ਸੇ
ਕਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਪਰਚਾਇ ਜਗੁ
ਪਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਚਲਾਇ ਨਿ
ਜਪਾਰਿਛਾਇਆ ॥੧੪॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰ

੧੬੪

ਸਿਖ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਅਸਾਵਿਚਿਨਿ
ਗਸਨਿ ਗਸੁਟਲਾਇਆ ਬੋਰਾਪਾਣੀਅੰਨੁ
ਖਾਇਪੀਆਇਆ ਬੋਰਾਬੋਲਣੁ ਬੋਲਿਨ
ਝੰਖਿਝੁਖਾਇਆ ਬੋਰੀਗਤੀਨੀਦਨਮੋਹਿ
ਫਹਾਇਆ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇਨ ਲੋਭਿਲੁ
ਭੁਗਾਇਆ ॥੧੫॥ ਅੰਦਰਾਗੁਰਭੀਪਦੇਸੁ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਣਾਇਆ ਅਖੰਥਾਖਮਾਸੀਵਾਇਝੋਲੀਪ
ਤਿਮਾਇਆ ਜੇਗੀਪੇਪਾਖਾਕਾਬਿਭੂਤਬ
ਣਾਇਆ ਅਪਰਮਾਪਿਆਲਾਪਤਭੋਜਨੁਭਾ

ਇਆ ਭੰਡਾਰਿਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ਦੂਤ ਸਧਾਇਅ
ਸਹਜਗੁਫਾ ਸਤਸਿਗੁ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇਆ
੧੬॥ ਸਿੰਝੀ ਬੁਰਤਿ ਦਿਸੇਖੁ ਸਬਦੁ ਫਜਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਈ ਪੀਬੁ ਨਿਜ ਪਰੁਪਾਇਅ
ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁ
ਰਚੇਲੇ ਰਹ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ਵੀਹਇ
ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੧॥ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਖੁ ਜਦਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਕਾਰਿ

੦੭੮੫

ਕੁਓਮੀਨਿਵਸਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਗੁਰ
ਸਿਖਕੁਇਆ ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਸੀਗੁਮੇਲਿਮ
ਲਾਇਆ ਚਉਪਰਿਜੋਲਹਸਾਰਜੁਗੁਜਿਣਿਅ
ਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਰੰਜਬਾਜੀਖੇਲੁਬਿਸਾਤਿਬਣਾ
ਇਆ ਹਾਥੀਘੋਰੇਰਥਪਿਆਦੇਆਇਆਹੋ
ਇਪਤਿਸਾਹਦਜੀਰਦੁਇਦਲਛਾਇਆਹੋਇ
ਗੁਰਾਵਰੰਜੋਧਜੁਧਮਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਚਾ
ਲਚਲਾਇਹਾਲਪੁਜਾਇਆ ਪਾਇਕੋਹੋਇਦ
ਜੀਰਗੁਰਿਪੁਰਚਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਭੈਦਿਚਿਨਿਮ

ਇਨਿਮਭੈਵਿਚਿਜਾਇਆ ਭੈਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੰਥਿਸਰਣੀਆਇਆ ਭੈਵਿਚਿਸੰਗੰਸਾਧਸ
ਬਾਹੁਕਮਾਇਆ ਭੈਵਿਚਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭਾਣਾ
ਕਾਇਆ ਭੈਵਿਚਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਸਹਜੇਸਮਾ
ਇਆ ਭੈਵਿਚਿਨਿਜਪਾਰਿਜਾਇਪੁਰਾਪਾਇਆ
॥੨੦॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਜਾਇਸਰਣੀਆਇਆਗੁ
ਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਨਚਲੇਚਲਾਇਆਗੁਰਮ
ਤਿਨਿਹਚਲੇਇਨਿਜਪਦੁਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਾਰਕਮਾਇਭਾਣਾਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁ

੧੮੬

ਗਦਾਇਸਾਚਿਸਮਾਇਮਾ ਸੁਫਲਜਨਮੁਜਗਿ
ਮਾਇਜਗਤੁਤਰਾਇਮਾ॥ ੨੧॥ ੨੦॥ ਵੀਹ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਸਤਿਸੁਹਾਣੀਐਵ
ਡਾਬੇਪਰਦਾਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੀਐ ਲਭੈਬਾਲੀਦਰ
ਗਾਹਮਾਖਿਵਖਾਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿਅਗਾਮੁਅਥਾ
ਹੁਚੋਜਾਦਿਡਾਣੀਐ ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਕ
ਬਕਹਾਣੀਐ ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਦਾਹੁਸਦਕੁਰਬਾ
ਣੀਐ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਧਿਆਇਏ

॥ ਨਾ ਰਦਸਾ ਰਦਸੇ ਸਕੀਰਤਿ ਗਾਇਦੇ ॥ ਗਣਗੀ

੧੯੧

ਧਰਬਗਾਣੇ ਸਨਾਦਵਜਾਇਦੇ ॥ ਛਿਅਦਰਸਨ

ਕਰਿਦੇਸਾਸਾਂਗਬਣਾਇਦੇ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਭੀਪਦੇਸਕ

ਰਮਕਮਾਇਦੇ ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਦੇਸਪਾਰੁਨਪਾ

ਇਦੇ ॥ ੨ ॥ ਪੀਰਪੇਕੀਬਰਹੋਇਕਰਦੇਬੀਦਗੀ ॥

ਸੇਖਮਸਾਇਕਰਹੋਇਕਰਿਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਗਉਸਕੁ

ਤੁਬਕਣੀਲੋਇਦਰਬਖਸੀਦਗੀ ॥ ਦਰਦਰਦੇਸ

ਖਲੋਇਮਸਤਮਸੀਦਗੀ ॥ ਫਲੀਭਿਲਹਸੁਇਸੇ

ਇਕਗਨੀਪਸੀਦਗੀ ॥ ਦਰਗਹਦਿਰਲਾਕੋਇਬਖਤ

ਬਿਲਿਦਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ ਆਖਣਿ ਫਖਾਣੁ ਆਖਿ
ਫਖਾਣਿ ਆ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਨ ਸਚੁ ਸਿਫਾਣਿ
ਆ ॥ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਿ ਆ ॥
ਫੇਦਕ ਤੇ ਬਕੁ ਗਾਣੁ ਨ ਆਖੁ ਜਾਣਿ ਆ ॥ ਵੀਨ ਦੁਨੀ
ਤੈ ਗਾਣੁ ਚੋਜ ਦਿਤਾਣਿ ਆ ॥ ਕਾਦਰ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਮਾਣਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਲਖ ਲਖ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ
ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗਾ ਸੁਰੰਗਾ ਤਰੰਗ ਬਣਾਵਹੀ
॥ ਗਾਨਾ ਦਵਿਸਾ ਮਾਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਵਹੀ ॥ ਰਸ
ਕਸਲਖ ਸੁਆਦ ਚਾਖਿ ਚਖਾਵਹੀ ॥ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ

ਕਰੋੜਿ ਮਹਮਦ ਕਾਵਹੀ ਗੈਰ ਮਹਲਿ ਸੁਲਤਾਨ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਵ ਸਕਤੀ ਦਾ ਮੇਲੁ ਦੁਬਿ
ਧਾੌ ਦਈ ॥ ਤੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਖੇਲੁ ਕੁਰਿ ਕੁਰਿ ਧੋਵਈ
॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕੁਲੁ ਹਾਰ ਪਰੋਵਈ ॥ ਪੰਜਿ ਰੁ
ਤ ਪਰਵੇਲਾ ਅੰਤਿ ਦਿਗੋਵਈ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤਿ ਬਾਰਹ
ਮਾਹ ਸਿਹ ਸਿਰੋਵਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨੀ
ਵਨ ਸੋਵਈ ॥ ੬ ॥ ਸਹਸਾ ਸਿਆਣ ਪਲਖ ਕੀ ਮਿਨਾਅ
ਵਹੀ ॥ ਗਿਅਮਾਨ ਧਿਅਮਾਨ ਉਨਮਾਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੀ
॥ ਲਖ ਸਸੀ ਅਰਲਖ ਕੁੰਨਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾਵਹੀ ॥ ਲ

੧੬੮

ਖਪਗਕਿਰਤਿਪਗਣਕਰਮਕਮਾਦਹੀ ਲਖ
ਲਖਗਰਬਗਮਾਨਲਜਲਜਾਦਹੀ ਲਖਲਖ
ਦੀਨਈਮਾਨਤਾੜੀਲਾਦਹੀ ਭੁਓਭੁਗਤਿਭੁਗਦ
ਨਸਚਿਸਮਾਦਹੀ ॥੧॥ ਲਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਪਰ
ਚੇਲਾਦਹੀ ਜੋਗਭੁਗਲਖਗਾਹਸਿਗਿਚਲਾਦਹੀ
॥ਦੀਨਦੁਨੀਅਸਗਾਹਹਾਥਿਨਪਾਦਹੀ ਕਟਕ
ਮੁਰੀਦਪਨਾਹਸੇਵਕਮਾਦਹੀ ਅੰਤੁਨਸਿਫਤਿਸ
ਲਾਹਆਖਿਸੁਣਾਦਹੀ ਲਓਬਾਲੀਦਰਗਾਹਖ
ਰੋਧਮਾਦਹੀ ॥੨॥ ਲਖਸਾਹਿਬਿਸਿਰਦਾਰ

ਆਵਣਜਾਵਣੇ। ਲਖਵਡੇਦਰਬਾਰਬਣਤਬਣ
ਵਣੇ। ਦਰਬਰੁਰੇਭੰਡਾਰਗਣਤਗਣਵਣੇ। ਪਰਦ
ਰੈਸਾਧਾਰਬਿਰਦਸਦਾਵਣੇ। ਲੇਕੁਮੇਹਅਹੀਕਾਰ
ਧੋਹਕਮਾਵਣੇ। ਕਰਦੇਚਾਰਿਵੀਚਾਰਿਦਹਾਇਸਿ
ਧਾਵਣੇ। ਲਖਲਖਬੁਜਰਕਵਾਰਮਨੁਪਰਚਾਵ
ਣੇ। ॥ ਲਖਵਾਰੇਦਾਤਾਰਮੀਗੀਮੀਗੀਦੇਵਹੀ॥
ਅਉਤਰਿਲਖਅਵਤਾਰਕਾਰਕਰੇਵਹੀ॥ ਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਦਾਰਖੇਵਟਖੇਵਹੀ॥ ਵੀਚਾਰੀਵੀਚਾਰਿ
ਭੇਤੁਨਦੇਵਹੀ॥ ਕਰਤੂਤੀਆਚਾਰਿਕਾਰਿਜਸੁ

੧੬੬

੦

ਲੇਵਹੀ॥ ਲਖਲਖ ਜੇਵਣਵਾਰ ਜੇਵਣਜੇ
ਵਹੀ॥ ਲਖਵਰਗਾਹ ਵਰਬਾਰਸੇਵਕਸੇਵਹੀ॥
੧੦॥ ਸੁਰਦੀਰਵਹੀ॥ ਮਾਮਜੇਰੁਜਣਾਵਹੀ॥ ਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਸੁਰਤੇਲਖਆਖਿਸੁਣਾਵਹੀ॥ ਖੋਜੀ
ਖੋਜਨਿਖੋਜ ਦਹਾਇਸਿਧਾਵਹੀ॥ ਚਿਰੁਜੀਵੈ
ਲਖਹੋਇਨਭਕੁਪਾਵਹੀ॥ ਖਰੇਸਿਆਣੇਹੋਇਨਮਨੁ
ਸਮਝਾਵਹੀ॥ ਲਭਿਬਾਲੀਦਰਗਾਹਚੋਟਾਖਾਵ
ਹੀ॥ ੧੧॥ ਹਿਕਮਤਿਲਖਹਕੀਮਚਲਤੁਬਣਾ
ਵਹੀ॥ ਆਕਲਹੋਇਫਹੀ॥ ਮਮਤੇਮਤਾਵਹੀ॥ ਗਾ

ਫਲਹੋਇਗਨੀਮਦਾਦਦਧਾਵਹੀ ॥ ਲਕਿਲਕਿ ੨੦੦
ਕਰਨਮੁਹੀਮਆਪੁਗਣਾਵਹੀ ॥ ਹੋਇਜਦੀਦ
ਕਦੀਮਨਖੁਦੀਮਿਟਾਵਹੀ ॥ ਸਾਬਰੁਹੋਇਹਲੀਮ
ਆਪੁਗਵਾਵਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਲਖਲਖਪੀਰਮੁਹੀਦ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀ ॥ ਸੁਹਦੇਲਖਸਹੀਦਜਾਰਤ
ਲਾਵਹੀ ॥ ਲਖਰੇਜੇਲਖਈਦਨਿਵਜਕਰਾਵਹੀ
॥ ਕਰਿਕਰਿਗੁਫਤਸੁਨੀਦਮਨਪਰਚਾਵਹੀ ॥ ਹੁਜਰੇ
ਕੁਲਫਕੁਲੀਦਜੁਹਦਕਮਾਵਹੀ ॥ ਵਰਿਦਚਵੇਸ
ਰਸੀਦਨਆਪੁਜਣਾਵਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਓਚੇਮਹਲਓ

ਸਾਰਿ ਦਿਛਾਇ ਦਿਛਾਵਣੇ ਵਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰ
ਨਾਭਿ ਗਣਾਵਣੇ ਕਾਰਿ ਗਜ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ਹਜਰ
ਮਾਵਣੇ ਲਖ ਲਖ ਮਨ ਸਬਦਾਰ ਵਜਹ ਵਧਾ
ਵਣੇ ਪੁਰ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ਮਾਵਣ ਜਾਵਣੇ ਭਿ
ਤੁਸਰੇ ਦਰ ਬਾਰਖਰੇ ਰੁਹਾਵਣੇ ॥੧੪॥ ਭੀਰਥ
ਲਖ ਕੋਰੇ ਬਿਪੁਰ ਬੀਨਾਵਣਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਬ
ਨਸੇਵ ਕਰਾਣਾ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਲਖ ਸਾਧਿਸ
ਧਾਵਣਾ ਹੋ ਮਜਗਨ ਈਵੇ ਵਰੇ ਗਲ ਗਾਵ
ਣਾ ਵਰਤ ਨੇ ਮਲਖ ਦਾਨ ਕਰ ਮਕ ਮਾਵਣਾ ॥੨॥

ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਪਖੰਡਿਨਜਾਵਣਾ॥੧੫॥ ੨੦੧
ਪੋਲੀਆਭਰਨਾਲਿਲਖਤਰੰਦੀਆਥਕੁਕਥਕੁ
ਕੁਕੁਲਿਸੁਪਿਨਲਰੰਦੀਆਅਨਲਮਨਲਕੁਰਿ
ਖਿਆਲਉਮਗਿਉਰੰਦੀਆਉਛਲਿਕਰਨਿਉ
ਛਲਨਉਰਿਚੜੰਦੀਆਲਖਅਗਾਸਪਤਾਲ
ਕਰਿਮੁਹਛੰਦੀਆਵਰਗਾਹਇਕਰਵਾਲਬੀਦੇਈ
ਦੀਆ॥੧੬॥ਕੈਗੁਣਮਾਇਆਖੇਲੁਕਰਿਦੇਖਾ
ਲਿਅਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿਚਲਤੁਉਠਾਲਿਅ
ਪੀਜਿਤਤਉਤਪਤਿਬੀਧਿਬਹਾਲਿਅਛਿਅਰੁਤਿ

ਬਾਰਹਮਾਹਸਿਰਜਿਸਮਾਲਿਆਮਹਿਨਿਸਿ
ਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰੀਦੇਬਾਲਿਆਇਕੁਕਵਾਓਪ
ਸਾਉਨਦਗਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੧॥ਕੁਦਰਤਿਇ
ਕੁਕਵਾਓਥਾਪਓਥਾਪਦਾ॥ਤਿਵੰਲਖਦਹੀਮ
ਉਨਓਕੁਕੁਜਾਪਦਾ॥ਲਖਬਹਮੰਡਸਮਾਉਨਲ
ਹਰਿਦਿਆਪਦਾ॥ਕਰਿਕਰਿਟੇਖੇਚਾਉਲਖ
ਪਰਤਾਪਦਾ॥ਕਉਣੁਕਰੈਅਗਥਾਉਵਰਨਸਰ
ਪਦਾ॥ਲਹੈਨਪਛੋਤਾਉਪੁੰਨਨਪਾਪਦਾ॥੧੨॥
ਕੁਦਰਤਿਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅੰਤੁਨਪਾਣੀਮੇਕ

ਦਰੁਬੇਪਰਵਾਹੁਕਿਨਪਰਚਾਈਐ। ਕੇਵਰੁਤੈਦ
ਰਗਾਹਆਖਿਸੁਣਾਈਐ। ਕੇਇਨਦਸੈਗਾਹੁ
ਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐ। ਕੇਵਰੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹ
ਕਿਉਕਰਿਧਿਆਈਐ। ਅਭਿਗਤਿਗਤਿਅਸ
ਗਾਹੁਨਅਲਖੁਲਖਾਈਐ। ੧੯। ਅਧਿਪੁਰਖੁ
ਪਰਮਾਦਿਅਚਰਜੁਆਖੀਐ। ਅਧਿਅਨੀਲੁ
ਅਨਾਦਿਸਬਦੁਨਸਾਖੀਐ। ਵਰਤੈਆਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਨਗਲੀਗਾਖੀਐ। ਰੁਗਤਿਵਛਲੁਅਛਲਾ
ਦਿਸਹਜਿਸਬੁਖੀਐ। ਉਨਮਨਿਅਨਹਦਿਨਾ

੨੦੨

੫੧

ਵਿਲਿਵ ਅਭਿਲਾਖੀਐ ॥ ਵਿਸਮਾਵੈ ਵਿਸਮ ॥
ਵਿਪੁਰਨ ਪਾਖੀਐ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇਵਲ
ਕਾਖੀਐ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥

ਇਕੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰਾ
ਧਾਰਨਿ ਰੀਕਾਰੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਰੋਮ ॥
ਏਕੀਕਾਰੁ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕ
ਰੁਚਲੁ ਰੁਚਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਹੁਇ
ਰਦੁ ਸਦਾ ॥ ਏਆ ॥ ਸਚਾ ਪਰਵਦੁ ਗਾਰੁ ਰੈਗੁਟ

ਮਾਇਆ ਸਿਰਿ ਠਿਸਿਰ ਜਟਹਾਰੁ ਲੇਖਿ ਲਿਖਾ ॥ ੨੦੩ ॥
ਇਆ ਸ਼ੁਰੁ ਸੈਦੇ ਆਧਾਰੁ ਨਤੋ ਲਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥
ਲਖਿਆ ਬਿਤਿ ਨਵਾਰੁ ਨਮਾਹੁ ਜਟਾਇਆ ਦੇਵ
ਕਤੇ ਬਵੀਚਾਰੁ ਨਮਾਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਾਲੀ
ਬੁਨਿਰ ਬਾਣੁ ਬਾਣੁ ਚਲਾਇਆ ਉਰੈ ਹਿਸਓ ਚਾਣੁ
ਕਿਨਿ ਪਹੁਚਾਇਆ ਖੰਭੀ ਚੋਜ ਦਿਰੁ ਟੁਆਇ
ਮਿਲਾਇਆ ਧੂਚਰਿ ਆਮਸਮਾਇ ਨਟਲੇਟਲਾ
ਇਆ ਸੀਮੇਲੇ ਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਰ
ਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ

ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ
ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ ਭੈਰਵ

ਆ ਤੁਲਹਾਧਰਤਿ ਬਣਾਇ ਨੀਰਤਰਾਇਆ ॥ ੨੦੪ ॥
ਨੀਰਹੁ ਉਪਜੀਅਗਿ ਵਟਖੰਡੁ ਛਾਇਆ ਅਮਰੀ
ਤੋਈ ਬਿਰਖ ਸੁਫਲ ਫਲਾਇਆ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ
ਬੈਸਿਤਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਆਵਿ ਪੁਰਖੁ ਆਵੇ
ਸੁਖੇ ਲੁਰਚਾਇਆ ॥੪॥ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਂ ਸਚੁ ਸ
ਚੇ ਭਾਇਆ ਕੇਵਰੁ ਹੋਆ ਪਉਟੁ ਫਿਰੈ ਚਉਦਾਇ
ਆ ਚੰਨਟਾਵਾ ਸੁਨਿ ਵਾਸੁ ਬਿਰਖ ਬੋਹਾਇਆ ਖ
ਹਿ ਖਹਿਵੰ ਸੁਗਵਾਇ ਵਾਂਸੁ ਜਲਾਇਆ ਸਿਦਸ
ਕਤੀ ਸਹਲੀ ਗੁਅੰਗੁ ਜਣਾਇਆ ਕੋਇਲ ਕਾਓ

ਨਿਅਮਾਉਬਚਨਸੁਣਾਇਆ ਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿ
ਸਾਹਗਾਣਾਇਆ ਪੀਜਿਸਬਦਿਪਰਵਾਣੁਨੀ
ਸਾਣੁਵਜਾਇਆ ॥੫॥ ਰਾਗਨਾਦਸਿਬਾਦਗਿ
ਅਨੁਚੇਤਾਇਆ ਨਉਦਰਵਾਜੇਸਾਧਿਸਾਧੁਸ
ਦਾਇਆ ਵੀਹਇਕੀਹਉਲਿਪਿਨਿਜਪਾਰਿ
ਆਇਆ ਪੁਰਕਕੰਕੁਕਰੇਚੰਕਾਟਕਧਾਇਅੰ
ਨਿਉਲੀਕਰਮਕੁਯੰਗਾਆਸਣਲਾਇਆਇ
ਕਾਪੰਗੁਲਾਝਾਗਿਸੁਖਮਨਿਛਾਇਆ ਖੇਚਰ
ਕੁਚਰਚਾਚਰਸਾਧਿਸਧਾਇਆ ਸਾਧਅਰੀ

ਚਰਖੇਲਉਨਮਨਿਆਇਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁ
 ਲਲੈਮਨੁਪਵਨੁਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੋਰੀਸਹਜਿਸੁਰੁ
 ਇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਝਰਿਧਾਰਿਚੁਆ
 ਇਆਪਿਥਪਿਆਇਆ ॥ ਅਨਹਦਸੁਨਿਲਿ
 ਵਲਾਇਨਾਵੁਦਜਾਇਆ ॥ ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪ
 ਇਸੁਨਿਸਮਾਇਆ ॥ ਸੁਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਆਪੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਮੁਚਖਾਇਨਿਜ
 ਪਰੁਛਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲਾਇਪੁਰ
 ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬਾ

੨੦੫

੦

੦

੦

ਲਿਆ ਚੰਦਨਿ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਵਣਾਸ ਪਤਿ
ਫਾਲਿਆ ਸਲਲੇ ਸਲਲਾ ਸੀਜੋ ਗੁਰਿ ਬੇਈ
ਚਾਲਿਆ ਪਵਣੈ ਪਵਣੁ ਸਮਾਇ ਅਨਹਦੁ
ਭਾਲਿਆ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਪਰੇਇ ਵਿਖਾਲਿਅ
ਪਥਗੁ ਪਾਗੁ ਰੋਇ ਪਾਗੁ ਪਾਲਿਆ ਅਨਲ
ਪੰਖ ਪੁਤੁਰੋਇ ਪਤਾ ਸਮਾਲਿਆ ਬਹਮੈ ਬਹਮੁ
ਮਿਲਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ ੮ ॥ ਕੇਵਰੁ ਇ
ਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ਕੇਵਰੁ ਕੰਡਾ ਤੇਲੁ
ਤੇਲਿ ਤੁਲਾਇਆ ਕਾਰਿ ਬਹਮੰਗੁ ਕਰੰਗੁ ਕਵਾਉ

ਵਧਾਇਆ ਲਖ ਲਖ ਧਰਤਿ ਅਗਾਸਿ ਅਧ
 ਰਧਰਾਇਆ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤਰੁ ਲਖ ਉਪਾ
 ਇਆ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਹਜੋ ਨਿਖੇਲੁ ਰਚਾਇ
 ਆ ਜੋ ਨਿਜੋ ਨਿਜੀ ਅਜੀਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਿ
 ਰਿਸਿ ਰਿਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ਅਲੇਖੁ ਧਿਆਇਆ ਸ
 ਤਿਗੁਰਸ ਚਾਨਾ ਉਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੂਰ
 ਤਿਸ ਚਉਧਿਆਨੁ ਧਰਾਇਆ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ
 ਅਸਰਾਉ ਸਚਿ ਸੁਹਾਇਆ ਦਰਗਹ ਸਚਾਨਿ
 ਅਉਰੁ ਕਮੁਚਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਗਿਰ

ਉਸਬਦਵਸਾਇਆ ਸਮਿਟਿ ਮਾਗਰਬੁਗੁਮਾਉ
ਗਗੀਬੀਛਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁਹਿ ਮਾਉ ਮਜ
ਰੁਜਰਾਇਆ ਸਤਿਸੁਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸੁਭਾਣਾਭ
ਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚੀਖਸਮਰਜਾਇ ਭਾਣਾਭਾਵਣ
॥ ਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਪੁਗਵਾਵਣਾ ਗੁਰਚੇ
ਲਾਪਰਚਾਇ ਮਨੁਪਤੀ ਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹ
ਜਿਸੁ ਭਾਇ ਨ ਮਲਖੁਲਖਾਵਣਾ ਗੁਰਸਿਖਤਿ
ਭਨਤਮਾਇ ਕਾਰਕਮਾਵਣਾ ਸਬਦਸੁਗਤਿ ਲਿ
ਵਲਾਇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵਣਾ ਵੀਹਇ ਕੀਹਲੰਘਾ

ਇਨਿਜਘਾਰਿਜਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾ ੨੦੧
ਇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਾ ੧੧੧) ਇਕੁਗੁਰੁਇਕੁਸਿਖੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ ਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਸਿਖੁਸਚਿ
ਸਮਾਣਿਆ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੋਸਿਖੁਸਬਦੁਵਖਾਣਿ
ਆ ਅਚਰਜਕੁਰਭੁਦਿਖੁਸਚੁਸੁਹਾਣਿਆ ਲੇ
ਖੁਅਲੇਖੁਅਲਿਖੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿਆ ਸਮਸਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਿਖੁਨਾਮਾਵਣਿ^{ਜਾਣਿ}ਆ ਨੀਸਾਣਾਰੋਇਲਿ
ਖੁਹਦਨੀਸਾਣਿਆ ਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਸਿਖੁਰੋਇਰੋ
ਗਣਿਆ ੧੨) ਪਿਰਮੁਖਿਅਲਾਪੁਰਿਅਪਿਓਪੀ

ਮਾਵਣਾ ਮਹਰਮੁਹਕੁਹਸੂਰਿਅਲਖੁਲਖਾਵ
ਣਾਪਟਅਵਪਟਭਰਪੁਰਿਰਿਦੈਸਮਾਵਣਾ
ਬੀਅਹੁਰੋਇਅੰਗੁਰੁਸੁਫਲਸਮਾਵਣਾਬਾਵਨ
ਰੋਇਠਰੁਗੁਮਹਮਹਕਾਵਣਾ ਚੰਦਨਚੰਦਕਪੁਰ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਾ ਸਸੀਅਰਅੰਦਰਿਸੁਰਤਪਤਿ
ਬੁਝਾਵਣਾ ਚਰਣਕਵਲਦੀਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲਾਵਣਾ ਕਾਰਣਲਖਅੰਕੁਰਕਰਣੁਕਰਾਵਣ
। ਵਜਨਿਅਨਹਦਤੂਰਜੇਤਿਜਗਾਵਣਾ ॥੧੩॥
ਇਕਕਵਾਉਅੰਤਲੁਕਦਰਤਿਜਾਣੀਐ ਓਅੰ

ਕਾਰੁ ਅੰਬੋਲੁ ਚੋਜ ਦਿਡਾਣੀਐ ਲਖਦਰੀਆਉ
ਅੰਲੋਲੁ ਪਾਣੀਆਣੀਐ ਹੀਰੇਲਾਲ ਅੰਮੋਲੁ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲਾ ਅੰਡੋਲ ਪਤਿ
ਪਰਵਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਰੋਲੁ ਸਚੁ ਸੁਹਾਣੀ
ਐ ਸਾਇਰ ਲਖ ਫੰਫੇਲ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੀਐ
ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਜ ਪੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਣੀਐ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੀਤਾ ਰਜਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀਐ ॥੧੪॥ ਕਾ
ਦਰਨ ਕਰ ਬਾਣੁ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀਐ ਕੇਵ ਰੂਵ ਰਾਹ
ਣੁਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਨਿ

ਮਾਣੀਐ ਲਖਜਿਮੀ ਅਸਮਾਣ ਤਿਲੁਨ ਤੁਲਾਣੀ
ਐ ਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਜਹਾਨੁ ਹੋਇ ਹੈ ਰਾਣੀਐ ਸੁ
ਲਤਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨੀਸਾਣੀਐ ਲਖ ਸਾਇਰ
ਨੈਸਾਣ ਬੁੰਦ ਸਮਾਣੀਐ ਕੁਰਾਅਖਾਣ ਵਖਾਣਾ ਅ
ਕਾਥ ਕਹਾਣੀਐ ॥੧੫॥ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮ ਰਜਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥਿ ਚਲਾਇ
ਚਲਣੁ ਭਾਣਿਆ ਸਿਦਕਾ ਸਬੂਰੀ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਸੁ
ਕਰਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਚੋਜਾ ਦਿ
ਭਾਣਿਆ ਵਰਤਣੁ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਆਦਿ ਵਖਾ

ਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵਲਾਇਸ ਚੁਸੁਹਾਇਆ ॥ ੨੦੯ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਸ ਬਦੁ ਸਿਦਾਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਪੁਪਛਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਅ
ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਸਗਾਹਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਗਹਿ
ਰਹੀ ਭੀਰ ਅਥਾਹਾ ਬਿਨ ਆਣੀਐ ਬ੍ਰਿਦਲਖ
ਪਰਵਾਹੁ ਲੜਵਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਸ
ਲਾਹ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀਐ ਪਾਗਵਾਰੁ ਨ ਰਾਹੁ ਬਿ
ਅੰਤੁ ਸੁਹਾਣੀਐ ਲਓ ਬਾਲੀ ਦਰਗਾਹੁ ਨ ਆਵਣ
ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੀਐ ਸ

ਤਿਗੁਰਸਚੇਟਾਹੁਹੋਇਹੋਰਾਣੀਐ॥੧੧॥ਸਾ
ਧਸਿਗਾਤਿਸਚਖੰਡੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਸਚੁ
ਨਉਬਲਦੰਡੁਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐਪਰਮ
ਜੋਤਿਪਰਚੰਡਜੁਗਾਤਿਜਗਾਈਐਸੋਧਿਤਿ
ਠਾਬਹਮੰਡੁਲਦੈਨਲਾਈਐਤਿਉਨਾਹੀਜਮ
ਡੰਡੁਸਰਣਿਸਮਾਈਐਪਰਪਾਪਕਾਰਿਖੰਡੁ
ਨਗਕਿਨਪਾਈਐਚਾਵਲਅੰਦਰਿਵੰਡੁਉਬ
ਰਿਜਾਈਐਸਚਹੁਸਚੁਅਖੰਡੁਕੁੰਡੁਛੰਡੁ
ਐ॥੧੨॥ਗੁਰਸਿਖਾਸਾਬਾਸਿਜਨਮੁਸਦਾ

ਰਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾਂਗਹਾਸਿਗੁਰੂਪਿਆਰਿਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਚਿਤਾਰਿਆ॥
ਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਗਰਬੁਨਿਦਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਨਿਦਾਸੁਸੇਵਸੁਚਾਰਿਆ॥ ਫਰ
ਤਨਿਆਸਨਿਰਾਸਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਹਜਿਨਿਦਾਸੁਮਨਹਠਮਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿਪਰਗਾਸੁਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਗੁਰਸਿ
ਖਾਂਜੇਕਾਰੁਸਾਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ ਪਰਫਾਰੈਸਾਧਾ
ਰੁਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਚਾਰੁ

੨੧੦

ਕੁਣਾਕੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖਦੁਆਰੁਆਪੁਰ
ਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਭਿਪਕਾਰੁਮਨੁਸਮਝਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁਆਧਾਰੁਸਚਿਸਮਾਇਆ ਗੁ
ਰਮੁਖਾਂਲੋਕਾਰੁਲੇਪੁਨਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰ
ਕਾਰੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਸੀਮ
ਰਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਣਾ ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾ
ਤੁਪਾਰਸੁਪਰਸਣਾ ਚੰਦਣਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਇ
ਰਖੁਸੁਦਰਸਣਾ ਰੰਗਤਰੰਗਮਿਲਾਪੁਨਦੀ
ਅਸਰਸਣਾ ਅਨਸਰੋਵਰਹੀਸਨਾਤ੍ਰਿਸਨਾਤ

ਰਸਣਾ ਪਰਮਹੰਸਗੁਰਸਿਖਵਰਸਾਮਦਰ

ਸਣਾ ਚਰਣਸਰਣਗੁਰਦੇਵਪਰਸਾਮਪਰ

ਸਣਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਅਮਰਨਮਰਸ

ਣਾ॥੨੧॥ ੨੨॥

ਵਾਇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਸ

ਤਿਗੁਪੁਗੁਰਦਰਸਨੋਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਅਚਰਜੁਦਿ

ਖਾਇਆਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਪਰਮੇਸਗੁਪਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਾਗਿ

ਅਨੁਸਚੁਅਨਹਦਧੁਨਿਵਿਸਮਾਦੁਸੁਣਾਇ

ਆਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਚਲਾਇਓਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁਵਿਛਾਇਆਗੁਰਸਿਖਦੇਗੁਰਸਿ
ਖਕਾਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਫਸਾਇਆ
ਸਚੁਗਾਸਿਰਹਰਾਸਿਵੇਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਪੈਰੀਪਾ
ਇਆਚਰਣਕਵਲਪਰਤਾਪੁਜਣਾਇਆ
੧੧ ਤੀਰਥਿਨਾਤੈਪਾਪਜਾਨਿਪਤਿਤਉਧਾਰਣ
ਨਉਧਰਾਇਆਤੀਰਥਹੋਨਿਸਕਾਰਥੇਸਾ
ਧਜਨਾਦਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਾਧਹੋਏਮਨੁ
ਸਾਧਿਕੈਚਰਣਕਵਲਗੁਰਚਿਤਿਫਸਾਇ

ਆ ਓਪਮਾਸਾਧਅਗਾਧਿਬੋਧਕੋਟਮਧੋਕੋਸਾਧੁਸੁ ੨੧੨
ਣਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਅਸਿਖਜਗਿਧਰਮ
ਸਾਲਥਾਇਥਾਇਸੁਹਾਇਆਪੇਰੀਪੇਪੇਰਧੋਵਟੇ
ਚਰਟੇਦਕੁਲੈਪੇਰਪੁਜਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੨॥ਪੀਜਿਤਤਉਤਪਤਿਕ
ਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਆਪੁਗਵਾਇਆਚਰਣ
ਕਵਲਸਰਣਾਗਤੀਸਭਨਿਧਾਨਸਕੇਫਲਪਾ
ਇਆਏਕਵੇਦਗੁਰਗਿਆਨਵਿਚਿਸਾਧੁਧੁਰਿ
ਜਗਤੁਤਗਾਇਆਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਾਇਕੈਪਾ

੫੯੫
ਵਨਪੁਰਖਪਾਦਿਤ੍ਰਕਰਾਇਆ ਚਰਣੇਦਕਮਾਹਿ
ਮਾਅਮਿਤਿਸੇਖਸਹਸਮੁਖਅੰਤੁਨਪਾਇਆਧੁਰੀ
ਲੇਖਮਿਟਾਇਆ ਚਰਣੇਦਕਮਨੁਦਸਿਗਤਿਆਇ
ਆਪੇਰੀਪੇਜਗੁਚਰਣੀਲਾਇਆ ੩ ਚਰਣੇਦ
ਕਹੋਇਸੁਰਸਰੀਤਜਿਥੈਕੁੰਠਧਰਤਿਵਿਚਿਅ
ਈਨਉਸੈਨਦੀਨਤ੍ਰਿਨਦੈਅਠਸਾਠਤੀਰਬਿਅੰ
ਗਿਸਮਾਈਤਿਹੁਲੋਈਪਰਵਾਣੁਹੈਮਹਾਦੇਵ
ਲੇਸੀਸਿਚੜਾਈਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜੈਜੈਕਾਰੁ
ਵਡੀਵਡਿਅਈਸਟੁਗਾਗਾਬੈਕੁੰਠਲਖਲਖ

ਬੈਕੁੰਠ ਨਾ ਬਿਲਿਵਲਾਈ ॥ ਸਾਧੁ ਧੂੜਿ ਦਲਿ ਭੂਰੈ ॥ ੨੧੩ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਰਣ ਕਵ
ਲ ਦਲ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਚਰਣ ਸਗਣਿ ਜਿਸੁ
ਲਖ ਮੀਲ ਖਕਲਾਹੇ ਇਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਨਿਧਿ ਸਭੁ ਗੋਲੀਆਂ ਸਾਧ ਕਾ ਸਿਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਚ
ਰਿਦ ਹਨ ਛਿਅ ਦਰਸਨਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਉ ਨਾਥ ਨਿਵਾ
ਈ ॥ ਤਿਨ ਲੋਅ ਚਉਦਹ ਭਵਟ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿਛਲ ਕਰਛਾਈ ॥ ਕਵਲਾਸਟੁ ਕਵਲਾਪਤੀ
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਈ ॥ ਪੈਰੀ ਪਾਖਾ ਕਰੇ
ਪੁੰ

ਇਆਪੁਗਦਾਇਨਆਪੁਗਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਖਫਲੁਵਡੀਫਰਿਅਈ ॥੫॥ ਬਾਦਨਰੂਪੀਹੋਇਕੈ
ਬਲਿਛਲਿਅਛਲਿਆਪੁਛਲਾਇਆ ਕਰੈਅ
ਛਾਈਧਰਤਿਮੰਗਿਪਿਛੇਦੇਵਰੂਪਿੰਡੁਧਾਇਆ
ਦੁਇਕਰਮਾਕਾਰਿਤਿਨਿਲੋਅਬਲਿਰਾਜੇਫਿਰਿ
ਮਗਰੁਮਿਣਾਇਆ ਸੁਰਗਹੁਚੰਗਾਜਾਣਿਕੈਰਾਜੁ
ਪਤਾਲਲੋਕਦਾਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
ਤ੍ਰੈਲੋਕਗਤਵਛਲਦਰਵਾਨਸਦਾਇਆ ਬਾਦਨ
ਲਖਸੁਪਾਦਨਾਸਾਧਸੰਗਤਿਰਜਇਛੁਇਛੁਇ

ਆਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੬॥ ੨੧੪
ਸਹਸਬਾਹੁਜਮਾਦਿਗਨਪਾਰਿਹੋਇਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀਅ
ਇਆਕਾਮਧੇਣਲੋਕਾਇਕੋਜਮਾਦਿਗਨੈਦਾਸਿਰੁ
ਵਫਦਾਇਆਪਿਟਦੀਸੁਣਿਕੋਰੇਣਕਾਪਰਸਰ
ਮੁਧਾਈਕਾਰਿਧਾਇਆਇਕੀਹਵਾਰਕਰੋਧੁਕ
ਰਿਖੜੀਮਾਰਨਿਖੰਤੁਗਵਾਇਆਚਰਣਸਰ
ਣਿਫੜਿਉਬਰੇਦੂਜੇਕਿਸੈਨਖੜਗੁਓਚਾਇਆਹ
ਉਮੇਮਾਰਿਨਸਕੀਆਚਿਰੰਜੀਵੰਮਾਪੁਜਣਾਇਆ
ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦੁਨਪਾਇਆ॥੭॥ ਰੰਗਮਹ

ਲਰੀ ਗਰੰਗਾ ਵਿਚਿ ਦਸ ਰਬੁ ਕਉ ਸਲਿ ਆਰ
 ਲੀ ਆਲੇ । ਮਤਾ ਮਤਾ ਇਨਿ ਆਪੁ ਵਿਚਿ ਚਾਇ
 ਚਾਈ ਲੇਖ ਰੇ ਸੁਖਾਲੇ । ਪਰਿ ਅਸਾ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਨ
 ਉਕਧਰੀ ਅੰਬਾਲ ਕਬਾਲੇ । ਗਮਰੰ ਦੁਨਾ ਭਿਲੇ
 ਦਿਆ ਤਿਨਿ ਹਤਿ ਆਤੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਲੇ । ਗਮਰਾਜੁ
 ਪਰਵਾਨੁ ਜਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਧਰ ਮੁਰਖ ਵਾਲੇ । ਮ
 ਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਹੋਇ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾਣ ਬਸਿ ਸਟੁ
 ਬਹਾਲੇ । ਗਮਾਇਣੁ ਵਰਤਾਇਆ ਸਿਲਤਰੀ ਪ
 ਗਛੁਹਿ ਤਤਕਾਲੇ । ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਪਗ ਪੂਰਿ ਨਿਹਾਲੇ

੨੯੫
੧੮॥ ਕਿਸਨਿ ਲੈ ਆ ਅਵਤਾਰੁ ਜਗਿ ਮਹਿ ਮਾਦਸ
ਮਸਕੀਧੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਲੀਲਾ ਚਲਤਾ ਅਚਰਜ
ਕਾਰਿ ਜੋਗ ਭੋਗ ਰਸ ਰਣੀ ਆਮਾਣੈ ॥ ਮਹਾ ਕੁਾਰ
ਬੁਕਾਰ ਦਾਇਓ ਨੁ ਕੋਰੈ ਪਾਂਡੂ ਕਾਰਿ ਪੈਰਾਣੈ ॥ ਇੰਦੁ
ਦਿਕ ਬਹਾਮਾਦ ਕਾ ਮਹਿ ਮਾਮਿ ਤਿਮਿਰ ਜਾਦ ਨ
ਜਾਣੈ ॥ ਮਿਲੀ ਆਟ ਹਲਾਵੀ ਰਿਕੋ ਜਗਿ ਰਾਜ
ਸੁਰਾਜੇ ਗਾਣੈ ॥ ਮੰਗਿ ਲਈ ਹਰਿਟ ਹਲ ਏਹ ਪੈਰ
ਧੋਇ ਚਰਟੇ ਦਕੁ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁ ਰਸ ਬਦਿ
ਸਿਦਾਣੈ ॥ ੧੯॥ ਮਛਰੂਪ ਅਵਤਾਰੁ ਧਾਰਿ ਪੁਰਖ

ਰਬੁ ਕਾਰਿ ਦੇ ਦਭਿ ਧਾਰੇ ਕਛੁ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਵਤ
ਰੇ ਸਾਗਰੁ ਮਥਿ ਜਗਿ ਰਤਨ ਪਸਾਰੇ ਤੀਜਾ ਕਾਰਿ
ਬੈਰਾਹ ਰੂਪੁ ਧਰਤਿ ਭੀ ਧਾਰੀ ਦੇਤ ਸੰਘਾਰੇ ਚਉਥਾ
ਕਾਰਿ ਨਗ ਸਿੰਘ ਰੂਪੁ ਅਸੁਰੁ ਮਾਰਿ ਪਹਿਲਾ ਵਿਭੀ
ਰੇ ਇਕ ਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਚਿ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਲ
ਏ ਅਹੰਕਾਰੇ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਜਿ ਨਿਲੁ ਅ
ਲੁ ਅਮੰਦਰਿ ਸੰਜਾਰੇ ਲਖ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਦੇ ਦੇਹਿ ਮਾਰ
ਅੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰ ਸਵਾਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰੁ ਮਗਮ
ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਦੁਪੁਰਾਣ ਸਭ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ

ਆਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਵਹਿ। ਗਾਗਨਾਦਸੀਗੀਤਲਖ ੨੧੬
ਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਣਗਾਵਹਿ। ਸੇਖ
ਨਾਗਲਖਲੋਮਸਾ। ਅਬਿਗਾਤਿਗਾਤਿਅੰਦਰਿ
ਲਿਵਲਾਵਹਿ। ਬਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਗਿਅਨੁ
ਧਿਆਨਤਿਲੁਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ। ਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇ
ਅਲਖ। ਅਭੇਦਨਸੇਵਪੁਜਾਵਹਿ। ਗੋਰਖਨਾਥਮਛੰ
ਦਲਖਸਾਧਿਕਾਸਿਧਨੇਤਕਗਿਧਿਆਵਹਿ। ਚਰਣ
ਕਮਲਗੁਰਅਗਮੁਅਲਾਵਹਿ। ੧੧। ਅਖੈਤਿਵੜੀ
ਬਾਮਣੈਸਹਓਹੈ। ਆਏਮਸਲਾਤਿਫੇਰੀ। ਸਿਰੁਓ

ਚਾਅਰੰਕਾਰੁਕਰਿਫਲਦੇਪੰਗਵਲਾਏਰੂਹੀਅਖੀ
ਮੁਲਿਨਪੁਜੀਅਨਿਕਰਿਕਰਿਫੇਖਨਿਮੇਰੀਤੇਰੀਨ
ਕੁਨਕੋਈਪੁਜਦਾਖਾਇਮਰੋਰੀਮਣੀਘਨੇਰੀ
ਓਚੇਕੰਨਪੁਜੀਅਨਿਓਸਤਤਿਨਿਦਾਭਲੀਭ
ਲੇਰੀਬੋਲਹੁਜੀਭਨਪੁਜੀਅੰਰਸਕਸਬਹੁਚਖੀ
ਦੰਦਘੇਰੀਨੀਵੇਚਰਣਪੁਜਹਥਕੇਰੀ॥੨॥ਹਸ
ਤਿਅਖਾਜੁਗੁਮਾਂਨਕਾਰਿਸੀਹੁਸਤਾਣਕੋਇਨ
ਖਾਈਹੋਇਨਿਮਾਣੀਬਕਰੀਦੀਨਦੁਨੀਫਰਿਓਆ
ਈਪਾਈਅਰਣੈਪਰਣੈਮੰਨੀਅੰਜਗਿਭੋਰੀ

ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਾਈ॥ ਆਸੁ ਪਾਵਿੜੁ ਗਿਹ ਸਤ ਨਾਮੰ ॥ ੧੨੧ ॥
ਦੁਤਾਰਵੀ ਚਾਰਿ ਵਜਾਈ॥ ਚਮੜੇ ਦੀ ਆਂਕਰਿ
ਜੁਤੀ ਆਸਾ ਧੂ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਭੂਰ
ਪਖਾਵ ਜਮੜੀ ਦੇ ਕੀਰਤ ਨੁਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਖਦਾ
ਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਰ
ਸਰੀਰ ਸਕਾਰ ਬੇਅਤਿ ਅਪਾਵਿੜੁ ਸੁਮਾਣ ਸਦੇ ਹੀ॥
ਬਹੁ ਬਿਜਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਹੋਇ ਮਲ ਮੂੜ ਕਾਸੁ
ੜੁਇਵੇ ਹੀ॥ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਦਿ ਗੜੇ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਕੁ
ਸੰਗ ਸਨੇ ਹੀ॥ ਚੋਆ ਚੰਦ ਨੁ ਅਰਗ ਜਾ ਹੋਇ ਦੁਰਗੀ

ਧਸੁਰੀਧਹੁਰੇਹੀ। ਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਖਹਿਮੁਏਸਭੇਹੀ। ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਰਗਟਿ
ਦਿਣੁਨਿਹਫਲੁਮਾਣਸਦੇਹਇਦੇਹੀ। ਚਰਣਸ
ਗਣਿਮਸਕੀਨੀਜੇਹੀ। ੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਰਗਣੀਆਏ। ਧੁਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦੁਫਖਾਣੀਅਨਿਅੰਬਰੀਕੁਬਾਲਿਕੁਗਾਤਿ
ਸਬਾਏ। ਜਨਕਾਦਿਕਜੇਦੇਉਜਗਿਬਾਲਮੀਕੁ
ਸਤਿਸੰਗਿਗੁਰਾਏ। ਬੇਣੁਤਿਲੋਚਨੁਨਾਮਦੇਉਪੀਨਾ
ਸਧਨਾਭਗਤੁਸਦਾਏ। ਭਗਤੁਕਬੀਰੁਫਖਾਣੀ

ਐਜਨੁ ਰਵਿ ਦਾਸੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਏ। ਜਾਤਿ ਅਜਾ
ਤਿਸਨਾਤਿ ਦਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਚਿਤੁ
ਲਾਏ। ਹਉ ਮੇਮਾਗੀ ਪਰਗਟੀ ਆਏ। ੧੫। ਏਕਵੇਦੁ
ਸੁਣਿ ਆਖਦਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਵਖ
ਣੈ। ਸੁਰਗ ਏਕ ਸਣੁ ਮਾਤ ਏਕ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਰ ਪਤ
ਲੁਨ ਜਾਣੈ। ਕੂਰਕੁ ਦਿਖਨ ਵਰਤੁ ਮਾਨ ਆਇ ਮਧਿ
ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਹੋਰਾਣੈ। ਉਤਮ ਮਧ ਮਨ ਚਹੇ ਇਸ ਮਾਤਿ
ਨਸਕ ਨਿਚੋਜ ਦਿਡਾਣੈ। ਰਜ ਗੁਣੁ ਤਮ ਗੁਣੁ ਆਖੀ
ਐਸਤ ਗੁਣੁ ਸੁਣਿ ਆਖਾਣੁ ਵਖਾਣੈ। ਅਨਬਚਕ ਰਮ

੨੧੮

ਸਿਭੁਗਮਦੇਸਾਪਸਿਗਾਤਿਸਾਤਿਗੁਰਨਸਿਫਾਣੈ। ਟੁ
ਕੜੁਹਿਦੁਮੁਸਲਮਾਣੈ॥੧੬॥ਸਾਤਿਜੁਗਾਇਕਾਦਿਗਾ
ਕੁਦਾਤਿਸੁਪਿਛੈਫਛਿਦੇਸੁਪੀਕੁਣੈ। ਤੇਤੈਨਗਗੀਦ
ਗਲੀਅੇਦੁਆਪੁਰਿਦੇਸੁਨਰਕਿਸਹਮਾਣੈ। ਜੇਫੇਰੈ
ਸੋਫਰੀਦਾਕਾਇਜੁਗਿਸਚਾਨਿਆਉਕਰਾਣੈ। ਸਤ
ਜੁਗਿਸਤੁਰੇਤੈਜੁਗਾਦੁਆਪੁਰਿਪੂਜਾਚਾਰਿਦਿੜ
ਏ। ਕਾਇਜੁਗਿਨਾਉਅਰਾਧਣਾਹਰਕਰਗਮਕਾਰਿ
ਮੁਕਾਤਿਨਪਾਣੈ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਲੁਣੀਅੇਬੀਜਿਅ
ਪਾਪੁਪੁਨੁਕਾਰਿਦੁਖਸੁਖਪਾਣੈ। ਕਾਇਜੁਗਿਚਿਤਦੈ

ਪੰਨੁ ਫਲੁ ਪਾਪੁ ਲੇਖੁ ਆਧਰੁ ਮੁਕੁ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ २੧੯
ਸੁਖ ਫਲੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤ ਜੁਗ ਦਾ ਅ
ਨਿਅਉ ਦੇਖਿ ਧਉਲ ਧਰਮੁ ਹੋ ਆਉ ਰੀਣਾ ਸੁਰਪ
ਤਿਚ ਕਵੈ ਗਖਿ ਨਹਿ ਘਨਿ ਬਲ ਮਤਿ ਹੀਣਾ ਕੇਤੋ ਖ
ਸਿਅਪੇਰੁ ਇਕੁ ਹੋ ਮਜਗ ਜਗੁ ਬਾਪਿ ਪਤੀਣਾ ॥ ੧੨ ॥
ਆਪਰਿ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮ ਦੇ ਪੂਜਾ ਚਾਰਿ ਪਖੰਡੁ ਅ
ਲੀਣਾ ॥ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਗਹਿ ਆਪੇਰੁ ਇਕੁ ਹੋਇ ਨਿਮਾ
ਣਾ ਧਰਮੁ ਅਧੀਣਾ ॥ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਸਿ
ਗਤਿ ਪਰਗਟ ਪਰਬੀਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਮੁ ਸਪੁਰ

੨੧੬
ਨੁਰੀਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨਿ ਇਕ ਦਰਨਿ ਕਾਰਿ ਦਰ
ਨਾ ਅਵਰਨ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਾਪੈ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤੀਛਿ
ਅਵਰ ਸਨਾਗੁ ਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਸੁਰਜੁ ਥਾਪੈ ॥ ਬਾ
ਰਹ ਪੰਥ ਮਿਟਾਇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਦਰੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥
ਫੇਦ ਕਤੇਬੁ ਬਾਹਰਾ ਅਨਹ ਦਸ ਬਦੁ ਅਗੰਮੁ
ਅਲਾਪੈ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਪਾਖਾ ਕਹੈ ਇਗੁ ਗਸਿਖਾਂ ਰਹਰ
ਸਿਪਛਾਪੈ ॥ ਆਇਆ ਦਿਚਿਓ ਦਾਸੁ ਕਾਰਿ ਆਪੁ
ਗਵਾਏ ਜਪੈ ਅਜਾਪੈ ॥ ਟੀਪਿ ਨਿਕਥੇ ਵਰੈ ਸਰਾ
ਪੈ ॥ ੧੯ ॥ ਮਿਲਵੇ ਮੁਸਲ ਮਨ ਦੁਇ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕ

ਗਨਿਸਲਾਮਾਲੇਕੀ ਜੋਗੀਕਰਗਨਿਅਦੇਸੁਮਿਲਿ ੨੨੦
ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਵਿਸੇਖੀਸੀਨਿਆਸੀਕਾਰਿ
ਓਨਮੋਓਨਮਨਾਗਇਣਬਹੁਭੇਖੀਬਾਮਣਨੋਕਾਰਿ
ਨਮਸਕਾਰਿਕਾਰਿਅਸੀਰਵਚਨਮੁਹੁਦੇਖੀ॥
ਪੈਗੀਪਵਣਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਾਂਗਹਗਾਸਿਸ
ਰੇਖੀ॥ਗਾਜਾਰੀਕੁਬਰਾਬਰੀਬਾਲਕਾਬਿਗਧਿ
ਨਭੇਦੁਨਿਮੇਖੀ॥ਚੰਦਨਭੁਗਤਾਂਰੂਪੁਨਰੇਖੀ
੨੦॥ਨੀਚਹੁਨੀਚਸਦਾਵਣਾਗੁਰਭਿਪਦੇਸੁਕ
ਮਾਦੇਕੋਈ॥ਤ੍ਰੇਵੀਹਾਵੇਵੀਮਲੇਇਕੁਰੁਪਈਆ

ਤੋਛਾਰੇਈ ਨਦਸੀਰੁਪਈਯਾਲਈਦਾਇਕਸੁਨ
ਈਆਰਉਲਾਸੋਈ ਸਹਸਸੁਨਈਏਮੁਲੁਕ
ਰਿਲਯੇਹੀਗਾਰਿਪਰੋਈਪੇਗੀਪੇਪਾਖਾਕ
ਤੇਇਮਨਬਚਕਰਮਭੁਗਮਭਉਖੋਈਜੋਇ
ਪੰਚਾਇਣਪੰਨਿਸਾਰਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਰਖਿਸਰੋ
ਈਬੋਲਾਅਮੋਲਸਾਪਨਨਓਈ॥੨੧॥ ੨੩।

ਤੇਈ)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਾਗਾਇਣਨਿ
ਜਰੂਪਧਰਿਨਾਥਾਨਾਥਸਨਾਥਕਰਾਇਆ॥

ਨਰਪਤਿਨਰਹਨਾਰਿਦੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁ २੨੧
ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਖਾਣੀਐਕਾਰਣ
ਕਰਣੁਬਿਰਦੁਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਵੇਦੀ ॥ ਵੇਦੀਵੇਦਾ
ਧਿਵੇਦਾਅਲਖਅਭੇਦਨਅਲਖੁਲਖਾਇਅੰ
॥ ਸਤਿਗੁਪੁਸਤਿਨਾਮੁਕਾਰਿਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਉ
ਜਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮਸਾਲਕਰਤਾਰਪੁਰਸਾਧਸਿ
ਗਤਿਸਚਿਖੰਡੁਸਾਇਆ ॥ ਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰ
ਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਚਲਨੀਉਧਰਾਈ

ਓਨੁਸਾਧਸਿਗਾਤਿਸਚਖੰਡਸਮੇਓਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁ
ਚਲਾਇਓਨੁਸੁਖਸਾਗਰੁਬੇਅੰਤੁਅਮੇਓਸਚਿਸ
ਬਦਿਅਰਾਧੀਅੰਮੇਅਗਮਅਗਚਰੁਅਲਖੁਅਰੁ
ਓਚਹੁਵਰਨਾਓਪਦੇਸਦਾਛਿਅਦਰਸਨਸੁਭਿ
ਸੇਵਕਸੇਓਮਿਠਾਬੋਲਣਨਿਵਚਲਣਗੁਰ
ਮੁਖਿਭੁਓਭੁਗਾਤਿਅਰਬੇਓਆਦਿਪੁਰਖਅ
ਦੇਸੁਰੈਅਬਿਨਾਸੀਅਤਿਅਛਲਅਛੇਓਜ
ਗਤਹੁਰੁਗੁਰਨਾਨ੍ਹਦੇਓਨਾਸਤਿਗੁਰਸਚ

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਅਬਾਹੁ ਸਹਾਬਾ ਨਾਉ ਗਾ ॥ ੨੨੨ ॥
ਗੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਹੈ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੁਨ ਮੋਹੁ ਮੁਹਾਬਾ ਬੇ
ਸੁਮਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਲਖਾ ਅਪਾਰੁ ਸਲਾਹ ਸਿਏ ॥
ਬਾ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਾਹਿਬੀ ਹਾਜਰੁ ਨਾਜਰੁ
ਦੇਵ ਕਿਤਾਬਾ ਅਗਾਮੁ ਅਰੂਲੁ ਅਤੇਲੁ ਹੈ ਤੇਲੁ
ਹਾਰੁ ਨ ਰੰਗੀ ਛਾਬਾ ਇਕਛੁ ਤਿਰਾਜੁ ਕਾਮਾਵਦਾ ਦੁ
ਸਮਟੁ ਦੂਰੁ ਨ ਜੋਰੁ ਸਗਾਬਾ ॥ ਮਾਦਲੁ ਮਦਲੁ ਚਲ ॥
ਇਦਾ ਜਲੁ ਮੁਜੁਲੁ ਮੁਨ ਜੋਰੁ ਜਗਾਬਾ ਜਾਹਰੁ

ਪੀਰੁ ਜਗਤਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ॥੩॥ ਹੀਗ ਬਨਾਰਸ
ਹਿੰਦੂਆਂ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਮਕਾਕਾ ਬਾਬਾ ਪਰਿਪਾਰਿ
ਬਾਬਾ ਗਵੀਐਵ ਜਨਿਤਾਲ ਮਿਰਦੀ ਗਰਬਾਬਾ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇਆਇਆ ਪਤਿਤੁ ਉਧਾਰਣੁ
ਅਜਬੁ ਅਜਾਬਾ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਇਕ ਵਰਨੁ
ਇਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹੋਇਤ ਗਾਬਾ ਚੰਦਨ ਵਾ
ਸੁਵਣਾ ਸਪਤਿ ਅਵਲਿ ਦੋਮਨ ਸੇਮਖ ਗਾਬਾ ॥
ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੁਕੁਦ ਰਤਿ ਕਿਸਦੀ ਕਰੈ ਜ

ਵਾਬਾ ਜਾਹਰਪੀਰੁ ਜਗਤਗੁਰਬਾਬਾ ॥੪॥ ਅੰ ੨੨੩
ਗੁਰੁ ਅੰਗੁ ਉਪਾਇਓ ਨੁਰੀ ਗੁਰੁ ਜਾਣੁ ਤਰੀ ਗੁਰੁ ਓਰੁ
ਇਆ ਗਾਹਿਰੀ ਕੀਰੁ ਗਾਹੀਰੁ ਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦਾਇਆ ਦੁਖਸੁਖਦਾਤਾ ਦੇਣਿ
ਗੁਰੁ ਦੁਖਸੁਖਸਮਸਾਰਿ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਇਆ ਗੁਰੁ
ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਚੇਲੇ ਪਰਚਾਇਆ ਸਬਿ
ਰਖਹੁ ਫਲੁ ਫਲੁ ਤੇ ਬਿਰਖੁ ਪਿਓ ਪੁਤੁ ਹੁਪੁਤੁ ਪਿਓ
ਪਤੀਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਦੁ

ਸੁਗਤਿ ਲਿਖੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਬਾਬਾ ਟੇਗੁ
ਗੰਗਾ ਦੁਆਇਆ ॥੫॥ ਪਾਰਸੁਰਾਮਾ ਪਾਰਸ
ਦੁਆਇ ਰਾਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਹਣਾ ਚੰਦ ਨੂਰੇ ਅਚੰਦ ਨਹੁ ਗੁਰੁ ਭੀ ਪਦੇ ਸੁਰ
ਹਤਿ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ਜੋ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਜੋ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮ
ਤਿਸੁ ਖੁਦ ਗਮਤਿ ਖੁਦ ਹਣਾ ਅਚਰ ਜਨ ਅਚ
ਰਜੁ ਮਿਲੈ ਵਿਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਮਹਣਾ ਅਪਿਓ
ਪੀਅਣੁ ਨਿਝੁਰੁ ਝਰੁਣੁ ਅਜਰੁ ਜਰੁਣੁ ਅਸਹੀਅ

ਨੁਸਰਣਾ ਸਚੁ ਸਮਾਣਾ ਸਚ ਦਿਚਿ ਗਾਡੀ ਗੁਸਾਧ ॥ ੨੨੪

ਸੀਰੀ ਗਵਰਣਾ ਬਾਬਾਣੇ ਘਰਿ ਚਾਨਣੁ ਲਹਣ ॥ ੦੧੬ ॥

॥ ਸਬਦੈ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਘੜੁ

ਘੜਾਏ ਗਹਣਾ ॥ ਭੁਇਭੁਗਤਿ ਭੈਚਲਣਾ ਆਪੁ

ਗਣਾਇਨ ਖਲਹ ਲੁਖਹਣਾ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਵੀਸ ॥

ਹਿਬੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਸਨ ਸੀਨੀ ਬਹਣਾ ॥ ਕਾਰਣ

ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੋਇਅ ਛਲੁ ਛਲਾ ਅੰਦਰਿ ਛ

ਹਣਾ ॥ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥਵੀਚ ॥

ਰਿਸਹਜਿਘਰਿਘਹਣਾ ਕਾਂਮੁਕੋਧੁਦਿਰੋਧੁਛ
ਡਿਲੋਭਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਹੁਤਹਣਾ ਪੁਤੁਸਪੁਤੁਬਖ
ਣੇਲਹਣਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੇਅਮ੍ਰਿਤੁ
ਬਿਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲਫਲਿਅੰ ਜੋਤੀਜੋਤਿਜ
ਗਾਈਅਨੁਦੀਦੇਤੇਜਿਉਦੀਵਾਬਲਿਅੰ ਹੀ
ਰੈਹੀਗਾਬੇਧਿਅੰ ਛਲੁਕਾਰਿਅਛਲੀਅਛਲੁ
ਛਲਿਅੰ ਕੋਈਬੁਝਿਨਹੀਘਈਪਾਣੀਅੰਦ
ਰਿਪਾਣੀਗਲਿਅੰ ਸਚਾਸਚਸੁਹਾਦਰੁਸਚ

ਅੰਦਰਿਸਚੁਸਚਹੁਢਲਿਆ॥ ਨਿਹਚਲੁਸਚਾ ੨੨੫
ਤਖਤੁਹੈਅਬਚਲੁਰਾਜੁਨਹਲੈਹਲਿਆ॥ ਸ
ਚੁਸਬਦੁਗੁਰਿਸਭਿਪਿਆਸਚਟਕਸਾਲਹੁਸਿ
ਕਾਚਲਿਆ॥ ਸਿਧਨਾਥਅਵਤਾਰਸੰਭਹਥ
ਜੋਤਿਕੈਹੋਏਖਲਿਆ॥ ਸਚਾਹੁਕਮੁਸੁਅਟਲੁ
ਨਟਲਿਆ॥ ੧੮॥ ਅਛਲੁਅਛੇਦੁਅਭੇਦੁਹੈਭ
ਗਤਵਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆ॥ ਮਹਿ
ਮਾਮਿਤਿਮਿਰਜਾਦਲੀਪਿਪਰਮਿਤਿਪਾਰਾਦਾ

ਰੁਨਪਾਇਆ ਰਹਰਾਸੀ ਰਹਰਾਸਿਰੇਂਪੇਰੀਪੇ
ਜਗੁਪੇਰੀਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਅਮ
ਰਪਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿਰਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਲਾਇਆ
ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਉਪਾਇਸਾ
ਇਆ ਫਰਤਮਾਨੁ ਵੀਹਿ ਵਿਸਦੇਹੋਇ ਇਕੀਹ
ਸਹਜ ਪਾਰਿਆਇਆ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਅਮਰਿ
ਫਰਤਾਇਆ ॥੧॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਪਰਚਾਇਕੈ ਚੇ
ਲੇਤੇ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਚੇਲਾ ਫਾਣਾ ਤਾਣਾ ਅਖੀਅੇ

ਸੁਤੁਇਕੁਹੋਇਕਪੜਮੇਲਾ ਵੁਧਹੁਦਹੀਵਖਾ ੨੨੬
ਣੀਅੇਦਹੀਅਹੁਮਖਟੁਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਅਸਰੀ
ਖੰਡੁਦਖਾਣੀਅੇਜਾਟੁਕਮਾਵੁਹੇਲਾਪੇਲਾਖੀਰ
ਖੰਡੁਪਿਓਮੇਲਕਾਰਿਅਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਰ
ਸਕੇਲਾਪਾਨਸੁਪਾਗੀਕੀਥੁਮਿਲਿਢੁਨੇਰੀਗੁਸੁਰ
ਗੁਸੁਹੇਲਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੀਕੁਨਫੇਲਾ॥੧੦॥ਤਿ
ਲਮਿਲਿਢੁਲਾਅਮੁਲਜਿਓਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿਸੁ
ਗਾਧਿਢੁਲੇਲਾਖਾਸਾਮਤਿਮਲਿਸਿਰੀਸਾਢੁਸਾ॥

ਕਪਾਹਚਲਤਬਹੁਖੇਲਾ ਗੁਰਮੁਰਤਿਗੁਰਸਬ
ਦੁਹੈਸਾਧਸਿਗਾਤਿਮਿਲਿਅਮੀਮੁਤਵੇਲਾ ਜੁਨੀਅ
ਕੁਨੀਸਾਹਿਬੀਸਚਮਣੀਸਚਗਰਬਿਗਹੇਲਾ
ਦੇਵੀਦੇਵਦਰੁਗਾਇਅਨੁਜਿਉਮਿਰਗਾਵਲਿਦੇਖ
ਬਘੇਲਾ ਸੁਕਮਿਰਜਾਣੀਚਲਣਾਪਿਛੇਲ
ਗੋਨਕਿਨਕੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਅਮਰਸੁਹੇ
ਲਾ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਅਸਤਿਗੁਰੁਹੁਅਚਰਜੁ
ਅਮਰੁਅਮਰਿਵਰਤਾਇਆ ਸੋਟਿਕਾਸੋਬ

ਤਣਾਸੋਈਸਚਾਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆਘੋਲਿਖ ੨੨੧
ਜਾਨਾਸਬਦਦਾਸਾਧਸਿਗਾਤਿਸਚਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਆਗੁਰਚੇਲਾਪਰਵਟੁਕਰਿਚਾਰਿਵਰ
ਨਲੇਪੈਗੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਾਇਕਾਧਿਆਈ
ਐਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆਕੁਲਾਧ
ਗਮਗੁਰਸਿਖਸਭਮਾਇਆਦਿਚਿਉਦਾਸੁਰਹਾ
ਇਆਪੂਰੇਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆ ੧੨ ॥ ਅਮਾ
ਦਿਪੁਰਖੁਆਵੇਸੁਕਰਿਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਬਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਵਿਹੁ ਗੁਰਸਿ
ਖਵੇ ਸੈਸਾਰੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਕਲੀਕਾਲਾਇਕੁ ਪੈਰੁ
ਹੋਇ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਿ ਧਰਮੁ ਧਰਾਇਆ ॥ ਭੁਲਾ
ਭੁਲਾ ਭੁਲਿਆਈ ਅਹੁਪਿ ਅਵਾਵੇ ਦਾਗੁ
ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗਹਣਗ
ਤਿਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਟਿਕਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਾਧੋ ਬੋਧਿ ਪਰਮਿ ਤਿਪਰ
ਵਰੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਆਪੁ ਜਣ ॥

ਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗਗਦੋ ਖਾਨਿਰਦੋ ਖੁਪੈ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ੨੨੮ ॥
ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਮਨਸਾਵਾਰਾ ਕਰਮਣਾ ॥
ਮਰਮੁਨ ਜਾਪੈ ॥ ਮਪਰਾ ਮਪਾਰਾ ॥ ਦਾਤਾ ਬੁਗਤ ॥
ਦੈਆ ਦਾਨਿ ਦੇਵ ਸਾਬ ਲੁਸਤ ਸਿਗੁ ਭਿਧਾਰਾ ॥ ਸਹ
ਜਸਮਾਧੀ ॥ ਮਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸਦਾ
ਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਾਮ ਮਰਹੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਜੋ
ਤੀਜੋ ਤਿਜ ਗਾਇ ਜੁਹਾਰਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਹ ਦਬਾਣੀ ਨਿਝਰਧਾਰਾ ॥ ਤਖਤ

ਬਖਤੁਪਰਗਟਪਹਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪੀਉਦਾਦੇਜੇਦੇ
ਹਾਪੜਦਾਦੇਪਰਵਾਣਪੜੋਤਾ ਗੁਰਮਤਿਜਾਗਿ
ਜਗਾਇਦਾਕਲਜੁਗਿਅੰਦਰਿਕਉੜਾਸੋਤਾ
ਦੀਨਦੁਨੀਵਾਥੀਮੁਹੋਇਭਾਰਾਅਥਰਬਣਥੀਮਿ
ਖਲੋਰਾ ਕਉਜਲੁਕਉਨਦਿਅਪਈਗੁਰਬੋ
ਹਿਥਚੜੀਖਾਇਨਗੋਤਾ ਅਵਗੁਣਲੈਗੁਣ
ਦਿਕਣੈਗੁਰਹਟਨਾ ਲੈਵਟਜੁਸਓਤਾ ਮਿਲਿ
ਆਮੁਲਿਨਾਦਿਛੁੜੈਰਤਨਪਵਾਰਬਹਾਰ

ਪਰੇਤਾ ਮੇਲਾ ਕਵੇ ਨਹੋ ਵਈ ਗੁਰਸਰਦਾਰਿ ੨੨੬
ਨਿਰਮਲ ਜਲਧੋਤਾ ਬਾਬਾ ਕੁਲਿਕਵਾਲੁ ਮ
ਛੋਤਾ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸਚ ਦਾਸ ਚਿਮਿਲੇ
ਸਚਿ ਅਗਸੀ ਜੋਗੀ ॥ ਘਰ ਬਾਗੀ ਪਰਦਾਰਦਿ
ਚਿਛੋਰਾ ਭੁਗਤਿ ਹਾਜੇਰ ਸਭੋਰੀ ॥ ਅਸਾਦਿ ਚਿ
ਨਿਰਾਸੁਰੋ ਇਜੋਗਾ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੀ ਸਹੁ ਜੋਗੀ ਦੇ
ਦਾਰਹੈ ਨਮੰਗੀ ॥ ਮੇਮਰੋ ਨਹੋ ਇਦਿ ਜੋਗੁ ਦਿਜੋਗੀ
ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਭੀ ਪਾਧਿ ਹੋਵਾਇ ਪਤਕ ਫੁਰੋਗਾ

ਅੰਰੋਗੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਸਾਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਸੰਪੈ ਹਰਖੁ
ਨਾਮ ਪਦ ਸੋਗੀ ਦੇਹ ਬਿਦੇਹੀ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ।
੧੬। ਸਭੁ ਨਾਸਾਹਿ ਬੁਝਿ ਕਹੈ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਹੋਇ
ਨਹੋਗੀ ਸਹਜ ਸਰੋਵਾਰਿ ਪਰਮਹੰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਚੋਗੀ ਖੀਰ ਨੀਰ ਜਿਉ ਕੁੜ੍ਹ ਸਚੁ ਤ
ਜਣੁ ਭਜਣੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਅਧੋਗੀ ਇਕਮੀਨ
ਇਕ ਅਗਾਧ ਟਾਪਹਾਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੋਰਗੀ।
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ

ਅਗਾਧਿਪਰੋਗੀ ਜੀਮਣਮਰਟੁਬਾਹਰੇਪਰ ੨੩੦
ਉਪਕਾਰਪਰਮਪਰਜੋਗੀ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਅਮਰ
ਸਮੋਗੀ ॥੧१॥ ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਆਖੀਐਅਕ
ਲਅਜੋਨਿਅਕਾਲਅਪਾਹਾ ਰਵਿਸਾਸਿਜੋਤਿ
ਓਦੋਤਲੀਪਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰੁਪਿਅਮਾਰਾ
ਜਗਮਗਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਜਗਜੀਵਣਜਗਜੋ
ਜੋਕਾਰਾ ਨਮਸਕਾਰਸਿਸਾਗਵਿਚਿਅਵਿਪੁਰ
ਖਅਦੇਸੁਉਧਾਰਾ ਚਾਰਿਦੁਰਨਛਿਅਦਰਸ

੬੬ ਨਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਇਸ ਨਾਨੁ ਦਿਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਨਿਸਤਾ
ਰਾ ਗੁਰੁ ਅਰਜਣੁ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧੮॥
ਪਿਉ ਦਾਦਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਦਿਅਹੁ ਕੁਲਦੀ ਪਕੁ ਅਜ
ਹਾਵਰੁ ਨਤਾ ਤਖਤੁ ਬਖਤੁ ਲੈ ਮਲਿ ਅਸਬ
ਦਸੁ ਰਤਿ ਦਾ ਪਾਰਿ ਸੁਪਤਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਭੰਡਾਰੁ
ਭਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਬਾਰਹੈ ਗੀਰਤਾ ਧੁਨਿ ਅ
ਨਹ ਦਾਨਿ ਝਰੁ ਝਰੈ ਪੁਰਣ ਪ੍ਰੇਮ ਅਮਿਓਰ ਸਮਤਾ ॥੨੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਸਭਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਫਟ ॥ ੨੩੧

ਜਸ ਹਤਾ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤਾਣੁ

ਸਚੁ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ॥ ਅਬ ਚਲੁ ਗਜੂਰੋ ਆਸਣੁ ਖਤ ॥

੧੧੯॥ ਚਾਰੇ ਚਕਾਨਿ ਵਾਇਓ ਨੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਆਵੈ

ਅਗਾਣੁ ॥ ਲੀਗੁ ਚਲੈ ਗੁਰਸਬ ਵਿਪੁਰੇ ਪੁਰੀ

ਬਣੀ ਬਣਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛਤ੍ਰਾਨਿ ਰੰਜਨੀ ਪੁਰਨ ਬ

ਹਮੁ ਪਰਮ ਪਦ ਪਤਾ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਅਗੋ ਚਗਾ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਸਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉੰਦ ॥

ਸਕਾਰਿਗੁਰਸਿਖਜਨਕਾਅਸਿਖਕੁਗਤਾਕੁ
 ਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਐਅਕਥਕਥਾਅਥਗਤ
 ਅਥਗਤਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਜਸੁੰਤਾ॥੨੦
 ॥ ਹਰਖਹੁਸੋਗਹੁਬਾਹਰਾਹਰਣਕੁਰਣਸਮਰਥੁ
 ਸਾਰਿਦਾਸਕਾਸਰੂਪਨਰੇਖਦਿਚਿਗਗਰੰਗਨੀ
 ਰਲੇਪੁਰਹੰਦਾਗੋਸਟਿਗਿਆਨਅੰਗਚਰਾਬੁ
 ਧਿਬਲਬਚਨਿਬਿਬੇਕਨਛੰਦਾਗੁਰੁਗੋਦਿਦੁ
 ਗੋਦਿਦੁਗੁਰੁਹਰਿਗੋਦਿਦੁਸਦਾਦਿਗਸੀਦਾ॥

ਅਚਰਜਨੇ ਅਚਰਜੁ ਮਿਲੈ ਦਿਸਮਾਵੈ ਦਿਸਮਾ ॥ ੨੨੨ ॥
ਦੁਮਿਲਿਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ਖੰਡੇ ਧਾਰ
ਕਾਰਨਿ ਬਹੰਦਾ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰਸਿਖ ਚਲੰਦ ॥
॥ ੨੧ ॥ ਹੀਸਹੁ ਹੀਸੁ ਗਿਆਨ ਕਾਰਿ ਦੁਪੈ ਦਿਚਹੁ ਕਢੈ
ਪਾਣੀ ਕਢਹੁ ਕਢੁ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਿ ਲਹਰਿ ਨਦਿਅ ॥
ਪੈਪੁ ਮਟਵਾਣੀ ਕੂੰਜਹੁ ਕੂੰਜੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇਸਿ ਮਰ
ਣੁ ਕਾਰਿ ਭੈਠੈ ਅਸਮਾਣੀ ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰਜਾਣੀ ਮੇ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰਸਿ

ਸਰ ਲਕਾਰ ਲਾਮ ਲਗੁ ਕਰੀ ਮੁਓ ਲੁਖਾਸੀ

ਖਲੈ ਗੁਰਾ ਸਿਖ ਜੋ ਨਿਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਜਗਾ ਅੰਦਰਿ
ਜਾਣੀ ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਗਾਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਗ
ਗੀਬੀਆਣੀ ਪੀਚਰਣੇ ਦਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾਣੀ ॥੨੨॥
ਗਹਦੇ ਗੁਰਦਰੀਆ ਭੀਟਿ ਚਿਮੀ ਨਕਲੀ ਨਹੇ
ਤੁਨਿ ਬਾਣੀ ਵਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ਜਿਉ ਜੋਤੀ ਅੰ
ਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਾਮਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਮਿਰ
ਗਾ ਜਿਉ ਭੀੜ ਪਈ ਚਿਤਿ ਅਵਰੁਨ ਆਈ ॥
ਪਟਵਿਚਿ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਣੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨ

ਦਿਸਰੈ ਬਾਬੀ ਹੇ ਜਿਉ ਆਖਿ ਫਖਾਣੀ ਗੁਰਮੁ ੨੩੩
ਖਿਸੁ ਖਫਲੁ ਪਿਰਮਰ ਸੁਸਹਜ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਸਿਰ
ਜਾਣੀ ਗੁਰਮਰ ਜਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ੨੩੪
ਪਾਰਬਹਮ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉ
ਪਾਇਆ ਗੁਰਗੀ ਵਿਦੁ ਗੀ ਵਿਦੁ ਗੁਰੁ ਜੋ ਤਿ ਇਕ
ਦਾਇਨਾਦਧਗਾਇਆ ਪੁਤੁ ਪਾਮਹੁ ਪਿਉ ਪੁਤੁ ਤੇ
ਵਿਸਾਮਾ ਦਹੁ ਵਿਸਾਮਾ ਦਸੁ ਟਾਇਆ ਬਿਰਖਹੁ
ਫਲੁ ਫਲੁ ਤੇ ਬਿਰਖੁ ਅਚਰ ਜਹੁ ਅਚਰ ਜੁਸੁ ਹਾ

੫੫੫
ਇਆ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਆਖੀ ਅਨਿਪੁਛੇ ਪਾਰਵ ।
ਰੁਨ ਪਾਇਆ ਹੋਰ ਨਿਅਲਖੁ ਨਲਖੀ ਅੰਗੁਰ
ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਹਰਿਗੋਇੰਦੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਰ ਅੰਗੁਰੁ ਗੁਰ
ਅੰਗੁ ਤੇਰੀ ਗਾਹੁ ਜਾਣੁ ਤਰੰਗੁ ਉਠਾਇਆ ਅਮਰ
ਦਾਸੁ ਗੁਰ ਅੰਗੁ ਦੁਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾ
ਇਆ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਗਾਮੁ ਦਾਸੁ ਅਨਹਦ

ਨਾਦਹੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਰਾਮਦਾਸਹੁਅਰਜ ॥ ੨੩੪

ਨੁਗੁਰੂਦਰਸਨੁਦਰਪਾਨਿਦਿਚਿਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹ

ਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਰੁਅਰਜਨੁਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਨਾਉ

ਸਦਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਰੈਸਾਧ

ਸਿਗਤਿਦਿਚਿਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਪੇਗੀਪਾਇ

ਜਗਤੁਤਰਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ੨੪ ॥

ਚਉਦੀਹ

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਆਦਿਪੁਰਖਅਮਦੇਸੁਕਰਿਆਦਿਪੁਰਖਅਮਦੇਸੁ

੪੬੬
ਕਰਾਇਆ ਏਕੀਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਗੋਇ
ਦੁਨਾਉ ਸਦਵਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁ
ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਮਾਰਾਧਿ ਮਾਭੁ ਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਅਛਲੁ
ਛਲਾਇਆ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਇਕੁ ਕਵ
ਉਪਸਾਉਪਸਾਇਆ ਰੋਮਰੋਮਾਦਿ ਚਿਰਖਿ ਓਨੁ ਕਰਿ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋਰੇ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ਸਾਧਜਨਾ ਗੁਰਚਰ
ਨਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰਿ

ਦੁਹਦਿਸਬਾਹਰਵਾਟਨਧਾਇਆਗੁਰਮੁਰਤਿ ੨੩੫
ਗੁਰਧਿਆਨੁਧਾਰਿਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖ
ਇਆਸਬਦਸੁਰਤਿਉਪਦੇਸੁਲਿਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਣਾਇਆਸਿਲਾਅਭੁਣੀਚਟਣੀ
ਚਰਣਕਵਲਚਰਣੇਟਕਾਪਿਆਇਆਗੁਰਮਤਿ
ਨਿਹਚਲਾਚਿਤੁਕਾਰਿਸੁਖਸਿਪਟਵਿਚਿਨਿਜਘ
ਰੁਛਾਇਆਪਰਬਨਪਰਧਨਪਰਹਰੇਪਾਰਸੁਪ
ਰਸਿਅਪਰਸੁਰਹਾਇਆਸਾਧਿਅਸਾਧਸਾਧ

ਸੀਗਿਆਇਆ ॥੨॥ ਸਜਿਓਫੜਬੀਓਸਜੀ
ਓਹੋਇਕਾਰਿਦਿਸਥਾਗੁਬਿਰਖੁਓਪਜਾਇਆ
ਬਿਰਖਹੋਇਸਹੀਸਫਲਫਲਫਲਦਿਚਿ
ਬਹੁਬੀਅਸਮਾਇਆ ॥ ਦੁਤੀਆਚੰਦੁਅਗ
ਸਜਿਓਆਦਿਪੁਰਖੁਆਵੇਸੁਕਰਾਇਆ ॥
ਤਾਰੇਮੰਡਲੁਸਿਤਜਨਧਰਮਸਾਲਜਚਖੰਡੁ
ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਕਹੋਇਆਪੁਰ
ਵਾਇਨਆਪੁਜਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ

ਫਲੁਸੁ ਜਿਵੈ ਨਿਹਚਲਵਾਸੁ ਅਗਾਸਚਰੁ ॥ ੨੩੬ ॥
ਇਆ ਸਭਤਾਰੇ ਚਉਫੇਰਿ ਟਿਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਨਾਮਾਛੀ ਬਾਅਖੀ ਐਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇਭਗ
ਤਿਲਿਵਲਾਈ ਖੜੀ ਬਾਮਣਦੇਹੁ ਰੈਉਤਮ
ਜਾਤਿ ਕਰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮਾਪਕਰਿਉ
ਠਾਨਿ ਅਥਹਿ ਪਿਛਵਾਰੈ ਹਰਿਗੁਣਗਾਈ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਖਾਇਦਾ ਫੇਰਿ ਦੇਹੁ ਰਾਖੇ
ਜਰਖਾਈ ਦਰਗਾਹੁ ਨਿਮਾਣਿ ਅੰਸਾਧ

ਸੀ ਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਨੀਚ
ਜਾਤਿ ਚਾਰੇ ਵਹੰਨ ਪਏ ਪਗਿਆਈ ਜਿਉ ਨੀਵ
ਇਨੀ ਰਚ ਲਿਜਾਈ ॥੪॥ ਅਸਰੁ ਭਭੀ ਖਣੁ ਭ
ਗਤਿ ਹੈ ਬਿਦੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਲੀ ਪਤਿ ਸਰਣਾਈ
ਧੰਨ ਜੰਟੁ ਦੁਖਾਣੀ ਐਸਾ ਧੰਨ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ
ਕਸਾਈ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਜੁਲਾਹੁ ਨਾਮਾ ਛੀਬ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਕੁਲਿ ਰਵਿ ਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਹੈ
ਸੈਣੁ ਸਨਾਂਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਈ ਕੋਇਲ ਪਾਲੇ ਕ

ਵਣੀਅੰਤਿਮਿਲੈਅਪਣੇਕੁਲਜਾਣੀ॥ਕਿਸਨੁ ੨੩੧
ਜਸੋਧਾਂਪਾਇਆਵਾਸੁਦੇਵਕੁਲਕਵਲੁਸਦਾ
ਈ॥ਸਿੰਘਅਕੁਰਾਂਰਾਨਵੀਚਾਰੀਅੰਕੁਗਤਾਂਜਾਤਿ
ਸਨਾਤਿਨਕਾਈ॥ਚਰਣਕਵਲੁਸਾਤਿਗੁਰਸ
ਰਣਾਈ॥੫॥ਰੂਪੁੰਖੰਗਿਮਿਸਰੀਮਖੀਮੇਲੁਮਖ
ਰੁਓਪਾਇਆ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਕੀਕ੍ਰਿਅਹੁਕ੍ਰਾਟਿ
ਕ੍ਰਾਟਿਸਣਕਿਰਤਾਸੁਬਣਾਇਆ॥ਮਲਮਲਹੋ
ਇਵਰੂਦਿਅਹੁਚਿਕਾਕ੍ਰਿਕਵਲੁਕੁਵਰੁਲੋ

ਕੁਇਆ ਜਿਉ ਮਾਣਿ ਕਾਲੇ ਸਪਸਿਰਿ ਪਥਰੁ
ਹੀਰੇ ਮਾਣ ਕਛਾਇਆ ਜਾਣੁ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗ
ਤਨਿ ਨਾਭਿ ਭਗਾਉਤੀ ਲੋਹੁ ਪਕਾਇਆ ਮੁਸਕ
ਬਿਲੀਅਮ ਹੁਮੇ ਦੁਕਾਰਿ ਮਜਲਸ ਅੰਦਰਿ ਮਹ
ਮਹ ਕਾਇਆ ਨੀਚ ਜੋ ਨਉਤ ਮੁਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ॥ ੬॥ ਬਾਲਿ ਪੋਤਾ ਪਹਿਲਾ ਦਵਾਇ ਦੁਪੁਰੀ
ਦੀਇਛੁ ਇਛੁ ਦਾ ਕਾਰਿ ਸੁਪੁਰਣੁ ਜਗੁ ਸਉਇ
ਕਾਇ ਕੋਤਰੁ ਜਗੁ ਕਰੀਦਾ ਬਾਵਨ ਰੂਪੀਆਇ

ਕੇ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਕੁ ਗਤਿ ਉਧਰੀ ਦਾ ॥ ਇੰਦਾ ੨੩੯
ਸਣਨੋ ਪਰਹਰੇ ਜਾਇ ਪਤਾ ਲਿਖੁ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥
ਬਲਿਛਲਿ ਅਪੁਛਲਾ ਇਥਨੁ ਦਰਵਾਜੇ ਦਰ
ਵਾਨੁ ਹੋਵੰਦਾ ॥ ਸੁਵਾਂਤ ਬੁੰਦ ਲੋਸਿ ਪਾਜਿ ਉਮੋਤੀ
ਚੰਭੀ ਮਾਰਿ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਮਿਲੈ ਦਾ ॥
॥ ੧ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾ ਵਣਾ ਕੀੜੀ ਹੋਇ ਨ ਆਪੁ
ਗਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ਇਕਤਖੰਡੁ
ਸਹਸਰਾਏ ॥ ਪਿਆਸ ਕਰਵੀ ਵਾਸੁ ਲੋਜਿ ਬੰ

ਧਰੀਤਿਥੇਚਲਿਜਾਏ। ਰੂਲੈਖੰਡੁਜੁਰੇਤੁਵਿਚਿ
ਖੰਡੁਦਾਣਾਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਏ। ਭ੍ਰਿਗੀਵੇਭੈਜਾਇ
ਮਾਰਿਹੋਏਭ੍ਰਿਗੀਮਾਰਿਜੀਵਾਏ। ਅੰਤੁਕਛੂਕੁ
ਜਦਾਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏ। ਗੁਰਮੁਖ
ਗੁਰਸਿਖੁਸੁਖਫਲੁਖਾਏ। ੮। ਸੁਰਜਪਾਸਿਬਿ
ਅਸੁਜਾਇਹੋਇਭੁਣਹਣਾਕੀਨਿਸਮਾਂਣਾ। ਪੜ੍ਹਿ
ਵਿਦਿਅਪਾਰਿਅਾਇਅਗੁਰਮੁਖਿਬਾਲਮੀ
ਕਮਨਿਭਾਣਾ। ਅਾਦਿਬਿਅਸੁਵਖਾਣੀਅੰਕ

ਬਿਕਾਬਿਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਪੁਰਾਣਾ ਨਾਰਾਇਣਮੁਨਿਉਪ ੨੩੯
ਵੇਸਿਅਭੁਗਾਤਿਭਾਗਵਤੁਪਤ੍ਰਿਪਤੀਆਣਾ
ਚਉਦਹਵਿਦਿਆਸੋਧਿਕੈਪਰਉਪਕਾਰਅਚ
ਰੁਸੁਖਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਾਧਸੰਗੁਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਣਾਬਿਰਦੁਵਖਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਪਤਿਪਰਵਾਣਾ ੧੯ ਬਾਰਹਵਰੇਗਾਰਭਾਸਿ
ਵਸਿਜਮਦੇਹੀਸੁਕਿਲਈਉਦਾਸੀ ੧੦ ਆਇਆ
ਵਿਚਿਅਤੀਤੁਹੋਇਮਨਹਰਬੁਧਿਨਬੀਦਿਖਣਾ

ਸੀ ਸੀਪਅਬਿਅਸਿਪਰਬੋਧਿਅਗੁਰੁਕਾਰਿਜ
ਨਕਸਹਜਅਭਿਅਸੀ ਤੁਜਿਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਲਈਸਿਰਿਧਰਿਜੂਟਿਅਲੀਸਾਬਾਸੀ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਜਾਗਤਿ
ਗੁਰਦਾਸੀਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਮਤਿਭਾ
ਉਭਗਤਿਪਰਗਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਹ
ਜਨਿਵਾਸੀ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਜੁਜੋਗੁਪੈਜਨਕਦੇਵਤਾ
ਭਗਤੁਕਾਰਿਵੇਦੁਦਖਾਣੈ ਸਨਿਕਾਇਕਨਾਰਦ

ਉਦਾਸ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤੁ ਸੁਹਾਣੇ ਜੋਗਭੇ २੪੦
ਗਲ ਖਲੀਪ ਕੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਬ
ਣੇ ਅਪੁਗਣਾਇ ਦਿਗੁ ਚਣਾ ਅਪੁਗਣਾਏ
ਅਪੁਸਿਟਾਣੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮਾਰ ਗੁਸ ਚਣਾ ਪੈਰੀ
ਪਵਣਾ ਗਾਜੇ ਗਣੇ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਦਿਸਾਰਿ ਕੈ
ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਰਿਵੈ ਗਗੀ ਬੀਅਣੇ ਸਚੀ ਦਰਗ
ਹ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥੧੧॥ ਸਿਰੁ ਉਚਾ ਅਭਿਮਾਨ
ਦਿਚਿ ਕਾਲ ਖਭਾਰਿ ਅਕਾਲੇ ਵਾਲਾ ਭੁਰਦੇ

ਕਾਲਖਭੁਰੇਪਿਪਣੀਅੰਕਾਲਖਸੁਰਾਲਾਲੇ
ਇਟਕਾਲੇਜਾਣੀਅਨਿਦਾੜੀਮੁਛਕਾਰਿਮੁਹੁਕ
ਲਾਨਕਅੰਦਰਿਨਕਵਾਲੁਹੁਲੁਣੀਇਲੁਇਕਾਲ
ਖਬੇਤਾਲਾਉਚੇਅੰਗਨਿਪੁਜੀਅਨਿਚਰਣਪੁਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਮਸਾਲਾਪੇਗਨਖਮੁਖਉਜਲੇ
ਭਾਰਉਚਾਇਨਦੇਹਦੁਗਲਾਸਿਰਧੋਦਣਅਪ
ਵਿਰੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਚਰਣੇਦਕਜਗਿਭਾਲਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਹਜੁਸੁਖਾਲਾ॥੧੨॥ਜਲਦਿ

ਚਿਧਰਤੀਧਰਮਸਾਲਧਰਤੀਅੰਦਰਿਨੀਗਨਿ ੨੪੧

ਵਾਸਾ ਚਰਣਕਵਲਸਰਣਾਗਤੀਨਿਹਚਲਧੀ

ਰਜਧਰਮੁਸੁਵਾਸਾ ਕਿਰਖਬਿਰਖਕੁਸਮਾਵ

ਲੀਬੂਟੀਜਟੀਘਾਹੁਅਬਿਨਾਸਾ ਸਰਸਾਇਰ

ਗਿਰਿਮੇਰਬਹੁਰਤਨਪਦਾਰਥਭੋਗਾਬਿਲਾਸਾ

ਦੇਵਸਥਲਤੀਰਥਘਟੇਰੀਗਹੂਪਰਸਕਸਪਰ

ਗਾਸਾ ਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਸਾਧ

ਸੀਗਤਿਗੁਣਤਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਸ

ਨਿਰਾਸਾ॥੧੩॥ਰੋਮਰੋਮਵਿਚਰਾਖਿਓਨੁਕਾਰਿ
ਬਹਮੰਤੁਕਰੋਇਸਾਮਾਈ॥ਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨਕ
ਹਮੁਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖਦਾਈ॥ਚਾਰਿਦਰ
ਨਗੁਰਾਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣਾਈ॥ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਣਿਸਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਬਾਦਿਸੁਰਤਿਲਿਟਲਾਈ॥ਭਾਇਭਗਤਿਭੁ
ਓਪਰਮਰਸਸਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿਰਿਦੇਵਸਾਈ॥ਏਵ
ਰੂਭਾਰੁਓਚਾਇਦੇਸਾਧਚਰਣਪੁਜਾਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁ

ਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਕੀਮਨਪਾਣੀ ॥੧੪॥ ਵਸੁਸੈਛੁਹ ॥ ੨੪੨ ॥
ਬਰਲਾਇਕੋਪਹਨਾਈਹੋਇਵੀਹੀਆਵੈ ॥ ਲਖਨ
ਲੇਉਛਲਿਚਲਨਿਲਖਪਰਦਾਹੀਵਾਹਵਹਾਵੈ
ਲਖਨਾਲੇਲਖਦਾਹਵਹਿਨਦੀਆਅੰਦਰਿਰ
ਲੇਰਲਾਵੈ ॥ ਨਉਸੈਨਦੀਨਕਿਨਵੈਪੁਗਬਪਛਮ
ਹੋਇਚਲਾਵੈ ॥ ਨਦੀਆਜਾਇਸਮੁੰਦਵਿਚਿਸਾਗ
ਰਸੀਗਮੁਹੋਇਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਸਮੁੰਦਗੜਾੜਮਹਿਜ
ਇਸਮਾਹਿਨਪੇਟੁਭਗਵੈ ॥ ਜਾਇਗੜਾੜਪਤਾਲ

ਹੇਠਿਹੋਇਤਵੇਦੀਬੁਦਸਮਾਦੈ। ਸਿਰਪਾਤਿਸ।
ਹਾਲਖਲਖਾਇਨਟੁਜਾਲਿਤਵੇਨੋਤਾਦੈ। ਅਰ
ਦੇਖਹਿਖਹਿਦੁਨੀਆਵਾਦੈ। ੧੫। ਇਕਤੁਥਕੈ
ਦੁਇਖੜਗਦੁਇਪਾਤਿਸਾਹਨਮੁਲਕਿਸਮਾਦੈ।
ਦੀਹਿਫਕੀਰਮਸੀਤਵਿਚਿਖਿਧਾਖਿਧੋਲੀ
ਹੇਠਿਲੁਕਾਣੇ। ਜੀਗਲਅੰਦਰਿਸੀਹਦੁਇਪੋਸ
ਤਰੋਰੇਖਸਖਸਦਾਣੇ। ਸੁਲੀਓਪਹਿਖੇਲਣਾ
ਸਿਰਿਧਰਿਛੁਬਜਾਗਦਿਕਾਣੇ। ਕੋਲੁਅੰਦ

ਰਿਪੀੜੀ ਅਨਿਪੋਸਤ ਪੀਰਿ ਪਿਆਲੇ ਛਾਣੈ ॥ ੨੪੩

ਲਭਿ ਬਾਣੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਗਰਬੁ ਗੁਨਾਹੀਆਣੁ

ਨਿਮਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਦੇਤਾ ਏਨਿ ਤਾਣੇ ॥੧੬॥ ਸੀ

ਹ ਪਜੁਤੀ ਬਕਰੀ ਮਰਦੀ ਹੋਈ ਹੜ ਹੜ ਹਸੀ

ਸੀ ਹੁਪੁਛੈ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਹੋਇ ਇਤੁ ਅਭਿਸਰਿ ਕਿਤੁ

ਰਹਾ ਸਿਰਹਸੀ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰੇ ਦੀ ਬਕਰੀ ਪੁੜ

ਅਸਾਡੇ ਕੀਚ ਨਿਖਸੀ ॥ ਅਕੁਧਤੁਰਾ ਖਾਧਿਅੰ ॥

ਕੁਹਿ ਕੁਹਿ ਖਲਉ ਖਾਇ ਦਿਣਸੀ ॥ ਆਸੁ ਖਾਨਿਗ

ਲਵਦਿਕੈਹਾਲੁਤਿਨਵਾਕਉਣੁਹੋਵਸੀ॥ਗਰਬੁ
ਗਰੀਬੀਦੇਹਖੇਹਖਾਜੁਅਖਾਜੁਅਕਾਜੁਕਰਸੀ॥
ਜਗਿਆਇਆਸਕੁਕੋਇਮਰਸੀ॥੧੧॥ਚਰਣ
ਕਵਲਰਹਗਾਸਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ
ਰਗਾਸੀ॥ਯੇਗੀਯੇਪਾਖਾਕਹੋਇਲੇਖਾਅਲੇਖਾਅ
ਮਰਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਚਰਣੇਦਕੁਆਚਮਾਨ
ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਖਲਾਸੀ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਆਪੁਗਵਾਇਆਮਾਇਆਅੰਦਰਿਕਰਨਿਉ

ਦਾਸੀ॥ ਸਬਾਦਿਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਨਿਰੰਕ ॥ ੨੪੪
ਰਸਚਖੰਡੁਨਿਦਾਸੀ॥ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅਗਾਧਿ
ਬੋਧਿਅਕਥਕਥਾਅਚਰਜਗੁਰਦਾਸੀ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਸੁਖਫਲੁਆਸਨਿਰਾਸੀ॥ ੧੯॥ ਸਣਦੁਣ
ਦਾੜੀਖੇਤੁਇਕਪਰਭੰਪਕਾਰੁਦਿਕਾਰੁਜਣਾਵੈ॥
ਖਲਕਦੁਇਦੁਟਾਇਸਣਰਸਾਖੀਧਨੁਹੋਇਬ
ਨਾਵੈ॥ ਖਾਸਾਮਲਮਲਸਿਰੀਸਾਫੁਸੁਤੁਕਤਾਇ
ਕਪਾਹਦੁਣਾਵੈ॥ ਲਜਣਕਜਣੁਹੋਇਕੈਸਾਧੁ

ਅਸਾਧੁ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦਾਵੈ ਸੀਗਦੇਖ ਨਿਰਦੇ
ਖਮੇਖ ਸੀਗਸੁਕੁ ਭੰਨ ਸਾਧੁ ਮਿਟਾਵੈ ਕੁਪਕੁਹਵੈ
ਧਰਮਸਾਲ ਸਾਧ ਸੀਗਤਿ ਪਗਾਧੁ ਕ੍ਰਿਧੁ ਮਾਵੈ
ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਣਾ ਕਿਰਤਾ ਸੁਕਰਿਹ ਰਿਜਸੁ ਲਿਖਿ
ਪੁਰਾਣ ਸੁਣਾਵੈ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਜਨਭਾਵੈ
੧੧੯ ॥ ਪਥਰੁ ਚਿਤੁ ਕਰੈ ਹੋਚੁ ਨਾਹੋਵੈ ਅਗੀਦ
ਧਾ ਅਮਰਿਗ ਬੁਝੈ ਜਲੁ ਛਿਕਾ ਕਿਐ ਚੂਨੈ ਅਮਰਿ
ਊਠੈ ਅਤਿਧ ਧਾ ਪਾਣੀ ਪਾਏ ਦਿਹੁ ਟਿਜਾਇ ਅ

ਗਾਨਿ ਨ ਫੁਟੇ ਅਵਗੁਣਿ ਬਧਾ ਜੀਭੈ ਉਤੈ ਰਖਿ ॥ ੨੪੫ ॥

ਆਛਾ ਲੈ ਪਵਾਨਿ ਸੀਰਿ ਗੁਣੁ ਲਧਾ ॥ ਪਾਨੁ ਸੁਪਾਰਿ

ਕਥੁ ਮਿਲਿ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਪੁਰਣੁ ਸਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰ

ਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧੁ ਸਮ

ਧਾ ॥ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲੈ ਪਲੁ ਅਧਾ ॥ ੨੦ ॥ ੨੫

ਪੰਜੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ

ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ

ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਸਾਧਸੀ ਗਾਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡਿ ਫਸੀ ਦਾ ਸਚੁ ਫੁ
ਰਮਾਣੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੂਲਿ ਫਿਰੀ ਦਾ
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਟਕਸਾਲੁ ਸਚੁ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲੀ ਦਾ ਸਚੀ ਭੁਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਸਚੁ ਰਾਗੁ
ਤਨ ਕੀਰਤ ਨੁਭਾਵੀ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪੰਥੁ ਹੈ ਸ
ਚੁ ਵੇਹੀ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ਕਰੀ ਦਾ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਉ
ਚੜ੍ਹੀ ਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ
ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੋਇ ਏਕੀਕਾ

ਗੁਮਪਾਰੁਸਦਾਇਆ ਏਕੰਕਾਰਹੁਸਬਦਧੁਨਿਓ
ਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਬਣਾਇਆ ਇਕਦੂਹੋਏਤਿ
ਨਿਦੇਵਤਿਹੁਮਿਲਿਵਸਅਵਤਾਰਗਣਾਇਆ॥
ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਹੈਓਹੁਦੇਖੈਓਨਨਦਾਰਿਨਾਆ
ਇਆ ਸੇਖਨਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਨਾਦਾਅੰਤੁਬਿਅੰ
ਤੁਨਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨਾਓਮਨਿਕੁਇਆ॥
॥੨॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਕੁਦਰਤਿਕਰਿ
ਕਰਤਾਰੁਕਹਾਇਆ ਧਰਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਐਵਿ

ਨੁਬੀਮਾਮਾਗਾਸੁਰਹਾਇਆਮਾਇਨੁਣਅੰਦਰਿਅ
ਰਿਧਾਰਿਅਹਿਨਿਸਿਸੁਰਜੁਚੰਦੁਓਪਾਇਆਮਾਇ
ਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਖਾਣੀਬਾਣੀਚਲਤੁਰਚ
ਇਆਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਸਫਲੁਜਨਮੁਗੁਰੁ
ਪੁਰਾਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਇਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਦਤਾਰੁਹੈਮਾਣਸਜਨ
ਮੁਅਮੋਲੁਵਿਫਾਇਆਮੁਹੁਅਖੀਨਕੁਕੰਨਕਰ
ਹਬਪੈਰਦੇਚਲੈਚਲਤਾਇਆਕੁਓਕੁਗਤਿਉਪਦੇ

ਬੁਕਾਰਿਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ਅਮੀਮਿਤੁ २੪੧
ਵੇਲੇ ਨਾਵਟਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੁ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਤ੍ਰਿਅਾਰਤੀ ਸੋਹਿ ਲਾਮਾਇਆ ਦਿਚਿਓ ਦਾਸੁ ਰਹਾਇ
ਆਮਿ ਠਾਥੈ ਲਟੁ ਨਿਦਿ ਚਲਣੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇਨਾਮੁ ॥
ਪੁਗਣਾਇਆ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਪਛੁਣੈ ਲਾਇਆ ॥
੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਦੂਰੇ ਦੀਵਡੀਵ ਤ੍ਰਿਅਮੁ ॥
ਈਐ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਲਖਦਹੀ ਆਉਨ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਈ ਸਇਕੁ ਵਰਤੰਤੁ ਅਖੰਤੁ ਹੋਜੀ ਅਜੰਤ ਕਾਰਿ

ਇਅਰਾਧੋਕੋਈ ਜੋਖਮੁ ਛੁਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂਜੀ ॥ ੨੪੮ ॥
ਵਨਮੁ ਕਤਿ ਸਾਧਸੀ ਗਿਸੇਈ ॥ ਆਪੁ ਗਣਾਇ
ਨਪਾਈ ਅੰਮ੍ਹਾਪੁ ਗਣਾਇ ਮਿਲੈ ਦਿਰਝੋਈ ॥
ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਆਪਿ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋ ਆਪਿ ਆਪੇਸ
ਭੁਕੋਈ ॥ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਸਤ
ਜੁਗਿ ਪਾਪ ਕਮਾਣਿ ਆਇ ਕਸਾਪਿ ਛੇਦੇ ਸੁਦਖ
ਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਤੈ ਨ ਗਿਰੀ ਪੀੜੀ ਅੰਦੁ ਆਪੁ ਰਿਖਾਪ
ਦੀ ਸੁਕੋਦਾਲਾ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਬੀਜੈ ਸੋਝੁ ਠੇਢਰ

ਤੈਧਰਮਾਨਿ ਮਾਇਸੁਖਾਲਾ ਫਲੈਕਮਾਣਾਤਿਹੁ
 ਜੁਗੀ ਕਲਜੁਗਿਸਫਲੁਧਰਮਤਤਕਾਲਾਪ
 ਪਕਮਾਣੈਲੇਪੁਹੈਚਿਤਵੈਧਰਮੁਸੁਫਲੁਫਲਵ
 ਲਾ ਭਾਇਭਗਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਕਹਿਬੀਜਾਨਿ
 ਬੀਜੁ⁺ਧਰਮਸਾਲਾ ਸਫਲਮਨਰਥਪੁਰਨਪ
 ਲਾ ॥ ਸਾਤਿਜੁਗਿਸਾਤਿਕੇਤੈਜੁਗਾਦੁਆਪੁਰਿਪੁ
 ਜਾਬਹਲੀਪਾਲਾ ਕਲਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਉਲੈਪਾਰਿਪਵੈਭੁਵਨਜਲਭੁਰਨਲਾਚਾਰਿ

ਚਰਣਸਤਿਜੁਰੋਏਦਿਚਿਰੇਤੋਚਉਥੈਚਰਣਉ
ਕਾਲਾਸੁਆਪੁਰਿਹੋਏਪੈਰਦੁਇਇਕਤੋਪੈਰਿਧ
ਰੀਮੁਦੁਖਾਲਾ ਆਣਨਿਮਾਏਜਾਣਿਕੋਬਿਨਉਕ
ਰੈਕਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਰਗਾਸੁ
ਕਰਿਧੀਰਜੁਧੀਰਮੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ ਆਪੇ
ਖੇਤੁਆਪੇਰਖਵਾਲਾ ॥੮॥ ਜਿਨਾਕੁਉਤਿਨਿਨਾ
ਹਿਕੁਉਮੁਚੁਕੁਉਮਰੇਨਿਕੁਦਿਆਹਾਂ ਅਮਰਿ
ਤਤਿਜਲਾਸੀਅਲਾਨਿਦਿਚਲੈਸਿਰੁਕਰੈਉਤਾਹਾਂ

੨੪੯

345
ਭਰਿਭੁਬੇਖਾਲੀਤਰੇਵਜਿਨਵਜੇਘੜੇਜਿ
ਵਾਹਾਂ ਅੰਬੁਸੁਫਲਫਲਿਭੁਕਿਲਹੈਦੁਖਫ
ਲੁਅਰੰਗੁਨਨਿਵੇਤਲਾਹਾਂ ਅਨੁਪੰਖੇਰੁਧਾਵਦ
ਸਿਗਿਸੁਭਾਇਜਾਇਫਲੁਖਾਹਾਂ ਧਰਿਤਾਰਾਜੁਤ
ਲੀਅੰ ਹਓਲਾਭਾਹਾਤਲੁਤੁਲਾਹਾਂ ਜਿਨਿਹਾਰੇ
ਹਾਰੇਜਿਣੇਪੇਰਾਭੀਤੋਸੀਸੁਧਰਾਹਾ ਪੇਗੀਪੇਜਗੁ
ਪੇਗੀਪਾਹਾਂ ॥ ਸਚੁਹੁਕਮੁਸਚੁਲੇਖੁਹੈਸਚੁਕਾ
ਰਹੁਕਾਰਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ ਕਾਰਹੁਕਰਤੇ

ਫਸਿਹੈ ਵਿਰਲੇਵਾਓਹੁ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ਜੋਕਿਹੁ ੨੫
ਹੋਰੁ ਨ ਮੰਗਈ ਖਸਮੇ ਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਖ
ਸਮੇਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਭਗਤਿ ਵਛ ਲੁਹੈ ਇਬਿਰਦੁਸ
ਦਾਇਆ ਸਾਧਸੀਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਲਿਵਕਾਰ
ਨੁਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਬਾਲਿਸੁ ਭਾਇਅ
ਤੀਤ ਜਗਿ ਵਰਸਰਾਪਦਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ
ਜੇਹਾ ਭਾਉਤੇ ਹੋਵੁ ਲੁਪਾਇਆ ੧੦। ਅਭਿਗਣ
ਕੀਤੇ ਗੁਣ ਕਰੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉਤੇ ਹੋਵਹੀਦਾ ਵ

ਢੁਣਵਾਲਾਛੁਭੀਬਹਿਚੰਗੇਵਾਅੰਦਾਚਿਤੁਦੰਦਾ
ਫਲਦੇਵਟਵਗਾਇਆਫੁਢੁਣਵਾਲੇਤਾਰਿਤੁਰੰ
ਦਾਬੇਖੁਖਸੁਖਫਲਨਪਾਇਦੇਸੇਵਕਫਲਮ
ਣਗਣਤਫਲੀਦਾਗੁਗਮੁਖਿਦਿਹਲਾਜਾਣੀਐ
ਸੇਵਕਸੇਵਕੁਸੇਵਕਸੀਦਾਜੇਗੁਜੇਹਾਰੇਚੰਦਨ
ਸਾਇਰਲਹਾਰਿਅਨੰਦੁਦਧੀਦਾਜੇਤੇਰਾਜਗੁਤਿ
ਸਦਾਬੰਦਾ॥੧੧॥ਜਿਉਦਿਸਮਾਦੁਕਮਾਦੁਹੈਸਿਰ
ਤੁਲਵਾਇਅਹੋਇਉਪੰਨਾਪਹਿਲੇਖਲਉਖਲਿ

ਕੋਟੋਟੇਕਾਰਿਕਾਰਿਭੰਨਾਟਿਭੰਨਾ ਕੋਲੁਪਾਇਪਿਰਾ १੫੧
ਇਅਰਸੁਟਟਾਰਿਕਸੁਇਨਟਵੰਨਾ ਦੁਖਸੁਖਅੰ
ਦਰਿਸਬਰੁਕਾਰਿਖਾਇਅਵਟਟੁਜਗਧੀਨਧੀਨ
ਗੁਰੁਸਕਰਖੰਰੁਮਿਸਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਭ
ਰਸਬੰਨਾ ਅੰਪਗਮੁਪਿਆਲਾਪੀਵਟਾਮਗਿਮਾਰਿ
ਜੀਵਟੁਥੀਵਟੁਗੰਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਿਅਮੋਲ
ਰਤੰਨਾ ੧੨। ਗੁਰੁਦਰੀਆਓਅਮਾਓਹੈਲਖਦ
ਰੀਆਓਸਮਾਓਕਰੰਦਾ ਇਕਸਇਕਸਦਰੀਆ

ਭੀਵਿਚਿਲਖਤੀਰਥਦਰੀਆਭੀਵਚੀਦਾ। ਇਕਤੁ
ਇਕਤੁਦਾਹਫੈਕੁਦਾ। ਗਤਿਲਖਤਰੀਗਭੀਠੰਦਾ। ਸਾ
ਇਰਸਣੁਰਤਨਵਲੀਚਾਰਿਪਦਾਰਥਮੀਨਤਰੀ
ਦਾ। ਇਕਤੁਲਹਾਰਿਨਪੁਜਨੀਕੁਦਗਤਿਅੰਤੁਨ
ਅੰਤੁਲਹੀਦਾ। ਪਿਰਮਾਪਿਆਲੇਇਕਬੰਦਗੁਰਮੁ
ਖਿਵਿਚਲਾਅਜਰੁਜਰੀਦਾ। ਅਲਖਲਖਾਇ
ਨਅਲਖੁਲਖੀਦਾ। ੧੩। ਬ੍ਰਹਮੇਬਕੇਵੇਦਪੜ੍ਹਿ
ਇਵਾਇਵਾਸਣਰਾਜੁਕਰੀਦੇ। ਮਹਾਵੇਦਾਅਦਪੁਤ੍ਰ

ਰੋਇਦਸਾਅਦਤਾਗੀਬਿਸਨੁਕੁਵੰਦੇ॥ਸਿਧਨਾਥ ੨੫੨
ਜੋਗੀਸੁਰਾਦੇਵੀਦੇਵਨਭੇਦਲਹੰਦੇ॥ਤਪੇਤਪੀਸੁਰ
ਤੀਰਥਾਜਤੀਸਤੀਦੇਹਦੁਖਸਹੰਦੇ॥ਸੇਖਨਾਗਸਭ
ਰਾਗੀਮਿਲਿਸਿਮਰਣਕਾਰਿਨਿਤਿਗੁਣਗਾਵੰਦੇ॥
ਵਡੁਭਾਗੀਗੁਰਸਿਖਜਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤੁਸਿ
ਗੀਮਿਲੰਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖੰਦੇ॥
੧੪॥ਸਿਰਤਲਵਾਇਆਬਿਰਖੁਹੈ॥ਰੋਇਸਹੱਸਫ
ਲਸੁਫਲੁਫਲੰਦੇ॥ਨਿਰਮਲੁਨੀਰੁਦਖਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਨੀਵਾਂ ਨੀਵਾ ਟਿਚਲੀਵਾ ॥ ਸਿਰੁ ਉਚਾ ਨੀਵੈ ਚਰਣਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਸੀਸੁ ਪਵੰਦਾ ॥ ਸਭ ਦੂਨੀਵੀ ਧਰਤਿ
ਹੋਇ ਅਨੁਧਨੁ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਧੀਨੁ ਧਰਤੀ
ਓਹੁ ਬਾਉ ਧੀਨੁ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਸਾਧੁ ਪੈਰ ਧਰੰਦਾ ॥ ਚਰਣ
ਬੁਝਿ ਪਰਧਾਨ ਕਰਿ ਸੰਤ ਦੇਵ ਜਸੁ ਗਾਇ ਸੁਣੰਦਾ ॥
ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਪਾਖਾ ਕਲਹੰਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਜਾਣੀਐ ਪੂਰੇ ਪੁਰਾਣਾ ਟੁਬਣਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਪੁਰਾਣੇ
ਲੁਹੇ ਘਟੈ ਨ ਦੁਪੈ ਘਟਾਇ ਦਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਪੁ

ਗੀਮਤਿਹੈਰੋਰਸੁਪੁਛਿਨਮਤਾਪਕਾਇਆਪੂਰੇਪੂਰ ॥੨੫੩॥
ਮੰਤ੍ਰਹੈਪੁਰਾਬਚਨੁਨਟਲੇਟਲਾਇਆਸਭੇਇਛਾ
ਪੁਰੀਆਸਾਧਸੰਗਤਿਮਾਲਿਪੁਰਾਪਾਇਆਵੀਹ
ਇਕੀਹਭਿਲਿਪਕੋਪਤਿਪਉੜੀਚੜਿਨਿਜਪਾਰਿ
ਆਇਆਪੂਰੇਪੁਰਾਹੋਇਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਮਿਲਿਜਾਗਦੇਕਰਿਸਿਵਰਾਤੀਜਾਤੀਮੇ
ਲਾਅਹਾਦੇਉਅਭਿਧੁਤੁਹੈਕਟਲਾਸਦਿਆਸਾਣਿਰ
ਸਕੇਲਾਹੋਰਖੁਜੋਗਿਜਾਗਦਾਗੁਰਮਾਛਿਦੁਪਰਿ

ਸੁਧਿਰੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰਜਾਗਿਜਗਾਇਦਾਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫੇਲਾ ਨਿਜਪਾਰਿਤਕੀ
ਲਾਈਅਨੁਅਨਹਦਸਬਦਾਪਰਮਰਸਖੇਲਾ
ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਹੈਅਲਖਾਨਿਰੰਜਨਨੇਹਨ
ਫੇਲਾ ਚੇਲੇਤੇਗੁਰਗੁਰੂਚੇਲਾ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨੁਮਹੇਸੁਰੈਸੈਸਾਰੀਕੁੰਡਾਰੀਰਾਜੇ ਚਾਰਿਦਰਨ
ਪਰਬਾਰੀਆਜਾਤਿਪਾਤਿਮਾਇਆਮੁਹਤਾਜੇ
ਫਿਅਦਰਸਨਫਿਅਸਾਸਨਾਪਾਖੰਡਕਰਮਕਰ

ਨਿਵੇਦਾਜੇ ਸੀਨਿਆਸੀਦਸਨਾਮਧਚਿਜੋਗੀਬਾ ॥ ੨੫੪ ॥
ਰਹਪੰਥਨਿਵਾਜੇ ਯਹਵਿਸਿਬਾਰਹਵਾਟਹੋਇ
ਪਰਘਰਿਮੰਗਨਿਖਾਜਾਮਖਾਜੇ ਚਾਰਿਦਰਨ
ਗੁਰਸਿਖੀਮਾਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਅਨਹਦਵ ॥
ਜੇ ਯਹੁਮੁਖਿਦਰਨਾਮਦਰਨਹੋਇਦਰਸਣਨ
ਉਪੰਥੁਸੁਖਸਾਜੇ ਸਚੁਸਚਾਕੂਕ੍ਰਿਕ੍ਰਵੇਪਾਜੇ ॥੧੮॥
ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੋਗੁਣਕਾਰਿਬਖਸੈਅ
ਵਗਾਣਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਵੈਦੁਹੋਪੰਜੇਰੋਗਾਅ

ਸਾਧਨਿਵਾਰੇ ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਰਦੇਵਹੈਸੁਖਦੇਸੇ
ਲਿਲਏਦੁਖਿਆਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਦ
ਕਦੋਖੀਬੇਮੁਖਤਾਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਰਭਉਸਦਾਜ
ਨਮਮਰਣਜਮਰੁਹੈਉਤਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸੁ
ਜਾਣਹੈਵਡੇਅਜਾਣਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੁਅਗੂਜਾਣੀਐਬਾਹਪਕੜਿਅੰਧੁਲੇਉਧਾਰੇ
ਅਣਨਿਮਾਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੇ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਸੁਪਰਸਿਐਕੀਚਨੁਕਰੈਮਨੁਰੁਮਣੀਣਾਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਬਾਵਨ ਚੰਦ ਨੋ ਦਾਸੁ ਸੁਦਾਸੁ ਕਰੈ ਲਾਖੀਣਾ ॥ ੨੫੫ ॥
ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਰ ਜਾਤੁ ਸਿਮਲੁ ਸਫਲੁ ਕਰੈ ਸੀ
ਗਿਲੀਣਾ ॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰੁ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਗਹੁ ਹੋ ਸੁਜ
ਲਹੁ ਦੁਧੁ ਪੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆ ਭੈਰੋ ਪਸੁ ਪਰੇ
ਤਕਰੈ ਪਰਬੀਣਾ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਹੋ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਡੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਪਤੀ ਜੁਪ
ਤੀਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਧਨਾਥ ਅਵਤਾਰੁ ਸੁਰਗੋ ਸਾਟਿ ਕਾਰਿ
ਕਾਰਿ ਕੰਨਫੜਾਇਆ ॥ ਬਾਬਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਮਿਲੇ ਨਿਦ

ਨਿਦਿਸਭਨਬਾਬਨਿਵਾਇਆਪਾਤਿਸਾਹਾਂਮਿਲਿ
ਵਿਛੁੜੇਜੋਗਭੋਗਛਡਿਚਲਤੁਰਚਾਇਆਦੀ
ਨਦੁਨੀਆਦਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਮੁਹਤਾਜੁਰਾਜੁਘਰਿ
ਆਇਆਕਾਦਰੁਹੋਇਕੁਦਗਤਿਕਰੇਏਹਭਿਕੁ
ਦਰਤਿਸਾਂਗੁਬਣਾਇਆਇਕਨਾਜੋਕੁਵਿਛੋਰਿ
ਦਾਚਿਰੀਵਿਛੁੜੇਨਾਆਇਮਿਲਾਇਆਸਾਧਸਿੰਗ
ਤਿਵਿਚਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਾਸਾਹੁਹੋਕੁਭੁਦਣਜਗਤਿਸਦਾਦਣਜਾਗਾ

ਰਤਨਪਦਾਰਥਬੇਸੁਮਾਰਕੁਓਭਗਤਿਲਖਭਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ ਪਾਰਜਾਤਲਖਬਾਗਾਵਿਚਿਕਾਮਧੇਣ
ਦੇਵਗਹਜਾਰਾ ਲਖਮੀਆਲਖਗੋਲੀਆਂਪਾਰਸ
ਦੇਪਰਬਤਾਮਪਾਰਾ ਲਖਮੀਮਤਲਖਇੰਦ੍ਰਲੇ
ਤੋਇਸਕੇਛੁਕਕਾਨਿਦਰਬਾਰਾ ਸੁਰਜਚੰਦਚਰਾ
ਗਲਖਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਬੋਲਲਅੰਬਾਰਾ ਸਭੇ
ਵੰਡਿਵੰਡਿਦਿਤਿਓਨੁਭਾਓਭਗਤਿਕਾਰਿਸਚੁਪਿ
ਆਰਾ ਭੁਗਤਿਦਫਲੁਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ ੨੨

੨੫੬

ਖੀਰਸਮੁੰਦਿਰੋਲਿਕੋਕਾਢਿਰਤਨਚਓਦਹਵੀਰਿਲੀ
ਤੇ ਮਾਣਿਲਖਮੀਪਾਰਜਤਸੀਖੁਸਾਰੀਗਧਣਖੁਬਿ
ਸਨਵਸਿਕੀਤੇ ਕਾਮਧੇਣੁਤੇ ਅਪਛਰਾਮੇਰਾਪ
ਤਿਉਵਾਸਾਣਿਸੀਤੇ ਕਾਲਕੂਟਤੇ ਅਰਧਚੰਦੁਮ
ਤਾਵੇਦਮਸਤਕਿਧਰਿਪੀਤੇ ਘੋੜਾਮਿਲਿਆ
ਸੂਰਜੈਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਵਦਾਨਵਹੀਤੇ ਕਰੇ
ਧਨੰਤਰੁਵੈਦਗੀਰੁਸਿਅਤੁਖਕਿਸਤਿਮਤਿਬਿ
ਪਹੀਤੇ ਗੁਰਉਪਦੇਸਾਅਮੋਲਕਾਰਤਨਪਦਾਰ

ਬਨਿਧਿ ਅਗਣੀਤੇ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਾਸਚਪਰੀਤੇ ੨੫੧
੨੩ ॥ ਧਰਮਸਾਲਕਾਰਿਬਹੀਦਾਇਕਤਥਾਨਟਿ
ਕੋਟਿਕਾਇਆ ਪਾਤਿਸਾਹਪਰਿਅਵਦੇਗਾੜਿ
ਚੜਿਅਪਾਤਿਸਾਹਿਚੜਾਇਆ ਭੁਮਤਿਮਹਲੁ
ਨਪਾਵਦੀਨਠਾਫਿਰੋਨਰੂਰੋਰਗਾਇਆ ਅੰਜੀ
ਬਹਿਸਿਤੋਖਦਾਕੁਤੇਰਾਖਿਸਿਕਾਰੁਖਿਲਾਇਆ ਬ
ਣੀਕਾਰਿਸੁਣਿਗਾਵਦਾਕਥੈਨਸੁਣੈਨਗਾਦਿਸੁਣ
ਇਆ ਸੇਵਕਪਾਸਨਰਖੀਅਨਿਵੇਖੀਦੁਸਟ

ਆਗੂ ਮੁਹਿਤਾਇਆ ਸਚੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ
ਚਰਣ ਕਵਲਾ ਸਿਖ ਭੁਵ ਰੁਲੁਕਾਇਆ ਅਜਰੁ
ਜਰੈ ਨ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਖੇਤੀ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ੁ
ਫਿਗਰੀ ਕਿਕਰਾ ਆਸਪਾਸਿ ਜਿਉ ਬਾਗੈ ਸਪ
ਪਲੇਟੇ ਚੰਨ ਟੇਬੂ ਹੋ ਜੰਦਾ ਕੁਤਾ ਜਾਗੈ ਕਵਲੈ ਕੰ
ਡੇ ਜਾਣੀ ਅਨਿਸਿ ਆਣਾਇ ਕੁਕੋਣੀ ਦਿਚਿ ਫਾਗੈ
ਜਿਉ ਪਾਗੁ ਸੁਦਿਚਿ ਪਥਰਾ ਮਾਣਿ ਮਸਤ ਕਿ ਜਿਉ
ਕਾਣੈ ਨਾਗੈ ਰਤਨੁ ਸੋਹੈ ਗਾਲਿ ਪੋਤੁ ਦਿਚਿ ਮੰਗ

ਲੁਬਧਾਕਚੇਧਾਗੋ ਭੁਫੁਭੁਗਤਿਭੁਖਜਾਇਘ ॥ ੨੫੧ ॥
ਰਿਬਿਦੁਖਫਲੈਪਿੰਨੀਸਾਗੋ ਚਰਣਕਵਲੁ
ਚੁਗਸਿਖਭੁਭਿਰਸਾਧਸਿਗਤਿਸਹਲੰਗੁਸਭੁਗੋ
ਪਿਰਮਪਿਆਲੇਦੁਤਰੁਝਾਗੋ ॥ ੨੫੨ ॥ ਭੁਫੁਜਲ
ਅੰਦਰਿਮਾਨਸਰੁਸਤਸਮੁੰਦੀਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾ
ਨਪਤਣਨਪਾਤਣੀਪਾਗਾਫਰੁਨਅੰਤੁਨਚੀਰਾ
ਨਾਬੇੜੀਨਤੁਲਹੜਾਫੜੀਹਾਬਿਨਧੀਰਕਧੀਰ
ਹੋਰੁਨਕੋਈਅਪੜੈਹੋਸਚੁਗਦੇਸੋਤੀਹੀਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਿ ਦਰਤੁ ਦਾਪਿ ਰੂਪੁ ਸਾਇਆ ਫੇਰਿ
ਅਹੀਰਾ ਚੰਦੁ ਅਮਾਦ ਸਹਾਤਿ ਜਿਉ ਅਲਖੁ
ਨਲਖੀਐ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰਾ ਮੁਏ ਮੁਰੀ ਦਰੋਰਿ
ਗੁਰਪੀਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਛੀ ਦੇ ਪਰਦਾ ਰਦਾਂਗ ਜੀ
ਵਾਣਿ ਮਰਣਿ ਨ ਦਿਸੈ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਪਰਦਾ ਰੁਪਤੀ
ਗਦਾ ਦੀ ਪਕ ਬਾਤੁ ਨ ਹੋਰ ਸੁਜਾਣੀ ਜਿਉ ਜਲ ਕ
ਵਲਾਪਿ ਮਾਰੁ ਹੋਭਵ ਰਕ ਵਲ ਕੁਲ ਪੀਤਿ ਦਖਾ
ਣੀ ਬੁਝ ਬਬੀ ਹੋ ਮਿਹ ਗਨਾ ਵਕੋਇ ਲਾਜਿ ਉਠ

ਲਾਮੀਬਿਲੁਕਾਣੀ ਆਨਸਰੋਵਰੁਹੀਸੁਲਾਓਹੁਮ २੫੯
ਮੋਲਕੁਰਤਨਾਖਾਣੀ ਚਕਵੀਸੁਰਜਹੇਤੁਹੈਚੰਦ
ਚਕੋਰੋਚੋਜਦਿਕਾਣੀ ਗੁਰਸਿਖਦੰਸੀਪਗਮਹੀਸ
ਸਭਿਗੁਰਸਹਜਸਰੋਵਰੁਜਾਣੀ ਮੁਰਗਾਈਨੀ
ਸਾਣੁਨੀਸਾਣੀ ॥੨॥ ਕਛੁਅੰਗੁਸੇਵਦਾਜਲਬਾਹ
ਰਿਧਰਿਧਿਅਨੁਧਰੀਦਾ ਕੁੰਜਕਰੋਦੀਸਿਮਰਣੇ
ਪੁਰਨਬਚਾਹੋਇਓਰੁੰਦਾ ਕੁਕੜੀਬਚਾਪਾਲਦੀ
ਮੁਰਗਾਈਨੋਜਾਣੀਮਲੀਦਾ ਕੋਇਲਪਾਲੇਕ ॥

੫੫੫
ਵਣੀਲੋਹੁਲੋਹੁਰਲੇਰਲੇਵਾ ਚਕਵੀਅਤੇਚ
ਕੋਰਕੁਲਸਿਵਸਕਤੀਮਿਲਿਮੇਲੁਕਰੰਦਾ ਚੰਦ
ਸੁਰਜੁਸੇਜਾਣੀਅਨਿਛਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਦਿਸੇ
ਵਾਗੁਗਮੁਖਿਮੇਲਾਸਚਦਾਕਵੀਅਕਵਲਭ
ਵਗੁਦਿਗਸਿਦਾਗੁਗਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁ
ਲਖੰਦਾ॥੨੨॥ ਪਾਰਸਦੇਸੀਹੋਇਕੋਸਭਨਾਧਾਤੂ
ਮੇਲੀਮਿਲੰਦਾ ਚੰਦਨਵਾਂਸੁਸੁਕੁਾਫਹੈਅਫਲ
ਸਫਲਵਿਚਿਦਾਸੁਧਰੰਦਾ ਲਖਤਰੀਗੀਗੀਗ

ਰੋਇਨਵੀਆਨਾ ਲੇਗੀਗੋਵੰਦਾ ਦਾਵਾਦੁਧੁ २੬°
ਪੀਆਲਿਅਪਾਤਸਾਹਕੋਕਾਭਾਵੰਦਾ ਲੁਟੁਖ
ਇਪਾਤਿਸਾਹਦਾਕੋਕਾਚਾਕਰੁਰੋਇਵਲੰਦਾਸ
ਤਿਗੁਰਵੀਸੀਪਰਮਹੰਸੁਗੁਰਸਿਖਹੀਸਵੰਸੁਨਿਬਹੰ
ਦਾਸੀਪਅਦਾਦੇਵੈਰਾਹਿਚਲੰਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਉ
ਲਖਤਾਰੇਚਮਕਦੇਨੇਕੁਨਦਿਸੈਗਾਤਿਅਨੇਰੈ ॥
ਸੁਰਜੁਬਦਾਇਛਾਇਆਗਾਤਿਨਪੁਜੈਦਿਹਸੈਫੇਰੈ
ਜੇਗੁਰੁਸਾਂਗਿਫਰਤਿਦਾਦੁਬਿਦਾਚਿਤਿਨਸਿਖਾਂ

ਕੇਰੈ॥ ਛਿਅਰੁਤੀਇਕੁ ਸੁਖੁਹੈਘੁਘੁਸੁਖੁਨਸੁਖੈ
ਹੈਰੈ॥ ਚੰਦਮੁਖੀਸੁਰਜੁਮੁਖੀਕਵਲੇਕੁਵਰਾਜਿਅ
ਲਨਿਚਉਫੇਰੈ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਨੋਲੀਪਿਕੈਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਜਾਇਮਿਲਨਿਸਦੇਰੈ॥ ਪੇਗੀਪਵਣਾਕੁਲੇ
ਕੁਲੇਰੈ॥ ੨੦॥ ਵੁਨੀਆਵਾਪਾਤਿਸਾਹੁਹੈਇਦੇਇ
ਮਰੈਪੁਤੈਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਵੇਹੀਫੇਰੈਆਪਣੀਹੁਕ
ਮੀਬੀਦੇਸਕੁਸਿਪਾਹੀ॥ ਕੁਤਬਾਜਾਇਪੜਾਇਦ॥
ਕਾਜੀਮੁਲਾਕਰੈਉਗਾਹੀ॥ ਟਕਸਾਲੇਸਿਕਾਪ ੨੬

ਫੈਹੁ ਕਮੇਦਿ ਚਿਸੁ ਪੇਦੀ ਸਿ ਆਹੀ ਮਾਲੁ ਮੁਲਕੁ ॥ ੨੬੧ ॥

ਅਪਣਾਇਦਾ ਤਖਤ ਬਖਤ ਚੜਿ ਬੇਪਹਵਾਹੀ

ਬਾਬਾਣੈ ਪਾਰਿ ਚਾਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਹੁਨਿ

ਬਾਹੀ ॥ ਇਕ ਦੋਹੀ ਟਕਸਾਲ ਇਕ ਕੁਤਬਾਤ

ਖਤੁ ਸਚਾ ਦਰਗਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਦਾਇ

ਇਲਾਹੀ ॥ ੨੭੧ ॥ ਜੇਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਕੈ ਪਾਤਿਸ

ਹਾਤੇ ਆਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ਜੋ ਇਕੁ ਤਲਾਂ ਮੁਹਰਾਂ ਮੁਖੋ ਗੁ

ਕਾਠਨ ਖਟਨ ਚਿਤਾਨ ਟੋਵੈ ॥ ਟਕਸਾਲ ਹੁਬਾ

ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋਂ ਹਰਗੋਬਿੰਦੁ ਮੁਖਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਲਿ ਬਾਸੀ
ਫੁਰਮਾਣੁ ਲਿਖਿ ਹੋਇ ਨੁਕਸਾਨੀ ਅੰਤੁ ਰੋਵੈ ਗਿ
ਦੜਦੀ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੀ ਬੋਲਿ ਕੁਬੋਲੁ ਨ ਅਬ ਚਲੁ
ਰੋਵੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਗਾਵਹਿ ਚੜ੍ਹੈ ਗਾਉ ਪੜ੍ਹੈ ਵੀਭਰਿ
ਆਧੋਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੁ ਬਾਇ ਪਲੋਵੈ ॥੩੨॥ ਬਾ
ਲ ਜਤੀ ਹੈ ਸਿਰੀਚੰਦੁ ਬਾਬਾਣਾ ਵੇਹੁ ਗਾਬਣਾਇਅ
ਲਖ ਮੀਦਾ ਸਹੁ ਧਰਮ ਚੰਦੁ ਪੋਤਾ ਹੋਇ ਕੋਆਪੁ
ਗਾਣਾਇਆ ਮੰਜੀ ਦਾ ਸੁਬਹਾ ਲਿਅ ਦਾਤਾ ਸਿਧ

ਸਣਸਿਖਿਆਇਆ ਮੋਹੁ ਕੁਮਲਾਹੋਇਆ ॥ ੨੬੨ ॥
ਚਉਬਾਰਾ ਮੋਹਰੀ ਮਨਾਇਆ ਮੀਟਾਹੋਆ ਪਿਰਥੀ
ਆਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਤੋਢ ਕਬਰ ਲੁਚ ਲਾਇਆ ਮਹਾ
ਦੇਉ ਅਹੰ ਮੇਉ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਬੇਖੁ ਖੁਖੁ ਤਾਂ ਭਉ ਕਾਇਆ ॥
॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁਨ ਵਾਂਸ ਬੋਹਾਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਬਾਬਾਣੀ
ਪੀੜੀ ਚਲੀ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਆ ॥
ਗੁਰ ਅੰਗਾਦੁ ਗੁਰ ਅੰਗਾ ਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁ
ਰੁ ਕਾਇਆ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਗੁਰ ਅੰਗਾਦੁ ਹੁਸਤਿ

ਗੁਰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾਇਆ ਗੁਰਅਮਰਹੁ
ਗੁਰਗਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਸਮਾਇ
ਆ ਗਾਮਦਾਸਹੁ ਅਰਜਣੁ ਗੁਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰ
ਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰ
ਅਰਜਣਹੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੁਕਰਾਇਆ
ਸੁਝੈ ਸੁਝੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ ॥੨੪॥ ਇਕੁ ਕਵ
ਉਪਸਾਊ ਕਾਰਿਓ ਅੰਕਾਰਿ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ਕੁਦਰ
ਤਿਅਤੁ ਲੁਨਤੋ ਲੀਐ ਤੁਲਿ ਨਤੋ ਲੁਨਤੋ ਲਣਹਾ

ਗਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਅਲੇਖ ਦਾ ਦਾ ਤਿਜੋ ਤਿ ॥ ੨੬੩ ॥
ਵਰਿ ਮਾਈ ਕਾ ਗਾ ॥ ਲੇਖੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ॥
ਮਸੁ ਨ ਲੇਖਣਿ ਲਿਖਣਿ ਹਾਗਾ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਹ
ਦ ਧੁਨੀਓ ਅੰਕਾਰੁ ਨ ਗਾਵਣਹਾਗਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਜੀ
ਅਜੰਤ ਨਾਵ ਬਾਵਾ ਅਣਗਣਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕੁ ਕ
ਵਾਉ ਅਮਾਉ ਹੈ ਕੇਵ ਰੂਢ ਰੂਢਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਾ ਤਿਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਛਬੀ ੧੯
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲੇਲੋ ਮਜਨੂ ਅਸਕੀ

ਚਹੁਚਕੀਜਾਤੀ ਸੋਰਠਬੀਜਾਗਾਵੀਅੰਜਸੁਸੁ
ਘੜਾਂਵਾਤੀ ਸਸੀਪੁੰਨੁਦੋਸਤੀਹੋਇਜਾਤੀਅ
ਜਾਤੀ ਅੰਹੀਵਾਲਨੋਸੋਰਣੀਨੋਤਰਦੀਰਾਤੀ ਰਾਂ
ਝਾਹੀਰਦਖਾਣੀਅੰਓਹੁਪਿਰਮਪਰਾਤੀ ਪੀਰਮੁ
ਗੀਵਾਪਰਹੜੀਗਾਵਨਿਪਰਭਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਅਮਲੀ
ਅਮਲੁਨਛੜਨੀਹੋਇਬਹਨਿਇਕਠੇ ਜਿਓ
ਜੁਏਜੁਆਰੀਅਮਲਗਿਵਾਵਉਪਠੇ ਚੋਰੀਚੋਰਨ
ਪਲੁਰਹਿਦੁਖਸਹਨਿਗਰਠੇ ਰਹਨਿਨਗਾਣਿਕੰ

ਦਾਕਿਅਹੁਦੇਕਰਮੀਲਣੇ ਪਾਪੀਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇ ੨੬੪
ਓਇਫਿਰਦੇਨਰੇ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾਪਰਹੜੀਸਭ
ਪਾਪਪਣੇ ॥੨॥ ਕੁਦਰੈਦਾਸੁਵਿਣਾਸੁਹੈਫਿਰਦ
ਫੁਲਵਾੜੀ ਜਲੈਪਤੰਗੁਨਿਸੀਗੁਹੈਇਕਰਿਅ
ਖਿਓਪਾੜੀ ਸੀਮਰਗੁਨਾਦਿਬਿਸਮਾਦੁਹੈਇਫਿਰ
ਦਾਉਜਾੜੀ ਕੁੰਡੀਫਾਥੇਮਛੁਜਿਉਰਸਿਜੀਭੁਦਿ
ਗਾੜੀ ਹਾਥਟਿਹਾਥੀਫਾਹਿਅਦੁਖਸਹੈਵਿਹ
ੜੀ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾਪਰਹੜੀਲਾਇਨਿਜਪਹਿਤੜੀ ॥੩॥

੪੩੫
ਚੰਦਚਕੋਰਪਰੀਤਹੈਲਾਇਤਾਰਨਿਹਾਲੋ।
ਚਕਵੀਸੁਰਜੁਹੇਤੁਹੈਮਿਲਿਹੈਨਿਸੁਖਾਲੋਨੇਹੁ
ਕਵਲਜਲਜਾਣੀਐਮੇਖਿਕ੍ਰਿਮੁਹਦੇਖਾਲੋ।
ਮੋਰਬਬੀਹੋਬਲਦੇਦੇਖਿਬਦਲਕਾਲੋਨਾਰਿ
ਕੁਤਾਰਪਿਆਰੁਹੈਮਾਪੁਤਸਮਾਲੋਪੀਰਮੁਰੀ
ਦਾਪਰਹਕ੍ਰੀਓਹੁਨਿਬਹੈਨਾਲੋ॥੪॥ਰੂਪੇਕਾਮੇ
ਹੋਸਤੀਜਗਾਅੰਦਰਿਜਾਣੀਕੁਖੇਸਾਦੇਗੀਦੁ
ਹੈਓਹੁਦਿਰਤੀਹਾਣੀਪੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿਲ

ਬਿਅਲਿਇਤੁਕੁਰਮਕੁਲਾਣੀ ਭੂਘੇਸਭੀਕੁਪ ੨੬੫
ਲਘਜਿਭੀਸਾਵਿਰੈਣਿਦਿਹਾਣੀ ਸੁਹਣੇਸਕੁਰੰਗ
ਮਾਣੀਅਨਿਕਾਰਿਚੋਜਾਵਿਡਾਣੀ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿ
ਗਹੜੀਭੰਹੁਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥੫॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁ
ਲਾਖਾਇਮਾਣਕਮੋਤੀ ਕੋਇਲਾਅੰਬਪਗੀਤਹੈਮ
ਰਬੋਲਸਰੋਤੀ ਚੰਦਨਦਾਸੁਦਣਾਸਪਤਿਹੋਇ
ਪਾਸਿਖਲੋਤੀ ਲੋਹਾਪਾਗਸਿਕੁਟੇਟਿਅੰਹੋਇਕੰਚਨ
ਜੋਤੀ ਨਦੀਆਨਾਲੇਗੰਗਾਮਿਲਹੋਨਿਛੋਤਅਛੋ

ਤੀ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀਏਹਖੇਪਸਥਤੀ॥੬॥
ਸਾਹਰੁਪੀਹਰੁਪਖੜੇਘਰੁਨਨੇਹਾਲਾਸਾਹੁਰ
ਸਸੁਦਖਾਣੀਅੰਮੇਸਾਲੀਤੈਸਾਲਾਮਾਪਿਉਕੁੰਦਾਰੁ
ਇਹਾਪਰਵਰੁਦੁਹਾਲਾਨਾਨਾਨੀਮਾਸੀਅੰਮਾ
ਮੇਜੀਜਾਲਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸਿਜੀਅੰਹੀਰਾਪਰਵਾ
ਲਾਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀਏਹੁਸਾਕੁਸੁਖਾਲਾ
੧੧॥ ਵਣਜੁਕਰੈਵਾਪਾਰੀਆਤਿਤੁਲਾਹਾਤੈਟਾਕਿ
ਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਟੁਕਾਰਿਹੋਇਦੁਬਲਾਮੋਟਾਚਾ

ਕਰੁਲਗੋਚਾਕਰੀਗਣਿਖਾਵਾਚੋਟਾ ਰਾਜੁਜੋਗੁ ੨੬੬
ਸੀਸਾਹਵਿਚਿਵਟਣਖੰਡਗੜਕੋਟਾ ਅੰਤਿਕਾਲਿ
ਜਮਜਾਲੁਪੇਪਾਏਫਲਫੋਟਾ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾਪਿਰ
ਹੜੀਹੋਇਕਦੇਨਹੋਟਾ ੧੮) ਅਖੀਵੇਖਿਨਰਜੀ
ਆਂਬਹੁਰੰਗਤੁਮਾਸੇ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਕੰਨਸੁਣਿਰੋ
ਵਟਿਰੋਹਸੇ ਸਾਦੀਜੀਭਨਰਜੀਆਕਰਿਭੋਗ
ਬਿਲਾਸੇ ਨਕੁਨਰਜਾਦਾਸੁਲੈਦੁਰਗਪਸੁਦਾਸੇ
ਰਜਿਨਕੋਈਜੀਦਿਅਕੁਜੇਭੁਰਦਾਸੇ ਪੀਰ

ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹਰੀ ਸਚੀ ਰਹ ਰਾਸੇ ॥ ੯ ॥ ਧਿਗੁਸਿ
ਰੁਜੇਗੁ ਰਨਾ ਨਿਵੈ ਗੁਰਲ ਗੈ ਚਰਣੀ ਧਿਗੁਲੇ
ਇਣਗੁਰਦਰਸਾ ਦਿਣੁ ਵੇਖੈ ਪਰਤਰਣੀ ਧਿਗੁਸ
ਰਦਣੁ ਭੀ ਪਦੇਸਾ ਦਿਣੁ ਸੁਣਿ ਸੁਰਤਿ ਨ ਧਰਣੀ ਧਿ
ਗੁਜਿ ਹਬਾਗੁ ਰਸ ਬਦ ਦਿਣੁ ਹੋ ਗੁਮੰਤੁ ਸਿਮਰਣੀ ॥
ਦਿਣੁ ਸੇਵਾ ਧਿਗੁ ਹਥ ਪੈਰ ਹੋ ਗਨਿ ਹਫਲ ਕਰਣੀ
ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹਰੀ ਸੁਖੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਰਣੀ ॥
੧੦ ॥ ਹੋਰਤੁ ਰੰਗਿ ਨ ਰਚੀ ਐਸੁ ਕੁਕੁਤੁ ਦਿਸੈ ਦਾ ॥

ਰੋਹਤੁਸਾਦਿਨਲਗੀਅੰਗੋਇਵਿਸੁਲਗੀਦਾ ॥ ੨੬੧

ਜੋਰ

ਤੁਰਾਗਨਗੀਝੀਅੰਸੁਣਿਸੁਖੁਨਲਗੀਦਾ ॥ ਜੋਰਬੁ

ਗੀਕਰਤੂਤਿਰੈਲਗੋਫਲਮੰਦਾ ॥ ਜੋਰਤੁਪੰ

ਥਿਨਚਲੀਅੰਫਗੁਚੋਰੁਮੁਹੰਦਾ ॥ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾ

ਪਿਰਹੜੀਸਚੁਸਾਚਿਮਲੀਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦੂਜੀਅ

ਸਵਿਣਾਸੁਰੈਪੁਗੀਕਿਓਰੋਦੈ ॥ ਦੂਜਾਮੋਹੁਸੁਧੋਹੁ

ਸਕੁਓਹੁਅੰਤਿਵਿਗੋਦੈ ॥ ਦੂਜਾਕਰਮੁਸੁਕਰਮੁਰੈ

ਕਾਰਿ ਅਵਗੁਣ ਰੋਵੈ ਦੂਜਾ ਸੰਗੁ ਕਢੰਗੁ ਹੋਇ
ਉਭਾਰਿ ਮਾਧੋਵੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਦਾਉ ਹੈ ਹਾਰਿ
ਨ ਮੁਖ ਲੋਵੈ ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਰਹਰੀ ਗੁਣ
ਗੁਣੀ ਪਰੋਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਮੀਓ ਦਿਸਾਇ ਕਾਰਿ
ਕਛਵਾਂਗਿ ਕੁਦਜ ਲਾਇ ਚਿਰਖੈ ਗਿਆਨ
ਅੰਸ ਦੇਹੀ ਸਵਾਂਗਿ ਬੁਝਿ ਕੁਖ ਅਭਖੈ ਸਿਸਰ
ਟੁਕਰ ਦੇਕੁ ਜਵਾਰੀ ਉਰਿ ਲਖੈ ਅਲਖੈ ਆਤਾ
ਬਾਲ ਕਹੇਤੁ ਕਾਰਿ ਓਹੁ ਸਾਉਨ ਚਖੈ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਪੁਰਖੁ ਦਾਇਆ ਲੁਹੈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਰਖੈ ਪੀਰਮੁਰੀ ॥ ੨੬੨ ॥
ਦਾਇਰ ਹਰੀ ਲਖ ਮੁਲੀ ਅਨਿਕ ਕੇਖੈ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗ ਜਿਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਅਨਹ ਦਲਿ ਦਲਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਮੀਨੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਿਚਿ ਭੁਵਰੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਰੋਇ ॥
ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਵਿ ਸਰੈ ਬਾਬੀ ਹਾਧਿ
ਆਵੈ ॥ ਪੀਰਮੁਰੀ ਦਾਇਰ ਹਰੀ ਦੁਬਿਧਾਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥

੧੪। ਯਾਤਾ ਓਹੁ ਨ ਮੰਗੀ ਅੰਛ ਫਿਰਿ ਮੰਗਾਇ ਜਾਈ
ਅੰਛ ਹੋਛਾ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈ ਅੰਛ
ਸਾਹਿਬੁ ਓਹੁ ਨ ਸੇਵੀ ਅੰਛ ਜਮ ਤੰਬੂ ਸਾਹਾਈ ਅੰਛ ਹ
ਓਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਕਟਈ ਓਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਲਾਈ ਅੰਛ ਦੁਰ
ਮਾਤਿ ਮੈਲੁ ਨ ਓਤਰੈ ਕਿਉ ਤੀਰੁ ਬਿਨਾਈ ਅੰਛ ਪ
ਰਮੁਰੀ ਦਾਪਿ ਰਹੜੀ ਸੁਖ ਸਾਹਜਿ ਸਮਾਈ ਅੰਛ
੧੫। ਮਾਛੁ ਮੁਲਕੁ ਚਤੁਰੰਗ ਦਲੁ ਦੁਨੀਆ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੀ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਬਹੁ ਕਰਮਾਤਿ

ਸਭੁ ਖਲਕਉ ਮਾਹੀ ਆਚਿਰਜੀਵਣੁ ਬਹੁ ਹੰਢੁ २੬੯
ਣਾਗੁ ਣਗਿ ਮਾਂਨਉ ਗਾਹੀ ਜੋ ਰਸੁ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣੁ
ਈਚਿਤਿ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਵਰਗਹਢੈ ਈਨ ਲਹੈ
ਦੁਬਿਧਾ ਬਦਹਾਹੀ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ ਪਰਹ੍ਰੀ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਸੁਘਾਹੀ ॥੧੬॥ ਆਦਿ ਣਗੁ ਰਹੈ ਰੁਧਿ ਮਾਨੁ ਹੈ
ਸਭ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਆਦਿ ਣਗੁ ਰਸ ਬਦਹਿ ਮਾਨੁ ਹੈ ਣਿ
ਕਾ ਮਾਲਾਉ ਆਦਿ ਣਗੁ ਰਚਰਣਾ ਪੁਜਣਾ ਸਭੁ ਕੁ
ਕੁਸੁ ਮਾਉ ਆਦਿ ਣਗੁ ਰਵ ਚ ਨ ਜੁ ਮੰਨਣਾਉ ਗਾ

ਪਰਥਾਉ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਵਿਟੁ ਸੰਗੁ ਹੋ ਸਭੁ ਕਰ
 ਚਾਉ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹੜੀ ਜਿਣਿ ਜਾਣਨਿ
 ਵਾਉ ॥੧१॥ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਸੁਹਾਤਿ ਲਖ ਲਖ
 ਗੁਣ ਚਤੁਰਾਈ ਲਖ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਗਿਆ
 ਨ ਲਖ ਪਤਿ ਦੁਰਿਆਈ ਲਖ ਜਪਤ ਪਲਖ
 ਸੰਜਮ ਲਖ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਲਖ
 ਜੋਗ ਭੋਗ ਲਖ ਪਾਠ ਪੜਾਈ ਅਪੁਰਾਣਾਇ
 ਵਿਗੁ ਚਟਾਓ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ

ਨਾਥਿਆ

ਪਿਰਹੜੀ ਹੋਇਆ ਪੁਗਵਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖ ०੨੧੦
ਕੋਰੋਛ ਮਿਟੀ ਮਨੁਗੀ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਹਣਾ ਨਿ
ਤਕਰੋ ਮਜੁਗੀ ਕਪੜਾ ਕੀਵਿਛਾਇਦ ਚੁਲਿਓ
ਕਾਨਿਝੁਗੀ ਮੁਰਦੇਵਾਂਗੀ ਮੁਗੀ ਦੁਹੋਇ ਕਰਿਸਿਦ
ਕਸਬੁਗੀ ਚੰਨਟੁਹੋਦੈ ਸਿਮਲਹੁ ਫਲਹੁ ਫਲੁਦ
ਸੁਹਜੁਗੀ ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾਂ ਪਿਰਹੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
ਤਿਪੁਗੀ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲੁ ਪਾਣਾ ਕਿਨਿ
ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਅਚਰਜੁ ਹੋਵੇ ਖਾਣੇ

ਸੋਈ ਸਾਵੁਵਡਾਵਿ ਮਾਦੁਹੈ ਰਸੁ ਗੰਗੋ ਗੰਗੋਈ ਭੁ
ਤੁਭੁ ਜਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਕਾਰਿ ਚਲਤੁ ਸਮੋਈ ਤੇ
ਲਾਮੋ ਤੇਲਾ ਮਮੋਲੁ ਹੈ ਜਗੈ ਅਜ ਰੁਕੋਈ ਪੀਰੁ
ਗੰਗਾ ਪਗੜੀ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈਈ ॥੨੦॥ ਚੰਨਣੁ ਹੋਵੈ
ਚੰਨਣੁ ਹੋਵੈ ਚਲਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਵੀਵਾ ਬੰਦਾ ਵੀਵਿ
ਅਹੁ ਸਮਸਰਿ ਪਗਵਾਣੈ ਪਾਣੀ ਗਲਵਾ ਪਾਣੀ
ਮੇਰਿ ਸੁਕੋ ਨ ਸਿਵਾਣੈ ਕ੍ਰਿਗੀ ਹੋਵੈ ਕੀ ਕ੍ਰਿਅਹੁ
ਕਿਵਾ ਮਾਖਿਵਾਣੈ ਸਪੁਛਤੁ ਦਾਕੁ ਜਨ ਕਾਰਿ ਚੋ

ਜਾਵਿਡਾਣੈ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾ ਪਰਹੜੀ ਹੋਰਾਣੁ ਹੈ ॥ ੨੧੧ ॥
ਗਾਣੈ ॥ ੨੧ ॥ ਫੁਲੀਫਾਸੁ ਨਿਫਾਸੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੁਗ
ਤਿਸਮਾਣੀ ਫੁਲਾ ਅੰਦਾਰਿ ਜਿਉ ਸਾਦੁ ਬਹੁ ਸਿਜੇ
ਇਕਾਪਾਣੀ ਸਪੁ ਉਦਧਾਵਿ ਚਿਵਖਾਣੀ ਅੰਕੋਮ
ਗੁਨਜਾਣੀ ਜਿਉ ਬੈਸਿਤਰੁ ਕਾਟੁ ਦਿਚਿਓ ਹੁਅ
ਲਖਾਵਿਡਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਜਾਮਿ ਨਿਕਲੈ ਪਰਗ
ਟੁਪਰਵਾਣੀ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾ ਪਰਹੜੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ
ਬਾਣੀ ॥ ੨੨ ॥ ਵੀਪਕਜਲੈ ਪਤੰਗਾਵੰ ਸੁਫਿਰਿ ਦੇਖਿ

੨੧੧

ਨਹਟੈ ਅਜਲਦਿ ਚਹੁ ਫੁਕਿ ਕੰਢੀ ਅੰਮਛ ਨਹੁ
ਨਘਟੈ ਅਘੰਡਾ ਹੇੜੈ ਅਰਗਾਜਿ ਉਸੁਣਿ ਨਦੁਪਲ
ਟੈ ਭਵਰੈ ਵਾਸੁ ਟਿਟਾਸੁ ਹੋਫੁਕਿ ਕਵਲੁ ਸਘਟੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਗੁਰ ਸੁਬਹੁ ਬੰਧਨ ਕਟੈ
ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਸਿਖ ਫੰਸੁ ਹੋਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਧਿ
ਖਟੈ ॥੨੩॥ ੨੧ ਜਤਾਈ

੧੬ ਜਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾ

ਲਹਾਨਿ ਕੀਆ ਖੀਅੰ ਖੰਡੇ ਧਾਰਹੁ ਸੁਣੀਅੰ ਤਿਖੀ

ਆਖਣਿ ਆਖਿ ਨ ਸਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਜਾਈ ॥ ੨੧੨ ॥
ਇਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਸਕੈ
ਇਕਤੁ ਵਿਖੀ ॥ ਸਿਲਾ ਆਲੁਣੀ ਚਟਣੀ ਤੁਲਿ ਨ
ਲਖਾ ਅਮਿ ਅਰਜਾਇਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ਕੁਏ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੀ ਜੁ ਬਿਰਖੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੁਰੇ ਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨਿ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਸਿਖੀ
॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਭਿਖੀ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰ
ਥ ਆਖੀ ਅਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਇ ਨ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੰਗੈ ॥

ਅਠਸਿਧੀਨਿਧੀਨਦੈਰਿਧਿਨਗੁਰਸਿਖਦੁਕੈ
ਟੰਗੈਕਾਮਧੇਣਲਖਲਖਮੀਪਹੁਚਨਹੰਘੇਫੰਗ
ਸੁਫੰਗੈਲਖਪਾਰਸਲਖਪਾਰਜਾਤਹਥਿਨਫੁਹ
ਦਾਫਲਨਅਭੰਗੈਤੰਤਮੰਤਪਾਖੰਡਲਖਬਾਜੀ
ਗਰਬਾਜਾਗੀਨੰਗੈਪਰਿਮੁਗੀਦੀਗਾਖੜੀਇ
ਕਸਅੰਗਿਨਅੰਗਣਿਅੰਗੈਗੁਰਸਿਖਦੁਜੇਭ
ਫਹੁਸਿਗੈ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਾਨਾਦੁਨਦੇ
ਦੁਨਆਖਿਦੁਖਾਣੈਗੁਰਸਿਖੀਦਾਲਿਖਣਾਲਖ

ਨਚਿਕੁਰੁਪਤਲਿਖਜਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਮਰ ੨੧੩
ਏਸੇਖਅਸਿਖਨਰੇਖਸਿਫਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਦਰ
ਤਮਾਨੁਫੀਹਇਕੀਹਉਲਾਘਪਛਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੀ
ਦਾਬੁਝਣਾਗਿਆਨਧਿਆਨਅੰਦਰਿਕਿਫਾਮਾਣੈ॥
ਗੁਰਪਸਾਦੀਸਾਧਸਿਗਾਸਬਦਸੁਰਤਿਹੋਇਮਾਣੁਨਿ
ਮਾਣੈ॥ ਕੁਇਕੁਗਤਿਦਿਰਲਾਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ ੩॥ ਗੁਰ
ਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਾਤਿਦੀਸੇਵਾ
ਦਸਅਵਤਾਰਨਸਿਖਿਅਗੀਤਾਗੋਸਟਿਅਲਖ

ਅਭੇਦਾ ਦੇਵਨ ਜਾਣਨ ਭੇਦੁ ਕਿਹੁ ਲਿਖਿ ਪੜ੍ਹਿ
ਸੁਣਿ ਸੁਣੁ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਸਿਧਨਾ ਬਨ ਸਮਾਧਿ ਦਿਚਿ
ਤੰਤਨ ਮੰਤਲੰਘਾਇ ਨਿਖੇਦਾ ਲਖ ਭਗਤ ਜਗਤ
ਦਿਚਿ ਲਿਖਿ ਨਗਾਏ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦੇਵਾ ਸਿਲਾ ਮਾਲੂ
ਣੀ ਚਟਣੀ ਸਾਦਿ ਨ ਪੁਜੈ ਲਖ ਲਖ ਮੇਵਾ ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦ ਸਮੇਵਾ ॥੪॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖ
ਣਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦ
ਲਿਖਣਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਸਮਝੈ ਲਿਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀ

ਵਾਸਿ ਮਰਣੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਕੋਲੁ ਰਸੁ ਇਖੈ ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖੀ ਦਾ ਵਰਤ ਮਾਨੁ ਚੰਦਨ ਦਾ ਸੁਨਿ ਦਾ ਸੁ ਬਿਰਿਖੈ ॥
 ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਬੁਝਣਾ ਬੁਝਿ ਅਬੁਝਿ ਹੋਵੈ ਲੋਕਿਖੈ ॥
 ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ
 ਸਾਰਿਖੈ ॥ ਵਰਤ ਮਾਨੁ ਲੇਪਿ ਭੂਰਭੁਵਿਖੈ ॥ ਪਾਗੁਰ
 ਸਿਖੀ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇ ਮਿਠ ਬੋਲਾ ਲਿਖੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥
 ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਚਲਣਾ ਚਲੈ ਭੁੰਦਿ ਚਿਲੀ ਤੇ ਭੁੰਖੈ ॥
 ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਗੁਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਚਲੈ ॥

ਸੋ ਦੇਖੋ ॥ ਪਾਣਿਖਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰ ਭਿਪ ਦੇ ਸੁ ਅਵੇ
ਸੁਵਿਸੇਖੋ ॥ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਨ ਅੰਪੜੈ ਆਪੁ ਗਵ
ਏਰੁ ਪੁਨਰੇਖੋ ॥ ਮੁਰਦੇਵਾਂਗਿ ਮੁਰੀਦੁ ਹੋਇ ਗੁਰਗੋ
ਰੀਵੁ ਸ੍ਰਿਅਲਖ ਅਲੇਖੋ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ਨ ਸੇਖ ਸ
ਰੇਖੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ ਸਿਖਣਾ ਗੁਰਸਿਖਸਿਖ
ਣੁ ਬਜਰੁਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ ਲਿਖਣਾ ਲੇਖ
ਅਲੇਖਨ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ ਤੋਲ
ਣਾ ਤੁਲਿਨ ਤੋਲੁ ਤੁਲੈ ਤੁਲਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾ

ਦੇਖਣਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਦੁਆਰਾਗੁ ੨੧੫
ਗੁਸਿਖੀਦਾਚਖਣਾਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਗਾਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਮਝਣਾਜੋਤੀਜੋਤਿਜਗ
ਵਣਹਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮੁਖਿਆਰਾ
॥ਗੁਰਸਿਖੀਦਗੁਪੁਦੇਖਿਇਕਸਬਾਝੁਨਹੋਰਸੁ
ਦੇਖੈਗੁਰਸਿਖੀਦਾਚਖਣਾਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ
ਫਿਕੈਲੇਖੈਗੁਰਸਿਖੀਦਾਨਾਦੁਸੁਣਿਲਖਅਨ
ਹਦਵਿਸਮਾਦਅਲੇਖੈਗੁਰਸਿਖੀਦਾਪਰਸਣ

ਫੰਫਾਤਤਾਭੇਖਅਭੇਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀਦੀਵਾਸੁਲੇ
ਰੇਇਦਰਗੀਧਸੁਗੀਧਸਰੇਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀਮਰਜੀ
ਵਣਾਭਾਇਭੁਗਤਿਭੇਨਿਮਖਨਿਮੇਖੇ ਅਲਪਰ
ਰੇਗੁਰਸਬਦਾਦਿਸੇਖੇ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪੰ
ਬੁਰੈਸਿਖੁਸਹਜਘਰਿਜਾਇਖਲੋਦੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਰਹਗਾਸਿਰੈਪੈਗੀਪੈਪਾਖਾਕਜੁਹੋਦੈ
ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਨਾਵਣਾਗੁਰਮਤਿਲੈਦੁਰਮਤਿਮ
ਲੋਧੋਦੈ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਪੁਜਣਾਗੁਰਸਿਖਪੁਜ

ਪਿਰਮਰਸੁਭੋਦੋ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਮੰਨਣਾਗੁਰਬ ੨੧੬
ਚਨੀਗਲਿਹਾਰੁਪਰੋਦੋ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਜੀਵ
ਣਜੀਵਦਿਆਮਰਿਹਉਮੋਖੋਦੋ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਗੁਰਸਬਦੁਦਿਲੋਦੋ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਖਾਵਣਾਦੁਖਸੁਖਸਮਕਾਰਿਅਉਚਰੁਚਰਣਾ
ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਗਾਵਣਾਮੀਸੁਰਬਾਣੀਨਿਝਰੁ
ਝਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਧੀਰਜੁਧਰਮੁਪਿਰਮਪਿਆ
ਲਾਅਜਰੁਜਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸੰਜਮੋਰੁਰੁ

ਨਿਡੁਗੁਨਿਡੁਗਿਮੁਚਡੁਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੀਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰਣਾ
ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਕਰਮੁਏਹੁਗੁਰਫੁਰਮਾਏਗੁਰਸਿ
ਖਿਕਰਣਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਸਰ
ਣਾ ॥੧੦॥ ਫਾਂਸਿਸੁਫਾਸਾਨਿਫਾਸੁਕਾਰਿਸਿਮਲਗੁ
ਰਮੁਖਸੁਖਫਲਲਾਏ ਪਾਗਸੁਹੋਇਮਨੁਗੁਮਲੁ
ਕਾਗਹੁਪਰਮਹੰਸੁਕਰਦਾਏ ਪਸੁਪਰੇਤਹੁ
ਦੇਵਕਾਰਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਭੋਭਾਏ ਸਭਨਿਧਾ

ਨਗਖਿਸੀਖਦਿਚਿਹਰਿਜੀਲੇਲੇਹਥਿਵਜਾਏ ॥ ੨੧੧ ॥
ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਆਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਗਤਿਵਛਲੁਹੋ
ਇਆਪੁਛਲਾਏਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰੇਜਗੁਅ
ਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਰਭਾਏਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗ
ਵਿਚਿਆਏ॥ ੧੧॥ ਫਲਦੇਵਟਵਗਾਇਆ
ਭਛਣਹਾਰੇਤਾਰਤਰੀਦਾਭਛਪੁਤਨਰੋਬਣੀ
ਪੁਤਦੇਰੁਜਲੁਜੀਨਧਰੀਦਾਵਹਸੇਹੋਇਸਰੀ
ਸਧਾਗੁਮਿਲਿਗਿਲਿਜਲੁਨੀਵਾਣਿਚਲੀਦਾ॥

ੴ ਬੇਰੂਬੈ ਅਗ ਹਨੇ ਆਪੁ ਛਾਡਿ ਪੁਤ ਪੇਜ ਰਖੰਦ
ਤਹਿ ਰੂਬੈ ਰੂਬਾ ਤਰੈ ਜਾਣਿ ਹਾਰੈ ਹਾਰੈ ਸੁਜਿਣੰਦ
ਭਲਟਾ ਖੇਲਾ ਪੀਰੀ ਮਦਾ ਪੇਗੰਭੀ ਪਰਿਸੀ ਸੁਨਿਵੰ
ਦਾ ਆਪਹੁ ਕਿਸੇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੰਦਾ ॥੧੨॥ ਧਰਤੀ
ਪੇਗੰਭੀ ਹੋ ਧਰਤੀ ਹੋ ਫਿਰ ਸੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ॥੧੩॥
ਈਚਲੈ ਨੀਵਾਣ ਨੀਰ ਮਲੁ ਸੀ ਤਲੁ ਸੁਧੁ ਪ
ਰਾਣੀ ॥ ਬਹੁਰੰਗੀ ਇਕਰੰਗੁ ਹੈ ਸਭ ਨਾ ਅੰਦਰਿ
ਇਕੋ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤਾ ਹੋਵੈ ਧੁਪਾਵਿ ਚਿਛਾਵੈ ਰੰਗ

ਵਿਰਤੀਹਾਣੀ ਤੁਪਦਾਪਰਉਪਕਾਰਨੰਢਫਪ ੨੧੮
ਰਉਪਕਾਰਵਿਹਾਣੀ ਅਗਨਿਬੁਝਾਏਤਪਤਿ
ਵਿਚਿਨੰਢਹੋਵੇ ਬਿਲਮੁਨਆਣੀ ਗੁਰਸਿਖੀਦੀ
ਏਹਨੀਸਾਣੀ ੧੩ ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਧਰਿਤਿਹੋਧਰ
ਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਵਸੈ ਧਰਤੀਰੰਗਨਰੰਗਸਭ
ਧਰਤੀਸਾਊਨਸਭੁਰਸਰਸੈ ਧਰਤੀਗਿਧੁਨਗੀ
ਧਬਹੁਧਰਤਿਨਰੂਪਅਨੁਪਤਰਸੈ ਜੇਹਾ
ਬੀਜੈਸੋਲੁਟੇਕਰਹੁ^{ਮੰਦੂ}ਮਿਸਭੁਕੋਈਦਸੈ ਚੰਦਨ

ਲੇਪੁਨਲੇਪੁਹੈ ਕਾਰਿ ਮਲਮੁਤੁ ਕਸੁਤੁ ਪਸੈ ਫੁ
ਠੇ ਮੀਰਿ ਜਮਾਇ ਦੇਰੁ ਦਿਲ ਰੋਅੰਗੁ ਰੁਦਿ ਗਸੈ
। ਦੁਖਿ ਨ ਰੋਵੈ ਸੁਖਿ ਨ ਹਸੈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਛਲ ਰਾ
ਤੀ ਜਾਗਣਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਏ ਅ
ਠਾ ਬੋਲਣੁ ਨਿਦ ਚਲਣੁ ਹਥਹੁ ਦੇਕੈ ਭਲਾਮਨਾ
ਏ ਬੋੜਾ ਸਦਣਾ ਖਾਢਣਾ ਬੋੜਾ ਬੋਲਣੁ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਪਾਏ ਪਾਲਿ ਖਾਇ ਸੁਕੁ ਤੁਕ ਰੈਵਤੁ ਹੋਇ
ਨਾਮੁ ਪੁਗਣਾਏ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਦੇ

ਗੁਤਿ ਵਿਹੈ ਨਿਤ ਚਲਿ ਚਲਿ ਜਾਏ ॥ ਸਬਦ ਸੁ
ਗੁਤਿ ਪਰ ਚਾਕਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰ ਚੇ ਮਨ ਪਰ ਚਾ
ਏ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਫਲਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੁ
ਚੇ ਲਾ ਚੇ ਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸ
ਦਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਮਾਨਿ ਇਕੁ ਅਗਧਣਾ ਬਾਹਰਿ ਜਾ
ਦਾ ਫਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੈ ਖਸ
ਮੈ ਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀਦੁ
ਸੋਇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਿ ਗੋਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੈ ਗੀ ਪੈ

੨੧੯

ਮਏ
ਪਾਖਾਕਹੋਇਪੈਚੰਪੁਰਿਸੀਸੁਧਗਾਵੈਆਪੁਗ
ਵਾਏਆਪੁਹੋਇਦੂਜਾਭਾਉਨਨਦਗੀਆਵੈਗੁ
ਗਸਿਖੀਗੁਗਸਿਖਕਾਮਾਵੈ॥੧੬॥ਤੇਦਿਹਲੇ
ਸੈਸਾਗਦਿਚਿਦਹਸਨਜੋਤਿਪਤੀਗਮਿਲੇਦੇ
ਤੇਦਿਹਲੇਸੈਸਾਗਦਿਚਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹੋਇ
ਮਿਰਗਮਰੰਦੇਤੇਦਿਹਲੇਸੈਸਾਗਦਿਚਿਚ
ਰਣਕਵਲਹੋਇਭੁਵਰਵਸੰਦੇਤੇਦਿਹਲੇ
ਸੈਸਾਗਦਿਚਿਪਰਮਸਨੇਹੀਮੀਨਤਰੰਦੇਤੇ

ਵਿਰਲੇ ਸੈਸਾ ਗਵਿਚਿ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇ
ਵਕਰੰਦੇ। ਭੋਵਿਚਿ ਜੀਮਨਿ ਭੋਰਗਨਿ ਭੋਵਿਚਿ
ਮਰਿ ਗੁਰਸਿਖ ਜੀਵੰਦੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
ਪਿਰਮੁ ਚਖੰਦੇ॥੧੧॥ ਲਖਨ ਪਤ ਪਲਖ ਸੀਜ
ਮਾਹੋ ਮਜਗਲਖ ਵਰਤ ਕਰੰਦੇ। ਲਖਤੀਰਥ
ਲਖ ਭੂਲਖਾਲਖ ਪੁਰੀਆਂ ਲਖ ਪੁਰਬਲਗੰਦੇ
ਏਵੀਏਵਾਏ ਹੁਰੇ ਲਖ ਪੁਜਾਗੀ ਪੁਜ ਕਰੰਦੇ
ਜਲਥਲ ਮਹੀਅਲ ਭੁਗਮਵੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਲਖ

੨੮੦

ਫੇਗਫਿਰੀਦੇ ਲਖਪਰਬਤਫਟਖੰਡੁਲਖਲਖ
ਉਦਾਸੀਹੋਇਭੁਵੰਦੇ ਅਗਨੀਅੰਗੁਜਲਾਇਦੇ
ਲਖਹਿਵੰਚਲਜਾਇਗਲੰਦੇ ਗੁਰਸਿਖੀਸੁ
ਖੁਤਿਲੁਨਲਹੰਦੇ ॥੧੮॥ ਚਾਰਿਫਰਨਕਾਰਿ
ਫਰਤਿਅਫਰਨੁਚਿਹਨੁਕਿਹੁਨਦਰਿਨਆ
ਇਆ ਫਿਅਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀਆਦਰ
ਸਨਦਿਚਿਨਦਰਸਨੁਪਾਇਆ ਸਿਨਿਆ
ਸੀਦਸਨਾਫਧਾਰਿਨਾਉਗਣਾਇਨਨਾਉਧਿਆ २

ਇਆ ਰਾਵਲ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਾਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ੨੮੧
ਪੰਥੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਬਹੁ ਰੂਪੀ ਬਹੁ ਰੂਪ
ਏਹੁ ਪਨ ਰੇਖ ਨ ਲੇਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਸੀਮਾ ਲਿਮਿਲਿ
ਚਲ ਦੇਸੀ ਗਲ ਖਸਾ ਧੁਸਿ ਗਿਨ ਰੰਗੁ ਰੰਗਾਇਆ
ਵਿਟੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੋਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ
ਕਿਰਸਾਣ ਕਾਰਿ ਖੇਤ ਬੀਜਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਨ ਲਹੈ ॥
ਵਟ ਜੁਕ ਗਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਏਲੇ ਲਾਗਾ ਨਿਜ ਪਾਰਿ
ਨਦ ਸੀਦੇ ਚਾਕਰ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਚਾਕਰੀ ਹਉ ਮੈ ॥

125
ਰਿਨ ਸੁਲਹ ਕਰੀ ਦੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨਚੀ ਗਿਆਈਆਂ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤ ਬੁਥਿ ਰੁਨ ਰਹੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਪਰਜੇ
ਇਕੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਾਹਨ ਪਾਰਿ ਪਵੀ ਦੇ ਗੁਰਸਿ
ਖਤੁ ਦਿ ਗੁਰਸਿ ਖਰੋਇ ਸਾਧ ਜੀ ਗਾਤਿ ਕਰਿ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲੀ ਦੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਚੁਲ ਦੇ ਵਿਰਲੇ ਬੀ
ਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਗਾਗਾ ਵਿਨ ਜਾਣਈ ਬੋਲ ਸੁਣੇ
ਨ ਅੰਦਰਿ ਮਾਣੇ ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਗਤਿ
ਅਨੇਕੀ ਪਰੁ ਨ ਜਿਵਾਣੇ ॥ ਚਲਿ ਨ ਜਕੈ ਪਿਗੁ

ਲਾਗੁਲਾਗਲਿਅਲਿਹੇਤੁਨਜਾਵੈ ਸੀਵਿਸਪੁ
ਤੀਨਾਬੀਅੰਬੁਜਰੇਨਾਲਿਨਰਲਿਆਅਵੈ
ਵਿਜਹਿਪੁਤਾਆਈਅੰਬੁਲੇਨਾਵਧਗਨਿਧਿ
ਫਾਵੈਗੁਰਸਿਖੀਜਤਿਗੁਰੂਵਿਵੁਤੁਰਜਨੇ
ਤਿਨਹੋਇਟਨਾਵੈਜਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬ
ਦੁਖਾਵੈ॥੨१॥ਲਖਧਿਆਨਜਾਪਿਲਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਗੁਪਿਨਅਪਤ੍ਰਿਜਕੇਲਖਗਿਆ
ਨਵਖਾਣਿਕਾਰਿਸਬਦੁਤੁਰਤਿਉਤਾਰੀਬਕੇ

੨੮੨

ਬੁਧਿਬਲਬਚਨਬਬੇਕਲਖਫਹਿਫਹਿਧ
ਵਨਿਪਗਮਦਰਿਧਕੈ ਜੋਗਭੋਗਬੋਰਗਲਖ
ਸਹਿਨਸਕਾਹਿਗੁਟਵਸੁਮਹੰਕੈ ਲਖਅਚਰ
ਜਅਚਰਜਹੋਇਅਬਿਗਾਤਿਗਾਤਿਅਬਿਗ
ਤਿਵਿਚਿਅਕੈਵਿਸਮਾਦੀਵਿਸਮਾਦਲਖ
ਅਕਥਕਥਾਵਿਚਿਸਹਮਿਸਹਕੈਗੁਰਸਿ
ਖੀਦੈਅਖਿਫਰਕੈ॥੩੨॥੨੯॥

ਅਠਾਈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸੰ

ਦਿ॥ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਆਦੇ ਸੁਹੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸ ॥ ੨੯੩ ॥
ਚੁਨ ਓਸ ਦਵਾਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵ ਦੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
ਵਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਓਪ ਦੇ ਸੁਕਾਰਿ ਆਪਿ ਤਰੈ
ਸੈ ਸਾਰੁ ਤਗਾਇਆ ਪਾਨ ਸੁਪਾਹੀ ਕਥੁ ਮਿਲਿ ਚੂਨੇ
ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿ
ਮਰਦਿ ਨੁਗਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ

ਆਸਾਧਸਿੰਤਿਸਚਖੰਡੁਵਸਾਇਆ॥੧॥
ਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਨਿੰਦਮੇਟਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇ
ਸਨਾਨੁਦਿਕਾਇਆਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇ
ਕੈਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਵਰਜਿਰਹਾਇਆਮਨਿਜਿ
ਤੈਜਗੁਜਿਟਿਲਾਇਆਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁ
ਕਰਾਇਆਪਾਰਸੁਰੇਏਪਾਰਸਹੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
ਅਫੇਸੁਦਿਖਾਇਆਜੋਗੁਰੋਗੁਜਿਟਿਜੁਗਤਿ
ਕਾਰਿਭਾਇਭੁਗਤਿਕੁੰਐਆਪੁਗਵਾਇਆਆਪੁਗ

ਇਆਮਾਪਵਗਤਿਅਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਵਸ ੨੮੪
ਗਤਿਅਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ ॥੨॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਸੁਖਸਮਕਾਰਿਸਾਧੇਹਉਮੈਦੁਰ
ਮਤਿਪਰਹਰੀਗੁਰਮਾਤਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਰਾ
ਧੇਸਿਵਸਕਤੀਨੇਲੀਘਕੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲਸਹਜਸਮਾਧੇਗੁਰਪਰਮੇਸੁਗਇਕੁਜਾਣਿ
ਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਉਪਾਧੇਜੀਮਣਮਰਣਹੁਬਾ

੪੩੨
ਹਰੈ ਅਜਰਾ ਵਰਿ ਮਿਲਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਅ
ਸਨਕਾਸ ਉਦਾਸ ਪਾਰਿ ਹਰਖ ਸੋਗ ਵਿਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਾ ਖਾਧੇ ਅਹਾਂ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਸਾਧੇ ॥੨॥ ਪਉ
ਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤੋਰੇ ਅਜਗੁਣ ਤਮਗੁਣ ਸਤਿਗੁ
ਣੁ ਜਿਤਾ ਅਨਬਚਕ ਰਮ ਸੰਕਲਪ ਕਾਰਿ ਇਕ
ਮਨਿ ਹੋਇ ਦਿਗੋਇ ਦੁਚਿਤਾ ਲੋਕ ਦੇਵਗੁਰ
ਗਿ ਅਨਾਨਿਕ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਬਾਹਰਿ ਬਹੁ ਭਿਤਾ
ਅਤੁਲੋਕ ਪਾਤਾਲੁ ਜਿਨਿ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਵਿਚਿ ਹੋ

ਇਆਥਿਤਾ ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਦਿਚਲਣੁਹਥ ੨੮੫
ਹੁਦੇਕਾਰਿਪਤਿਤਪਾਵਿਤਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਪਾਇਆਮਤੁਲੁਅੰਡੁਲੁਅਮੋਲੁਅਮਿਤਾਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪੀਕੁਨਾਪਤਾ॥੪॥ ਚਾਰਿਪਦਾ
ਰਥਹਥਜੋਕੁਹਕਮੀਬੰਦੇਹਹਨਿਖੜੋਤੇ॥ਚ०
ਰੇਚਕਾਨਿਦਾਇਆਪੰਗੀਪੇਇਕਸੁਤਿਪਰੋਤੇ॥
ਵੇਦਨਪਾਇਨਿਭੇਦੁਕਿਹੁਪਾਕੁਪਾਕੁਪੀਕੁਤੁਸੁ
ਇਸੁਣਿਸੋਤੇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਅੰਦਰਿਜਗਦੀਥ

137
ਤਿਧੋਤਿਮਿਲਿਜਗਮਗਜੋਤੇ ਚਾਰਿਦਰਨਇ
ਕਵਰਨਹੋਇਗੁਰਸਿਖਵਡੀਅਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੋਤੇ ਧਰਮਸਾਲਾਦਿਚਿਬੀਜਵੇਕਾਰਿਗੁਰ
ਪੁਰਬਸੁਵਟਨਜਸਭਤੇ ਸਾਧਸਿਗਤਿਮਿਲਿ
ਦਾਦੇਪੋਤੇ ॥੫॥ ਕਾਂਮੁਕੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਸਾਧਿਲੋ
ਕੁਮੋਹਦੀਜੇਹਮਿਟਾਣੀ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਾਇਆ
ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਮਰਥੁਸੁਗਰਥੁਸਮਾਣੀਪੰਜੇ
ਤਤੁਭਲਿਪਿਆਪੰਜਿਸਬਦਵਜੀਫਾਧਾਣੀ

ਪੰਜੇਮੰਦਾਵਾ ਸਿਕਰਿ ਪੰਚਾਇਤੁ ਹੋਇ ਦੇਸਦੁ ॥ ੨੮੬ ॥
ਈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਪੰਜਾਮਿ ਲਿਲੇਖ ਅਲੇਖਨ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪੰਜਾਮਿ ਲੇਖ ਪੰਚਤਜਿਅ
ਨਹਦਸਬਦ ਸਬਦ ਲਿਵਲਾਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਸੋਗਨਿਗੁਰਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ਛਿਅਦਰਸਨਤਰਸ
ਨਿਪਟੇਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ
ਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰਸਮਝਾਵਣੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਬੁਧ
ਦੇਸੁਦਿਕਾਇਆ ਰਾਗਨਾਦਵਿਸਮਾਦਵਿਚਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਛਿਅ
ਦੁਤੀ ਕਹਿ ਵਰਤ ਮਾਨੁ ਸੁਰਜੁ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਵਰਤ
ਇਆ ਛਿਅ ਰਸ ਸਾਉ ਪਾਇ ਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇਆ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੁ ਜੀ
ਵਦੇ ਚਕੁ ਵਰਤਹੋ ਏਸੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸਮੁੰਦ
ਸਮਾਇਲੇ ਭੁਵਨੁ ਲਅੰਦਹਿ ਹੋ ਨਿਗਲਾ ਸ
ਤੇਵੀ ਪਅਨੇ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਉਜ

ਜਾਣਾ ਸਤ ਪੁਰੀਆ ਸੋਧੀਆਂ ਸਹਜ ਪੁਰੀਸ ੨੯
ਚੀਧਰਮ ਸਾਣਾ ਸਤ ਰੋਹਣਿ ਸਤ ਵਾਹਸਾ ਥੇਫੁਰੀ
ਫੁਰੀ ਮਥੇਵਾਲਾ ਕੈ ਸਤ ਬਹਮੰਡ ਕਾਰੀ ਦੀਹਇ
ਕੀਹਉ ਲੀਖ ਸੁਖਾਲਾ ਸਤ ਸੁਰਭਰ ਪੁਰੁ ਕਾਰੀ
ਸਤੀਧਾਰੀ ਪਾਰਿਪਾਮਾਲਾ ਸਾਧੁ ਸੀਗਤਿ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਸਮਾਲਾ ੧੮ ॥ ਅਠਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਮਤਿ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ਅਸਟਧਾਤੁ
ਪਾਰਸਮਿਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੰਚਨ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ

१७५
ਆਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸਾਧਿਕਾਆਦਿਪੁਰਖਮ
ਵੇਸੁਕਰਾਇਆਅਟੇਪਹਰਿਅਰਾਧੀਐਸਬਦ
ਬੁਗਤਿਲਿਵਾਅਲਖੁਲਖਾਇਆਅਸਟਕੁਲੀ
ਵਿਹੁਭਿਤਗੀਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਮੋਹੇਮਾਇਆਮ
ਨੁਅਸਾਧੁਨਜਾਧੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾ
ਧਿਸਧਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮਨੁਵਾਸਿ
ਆਇਆ॥੯॥ਨਉਪਰਕਾਰੀਭੁਗਤਿਸਾਧੈਨ
ਵਦੁਆਰਗੁਰਮਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮੁਚਖਾਇ

ਆਗਾਵੇਜੀਭਗਸਾਇਣਿਹਤੀ ਨਵੀਖੰਡੀਜਣਾ ੨੮੮
ਇਆਰਾਜੁਜੇਗੁਜਿਣਿਸਤੀਅਸਤੀ ਨਉਕ
ਰਿਨਉਘਰਸਾਧਿਆਵਹਤਮਾਨਪਹਲਉਉ
ਤਪਤੀ ਨਵਨਿਧੀਪਿਛਲਗਣੀਨਾਥਅਨਾ
ਬਸਨਾਥਜੁਗਤੀ ਨਉਉਖਲਵਿਚਿਉਖਲੀ
ਮਿਠੀਕਉੜੀਠੰਢੀਤਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਸਣਖਤੀ॥੧੦॥ ਵੇਖਪਹਾਣੀਅੰਚੰਗੀ
ਆਮਾਵਾਂਭੈਣਾਧੀਆਜਾਣੇ ਉਸੁਸੁਅਹੁਉਸੁ

ਗਾਇਰੋਪਰਧਨਹਿੰਦੁਸੁਸਲਮਾਣੈਪੁਰਕਲ
੨੨੨
੨ਕਟਬੁਦੇਖਿਸੇਰੋਮੋਹਿਨਧੋਹਿਧਿਕਾਣੈਓਸਤ
ਤਿਨਿਦਾਕੀਨਿਸੁਣਿਆਪਹੁਬੁਰਨਆਖਿਵਖਾ
ਣੈ। ਵਡਪਰਤਾਪੁਨਆਪੁਗਾਣਿਕਾਰਿਅਹੀਸੇਉ
ਨਕਿਸੈਰਵਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਰ
ਜਜੇਗੁਰਸਰਲੀਆਮਾਣੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਦਿਟ
ਹੁਕਰਬਾਣੈ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮੁਚਖਾਇਅ
ਰੁਖਨਖਾਣੁਪੀਅਣੁਅੰਨੁਪਾਣੀ। ਸਬਦਸੁਗਤਿ

ਨੀਦਭੰਘੜੀ ਜਾਗਾਇਆ ਸੁਖ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਣੀ ਸਾ ੨੮੯
ਹੇਫਧੋਸੋਹਦੈ ਮੇਲਾ ਪੜਪਰਦਾਣੁ ਪਰਾਣੀ ਚਲ
ਣੁ ਜਾਣਿ ਸੁਜਾਣਹੋਇ ਜਗਿ ਮਿਹਮਾਣਾ ਆਏ ਮਿ
ਹਮਾਣੀ ਸਚੁ ਦਣ ਜੇਖੇ ਪਲੈ ਚਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੰ
ਡੀਗਹੁ ਨੀਸਾਣੀ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖਓ ਜਲੇ ਗੁ
ਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਿ
ਚਿਅਕਥਕਹਾਣੀ ੧੨ ਹਭੀ ਮੇਗਰਬੁ ਨਿਦਾਰੀ
ਅੰਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਵੇਗ ਗੀਬੀਆਵੈ ਗਿਆਨਮ

ਤੀਪਟਿਚਾਨਣਾਭੁਰਮੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਿਟ
ਏਯੋਇਨਿਮਾਣਾਢਹਿਪਵੈਦਰਗਾਹਮਾਣੁਨਿਮਾ
ਣਾਪਾਵੈਖਸਮੇਸੋਈਭਾਵਦਾਖਸਮੇਵਾਜਿਸੁ
ਭਾਣਾਭਾਵੈਭਾਣਾਮੰਨੈਮੰਨੀਅੰਮਪਣਾਭਾਣਾ
ਆਪਿਮਨਾਵੈਦੁਨੀਆਦਿਚਿਪਗਾਹੁਣਾਦਾ
ਵਛਡਿਰਹੈਣਾਦਾਵੈਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹੁ
ਕਮੁਕਮਾਵੈ॥੧੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਇਕੁਜਾਣਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਪਾਲਿ

ਦੁਹਾਇਕੇ ਤਾਲ ਨਦੀ ਦਾ ਨਿਰਮਿਲਾਇਆ ਨ ੨੯੦
ਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਦੁਹਵਲੀ ਇਕ ਦੂਪਾ ਗਵਾਰਨ ਪਾਇਅ
ਰੁਖ ਹੁਫਲੁ ਤੈਫਲ ਹੁਰਖੁ ਇਕ ਨਾਉਫਲੁ ਰੁਖੁ
ਸਦਾਇਆ ਆਛਿਅ ਰੁਤੀ ਇਕ ਸੁਝੁ ਹੈ ਸੁਝੈ ਸੁਝੁ ਨ
ਹੋਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਆਰਤੀ ਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਦਿਹਿ ਚ
ਕਿਐ ਕਿਨਿਆ ਖੁਲੁਕਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਇਕ ਮਨੀ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ੧੪ ਆਗੁਰ ਸਿਖ ਜੋ
ਗੀਜਾ ਗਦੇ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰਿ ਕਰ ਗਨਿਉ ਦਾ ਸੀ ਕੀ

ਨੀਮੰਦ੍ਰਾਮੰਤ੍ਰਗੁਰਸਿਤਾਧੁਕ੍ਰਿਬਿਭੂਤਸੁਲਾਸੀਅੰ
ਥਾਖਮਾਹੰਦਾਵਣੀਪ੍ਰੇਮਪਰ੍ਭਾਓਕੁਗਤਿਬਿਲ
ਸੀਸਬਦਸੁਰਤਿਸਿਕ੍ਰੀਦਜੋਰੂਡਾਗਿਆਨੁਧਿ
ਆਨੁਗੁਰਦਾਸੀਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਗੁਣੈਬਹਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਨਿਵਾਸੀਹਉਮੈਰੋਗੁਅ
ਰੋਗੁਹੋਇਕਾਰਿਸੰਜੋਗੁਦਿਨੋਗੁਖਲਾਸੀਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾਬਾਸੀ॥੧੫॥ਲਖਬ੍ਰਹਮੇਲਖ
ਵੇਦਪੜਿਨੇਤਨੇਤਕਾਰਿਕਾਰਿਸਭੁਥਕੇਅਹ

ਦੇਵਅਵਧੂਤਲਖਜੋਗਾਧਿਆਨਉਣੀਦੋਅਕੇ ੨੯੧
ਲਖਬਿਸਨਅਵਤਾਰਲੈਗਿਆਨਖੜਗੁਫਰਿ
ਪਹੁਚਿਨਸਕੇ ਲਖਲੋਮਸਚਿਰਜੀਵਣੇਅ
ਦਿਅੰਤਿਵਿਚਿਧੀਰਕਧਕੇ ਤਿਨਲੋਅਜੁਗਿ
ਚਾਰਿਕਰਿਲਖਬਹਮੰਤੁਖੰਤੁਕਰਿਫਕੇ ਲਖ
ਪਰਲਉਤੁਪਤਿਲਖਹਰਹਟਮਾਲਾਅਖਿਫਰ
ਕੇ ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਆਸਕੁਹੋਇਤਕੇ ॥੧੬॥ ਪਾਰ
ਬਹਮੁਖੁਰਨਬਹਮੁਆਦਿਪੁਰਖੁਹੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਈ

ਜੋਗਾਧਿਆਨ ਹੋਰਾਨ ਹੋਇਓ ਦਾਗਿਆਨ ਪਰਵ
ਹਨ ਹੋਈ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੋਵ ਦੇ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ
ਅਲਭੁਟ ਦੀ ਲੋਈ ਹੋ ਮਜਗ ਜਪਤ ਪਾਪ
ਟੇਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਦੁਖ ਹੋਈ ਫਸਿ
ਨ ਆਵੈ ਧਾਵਦਾ ਅਠਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਦਿਗੋਈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਜਗੁ ਜਿਣੇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆਪੇ ਸਭ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਗੁਣਹਾਰੁ ਪਰੋ
ਈ ॥੧॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਾਖੀ ਐਰੁਪਨ

ਰੇਖਾਮਲੇਖਾਮਪਾਗਾ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅਬ ੨੧੨
ਗਤਿਪਟੀਸਿਮਗਟਿਸੇਖਨਆਵੇਵਾਗਾਅ
ਕਥਕਥਾਕਿਉਜਾਣੀਅੰਕੋਇਨਆਖਿਸੁਣਾਵ
ਣਹਾਗਾਅਚਰਜੁਨੇਅਚਰਜੁਹੋਇਵਿਸਮਾ
ਵੇਵਿਸਮਾਦੁਸੁਮਾਗਾਚਾਰਿਵਰਨੁਗੁਰਸਿਖਹੋ
ਇਘਰਬਾਗੀਬਹੁਦਣਜਦਪਾਗਾਸਾਧਸੀਰਾ
ਤਿਆਗਾਪਿਆਭਗਵੰਦਛਲੁਗੁਰੁਪੁਮੁਰਾਰਾ
ਭਵਸਾਗਰੁਗੁਰਿਸਾਗਰਿਤਾਰਾ॥੧੮॥ ਨਿਰੀ

ਕਾਰੁ ਏਕੰ ਕਾਰੁ ਹੋਇ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰ ਅਪਾਰੁ ॥
॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਦਿਚਿ ਗਾਖਿ ਓਨੁ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰੋ ਰੂਪੁ
ਸਾਰਾ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਜੁਗਾਦ ਰਤਿ ਆਮ ਗਾਮ ਅੰਗੋ
ਚਰੁ ਭ੍ਰਿਸ਼ੁ ਕਾਰਾ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਜੁਗਾਦ ਰਤਿ ਆਕ
ਰਿਕਾਰਿ ਕੇਤਾ ਕ੍ਰਿਆ ਅਵਤਾਰਾ ਕੁਗਤ ਦਛਲ
ਹੋਇ ਆਇ ਆਕ ਲੀਕਾਲ ਪਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ॥
ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਵਸਗਤਿ ਹੋਆ ਓਤੁ ਪੋਤੁ ਕਾਰਿ
ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਝੈ ਸਿਰਜਣਹ ॥

ਗਾ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿ ਪਰਗਟੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥੨੮੩॥
ਸੁਖਫਲੁ ਸਬਦਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਦੂਹੋਇ ਸਹ
ਸਫਲ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਓਅੰਕਾਰਾ ॥
ਭ੍ਰਿਟਾਸੁਟਿ ਆਮੀਨਿ ਆਸਨੁ ਮੁਖ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਸੈ
ਸਾਰਾ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪਾਖਾਕੋ ਹੋਇ ਪਿਛੁ ਹੁਜ
ਗੁਮੰਗੈ ਪਗਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰ ਗੁਰਲਿ
ਆਸ ਚੁਵਟ ਜੁ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਕੀਮ
ਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਆਖਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਲਿਖ

ੲਹਾਰਾ ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥੨੦॥
ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦਲਿਵਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆਸਕੁਨਿਧਾਨਕੁਰ
ਬਾਨਕਾਰਿਸਭੇਫਲਬਲਿਹਾਰਕਰਾਇਆ
ਰਿਸਨਾਜਲਾਟਿਬੁਝਾਈਆਸਾਂਤਿਸਹਜਸੀਤੋ
ਖੁਦਿਕਾਇਆਸਭੇਆਸਾਂਪੁਰੀਆਸਾਦਿ
ਚਿਨਿਗਾਸੁਫਲਾਇਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾ
ਇਲੇਮਨਕਾਮਨਨਿਹਕਾਮਨਧਾਇਆਕਰਮ

ਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲ ਕਾਟਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਿਹ ਕਰਮ ੨੯੪

ਰਹਾਇਆ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਪੈਰੀ

ਪੈ ਜਗੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲੇ ਪਰਚਾਪ

ਰਚਾਇਆ ॥ ੨੯ ॥ ੨੯ ॥

ਉਦਤੀਹ
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪੰਥੁ

ਸੁਹੇਲਾ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਗਮ ਤਿਹੂ

ਜਾਤਾ ਉਦਹੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧਸੀਗੁ

ਕੁੰਡਾਇਕੁਗਤਿਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਕੁੰਡੁਕੁਸੰਤੁ
ਅਸਾਧਸੰਗੁਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਹੈਵਿਹੁਦੇਲਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਅਪੁਗਾਵਾਵਣਾਪੇਗੀਪਉਣਾਨੇਹੁਨਵੇ
ਲਾਅਨਮੁਖਅਪੁਗਾਵਾਵਣਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤੇ
ਉਕੁੰਡੁਚੇਲਾਕੁੰਡੁਸਚੁਸੀਹਬਕਰਖੇਲਾ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਚੁਹੈਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁ
ਕੁੰਡੁਕੁੰਡਾਵਾਂਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੀਤੋਖੁਰਖੁਦੁਗਮ
ਤਿਦੁਜਾਭਉਪਛਾਵਾਂਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅੰਤੁਲੁਖੈ

ਮਨਮੁਖਫੇਰਿਫਿਰੰਦੀਛਾਵਾਂ ਗੁਰਮਤਿਕੋਇਲ ੨੮੫

ਅੰਬਵਣਮਨਮੁਖਿਵਾਇਵਾਇਹੰਦੁਨਿਕਾਂਵਾਂ

ਸਾਧਸੀਗਤਿਸਚੁਬਾਗੁਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਮੰ

ਤੁਸਚਾਵਾਂ ਾਦਿਹੁਵਣਵਾਲਿਅਸਾਧਸੀਗਿਬ

ਹੁਤੁਸਿਅਾਣਪੁਨਿਗੋਸਾਵਾਂ ਜਿਉਕਾਰਿਵੇਸੁਅੰ ੦

ਵੇਸੁਨਿਨਾਵਾਂ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਵੀਅਾਹੀਅੰਮੇ

ਦੁਹੀਵਲੀਅਿਲਿਮੰਗਲਚਾਰਾ ਦੁਹੀਅਿਲਿ

ਜੀਮੇਜਾਣੀਪਿਤਾਜਾਤਿਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾ ਜੀ
ਐ

ਮਾਦਿਅੰ ਰਣੰਤ੍ਰੰ ਟਾਟੰ ਸੁਫਧਾਈ ਰੁਣਤ੍ਰਣਕੰ
ਗਾਨਾਨਕਦਾਦਕਸੋਹਿਲੇਦਿਰਤੀਸਰਬਹੁ
ਦਾਨਦਤਾਰਾ ਬਹੁਮਿਤੀਹੋਇਫੇਸੁਆਨਾਪਿਉ
ਨਉਨਿਨਾਉਪੁਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਫੰਸੀਪਰਮਹਿਸ
ਮਨਮੁਖਠਗਬਗਫੰਸਹਤਿਅਾਰਾ ਸਚਿਸ
ਚਿਅਾਰਕੁੜਹੁਕੁੜਿਅਾਰਾ ॥੨॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰ
ਸਾਧਸਿਗੁਮਾਣਕਮੋਤੀਰਤਨਅਮੋਲਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਫੰਸੀਪਰਮਹਿਸਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਮਤਿਅ

ੜੋਲਾ ਖੀਰਹੁਨੀਰੁਨਿਕਾਲਦੇਗੁਰਮੁਖਿਗਿ ੨੯੬
ਆਨੁਧਿਆਨੁਨਿਰੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸਲਾਹਿ
ਅੰਤੋਭਨਤੋਲਣਹਾਰੁਅੰਤੋਲਾ ਅਨਮੁਖਬਗੁਲ
ਸਮਾਧਿਹੈਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਇਅਬੋਲਾਹੋ
ਇਲਖਾਉਟਿਕਾਇਜਾਇਫਪਕਿਉਹੁਪੜੈਮੁਹ
ਚੋਲਾ ਸਚੁਸਾਊਕੁਰੁਗਾਹਿਲਾਗੋਲਾ ॥੪॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚੁਸਲਖਣਾਸਭਿਸੁਲਖਣਸਚੁਸੁਹਾਵ
ਅਨਮੁਖਕੁਰੁਕੁਲਖਣਸਭਕੁਲਖਣਕੁਰੁਕੁ

੨੫
ਦਾਵਾ ਸਚੁਸਾਇਨਾ ਕੁਰੁ ਕਚੁਪੈ ਕਚੁਨ ਕੀਚਨ
ਮੁਲਿਮੁਲਾਵਾ ਸਚੁਕਾਹਾ ਕੁਰੁਹਉਲਾਪਦੈਨ
ਰਤਕਰਤਨਭੁਲਾਵਾ ਸਚੁਹੀਰਾਕੁਰੁਫਟ
ਕੁਪੈਜਤੈਜਵਾਦਨਜੁਵੈਜੁਵਾਵਾ ਸਚੁਦਾਤ
ਕੁਰੁਮੰਗਤਾਵਿਹਰਤੀਚੋਰਸਾਹਮਿਲਾਵਾ
ਸਚੁਸਾਬਤਕੁਰੁਫਿਰਦਾਫਾਵਾ ॥੫॥ ਚੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਸੁਰੰਗੁ ਮੁਲਮਜੀਰਨਟਲੇਟਲੀਦਾ
ਮਨਮਖੁਕੁਰੁਕੁਰੰਗੁਹੈਫੁਲਕਸੁਭੈਬਿਰੁਨ

ਰਹਿੰਦਾ ਥੋਮਕਭੁਗੀਫਾਸੁਲੇਨਕਮਰੋਕੋਮਨਿ ੨੯
ਕੁਵੰਦਾ ਕੂਕੁਸਚੁਅਕਅੰਬਫਲਕਉਕੁਅੰ
ਠਾਸਾਉਲਹਿੰਦਾ ਸਾਹੁਚੇਗੁਸਚੁਕੁਕੁਹੈਸਾਹੁਸ
ਦੇਚੇਗੁਠਿਹੈਕੁਵੰਦਾ ਸਾਹੁਫਕੁਉਠਿਚੇਗੁਨਤਿ
ਸੁਨੁਕਸਾਟੁਦੀਬਾਟੁਕਰੰਦਾ ਸਚੁਕੁਕੁਲੈਨਿਹ
ਇਬਹਿੰਦਾ ॥੬॥ ਸਚੁਸੇਹੈਸਿਰਪਗਜਿਉਕੋਝੁ
ਕੁਕੁਕੁਥਾਇਕਛੋਟਾ ਸਚੁਸਤਾਟਾਸਾਹੁਦੁਲੁ
ਕੁਕੁਜਿਦੈਹੀਟਾਹਰਿਟੋਟਾ ਲਾਹਾਸਚੁਵਟੰ

ਮਿਥੁ
ਜਿਐ ਕੂੜੁ ਕਿਵਣੁ ਜਹੁ ਆਵੈ ਟੋਟਾ ਸਚੁਖ
ਗਾਸਾ ਬਾਸਿ ਹੈ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੈ ਦਮਕੁ ਖੋਟਾ ਤਾਰੇ
ਲਖਾ ਆਵੈ ਸੈਘੇ ਰਿਅਨੇ ਰਿਚਨਾ ਇਨ੍ਹੇ ਹੋਟਾ
ਸੁਰਜੁ ਇਕੁ ਚੜ੍ਹੀ ਦਿਅਾ ਹੋਇ ਅਠਖੰਡੁ ਪਵੈ ਫ
ਲੋਟੋਟਾ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਵਟੁ ਪੜ੍ਹੋਟਾ ॥ ਸੁ
ਹਵੇ ਸਾਮਰਤਖ ਜਿਉ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰ
॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਨਗਰ ਫਾਂਗੁ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਪਰਗਟੁ
ਪਹਾਰਾ ਨਦੀ ਪਛਾਵਾਂ ਆਣ ਸਾਸਿ ਰਤ ਲਵ

ਤਿਕਾਲਿਖਉਲਾਖਹੁਰੁਖੈ॥ ਸਉਟਾਰਿਅਮਾਂਅੰਗਿ
ਰੁਖਵਿਚਿਕੁਸਮਕਰੈ॥ ਅਗਿਬਿੰਦਕੁਧੁਖੈ॥ ਸਚੁ
ਦਾਤੁਕੁਰੁਰੁਗੁਹੈ॥ ਦਿਟੁਗੁਰਵੈਦਟੈਦਾਨਿਮਨੁ
ਖੈ॥ ਸਚੁਸਥੈਈਕੁਰੁਠਗੁਲਗੈ॥ ਦੁਖੁਨਗੁਰੁ
ਮੁਖਿਸੁਖੈ॥ ਕੁਰੁਪਚੈਸਚੈਦੀਕੁਖੈ॥ ੴਕੁਰੁ
ਕਪਟੁਹਥੀਆਹਜਿਉਸਚੁਰਖਵਾਲਾਸਿ
ਲਹਸੀਜੈਆ॥ ਕੁਰੁਵੈਗੀਨਿਤਜੈਹਦਾਸਚੁ
ਸੁਮਿਤੁਹਿਮਾਇਤੀਹੈਆ॥ ਸੁਰੁਵੀਰੁਵਗੀਆ

३५५

ਸਿਮਲੁ ਅਫਲੁ ਵਰਾਈ ਲੁਝੈ ॥ ਸਾਫਟਿ ਵਟੁ
ਹਰੀ ਅਫਲੇ ਸੁਕੈ ਅਕੁ ਜਵਾਹਾਰੁ ਝੈ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ
ਮਾਨ ਸਾਰਿ ਸਿਖੁ ਨਿਸੰਖਟੁ ਹਸਤਿ ਨ ਦੁਝੈ ॥ ਸਚੁ
ਗੰਗੋ ਦਕੁ ਨਿਰਮਲਾ ਕੂਕਿ ਰਲੈ ਮਦਪਰਗਟੁ ਹੁ
ਝੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੂਕੁ ਕੂਕੁ ਹੁਖੁ ਝੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਚੁ ਕੂ
ਕੁ ਦਇਝਾ ਗੁਰੁ ਝਗੁਰਾ ਕਰ ਦੇ ਚਉਤੀਆਇਅ
॥ ਅਮਰੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਿਅਮਾਇਆ ਪਹੁ ਸੁਹਿ ਦੇ
ਵੈ ਝਗੁਰਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੂਕੁ ਕੂਕੁ ਕੀਆਰੁ

ਪੰਚਾਇਚੰਦਕਾਰਿਸਮਝਾਇਆਸਚਿਜਿਤਾ ੨੦੦
ਕੂੜਿਹਾਰਿਅਕੂੜੁਕੂੜਾਕਾਰਿਸਹਾਰਿਛਿਰਾਇ
ਆਸਚਿਅਾਰੈਸਾਬਾਸਿਹੈਕੂੜਿਅਾਰੈਛਿਟੁਛਿ
ਟੁਕਰਾਇਆਸਚਿਲਹਣਾਕੂੜਿਦੇਦਣਾਖਤੁ
ਸਤਾਗਲੁਲਿਖਦੇਦਾਇਆਆਪੁਠਗਾਇਨ
ਠਗੀਅੇਠਗਾਣਹਾਰੈਆਪੁਠਗਾਇਆਦਿਰ
ਲਾਸਚੁਦਿਹਾਝੁਣਾਇਆ॥੧੨॥ਕੂੜੁਖਤੁ
ਸਚੁਜਾਗਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਦੇਮੂਕਾਇਆਸ

ਚੁਸਚੈ ਕਾਰਿ ਪਾਹੁ ਰੂਸਚ ਕੀਤਾ ਹਉ ਤੈ ਬਹਲ
ਇਆ ਸਚੁ ਅਗੁ ਅਨੇਰੁ ਕੁਰੁ ਉਝਰਿ ਦੁਜਾ
ਕੁਝਿ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾਰਿ ਫਉਜਦਾਰੁ
ਗੁਹੁ ਚਲਾਵਣ ਜੇ ਗੁਪਟਾਇਆ ਜਗੁ ਭਟਕ
ਜਲੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗਿ ਗੁਰ ਬੋਹਿ ਬੈਚ ਵਿਤਰ
ਇਆ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਰ
ਦਨਿ ਮਰਵਾਇਆ ਪਾਰਿ ਪਏ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾ
ਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਲੁਟੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾਖਾਇ ਕੈ ਰਣ ਮੀ ॥ ੩੦ ॥

ੲਹਿ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਮਰੈ ਸੁਜਾਪੈ ॥ ਸਿਰਿ ਫਟੈ ਹਥੀ ਆਰੁ ੩੦੧
ਕਰਿ ਫਗੀ ਆਮਾ ਫਗੀ ਆਮਾ ਸਿਧਾਪੈ ॥ ਤਿਸੁ
ਪਛੈ ਜੋਇ ਸਤ ਗੀਥਾ ਪਥੈ ਏਵਰੈ ਸਰਾਪੈ ॥ ਯੋ
ਤੈ ਪੁਤੁ ਫਗੀ ਗੀ ਆਨਿ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ਪਰਾਪੈ ॥
ਫਖਤੈ ਉਪਾਰਿ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਮਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੈ ਸਬਦੁ ਅ
ਲਾਪੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਕੋ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਮਰੈ ਆਪੁ ਆਪੈ ॥ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਮਰਣਾ ਤੈ ਸਤੀ ਹੋਣੁ ਹੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਪੁਰਣੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਚਿ ਸਿਵ ਕਿਸਚੁ

ਪੀਰੁਪਛਾਪੇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਬੇਹੁ ਹੋ ਸਾਧ
ਸਿਗੁਪੰਜੇ ਪਰਧਾਨਾ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖੁਦਾਇਆ ਧਰ
ਖੁਅਰਬੁ ਸਮਰਬੁ ਸਭੇ ਬੰਧਾਨਾ ਗੁਰਉ ਪਦੇਸੁ
ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਠਾਥੀ ਲਣੁ ਨਿਦਿ ਚਲਣੁ ਹਥਹੁ ਦੇਣੁ ਭਗਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਾ ਦੁਹੀ ਸਗਈ ਸੁਰਖ ਰੂਸ ਚੁਸਬ
ਦੁਵਜੈ ਨੀਸਾਨਾ ਚਲਣੁ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਜ
ਗਅੰਦਰਿ ਫਿਰਣੇ ਮਿਹਮਾਨਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ

ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੫॥ ਕੁਰੁਅਹੀਰਾਪੰਡੁਰੇਪੰ ੩੦੨
ਜਿਦੂਤਵਸਾਨਿਬੁਰਿਆਗਾ ਕਾਮੁਕੋਰਧੁਦਿਰ
ਧੁਨਿਤਲੋਕੁਮੋਹੁਧੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ ॥੧੬॥ ਜੋਤਾਣੁਅ
ਸਾਧਸੰਗੁਵਰਤੈਪਾਪੈਦਾਵਰਤਾਗਾ ॥੧੭॥ ਧਰਧਨ
ਪਰਾਨਿਦਾਪਿਅਰੁਪਰਨਾਗੀਸਿਓਵਡੇਵਿਕਾਰ
॥੧੮॥ ਖਲਹਲੁਮੁਲਿਨਚੁਕਈਰਾਜਰੰਗੁਜਮਰੰਗੁ
ਕਰਗਾ ॥੧੯॥ ਸੁਗਈਜਰਦਰੁਜਮਣੁਮਰਣੁ
ਨਰਕਿਅਵਤਾਗਾ ॥੨੦॥ ਅਗੀਫਲਹੋਵਨਿਅੰਗੀ

ਆਗਾ ੧੬। ਸਚੁ ਸਪੁਰਣੁ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਦਿ
ਚਿਕੁਤੁ ਨ ਹਲਦਾ ਗਈ ਅਖੀ ਕਤੁ ਨ ਸੰਜਰੈ ਤਿ
ਣੁ ਅਉਖਾ ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਈ ਭੋਜਨ ਅੰਦਰਿ
ਮਖਿ ਜਿਓਂ ਦੁਕਧਾ ਫੇਰਿ ਕਢਾਈ ਗੁਈ ਅੰਦ
ਰਿ ਚਿਣ ਗਵਾਂਗਿ ਦਹਿ ਭੁਸਮ ਤੁਕਰੈ ਦੁਖ ਦਾਈ
ਕਾਂਜੀ ਦੁਧੁ ਕੁਸੁਧੁ ਹੋਇ ਫਿਟੈ ਸਾਦਹੁ ਫਨਹੁ ਜਾ
ਈ ਮਹੁਰਾ ਚੁਖ ਕੁਚਾਖਿ ਆਪਾ ਤਿਸਾਹਾ ਮਾਰੈ ਸ
ਹਮਾਈ ਸਚ ਅੰਦਰਿ ਕਿਉ ਕੁਤੁ ਸਮਾਈ ੧੧। ਰੁ

੨੦੨

ਏਹੈ ਕੂੜਿ ਕੂੜਾ ਵੀ ਮਣੀ ਮਨੁਰੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾ
ਇਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ
ਜੇਹੁਹੈ ਸਾਚਿ ਸਤਾਣੀ ਗਾਰਬ ਗਾਰੁਰੀ ਕੂੜੁ
ਦਰ ਗਾਹਮੰਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹਾਵਾ ਸਦਾ ਹ
ਜੁਰੀ ਸੁਕਰਾਨਾਹੈ ਸਚੁ ਘਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ
ਘਰਿ ਨਾਸ ਬੁਰੀ ਹਸਤ ਚਾਲਹੈ ਸਚਦੀ ਕੂ
ੜਿ ਕੂੜੰਗੀ ਚਾਲ ਭੇਰੁਰੀ ਮੁਲੀ ਪਾਨਡੀ ਕਾ
ਹਜਿਉ ਮੁਲਿ ਨਤੁ ਲਿਲ ਸਟੁਕ ਸਤੁਰੀ ਬੀਜੈ

ਵਿਸੁਨਖਾਵੇਚੁਗੀ ॥੧੯॥ ਸਚੁਸੁਭਾਉਮੰਜੀਰ

੩੦੪

ਦਾਸਹੈਅਵਟਟੁਰੀਗੁਚੜਾਏ ਸਣਜਿਉਕੁ

ਰੁਸੁਭਾਉਹੈਖਲਕਢਾਇਦਟਾਇਬਨਾਏਚੀ

ਨਟੁਪਰਉਪਕਾਰੁਕਾਰਿਅਫਲਸਫਲਦਿਚਿ

ਵਾਸੁਦਸਾਏ ਫਰਾਇਕਾਰੀਬਾਂਸੁਹੈਹਉਮੇਜਲੇ

ਗਵਾਢੁਜਲਾਏ ਜਾਣੁਅਮੀਰਿਸੁਕਾਲਕੁਟ

ਖਾਧੇਮਰੇਮੁਏਜੀਵਾਏ ਵਰਗਾਹਸਚੁਕਬੁਝ

ਹੈਕੁੜਹੁਦਰਗਾਹਮਿਲੇਸਜਾਏ ਜੋਬੀਜੋਸੇਈ

ਫਲੁਖਾਏ॥ ੨੦॥ ॥ ੩੦॥ ਤੀਹ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸਾਇਹਦਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਕੁਟੁਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾ
ਣੀ ਉਤਖਾਧੈ ਮਹਿ ਮੁਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਧੈ ਹੋਇ ਅਮਰੁ
ਪਰਾਣੀ ॥ ਦਿਸੁਦਸੈ ਮੁਹਿ ਸਪਦੈ ਗਰਬੁਦਗਾਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਰਸੁ ਜਾਣੀ ॥ ਕਾਉਨ ਭਾਵੈ ਬੋਲਿਆ
ਕੋਇ ਬੋਲੀ ਸਭਨਾ ਭਾਣੀ ॥ ਬੁਰਬੋਲਨ ਸੁਖ
ਵਈ ਮਿਠਬੋਲਾ ਜਗਿ ਮਿਤਾਵਿਤਾ ਣੀ ॥ ਬੁਰ

ਕੁਲਾਸੈਸਾਗਵਿਚਿਪਰਉਪਕਾਗਵਿਕਾਹਨਿਸ
 ਈਗੁਣਅਵਗੁਣਗਤਿਅਖਿਵਖਾਣੀ॥੧॥
 ਸੁਝਹੁਸੁਝਨਤਿਨਲੋਅਮੀਨੇਘੁਘੁਸੁਝਨਸੁਝੇ॥
 ਚਕਵੀਸੁਰਜਹੇਤੁਹੈਕੀਤੁਮਿਲੈਦਿਹਤੰਤੁਸੁਝੇ
 ਗਤਿਅਨੇਰਾਪੀਖੀਅੰਚਕਵੀਚਿਤੁਅਨੇਰਿਨਹੁ
 ਝੇਗਬਿਬਿਅੰਦਰਿਪਤਾਬਿਬੁਦੇਖਿਭਰਤਾਜਾਣਿ
 ਸੁਜਾਣਿਸਮੁਝੇਦੇਖਿਪਛਾਵਾਂਪਵੈਖੁਹੰਡੁਬ
 ਮਹੇਸੀਹੁਲੋਇਨਲੁਝੇਖੋਜੀਖੋਜੋਖੋਜੁਲੇਵ ०

ਦੀਵਾਨੁ ਕਰੈ ਦਰੁਖੁਝੈ ॥ ਗੋਰਸੁਗਾਈ ਹਸਤਿਨ
ਦੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਵਟਿਵਟੁ ਹਰੀਆਵਲੇਵੁ ਰੇਸੁ
ਕੈਅਕੁਜਵਾਹਾ ॥ ਚੇਤਿਵਟਾਸਪਤਿ ਮਊਲੀਅੰ
ਅਪਤੁਕਰੀਰੁਨਬਰੈਉਸਾਹਾ ॥ ਸੁਫਲਫਲਿਦੇ
ਬਿਰਖਸਕੁਸਿੰਮਲੁਅਫਲੁਰਹੈਅਵਿਸਾਹਾ ॥
ਚੰਨਣਵਾਸੁਫਟਾਸਪਤਿਵਾਂਸਿਨਿਵਾਂਸੁਨਉਭੇ
ਸਾਹਾ ॥ ਸਿਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸਖਣਾਦੁਖਿਅਗਰੈਵੈ
ਵੇਧਾਹਾ ॥ ਬਗੁਲਸਮਾਧੀਗੀਗਾਵਿਚਿਝੀਗੈ

ਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਇਓਭਿਛਾਹਾ ਸਾਥਦਿਛੁਨੇਮਿਲ ੩੦੬

ਦਾਫਾਹਾ ॥੩॥ਆਪਿਕੁਲਾਸਭੁਜਗਕੁਲਾਕੁਲਾ

ਕੁਲਾਸਭੁਨਕਾਰਿਦੇਖੇ ॥ਆਪਿਬੁਰਾਸਭੁਜਗੁਬੁ

ਰਾਸਭੁਕੋਬੁਰਾਬੁਰੇਦੇਲੇਖੇ ॥ਕਿਸਨੁਸਹਾਈਪਾਂਤੁ

ਵਾਂਭਾਇਭਗਤਿਕਰਤੂਤਿਦਿਸੇਖੇ ॥ਦੇਰਕੁਓਚਿਤੁ

ਕੋਰਵਾਂਗਣਤੀਗਣਨਿਅੰਦਰਿਕਾਲੇਖੇ ॥ਕੁਲਾਬੁ

ਰਾਪਰਵੰਨਿਆਕੁਲਾਣਗਣਨਦਿਸਟਿਸਹੇਖੇ ॥

ਬੁਰਾਨਕੋਇਜੁਪਿਸਟਰੇਦੁਰਜੋਧਨਕੋਕੁਲਾਨਰੇਖੇ ॥

ਕਰਦੇਹੋਇਸੁਟੇਟੀਰੇਖੇ ॥੪॥ ਸੁਰਜਧਰਿਅ
ਵਤਾਰੁਲੈਧਰਮੁਫੀਚਾਰੁਗਣਿਜਾਇਬਹਿਠਾ ਸੁ
ਰਤਿਇਕਾਨਭੰਦੁਇਧਰਮਚਾਇਜਮੁਦੇਖਿ
ਸਹਿਠਾਧਰਮੀਰਿਠਾਧਰਮਚਾਇਪਾਪੁਕਮਾ
ਇਪਾਪੀਜਮੁਰਿਠਾਧਾਪੀਨੋਪਛੜਾਇਦਾਧ
ਰਮੀਨਾਇਬੁਲੇਦਾਮਿਠਾਦੈਗੀਦੇਖਨਿਦੈਰਭਾ
ਇਮਿਝਕੁਇਕਹਿਦੇਖਨਿਇਠਾਨਰਕਸੁਰਗ
ਵਿਚਿਪੁੰਨਪਾਪਫਰਸਰਾਪਜਾਣਨਿਕੁਰਿਠਾਦ

ਗਪਟਿਗੁਪਾਜਿਫੇਹੀਪਿਠਾ॥੫॥ਜਿਓਕਰਹਨਿਰਮ ੩੦੧

ਲਾਅਗਸੀਸਕੁਸੁਪਸਕੁਕੋਈਦੇਖੇ॥ਗੋਗੋ

ਹੋਇਸਦਾਕਾਲਾਕਾਲੋਟੰਨੁਦਿਸੇਖੇ॥ਹਸਿਹਸਿ

ਦੇਖੇਹਸਤਸੁਖੁਰੋਦਾਰੋਵਣਹਾਹੁਸੁਲੇਖੇ॥ਲੇਖੁ

ਨਲਗੈਆਗਸੀਛਿਅਦਰਸਨਦਿਸਨਿਬਹੁਬੇ

ਖੇ॥ਦੁਰਮਤਿਦੁਜਾਭਾਉਹੈਦੇਗੁਦਿਰੋਧੁਕੁਪੁਕੁ

ਲੇਖੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਸਮਦਰ

ਸੀਸਮਦਰਸਸਰੇਖੇ॥ਕੁਲਾਬੁਹੋਇਗੁਪਨਰੇ

ਖੈ॥੬॥ਇਕਤੁਸੁਰਜੁਆਥਵੇਰਾਤਿਅਨੇਰੀਚ
ਮਕਨਿਤਾਰੇਸਾਹਸਵਨਿਘਰਿਆਪਣੈਚੋਰ
ਫਿਰਨਿਘਰਿਮੁਹਣੈਹਾਰੈਜਾਗਾਨਿਦਿ
ਰੁਲੇਪਾਹਰੂਰੂਆਇਨਿਹੁਸੀਆਗਬਿਦਾਰੇ
ਜਾਗਿਜਗਾਇਨਿਸੁਤਿਆਸਾਹਫੜ੍ਹਦੇਚੋ
ਰਚੁਗਾਰੇਜਾਗਾਇਆਪਰੁਰਖਿਆਸੁ
ਤੇਪਰੁਮੁਸਾਨਿਫੇਚਾਰੇਸਹਆਏਪਰਮ
ਪਣੈਚੋਰਚਾਰਲੈਗਰਦਾਨਿਮਾਰੇਭੁਲੇ

ਬੁਰੇਵਰਤਾਨਿਸੈਸਾਰੇ ॥੧॥ ਅਉਲੇਅੰਬਬ ੩੦੮
ਸਿਤਰੁਤਿਅਉੜੀਅਕੁਸੁਫੁਲੀਕੁਰਿਆ
ਅੰਬਨਲਗੈਖਖੜੀਅਕਿਨਲਗੈਅੰਬੁਅ
ਫਰਿਆ ਕਾਣੀਕੋਇਲਅੰਬਦਟਿਅਕਿ
ਤਿਰੁਚਿਤਮਿਤਾਲਾਹਰਿਆ ਅਨੁਪੰਖੇਰੁਬ
ਰਖਭੇਦੁਸਿਗਸੁਭਾਉਸੋਈਫਲੁਧਰਿਆਗੁ
ਰਮਤਿਰੁਰਦਾਸਾਧਸਿਗਿਦੁਰਮਤਿਸਿਗਿਅ
ਸਾਧਨੁਰੁਰਿਆ ਕੁਗਤਿਫਛਭੁਭੀਆਖੀਅੰ

ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣੁ
ਸੋਈਤਰਿਆ॥੮॥ ਜੇਕਾਰਉਧਾਰੀਪੁਤਨਾਵਿਹੁ
ਪੀਆਲਣੁਕੀਮੁਨਚੰਗਾਗਾਨਿਕਾਉਧਾਰੀਆਖੀ
ਐਪਰਪਾਰਿਜਾਇਨਲਣੀਐਪੰਗਾਬਾਲਮੀਰ
ਨਿਸਤਾਰਿਆਮਾਰੈਵਾਟਨਹੋਇਨਿਸੰਗਾਬੰਧਿਕ
ਉਧਾਰੈਆਖੀਅਨਿਫਾਹੀਪਾਇਨਫੜੀਐਟੰਗਾ
ਜੇਕਸਾਈਉਧਾਰਿਆਜੀਅੰਪਾਇਨਖਾਏ
ਕੁੰਗਾਪਾਰਿਉਤਾਰੈਬੋਹਿਬਾਸੁਇਨਾਲੇਹੁਨਾਹੀ

ਇਕਰੰਗਾ ਇਤੁਭਰਵਾਸੈ ਰਹਣੁਕਢੰਗਾ ॥੧॥

੩੦੨

ਪੇਖਾਜੁਗੀਜੀਵੀਅੰਚੜਿਖਾਜੁਗੀਝੜਉਨਕੋ

ਈਓਝੜਿਪਾਇਆਨਮਾਗੀਅੰਓਝੜਿਗਹੁਨ

ਚੰਗਾਹੋਈਜੇਸਪਖਾਧਾਓਬਰੇਸਪਨਫੜੀਅੰ

ਅੰਤਿਦਿਗੋਈਵਹੁਟਿਟਹੰਦਾਨਕਲੇਟਿ

ਟੁਤੁਲਹੇਰੂਬਿਮਰੈਕੁਲੇਈਪਾਤਿਤਉਧਾਹੁਣ

ਆਖੀਅੰਦਿਰਤੀਹਾਣੁਜਾਣੁਜਾਣਈਕੁਓਓ

ਗਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਹੋਦੁਰਮਾਤਿਵਰਗਾਹਲਹੈਨਢੋਈ

॥ ਅੰਤਿ ਕਮਾਣਾ ਹੋਇ ਸਬੰਧੀ ॥ ੧੦ ॥ ਬੋਮ ਕਬੂਰੀ
ਵਾਸੁ ਜਿਓ ਕੰਚਨੁ ਲੋਹੁ ਨਹੀ ਇਕਵੰਨਾ ਫਟਕੁ
ਨਹੀ ਰੇਤੁ ਲਿਹੈ ਸਮਸਾਰਿ ਨਤ੍ਰੀ ਨਵਤ੍ਰੀ ਅੰਗਨਾ
ਤੁਲਿ ਨਰਤਨਾ ਰਤਕਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੰਚੁ ਦਿਕਾਵੈ
ਪੰਨਾ ਦੁਗਮਤਿ ਪੁੰਮਟਵਾਣੀ ਅੰਗੁ ਗਮਤਿ ਸੁ
ਕ੍ਰਿਤੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੰਨਾ ਨੈਦਾਹੁ ਦੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਜੈ ਜੈ ਕ
ਰੁਭ ਲੇਧੀ ਨੁਧੀਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਣੀ
ਅੰਮਨ ਮੁਖਿ ਸਦੁ ਰਹੈ ਪਰਛੰਨਾ ਕੀਮਨਾ

ਫੇਭੁੰਡਾਭੰਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਵੇਚਨਿਹਥੀਆਰਘ ੩੧°
ਕ੍ਰਿਇਕਸਫਾਰਨਿਸਿਲਾਸੀਜੋਆਰਣਵਿਚ
ਘਾਓਬਚਾਓਕਾਰਿਦੁਇਦਲਨਿਤਉਠਿਕਰਦੇਢੇ
ਆਘਾਇਲੁਹੋਇਨੰਗਾਸਣਾਬਖਤਹਫਾਲਾਨ
ਫਾਨਿਰੋਆਕਰਨਿਗੁਮਾਨੁਕਮਾਨਗਰਖਾਨਜ
ਰਾਦੀਬਹੁਤੁਬਖੋਆਜਗਾਵਿਚਿਸਾਧਅਸ
ਧਸਿਗੁਸਿਗਸੁਭਾਇਜਾਇਫਲੁਭੋਆਕਰਮਭ
ਧਰਮੁਅਧਰਮਕਾਰਿਸੁਖਦੁਖਅੰਦਰਿਅਇ

ਪੌਰੇ ਆਯਾ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਜਸੁ ਅਪ ਜਸੁ ਹੋ ਆ।
੧੨) ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਪੁਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸੁਗ
ਰਥੁ ਸਾਧ ਸੀਗਿਆ ਵੈ। ਕਾਂ ਮੁਕਰੇ ਧੁਅ ਸਾਧ ਸੀ
ਗਿਲੇ ਭੁਮੇ ਹੁਅ ਹੀ ਕਾਰੁ ਮਚਾਵੈ। ਦੁਕਿਤੁ ਸੁ
ਕਿਤ ਕਰਮ ਕਾਰਿ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਹੋਇ ਨਾਉ ਧਰ
ਵੈ। ਗੋਰ ਸੁਗਾਈ ਖਾਇ ਖੜੁਇ ਕੁਇ ਕੁਜਟ
ਦੀਦੁ ਗੁਫਾ ਵੈ। ਦੁਧਿ ਪੀਤੈ ਵਿਹੁਦੇ ਇਸ ਪ
ਜਾਇ ਜਾਇ ਬਹੁ ਲੇਬ ਚੇਖਾ ਵੈ। ਸੰਗ ਸੁਭਾ

ਓਅਸਾਧਸਾਧੁਪਾਪੁਪੰਨੁਦੁਖੁਸੁਖੁਫਲੁਪਾਵੈ ॥੩੧॥
ਪਰਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਕਮਾਵੈ ॥੧੩॥ ਚੰਨਣੁ
ਬਿਰਖੁਸੁਬਾਸੁਦੇਚੰਨਣੁਕਰਦਾਬਿਰਖਸ
ਬਾਏ ॥ ਪਰਦੇਵਾਂਸਹੁਅਗਿਧੁਖਿਅਪਿਜ
ਲੈਪਰਦਾਰੁਜਲਾਏ ॥ ਮੁਲਹਿਜਿਦੈਪੰਖੇਰੁਅੰ
ਫਾਸੈਅਪਕੁਟੀਬੁਫਹਾਏ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਹੋਇ
ਪਰਬਤਹੁਪਾਰਸੁਕਾਰਿਕੰਚਨੁਦਿਖਲਾਏ ॥ ਗ
ਟਿਕਾਵੈਕੈਜਾਇਕੈਹੋਵਨਿਚੋਗੀਪਾਪਕਮਾਏ

ਦੁਖੀਏਅਵਨਿਵੇਦਾਪਾਰਿਦਾਭੂਦੇਦੇਰੋਗੁਮਿਟਾ
 ਏਯਾਭੁਲਾਭੁਗਾਦਇਸੀਗਾਭੁਭਾਏ १੪ ਭੁਲਾਭੁ
 ਭਾਭਿਅੰਜੀਠਦਾਜਹੈਅਵਟਵਰੰਗੁਚੜ੍ਹਾਏ
 ਗੰਨਕੋਲੁਪੀੜੀਮੇਟਟਾਹਿਪਇਅਮਿਠਾਭੁਧਾ
 ਏਯਾਭੁਮੇਅਮਿਭੁਜਿਜੀਅੇਕਭਿਰੁਤਟਦੀਬਾ
 ਏਨਜਾਏਅਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰੈਭੁਲਾ
 ਨਅਵਗੁਣਚਿਤਿਦਸਾਏਗੁਣਕੀਤੇਅਵ
 ਗੁਣਕਰੈਭੁਗਾਨਮੰਨਅੰਦਰਿਗੁਣਪਾਏਜੋਬੀ

ਜੈਸੇਈਫਲੁਖਾਏ।੧੫।ਪਾਣੀਪਥਰਲੀਕ ੩੧੨
ਜਿਓਭੁਲਾਬੁਰਾਪਗਕਿਗਤਿਸੁਭਾਏ।ਫੇਰੁਨ
ਟਿਕਦਾਭੁਲੇਚਿਤਿਹੇਤੁਨਟਿਕੈਬੁਰੇਮਨਿਆ
ਏ।ਭੁਲਾਨਹੇਤੁਵਿਸਾਹਦਾਬੁਰਾਨਫੇਰੁਮਨਹੁ
ਵਿਸਗਾਏ।ਆਸਨਪੁਜੈਦੁਹਾਦੀਦੁਗਮਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਅਮੀਤਿਲਖਾਏ।ਭੁਲਿਆਹੁਬੁਰਾਨਹੋਵਈ
ਬੁਰਿਆਹੁਭੁਲਾਨਭੁਲਾਮਨਾਏ।ਵਿਰਤੀਹਾਣੁ
ਵਖਾਣਿਆਸੰਈਸਿਆਣੀਸਿਖਸੁਣਾਏ।ਪਰ

੨੨੬
ਉਪਕਾਰੁ ਦਿਕਾਰੁ ਕਮਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਗਿਰਤੀ ਹਾਣੁ
ਫਖਾਣਿਅੰ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀ ॥ ਭੁ
ਲਾ ਬੁਰਾ ਦੁਇ ਚਲੇ ਗਾਹਿਓ ਸਬੈ ਤੋ ਸਾਊ ਸਬੈ
ਪਾਣੀ ॥ ਤੋ ਸਾਅਗੈ ਗਾਖਿਆ ਭੁਲੇ ਭੁਲਾਈਅੰ
ਦਰਿਆਣੀ ॥ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾਈ ਕਾਰਿ ਗਾਇਆਅ
ਥੀ ਕਾਢਿ ਨ ਦਿਤੋ ਪਾਣੀ ॥ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾਈਅਹੁ ਸਿ
ਝਿਆ ਬੁਰੇ ਬੁਰਾਈਅਹੁ ਫੈਣਿ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਸ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਅਓ ਸਚੁ ਜੀਅੰ ਦਾ ਜਾਣੈ ਏਨਾ ॥

ਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾ ਦਰਨੋ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧१॥ ਭੁ ੩੧੩
ਲਾਬੁ ਰਾਸੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਜੈ ਆਇਆ ਭਿਸੁ ਸਰ
ਪਰਮਰਣਾ ਰਾਂਦਣ ਤੈਰਾਂ ਮਚੰਦਵਾਂ ਗੰਮਹ
ਬਲੀਲਾ ਕੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾ
ਣਾਵ ਸਿਕਾਰਿ ਅੰਤਿ ਅਧਰਮੁ ਰਾਵਣਿ ਮਨਿਧ
ਰਣਾ ਰਾਂ ਮਚੰਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਰਖੁ ਧਰਮੁ
ਸਾਇਹ ਪਥਰੁ ਰਣਾ ਬੁਰਿ ਆਈ ਅਹੁ
ਰਾਵਣੁ ਗਾਇਆ ਕਾਲਾ ਟਿਕਾ ਪਰਤਿ ਮਹਰ

੬੫੬
ਣਾ ਰਾਮਾਇਣੁ ਰਿਗ ਜੁਗਿ ਮਟਲੁ ਸੇਓ ਪਰੇ ਜੋ
ਆਏ ਸਰਣਾ ਜਸ ਅਪ ਜਸ ਵਿਚਿ ਨਿ ਰੁਰੁ
ਰਣਾ ॥੧੮॥ ਜੋ ਇਨ ਲੋਕਾ ਵਡਾ ਗੁਰੁ ਖਾਹੁ ਸ
ਮੰਦਾ ਜਿ ਦੇਹੀ ਖਾਣੀ ਲਖ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤੇ ਸਵਾਲ
ਖੁਕੀ ਭਕਤ ਰਣ ਮਹਿ ਗਵਣੁ ਭਾਈ ਪਵਣੁ ਬੁ
ਹਾਰੀ ਦੇਇ ਨਿਤਾਇ ਵਡੇ ਪਾਣੀ ਵਰਿ ਆਈ
ਬੈਸਿਤ ਰੁਗ ਸੋਈ ਆਸੁ ਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਰਗ ਗਵੀ ਪਾ
ਈ ਬਹੁ ਬੁਹਾਇ ਚਤੁਰੰਗ ਦਲ ਦੇਸਨ ਦੇਸਨ

ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਮਹਾਦੇਵ ਦੀ ਸੇਵ ਕਾਰਿ ਦੇਵ ਦਾ ੩੧੪
ਨਵ ਰਹ ਦੇ ਸਰਣਾਈ ਅਪ ਜਸੁ ਲੈ ਦੁਰ ਮਤਿ
ਬੁਰਿਆਈ ॥੧੯॥ ਗੰਮਚੰਦੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣੁ ਕ
ਰਣੁ ਸਿਹੋਆ ਦੇ ਹਿਧਾਗੀ ਮੰਨਿ ਮਤੇਈਆ
ਗਿਆ ਲੈ ਫਟ ਫਟਾ ਸੁਵਤਾ ਵੀਚਾਗੀ ਪਰਸਰਾ
ਮਦਾ ਬਲੁ ਹਰੈ ਦੀ ਨਦਇਆ ਭੁਗਰਬ ਪਰਹ
ਗੀ ਸੀਤਾਲਖ ਮਣੁ ਸੇਵ ਕਾਰਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੇਵ
ਹਿਤ ਕਾਗੀ ਰਾਮਾਇਣੁ ਵਰਤਾਇਆ ਰਾਮਾ

੪੯੬
ਜੁਕਾਰਿਸਿਸਾਟਿਓਧਾਰੀ ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਂਸਚੁਰੈ
ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਪੈਜਸਵਾਰੀ ਭੁਲਿਆ
ਈਸਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਾਹੀ ॥੨੦॥ ॥੩੧॥ ਇਕਤੀ

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਹਿਲਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਨਮੁਲੈਭੁਵਿਚਿਵਰਤੈਹੋਇਇਆ
ਣਾਗੁਰਸਿਖਲੈਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਭਾਇਭਗ
ਤਿਵਿਚਿਖਰਾਸਿਮਾਣਾਗੁਰਸਿਖੈਸੁਣਿ

ਮੰਨੈ ਸਮਾਝਿ ਮਾਣਾ ਮਹਤਿ ਦਿਚਿ ਰਹੈ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ੩੧੫ ॥
ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਜਦਾ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾਸਿ
ਲੁਕਾਣਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨ ਹੁਨਾਵਿ ਸਰੈ ਚਲਣੁ
ਇਜੁ ਗਤਿ ਮਿਹ ਮਾਣਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਠਾ ਬੋਲ
ਣਾ ਨਿਦਿ ਚਲਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ੧ ॥
ਲਿਖਾਇ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਲਿ ਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਦਿਸਾਇ
ਦੁਗਸਿ ਲਿਵਸਾ ਦਧਾਨੁ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਚੇਤੰਨੁ
ਸਿਮਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਨੁ ਮਨ ਬਚ

ਕਰਮ ਕਰੈ ਮੇਲਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਬੋਝ ਬੋਲ
ਣਾ ਬੋਝਾ ਸਉਣਾ ਬੋਝਾ ਖਾਣਾ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ
ਪਰਹਰੈ ਪਰਨਿਵਾਸੁ ਟਿਮਨਿ ਸਰਮਾਣਾ ਗੁ
ਰਮੁਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਮ
ਸਰਿ ਪਰਵਾਣਾ ਇਕਮਨਿ ਇਕਮ ਰਾਧਣ
ਦੁਤੀਆਨਾ ਸਤਿਭਾਵੈ ਭਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ
ਭਾਣਿ ਨਿਤਾਣਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਨਾਇ ਸਈ
ਹੋਵੀ ਅਖੀ ਅੰਨਾ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਿ ਨ

ਸਕਣੀਹੋਦੀਕੀਨੀਬੋਲਾਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸ ੩੧੬
ਬਦੁਨਗਾਵਈਹੋਦੀਜੀਭੋਗੁਗਾਗੁਈ ਚ
ਰੁਟਕਵਲਦੀਵਾਸੁਦਿਨੁਨਕਟਾਹੋਦੇਨਕਿ
ਅਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਗਵਿਹੂੰਣਿਅਹੋਦੀ
ਕਰੀਝੰਜਾਦੁਖਰੋਈ ਗੁਰਮਾਤਿਚਿਤਿਨਦਸ
ਈਸੋਮਤਿਹੀਨੁਨਲਹੰਦਾਢੋਈ ਮੁਰਖਨਾਲਿ
ਨਕੋਇਸਥੋਈ ॥੩॥ ਘੁਘੁਸੁਝਨਸੁਝਈਦਸ
ਦੀਛੁਰਿਹੋਓਜਾਤੀ ਇਲਿਖਣਈਨਪੜੈ

ਚੂਹੇਖਾਇਓਭੇਦੇਹਾੜੀ॥ ਵਾਸੁਨਆਵੈਵਾਂਸਨੇ
ਹਓਮੈਅਗਿਨਚੰਨਣਵਾੜੀ॥ ਸੰਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸ
ਖਣਾਗੁਰਮਾਤਿਹੀਣਾਦੇਹਾਵਿਗਾੜੀ॥ ਸਿਮਲੁ
ਬਿਰਖੁਨਸਫਲੁਹੋਇਆਪੁਗਣਾਏਵਡਾਅ
ਨਾੜੀ॥ ਮੁਰਖੁਫਕਾੜੀਪਵੈਰਿਹਾੜੀ॥ ੪॥ ਅੰਨੇ
ਅਗੈਆਰਸੀਨਾਈਧਾਰਿਨਵਧਾਈਪਾਵੈ॥
ਬੋਲੈਅਗੈਗਾਵੀਏਉਮੁਨਕੁਮਕਵਾਇਪੇਨ
ਵੈ॥ ਪੁਛੈਅਸਲਾਤਿਗੁਰੀਅਹੁਵਿਗਾੜੈਕੀਮੁਜ

ਬਾਬੁਨਆਵੈ ਫੁਲਵਾੜੀਵਰਿਗੁਣਗੁਣਾ ३੧੭
ਮਾਣੀਨੋਨਇਨਾਮੁਦਿਵਾਵੈ ਫੁਲੇਨਾਲਿ
ਦੀਆਹੀਐਕਿਵਗਾਲਿਮਿਲਿਕਾਮਾਣਿਗਾਲਿ
ਲਾਵੈ ਸਭਨਾਚਾਲਸੁਹਾਵਣੀਲਿਗੜਾਕਰੇ
ਲਖਾਉਲੀਗਾਵੈ ਲੁਕੈਨਮੂਰਖੁਆਪੁਲਖਾ
ਵੈ ॥੫॥ ਪਥਰੁਮੂਲਿਨਭਿਜਣੀਸਉਵਰਿਅ
ਜਲਅੰਦਰਿਵਸੈ ਪਥਰਖੇਤੁਨਜੰਮਈਚਾ
ਰਿਮਹੀਨੇਇਵਦਰਸੈ ਪਥਰਿਚੰਨਟੁਰਗ

੧੧੨
ਜੀਏਚੀਨਟੁਟਾਗਿਨਪਥਗੁਪਸੈ॥ਸਿਲਦ
ਟੇਨਿਤਪੀਸਦੇਰਸਕਸਜਾਟੈਵਾਸੁਨਰਸੈ॥
ਚਕੀਟਿਰੈਸਹੀਸਦਾਰਖਾਇਨਪੀਮੇਭੁਖਨਤ
ਸੈ॥ਪਥਗੁਪਵੈਵਰਤਣਾਹੇਰਿਉਤੈਰੋਇਪੜਾ
ਵਿਣਸੈ॥ਮੂਰਖਸੁਗਤਿਨਜਸਾਅਪਜਸੈ॥੬॥
ਪਾਰਸਪਥਰਸੀਗੁਰੈਪਾਰਸਪਰਸਿਨਕੰਚਨੁ
ਰੋਵੈ॥ਹੀਰੇਮਾਣਕਪਥਗੁਪਥਰੁਕੋਇਨਹਾ
ਰਿਪਰੋਵੈ॥ਵਟਿਜਵਾਹਰੁਰੋਣੀਮੇਮੁਲਿਨਤੁਲਿ

ਵਿਕਾਇਸਮੇਵੈ ॥ ਪਥਗਮੰਦਰਿ ਅਸਟਧਾਤੁ ੩੧੮

ਪਾਗਸੁਪਗਸਿਸੁਵੰਨੁ ਅਲੋਵੈ ॥ ਪਥਗੁਫਟਕੁਝ

ਲਕਣਾਬਹੁਰੰਗੀ ਹੋਇ ਰੰਗੁ ਨ ਗੋਵੈ ॥ ਪਥਗ

ਟਾਸੁ ਨ ਸਾਉ ਹੈ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਹੋਇ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵੈ

॥ ਕਾਰਿ ਮੁਗਥਾਣੀ ਮੁਗਥੁ ਰੋਵੈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਿਉ ਮਾਣਿ

ਕਾਲੇ ਸਪਸਿਰਿ ਸਾਰਿ ਨ ਜਾਣੈ ਵਿਸੁਕਾਰਿ ਆ

ਜਾਣੁ ਕਥੁਰੀ ਮਿਰਗਤ ਨਿਝਾੜਾਂ ਸਿਝਦਾ ਫਿਰੈ

ਅਫਰਿਅ ॥ ਜਿਉ ਕਾਰਿ ਮੋਤੀ ਸਿਪਾ ਵਿਚਿ ਮਰ

ਮੁਨਜਾਣੈ ਅੰਦਰਿ ਧਰਿਆ ਜਿਉ ਗਾਈ ਬਣਿ
ਚਿਚੁਰੀ ਦੁਧੁ ਨ ਪੀਐ ਲੋਹੁ ਜਰਿਆ ਬਗੁਲ
ਤਰਣਿ ਨ ਸਿਖਿ ਓਤੀ ਹਥਿ ਨਾਇ ਨ ਪਥਰੁ ਤਰਿ
ਆ ਨਾਇ ਸਿਆਣੇ ਭੁਲੀ ਭਿਖ ਮੁਰਖ ਰਾਜਹੁ
ਕਾਜੁ ਨ ਸਾਰਿਆ ਮੇਖੀ ਹੋਇ ਵਿਗਾੜੈ ਖਰਿ
ਆ ॥੮॥ ਕਟਣੁ ਚਟਣੁ ਕਾਤਿਆਂ ਕੁਤੈ ਹਲ ਕਤੈ
ਮਨੁ ਸੁਗਾਵੈ ਠੰਢਾ ਤਤਾ ਕੋਇ ਲਾਕਾ ਲਾਕਾਰਿ
ਕੋਹ ਖੁਜਲਾਵੈ ਜਿਉ ਚਕਰੁ ਧਰਸ ਪਈਅੰ

ਨਾਕੋੜੀ ਕਾਗਿਦਿ ਖਲਾਵੈ। ਜਾਣੁ ਰਸਉ ਲੀਵੈ ੩੧੯
ਹਉਦਿ ਚਿਦੜੀ ਪੀੜੁ ਰਖੀ ਸਗਮਾਵੈ। ਵੀਸਿਕੁ
ਪੁਤੁ ਕੁਲਖਣਾ ਛਡੈ ਬਣੈ ਨਾਦਿ ਚਿਸਮਾਵੈ। ਮੁ
ਰਖਹੇਤੁ ਨ ਲਾਣੀ ਅਪਹਰਿਵੈ ਰੁਮਲਿ ਪਤੁਦ
ਲਾਵੈ। ਦੁਹੀ ਪਵਾੜੀ ਦੁਖਾਵਿਹਾਵੈ। ੧੯ ਜਿਉਹ
ਬੀਦਾਨਾ ਵਟਾਬਾਹਰਿ ਨਿਕਾਲਿ ਖੋਹਉਤਾਵੈ।
ਜਿਉਉਣੈ ਦਾਖਾ ਵਟਾਪਹਰਿ ਕਣਕਿ ਜਵਾਹ
ਖਾਵੈ। ਕਮਲੇ ਦਾ ਕਛੋਟੜਾ ਕਦੇ ਲਾਕਿ ਕਦੇ ਸੀ

ਸਿਵਲਾਏ ॥ ਜਿਉਕ ਰਿਟੰਡੇ ਹਥਕਾਸੇ ਚੁੰਤ
ਸੋਵਾਤਿਵਲਾਏ ॥ ਸੀਨੀ ਜਾਣੁ ਭੁਹਾਰੀਖ
ਟੁਜਲਿਵਿਚਿਖਣੁ ਅਗਨਿਸਮਾਏ ॥ ਅਖੀ
ਬਾਣਕੁਬਾਣਹੈਲੈਦੁਰਗੀਧਸੁਗੀਧਨਭਾਏ ॥
ਮੁਰਖਦਾਕਿਹੁਹਥਿਨਅਏ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇਤਨਲੀ
ਨਛਰਈਆਪਣਹਥੀਫਾਥਾਚੀਕੋ ॥ ਬਾਂਦ
ਰੁਮੁਠਿਨਛਰਈਘਰਿਘਰਿਨਚੈਝੀਕਟੁਝੀ
ਕੋ ॥ ਗਦਹੁਅਸ਼ੀਨਛਰਈਚੀਘੀਪਓਦੀਹ

ਕਾਇਹੀਕੋ ਕੁਤੇਚਕੀਚਟਟੀਪੁਛਨਸਿ ੩੨°
ਧੀਧੀਕਾਇਧੀਕੋ ਕਰਨਕੁਛਕੁਮੁਰਖਾਸ
ਪਗਏਫੜਫਾਟਨਲੀਕੋ ਪਗਲਹਾਇਗ
ਣਾਇਸਗੀਕੋ ੧੧ ਅੰਨਾਆਖੇਲਕਿਮਰੈ
ਖੁਸੀਹੋਵੇਸੁਣਨਉਸੁਜਾਖਾ ਕੁਲਾਆਖੇ
ਕੁਲਾਮੰਨਿਅਹਮਕੁਜਾਇਅਜਾਣਨਭਾਖ
ਯੋਗੀਆਖੇਗਸਿਦੇਬਲਦਵਖਾਇਕਰੈਮ
ਨਿਮਾਖਾ ਕਾਉਸਿਆਣਪਜਾਣਦਾਵਿਸ

ਟਾਖਾਇਨਭਾਖਸੁਭਾਖਾ ਨਾਓਸੁਗੀਤਕੁਗੀ
ਤਦਾਮੁਸਕਾਬਿਲਾਈਗਾਡੀਸਾਖਾਹੇਰਿਖ
ਕਾਬੁਬੁਕਰੇਗਿਦਕਹਾਬਿਨਆਵੈਦਾਖਾ॥
ਬੇਲਾਦਿਗਾਕੁਮੁਰਖੁਭੇਰਾਖਾ॥੧੨॥ਰੁਖਾ
ਦਿਚਿਕੁਰੁਖੁਹੈਅਰੁਅਵਾਈਆਪੁਗਣਾ
ਏਗੀਪਵਾਜਿਓਪੀਖੇਰੁਆਬਹਿਬਹਿਰਾਲੀ
ਬਹੁਤਬਫਾਏਕੁਰੇਭਿਭਿਦਿਗਾਮੁਹੁਕਰੈਤ
ਰਣਾਪੇਦਿਹਚਾਰਿਫਲਾਏਮੁਹੁਅੱਖੀ

ਨੰਕੁ ਕੰਨ ਜਿਉ ਏਵੀਆ ਵਿਚਿ ਗਾਡਿ ਸਦ ॥ ੩੨੧ ॥
ਏ ਗਮੀਆ ਪਰਹੁ ਨਿਕਾਟੀ ਅੰਤਰ ਕਸੁਦ
ਰਵਾ ਜੇਟੀ ਗਵਾਏ ॥ ਮੁਰਖੁ ਅੰਦਰਿ ਮਾਣਸਾ
ਵਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਰਬੁ ਕਰੈ ਆਲਾਏ ॥ ਮਜਲਸ
ਬੈਠਾ ਆਪੁ ਲਖਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਮੁਰਖੁ ਤਿਸਨੋ ਅ
ਖੀ ਅੰਬੋਲ ਨਸਮਝੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋਰ
ਕਿਹੁ ਕਾਰਿ ਪੁਛੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋਰਿ ਕਿਹੁ ਕਾਰਿ ਆਖਿ
ਦਖਾਣੈ ॥ ਸਿਖ ਦੇਇ ਸਮਝਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਬੁ ਅ

ਨਰਥੁ ਮੰਨੈ ਵਿਚਿ ਆਣੈ ॥ ਵਡਾ ਅਸਮ ਝੁਨਸ
ਮਝਈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ਪੈਰਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿਚਿ ਤਿਨ ਆਣਈ ਦੁਹਮਤਿ ਮਿਰ੍ਹ ਸਤ੍ਰਪਰ
ਵਾਣੈ ॥ ਅਗਨੀ ਸੰਪਹੁ ਵਰਜੀ ਅੰਗੁਣ ਵਿ
ਚਿ ਅਵਗੁਣ ਕਰੈ ਧਿਕਾਣੈ ॥ ਮੁਤੈ ਰਵੈ ਮਾਨ
ਸਿਧਾਣੈ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਗੁਰੁ ਛਰਿਓ ਝੁਕ੍ਹਿ ਪਵੈ ਆ
ਗੁਨੋ ਭੁਲਾ ਕਾਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬੇੜੈ ਵਿਚਿ ਬਹਾ
ਲੀ ਅੰਗੁ ਦਿਪਵੈ ਵਿਚਿ ਵਹਣੁ ਧਿਕਾਣੈ ॥ ਸੁ

ਘੜਾਂਦਿਚਿਬਹਿਠਿਆਬੋਲਾਦਿਗਾਰੁਓਘ ॥ ੩੨੨ ॥
ਕਿਵਖਾਣੈ। ਸੁਘੜਾਂਮੁਰਖਜਾਣਦਾਆਪਸੁ
ਘੜੁਹੋਇਦਿਰਤੀਹਾਣੈ। ਾਦਿਹੋਨਰਾਤਿਵਖਾ
ਣਦਾਚਾਮਚਕੀਕਾਜਿਵੈਟਾਨਾਣੈ। ਗੁਰਮ
ਤਿਮੁਰਖੁਚਿਤਿਨਆਣੈ। ੧੫। ਾਵੈਦਿਚੰਗੀ
ਓਠਣੀਲੈਸਿਲਵਟਾਕਚਰਾਭੁਨਾ। ਸੇਵਕਿ
ਸਿਖੀਵੈਦਗੀ। ਮਾਗੀਬੁਢੀਰੋਵਨਿਰੰਨਾ।
ਪਕੜਿਚਲਾਇਆਗਾਵਲੈਪਉਦੀਓਘੜਿ

ਗਏ ਸੁਕੀਨਾ ਪੁਛੈ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ ਭਰੁ ਉਘ
ਕਿ ਗਇਆ ਪਾਜੁ ਪਰਛੰਨਾ ਪਾਰਖੁ ਆਚੁ
ਇਕਾਇਆ ਜਿਉ ਕਚ ਕੜਾ ਨਰ ਲੈ ਤਰੀਨਾ
ਮੁਰਖ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰਾਵਾਂ ਸਹੁ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵੀ
ਗੀਨਾ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਹ
ਦੇਵ ਦੀ ਸੇਵ ਕਾਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾਹੈ ਦੇ ਪੁਤੈ
ਦਰ ਬੁਸਰੁ ਪਸਰੇ ਵੜੈ ਆਇ ਵੜੈ ਪਹਿਅੰ
ਦਰਿ ਉਤੈ ਜਿਉ ਹਥੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਅਨਿ

ਤਿਉਤਿਉਦਰ ਬੁਹੋਇਧੜਧੁਤੈ ਬੁਤੀਕਰਦੇਬੁ ੩੨੩
ਤਿਓਨੁਨਾਈਚੇਨੁਨਬੇਰੇਸੁਤੈ ਆਰੇਆਇਸੇ
ਵੜੇਸੁਟਿਦੀਬਾਇਮਸਾਇਅਛੁਤੈਮਥੇਦਾ
ਲਿਪਛਾੜੇਆਵਾਲਛੜਾਈਅਨਿਕਿਸਦੇ
ਬੁਤੈਮੁਹਬੁਬੀਜੈਬੀਉਕਰੁਤੈ॥੧॥ਗੋਸਟਿ
ਗਾਂਗੇਤੇਲੀਅੰਪਤਿਤਨਾਲਿਹੋਵੈਜਗੁਦੇਖੇ॥
ਖੜੀਕਰੈਇਕਅੰਗੁਲੀਗਾਂਗਾਦੁਇਵੇਖਾਲੇ
ਰੇਖੇਫੇਰਿਉਚਾਇਪੰਜਾਗੁਲੀਗਾਂਗਾਮੁਠੀ

੬੬੬
ਹਲਾਇਅਲੇਖੇ ਪੇਰੀਪੇਓਤਿਚਲਿਆ
ਪੰਡਿਤੁਹਾਰਿਭੁਲਾਵੇਭੁਖੇ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁ
ਣਅੰਗਦੁਇਪਰਮੇਸਰੁਪੀਜਿਮਿਲਨਿਸਰੇਖੇ
ਅਖੀਦੋਵੇਭੰਨਸਾਂ ਮੁਕੀਲਾਇਹਲਾਇਨਿਮੇ
ਖੇ ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਸੁਗਤਿਦਿਸੇਖੇ ॥੧੮॥ ਫੰਦੇ
ਖੁਹਹੁਨਾਇਕੈਪਗਾਦਿਸਾਰਿਆਇਅਸਿਰਿ
ਨੰਗੋ ਘਗਾਦਿਚਿਰੰਨਾਕਮਲੀਆਧੁਸੀਲੀ
ਤੀਦੇਖਿਕੁਢਰੈ ਰੰਨਾਦੇਖਿਪਿਟੰਦੀਆ

ਦੁਹਾਂ ਮਾਰੈ ਹੋਇ ਨਿਸੀ ਗੋ ਲੋਕੁ ਸਿਅਪੇਆ ੩੨੪
ਇਅਰੰਨਾ ਪੁਰਸ ਜੁਰੈ ਲੈ ਪੀਗੋ ਨਾਇ ਇਤੁ
ਛਦੀ ਪਟਦੀਆਂ ਕਿਸਦੈ ਨਾਇ ਮਲਾਹੀਅੰ
ਗੋ ਸਹੁ ਰੇਖੁ ਛਹੁ ਜਾਇ ਕੈ ਕਉਣੁ ਮੁਅਨੁ ਹਉਤ
ਹੁਮੰਗੋ ਕਾਂਦਾਂ ਰੋਲਾ ਮੁਰਖ ਸੀਗੋ ੧੯੧ ਜੇ ਮੁਰ
ਖ ਸਮਝਾਈ ਅੇਸਮ ਝੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵਨ ਧੁਪਾ
ਅਖੀ ਪਰਖਿ ਨ ਜਣਈ ਪਤਲ ਸੁਇਨ ਕੈ ਹਾਂਗੁ
ਪਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਲਾ ਪਿਅਧਾਰਿ ਅਕੋਲ ਪ

੪੫੫
 ਕੋਲਕੁਪਾ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਗਤਿ ਵਿਹੂਚਾਨ
 ਟੁਤੁਲਿ ਅਨੇਰਾ ਘੁਪਾ ਵਾਸੁਕ ਬੁਰੀ ਬੋਮਵੀ
 ਮਿਹਰਕੁਲੀ ਅਧਉੜੀ ਤੁਪਾ ਵੈ ਗੀ ਮਿੜਨਸ
 ਮਝਈ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਕੁਰੰਗੁ ਅਛੁਪਾ ਮੁਰਖਨ
 ਲਿਚਗੇਰੀ ਚੁਪਾ ॥ ੨੦ ॥ ੩੨ ॥ ਬਤੀਯ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾ
 ਦਿ। ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਮੁਖ ਜਾਣੀ ਅਨਿਸ
 ਧਾਮਸਾਧ ਜਗਤ ਫਰਤਾਰਾ ਦੁਹਾਵਿ ਚਿਦੁ

ਖੀਵੁਬਾਜਰੇਖਰਬੜਹੋਇਖੁਦੀਖੁਆਗਾਦੁਹੀ੩੨੫
ਸਗਈਜਰਦਰੂਦਗੇਦੁਰਾਹੋਚੋਰਚਗਾਰਾਨ
ਓਰਫਾਰੂਨਾਪਾਰੂਹੋਗੋਤੇਖਾਨਿਭਰਮੁਸਿਰਿਕਾ
ਗਾਹੀਦੁਮੁਸਲਮਾਣਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁ
ਖਵਿਚਿਗਾਫਾਗਾਜੀਮਣੁਮਰਣੁਸਦਾਸਿ
ਰਮਾਰਾ।੧।ਦੁਹਮਿਲਿਜੀਮੇਦੁਇਜਣੇਦੁਹੁ
ਜਣਿਆਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏਗਹੀਦੁਆਖਾਨਿਰਾ
ਮਰਾਮਮੁਸਲਮਾਣਨਾਓਖੁਦਾਏਗਹੀਦੁਪੁਰ

ਬਸਉਹਿਅਪਛਮਿਮੁਸਲਮਾਣਨਿਵਾਣੇਸੀ
ਗਬਨਾਹਸਹਿੰਦੁਆਮਕਾਮੁਸਲਮਾਣਮਨਾਣੇ
ਵੇਦਕਤੇਬਾਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਦਰਨਚਾਰਿ
ਮਜਹਬਲਾਣੇਪੀਜਿਤਤਵੇਦੈਜਣੈਪਉਣੁ
ਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੁਛਾਣੇਇਕੁਥਾਉਦੁਇਨਉਧਰ
ਏ॥੨॥ਵੇਖੁਦੁਭਿਤੀਆਗਸੀਮਜਲਸਹਬੋਹ
ਬੀਨਚੈਵੇਖੋਦੁਖੁਦੁਬਾਜਗੀਘਰਿਘਰਿਫਿ
ਰੈਪਰਾਈਖਚੈਅਗੈਹੋਇਸੁਹਾਵਣੀਮੁਹਿ

ਤਿਥੈ ਮਾਣਸ ਚਹਮ ਚੈ ਸਿਪਛ ਹੁਦੇ ਖਿਡਰਾਵ ੩੨੬
ਈ ਇਕੋ ਮੁਹੁ ਦੁਹੁ ਜਿਨ ਸਿਟਿ ਰੰਚੈ ਖੇਹ ਪਾ
ਇ ਮੁਹੁ ਮਾਂਜੀ ਮੇਟਿ ਰਿਛਿ ਰਿਮੇਲੁ ਕੁਰੈ ਰੰਗਿ ਕ
ਚੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਇਕੁ ਹੈ ਧਰਮੁ ਅਧਰਮੁ ਨ
ਕੁਰਮੁ ਪਰੰਚੈ ਗੁਰਮੁ ਖਿਜਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਚੈ
੨੩) ਵੁਟੈ ਜੁਲਾਹਾ ਤੰਦੁ ਗਾਢਿ ਇਕੁ ਤੁਤਕਾਰਿ
ਤੁਟਾਵਾਣਾ ਦਰਜੀ ਪਾਕੈ ਦਿਗਾੜ ਦਾ ਪਾਟਾ
ਮੁਲੁ ਨ ਲਹੈ ਦਿਕਾਣਾ ਕਤਰਾਇ ਕਤਰੈ ਕਤਰ

੨੫੩
ਈਹੋਇਦੁਮੁਹੀਚੜਦੀਸਾਣਾ। ਸੁਈਸੀਵੈਜੋੜਿ
ਕੈਦਿਛੁੜਿਅਕਾਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਣਾ। ਸਾਹਿਬੁ
ਇਕੋਰਾਹਦੁਇਜਗਾਦਿਚਿਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣਾ
ਗੁਰਸਿਖੀਪਰਧਾਨੁਹੈਪੀਰਮੁਗੀਦੀਹੈਪਰਵਾ
ਣਾ। ਦੁਖੀਦੁਬਾਜਾਰਿਅਹੈਰਾਣਾ॥੪॥ ਜਿਉ
ਚਰਖਾਅਠਖੰਭੀਆਦੁਹੁਲਰੀਦੇਮੀਝਿਮੀਝੇਰੂ
। ਦੁਇਸਿਰਿਧਾਰਿਦੁਖੁੰਦਿਦਿਚਿਸਿਰਿਗਿ
ਰਦਾਨਾਫਿਰੈਲਖਫੇਰੂ। ਬਾਇਰੁਪਾਇਪਲੇਟੈ

ਐਮਾ ਲਵਟਾਇਆਇਆਪਟਘੇਰੂ ਦੁਹੁਚਰ ੩੨੧

ਮਖਾਵਿਚਿਤ੍ਰਕੁਲਾਕਤਾਨਿਕੁੜੀਆਚਿੜੀਆਹੇ

ਰੂਗਤ੍ਰਿਫਾਇਬਹਿਉਰਿਜਾਦੀਆਜਿਉਬਿਰਖ

ਹੁਉਰਿਜਾਨਿਪੰਖੇਰੂਯੰਨਿਬਾਹੁਨਾਬੀਐਕ

ਚਾਰੀਗੁਰੀਗਾਇਆਗੇਰੂਘੁੰਮਘੁਮੰਦੀਛਾਉਘ

ਵੇਰੂ॥੫॥ਸਾਹੁਰੁਪੀਹਰੁਪਲਰੈਰੈਇਨਿਲਜਨ

ਲਜਾਧੋਵੈਰਾਵੇਜਾਰੁਭਤਾਰੁਤਾਜਿਖਿਜੋਤਾਇ

ਖੁਸੀਕਿਉਰੋਵੈਸਮਝਾਈਨਸਮਝਈਮਰਣੇਪ

ਰਣੇਲੋਕਾਵਿਗੋਵੈ ਗਧਿਰਿਧਿਗਿਮਿਲਦੇਮੇਹ
ਣੇਰੇਇਸਿਗਮਿੰਦੀਅੰਤੁਰੋਵੈ ਘਾਪਕਮਾਣੇਪਕ
ਡੀਅੰਮੇਹਾਣਿਕਾਣਿਦੀਬਾਣਿਖੜੋਵੈ ਅਰੈਨਜੀ
ਵੈਦੁਖਸਹੈਰਹੈਨਘਰਿਵਿਚਿਪਰਘਰਜੋਹੈ
ਦੁਬਿਧਾਅਵਗੁਣਹਾਰੁਪਰੋਵੈ ॥੬॥ ਜਿਉਬੇ
ਸੀਵੇਖੇਹੁਕਾਰਿਪਛੋਤਾਵੈਸੁਖਨਵਸੈ ਚੜ੍ਹਿ
ਚੜ੍ਹਿਲੜਦੇਭੂਮੀਏਧਾੜਾਪੇੜਾਖਸਣਖਸੈ ਦੁ
ਹਨਾਰੀਦਾਫਲਹਾਦੁਹੁਮੁਣਸਾਂਦੀਨਾਗਿਵਿਣ

ਸੈ ਹੋਇਓ ਜਾ ਕਾ ਖੇਤੀਐ ਦੁਇਹਾ ਕਮ ਦੁਇਹੁ ਕ ੩੨੧
ਮਖੁਣ ਸੈ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਚਿਤਾ ਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਪਰੁ ਛਿ
ਜੇਵੇਂ ਰਾਇਣੁ ਹਸੈ ਦੁਹੁ ਖੰਢਾਵਿ ਚਿਰਾਖਿ ਸਿਰੁ ਵ
ਸਦੀਵ ਸੈ ਨ ਨ ਸਦੀਨ ਸੈ ਦੂਜਾ ਕੁਓ ਕੁਓਇ ਅੰਗਮੁ
ਡੁਸੈ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਟੁ ਦੁਬਾਜਰਾ ਸਪੁ ਦੁਮੁਹਾ ਬੁਰ
ਬੁਰਿਆਈ ਸਭੁ ਦੁਮੰਦੀ ਸਪਜੋਨਿ ਸਪਾਂਦਿ ਚਿ
ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਭਾਈ ਕੋੜੀ ਹੋਆ ਗੋਪਿ ਗੁਰੁ ਨਿਗੁਰੇ
ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ਸੁਖਾਈ ਕੋੜੀ ਹੋਵੈ ਲੜੀ ਜਿ ਸੁਦਿ ਗ

੨੨੨
੨੨੨ ਪੌਰੋਇ ਮਾਰਿ ਸਹਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ
ਮੁਖ ਬਾਹਰ ਲਾਤੇ ਲਾਵਾਲਾਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਿਸੁ
ਵਿਹੁ ਵਾਤਿ ਕੁਵਾਤਿ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਣਤੀ ਤਾਤਿ
ਪਰਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਚਿਥੈ ਵਿਹੁ ਬਾਟਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੮ ॥
ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਦੇਸੁ ਆਢਰੇ ਖਸਮੁ ਨਿਖਸ
ਮੀ ਹੋਈ ॥ ਪੁਤੁ ਜਣੈ ਜੇ ਦੇਸੁ ਆਨ ਨ ਕਿਦਾ ਦਕਿ
ਨਾਓ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਰਕ ਸਵਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਆਗ
ਗਰਿ ਗਢ ਲਿਛੁ ਲੇਛੁ ਲੋਈ ॥ ਘੀਰੁ ਹੋਰੁ ਅਹੇ

ਕੀਆਂਮਾਣਸਮਿਰਗਾਦਿਣਾਹੁਸਥੋਈਯੇਥੈ ੩੨੯
 ਮਰੇਹਰਾਮੁਹੋਇਅਗੇਦਰਗਹਮਿਲੇਨਦੋਈ
 ਦੁਖੀਆਦੁਸਟਦੁਬਾਜਰਾਜਾਣੁਰੁਪਈਆਮੇ
 ਖੀਸੋਈਗਦਿਗਾਕੇਆਪਦਿਗਾਕੇਲੋਈ॥੯॥
 ਫਟਿਫਟਿਕਾਭਿਨਸੋਹਈਖਗਾਸਿਆਣਾਹੋ
 ਇਦਿਗੁਤਾਚੁਤਕ੍ਰਿਮਿਟੀਜਿਸੁਲਗੈਜਾਣੇ
 ਖਸਮੁਕਮਾਰਕੁਤਾਬਾਬਾਣੀਆਂਕਹਾਣੀਆਂ
 ਪਾਰਿਪਾਰਿਬਹਿਕਰਨਿਕੁਪੁਤਾਆਗੁਹੋਇ
 ਬਹਿ

ਮੁਹਾਇਦਾਸਾਬੁਛਤਿਚਉਗਾਹੇਸੁਤਾ ਜੀਮੀਸ ०
ਖਉਜਾੜਦਾਗਲਿਆਸੇਤੀਮੀਹੁਕੁਰੁਤਾ ਦੁਖੀਅ ०
ਦੁਸਟਦੁਬਾਜਗਾਖਟਰੁਬਲਦੁਜਿਵੈਹਲਿਜੁ
ਤਾਗੁਮਿਰੁਮਿਸਾਂਨੁਉਜਾੜੀਮੁਤਾ ॥੧੦॥ ਦੁਖੀਅ ०
ਦੁਸਟਦੁਬਾਜਗਾਤਾਮੇਰੀਗਾਹੁਕੇਹਾਹੋਵੈ ਬਾਹ
ਗੁਦਿਸੇਉਜਲਾਅੰਦਰਿਮਸੁਨਧੋਪੋਧੋਵੈ ਸੀਨੀ
ਜਾਣੁਲੁਹਾਰਦੀਹੋਇਦੁਮੁਹੀਕੁਸੀਗੁਦਿਗੋਵੈ ॥
ਖਟੁਤਤੀਆਗਟਿਵਹੈਖਟੁਰੰਢੀਜਲੁਅੰਦ

ਰਿਟੇਵੈ ਤੁਮਾਦਿਸੈਸੋਹਣਾ ਚਿਤ੍ਰਮਿਤਾਲਾਵਿ ੨੩੦
ਸੁਵਿਲੇਵੈ ਸਾਊਨਕਉੜਾਸਹਿਸਕੈਜੀਭੈਛ
ਲੇਅੰਤੂਰੋਵੈ ਕਲੀਕਨੇਰਨਹਾਰਿਪਰੋਵੈ।
੧੧। ਦੁਖੀਆਦੁਸਟਦੁਬਾਜਰਾਸੁਤਰਮੁਰਗੁ
ਹੋਇਕੀਮਨਆਵੈ ਉਡੁਣਿਉਡੁਨਲਦੀਅੰ
ਪੁਰਸਸਿਹੋਈਆਪੁਲਖਾਵੈ ਹਸਤੀਦੰਦ
ਵਖਾਣੀਅਨਿਹੋਰੁਦਿਖਾ ਲੋਹੋਰਤੁਖਾਵੈ ਬ
ਕਰੀਅਨੇਚਾਰਬਣਦੁਇਗਲਦਿਚਿਦੁਇ

ਲੇਵੇ ਲਾਵੈ। ਗਇਕ ਨੀ ਦੁਧੁਸਾ ਮਾਫ ਦਾਇਕ
ਠਗਾਊ ਠਗਿ ਠਗਾਵੈ। ਹਰਣਾ ਅਖੀ ਚਾਰਿ
ਚਾਰਿ ਉਇ ਦੇਖ ਨਿਓਨੀ ਵਿਸਿਨਾ ਮਾਵੈ। ਦੂਜ
ਕੁਊ ਕੁਦਾਊ ਹਰਾਵੈ। ੧੨। ਯਦੀ ਮਲੁ ਵਜੈ ਦੁਹ
ਧਿਰੀ ਖਾਇ ਤਮਾਚੇ ਬੀਧ ਨਿਜ ਬ੍ਰਿਅਮਾ। ਵਜ
ਨਿਰਾਗਾਰ ਬਾਬਾ ਵਿਚਿ ਕੰਨ ਮਰੋੜੀ ਠਾਰਿ
ਠਾਰਿ ਫੁ ਬ੍ਰਿਅਮਾ। ਖਾਨਿ ਮਜੀਰੇ ਟਕਰਾਂ ਸਿਰ
ਤਨ ਕੁੰਨਿ ਮਰਦੇ ਕਰ ਧਾਇਆ। ਖਾਲੀ ਵਜੈ

ਵੰਡੁਲੀ ਦੇ ਸੁੰਕੁਨ ਅੰਦਰਿ ਵਡਿਆ ਸੁਇਨੇ
ਕਲਸੁ ਸਵਾਰੀ ਅੰਭੰਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਣੀ ਪ੍ਰਾਨਿ
ਆ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਸ੍ਰਾਣੈ ਸ੍ਰਾਣਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਦੁਖੀ
ਆ ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜਰਾ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧ ਰਹੈ ਇਕ
ਟੰਗਾ ਬਜਰਾ ਪਾਪਨ ਉਤਰਨਿ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ
ਜੀਅ ਖਾਇ ਦਿਚਿ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਬਨਾਵੈ ਤੂਬ
ਰੀਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਨੁਧੈ ਕਰਿ ਨੰਗਾ ਅਨ ਦਿਚਿ
ਵਸੈ ਕਾਲ ਕੁਟੁਬ ਰਮਨ ਉਤਰੈ ਕਰਮ ਕੁਦੰਗਾ

੨੩੧

੨੨੨
ਵਰਮੀਮਾਗੀਨਾਮਰੈਬੈਰਾਜਾਇਪਤਾਇਭੁਇ
ਅੰਗਾਹਸਤੀਨੀਰਿਨਵਾਲੀਅੰਨਿਕਾਲਿਖੇ
ਹਉਭੁਏਅੰਗਾਦੂਜਾਭੁਓਸੁਆਓਨਚੰਗਾ
੧੧੪੧ ਦੂਜਾਭੁਓਦੁਬੰਜਰਾਮਨਪਾਟੈਖਰਬਾ
ਕੁਖੀਰਾਅਮਗਹੁਮਿਠਾਹੋਇਮਿਲੇਪਿਛਹੁਕ
ਓਕੁਦੇਖੁਸਰੀਰਾਜਿਓਬਹੁਮਿਤਾਕਦਲ
ਫੁਲਬਹੁਰੰਗੀਬੀਨੀਪੰਡੁਅਹੀਰਾਹਰਿਆ
ਤਿਲੁਬੁਆਕੁਜਿਓਕਲੀਕਨੇਰਦੁਰੰਗਾਨਪੀ

ਰਾ ਜੇਸਉਹਥਾਂਨਹੁਦਧੈਅੰਦਰੁਖਾਲੀਵਾਜੁ ੩੩੨
ਨਫੀਰਾ ਚੰਨਣਵਾਸੁਨਬੋਹੀਅਨਿਖਹਿਖਹਿ
ਵਾਂਸਜਲਨਿਬੇਪੀਰਾ ਜਮਦਰਚੇਟਾਂਸਹ
ਨਦਹੀਰਾ ॥੧੫॥ ਦੁਜਾਭਾਉਦੁਬਾਜਗਾਬਧ
ਕਰੈਸਲਾਮੁਨਭਾਵੈ ਫੀਰਾਸੁਹਾਰੀਫੀਗੁਲੀ
ਗਲਿਬਧੇਓਹੁਸੀਸੁਨਿਵਾਵੈ ਗਲਿਬਧੇਜਿ
ਉਨਿਕਲੇਖੁਹਹੁਪਾਣੀਉਪਰਿਆਵੈ ਬਧਾਚ
ਟੀਜੋਭਰੈਨਾਗੁਣਨਉਪਕਾਰੁਚੜਾਵੈ ਨਿਵੈ

ਕਮਾਣਦੁਬਾਜਰੀਜਿਹਫੜਿਦੇਇਕਸੀਸ
ਸਹਾਏ॥ ਨਿਵੇਅਹੇੜੀਮਿਰਗੁਦੇਖਿਕਰੈ
ਵਿਸਾਹਧੋਹੁਸਰੁਲਾਏ॥ ਅਪਗਾਧੀਅਪਗ
ਧੁਕਮਾਏ॥ ੧੬॥ ਨਿਵੇਨਤੀਰੁਦੁਬਾਜਰਾ
ਗਾਡੀਖੰਡਮੁਖੀਮੁਹਿਲਾਏ॥ ਨਿਵੇਨਨੇਜਾ
ਦੁਮੁਹਾਰਣਿਵਿਚਿਓਚਾਅਪੁਗਣਾਏ॥ ਅ
ਸਟਧਾਤੁਦਾਜਬਰਜੀਗੁਨਿਵੇਨਫੁਟੈਕੋਟ
ਦੁਹਾਏ॥ ਨਿਵੇਨਖੰਨਾਸਾਰੁਹੋਇਦੁਧਾਰ

ਖੁਨਕਰਾਏ ਨਿਵੇਨ ਸੁਲੀਘੇ ਰਣੀ ਕਾਰਿ ਅ ੨੩੩
 ਸਵਾਰਫਾਹੇ ਦਿਵਾਏ ਨਿਵ ਨਿਨ ਸੀਖਾਂ ਖਤ
 ਰੋਇ ਮਾਸੁ ਪਰੇ ਇਕ ਬਾਬੁ ਭੁਨਾਏ ਜਿਉ ਕਾਰਿ
 ਆਰਾਭੁ ਖੁਤ ਛਾਏ ॥੧॥ ਅਕੁ ਧੂਤੁ ਝੁਟੁ ਲਾਨੀ
 ਵਾਹੋ ਇਨ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈ ਫੁਲਿ ਫੁਲਿ ਫੁਲੇ
 ਦੁਬਾਜਰੇ ਬਿਖੁ ਫਲ ਫਲਿ ਫਲਿ ਮੰਦੀ ਸੋਈ
 ॥ ਪੀਐ ਨ ਕੋਈ ਅਕ ਦੁਧੁ ਪੀਤੇ ਮਰੀਐ ਦੁਧੁ ਨ
 ਰੋਈ ॥ ਖਖੜੀਆ ਵਿਚਿ ਬੁਢੀਆ ਫਟਿ ਫਟਿ

ਛੁਟਿਛੁਟਿਉਰੁਨਿਓਈ ॥ ਚਿਤਮਿਤਾਲਾਅਕ
ਤਿਰੁਮਿਲੇਦੁਬਾਜਾਰਿਆਕਿਉਛੋਈ ॥ ਖਾ
ਇਧਤੁਰਾਬਰਲੀਅੇਕਖਚੁਣੇਦਾਦਤੋਲੋਈ
॥ ਕਉੜੀਗੱਤਕਜੇਲਪਹੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਵਧੇ
ਚੀਲਉਜਾੜਦਿਚਿਉਚੋਉਪਹਿਉਚੀਹੋਈ
॥ ਗੀਢੀਜਿਲਨਿਮੁਸਾਹਰੇਪਤਾਅਪਤਨਛੁ
ਹਦਾਕੋਈ ॥ ਛਾਉਨਬਹਨਿਪੰਧਾਣੂਅੰਪ
ਦੇਪਛਾਵਾਂਟਿਬੀਟੋਈ ॥ ਟੰਡੁਜਿਦੈਫਲ

ਫਾਟੀਅਨਿਘੁੰਘਾਰਿਆਲੇਰੁਲਨਿਪਲੋਈ ੨੨੪
ਕਾਠਕੁਰਾਨਸਾਹਿਸਕੋਪਾਣੀਪਵਨੁਨਧੁਪ
ਨਲੋਈ ਲਗੀਮੁਲਿਨਦਿਝਵੇਜਲਦੀਹਉ
ਮੇਅੰਗਖੜੋਈ ਵਰਿਆਈਕਾਰਿਦਈਵਿ
ਗੋਈ ॥੧੯॥ ਸਤਿਨੁਕਾਟਾਫੁਲੁਭਿਜਲਾਹਰਿ
ਆਬੂਟਾਕਿਆਨਿਸਾਣੀ ਮੁਦਹੁਵਦਿਬਨਾਈ
ਮੇਸਿਰਤਲਵਾਇਆਮੰਡਿਬਿਬਾਣੀ ਕਾਰਿ
ਕਟਪਾਣੀਝੋਬੀਅੰਤੇਲੁਤਿਲੀਹੁਪੀੜੇਘਾਣੀ

ਸਟਕਪਾਹਦੁਇਰਾਹਕਾਰਿਪਉਪਕਾਰਦਿਕ
ਹੁਦਿਭਾਣੀ ਫੇਲਿਕਤਾਇਫੁਣਾਈਅੰਧ
ਕੁਦਾਕਜਣੁਕਪਕੁਪਾਣੀ ਖਲਕਢਾਇਦੁ
ਟਾਇਸਟਹਸੇਬੰਨਿਨਮਨਿਸਗਮਾਣੀ ਯਦੁ
ਸਟਾਦੁਸਟਾਈਮਿਹਮਾਣੀ ॥੨੦॥ ਕਿਕਰਕੀ
ਭੇਧੇਕਫਲਫਲੀਨਫਲੀਅਨਿਹਫਲਦੇ
ਹੀ ਯਰਗਬਿਰੰਗੀਦੁਹਾਫੁਲਦਾਖਨਗੁਛ
ਕਪਟਸਨੇਹੀ ਯਚਿਭੁਮਿਤਾਲਾਅਰਭਫਲੁ

ਬੋਥੀਬੋਹਰਿ ਆਸਕਿਨੇਹੀ ਰਤਾਫੁਲਨਮੁਲੁ ੨੨੫
ਅਢੁਨਿਹਫਲਾਸਿ ਮਲਛਾਵਾਜਿਵੇਹੀ ਜਿ
ਓਨਲੀਏਰਕਰੋਰਫਲੁਮੁਹਭੀਨੇਦੇਗਾਗੀਤਿ
ਵੇਹੀ ਸੁਤੁਕੁਸੁਤੁਸੁਪੁਤੁਦੁਤੁਕਾਲੇਧਉਲੇਤੁ
ਤਿਏਵੇਹੀ ਦੁਜਾਭਾਉਕਦਾਉਭਰੇਹੀ ॥੨੧॥
ਜਿਓਮਾਣਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਹਸਿਹਸਿਰਸਿ
ਗਸਿਦੇਇਨਜਾਣੇ ਜਾਣਕਭੁਗੀਮਿਰਗਾਤਿ
ਨਿਜੀਵਦਿਅਕਿਉਕੋਈਆਣੇ ਅਰਣ

ਲੋਹਾਤਾਈਐਘੜੀਐਜਿਓਫਗਦੇਵਾਦਾ
 ਏ। ਸੁਰਣੁਮਾਰੁਣਿਸਾਧੀਐਖਾਹਿਜਲਾਹਿਪੁਰ
 ਖਪਰਵਾਣੇ। ਘਾਨਸੁਪਾਗੀਕਥੁਮਿਲਿਚੂਨੇ
 ਰੰਗੁਸੁਰੰਗੁਸਿਫਾਣੇ। ਅਭਿਖਪੁਰੋਵੈਕਾਲਕੁਟ
 ਮਾਰਿਜੀਫਾਲਨਿਵੇਦਸੁਜਾਣੇ। ਮਨੁਪਾਗ
 ਗੁਰਮੁਖਿਫਸਿਆਣੇ॥੨੨॥੩੩॥ ਭੇਤੀ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁ
 ਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਗੀਸੁਹੈਨਿ

ਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ਜਾਣਹੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮਕੀ ॥ ੨੩੬ ॥
ਸਚੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਫਲੁ
ਕਰਮਸਾਲਾ ਜਿਉ ਕਾਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰ
ਸੀਜਗੁ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਜੇਹਾ ਮੁਹੁ ਕਾਰਿ ਭਾਲੀ
ਮੇਤੋਂ ਦੇਖਾਲਾ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਾਹ ਸੁਰਖਰੂ
ਦੇ ਮੁਖੁ ਮੁਹਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਰੂਰੁ ਗੋਪੇ ਮਾਪ
ਣਾ ਕਿਉ ਸਿਝੈ ਚੇਲਾ ਸੀਗਲੁ ਪਾਤਿ ਚਲਾਈ
ਜਮਪੀ ਬਿਓਕੈਲਾ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ਨਰ ਕ

ਵਿਚਿਓਹੁਖਗਾਦੁਹੇਲਾ ਲਖਚਉਗਾਸੀਹ
ਕੁਓਇਆਂਟਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ ਜਨਮੁਪਦਾ
ਰਬੁਹਾਰਿਆਜਿਉਜੁਏਖੇਲਾ ਹਬਮਰੋਕੋਸਿ
ਰੁਪੁਏਓਹੁਲਹੈਨਵੇਲਾ ॥੨॥ ਆਪਿਨਵੀਏ
ਸਾਹੁਰੇਸਾਹੁਰੇਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੈ ਕੀਤਨ
ਖਛੈਵਾਤੜੀਸੋਹਾਗੁਗਣਾਵੈ ਚੂਹਾਖਡ
ਨਮਾਵਈਲਕਿਛਜੁਵਲਾਵੈ ਅੰਤਨਹੋਇ
ਅਰੂਹਿਅਹਬੁਸਪੀਪਾਵੈ ਸਰੁਸਿਨੈਆਗਸ

ਨੋਠਿ ਰਿਮਥੈ ਆਵੈ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਜਰਦੁ ॥ ੩੩੭ ॥
ਬੇਖੁ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਮਣੀ ਗਲਿ ਬਾਂ
ਦੈ ਕਿਹੁ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੈ ॥ ਕੜਛੀ ਸਾਉ ਨ ਸੀ
ਮਲੈ ਕੋ ਜਨ ਰਸ ਖਾਣੈ ॥ ਭੂਭੂ ਚਿਕਾੜਿ ਵਾਸੁ ਹੈ
ਕਵਲੈ ਨ ਸਿਧਾਣੈ ॥ ਨਾਭਿ ਕਥੁ ਗੀ ਮਿਰਗਾਵੈ
ਠਿਕਾਹੈ ਰਾਣੈ ॥ ਗੁਜਰਗੋਰ ਸੁਢੈ ਚਿਕੈ
ਖਲਿ ਸੁੜੀ ਆਣੈ ॥ ਬੇਖੁ ਮੁਖ ਮੁਲਹੁ ਪੁਥਿ ਆਵੁ
ਖੁਸਹੈ ਜਮਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਵਟਿ ਵਟਿ ਹਰੀ ਅੰ ॥

ਫਲੇਸੁਕੋਜਾਵਾਹਾ ਸਬੁਕੋਸਹਸਾਵਹਸਦੈ
ਝੁਰੋਜੋਲਾਹਾ ਸਬੁਨਾਹਾਤਿਮਿਲਾਵਫਾਚ
ਕਵੀਦੋਰਾਹਾ ਸੀਖਸਮੰਦਹੁਸਖਣਾਰੋਵੈਦੈ
ਧਾਹਾ ਰਾਹੁਉਝੁਰਿਜੋਪਵੈਮੁਸੇਦੇਫਾਹਾਤਿ
ਓਜਗਾਅੰਦਰਿਬੇਮੁਖਾਨਿਤਓਭੇਸਾਹਾ॥੫॥ਗਿ
ਦੁਰੁਦਾਖਨਅਪਵੈਆਖੇਬੁਕਉਰੀਨਚ
ਨੁਨਚਿਨਜਾਣਈਆਖੇਕੁਇਸਉਰੀਬੋਲੈ
ਅਗੈਗਾਵੀਅੰਕੁਰਉਸੋਗਉਰੀਹਿਸਨਾਇ

ਟਟੀਹਰੀਕਿਉਪਹੁਚੈਦਉੜੀਸਾਵਣਵਣ
ਹਰੀਆਉਲੇਅਕੁਜੀਮੈਅਉੜੀਬੇਮੁਖਸੁਖਨ
ਦੇਖਈਜਿਉਛੁਟਕਿਛਉੜੀ॥੬॥ਭੇਰੈਪੁਛ
ਲਿਲਾਰੀਆਂਕਿਉਪਾਰਿਲਿਪੀਅੰਘੂਤੇਕੇਰੀ
ਦੋਸਤੀਨਿਤਸਹਸਾਜੀਅੰਨਦੀਕਿਨਾਰੈਰਖੜ
ਦੇਸਾਹੁਨਕੀਅੰਘੀਮਰਤਕਨਾਲਿਵੀਆਹੀਅੰਘੇ
ਸੋਹਾਗੁਨਥੀਅੰਘੇਦਿਸੁਹਲਾਹਲੁਬੀਜਿਕੇ
ਕਿਉਅਮਿਓਲੁਣੀਅੰਘੇਬੇਮੁਖਸੇਤੀਪਹਰੜੀ

੩੩੮

ਜਮਤੁਤੁਸਹੀਐ॥੧॥ ਕੋਰਤੁਮੋਰੁਨਾਰਿਝਈ
ਕਰਿਅਗਨੀਜੇਸੁ॥ ਸਹਸਟੁਲਹੁਇਕੁਦਿ
ਗਝੈਤਰਦਰਕੀਦੋਸੁ॥ ਟਿਬੈਨੀਰੁਨਥਾਹਰੈ
ਪਟੁਦਗਸਿਗਾਇਓਸੁ॥ ਦਿਣੁਸੀਜਮਰੋਗੀ
ਮਰੈਚਿਤਿਦੇਦਨਰੋਸੁ॥ ਅਵਿਆਵਹਿਨ
ਦਿਆਵਈਮਸਤੁਕਿਲਿਖਿਓਸੁ॥ ਬੇਮੁਖੁ
ਪੜੈਨਾਇਲਜਿਓਅਵਗੁਣਸਾਕਿਓਸੁ॥੨॥
ਅੰਨੈਚੰਦਨਦਿਸਈਜਗਿਜੋਤਿਸਬਈ॥

ਬੋਲਾਰਾਗੁਨਸਮਝਈਕਿਹੁਪਾਟਿਨਜਾਈ॥ ੩੩੯

ਵਾਂਸੁਨਆਵੇਗੁਣਗੁਣੈਪਰਮਲੁਮਹਕਾਈ

ਗੁਰੀਜੀਭਨਉਪਭੋਸੁਭਸਬਦਸੁਹਾਈ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਾਗਰੁਸੇਵਕੈਨਿਧਿਸੁਭਨਾਪਾਈ॥

ਬੇਮੁਖਹਥਿਪਪੂਟਿਆਤਿਸੁਦੇਸੁਕਾਮਾਈ॥੯

॥ਰਤਨਉਪੀਨੇਸਾਇਰਹੁਕੁਪਾਣੀਖਾਰਾਸੁ

ਝਹੁਸੁਝਨਿਤਿਨਿਲੋਅਮਉਲੀਗੁਦਿਚਿਕਾ

ਰਾਧਰਤੀਉਪਜੇਅੰਨੁਧੀਨੁਦਿਚਿਕਲਰੁਭ

ਗਾਈਸਰਤੁਸੇਹੋਰਨਾਪਰੁਖਪਰੁਛਾਗਾ
ਜਿਉਹਟਵੇਤਿਕਛੋਟੜਾਕਿਆਕਰੋਵਿਚਾਰ
ਬੇਮੁਖਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਕਉਣੁਮੇਟਣਹਾਰ
੧੦੧ ਗਾਈਪਰਿਗੋਸਾਈਆਂਮਾਧਾਣੁਪੜਾ
ਏਘੋੜੇਸੁਣਿਸਉਦਗਗਚਾਬਕਮੁਣੀਆ
ਏਦੇਖਪਗਾਏਭੁਜਵਾੜੁਪਰਿਗਾਹੁਪਤਾਏ
ਸੁਣਿਨਾਹਟਿਸਰਾਫਵੇਸੁਨਿਆਰਸਦਾਏ
ਅੰਦਰਿਫੋਈਨਲਹੈਬਾਹਰਿਬਾਫਾਏਬੇਮੁ

ਖਬਦਲਚਾਲਹੈਕੂਕੁਆਲਾਏ॥੧੧॥ਅ ੩੪੦
ਖਣੁਲਾਇਆਵਿਰੋਲਕੇਛਾਹਿਛੁਟਕਿਹੋਈ
ਪੀਕੁਲਈਰਸੁਗੀਨਿਅਹੁਛੁਛੁਹੈਨਕੋਈ
ਰੀਗੁਮਜੀਰਹੁਨਿਕਲੇਅਦੁਲਹੈਨਸੋਈ॥
ਵਾਸੁਲਈਫੁਲਵਾੜੀਅਹੁਟਿਰਿਮਿਲੇਨਦੇ
ਈ॥ਕਾਂਇਆਹੀਸਾਵਿਛੁਨਿਅਤਿਸੁਕੋਨਸ
ਬੋਈ॥ਬੇਖੁਖੁਸੁਕੇਰੁਖਾਜਿਓਵੇਖੇਸਕੁਲੋਈ
॥੧੨॥ਜਿਓਕਾਰਿਖੁਹੁਨਿਕਲੇਗਲਬਧੇ

ਪਾਣੀ ਜਜਿਉ ਮਾਟਿ ਕਾਲੇ ਸਪਾਸਿ ਰਿਹਾ ਸਿਵੇ
ਇਨ ਜਾਣੀ ਜਾਣੁ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗਤ ਨਿਮਰ
ਮੁਕੇ ਅਣੀ ਤੇਲੁ ਤਿਲੁ ਹੁਕਿਉ ਨਿਕਲੇ ਦਿਨੁ
ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਜਜਿਉ ਮੁਹ ਭੰਨੇ ਗਾਗੀ ਦੇ ਨਲੀਏ
ਹੁਨੀ ਸਾਣੀ ਬੇਮੁਖ ਲੋਹਾ ਸਾਧੀ ਮੇਵ ਗਾਈ
ਵਾਦਾਣੀ ॥੧੩॥ ਮਹੁਰਾ ਮਿਠਾ ਆਖੀ ਮੇਰੁ
ਠੀ ਨੂਤਨੀ ਬੁਝਿ ਆਵਰਾ ਵਖਾਣੀ ਮੇਸ
ਵਾਗੀ ਕੁਰੀ ਜਲਿ ਮਾਠੀ ਦੇ ਗਈ ਨੋ ਆਈ ਤੇ

ਉਰੀ ਅਹਮਕੁਰੇਲਾਆਖੀਐਸਭੁਗਲਿਅ ੩੪੧

ਪੁਰੀ ਉਜੜਤਟੀਬੇਮੁਖਾਂਤਿਸੁਆਖਨਿਦੁਰੀ

॥ ਚੋਰੇਸੀਦੀਆਉਜਿਉਲੁਕਿਰੋਵੇਂਮੁਰੀ ॥੧੪॥

ਵੜੀਐਕਜਲਕੋਠੜੀਮੁਹਕਾਲਖਭਗੀਐ

॥ ਕਲਰਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਹੁਕਾਜੁਨਸਗੀਐ

॥ ਵਟੀਪੀਪੇਪੀਪੀਐਪੈਟੇਮਗੀਐਕੀਨਾ

ਫੜੀਮਨਤਾਰੂਆਕਿਉਦੁਤਰੁਤਗੀਐਅਮਰੀ

ਲਾਂਮੰਦਹਿਸਵੈਤਿਸੁਨਾਲਿਨਫਗੀਐਅਤਿਉ

ਇ

ਠਗਿਸੀਗਤਿਬੇਮੁਖਾਂਜੀਅਜੋਖਹੁਡਰੀਐ
੧੧੫) ਬਾਮਣਗਾਈਫੀਸਪਾਤਅਪਰਾਧਕ
ਗਾਰੇਅਦੁਪੀਜੁਏਖੇਲਵੇਜੋਹਾਨਿਪਰਨਾਰੇ
ਮੁਹਾਨਿਪਰਾਈਲਖਮੀਠਗਚੇਰਚਗਾਰੇ
ਸਵਿਸਾਸਧੋਹੀਅਕਿਰਤਪਣਪਾਪੀਹਤਿਅ
ਰੇਲਖਕੋਰੀਜੋਰੀਅਨਿਅਣਗਟਤਅ
ਪਾਰੇਇਕਤੁਲੁਇਨਪੁਜਨੀਬੇਮੁਖਗੁਰਦੁ
ਆਰੇ੧੧੬) ਗੀਗਜਮਨਗੀਦਾਫਰੀਕੁਲਖੇਤ

ਸਿਧਾਰੇ ਅਥੁਰਾ ਮਾਇਆ ਅਜੁਧਿਆ ਕਾ ਸੀਕੇ ॥ ੩੪੨ ॥
 ਦਾਰੇ ਗਾਇਆ ਪਿਰ ਗਾਸਰ ਸੁਤੀ ਗੋ ਮਤੀ ਦੁ
 ਆਰੇ ਜਪਤਪ ਸਿਜਾ ਮਿਹੋ ਮਜਗਾ ਸਭ ਦੇਵ ਜੁ
 ਹਾਰੇ ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਕੁਢੈ ਤਿਹੁ ਲੋ ਅਮਝਾਰੇ ॥
 ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਆਬੇ ਮੁਖ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਕੋਟੀ ਸਾਵੀ ਕੇਤ ਕੇ ਜੰਗਲ ਭੂਪਾਲਾ ਬਲੀ
 ਫਰਲੇ ਕੇਤ ਕੇ ਪਰਬਤ ਬੇਤਾਲਾ ਨਦੀ ਅਨਾਲੇ
 ਕੇਤ ਕੇ ਸਰਵਰ ਅਸਰਾਲਾ ਅੰਬ ਰਿਤਾਰੇ ਕੇਤ ਕੇ

ਬਿਸੀਅਰਪਾਤਾਲਾ ਭੰਕੁਲਕੁਸੇਕੁਲਿਅਕੁ
ਵਜਲਕੁਰਨਾਲਾ ਆਇਕਸਸਤਿਗੁਰਬਾਹੇ
ਸਕੁਆਲਜੰਜਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁਤੀਪਰੀਪਰ
ਹੁਣਾਜਿਉਰਹਦਾਕੁਖਾ ਸਾਂਝੀਬਾਬੁਨਰੋਈ
ਮੇਚਿਤਿਚਿਤਨਚੁਖਾ ਬਹਲੀਰੂਮੀਢਢਜਿ
ਓਓਹੁਕਿਸੇਨਧੁਖਾ ਫਟਿਫਟਿਕਾਉਨਸੋਹ
ਈਕਿਉਮਾਣੈਸੁਖਾ ਜਿਉਬਹੁਮਿਤੀਫੇਸੁਆ
ਤਨਿਫੇਦਨਿਦੁਖਾ ਆਇਨਗੁਰਪੁਜਨਹੋਰਨ ॥

ਬਰਲੇਬੇਮੁਖਾ॥੧੯॥੧੬॥ਇਸੁਣਾਏਛਾਨਣੀ ੨੪੩
ਤਿਸੁਓਠਓਠਾਣੇ॥ਤਾੜੀਮਾਰਰੁਚਾਇਦਾਮੇਗ
ਲਮਤਵਾਣੇ॥ਬਾਸਕਿਨਾਗੈਸਾਮਣਾਜਿਓਦੀ
ਵਾਬਾਣੇ॥ਸੀਹਸਰਜੈਸਹਾਜਿਓਅਖੀਵੇਖਾ
ਲੇ॥ਸਾਇਰਲਹਰਿਨਪੁਜਨੀਪਾਣੀਪਰਨਾਣੇ
ਅਣਹੋਦਾਅਪੁਗਣਾਇਵੇਬੇਮੁਖਬੇਤਾਣੇ॥੨੦॥
॥ਨਾਰਿਕੁਤਾਰਹੁਬਾਹਗੀਸੁਖੁਸੇਜਨਚੜੀਐ॥
ਪੁਤੁਨਮੀਨੋਮਾਪਿਆਕਮਜਾਤੀਵੜੀਐ॥੨੧॥

ਜਾਗਾਸਾਹਗੁਟਿਰੈਫੇਸਾਹੁਨਜੜੀਐਸਾਹਿਬ
ਸਭਿਰੇਆਪਣੇਹਥੀਆਚੁਨਫੜੀਐਕੁੜੁਨਪ
ਹੁਚੇਸਚਨੇਸਭਿਘਾੜਤਘੜੀਐਸੁੰਦਰੀਨਿ
ਜਿਨੜੀਆਤਿਨਨਾਣਿਨਅੜੀਐ॥੨੧॥੩੪॥

ਚਉਤੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਕੁਤਾਹਾਜਿ

ਬਹਾਲੀਐਠਿਰਿਚਕੀਚਟੈਸਪੇਦੁਧਪੀ
ਆਲੀਐਵਿਹੁਖੁਹੁਸਟੈਪਥਰਪਾਣੀ

ਰਖੀਅੰਮਾਨਿਹਰੁਨਘਟੈ ਚੋਆਚੰਦਨੁਪਰਹ ੩੪੪
ਰੋਖਰੁਖੇਹਪਲਟੈ ਸਤਿਉਨੰਦਕੁਪਰਨਿਦਹੁਰਿ
ਮੁਲਿਨਹਟੈ ਆਪਣਹਬੀਆਪਣਿਜੜਆਪਿਉ
ਪਟੈ ॥੧॥ ਕਾਉਕਪੁਰੁਨਚੁਖਈਦੁਰਗਾਧਸੁਖਾਵੈ
ਹਬੀਨੀਰਨਵਾਲੀਅੰਸਿਰਿਛਾਹੁਉਡਾਵੈਤੁ
ਮੇਅੰਮਿਤੁਸਿਜੀਅੰਕਉਰੁਤੁਨਜਾਵੈ ਸਿਮਲੁ
ਰੁਖੁਸਰੋਵੀਅੰਫਲੁਹਥਿਨਆਵੈ ਨੰਦਕ
ਨਾਮਾਵਿਹੁਣਿਅੰਸਤੁਸਿਗੁਨਭਾਵੈ ਅੰਨ

ਆਗੂ ਜੇਥੀ ਅੰਸਭੁ ਸਾਥੁ ਮੁਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਲਸਣੁ
ਲੁਕਾਇਆ ਨ ਲੁਕੇ ਬਾਹਿਖਾ ਜੋ ਕੂਟੈ ਕਾਲ
ਕੰਬਲੁ ਉਜਲਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ਸਬੁਟੈ ਰੇ ਮੁਖ
ਖਰਜੋ ਛੁਹੈ ਦਿਸੈ ਮੁਹਿ ਸੁਣੈ ॥ ਕਿਤੇ ਕੀਮਤ
ਆਵਣੀ ਲਾਵਣੁ ਬਿਨੁ ਲੁਟੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਾਮੁ
ਦਿਸਾਰਿ ਆਗੂ ਗਗਿ ਆਨ ਦਿਹੁਣੈ ਹਲ
ਤਿਪਲ ਤਿਸੁ ਖੁਨਾਲ ਹੋ ਦੁਖੀਆ ਸਿਰੁ ਝੁਣੈ
॥ ੩ ॥ ਭਾਇਣਿ ਮਾਣਸ ਖਾਵਣੀ ਪੁਤੁ ਬਰਾਨ

ਮੀਰੀ ਸਵਰਾ ਵਿਕਰਮੀਆ ਖੀਅੇ ਧੀਭੋਣਹੁ ॥੩੪੫॥
ਸੀਰੀ ਰਾਜੇਧੋਹੁ ਕਮਾਵਦੇਰੇ ਬਾਰਸੁਰੀਰੀ ਬ
ਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿਜਾਇਕੀਚਨਿਗੀਰੀਰੀ ਬ
ਰਹਰਕੀਬੈਨਰਕੁਜਮੁਸੁਣਨਿਦਕਨੀਰੀਰੀ ਨਿ
ਦਾਕੁਲੀਨਕਿਸੇਦੀਗੁਰਨਿਦਕੁਦੀਰੀ ॥੪॥
ਨਿਦਾਕਹਿਰਹਣਾਖਸੇਫੇਖਹੁਫਲਵਟੈਲਿਕ
ਕੁਟਾਈਗਾਵਟੈਮਸਤਕਦਸਕਟੈਕੀਸੁਗ
ਇਆਸਟੁਲਸਕਰੈਸਕੁਦੈਤਸਪਟੈਵੀਸੁ

ਗਵਾਇਆ ਕੋਰਵਾਂ ਖੁਹਾਇ ਲਖ ਫਟੈ ਅੰਤ ਬ
ਕਤ ਸੁਸਿਸ ਪਾਲ ਦੇਵੀ ਦਹੋ ਏਖਟੈ ਨਿਦਾ ਕੋਇ
ਨਸਿ ਝਿਓਇ ਉਦੇ ਦਊ ਘਟੈ ॥੫॥ ਸਭ ਨਾਦੇ
ਸਿਰਿ ਗੁੰਦੀਆ ਨਿਗੀ ਗੁਰੁ ਝਾਵੈ ਕੀਨਿ ਤਨ
ਉਦੇ ਕਾਮਣੀ ਬੁਝੀ ਬਰੁ ਝਾਵੈ ਨਥਾਨ ਕਨਵੇ
ਲੀਆਨ ਕਟੀ ਨਸੁ ਖਾਵੈ ਕਜ ਲਾਖੇ ਹਰ
ਣਾਖੀਆ ਕਾਣੀ ਕਰ ਲਾਵੈ ਸਭ ਨਾਚਾਲ
ਸੁਹਾਵਣੀ ਲੀ ਗੜੀ ਲੀ ਗੜਾਵੈ ਗਣਤ ਗ

ਏਗੁਰਦੇਦਵੀਤਿਸੁਦੁਖੁਵਿਹਾਵੈ॥੬॥ਅਪਤੁ ੩੪੬
ਕਰੀਰੁਨਮਓਲੀਅੰਦੇਦੋਸੁਬਸੀਤੈ॥ਸੀਦਿਸ
ਪੁਤੀਨਾਥੀਅੰਕਟਗਾਵੈਕੀਤੈ॥ਕਲਰਖੇਤੁਨ
ਜੀਮਈਪਨਹਰਵਰਸੀਤੈ॥ਪੰਗਾਪਿਛੈਚੀਗਿ
ਆਮਵਗੁਣਗੁਣਵੀਤੈ॥ਸਾਇਰਵਿਚਿਪੰ
ਪੁਟਿਆਬਹੁਰਤਨਅਨੀਤੈ॥ਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਅਕਾਰਥਾਗੁਰਗਾਣਤਗਾਣੀਤੈ॥੧॥ਨਾਤਿਸੁ
ਭਾਰੇਪਰਬਤਾਅਸਮਾਨਿਖਹੰਦੇ॥ਨਾਤਿਸੁਭਾ

ਰੇ ਕੋਟ ਗਫ਼ ਘਰ ਬਾਰਹਿ ਸੰਦੇ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ
ਸਾਇਰਾਨ ਦਵਾਹ ਫਰੀਦੇ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਤਰ
ਟਰਾਫਲ ਸੁਫਲ ਫਲੀਦੇ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ
ਜੀ ਅਜੀਤ ਅਣਗਣਤਾ ਫਿਰੀਦੇ ਭਾਰੇ ਭੂਈ
ਅਕਿਰਤ ਘਣਮੰਦੀ ਹੂਮੰਦੇ ॥ ੮ ॥ ਮਦਦਿ ਰਿ
ਰਿਧਾਧਾਇ ਕੈ ਕੁਤੇ ਦਾਮਾਸੁ ਧਰਿਆ ਮਣ
ਸੋ ਕੋਧਗੀਤਿ ਸੁਮੰਦੀ ਫਾਸੁ ਰਤੁ ਭਰਿਆ
ਕਪੜਾ ਕਾਰਿ ਕਜਣੁ ਤਾਸੁ ਫਕਿਲੇ ਚਲੀਚੁ

ਹਰੀ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਚਾਰੁ ਅਖਿਸੁਣਾਏ ਪੁਛਿ ੩੪੧
ਅਲਾਹੈ ਵਿਸਵਾਸੁ ਨਦਰੀ ਪਵੈ ਅਕਿਰਤ
ਪਣੁ ਮਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਚੋਰੁ ਗਇਆ ਪ
ਰਿਸਾਹੈ ਪਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਕ੍ਰਿਆ ਕੁਛ ਕੁਣੈ
ਭਾਲਦਾ ਚਉਥਾਰੇ ਚਕ੍ਰਿਆ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾ
ਪੰਡੀਨਿ ਅਗਲਾਈ ਅਕ੍ਰਿਆ ਲੋਕੁ ਲਹਿ
ਹਲਿ ਕਾਇਆ ਲੁਣਹਾਂ ਭਾਫ੍ਰਿਆ ਚੁਖ ਕੁ
ਲੋਕੇ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਕਖੁਨਖਕ੍ਰਿਆ ਲੁਣਹ

ਗਾਮੀ ਗੁਨਹ ਗਾਰੁ ਧਰੁ ਪੀਮ ਰੁਧ ਵਿਆ ॥ ੧੦ ॥
ਖਾਧੇ ਲੁਣ ਗੁਲਾ ਮੁਹੋਇ ਪੀਹ ਪਾਣੀ ਢੋਵੈ ॥ ਲੁਣ
ਖਾਇ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਰਣਿ ਟਕੁ ਟਕੁ ਹੋਵੈ ॥ ਲੁਣ
ਖਾਇ ਧੀਖੁਤੁ ਹੋਇ ਸਭੁ ਲਜਾ ਧੋਵੈ ॥ ਲੁਣ ਫਰੈ
ਟਾਖਾਇ ਕੇਹਾ ਬਿਜੋ ਰਿਖ ਰੁਵੈ ॥ ਫਾਟ ਫਾਟਾ ਭੁਲੁ
ਣੁ ਖਾਇ ਗੁਣ ਕੀ ਟਿਪ ਰੋਵੈ ॥ ਲੁਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨ
ਹਰਾ ਗੁਮਰਿ ਜਨ ਮੁਵਿਗੋਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉ ਮਰ
ਜਾਵਾ ਹਿੰਦੂ ਮਾਗਊ ਮਾਸ ਮਖਾਨੁ ਮੁਜਲਮ

ਣਾਸੁਅਰਹੁਸਭਿਰੀਦਾਵਿਅਜੁ ਸਸਹੁਰਾਪਾਰਿ ੩੪੮
ਜਾਵਈਐਪਾਣੀਮਦਰਾਜੁ ਸਸਹਾਨਖਾਈਚੁ
ਹੜਾਮਾਇਅੰਮੁਹਤਾਜੁ ਅਜਿਉਮਿਠੈਮਖੀਮਰੈ
ਤਿਸੁਹੋਇਅਕਾਜੁ ਅਤਿਓਧਰਮਸਾਲਵੀਝਾ
ਕਹੈਦਿਹੁਖੀਰੂਪਾਜੁ ॥੧੨॥ ਪਰਾਦੁਹੇਲਾਜ
ਗਾਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਦਰਿਝਾਕਾ ਸੁਇਨੈਨੋਹਥੁ
ਪਾਇਦਾਹੋਇਵੀਵੈਖਾਕਾ ਅਇਠਮਿਤਪੁਤਭੁ
ਇਰਾਵਿਹਰਨਿਸਭੁਸਾਕਾ ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁ

ਸਰਾਪੁਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਪਾਕਾ ॥ ਵਤੈ ਮੁਤਰਿ ਰ
ਨਜਿਉ ਦਰਿ ਮਿਲੈ ਤਲਾਕਾ ॥ ਦੁਖ ਕੁਖ ਦਾਲ
ਦੁਖਣਾ ਦੇ ਜਕਾ ਮਉਤਾਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਵਿਗੜੈ ਚਾਟ
ਦੁਧ ਦਾ ਕਾਂਜੀ ਦੀ ਚੁਖੇ ॥ ਸਹ ਸਮਣਾ ਰੂਈ ਜਲੈ
ਚਿਣ ਗਾਗੀ ਧੁਖੇ ॥ ਬੁਰਾ ਵਿਣਾਹੈ ਪਾਣੀ ਮੇਖਉ
ਲਾਖ ਹੁਰੁਖੇ ॥ ਜਿਉਉ ਦਮਾਦੀ ਅਤੀ ਸਾਰੁਖਈ
ਰੋਗੁ ਮਨੁਖੇ ॥ ਜਿਉ ਜਾਲਿ ਪੰਖੇ ਰੁਠਾ ਸਤੇ ਚੁਗ
ਣਵੀ ਕੁਖੇ ॥ ਤਿਉ ਅਜ ਰੁਝਾ ਕਬੀਰੁ ਰਈ ਵਿਅ

ਪੰਦੇਸੁਖੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਉਚਰੁਤਾ ਕਭੀਰੁ ਰਦੀਚਖੁ ੨੪੯
ਲਗੇਚਖੀ ॥ ਹੋਇਦੁਕਧਾਨਿਕਥੇਕੁਜਨੁਮਿ
ਲਿਮਖੀ ॥ ਰਾਤਿਸੁਖਾਲਾਕਿਉਸਵੇਤਿਨੁਅੰਦ
ਰਿਅਖੀ ॥ ਕਖਾਦਬੀਅਗਿਜਿਉਓਹੁਰਹੈਨਰ
ਖੀ ॥ ਭਾਕੁਤਕਾਈਅੰਭਾਕਵਾਲੁਕਾਰਿਕੁਖਅਭ
ਖੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਗੁਰਸਿਖਾਲਖੀ ॥ ੧੫ ॥
ਜਿਉਪੁਣਖਾਧੀਲਕਵੀਵਿਨੁਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀ ॥
ਜਾਣੁਗੁਰਾਵਾਖੇਤਾਵਿਚਿਨਿਰਜੀਤੁਪਗਾਣੀ ॥ ਜਿ

ਓਧੁਅਰਝੁਕੁਵਾਲਦੀਕਿਉਵਰਸੇਪਾਣੀਜਿ

ਓਥਣਗਲਵਿਚਿਬਕਰੀਦੁਹਿਦੁਧਨਆਣੀ

ਘਾਕੇਅੰਦਰਿਝਾਕਵਾਲੁਤਿਸੁਕਿਆਨੀਸ

ਣੀਜਿਉਚੰਮੁਚਟੇਗਾਇਮਾਹਿਓਹੁਕੁਰਮਿਕੁਲ

ਣੀ॥੧੬॥ਗੁਛਾਹੋਇਧਿਕਾਨੁਆਕਿਉਵਰੀਅੰ

ਦਾਖੇਅਕੇਕੇਗੀਖਖਰੀਕੋਈਅੰਬੁਨਆਖੇ॥

ਗਹਣੇਜਿਉਜਰਪੋਸਦੇਨਹੀਸੁਇਨਸਾਖੇ॥੮॥

ਟਕਨਪੁਜਨਿਹੀਰਿਅਓਇਕੁਰੇਬਿਅਖੇ॥੯॥

ਓਲੇਦਿਸਾਨਿਛਾਹਿਦੁਖਸਾਦਹੁਗੁਣਗਾਖੇ॥ ੩੫०
ਤਿਉਸਾਧਅਸਾਧਪਰਖੀਅਨਿਕਰਤੂਤਿਸੁਭਾਖੇ॥
੧੧॥ ਸਾਦੇਪੀਲੇਪਾਨਹਹਿਉਇਵੇਲਹੁਤੁਟੇ॥
ਚਿਤਮਿਤਾਲੇਫੇਫੇਲੇਫੇਲਾਬਿਰਖਹੁਛੁਟੇ॥ ਕ
ਬਹੁਰੇਹੀਕੂਸਲੀਦੇਚਾਵਲਚੁਟੇ॥ ਚੂਨਾਦਿਸੇ
ਉਜਲਾਦਹਿਪਬਰਕੁਟੇ॥ ਅਪੁਰਾਵਾਇਸਾਮਾ
ਇਮਿਲੁਰੀਗੁਚੀਚਵਹੁਤੇ॥ ਤਿਉਚਹੁਵਰਨਾ
ਵਿਚਿਸਾਧਿਹਨਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਹਜੁਟੇ॥ ੧੧੫॥ ਚ ० ०

ਕਰਸਭੁਸਦਾਇਵੇਸਾਹਿਬਦਰਬਾਰੇ॥ਨਿਵ
ਨਿਵਕਰਨਿਜੁਹਾਰੀਆਸਭੁਸੈਹਥੀਆਰੇ॥
ਅਜਲਸਬਾਹਿਬਾਫਾਇਵੇਬੋਲਬੋਲਨਿਭੁ
ਰੇ॥ਗਲੀਏਤੁਰੇਨਚਾਇਵੇਗਜਗਾਹਸਦਾਰੇ॥
ਰਣਦਿਚਿਪਾਇਆਜਾਣੀਅਨਿਜੋਧਭੁਜਣ
ਹਾਰੇ॥ਤਿਭੀਸਾਂਗਿਸਿਫਾਪਨਿਸਨਸੁਖਾਬੇਖੁ
ਖਹਤਿਆਰੇ॥੧੯॥ਜੇਮਾਹੋਵੇਜਾਰਨੀਕਿਉ
ਖੁਤੁਪਤਾਰੇ॥ਗਾਈਆਣਕੁਨਿਗਲਿਅਪੇਟੁ

ਪਾਛਿਨਮਾਰੇ ਜੇਪਿਰੁਬਹੁਘਰਹੀਢਣਾਸਤੁ ੩ ੫੧
ਰਖੇਨਾਰੇ ਅਮਰੁਚਲਾਵੇਚੀਮਦੇਚਾਕਰਵੇ
ਚਾਰੇ ਜੇਮਦਪੀਤਾਬਾਮਣੀਲੋਇਲੁਝਾਇ
ਸਾਰੇ ਜੇਗੁਰਸਾਂਗੁਵਰਤਦਾਸਿਖੁਸਿਦਕੁਨ
ਹਾਰੇ ॥੨੦॥ ਧਰਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੜਕੁਏਚਾ
ਲਕਮੀਦੇ ਝਖੜਾਏਤਰਵਰਾਸਰਬਤਹ
ਲੀਦੇ ਭੂਵਿਲਗੇਭੀਜਾਕੁਵਿਚਿਸਭੁਘਾਹ
ਜਲੀਦੇ ਹੜਾਏਕੀਨਿਥੀਮੀਅਨਿਦਰੀਆਉ

੧੫
ਵਹਿਦੇ ਅੰਬਰਿ ਪਾਟੇ ਬਿਗਲੀ ਕੂੜਿਆਰ
ਕਰੰਦੇ ਸਾਂਗੋ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਤ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਬੀ
ਦੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਮਾਪੁ ਤੈਵਿ ਸੁਦੇ ਤਿਸ ਤੇ ਕਿਸੁ ਪਿ
ਆਗਾ ਜੇ ਘਰੁ ਭੰਨੈ ਪਾਹੁ ਕਉ ਟੁਰਖ ਟੁਰ
ਬੇੜਾ ਭੇਬੈ ਪਾਤਣੀ ਕਿਉ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਾ ਆਗੂ
ਲੇਉ ਝੜਪਵੇ ਕਿਸੁ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿਖੇ
ਤੈ ਪਾਇਵਾ ਕੋਲੈ ਨਸਾਰਾ ਜੇ ਗੁਰੁ ਭਰ
ਮਾਏ ਸਾਂਗੁ ਕਹਿ ਕਿਆ ਸਿਖੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥

ਜਲਵਿਚਿ ਕਾਗਦਲੁਣੁ ਜਿਉ ਘਾਅਚੇ ੩੫੨

ਪੜ੍ਹਿਆਏ ਾਵੀਵੇਵਟੀਤੇਲੁਦੇਸਭੁਗਾਤਿਜ

ਲਾਏ ਾਵਾਇਸੰਭਲਾਜਿਉਡੋਰਫਡਿਗੁਡੀਉਡਾ

ਏ ਮੁਹਾਵਿਚਿਗਰਬੁਦੁਗਾਰੁਪਾਇਜਿਉਸਪੁ

ਲੜਾਏ ਾਗਜਾਫਿਰੈਫਕੀਰੁਹੋਇਸੁਣਿਦੁਖ

ਮਿਟਾਏ ਸਾਂਗੈਅੰਦਰਿਸਾਬਤਾਜਿਸੁਗੁਰੂਸਹਾ

ਏ ॥੨੩॥੨੪॥

ਪੇਤੀਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੀਰਥ

ਮਝਿਨਿਵਾਸੁਹੈਬਗੁਲਾਅਪਤੀਣਾ ਲਵੈ
ਬਬੀਹਾਵਰਸਦੇਜਲੁਜਾਇਨਪੀਣਾਵਾਂਸੁ
ਬੁਰੀਧੁਨਹੋਵਈਪਰਮਲਸੀਗਿਲੀਣਾਘੁ
ਘੁਸੁਧੁਨਬੁਝਈਕਰਮਾਵਾਹੀਣਾਨਾਭਿਕਬੁ
ਗੀਮਿਰਗਾਵੇਵਤੋਭੰਗੀਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਮੁਹਿਕਾਲੇਮੀਣਾ॥੧॥ ਨੀਲਾਗੀ
ਦੇਮਟਾਵਿਚਿਪੈਗਿਵਰੁਹੰਤਾਜੇਗਲਾਮੀ
ਵਰਿਜਾਇਕੋਪਖੰਡੁਕਮੰਤਾਵਰਿਸੇਵੈਮਿ

ਰਗਵਲੀਹੋਇਬਰੈਅਵਤਾ ਕਰੈਹਕੁਮਤਿ
ਅਗਲੀਕੂੜੈਮਦਿਮਤਾ ਬੋਲਣਿਪਾਜੁਓਪਾ
ਕ੍ਰਿਅਮਾਜਿਉਮੁਲੀਪਤਾ ਤਿਉਦਰਗਾਹਮੀਣ
ਮਾਗੀਅੇਕਾਰਿਕੂੜੁਕੁਪਤਾ ॥੨॥ ਚੇਰੁਕਰੈਨਿਤ
ਚੇਰੀਆਥਕੁਕਿਦੁਖੁਭਾਗੀ ਨਕੁਕੀਨੁਫਕੁਵਦੀ
ਮੇਰਾਵੇਪਰਨਾਗੀ ਅਓਪਟਰੁਧੇਮਿਰਗ
ਜਿਉਦਿਤੁਹਾਰਿਜੁਹਾਗੀ ਲੀਕੁਹਲਿਨ
ਆਵਈਪਰਵੇਲਿਪਾਮਾਗੀ ਵਗਾਨਿਹੋਵਿ

੩੫੩

ਨਿਕੁਤੀਆਮੀਏ ਸੁਰਦਾਗੀ ॥ ਪਾਪਹੁਮੁਲਿਨਤਰੀ
ਅੰਤੁਇਅੰਤਿਖੁਆਗੀ ॥੩॥ ਚਾਨਣਿਚੰਦਨਪੁ
ਜਈਚਮਕੈਟਨਾਣਾ ॥ ਸਾਇਰਬੁੰਦਬਰਾਬਰੀ
ਕਿਉਆਖਿਵਖਾਣਾ ॥ ਕੀੜੀਇਕੁਨਾਅਪਵੈਕੁ
ਕੁਤਿਸੁਆਣਾ ॥ ਨਾਨੇਹਾਲੁਵਖਾਣਦਾਮਾਪਾਸਿ
ਇਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿਤੂਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਆਵੇਪਿੰਡੁ
ਪਰਾਣਾ ॥ ਮੁਢਹੁਪੁਬਹੁਮੀਣਿਆਤੁਧੁਜਮਪੁਰਿ
ਜਾਣਾ ॥੪॥ ਕੇਹਾਂਵਿਸੈਓਜਲਾਮਸੁਅੰਦਰਿਚਿਤੈ

ਹਰਿਅਤਿਲੁਬੁਆੜਾਜਿਓਫਲੁਕੀਮਨਕਿ ੩੫੪

ਤੈ ਜੇਹੀਕਲੀਕਨੇਰਦੀਮਨਿਤਨਿਦੁਹੁਭਿ

ਤੈ ਪੇਸੁਦਿਸਾਨਿਰਗੁਲੇਮਰੀਐਮਗਲਿਤੈ

ਖਰੀਸੁਆਲਿਓਵੇਸੁਆਜੀਅਬਜਾਇਤੈ

ਬੋਟੀਸਿਗਤਿਮੀਣਿਅਦੁਖੁਦੇਦੀਮਿਤੈ॥੫॥

ਬਧਿਕੁਨਾਦੁਸੁਣਾਇਕੋਜੇਓਮਿਰਗਾਦਿਣਾ

ਹੈਝੀਵਰੁਕੀਡੀਆਸੁਲਾਇਜਿਓਮਛੀਫਹੈ

ਕਵਲੁਦਿਖਾਲੈਮੁਹੁਖਿੜਾਇਕੁਦਰੇਵੇਸਾਹੈ

ੴ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋਤਿਪਤੰਗਨੋ ਦੁਰਜਨ ਜਿਉਦਾ
ਹੈ ਕਾਲੂਰੂਪ ਹੋਇਹ ਸਤਨੀ ਮੈ ਗਲੁਓ
ਮਾਹੋ ॥ ਤਿਉਨ ਕਟਪੀਥੁ ਹੈ ਸੀਟਿ ਮਾਮਿਲਿ
ਨਰਕ ਨਿਬਾਹੈ ॥੬॥ ਹਰਿਚੰਦਉ ਗੀਦੇਖ
ਕੋਕਰ ਦੇਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਲਵਿਚਿਤਪਨਿ
ਕੁਠੀਆ ਕਿਉਲਹੈ ਪਿਆਸਾ ॥ ਸੁਹਣੇ ਰਜੁ
ਕਾਮਾਣੀ ਅੰਕਰਿਓ ਗਾਬਿਲਾਸਾ ॥ ਛਾਇਆ
ਬਿਰਖਨ ਹੋ ਬਿਰੁਪੁਜੈ ਕਿਉ ਆਸਾ ॥ ਬਾਜੀ

ਗਰਦੀਖੇਰੁਜਿਓਸਭਕੁਰੂਤਮਾਸਾ ਰੁਲੇ
 ਜੁਸੀਗਤਿਮੀਟਿਅਓਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ॥੧॥
 ਕੋਇਲਕਾਓਰਲਾਈਅਨਿਕਿਓਰੋਟਨਿ
 ਇਕੋਗਤਿਓਨਿਦਕਜਾਗਿਜਾਣੀਅਨਿ
 ਬੋਲਬੋਲਨਿਫਿਕੋਬਗੁਲੇਹੀਸਬਰਾਬ
 ਰੀਕਿਓਮਿਕਾਨਿਮਿਕੋਗਤਿਓਬੇਮੁਖਚੁ
 ਟਿਕਦੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਲੇਟਿਕੋਗਕਿਅਨੀ
 ਸਾਣੀਮੀਟਿਅਓਟਸਾਲੀਸਿਕੋਸਿਰੇਸਿ

ਰਿਪਹਵੀਮਾਗੀਅਨਿਓਇਪੀਗਫਿਟਿਕੇ
੨੮॥ ਗਤੀ ਨੀਗਰਖੇਲਦੇਸਭੁਹੋਇਇ
ਕਠੇ ਗਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕਰਿਸਾਂਗ
ਉਪਠੇ ਗਇਕਲਸਕਰਲੇਧਾਵਦੇਇਕ
ਫਿਰਦੇਨਠੇ ਗੀਕਰੀਆਹਾਲੇਭਰਨਿ
ਓਇਖਰੇਅਸਠੇ ਗਿਨਾਵਿਚਿਖੇਰੁਭਿਭੁ
ਦੇਘਰਿਘਰਨੇਰੁਠੇ ਗਵਿਣਗੁਣਗੁਰੂਸ
ਦਾਇਦੇਓਇਖੇਟੇਸਠੇ ੨੯॥ ਭੀਚਾਲੀਮਾਝੰਟ

ਲਾਟਿਚਿਬਾਗਾਦਿਸੀਦਾਸੋਟਾਮੁਦੁਪਤਾ ੩੫੬
ਲਿਜ਼ਿਬਹੁਗਾਰਬੁਕਰੀਦਾਪਤਸਪਤ
ਲੋਸੋਹਣੇਦਿਸਥਾਹੁਬਣੀਦਾਫੁਲਰਤੈਫ
ਲਬਕਬਕੇਹੋਇਅਫਲੁਫਲੀਦਾਸਾਦਾ
ਤੋਤਾਚੁਹਚੁਹਾਤਿਸੁਦੇਖਿਕੁਲੀਦਾਸਪਛੇ
ਦੇਪਛੁਤਾਇਦਾਓਹੁਫਲੁਨਲਹੀਦਾ।੧੦।ਪੇ
ਨੋਪੀਜੇਕਪੜੇਪੁਰਸਾਦਾਫੇਸਾਮੁਛਾਦਾੜੀ
ਸੋਹਣੀਬਹੁਦਰਬਲਫੇਸਾਸੋਹਬੀਆਰੀ

ਸੁਰਮਾਪੰਚੀਪਰਵੇਸੁ ਆਹੁਦੜਦੀਬਾ
ਨਦਿਚਿਜਾਣੈਸਭੁਦੇਸੁ ਘਰਭਨਗਣਿਪੁਰ
ਖਤਵਿਣਿਕਾਮਣਿਕਿਕਰੇਸੁ ਵਿਣੁਗੁਣੁ
ਗੁਰੂਸਦਾਇਦੇਕਉਣੁਕਰੈਅਵੇਸੁ ॥੧੧॥ਗ
ਣੀਜੇਸਹੁਪਾਈਅੰਤਤਾਕਿਉਫਾਸੈਸਿਣੇ
ਨਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪੇਕਾਉਗੁਹਗਿਰਾਸੈਜੋ
ਰਾਵਗੀਨਾਜਪਈਸੀਹੁਸਹਾਵਿਣਾਸੈ
ਗੀਤਕਾਵਿਤਨਾਭਿਜਈਭਟਭੇਖਉਦਾਸੈ

ਜੋ ਬਨਿ ਰੂਪ ਨ ਸੋਹੀ ਅੰਗੁ ਕਉ ਭਵੁ ਰਾਸੇ ॥ ੧੧ ॥

ਅਵਤਾਰੁ ਸੇਵਾ ਦੇਹਾ ਗਣੀ ਪਰਮਿ ਲੋਨ ਹਾਸੇ ॥ ੧੨ ॥

ਸਿਰਤੁ ਲਵਾਏ ਪਾਣੀ ਅੰਗੁ ਮਾਗਿ ਦੁਖੁ ਹੋ

ਅਸੀਸੁ ਸਾਣੀ ਜੇ ਮਿਲੇ ਵਿਚਿ ਖਡਾ ਚੂਹੇ ॥

ਮਿਲੇ ਨਵਰੀ ਮਾਰਜਾ ਬਿਸੀ ਮਰਦਿ ਹੁਲੂ ਹੋ

ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਵਰਤੀ ਅੰਗੁ ਖਰਬੁ ਰਭ ਸੁਹੇ

ਕੰਦ ਮੂਲ ਚਿਤੁ ਲਾਣੀ ਅੰਗੁ ਅਣੀ ਮੜਵਣੁ ਧੁ

ਹੋ ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਉ ਪਰਦਿ ॥

ਬੁਧੇ ॥੧੩॥ ਮਿਲੇ ਨਤੀ ਰਬ ਨਾ ਤਿਆ ਰੁੰਡਾ ਜ
ਲਵਾਸੀ ਵਾਲਵਧਾਇ ਮੇ ਪਾਈ ਮੇ ਵੜ
ਜਟਾ ਪਲਾਸੀ ਨੰਗੇ ਗਹਿ ਮਾਜੇ ਮਿਲੇ ਵ
ਇ ਮਿਰਗ ਉਦਾਸੀ ਕੁਸਮ ਲਾਇ ਜੇ ਪਾਈ
ਮੇ ਖਰਖੇ ਹਨਿ ਵਾਸੀ ਜੇ ਪਾਈ ਮੇ ਚੁਪਕੀ
ਤਿਆ ਪਸੁ ਮਾਜੜ ਹਾਸੀ ਵਿਣੁ ਗੁਰਮੁ
ਕਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਗੁਰਮਿ ਲੇਖ ਲਾਸੀ ॥੧੪॥
ਜੜੀ ਬੂਟੀ ਜੇ ਜੀਵੀ ਮੇ ਕਿਉ ਮਰੈ ਧਨੰਤਰ

॥ ਤੰਤਮੰਤਬਾਜੀਗਾਰਾ ॥ ਇਕੁਦਹਿਹਿਦਿਸੰਤ ॥ ੨੫੨ ॥
ਰੁਗੁਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਾਣੀਐਕਾਜਟਿਬੈਸਿਤਰੁ
ਸਿਲੈਨਵੀਰਾਰਾਧੁਕਾਰਿਫਗਚੋਰਨਅੰਤ
ਰੁਸਿਲੈਨਰਾਤੀਜਾਰਾਅੰਅਪਾਧਭਵੰ
ਤਰੁਗਵਿਣੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਮਰੰਤਰੁਗੁ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪੀਵੁਧਕਾਇਅਚੂਹਿ
ਅਗਾਇਬਿਣੀਪਾਣੀਐਅਤਾਪਕਾਇਅ ॥
ਮੰਖੀਅਪਿਅਅਮੰਦਰਿਨਾਈਐ ॥ ਸੁਤਕੁ

ਲਹੇ ਨ ਕੀਤਾ ਆਕਿਉ ਝੁਥਿ ਲਘਾਈਐ॥
ਸਾਵਣਿ ਰਹ ਨਿਭੁ ਭੀਰੀ ਆਂਜੇ ਪਾਰਿ ਵਸਾਈ
ਐ ਕੂਜਰੀ ਆਵੇ ਸਾਖਾ ਵਿਚਿ ਜਿਉ ਜੁਹਿ
ਪਰਾਈਐ॥ ਟਿਟੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਟਿਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ॥ ੧੬॥ ਜੇ ਖੁਬੀ
ਬਿਡਾ ਬਹੈ ਕਿਉ ਹੋਇ ਬਜਾਜੁ ਕੁਤੇ ਦੇਗ
ਲਿਵਾਸਣੀ ਨ ਸਰਾਫੀ ਸਾਜੁ ਰਤ ਨ ਮਣੀ
ਗਾਲਿ ਬਾਦਰੈ ਜਉ ਹਰੀ ਨ ਕਾਜੁ ਗਾਵ

ਹੁਚੀਦਾਨਿਲਦੀਅੰਨਹਿਗਾਧੀਗਾਜੁਜੇ ੩੫੬
ਮੱਖੀਮੁਹਿਮਕੜੀਕਿਉਹੋਵੇਬਾਜੁਸਚੁਸਚੁ
ਵਾਕਾਢੀਅੰਨਕੁੜਕੁੜਾਪਾਜੁ ੧੧ ॥ ਅੰਨ੍ਹਣਿ
ਪੁਤੁਗਵਾਢੀਕੁੜਾਵਾਮਾਣੁ ॥ ਪਾਲੀਚ
ਉਣਾਚਾਰਦਾਪਾਰਿਵਿਤੁਨਜਾਣੁ ॥ ਬਦਰ
ਸਿਰਵੇਗਾਰੀਅੰਨਿਰਧਨੁਹੋਗਾਣੁ ॥ ਜਿਉ
ਕਾਰਿਰਖਾਖੇਤਵਿਚਿਨਾਹੀਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਰ
ਪਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਮੁਰਖੁਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਅਣਹੋਰੁ ॥

ਆਪੁਗਣਾਇਦਾਓਹੁਵਡਾਅਜਾਣਾ॥੧੮॥

ਕੀੜੀਵਾਕਿਨਬੀਮੀਅੰਹਸਤੀਦਾਭਾਰੁ

ਹਥਮਰੋੜੈਅਖੁਕਿਉਹੋਵੈਸੀਹਮਾਰੁਅਛ

ਰਡੰਗੁਨਪੁਜਈਬਿਸੀਅਰੁਬੁਰਿਆਰੁ

ਚਿੜੇਲੱਕਮਕਉਕੁਆਕਿਉਹੋਇਸਿਕਾ

ਗੁਜੇਜੁਅਸਓੜੀਸਿਜਗੀਰਾਜਾਨਭਤਾ

ਗੁਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦਾਓਹੁਵਡ

ਗਵਾਰੁ॥੧੯॥ਪੁਤੁਜਣੈਵਕਿਕੋਠਡੀਬ

ਹਰਿਜਗੁਜਾਣੈ ਧਨੁਧਰਤੀਵਿਚਿਦ ੩੬੦
ਬੀਅੰਮਸਾਕਿਪਰਵਾਣੈ ਫਾਟਫਾਟਾਉ
ਆਖਦੇਵੁਰੈਇਵਾਣੈ ਸਭੁਕੋਸੀਸੁਨਿਫਾ
ਇਦਾਚਕ੍ਰਿਅੰਚਵਾਣੈ ਗੋਰਖਦੇਗਾਲਿਗੋ
ਦੜੀਜਗੁਨਾਥਫਖਾਣੈ ਗੁਰਪਰਚੇਗੁ
ਰੁਆਖੀਅੰਸਚੁਸਚਿਸਿਫਾਣੈ ॥੨੦॥ਹਉ
ਅਪਹਾਧੀਗੁਨਹਗਾਰੁਹਉਬੇਖੁਖਮੰਦਾ
ਚੋਰੁਜਰੁਜੁਆਰੁਹਉਪਰਘਰੁਜਹੰਦਾਨੀ

ਦਕੁਦੁਸਤੁਹਰਾਮਖੋਰੁਰਗੁਦੇਸੁਰਗੀਦਾ
ਕਾਮੁਕੋਧੁਮਦੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਕਰੀਦਾ
ਬਿਸਾਸਿਘਾਤੀਅਕਿਰਤਿਘਣੁਮੋਕੋਨਰ
ਖੰਦਾਸਿਮਰੁਮੁਰੀਦਾਢਾਢੀਆਸਤਿਗੁ
ਰੁਬਖਸਿਦਾ ॥੨੧॥੩੬॥

ਛਤੀਹਾ

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

੨ ਇਕੁਕਦਾਉਪਸਾਉਕਾਰਿਭੀਅੰਕਾਰਿ

ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤੀ ਵਿਛੋੜੇ ੩੬੧
ਕਿਕੋ ਵਿਣੁ ਬੀਮਾ ਅਗਾ ਸੁਰਹਾਇਆ ਜਲ
ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਰਖੀ ਅਨੁ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨੀ
ਰੁਧਰਾਇਆ ਕਾਰੋ ਅੰਦਰਿ ਅਗਿ ਧਰਿ
ਅਗੀ ਹੋਵੀ ਸੁਫਲੁ ਫਲਾਇਆ ਪਉਣੁ
ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੀ ਤਿਨੇ ਵੇਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅ
॥ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਅਸੁ ਸਾਤ ਕੋ ਬਹਾ ਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ
ਸੁਭਿ ਪਾਇਆ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਚਲਤੁ ਦਰਤਾ

ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਦਾਰੂਪਕਾਰਿਸੁਰ
ਜੁਚੰਦੁਚਰਗਬਲਾਇਆ ਰਾਤੀਤਾਰੇਚ
ਮਕਦੇਘਰਿਘਰਿਵੀਪਕਜੋਤਿਜਗਾਇ
ਆਸੁਰਜੁਏਕੰਕਾਰੁਦਿਹਿਤਾਰੇਵੀਪਕਰੁ
ਪੁਲੁਕਾਇਆ ਲਖਦਰੀਆਓਕਵਾਉਦਿ
ਚਿਤੋਲਿਅੰਤੋਲੁਨਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆਓ
ਅੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਜਿਸੁਪਰਵਦਗਾਰੁਅਪਾ
ਰੁਅਲਾਇਆ ਸਾਬਿਗਾਤਿਗਾਤਿਅੰਤਿ

ਅਗਮਹੈ ਅਕਥਕਥਾਨਹਿ ਅਲਖੁਲਖਾ ३੬੨
ਇਆ ਸੁਣਿਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਅੰ

॥੨॥ ਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰੰਜੁਗਜਲਥਲਤ
ਰਵਰਪਰਬਤਸਾਜੇ ਗਤਿਨਲੋਅਚਉਦਹ
ਭਵਨਕਰਿਇਕੀਹਬਹਮੰਡਨਿਵਾਜੇ ਆਚੰ
ਰੇਕੀਤਾਦੀਪਸਤਨਉਖੰਡਹਦਿਸਿਵਜਨਿ
ਵਾਜੇ ਗਇਕਸਾਇਕਸਖਾਣਿਵਿਚਿਇਕੀ
ਗਇਕੀਹਲਖਉਪਾਜੇ ਗਇਕਤਇਕਤਜੁਨੀ

ਦਿਚਿਜੀਅਜੀਤਅਣਗਣਤਬਿਗਾਜੇ
ਰੂਪਅਨੂਪਸਰੂਪਕਰਿਰੰਗਾਬਿਰੰਗਤਰੰ
ਗਅਗਾਜੇ ਘਉਣਪਾਣੀਘਰੁਨਉਦਰ
ਵਾਜੇ ॥੨॥ਕਾਲਾਧਉਲਾਰਤੜਾਨੀਲਾ
ਪੀਲਾਹਰਿਆਸਾਜੇ ॥ਰਸਕਸਕਰਿ
ਦਿਸਮਾਦੁਸਾਦੁਜੀਭਹੁਜਾਪਨਿਖਾਜਾਅ
ਖਾਜੇ ॥ਮਿਠਾਕਉੜਾਖਟਤੁਰਸੁਫਿਕਾਸ
ਉਸਲੁਟਾਛਾਜੇ ॥ਰੀਧਸੁਰੀਧਅਵੇਸੁਕ

ਰਿਚੋਆਚੀਦਨੁਕੇਸਰਕਾਜੇ। ਮੇਦੁਕਥੁਰਿ ੩੬੩
ਖਾਨਫੁਲਅੰਬਰਚੂਰਕਪੂਰਅੰਦਾਜੇ। ਰ ।
ਗਨਾਦਸੀਬਾਦਬਹੁਚਉਦਹਾਵਿਦਿਆ
ਅਨਹਦਗਾਜੇ। ਲਖਦਰੀਆਉਕਰੋਕਿਜ
ਹਾਜੇ। ੪। ਸਤੁਸਾਸੁੰਦਅਥਾਹਕਾਰਿਰਤਨ
ਪਦਾਰਥਭਰੇਭੰਗਾਰਾ। ਮਹੀਅਲਖੇਤੀ
ਅਉਖਦੀਛਾਦਨਭੋਜਨਬਹੁਬਿਸਥਾਰਾ
ਤਰਵਰਛਾਇਆਫੁਲਫਲਸਾਖਾਪਤਮੁ

ਲਬਹੁਤਾਰਾ ਪਰਬਤ ਅੰਦਰਿ ਅਸਟਧਾਰੁ
ਲਾਲਜਵਾਹਰਿ ਪਾਰਸ ਪਾਰਾ ਚਉਹਾਸੀ
ਹਲਖੋਜੋ ਨਿਦਿ ਚਿਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦਿਛੁੜੇ
ਵਡੁ ਪਰਦਾਰਾ ਜੀਅ ਨੁਜੀਵਨੁ ਮਹਨਦਿ
ਚਿਤੁਦਜਲ ਪੁਰੁਤਾਰਾ ਇਹ ਜਾਰਾ ਮਾਣੁ
ਸਦੇਹੀ ਪਾਰਉਤਾਰਾ ਪਾ ਮਾਣਸ ਜਨ ਮੁਦੁ
ਲਿਖੁ ਹੋਇ ਟਿਕੰਗ ਰਛੁ ਲੁਦੇਹੀ ਛਾਰਾ
ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਰਿ ਪੁਤਲ ਉਰੈ ਨ ਪਉਣੁ ਖੁਲੇ

ਉਦੁਆਰਾ ਅਗਨਿਕੁੰਡ ਵਿਚਿ ਰਖਿਅਨੁ ੩੬੪

ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਾਹਿ ਉਦਰੁ ਮੰਝਾਰਾ ਕਰੈ ਉਰ

ਧਤਪੁਗਰਭ ਵਿਚਿ ਚਸਾਨ ਵਿਸਰੈ ਸਿਰ

ਜਣਹਾਰਾ ਦਸੀ ਮਹੀਨੀ ਜੀਅਿਆ ਸਿਮ

ਰਣ ਕਰੀ ਕਰੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਮ ਦੋ ਮਾਇ

ਅਮੋਹਿਅਨ ਦਰਿਨ ਮਾਏ ਰਖਣਹਾਰਾ

ਸਾਹੁ ਵਿਛੁੜਿ ਮਾਫਣ ਜਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਰੋਵੈ

ਰਤਨੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਅਨੇਰੁ ਗੁਬ ॥

ਗਾ ਚਹੁਰੇਵੇਦੁਖਾਅਪਣਾਹਸਿਹਸਿਗਾਵੈ
ਸਭੁਪਰਦਾਹਾ ਸਭਨਾਮਨਵਧਾਈਆਹੁ
ਣਤੁਣਨਕਾਰੁਣਤੁਣਕਾਰਾ ਨਾਨਕਿਦਾ
ਦਕਿਸੋਹਿਲੇਵੇਨਿਅਸੀਸਾਬਾਝਪਿਆਹੁ
ਚੁਖਹੁਬਿਦਕਾਬਿਦਕਾਰਿਬਿਦਹੁਕੀਤ
ਪਰਬਤਭਾਰਾ ਸਤੁਸਿਤਖੁਦਾਇਆਧਰਮੁ
ਅਰਥੁਸੁਗਾਰਥੁਦਿਸਾਰਿਦਿਸਾਰਾ ਕਾਮ
ਕੋਧਦਿਰੋਧਦਿਚਿਲੋਭੁਮਹੁਧੋਹੁਅਹੰਕਾ

ਗਾ ਮਹਾਜਾਲਫਾਥਾਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹੋਇਸੁ ॥ ੩੬੫

ਚੇਤੁਅਚੇਤੁਇਵਅਖੀਰੋਦੀਅੰਨਹੋਆਵੇ

ਗੀਮਿਤੁਨਜਾਣਦਾਰੂਇਣਮਾਓਸੁਭਾਓਸ

ਮੇਆਬੋਲਾਕੀਨੀਹੋਦਈਜਸਅਪਜਸ

ਮੋਹਧੋਹਨਸੇਆਗੁਗਾਜੀਭਿੱਠੋਹੋਦੀਅੰਦੁਧ

ਦਿਚਿਦਿਸੁਘੋਲਿਮੁਰਿਚੋਆਸਦਿਹੁਅੰ

ਮਿਤੁਸਮਸਾਰਿਪੀਅੰਮਰਣਜੀਵਣਆਸਤਾ

ਸਨਢੇਆਸਰਪਅਗਨਿਵਾਲਿਹਭੁਪਾਇ

ਕਰੈ ਮੋਰ ਬੁਧ ਕਰਿ ਖਲੋਆ ਸਮਝੈ ਨਹੀ
ਟਿਬਾਟੇਆ ॥ ੮ ॥ ਲੁਲਾਪੇਰੀ ਰੋਵਈ ਟਿਗੰ
ਮਾਰਿ ਨਉ ਟਿਖਲੋਆ ਹਥੋ ਹਥ ਨ ਚਾਈ
ਮੇਆ ਸਾਬੀ ਹਾਰੁ ਪਰੇਆ ਭਿਦ ਮੁਠਿ ਕ
ਤਿਨ ਆਵਈ ਵੇਹ ਬਿਦੇਹ ਨ ਨ ਫਾਨਿ ਰੋਅੰ
ਹਗਵੁ ਭਵ ਛੁਣਾ ਰੋਗ ਸੋਗਾ ਵਿਚਿ ਛੁਣਾ
ਆਰੋਆ ਘੁਟੀ ਪੀਮੇਨ ਭੁਜੀ ਹੋਇ ਸਪ
ਹੁਰਖਿ ਮਝਾ ਮਦਖੋਆ ਗੁਣ ਮਵਗੁਣ

ਨਵੀਚਾਰਵਾਨਾਉਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਅਲੇਖ ॥ ੦੩੬੬
॥ ਸਮਸਾਰਿਤਿ ਸੁਹਬੀਅਰੁਸੀਜੋਆਮ ॥ ੮
ਆਤੁਪਿਤਾਮਿਲਿਨਿਮਿਅਸਾਵਤੀਉ
ਦਰੁਮੰਝਾਰੇ ਰਸਕਸਖਾਇਨਿਲਜਹੋਇ
ਛੁਹਿਛੁਹਿਧਰਣਿਧਰੈਪਗਧਾਰੇਧੇਇ
ਵਿਚਿਦਸਮਾਹਰਖਿਪੀੜਾਖਾਇਜਣੈ
ਪੁਤਾਪਿਆਰੇ ਜਣਿਕੋਪਾਲੇਕਸਟਿਕਰਿ
ਖਾਨਪਾਨਵਿਚਿਸੰਜਮਸਾਰੇ ਗੁੜਤੀਦੇ

ਇਪੀਆਲਿਦੁਧੁਟੀਫਟੀਦੇਇਨਿਹਾਰੇ
ਛਾਦਨਿਭੋਜਨਧੋਖਿਆਭੁਦਣਿਮੰਗਾਣਿ
ਪੜਾਨਿਚਿਤਾਰੇਪਾਧੇਪਾਸਪੜਾਇਆ
ਖਾਦਿਲੁਟਾਇਹੋਇਸੁਚਿਆਰੇਊਰਣਤੁ
ਹੋਏਭਾਰਊਤਾਰੇ॥੧੦॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਮਨੰਦ
ਦਿਚਿਪੁਤੈਦੀਕੁੜਮਾਈਹੋਈਰਹਸੀਅੰ
ਗਿਨਮਾਵਈਗਾਵੇਸੋਹਿਲੜੇਸੁਖੁਸੋਈ
ਗਵਿਗਸੀਪੁਤਵੀਆਹਿਅੰਘੜੀਲਾਵਾਂਗੰ॥

ਦਿਕੁ ਲੋਈ ਸੁਖਾ ਸੁਖੇ ਮਾਵ ਕੀ ਪੁਤ ਨਹੁ ੩੬੧
ਦਾਮੇ ਲੁਅ ਲੋਈ ਨਹੁ ਨਿਤ ਕੰਤ ਕਮੀਤੁ ਦੇਈ
ਦਿਹ ਰੋਹੁ ਹਿਸ ਸੁਦਿ ਗੋਈ ਲਖ ਭਿਪਕ
ਗਵਿਸਾਰ ਕੈ ਪੁਤ ਕਪੁਤਿ ਚੰਕੀ ਭਿਰਿ ਝੋਈ
ਹੋਵੈ ਸਰਵਣੁ ਦਿਹ ਲਾ ਕੋਈ ॥੧੧॥ ਕਾਮ
ਨਿਕਾਮਾਣਿ ਅਗੀ ਅੰਕੀਤੋ ਕਾਮਣੁ ਕੰਤ
ਪਿਆਰੇ ਜੀਸੇ ਸਾਈ ਦਿਸਾਰਿ ਅਮਾਪ
ਅਵੀਦਾ ਹਿਅੰ ਦਿਸਾਰੇ ਸੁਖਾ ਸੁਖਵੀ

ਵਾਹਿਅਸਭੰਨੁਸੀਜੋਗਵੀਚਰਾਂਵੀਚਾਰੇ
ਖੁਤੁਨੁਹੋਵਾਮੇਲੁਵੇਖਾਅੰਗਿਨਮਾਵਨਿਮਾ
ਪਿਉਵਾਰੇ ਨੁਹੁਨਿਤਾਮੰਤੁਕਾਮੰਤੁਦੇਇਮਾਪ
ਉਛੁਡਿਵਡੇਹਤਿਆਰੇ ਵਾਖਿਹੋਵੇਪੁਤਰੰ
ਲੇਮਾਪਅਵੇਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰੇ ਲੋਕਾਰ
ਹੋਇਵਡੇਕੁਚਾਰੇ ॥੧੨॥ ਮਾਪਿਉਪਰਹਰਿਨ
ਵਣਾਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਿਪੁਮਣਵਾਣੀਅ
ਪਿਉਪਰਹਰਿਕਰੈਤਪੁਵਣਖੰਡੁਭੁਲਾਣਿ

ਰੈਬਿਬਾਣੀ ਆਪਿਉਪਰਹਾਰਿਕਰੈਪੁਜਦੇ ੩੬੨
ਵੀਦੇਵਨਸੇਵਕਾਣੀ ਆਪਿਉਪਰਹਾਰਿ
ਸੁਣੇਦੇਦਭੇਦੁਨਜਾਣੈਕਥਾਕਹਾਣੀ ਆ
ਪਿਉਪਰਹਾਰਿਕਰੈਦਾਨੁਬੇਣੀਮਨੁਅਗਿਅ
ਨੁਪਰਾਣੀ ਆਪਿਉਪਰਹਾਰਿਵਰਤਕਾਰਿਅ
ਗਿਅਗਿਜੀਮੈਕੁਰਮਿਭੁਲਾਣੀ ਗੁਰਪਰਮੇ
ਸਰਸਾਰਨਜਾਣੀ ੧੩ ॥ ਕਾਦਰੁਮਨਹੁਦਿ
ਸਾਰਿਅਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਕਾਦਰੁਦਿਸੈ ॥

ਜੀਉਪੰਤੂ ਦੇਸਾਜਿ ਮਾਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਦੇਜਿ ਸੈ
ਕਿਸੈ ਅਮਖੀ ਮੁਹੁ ਨ ਕੁਕੰਨੁ ਦੇਇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਭ
ਦਾਤਿ ਸੁਤਿ ਸੈ ਅਮਖੀ ਦੇਖੈ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਮੁਹਿ ਕੰਨ ਸਾਰਿ ਸੈ ਨ ਕਿਵਾਸੁ ਹਥੀ
ਕਿਰਤਿ ਪੈਰੀ ਚਲਣੁ ਪਲੁਪ ਲੁਖਿ ਸੈ ਦ
ਲਦੀ ਦਨਹ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਾਸਗਿ ਰਾਸਿ ਸਮਾਇ
ਸਾਇ ਸੈ ਸਾਵੀ ਲਬੈ ਸਾਹਿਬ ਤਿਸੁ ਤੁਸੀ ਮ
ਲੁਸੈ ਦੇਹਿ ਸੈ ਲੁਣੁ ਪਾਇ ਕਰਿ ਮਾਟੈ ਮਸੈ

११४॥ ਦੇਹੀ ਦਿ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਈ ਨੀ ਦਭੁਖ ਤਿਹ ३੬੯
ਕਿਥੈ ਦਸੈ ਹਸਟੁ ਰਵਟੁ ਗਾਵਟਾ ਛਕੜੀ
ਕਾਰੁਖੀ ਖੁਰਟੁ ਦਸੈ ਆਲਕੁ ਤੈ ਅਗਵਾੜੀ
ਆਹਿ ਰੁਕੀ ਖੁਰਕਟੁ ਪਰਸ ਪਰਸੈ ਉਛੋਸ
ਹਉ ਬਾਸੀ ਆਚੁਟ ਕਾਰੀ ਤਾੜੀ ਸੁਣਿ ਕਿਸੈ
ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਹਰਖ ਸੇ ਗਜੇ ਗੁਭੇ ਗੁਦੁਖ
ਸੁਖ ਨ ਦਿਣੁ ਸੈ ਜਾਗਾ ਦਿ ਆਲਖੁ ਚਿਤਵ
ਣੀ ਸੁਤਾ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਧਸੈ ਸੁਤਾ ਹੀ ਬਰ

ਕ੍ਰਾਵਦਾ ਕਿਰਤਿ ਵਿਰਤਿ ਵਿਚਿ ਜਸਾ
ਪਜਸੈ ਗਤਿ ਸਨਾਅੰਦ ਰਿਪਣਾਤ ਰਸੈ ॥ ੧੫ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤਣਾ ਸਾਧਾਸਾ
ਧਸਿ ਗਤਿ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਸ ਜਾਮਦ
ਗਵਿਚਿ ਹੋਇ ਸੀਜੋ ਗੁਵਿਜੋ ਗੁਮੁਣਸੈ ॥ ਸ
ਹਸਕੁ ਬਾਣਨਾ ਵਿਸਰੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ
ਵਿਸਾਰਿ ਦਿਗਸੈ ॥ ਪਰਨਾਹੀ ਪਰਦਰਬ
ਹੇਤੁ ਪਰਨਿਦਾ ਪਰਪੰਚ ਰਹਸੈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ

ਇਸਨਾਨੁਤਾਜਿਕੀਰਤਨੁਕਥਾਨਸਾਧਧਰ ੩੧੦
ਸੈਕੁਤਾਚਉਕਚੜਾਈਅੰਚਕੀਚਟਟਿ
ਕਾਰਟਿਨਸੈਅਮਵਗੁਣਆਗਗੁਣਨ
ਸਰਸੈ ੧੬) ਜਿਉਬਹੁਵਰਨਵਣਾਸ
ਪਤਿਮੁਲਪੜਫਲਫਲਪਨੇਰੇ ਇਕੁਵ
ਰਨਬੈਸੀਤਰੇਸਕੁਨਾਅੰਦਰਿਕਾਰਿਦਾਰੇ
ਰੂਪਅਨੁਪਅਨੁਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਸੁਵਾਸੁ
ਚੰਗੇਰੇ ਫਾਂਸਹੁਉਠਿਉਪਠਿਕਾਰਿਜਾਣਿ

ਕਰੰਦਾ ਕੁਸਮੇਂ ਦੇਰੇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ ਗਉਂਟੀ ਸੁ
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਧਾਰਿ ਨਾਉ ਲਵੇਰੇ ਸਦੀ ਅਵੈ
 ਨਉ ਸੁਣਿ ਪਾਲੀ ਚਾਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਭ ਨਾਦ
 ਇਕ ਰੰਗ ਦੁਧਿ ਅਪਟ ਕਾਝੈ ਦੋਖੁ ਨ ਹੋਰੇ
 ਆਚਿ ਤੇ ਅੰਦਰਿ ਚੇਤੁ ਚਿਤ੍ਰੇਰੇ ॥੧੧॥ ਧਰਤੀ
 ਪਾਣੀ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫੁਲੀ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਚੰਗੀ
 ਆਤਿ ਲਫੁਲਾਵੇ ਸੀਰੀ ਮਾਲਿ ਪਤਿ ਤੁਖੁ
 ਤੁਫੁਲੇ ਲੁਘਵੇਰੀ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਅਨੇਰੁ ३੧

ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਅੰਧੇ ਤਨਿ ਅੰਧੁ ਅੰਧੇ ਗੀ ਸਭਿ ੩੧੧

ਅਰੁ ਤਿ ਬਾਰਹਾਂ ਵਿਚਿ ਸੁਰਜੁ ਇਕੁ ਨ ਘੁ

ਘੁਹੇ ਗੀ ਸਿਮਰਾ^{ਮਾਹ} ਟਿਕੁੰ ਜਾਧਿ ਅਨੁਕਛੁਪ

ਬਰਕੀਵੇ ਰਿਜਕੁ ਸਵੇ ਗੀ ਕਰਤੇ ਨੋ ਕੀ

ਤਾਨ ਚਿਤੇ ਗੀ ੧੯੧ ਘੁਘੁਚਾ ਮਚਾੜਿ ਕ

ਨੋ ਦਿਹੈ ਨ ਸੁਝੈ ਚਾਨਣ ਹੋਦੇ ਗਾਤਿ ਅਨੇ

ਗੀਵੇ ਖਦੇ ਬੋਲਿ ਕੁਬੋਲਿ ਅਬੋਲਿ ਖਲਦੇ

ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਨੇ ਗਾਤਿ ਦਿਹੁ ਸੁਰਤਿ ਦਿਹੁ ਦੇ

ਚ ਕੀਤੋ ਦੇ ॥ ਅਭਿਗੁਣ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਛੁਡਿ ਗੁ
ਣ ਪਰਹਿ ਹੀਰੇ ਫਟ ਕਪਰੇ ਦੇ ॥ ਨਾਭਿ ਸੁਜਾਖੇ
ਅੰਨਿ ਆਮਾਇ ॥ ਮਾਮਦ ਮਤ ਦਾ ਲੇਰੇ ਦੇ ॥ ਕਾਂਮ
ਕੋਧਾਇ ਰੋਧਾਇ ਚਿਚਾਰੇ ਪਲੇਭੁ ਰਿਭੁ ਰਿਧੋ
ਦੇ ॥ ਪਥਰੁ ਪਾਪ ਨ ਛੁਟ ਹਿਛੋ ਦੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬਲਾ
ਅੰਦਰਿ ਅਕਭਿਗਾਣ ਨਿਵਰਤੈ ॥ ਮੀਰਿ ਪਵੈ ਮੁਹਿ
ਮੋਆ ॥ ਪਾਤਿਟੈ ਦੁਧੁ ਦਾ ਹਿਚ ਲੇਪਿ ਤੋ ਕਾਲ
ਕੂਟ ਭਹੁ ਹੋਆ ॥ ਅਕਹੁ ਫਲੁ ਹੋਇ ਖਖੜੀ ਨਿ

੨੧੨
ਹਫਲੁਸੇਫਲੁਅਕਤਿਭੁਤੋਆਗਵਿਹੁਨ
ਸੇਅਕਦੁਧਤੇਸਪਿਖਾਧਾਖਾਇਅਕੁਨਿਰੋ
ਆਸੋਅਕੁਚਰਿਕੋਬਕਰੀਦੇਇਦੁਧੁਅੰ
ਮਿਤੁਮੁਹਿਚੋਆਸਪੇਦੁਧੁਪੀਆਣੀਅੰ
ਦਿਸੁਓਗਾਣੇਪਾਸਿਖੜੋਆਗੁਣਕੀਤੇ
ਅਵਗੁਣਕਰਿਢੋਆ॥੨੦॥ਕੁਹੋਕਸਾਈ
ਬਕਰੀਲਾਇਭੁਟੁਸੀਖਮਾਸੁਪਰੋਆਹਸਿ
ਹਸਿਬੋਲੋਕੁਹੀਦੀਖਾਧੇਅਕਿਹਾਭੁਇਹੁਰੋ

ਆਮਾਸੁਖਾਨਿਗਾਲਿਛੁਰੀਦੇਹਾਲੁਤਿਨਾਨੁ
ਕਉਣੁਅਲੇਆਜੀਭੇਰੀਦਾਟੁਕੁਆਖਉ
ਦੀਦਾਮੁਹੁਭੀਨਿਦਿਗੋਆਪਰਤਨਪਰਧ
ਨਪਰਨਿਦਾਕਾਰਿਹੋਇਦੁਜੀਭਾਬਿਸੀਅਰੁ
ਕੋਆਵਸਿਆਵੈਗੁਰੁਮੰਤਸਪੁਨਿਗੁਰਾਮ
ਨਮੁਖਸੁਣੈਨਜੋਆਵੇਖਿਨਚਲੈਅਗੇ
ਹੋਆ॥੨੧॥ਆਪਿਨਵਦੈਸਾਹੁਰੈਲੋਕਾਮਤਿ
ਦੇਸਮਝਾਏਚਾਨਣੁਪਰਵਿਚਿਦੀਵਿ

ਅਹੁਹੇਹਿਅੰਨੇਰਨਸਕੋਮਿਟਾਏਹਥਿਦੀਵ ॥੩੧੩॥
ਫਕੁਆਖੁਫੇਹੁਇਚਕਚਉਧੀਪੇਰੁਥਿਫੁਏ
ਹਥਿਕੁਫੁਟਲੇਆਗਸੀਅਉਖਰੇਵੇਵੇਖ
ਦੇਖਾਏਹਦੀਵਾਇਕੁਤੁਹਥਿਲੇਵੁਜੈਹਥਿਅ
ਗਸੀਫੁਫੁਏਹੁਦੇਦੀਵੇਆਗਸੀਆਖੁਫੁਟ
ਏਪਉਦਾਜਾਏਹੁਜਾਭਾਉਕੁਦਾਉਹਰਾਏ॥੨੨॥
ਅਮਿਅਸਰੇਵਰਿਮਰੇਰੁਬਿਤਰੇਨਮਨਤਾਰੁਸੁਅ
ਵਾਈਪਾਰਸੁਪਰਸਿਨਪਥਰੁਕੰਚਨੁਹੋਇ

ਨਾਮਾਪਕੁਪਕਾਈ ਗਬਿਸੀਅਰੁਵਿਸੁਨਪ
ਰਹਰੈਅਫਪਹਰਚੰਨਾਇਲਪਟਾਈ ਸੀਖੁ
ਸਮੰਦਹੁਸਖਣਾਰੋਵੈਧਾਹਾਮਾਰਿਸੁਣਾਈ
ਪੁਪੁਸੁਝਨਸੁਝਈਸੁਰਜੁਜੋਤਿਨਲੁਕੇਲੁ
ਕਾਈਅਨਸੁਖੁਵਡਾਅਕਿਰਤਪਟੁਦੁਜੈ
ਕੁਇਸੁਅਇਲੁਕਾਈ ਗਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨ
ਚਿਤਿਦਸਾਈ ॥੨੩॥ ਮਾਂਗਿਕੁਇਜੀਅਜ
ਣਦੀਪੁਤੁਸੁਪੁਤੁਹੋਵੈਸੁਖਦਾਈ ਪੁਤੁਹੁਧੀਅ

ਚੰਗੇਰੀ ਪਰਘਰ ਜਾਇਦਾਸਾਇਨਾ ਆਈ ॥ ੩੧੪ ॥
ਧੀ ਅਹੁਸਤੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜਾਓ ਜਟੇ ਦੀ ਜਟਿ
ਜਟਿ ਖਾਈ ॥ ਮਾਰਾਇਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਹੋ ਕਪਟੀ ਪੁ
ਤੈ ਖਾਇ ਅਘਾਈ ॥ ਬਾਮਣ ਗਾਈ ਖਾਇ ਸਪੁ
ਠਕਿ ਗੁਰਮੀਤਿ ਪਵਾਇ ਪੜਾਈ ॥ ਨਿਗੁਰੇਤੁ
ਲਿਨ ਹੋਰੁ ਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਸਿਰਟਿਓ ਪਾਈ ॥
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਗੁਰੇ
ਲਖਨਤੁ ਲਿਤਿ ਸੁਨਿਗੁਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਰਾਇ

ਨਾਮਾਏ ਜੋ ਗੁਰਗੋਪੀਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਭਿਰੋਨਿ
ਗੁਰੇਸਰਾਮਾਏ ਸੀਹਸਾਉਹਾਂ ਜਾਣਾ ਭੁਲਾਨ
ਤਿਸੁ ਬੇਮੁਖ ਸਉਹਾਂ ਜਾਏ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੋ ਮੁਹੁ
ਫਿਰੈ ਤਿਸੁ ਮੁਹਿਲ ਗਣੁ ਵਡੀ ਥਲਾਏ ਜੇਤਿ
ਸੁਮਾਰੈ ਧਰਮੁ ਹੈ ਮਾਰਿ ਨਹੀਐ ਆਪੁ ਹਟਾਏ।
ਸੁਆਧੀ ਅਕਿਰਤ ਘਣ ਬਾਮਣ ਗਉਦਿ
ਸਾਹਿਮਰਾਏ ਬੇਮੁਖ ਭੁਆਨ ਤੁਲਿਤੁ ਲਾਏ
੨੫॥ ਮਾਣਸ ਦੇਹ ਦੁਲੀਭੁ ਹੈ ਜੁਗਾਹ ਜੁਗੀਤ

ਰਿਆਵੇਫਾਰੀ ਓਤਮੁਜਨਮੁਦਲੀਕੁਹੇ ੩੧੫
ਇਕਫਾਕੀਕੋਰਮਾਫੀਚਾਰੀ ਦੇਹਅ
ਰੋਗੁਦਲੀਕੁਹੇਤਾਗਠਮਾਤਪਿਤਾਹਿਤਕਾ
ਰੀਸਾਧੁਸਿਗੁਦਲੀਕੁਹੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਭਗਤਿਪਿਆਰੀ ਫਾਥਾਮਾਇਆਮਹਾਜਾ
ਲਿਪੀਜੇਦੂਤਜਮਕਾਲੁਸੁਭਾਰੀ ਸਜਿਓਕ
ਰਿਸਹਾਫਹੀਰਵਿਚਿਪਰਹਥਿਪਾਸਾਪ
ਓਛਕਿਸਾਰੀ ਦੂਜੇਭਾਇਕੁਦਾਇਅਤਿ

ਜਮਜੀਦਾਰ ਸਾਰ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ਅਮਾਵੈ
ਜਾਇ ਕੁਵਾਈ ਅੰਬੁਕ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ
ਖੁਆਰੀ ਹਾਰੈ ਜਨ ਮੁਅਮੇਲੁ ਜੁਆਰੀ॥
੨੬॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੁ ਹੈ ਅਵਗ
ਉਟੁ ਕੁਵ ਜਲੁ ਸੈ ਸਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋੜਾਸ
ਧਸੰਗੁ ਪੁਰਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ਲਗਿ
ਜਾਇ ਸੋ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੀਜਿ
ਨਿਦਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਅ

ਪਹੁਬੁਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਰੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ੩੧੬
ਲਿਵਸਾ ਵਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਚਲੈ ਪਗੁ
ਧਾਰੇ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁਰਗਿਰੀ ਅਨਮਾਤਿ ਕੁਛਾਇ
ਭਗਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਨਿਜ ਪਾਰਿ
ਜਾਇਦ ਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥੨॥ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ
ਨਹੋ ਵਣੀ ਚਰਣੇ ਦਕ ਬਾਵਨ ਬੋਹਾਏ ਕੁ
ਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਨਾਥੀ ਐਕ ਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਪਾਰਸ
ਲਾਏ ॥ ਨਿਹ ਫਲੁ ਸਿੰਬਲੁ ਜਾਣੀ ਐਅਫ

ਭਸਫਭ ਕਾਚਿਸਭਫਲਪਾਏ ਕਾਭਿਨਹ
ਫਨਿਉਜਲੇਕਾਲੀਧੁਧਉਲੇਸਿਰਿਆਏ॥
ਕਾਗੁਹਿਸੁਹੋਇਪਰਮਹਿਸੁਨਿਰਮੇਲਕਮੇ
ਤੀਚੁਟਿਖਾਏ॥ ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿਸਾਧ
ਸਿਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਾਮਾਏ॥ ਗਤਿਸੁਗੁਰਸ
ਰਨਜਾਤੀਆਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜੈਕਾਇਲੁਭਾਏ
ਅੰਨਾਮਾਗੁਸਾਥੁਸੁਹਾਏ॥ ੨੮॥ ਮੇਜੇਹਾਨਾਮ
ਕਿਰਤਪਾਣਹੋਭਿਨਹੋਆਰੇਵਟਹਾਗਾਮੇ

ਜੇਹਾਨਹਗਾਅਖਰੁਹੋਰਨਕੋਈਅਵਗੁਣਿ ३੧੧
ਆਗਾਮੇਜੇਹਾਨਿਦਕੁਨਕੋਇਗੁਗਨਿਦਾ
ਜਿਰਿਬਜਰਬਾਰਾਮੇਜੇਹਾਬੇਖੁਖਨਕੋਇ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਬੇਖੁਖਹਤਿਆਗਾਮੇਜੇਹਾਕੋ
ਦੁਸਟਨਾਹਿਨਿਰਵੇਰੈਸਿਉਫੇਰੁਵਿਕਾਰ
ਮੇਜੇਹਾਨਵਿਸਾਹਧੇਹੁਬਗੁਲਸਮਾਧੀ
ਮੀਨਅਹਾਰਾਬਜਰਲੇਖੁਨਉਤਰੇਪਿੰਡੁ
ਅਪਰਚੇਅਉਚਰੁਚਾਰਾਮੇਜੇਹਾਨਦੁ

ਬਾਜਰਾਤਜਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾ
ਗਾਨਾਉਮੁਗੀਦੁਨਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੨੯॥
ਬੇਮੁਖਹੋਵਨਿਬੇਮੁਖਮੇਜੇਹੋਬੇਮੁਖਮੁਖ
ਭਿਠੇ॥ਬਜਰਪਾਪਾਂਬਜਪਾਪਮੇਜੇਹੋਕਾਰਿ
ਦੇਰੀਇਠੇ॥ਕਾਰਿਕਾਰਿਸਿਠਾਬੇਮੁਖਆ
ਪਹੁਬੁਰੇਜਾਇਕੋਸਿਠੇ॥ਲਿਖਿਨਸਕਾਨੀ
ਚਿਤਗੁਪਤਸਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਨਿਚਿਠੇ॥
ਚਿਠੀਹੂੰਤੁਮਾਰਲਿਖਿਲਖਲਖਇਕਦੁ

ਇਕਦੁਧਿਰੇ ਕਰਿਕਾਰਿਸਾਂਗਹੁਰੇਹਿਅੰ ੩੧੮
ਹੋਇਮਸਕਰਾਸਕੁਸਕੁਠਿਰੇ ਮੇਥਹੁਬੁਰ
ਨਕੋਇਸਾਰਿਰੇ ੩੦੧ ਲੇਲੇਦੀਦਰਗਾਹ
ਦਾਕੁਤਾਮਜਨੁਦੇਖਿਲੁਭਾਣਾ ਕੁਤੇਦੀ
ਪੇਰੀਪਦੇਹੜਹੜਹਸੇਲੋਕਾਦਿਭਾਣਾ ਅ
ਰਾਸੀਮੀਰਾਸੀਆਨਾਵਧਰੀਕੁਮੁਰੀਦੁਬ
ਬਾਣਾ ਕੁਤਾਭੂਮੁਫਖਾਣੀਅੰਕੁਤਾਦਿਚਿਕੁ
ਤਿਅਨਿਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਅਸਕਸਬਦੁ

ਦੇ ਕੁਤੇ ਦਾ ਪੜ ਕੁਤਾ ਭਾਣਾ ॥ ਕਟਦੁ ਚਟਦੁ

ਕੁਤਿਆ ਮੋਹੁ ਨ ਧੋਹੁ ਧਿਗਾਜੁ ਕੁਮਾਣਾ ॥

ਅਵਗੁਣਿਆ ਰੇ ਗੁਣ ਕਰਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ

ਧਸੀ ਗਤਿ ਕਰ ਬਾਣਾ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣੁ ਬਿ

ਰਦੁ ਖਾਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਕਾ ਮਲਖ ਕਾਰਿ ਕਾਮਨ

ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੈ ਲਖ ਕੋਰੋ ਧਕੋਰੋ ਧਕਾਰਿ ਦੁਸ

ਮਣਹੋਇਜੋਰੋ ਲਖਲੋਕੁਲਖਲਖਮੀਰੋ ੩੧੯
ਇਧੋਹਇਧੋਰੋ ਮਾਇਆਮੋਹਿਕਰਕ੍ਰਿਮਿਲਿ
ਹੋਬਹੁਗੁਣੁਸੋਰੋ ਅਸੁਰਸਿੰਘਾਰਹੋਕਾਰਲਖ
ਹਊਮੋਕਰਿਛੋਰੋ ਸਾਧਸਿੰਗਤਿਗੁਰਸਿਖਸੁ
ਣਿਗੁਰਸਿਖਨਪੋਰੋ ੧੧ ਲਖਕਾਮਣਲਖ
ਕਾਵਰੁਲਖਕਾਮਣਿਆਰੀ ਸਿੰਘਲਦੀ
ਪਹੁਪਦਮਣੀਬਹੁਪਸਿੰਗਾਰੀ ਮੋਹਣੀਅ
ਇੰਦ੍ਰਾਪੁਰੀਅਪਛਰਾਸੁਚਾਰੀ ਗੁਰਪਰੀ

ਆਲਖਲਖਲਖਕਿਸਤਸਦਾਰੀਲਖ
ਕਉਲਾਨਦਜੋਬਨੀਲਖਕਾਮਕਰਾਰੀਗੁ
ਗੁਮਖਿਧੋਹਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੰਗਤਿਕੁਰੀ
੧੨। ਲਖਦੁਰਜੋਧਨਕੀਸਲਖਲਖਦੈਤ
ਲੜੀਦੇ ਲਖਗਾਦਣੁਕੀਕੁਰਣਲਖਲ
ਖਰਾਸਕਮੀਦੇ ਪਰਸਗਮਲਖਸਹੀਸਬ
ਤਕਰਿਖੁਦੀਖਰੀਦੇ ਹਰਣਾਖਸਬਹੁ
ਰਿਨਕਸਾਨਗਸਿੰਘਬੁਕੀਦੇ ਲਖਕੋਰਧ

ਟਿਰੋਧ ਲਖ ਲਖ ਵੈਰ ਕਰੰਦੇ ਗੁਰਸਿਖ ੨੮੦

ਪੋਰਿ ਨ ਸਕਨੀ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁ

ਇਨਾਹੁ ਪਾਲਖ ਮਣਾਲਖ ਕੁਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਤੀ ਮਾਣ ਕਹੀ ਹਿਅ ਬਹੁ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੇਸ

ਵੇਸ ਲਖ ਰਾਜ ਕੁਰਾਗ ਪਰਗਨੇ ਹਜਾਰਾ ॥ ਰਿ

ਧੀ ਸਿਧੀ ਭੋਗ ਜੋਗ ਅਭਰਣ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕੁੰ

ਮਧੇ ਟਿਲਖ ਪਾਰਜਾਤ ਚਿਤਾ ਮਣਿ ਪਾਰਾ ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸਗਲ ਫਲ ਲਖ ਲੋਕੁ ਲੁ

ਭਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖਧੋਹਿ ਨਹੰਘਨੀਸਾਧ
ਸਿਗਭਿਧਾਰਾ ॥੪॥ ਸੀਪਉਪੁਤੁਮਾਫੜਧੀਅੜੀ
ਰੋਇਭੈਣਿਭਿਰਾਵਾ ਨਾਰਿਭਤਤਾਰਪਿਆਰ
ਲਖਮਨਮੇਲਿਮਿਲਾਵਾ ਸੁੰਦਰਿਮੰਦਰਿ
ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਬਾਗਫੁਲਸੁਹਾਵਾ ਰਾਗਰੀ
ਗਰਸਰੂਪਲਖਬਹੁਭੋਗਫੁਲਾਵਾ ਲਖ
ਮਾਇਆਲਖਮੋਹਮਿਲਿਰੋਇਮੁਦੀਦਾਵਾ
ਗੁਰਸਿਖਧੋਹਿ ਨਹੰਘਨੀਸਾਧਸੰਗੁਸੁਹਾਵਾ ੩੮

॥५॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨਨ ਭਾਵਨੀ ਕਾਰਿ ਖੁਦੀਖ ॥ ੩੯੧ ॥
 ਹੰਦੇ ਜੰਗਲ ਅੰਦਰਿ ਸੀਹ ਦੁਇ ਬਲਵੰ
 ਤਿ ਬੁਕੰਦੇ ਹਾਥੀ ਹਥਿ ਆਈ ਕਰਨਿ ਮਤਵ
 ਲੇਹੋਇ ਅੜੀ ਅੜੀਦੇ ਰਾਜ ਰੂਪ ਤਰਜੇਵ
 ਡੇਮਲ ਦੇ ਸਲਵੰਦੇ ਮੁਲਕ ਅੰਦਰਿ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹਦੁਇ ਜਾਇ ਜੰਗਲੁ ਚੁੜੀਦੇ ਹਊਂ ਕਾਰਿ
 ਕਾਰਲਖ ਮਲਮਲ ਪੁਲੰਦੇ ਗੁਰਸਿਖਯੋ
 ਹਿਨਸਕਨੀ ਸਾਧਸਿਰਿ ਗਵਸੀਦੇ ॥ ੬ ॥ ਗੋਰਖੁ

ਜਤੀਸਦਾਇਦਾਤਿਸੁਗੁਰੁਪਰਿਬਾਰੀਸੁ
ਕਰੁਕਾਣਾਹੋਇਆਮੰਤੀਅਵੀਚਾਰੀਲਖ
ਮਣਸਾਧੀਬੁਖਤਿਹਹਉਮੈਹੰਕਾਰੀਹਣ
ਫੰਤਬਲਦੰਤੁਆਖੀਅੰਚੰਚਲਮਤਿਖਰੀ
॥ਭੈਰਉਕੁੰਤਕਸੁਤਸੰਗੁਦਰਮਤਿਉਰਧਾਰੀ
ਗੁਰਸਿਖਜਤੀਸਲਾਹੀਅਨਿਜਿਨਿਹਉਮੈ
ਮਾਰੀ॥॥ਹਰੀਚੰਦਸਤੁਗਖਿਆਨਿਖਾਸਿ
ਦਿਕਾਣਾਬਲਛਲਿਆਸਤੁਪਾਲਦਾ

ਪਾਤਾਲਿਸਿਧਾਣਾ ਕਰਨੁਸੁਕੰਚਨੁਦਾਨੁ ੩੯੨
ਕਰਿਅੰਤਿਪਛਤਾਣਾ ਸਤਿਵਾਦੀਹੋਇਧ
ਰਮੁਪੁਤਕੁਵਿਜਮਪੁਰਿਜਾਣਾ ਜਤੀਸਤੀ
ਸਿਤੋਖੀਆਹਭੀਮੰਗਾਰਬਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਰੋ
ਮਨਪੁਜਨੀਬਹੁਮਾਣਨਿਮਾਣਾ ॥੮॥ ਮੁਸ
ਲਮਾਣਾਰਿਦੂਆਦੁਇਗਾਹਚਲਾਏਅਜ
ਹਬਦਰਨਗਣਾਇਦੇਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏਸਿ
ਖਮੁਰੀਦਪਾਖੰਡਕਰਿਓਪਦੇਸਦਿਕਾਏਰ ॥

ਮੁਰਹੀ ਮੁਧਿ ਆਇ ਦੇਹ ਉਮੈ ਗਰਬਾਏ ਅਕ
ਗੰਗ ਬਨ ਰਸੀ ਪੁਜ ਜਾਗਤਿ ਆਏ ਰੋਜੇ
ਫਰਤਿ ਨਿਫਾਜ ਕਰਿ ਭੰਡੁ ਉਤਿਕਰਾਏ ਗੁਰ
ਸਿਖਰੇ ਮਨ ਪੁਜਨੀ ਜੋ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੯॥ ਫਿ
ਅਦਰਸਨ ਫਰਤਾਇ ਆਚਉ ਦਹ ਖਨ ਫ
ਦੇ ਘਰੈ ਘੁੰਮ ਪਰਬਾਰੀ ਆ ਅਸਫਾਰ
ਪਿ ਆਏ ਸਨਿ ਆਸੀ ਦਸਨਾ ਮਧਾਰਿ ਕਰਿ
ਫਾਦ ਕਵਾਏ ਗਾਫਲ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਰਿ

ਫਿਰਦੇਉਦਮਾਦੇ ਜੇਨੀਜੁਰਨਉਤਰੇਜੁ ੩੮੩
ਫੇਪਰਸਾਦੇ ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਧੁਰਿ
ਆਦਿਜੁਗਾਦੇ ॥੧੦॥ ਬਹੁਸੁਨੀਸੀਆਰਾਫ
ਜੀਮਜਹਬਮਨਿਕੁਣੇ ਖੁਲਹਦਹੋਇਮੁਨ
ਫਕਾਸਭਭੁਰਮਿਭੁਲਾਣੇ ਈਸਾਈਮੁਸਾ
ਈਆਹਉਮੈਰਾਣੇ ਹੋਇਫਿਰਗੀਅਰ
ਮਨੀਰੂਮੀਗਰਬਾਣੇ ਕਾਲੀਪੋਸਕਲੰਦ
ਹਾਦਰਦੇਸਦੁਗਾਣੇ ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁ

ਜਨੀਗੁਰਹਟਿਵਿਕਾਣੇ॥੧੧॥ਜਪਤਪ
ਸਿਜਮਸਾਧਨਾਹਠਿਨਿਗੁਰਕਰਣੇ॥੧੨॥
ਤਨੇਮਤੀਰਥਪਾਣੇਅਧਿਅਤਮਧਰਣੇ॥੧੩॥
ਦੇਵੀਦੇਵਾਦੇਹੁਰੇਪੁਜਾਪਰਕਰਣੇ॥੧੪॥
ਮਜਗਬਹੁਦਾਨਕਾਰਿਮੁਖਿਵੇਦਉਚਰਣੇ॥੧੫॥
ਕਰਮਧਰਮਭੈਭਗਮਾਦਿਚਿਬਹੁਜਮਣੇ॥੧੬॥
ਮਰਣੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਮਿ
ਲਿਦੁਤਰੁਤਰਣੇ॥੧੭॥ਊਦੈਅਸਤੁਦਿ

ਚਿਰਾਜੁ ਕਰਿ ਚਕਰ ਵਰਤ ਪਾਨੇਰੇ ਅ ੩੮੪
ਰਬਦਰਬ ਲੈ ਦਰਬ ਨਿਧਿ ਰਸ ਭੁਗਾ ਚੰਗੇ
ਰੇ ਨਰਪਤਿ ਸੁਰਪਤਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿ ਘੇਰੇ ਸਿਵਲੋਕ ਹੁਚ ਕ੍ਰਿਬ੍ਹਾਮ
ਲੋਕ ਬੈਕੁੰਠ ਵਸੇਰੇ ਸਚਿ ਰੁਜੀਵ ਟੁਬਹੁ
ਹੰਦਣਾ ਹੋਇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਅਗਮੁ ਹੋਇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇਰੇ ॥੧੩॥ ਰੂਪ
ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਲਖ ਹੋਇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ ਰੰ

ਗਨਾਦਸੀਬਾਦਲਖਸੀਰੀਤਅਭੰਗੀ। ਰੀਪ
ਸੁਰੀਧਮਿਲਪਲਖਅਰਗਜੇਅਦੰਗੀ।
ਛਤੀਹਭੋਜਨਪਾਕਸਾਲਰਸਭੋਗਸੁਦੰਗੀ।
ਪਾਟਪਟੀਬਰਗਾਹਇਅਸੋਹਹਿਦਰਬੰਗੀ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗੰਮੁਪੈਗੁਰਸਿਖਸ
ਹਲੰਗੀ। ੧੪। ਲਖਮਾਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਭੰਡ
ਲਖਲਖਲਖਚਤੁਰਾਣੀ। ਲਖਬਲਬਚ
ਨਾਬਿਬੇਕਲਖਪਰਕਿਰਤਕਮਾਣੀ। ਲਖ

ਸਿਆਣਪ ਸੁਰਤਿ ਲਖ ਲਖ ਸੁਰਤਿ ਸੁਘੜ ॥੩੮੫॥

ਈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਣ ਸਹੰਸ ਲ

ਖ ਪਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤ

ਣਾ ਦਰਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥੧੫॥

ਫਲੁ ਅਗਮੁ ਹੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੧੫॥

ਤੁਸੀ ਤੋ ਖੁਦਾਇ ਆਧਰਮੁ ਲਖ ਅਰਥ ਮਿਲਾ

ਹੀ ॥ ਧਰਤ ਅਗਾਸ ਪਾਣੀ ਪਵਣੁ ਲਖ ਤੇਜਤ

ਪਾਹੀ ॥ ਸਿਖ ਮਾਧੀ ਰਜ ਲਖ ਜਿ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ

ਸਗਮਾਹੀ॥ ਸਾਤਸਹਜਸੁਖਸੁਕ੍ਰਤਾ
ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਾਹੀ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਸ
ਗਲਫਲਆਨੰਦਦਧਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲੁਪਿਰਮਗਸਿਇਕ੍ਰਤਿਲੁਨਪੁਜਾਹੀ॥
੧੬॥ ਲਖਲਖਜੋਗਾਧਿਆਨਮਿਲਿਧਰਿ
ਧਿਆਨੁਬਠਿਦੇ॥ ਲਖਲਖਸੁੰਨਸਮਾਧ
ਸਾਧਿਨਿਜਾਸਾਣਸੀਦੇ॥ ਲਖਸੇਖਸਿਮ
ਰਣੁਕਰਗਹਿਗੁਣਗਿਆਨੁਗਣਿਦੇ॥ ਅਹਮ॥

ਲਖਮਹਾਤਮਾਜੇਕਾਰੁਕਰੀਦੇਭੀਸਤਤਿਭੀ ੩੨੬
ਪਮਾਲਖਲਖਲਖਕੁਗਤਿਜਪੀਦੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਇਕੁਪਭੁਨਲਹੰਦੇ
੧੧੧)ਅਚਰਜਨੇਅਚਰਜੁਹੈਅਚਰਜੁਹੈ
ਵੰਦਾਸਦਿਸਮਾਵੈਦਿਸਮਾਵੈਹੈਦਿਸਮਾਵੈ
ਰਹੰਦਾਹੈਰਾਣੈਹੈਰਾਣੈਹੈਰਾਣੈਕਰੀਦਾ
ਅਬਗਤੁਹੁਅਬਗਤੁਹੈਨਹਿਅਲਖੁਲਖੀ
ਦਾਅਕਥਹੁਅਕਥੁਹੈਅਲੇਖੁਲਖਨੇਤਨੇਤ

ਸੁਣਿਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦ
ਹੁਦਾ ਹੁਚਵੰਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ
ਕਰਿ ਬਹਾਮੰਡ ਪਸਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਬਹਾਮੰਡ ਕੋਰੋ
ਲਖੋ ਮੋਰੀ ਮਸੀਜਾਰੇ ॥ ਪਾਰ ਬਹਾਮੁ ਪੁਰਨੁ
ਹਮ ਗੁਰੁ ਪੁਰਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁ
ਰੁ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਦੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸਚੁ
ਖੰਡੁ ਹੋਵਾ ਸਾਨਿ ਰੀਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ
ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੇਹ ਉਮੰਮਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ੨੯
 ਦੁਗੁਰੁ ਅੰਗ ੩੦ ॥ ਇਜਾਣੁ ਜਣੇਈ ॥ ਗੁਰ
 ਅਮਰੁ ॥ ^{ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮੇਈ ॥ ਅਮਰ ॥} ^{ਪਦੁ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁਹ}
 ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਅਮਰ ਜਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦਸ ਬ
 ਈ ॥ ਹਰਿ ਗੋਇ ਦੁਗੁਰੁ ਅਮਰ ਜਣੁ ਗੁਰੁ
 ਗੋਇ ਦੁਹੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰ
 ਮਰ ਸੁਸਤਿ ਸੀ ਗਿਆ ਲੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਗੋ
 ਇ ਦੁਬਾਬੁ ॥ ਹਰਿ ਗੋਇ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

॥ ੨੮ ਅਠਤੀ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਇਕਾਂਗੁ ਲਿਖਿ ਉਤ੍ਰਾਓ ਅੰਕਾ
ਗੁਣਿ ਖਾਇਆ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
ਭਉਰੋਇ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਦਾ ^{ਦਿ}ਆ ਅਕਾਲ ਮੂ
ਰਤਿ ਪਰਤਿ ਖਿਰੋਇ ਨਾਉ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਭਾਇ
ਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਜੁਗਾੜ
ਜੁਗੀਤ ਰਿਹੋਦਾ ਆਇਆ ਹੇਠੀ ਹੋਸੀ ਸਚੁ
ਨਾਉ ਸਚੁ ਦਰਸਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਸਬਦ ਸੁਰਾਤਿ ਲਿਖਣੀ ਨੂੰ ਹੋਇ ਗੁਰਚੇਲਾ ੩੨੨
ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲਾ ਰਹਰਾਸਿ
ਕਾਰਿ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਉ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ੧੧੧
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਏਕੰ ਕਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਸ
ਦਾਇਆ ੭੮ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਇਕੁ ਕਵ
ਉਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ਪੰਜ ਤਤ ਪਰਵਾਨੁ
ਕਾਰਿ ਪੰਜ ਮਿਤ੍ਰ ਪੰਜ ਸਤ੍ਰ ਮਿਲਾਇਆ ਪੰ

ਜੇਤਿਨਿਅਸਾਧਸਾਧਸਾਧਾਇਸਾਧੁਬਿ
ਰਦਾਇਆਪੀਜੇਏਕੀਕਾਰਲਿਖਿਅੰਗੀਪ
ਛੀਸਹਸਫਲਾਇਆਪੀਜਅਖਰਪਰਧ
ਨਕਰਿਪਰਮੇਸਰੁਹੋਇਨਾਓਧਰਾਇਆਸਤਿ
ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਓਹੋਗੁਰਅੰਗਦੁਅੰਗਹੁਓਪ
ਜਾਇਆਅੰਗਦਤੇਗੁਰਅਮਰਪਦੁਅੰ
ਮਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਭਾਇਆਰਾਮਦਾਸਗੁ
ਰਅਰਜਟੁਛਾਇਆ॥੨॥ਦਸਤਗੀਰਹੋਇ

ਪੰਜਪੀਰਹਗੁਰਹਰਿਗੋਇੰਦੁਅੰਤੋਲਾ ਫਿਰੁ੨੨੨
ਨਦੁਨੀਦਾਪਾਤਸਾਹੁਪਾਤਸਾਹਾਪਾਤਸਾਹੁਅ
ਰੋਲਾ ਪੰਜਪਿਆਲੇਅਜਰੁਜਰਿਹੋਮਸਤ
ਨੁਸੁਜਾਣੁਦਿਚੋਲਾ ਤੁਰੀਆਚਕ੍ਰਿਜਿਦਿ
ਪਰਮਤਤਾਛਿਅਵਰਤਾਰੇਕੋਲੋਕੋਲਾ
ਛਿਅਵਰਸਣਛਿਅਪੀੜੀਆਇਕਸਦਰ
ਸਣਅੰਦਰਿਗੋਲਾ ਜਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਆ
ਸਿਧਨਥਅਵਤਾਰਦਿਰੋਲਾ ਗਿਆਰਹ

ਲਾਖ ਦਰੀਆ ਭੀ ਸਾਢਿ ਵਿਚਿ ਸਤਾਸੁ ਮੁੰਦਰਾਤੁ ਨਿਸਮੇਲਾ

ਰੁਦ੍ਰਸ ਮੁੰਦਰਾ ਵਿਚਿ ਮਰਜੀਵੈ ਤਿਸੁ ਰਤਨ
ਅਮੋਲਾ ਬਾਹੁ ਸੋਲਾ ਮੇਲ ਕਾਰਿ ਵੀਹਾਇ ਕੀ
ਹਚੜਾਓ ਹਿੰਡੋਲਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਬਾਲ ਭੋਲ
॥੩॥ ਗੁਰ ਗਾਵਿ ਦੁਖੁ ਦਾਇ ਪੀਰੁ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ
ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ
ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਪਲੋਆ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾ
ਰਿ ਲਖ ਲਖ ਦਰੀਆ ਓਕਰੇ ਦੇਢੇ ਅੰਗੁ ਲਖ
ਗੜ੍ਹ ਗੜ੍ਹ ਕਾੜਾ ਹਾਵਿ ਚਿਤ੍ਰਿ ਸਨਾਦੁ ਹਿਸੀਖ

ਪਰੋਆ ਬਾਵਨਚੰਦਨਬੁੰਦਇਕਟੰਢੇਤਤੇ ੩੯੦
ਹੋਇਖਲੋਆ ਬਾਵਨਚੰਦਨਲਖਲਖਚ
ਰਣਕਵਲਚਰਣੇਦਕਹੋਆ ਪਾਰਬਹਮੁ
ਪੁਰਨਬਹਮੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਵੇਸੁਅਮਲੋਅ
॥ ਹਰਿਗੋਇੰਦਗੁਰਛੰਡਚੰਦੋਆ ॥੪॥ ਸੁਰ
ਜਦੇਘਰਿਚੰਦੁਆਵੇਗਦਿਰੋਧਊਠਾਵੇਕੋਤੇ
ਸੁਰਜੁਆਵੇਚੰਦੁਘਰਿਵੈਗਦਿਸਾਰਿਸਾਮਾ
ਲੇਹੇਤੇ ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਾਮਾਇਕੈਪੁਰਨਪਰਮ

ਜੋਤਿ ਚਿਤ ਚੇਤੋ ਲੋਕ ਵੇਦ ਗੁਣ ਗਿਆਨ
ਮਿਲਿ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਮਜਲ ਸਭੇ ਤੋ ਫਿਰਮ
ਰੁਤੀ ਫਿਰਮ ਅਦਰਸਣਾ ਇਕ ਸੁਰਜੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ
ਨਸਮੇਤੋ ਅਜਹ ਬਵਰਨ ਸਪਰਸ ਕਰਿ ਅਸ
ਟਧਾਤੁ ਇਕ ਧਾਤੁ ਸੁਖੇਤੋ ਨਉ ਪਰਬ ਪੇਨ ਦੇ
ਅੰਗ ਦਸਵਾਂ ਸੁਨ ਲੀਘਾਇ ਅਗੇਤੋ ਨੀਲ
ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦ ਨਿਝਰ ਧਾਗ ਅਪਾਰਸਨੇਤੋ
ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਸੀਖ ਅਸੀਖ ਨਸਤਿ ੨੯

ਜੁਗਿਤੇਤੈ ਚਾਰਿਵਰਨਿਤੀਬੋਲਰਸਦੇਵਕਰੇ ੩੯
ਵਾਪਸੁਪਰੇਤੈ ਫਕਰਵੇਸਕਿਉਮਿਲੇਦਮੇਤੈ
॥੫॥ ਚਾਰਿਚਾਰਿਮਜਹਬਦਰਨਛਿਅਦਰ
ਸਣਦਰਤੈਦਰਤਾਰਾ ਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿ
ਵਣਜੁਕਾਰਿਚਉਦਹਹਟਸਾਹਵਣਜਾਰਾ
ਸਚੁਵਣਜੁਗੁਰਹਟੀਐਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਰ
ਤਿਕਰਤਾਰਾ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨੁਸਦ
ਕਾਉਕੁਗਤਿਕੁਉਸਬਦਵੀਚਾਰਾ ਨਾਮੁਦਨੁ

ਇਸਨਨੁ ਵਿਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਰਤ ਨਵਾਪਾ
ਗਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਖੰਡਿ ਵਾਸਾ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਚਉਦਹ ਦਿਵਿਅ ਅਸੋਧਿ ਕੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ਸਚਹੁ ਓਰ
ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਉਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰਾ
ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣਾਸ ਪਤਿਗੁਰਉ ਪਦੇਸਿ
ਤਰੇ ਸੈਸਾਰਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਹੁ ਸੰ
ਆਰਾ ॥੬॥ ਅਮਲੀ ਸੋਫੀ ਚਾਕਰਾ ਆਪੁ

ਆਪਣੇ ਲਗੇ ਬੰਨੇ ਅਹਰਮੁ ਹੋਇ ਵਜੀ ਹੁਸੇ ੩੬੨
ਮੰਤ੍ਰ ਪਿਆਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਮੰਨੇ ਨਾਮ ਅਹਰਮੁ ਹੁਸੇ
ਆਰੁ ਮਸਤੁ ਮਰਦਾਨੀ ਮਜਲਸ ਕਰ ਬੰਨੇ
ਤਕ ਗੰਗੀ ਤਹ ਗੰਗਾ ਵਿਚਿ ਪੀਰ ਪਰਸਤੁ
ਗੰਦੁ ਓਪੰਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ
ਅਮਲੀ ਸੋਫੀ ਲਗਾਨਿ ਕੰਨੇ ਅਮਲੀ ਜਾਣ
ਨਿਅਮਲੀ ਅਸੋਫੀ ਜਾਣ ਨਿਸੋਫੀ ਵੰਨੇ ਹੇਤੁ
ਵਜੀ ਰੋਪਾ ਤਿਸਾ ਹੁਦੁਇ ਖੜੀ ਇਕ ਜੀਉ ਸਿਧੀ

ਨੇ ਜਿਉ ਸਮ ਸੇਰਾ ਮਿਆਨ ਵਿਚਿ ਇਕੁ
ਬੇਕਰਹਾਨਿ ਦਾਇਖੀਨੇ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਜਿਵੇ ਰਸ
ਗੰਨੇ ॥ ੧ ॥ ਚਾਕਰਾ ਅਮਲੀ ਜੋਫੀਆ ਪਾਤੁ ਜਾਹ
ਵੀਚ ਉਕੀਆਏ ਹਾਜਰਹਾਜਰਾ ਲਿਖੀ ਮਨੀ
ਗੋਰਹਾਜਰ ਗੋਰਹਾਜਰਾ ਲਾਏ ਲਾਇਕਦੇ
ਚਾਰਿਕੋ ਵਿਰਲੇ ਅਜਲ ਸਵਿਚਿ ਸਦਾਏ ॥
ਤਿਸਾਹੁ ਹੁਜੀਆ ਰੁਮਜ ਰੁਖ ਜਫਹਾ ਮਿਦਵੇਪ
ਰਚਾਏ ਦੇਨਿ ਪਿਆਲੇ ਅਮਲੀਆ ਜੋਫੀਆ

ਭੁਪਿਆਵਦੁਲਾਏ ਅਤਵਾਲੇ ਅਮਲਿਹਿਏ ਪੀ ੩੨੩
ਪੀਚਰੁ ਸਹਜ ਪਹਿਜਾਏ ਸੋਫੀਆ ਗਨਿਟਕਰ
ਪੁਜਨਿਵਾਜੈ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਏ ਵੇਦ ਕਿਤਾਬ ਅਜ
ਬਵਿਚਿਕਾਰਿਕਾਰਿਖੁਦੀ ਬਹੁਬਹੁਜਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਵਿਗਲਾਏ ਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ਬ
ਹੈ ਝਰੇਖੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਖੜਕੀ ਬੋਲਿਦੀ ਵਾਨਲ
ਗਾਏ ਅੰਦਰ ਚਉਕ ਅਹਲਦੀ ਬਾਹਰ ਅਰ
ਦਾਨ ਮਿਲਿਅਾਏ ਪੀਐ ਪਿਆਲਾ ਪਾਤਸਾ

ਹੁਅੰਦਰਿਖਾਜਾਮਹਲੁ ਘੀਲਾਏ ਯੇਵਨਿ
ਅਮਲਿਜੋਫੀਆਮਵਲਿਦੇਮਦੇਖੇਦਿਖ
ਲਾਏਕਰੇਮਨਾਹਜਰਾਬਦੀਘੀਮੇਮਾਘ
ਨਹਰਸੁਖਾਏਭਿਲਸੁਘੀਆਲਾਮਿਹਰਕ
ਰਿਦਰਲੇਦੇਨਪਛਤਾਏਕਿਹੁਨਵਸਾਏਕਿ
ਸੇਵਾਗੁਨਹਕਰਾਇਹੁਕੁਖਖਸਾਏਹੋਰ
ਨਜਾਏਪਿਗਮਰਸੁਜਾਏਅਘੀਕੇਜਿਸੁਜ
ਣਾਏਯੇਵਨਲੇਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖਲਖਾਏ

ੴ ਵੇਦ ਕਤੇਬੰ ਖਾਣਦੇ ਜੋ ਫੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾ
 ਫਾਗੁ ਮੁਸਲਮਾ ਫੁੱਖਦਾ ਇੰਦੋ ਹਿੰਦੂ ਹਰਿ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਬਾਣਾ ਕਲਮਾ ਸੁੰਨ ਤਿਸਿ ਦਕੁ ਧਰਿ ਪਾ
 ਇਜ ਜੇਭਿ ਤਿਲੁ ਕੁਸੁ ਖਾਣਾ ਅਕਾ ਮੁਸਲਮਾ
 ਫਦਾਰੀ ਗਬੀਨਾ ਰਸਦਾ ਹਿੰਦੂ ਫਦਾ ਰੋਜੇ ਰਖ
 ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਵਰਤ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰਾ ਫਾ
 ਸਾਰਿ ਚਾਰਿ ਮਜਹਬ ਵਰਨਾਛਿ ਮਾਘਰ ਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਫਾਣਾ ਮੁਸਲਮਾ ਫਗੁਰੀ ਦਪੀਰ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਵਸਕਤੀਨੋਲੀਪਿਕੋਪਿਰਮਪਿਆਲੇਨਿਜਪ
 ਰਿਆਇਆਰਾਜਸੁਤਾਮਸੁਸਾਤਕੋਤੀਨੋਲੀ
 ਪਿਰਭਿਥਾਪਦੁਪਾਇਆਗੁਰਗੋਵਿਦੁਭ
 ਦਾਇਪੀਰਗੁਰਸਿਖਪੀਰਮੁਰੀਦਖਲਾਇ
 ਆਸਚੁਸਬਦੁਪਰਗਾਸੁਕਾਰਿਸਬਦੁ
 ਰਤਿਸਚੁਸਦਿਮਿਲਾਇਆਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
 ਹੁਸਚੁਕੁਇਆ॥੧੧॥ਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬ
 ਹਮਸਤਿਗੁਰਜਾਧਜੀਗਤਿਵਿਰਿਵਸੈਸ

ਬਹੁਬੁਰਤਿ ਆਗਾਧੀ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਗਤਿ ਕੈ ਸਾ
ਜਿਵਿਗਾਜੇ ਨਾਥ ਹੁਮ ਰੈ ਨ ਜੇ ਗੁਰੇ ਇਦੇ ਦਾਰ
ਹੈ ਨ ਭੇਗੁ ਵਿਦਸੈ ਗੁਰਸਾ ਮਾਣਾ ਆਖੀ ਮੇ
ਜਾਪਸੀ ਗਤਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਜੈ ਛਿਅਵੀ ਪਿ
ਕੀ ਗੁਰੂਦੀ ਗੁਰਸਿਖਾ ਪਿਕੀ ਕੋਦਸੈ ਸਰ
ਨਾਭਿ ਸਚੁ ਦਰਸਣ ਸਚਖੰਡ ਸਤਸੰਗੁ ਸਰਜੈ
ਸਿਪਰਾਮ ਪਿਆਲਾ ਜਾਪਸੀ ਗਿਭੁਗਤ ਵਛਭੁ
ਪਾਰਸ ਪਰਜੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ

ਇਮਕਲੁਮਜੋਨੀਜਸੈ ਸਚਾਸਚੁਕਸਉਟੀਕ ੩੬
ਸੈ ੧੨ ੧੬ ਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਰਿਤੈਗੁਣਪੰਜਤਤ
ਉਪਜਾਇਆ ਬਹੁਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਜਾਜਿਦਸਾਮ
ਵਤਾਰਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆ ਗਛਿਆਰੁਤਿਬਾਰ
ਹਮਾਹਕਰਿਸਤਵਾਰਸੈਸਾਰੁਉਪਾਇਆਜਨ
ਮਮਰਣਾਦਿਹਲੇਖਾਲਿਖਿਸਾਸਤਵੇਦਪੁਰਾਣ
ਸੁਣਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਦਾਮਾਦਿਅੰਤੁਬਿਤ
ਨਵਾਰੁਨਮਾਹੁਲਿਖਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚ

ਖੰਡੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦਵਸਾਇਆਨਬਿਰ
ਖਹੁਫਲੁਫਲਤੇਬਿਰਭਅਕਲਕਲਕਾਰਿਅ
ਲਖੁਲਖਾਇਆਅਮਾਦਿਪੁਰਭਅਦੇਜੁਕਾਰਿ
ਅਮਾਦਿਪੁਰਭਅਦੇਜੁਕਾਰਾਇਆਪੁਰਭਪੁਰ
ਤਨਜਤਿਗੁਰੂਭਿਤਿਪੋਤਿਕਿਜੁਭਬਣਾਇਆ
ਨਵਿਸਾਅਦੈਵਿਸਾਅਦੁਸਿਲਾਇਆ੧੩)੧੪
ਹਮੇਦਿਤੇਵੇਦਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨੁਆਸ
ਅਭਿਪਜਾਣੇਅਛਿਅਦਰਸਣਛਿਅਜਾਸਤਛਿ

ਅਭਿਪਦੇ ਸਕਤੇ ਸਵਰਤਾਏ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੀਪ ੩੯੧
ਸਤਿਨਭਿਖੰਡ ਦਹਦਿਸਵੰਡਵੰਡਾਏ ਜਲਬ
ਲਵਣਖੰਡ ਪਰਬਤਾਤੀਰਥਦੇਵ ਸਥਾਨ ਬ
ਣਾਏ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋ ਮਜਗਕਰਮਧਰ
ਮਕਰਿਦਾਨਕਰਾਏ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਪਛਾਣਿਆ
ਜਾਧਸੰਗਤਿ ਦਸੈ ਨਦਸਾਏ ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖ
ਣੁਆਖਿਸੁਣਾਏ ੧੪੧ ਵਸਾਅਵਤਾਗੀਬਿਸ
ਨਹੋਇਏ ਗਵਿਰੋਧਜੋਧਲਵਾਏ ਦੇਵਦਾਨਭਿ

ਕਾਰਿਦੁਇਧੜੇਦੈਤਹਰਾਏਦੇਵਜਿਣਾਏ॥ ਮਛਕ
ਛਵੈਰਾਹਗੁਪੁਨਗਸਿੰਘਬਾਵਨਬਓਧਓਪਾਏ॥
ਪਰਸਗਮੁਰਾਮੁਕਿਸਨੁਹੋਇਕਿਲਕਕਲੀਕੀ
ਨਾਓਗਣਾਏ॥ ਚੰਚਲਚਲਤਪਖੰਡਬਹੁਦਲ
ਛਲਕਾਰਿਪਰਪੰਚਵਧਾਏ॥ ਧਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
ਨਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਾਇਖਾਏ॥ ਖੜੀ
ਮਾਰਿਸੀਘਾਰੁਕਾਰਿਰਾਮਾਇਣੁਮਹਾਭਾਰਬਭਾਏ॥
ਕਾਮਕੋਰਧੁਨਮਾਰਿਓਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਨਜਾਏ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਨੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧੫॥ ਸਤਿਕਰੁ ੩੬੬
ਗਿਆਰਹਰੁ ਵੇਰੋ ਇਘਰਿ ਬਾਗੀ ਅਉ ਧੁਤ ਸਦਾਇ
ਆ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋ ਖੀਆ ਸਿਧ ਨਾਥ ਕਰਿ ਪਰ
ਚਾਲਾਇਆ ਸੀਨਿਆ ਸੀਦ ਸਨਾਦੁ ਪਰਿ ਜੋਗੀ
ਬਾਹੁ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ
ਗੁਸਾਇਣਾ ਰੁਤੁ ਮੰਤਰ ਚੇਟਕ ਵਰਤਾਇਆ ਅੇਲ
ਕਰਿ ਸਿਵ ਗਤਿ ਦਾ ਕਰਮਾਤਿ ਵਿਚਿ ਵਾਦੁ
ਵਧਾਇਆ ਧੋਸਤੁ ਕੁੰਗ ਸਰਬ ਦਾ ਚਲੈ ਪਿ

ਮਾਲਾ ਕੁ ਕਤ ਕੁ ਚਾਇਆ ਵਜਨ ਬੁਰਗੁ ਸਿ
 ਕੀਆ ਸੀਖਨਾ ਦਰਹਰਾਇਆ ਮਾਮਾਇ ਪੁਰਖ ਮ
 ਦੇ ਸੁਕਾਰਿ ਮਲਖੁ ਜਗਾਇਨਾ ਮਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਵਿਟੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਨੀਰੀ ਕਾਰੁ ਮਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੁਰਾਂ ਗੁਰੁ ਮ
 ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪੀਰਾ ਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇਨਾ ਬਾਨਾ ਬੁ
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਆ
 ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਇਆ ਟਾਰਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਮੁਖ

ਮਿਲਿਪੰਚਮਾਖੀਅਨਿਬਿਰਦਪੰਚ ੩੬੬
ਪਰ ਮੇਸਰੁਪਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖੀਮਿਲਿਪ
ਰਵਾਣਪੰਚਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਇ
ਲਾਸੀ ਗੁਰਦਰਸਣੁਗੁਰੂਸਬਦੁਹੈਨਿ
ਜਪਾਰਿਕੁਾਇਕੁਗਤਿਗੁਰਗਾਸੀ ਸੰਮ
ਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਆਸਨਿਗਾਸੀ
ਸਦਾਸਹਜੁਬੈਰਾਗੁਹੈਕਟਲੀਕਟਲਅੰਦ
ਰਿਪਰਗਾਸੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੈਰ
ਪੀਰਖਾਨਾਦੁ

ਖਲਾਸੀ॥॥੧੧॥ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁ
ਤੇਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਕਰੇਣਨਾਗੀ॥ਨਾਗੀ
ਕੁਤਾਰਸੀਜੋਗਾਮਿਲਿਪੁਤੁਸਪੁਤੁਕਪੁਤੁ
ਸੈਸਾਗੀ॥ਪੁਰਖਾਪੁਰਖਾਜੋਰਚਨਿਤੇ
ਫਿਰਲੇਨਿਗਮਲਾਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਪੁਰਖ
ਹੁਪੁਰਖੁਤਿਪਜਣਾਗੁਰਤੇਚੇਲਾਸਬਦ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਪਾਰਸੁਰੋਮਾਪਾਰਸਹੁਗੁਰ
ਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਣਕਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਵੀਸੀ

ਪਰਮਹੰਸਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸਿਪਰਉ ੪੦੦
ਪਕਾਰੀ ਗੁਰਕੁਟਾਈਗੁਰਕੁਟਾਈਆਸ
ਕੁਸਚਗੁਰਵਕਜੁਹਾਰੀ ਪਰਤਨਪ
ਰਧਨਪਰਹਰੇਪਗਨੰਦਾਹਉਮੈਪਰਹਾਰੀ
ਸਾਧਸਿਗਤਿਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧੮॥
ਸਿਪਉਦਾਦਾਪਕੁਦਾਦਿਅਹੁਪੁਤੁਪੋਤਾਪ
ਕੁਪੋਤਾਨਤਾ ਮਾਦਾਦੀਪਕੁਦਾਦੀਅਹੁ
ਫੁਫੀਕੁੰਣਾਧੀਅਸਟਖਤਾ ਨਨਨਨ

ਅਖੀਅੇਪੜਨਨਾਪੜਨਨੀਪਤਾਤਾ
ਇਅਚਾਚਾਜਾਣੀਅੇਤਾਈਚਾਚੀਮਾਇ
ਅਮਤਾਅਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਅਮਾਸੀਮ
ਸੜਵੈਰੀਗਿਰੰਤਾਅਸੜਫੁਫੜਸਾਕ
ਸਭੁਸਹੁਰਾਸਸੁਸਾਣੀਸਾਫੁਤਾਤਾਏਰ
ਪਿਤੀਏਰਸੇਭੁਮਿਭਿਮਭਿਭੇਰਫੁਫੇਰਅ
ਫਤਾਅਸਾਫੁਕੜਮੁਕਟਬੁਸਭਿਨਦੀਨ
ਫਸੀਜੋਗਾਨਿਸਤਾਅਸਚਾਸਾਕੁਨਵਿਛੁ

ੴ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਭਾਣੀ ਕੁਤਾ ਭੋਗੁ ੪੦੧
ਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜੋਗਸੁ ਗਤਾ ੧੧੯੧ ਪੀਊ
ਦੇਨ ਪਿਆਰਤਾ ਲਿਨ ਫੁਫੀਨ ਪਿਤੀਏ ਤਾਏ
ਆਉਹੇਤਨ ਪੁਜਨੀ ਹੇਤਨ ਮਾਮੇ ਮਾਸੀਜਾ
ਏ ਅੰਬਾ ਸਧਨ ਉਤਰੈ ਆਣਿ ਅਬਾ ਕੜੀ
ਅੰਜੇ ਖਾਏ ਮੁਲੀ ਪਾਟ ਪਟਿਤ ਰਾਵਾ ਸੁਰੀ
ਕਾਰੁ ਪਰਗਟੀ ਆਏ ਸੁਰਜ ਚੰਦਨ ਪੁਜ
ਨੀਵੀ ਵੇਲਖਤਾਰੇ ਚਮਕਾਏ ਰੀਗਮਜੀ

੧੦੪
ਠੈਕ ਸੁੰਭੁਦਾਸ ਦਸ ਸਥਾਈਏ ਸੁਫਟਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਲਿਨ ਮਿਹਰਵਨ ਮਾਤਾਪਿਤਾ
ਨਵੇਵ ਸਬਾਏ॥ ਰਿਠੈ ਸਭੈ ਠੈਕਵ ਜਾਏ॥ ੨੦॥
ਆਪੇ ਹੇਤਨ ਪੁਜਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤੁ ਸੁਚੇਤੁ
ਸਹਾਈ॥ ਸਾਹਵਿ ਸਾਹਨ ਪੁਜਨੀ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਾਹੁ ਅਬਾਹੁ ਸਮਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੁਲਿਨ
ਸਾਹਿਬੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸਾਈ॥
ਦਾਤੇ ਦਾਤਿਨ ਪੁਜਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸਚੁ

ਦਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦਨ ਪੁਜਨੀ ਵੇਦਗੀ ਸਤਿ ॥ ੪੦੨

ਗੁਰਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਮਿ ਟਾਈ ॥ ਵੇਦੀ ਦੇਵਨ

ਸੇਵਤੁ ਲਿਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ

॥ ਸਾਇਰ ਰਤਨ ਨ ਪੁਜਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁ

ਰਸ ਬਦ ਸੁਭਾਈ ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਾਵ ਡੀਵ

ਡਿਅਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ੩੯ ॥

ਉਦਗਾਲੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਣੀਭਾ
ਈਗੁਰਦਾਸਕੁਲੇਜੀਕੀ ਸੋਰਠਾ)
) ਅਗਦਿਪੁਰਖਅਵੇਸੁਓਨਮਸੀਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਨਾਘਟਘਟਕਾਪਰਵੇਸਏਕਅ
ਨੇਕਾਬਿਬੇਕਸਾਸਿ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ਓਨਮ
ਸੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾਅਗਦਿਪੁਰਖਅਵੇਸ
ਏਕਅਨੇਕਾਬਿਬੇਕਸਾਸਿਘਟਘਟਕਾਪ

ਰਵੇਸਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਘਟਘਟਕਾਪਰ ੪੦੩
ਵੇਸਸੇਸਪਾਹਿਕਹਤਨਆਵੈ ਨੇਤੁਨੇਤ
ਕਹਿਨੇਤਬੇਦੁਬੀਦੀਜਨੁਗਾਵੈ ਆਇ
ਮਾਧਿਅਰੁਅੰਤਿਹੁਤਹਤਹੈਪੁਨਿਹੋਨਮਾ
ਆਇਪੁਰਖਆਵੇਸਚਰਨਸੀਸਤਿਗੁ
ਰਥਨਮਾ ॥੧॥੧॥ ਸੇਰਠਾ ਅਬਿਗਤਿ
ਅਲਖਅਕੇਵੁਅਗਮਅਪਾਰਅਨੰਤਗੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨ

ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋਤ੍ਸ੍ਰਗਾ ॥ ਅਗਮਾਪਾਰ
ਅਨੰਤਗੁਰੁ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖਾ ਅਭੇਦ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
ਕਹੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
ਦੇਵਦੇਵ ਦੇਵੀ ਸਬਧਿ ਮਾਵਹਿ ਨਾਰ
ਬਾਹੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਗਾਗਾ ਗਾਨੀ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਹਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿਸ ਪਰੰਪਰਾ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖਾ ਅਭੇ

ੴ ਅਗਮ ਅਗਮਿਤਿ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ੪੦੪
ਰੁਠਾ ॥ ਜਗਮਗਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ
ਅਨੂਪ ਪਰਮਤਤਤਤਹਿ ਮਿਲਿਓ ॥ ੧ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਮਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ
ਜਗਮਗਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ॥ ਪਰਮਤਤਤਤਹਿ
ਮਿਲਿਓ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ॥ ੧ ॥ ਛੰ
ਤਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਤਹਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਰਮ

ਕੋਪਾਗਸਾ ਗੁਰਅੰਗਾਦਮਿਲਿਅੰਗਾਸੰਗ
ਮਿਲਿਸੀਗਿਓਧਾਗਸਾ ਅਕਲਕਲਾਕੁਰ
ਪੁਰਸੁਰਗਾਤਿਓਤਿਪਤਿਮਹਿ ਜਗਮਗ
ਜੋਤਿਸਰੂਪਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਮਹਿ ॥੨॥
ਰਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਿਸਟਿਨਿਵਾਸਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਚਨਅਨਹਦਸਬਦਾ ਸਤਿਗੁਰਅ
ਮਰਪਰਗਾਸਾਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਟੇ
॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਅਨਹਦ

ਸਬਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਿਵਾਸਾ ਗੰਮਣਿ ਅੰ ੪੦੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸਾ
੧੧ ਛੰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾ ਸ
ਚਰਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਾ ਮਨਿ ਹਕਾਮ ਪ
ਰਮ ਪਦ ਸਹਜ ਸਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਧਿ ਸੁ
ਗੰਧਿ ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਨਿਜ ਮਾਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਿਵਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਾ ॥
ਸਨਾ ॥੪॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਬਿਸਾਮ ਗੁ

੫੦੪
ਰਭੁਏਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲਿਤਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਮਰਾਰਾਮਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਭੁਏ॥੧॥
ਏਹਰਾਗੁਰਭੁਏਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿ
ਲਿਬਹਮਾਸਨਬਿਸਾਮਰਾਮਨਾਮਗੁਰ
ਮੁਖਿਭੁਏਗੁਰਮੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮ॥੧॥੪
॥ਫੰਤਾਗੁਰਮੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮਨਾਮਗੁਰ
ਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰ
ਗਿਅਨਧਿਆਨਗੁਰਗੁਰੁਕਹਾਇਓ॥

ਦੀਪਜੋਤਿਮਿਲਿਦੀਪਜੋਤਿਜਗਮਗਮੰ ੪੦੬
ਤਾਰਿਉਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮਸੀਧਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਿਲਿਭੁਏਗੁਰਾ ੧੫ ॥ ਸੋਰਠਾ ਅ ੦
ਦਿਅੰਤਿਬਿਸਮਾਦਫਲਦੁਮਗੁਰਸਿਖਸੀ
ਧਿਗਾਤਿਅਵਿਪਰਮਪਰਮਾਦਿਅੰਤਿਅ
ਨੰਤਨਜਾਨੀਐ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ਫਲਦੁ
ਮਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਗਾਤਿਅਵਿਅੰਤਿਬਿਸ
ਮਾਦਿਅੰਤਿਅਨੰਤਨਜਾਨੀਐਅਵਿਪਰਮ

੨੦੪ ਪਰਮਾਦਿ ॥ ੧੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਅਦਿਪਰਮ
ਪਰਮਾਦਿ ਨਾਦਿ ਮਿਲਿ ਨਾਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ॥
ਲਲਹਿ ਸਲਿਲ ਸਮਾਇ ਨਾਮ ਸਰਤਾਸ ॥
ਗਰਸੁਨਿ ਨਰਪਤਿ ਸੁਤਿ ਨਿਪੋਤਿ ਜੋਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਰਜਨਾ ਰਾਮਨਾਮ ਪਰ
ਸਾਦਿ ਭਏ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ॥ ੧੯ ॥ ਸ
ਰਠਾ ਖੁਰਨ ਬਹਾਮ ਬਿਬੇਕ ਮਾਪਾ
ਪਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਇ ਨਾਮ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭਏ ਕ ਗੁਰ

ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨੀਐ ॥ ੧੯ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ੪੦੧
ਪਾਅਪ ਪ੍ਰਗਾਸਹੁ ਇਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕ
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨੀਐ ਨਾਮ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ
ਏਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਦੇ
ਕਗੁਰ ਮੁਖਿ ਠਹਰਾਈ ॥ ਆਦਿ ਭੁਏ ਗੁਰਨਾਮ
ਦੁਤੀਅ ਗੋਬਿੰਦ ਬਡਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਰਚ ਨਿਰਚ ਬਾਪਿ ਓਥਾਪਨਾ ਪੁਰ
ਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਗਟਹੁ ਇਆਪਾਅਪਨਾ

੧੨੧। ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਿਸਮਾਦਹਿ ਬਿਸਮਾ
ਦਿਅਸੁਰਜਹਿਅਸੁਰਜਗਤਿਅਮਾਦਿ
ਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏ
੧੨੨। ਵੇਹਰਾ ॥ ਅਸੁਰਜਹਿਅਸੁਰਜ
ਗਤਿਬਿਸਮਾਦਹਿਬਿਸਮਾਦਾਅਦਭੁ
ਤਪਰਮਦਭੁਤਭਏਅਮਾਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿ
੧੨੩। ਛੰਤਾ ॥ ਅਮਾਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿ
ਸ੍ਵਦਸਗਧਿਅਗੋਚਰਾਦ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਅ

ਸਪਰਸਸੁਰਤਿਮਤਿਸਬਦਮਨੋਚਰਾਨੋ ੪੦੮
 ਗਬੇਦਗਤਿਗਿਆਨਲਖੇਨਹੀਅਲਖਅ
 ਕੇਵਾਨੇਤਨੇਤਕਾਰਿਨਮੇਨਮੇਨਮਸਾਸਿਗੁਰ
 ਦੇਵਾ॥੨੪॥ਸੈਦਾ॥ ॥ਦਰਸਨਦੇਖਤਹੀ
 ਸੁਧਿਕੀਨਸੁਧਿਰਹੀਬੁਧਿਰਹੀਮਤਿਮੇਨਮ
 ਤਿਹੀ॥ਸੁਰਤਿਮੇਨ^{ਕੀਨਬੁਧ}ਸੁਰਤਿਅਭਿਧਿਆਨਮੇਨ
 ਧਿਆਨਰਹਿਓਗਿਆਨਮੇਨਗਿਆਨੁਰਹਿਓ
 ਗਤਿਮੇਨਗਤਿਹੀਧੀਰਜਕੋਧੀਰਜੁਗਰਬ

ਕੋਗਰਬੁਗਾਇਓਰਤਿਮੈਨਰਤਿਰਹੀਪਾਤਿ
ਰਤਿਪਾਤਿਮੈਅਦਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਬਿਸ
ਮੈਬਿਸਮਅਸੁਰਜੈਅਸਚਰਜਅਤਿਅ
ਤਿਮੈ॥੧੯॥ ਦਸਮਸਥਾਨਕੇਸਮਾਨਿ
ਕਉਨੁਭਉਨੁਕਹਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੁਤਉ
ਅਨਤਨਪਾਵਈਊਨਮਨੀਜੋਤਿਪਟੰ
ਤਰਦੀਜੈਕਉਨਜੋਤਿਦਾਇਆਕੋਦਿਖਾਵੈ
ਜਾਹੀਤਾਹੀਬਨਿਆਵਈਅਨਹਰਨਾਦੰ

ਸਮਸਰਿਨਾਦੁਬਾਦੁਕਉਨੁਸੀਗੁਰਸੁਨਾਵੈ ੪੦੨
ਜਾਹਿਸੋਈਲਿਵਲਾਵਈ ਨਿਝਰਅਪਾਰ
ਧਾਰਤੁਲਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਮਪੀਉਪੀਅਾਵੈ
ਜਾਹਿਤਾਹੀਮੇਸਮਾਵਈ ॥੨॥੧੦॥ ਗੁਰਸਿ
ਖਸੀਧਿਮਿਲੇਬੀਸਾਇਕਈਸਈਸਾਇਤਤੇ
ਉਲੀਪਉਤਜਾਇਰਹਰਾਵਈ ਚਰਮਾਦਿ
ਸਾਟਿਮੁਦਪੇਖੇਦਿਬਿਦਿਸਾਟਿਕੇਜਗਮਗਜੇ
ਤਿਉਨਿਮਨੀਸੁਧਿਪਾਵਈ ਸੁਰਤਸੀਕੋਚ

ਤਹੀਬਜਰਕਪਾਟਏਲਿਨਾਦਬਾਦਪਰੈ
ਅਨਹਤਲਿਵਲਾਵਈ। ਬਚਨਬਿਸਰ
ਜਤਅਨਰਸਰਹਿਤਹੁਇਨਿਝਰਾਅਪਾਰ
ਧਾਰਾਅਪੀਉਪੀਆਵਈ॥੧੧॥ ਜਉਲਉ
ਅਨਰਸਬਸਿਤਉਤਉਲਉਨਹੀਪ੍ਰਮਰਸੁ
ਜਉਲਉਆਨਧਿਆਨਆਪਾਆਪੁਨਹੀ
ਦੇਖੀਐ। ਜਉਲਉਆਨਗਿਆਨਤਉਲਉ
ਨਹੀਅਧਤਮਗਿਆਨਜਉਲਉਨਾਦਬ

ੴ ਅਨਾਹਦ ਬਿਸੇਖੀਐ ॥ ਜਥੇ ਲਭਿਐ ॥ ੪੧੦ ॥
ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ਨ ਅੰਤੁ ਰਿਗਤਿ ਜਥੇ ਲਭਿ
ਨ ਲਖਾਵੈ ਤਥੇ ਲਭਿ ॥ ਅਲਖ ਨ ਲੇਖੀਐ ॥
ਸਤਿਗੁਪਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆ ॥
ਨ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਏਕ ਕੇਖੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਾ
ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਬਹੁ ਬਿਜਨਾ ਦਿਸਦਾ ਸੀ
ਚਤ ਸਰਬ ਰਸ ਰਸ ਨਾ ਕਹਾਈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਇਵ ਗਿਆਨ

੦੧੪
 ਧਿਆਨਾਸਿਮਰਨਿਅਮਿਤਬਡਾਈਹੈ॥ ਸ
 ਕਲਸੁਰੀਧਾਅਸਪਰਸਮਭੰਗਗਨਾਦਬੁਧਿ
 ਬਲਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਪਾਈਹੈ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਸਤਿਨਾਅਸਿਮਰਤਾਸਫਲਹੁਇਬੋਲਿਤ
 ਮਧੁਰਧੁਨਿਸੁਖਾਈਹੈ॥ ੧੩॥ ਅਮਰ
 ਸਿਬਾਸਿਹੁਇਪਤੰਗਾਸੰਗਾਮਜਾਨੈ॥ ਬਿਰਹਿ
 ਬਿਛੋਰਾਮੀਨਹੁਇਨਮਾਰਿਜਾਨੈਹੈ॥ ਦਰਸ
 ਧਿਆਨਜੋਮੈਨਹੁਇਜੋਤੀਸਰੂਪਚਰਨਾਬਿ
 ਤੁ

ਮੁਖਹੋਇਪਾਨਫਹਰਨੇਹੈ॥ ਸੀਮਲਿਤਿਬਿਛੁਰ ੪੧੧
ਤੁਗਤਿਪੇਅਨਬਿਰਹਜਨੀਮੀਨਅਉਪਤੀ
ਗਮੋਹਿਦੇਖਤਲਜਾਨੇਹੈ॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁ
ਧਿਗੁਧੀਨਿਹੈਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਕਪਟਸਨੇਹਦੇਹ
ਨਰਕਸਮਾਨੇਹੈ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖੰਫਟੁਲੁਸੁਖਦੁ
ਬਿਸਮਾਦਅਤਿਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤ
ਨਆਵਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਗੀਧਪਰ
ਮਦਕੁਤਸੀਤਲਕਮਿਲਪਰਸਤਬਨਿਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿ ਮਾਮਗਾਧ
 ਬਾਧੇ ਸੋਭੇ ਅਸਤੁ ਨ ਦੁਈ

ਵਈ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿ ਮਾਮਗਾਧ
 ਬੋਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵ
 ਈ ॥੧੫॥ ਓਲਟਿ ਪਵਨ ਮਨ ਮੀਨ ਕੀਚ
 ਪਲਗਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੇ ਪਰਮ ਪਦਪ
 ਏਹੈ ਸੁਰਸਹਜੇ ਖਿਯੋ ਖਿਯੋ ਮਸਰ ਪੁਰਨ ਕੈ
 ਬੰਧਨ ਵੈ ਮਿਤ ਸਰ ਅਪੀ ਅਪੀ ਆਏਹੈ ਅ
 ਜਗਹਿ ਜਾਗਿ ਮਾਗਿ ਮਾਮਗਹਿ ਕ੍ਰਾਤਿ ਛਾਤਿ
 ਅਸਾਥਿ ਰਕੰਧ ਹੀਸ ਅਨਤਨ ਧਾਏਹੈ ਅ

ਏਅਦਿਨਾਵੇਨਾਦਸਲਲੇਸਲਲਿਮਿ ੪੧੨

ਲਿਬਹਮੇਬਹਮਮਿਲਿਸਹਜਸਮਾਏਯੈ ੧੬

। ਚਿਰੀਕਾਨਮਾਨਸਜਨਮਨਿਰਮੋਲਪਾਏ

ਸਫਲਜਨਮਗੁਰਚਰਨਸਰਨਕੈਲੋਚ

ਨਅਮੋਲਗੁਰਦਰਸਅਮੋਲਦੇਖੇਸੁਵਨ

ਅਮੋਲਗੁਰਬਚਨਧਰਨਕੈਨਾਸਕਾਮ

ਮੋਲਚਰਨਾਗਬਿਦਬਾਸਨਾਕੈਗਸਨਾਮ

ਮੋਲਗੁਰਮੰਤ੍ਰਸਿਮਚਨਕੈਗਸਤਅਮੋਲ

ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕੇ ਸਫਲ ਚਰਨ ਅਮੋਲਖ
ਰਦਫਨ ਕਰਨੈ ॥੧੧॥ ਦਰਸਿ ਧਿਆਨ ਦਿ
ਬਿਦਿਸਾਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੁਈ ਕਰਨ ਕਟਾ ਛਰਿ
ਬਿਦੇਹ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰ ਰਿਲਿਖ
ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨ ਕੇ ਅੰ
ਮਿਤੁ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਬ
ਸਨ ਸੁਬਾਸ ਹਸਤ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸਫਲ ਸੁ
ਗਿਅਮਾਨ ਹੈ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੈ

ਸਮਾਇਓਏਮਨਮਨਸਾਬਕਤਬ੍ਰਹਮਧਿਅ ॥ ੪੧੩

ਨਹੈ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਅਤਿਅਸੁ

ਰਜਮੇਰੇਰਤਹਿਰਾਨਅਨਧਿਅਨਬਿਸਰਾ

ਨਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਗੰਧਰਸਬਿਸਮ

ਹੁਇਅਨਰਸਬਾਸਨਾਬਿਲਾਸਨਹਿਤਨਹੈ

ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਅਦਕੁਤਅਸਥਾਨਮਿ

ਤਮੰਡਲਅਸਥਲਨਕੁਭਾਨਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁ

ਖਫਲਅਸਥਲਿਵਲੀਨਾਅਨਨਕੁਭਾ

ਸਕਲਬਿਸਰਾਨਹੈ ॥

१८ गुरुमुखसुखफलदाइआकैदियावै॥
रित्ताहिआनरूपरीगदेखेनाहीबुद्धी
गुरुमुखसुखफलमाइआकैचखावै
जाहिताहिआनरसनहीरसनहिताद
हीगुरुमुखसुखफलमगगुगहावै
जाहिसरबनिधानपरसनकउनिपाद
हीगुरुमुखसुखफलमलखलखावै
जाहिअकबकबाबिनैददाहीबनिआ

ੴ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਧਨਾਥ ਜੋਗੀ ਜੋਗਾਧਿਅ ੦੪੧੪
ਨਮੋ ਨਾਮਾਨ ਸਕੇ ਬੇਦ ਪਾਠ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
ਕਨਕ ਜਨੇਹੇ ਅਧਿਤਮ ਗਿਆਨ ਕੈ ਨਸਿਦ
ਸਨਕਾਦਿ ਪਾਏ ਜਗਿ ਭੋਗ ਮੇਨ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ
ਕਪਾਹਿ ਚਾਨੇਹੇ ਨਾਮਾ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ਸੇਖਾਦਿ
ਕਨਕੀ ਖਿਜਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਨਾਰਾਦਿ
ਕਾਹਿ ਰਾਨੇਹੇ ਨਾਨਾ ਅਵਤਾਰ ਕੈ ਅਪਾਰਕੇ
ਨਪਾਰੁ ਪਾਇਓ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਨਮ ॥

ਨੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਰਿ ਦੇ ਨਿ ਮਤਾ
ਨਿਵਾਸ ਜਾਸਾਧਿ ਅਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਪੁਰਨ
ਬਹਮਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨ ਮਨ
ਗਿ ਅਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਰਬਾਤਮ ਕੈ ਸਮ
ਰੇ ਹਉ ਮੇਰਿ ਅਗਤਿ ਅਗੀ ਬਿਸਮਾਦ
ਕੈ ਬੈਰਾਗੀ ਭਏ ਮਨ ਉਨ ਮਨ ਲਿਵਰੀ ਮਿਤ
ਅਗੀ ਮਰੇ ਸੁਖਾਮ ਅਸ ਬੁਲ ਮੁਲ ਏਕਹੀ ਅ
ਨੇਕ ਮੇਕ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮੇਨ ਮੇਨ ਮੇਨ ਮੇਨ

॥२२॥ ਦਰਸਨ ਜੋ ਤਿਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੁਇ ॥ ੪੧੫ ॥
ਤੰਗਾ ਸਬਦ ਸੁਰ ਤਿ ਮਿਗਾ ਜੁਗਾ ਤਿਨ ਜਨੀ ਹੈ
ਚਰਨ ਕਾ ਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨ ਮਧੁ ਪਗਾ ਤਿ ਬਿਰ
ਹਿ ਬਿਓਗਾ ਹੁਇ ਨ ਮੀਨ ਮਾਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਏ
ਕਟੇ ਕਨਟ ਰਤ ਹੈ ਤ੍ਰਿਗਾ ਦ ਜੋ ਨਿਚਾ ਤੁਰ ਚਤੁ
ਰਗੁ ਨ ਹੋਇ ਨ ਹਿਰਾਨੈ ॥ ਪਾਹਨ ਕਰੋ ਰਸ ਤਿ
ਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਾਰ ਮੇ ਸੁਨਿ ਮਮਨ ਮਜ ਮਨਰ
ਕਲ ਜਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਚੰਦ

ਲਾਅਚਲਭਏਮਹਾਮਲਮੁਕੁਧਾਗੀਨਿਗਮ
 ਲਕੀਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੋਨਿਕੋਅ
 ਜੋਨਿਭਏਕਾਲਸੈਅਕਾਲਕੋਅਮਰਪਦਵੀ
 ਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਹਉਮੇਖਉਰੇਇ
 ਰੇਨਕਿਕੁਟੀਕਿਬੇਨੀਪਾਰਿਆਪਾਅਪਚੀ
 ਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਬਰਨਅਬਰ
 ਨਭਏਭੈਭ੍ਰਮਾਨਿਫਾਰਿਭ੍ਰਾਰਿਨਿਰਭੈਕੋਲੀ
 ਨੇਹੈ॥੨੪॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਅਧਮ

ਅਸਾਧਸਾਧਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੰਤਸੀਤ

੪੧੬

ਨਾਮਹੈ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਅਬਿਬੇਕੀ

ਹੁਇਬਿਬੇਕੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਕਾਮਨਿ

ਹਕਾਮਹੈ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਅਗਿਆਨੀ

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਸਹਜ

ਬਿਸਾਮਹੈ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੀਵਨਮੁ

ਕਤਿਕੁਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲਧ

ਮਹੈ॥੨੫॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਬੈਰਨਿਬੈਰ

ਭਏ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰ ਸਰ ਬਮੇ ਜਾਨੇ ਹੈ ਗੁ
ਰਮ ਤਿਸ ਤਿਕਾਰਿ ਭੇਦ ਨਿਰਭੇਦ ਭਏ ਦੁਬਿਧ
ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਖੇਦ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਹੈ ਗੁਰਮ ਤਿ
ਸਤਿਕਾਰਿ ਬਾਇਸ ਪਰਮ ਹੀ ਸਾਗਿ ਆਨ ਅੰਸ
ਬੀਸ ਨਿਰਗੰਧ ਗੰਧ ਠਾਨੇ ਹੈ ਗੁਰਮ ਤਿਸ ਤਿ
ਕਾਰਿ ਕਰਮ ਭਰਮ ਖੇਦ ਅਸਾਮੇ ਨਿਰਾਸਹੁ
ਇ ਬਿਸਵਾਸ ਉਰਿ ਆਨੇ ਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿਸ ਤਿਕਾਰਿ ਸਿੰਬਲ ਸਫਲ ਭਏ ਗੁਰਮ ਤਿ

ਸਤਿਕਾਰਿ ਬਾਂਸਮੇ ਸੁਗੰਧਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ
 ਕਾਰਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਕਾਰਿ
 ਪਰਖਤ ਅੰਧਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਕਾਰਿ ਕਾ
 ਲਕੂਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੁਇ ਕਾਲ ਭਏ ਅਸਾਥਿ ਰਕੰ
 ਧਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਕਾਰਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭੁ
 ਏ ਮਾਇਆ ਮੇਓ ਦਾਸ ਬਾਸ ਬੰਧ ਨਿਰਬੰਧਹੈ
 ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਧਿ
 ਮਿਲੇ ਸਸਿ ਪਰਿਸੁਰ ਪੁਰ ਨਿਜ ਪਰਿਅਏਹੈ

੪੧੧

ਓਲਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਤ੍ਰਿਬੇਨੀਪ੍ਰਸੰਗ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਓਲੀਪਸੁਖਸਾਗਰਸਮਾਏਹੈ। ਤ੍ਰਿ
ਗੁਨਅਤੀਤਚਤੁਰਥਪਦੁਰੀਮਿਤਾਕੋਨਿਝ
ਰਾਮਪਾਰਧਾਰਾਮੀਅਚੁਮਾਏਹੈ। ਚਕਈ
ਚਕੋਰਮੋਰਚਾਤ੍ਰਿਕਾਮਾਨੰਦਮਈਕਦਲੀਕ
ਮਲਬਿਮਲਜਲਛਾਏਹੈ। ੨੮। ਸਬਦੁ
ਸੁਗਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਪੰਚਪ
ਰਪੰਚਮਿਟੇਪੰਚਪਰਧਾਨੈਹੈ। ਛਾਗੇਭੈਭਰ

ਮਥੇਦਕਾਣਲਅਓਕਰਮਖੇਦਲੋਗਬੇਦਉਲੀ ੪੧੨
ਪਿਉਦੋਤਗੁਰਗਿਅਨੇਹੈਮਾਇਮਾਅਉਬ
ਹਮਸਮਦਸਮਦੁਅਰਧਾਰਿਅਨਹਦਰੁਨਤੁਨ
ਬਾਜਤਨੀਸਾਨੇਹੈਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨਜ
ਗਮਗਜੋਤਿਨਿਝਰਾਪਾਰਧਾਰਪਰਮਨਿ
ਧਾਨੇਹੈ॥੨੯॥ਗਗਿਹਮਹਿਗਿਸਤੀਹੁਇਪਾਇ
ਓਨਸਹਜਪਰੁਬਨਬਨਦਾਸਨਉਦਾਸਫਭ
ਪਾਇਓਹੈਪਕ੍ਰਿਪਕ੍ਰਿਪੀਰਿਤਨਅਕਥਕਥਾ

ਬਿਚਾਰੀ ਸਿਧਾਸਨ ਕੋ ਨਾਨਿ ਜਾਸਨ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਥੈ ਜੋਗਾਧਿਆਨੁ ਧਾਰਨ ਕੋ ਨਾਥਨ ਦੇਖੇ
ਨਾਥ ਜਾਗਿਓਗਾ ਪੁਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਗੁਗਾਹਾਇ
ਓਹੋ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੋ ਨਾਮ ਹੀ ਮੇਵ ਟੇਵਣਾ
ਗੀਅਲਖ ਅਭੇਦ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਮਝਾਇਓਹੋ
॥੩॥ ਗੁਰਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਗੁਨ ਗੀਮਤਾ
ਕੋਪੀ ਚਤੁਰਥੀ ਬੀਖਿ ਪਰਮਤਤਵਾਸੀ ਹੋਖ
ਟਰਸਤਿ ਮਾਗਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਏ

ਪੁਰਸੁਰਸ ਪਅਨਹਦਅਭਿਅਸੀਹੈਅਸ ੪੧੨
ਟਸਿਧਾਂਤਭੇਦਨਾਥਨਕੋਨਾਥਭਏਦਸਅਸ
ਬਲਸੁਖਸਾਗਰਬਿਲਾਸੀਹੈਉਨਮਨਮਗਨ
ਗਗਨਹੁਇਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜਸਮਾਧਿਗੁਰ
ਪਰਚੇਉਦਾਸੀਹੈ ॥੩੧॥ ਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਅ
ਬਰਨਹੁਇਬਰਨਬਿਖੇਪਾਂਚਪਰਪੰਚਨਦ
ਰਸਅਦਰਸਹੈ ਪਰਮਪਰਸਗੁਰਪਰਸਿ
ਪਾਗਸਭਏਕਨਿਕਅਨਿਕਧਾਤੁਆਪਾਅਪ

ਗਸਰੇ ਨਵਦੁਆਰੁ ਪਾਰਬਹਮਾ ਸਨਸਿਘਾ
ਸਨਸੇਨਿਝਰਝਰਨਿਰੁਚਤਨਅਨਰਸਰੇ।
ਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਬੀਸੁਇਕਈਸਈਸ
ਅਨਹਦਗਦਗਦਅਭੁਰਭੁਰਸਰੇ॥੩੨॥
ਚਰਨਕਮਲਭੁਜਿਕਮਲਪਗਾਸਭੁਏ
ਦਰਸਦਰਸਿਸਮਦਰਸਦਿਖਾਏਹੈ॥ਸ
ਬਦਸੁਗਤਿਅਨਹਦਲਿਵਲੀਨਭੁਏਓ
ਨਮਨਮਗਨਗਾਨਪੁਰਛਾਏਹੈ॥੫੦॥

ਰਸ ਬਸਿਹੋਇ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਕੁਟੇ ਅਤਮ ੪੨੦

ਸਚਰਜ ਮੇਰੇ ਰਤ ਹਿਰਾਣੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ

ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿ

ਨੋਦ ਕਹਤ ਨ ਆਣੇ ਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਗੁ

ਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਬੋਣੇ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਜ

ਨੇ ਬਹੁ ਮਗਿਆਨ ਹੈ ॥ ਦੁਰਸਧਿ ਆਨ ਆਨ

ਧਿਆਨ ਬਿਸਮ ਰਨ ਕੈ ਸਬ ਦੁਸੁਰਤਿ ਮੇਨ

ਬਤ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸ ਕਹੁਇ ਅਨ

ਰਸਰਹਤਹੁਇਜੋਤੀਮੇਜੋਤਿਸਰੂਪਸੋਹੰਸੁਰ
ਤਨੇਹੈਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਬੀਸਾਇਕ
ਈਸਈਸਪੁਰਨਬਿਬੇਕਟੇਕਏਕਹੀਅਨੇ
ਹੈ॥੩੪॥ਰੋਮਰੋਮਕੋਟਿਬਹਮਾਂਡਕੋਨਿਦਾਸੁ
ਜਾਸੁਮਾਨਸਾਅਉਤਾਰਧਾਰਿਦਰਸਾਇਖਏ
ਹੈ॥ਜਾਕੈਓਅੰਕਾਰਕੇਅਕਾਰਹੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾ
ਰਸੀਮੁਖਸਬਦਗੁਰਸਿਖਨੁਸੁਨਾਏਹੈ॥ਜ
ਗਿਭੋਗਨਈਬੇਦਜਗਤਭੁਗਤੁਜਾਹਿਅ

ਸਨਬਸਨਗੁਰਸਿਖਨੁਲਖਾਏਹੈ॥ ਨਿਗਮ ੪੨੧
ਸੇਖਾਦਿਕਬਕਤਨੇਤਨੇਤਕਾਰਿਪੁਰਨਬ
ਹਮਗੁਰਸਿਖਨੁਲਖਾਏਹੈ॥ ੧॥ ਰੂਪਾਨਿਰ
ਗੁਨਸਰਗੁਨਕੈਅਲਖਅਬਿਗਾਤਿਗਾਤਿ
ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਗੁਪਪ੍ਰਗਟਾਏਹੈ॥ ਸਰਗੁ
ਨਸੀਗੁਰਦਰਸਕੈਧਿਆਨਰੂਪਅਕੁਲ
ਅਕਾਲਗੁਰਸਿਖਨੁਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਨਿਰਗੁ
ਨਸੀਗੁਰਸਬਦਅਨਹਦਧੁਨਿਸਬਦਬੇ

ਧੀਗੁਰਸਿਖਨੁਤੁਨਾਣੈ॥ ਚਰਨਕਮਲ
ਨਿਰਕਾਮਧਾਮਗੁਰਸਿਖਮਧੁਕਾਰਿਗਤਿਲ
ਪਟਾਣੈ॥ ੨॥ ੩੬॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇ
ਲਿਹੁਇਚਬੇਲੀਗਤਿਮੁਲਸਾਖਾਪਤ੍ਰਕ
ਰਿਬਿਬਿਧਿਬਿਬਾਰੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਪੁਰ
ਪਸੁਬਾਸਨਿਜਰੂਪਤਾਮੇਪਗਟਹੁਇਕਰਤ
ਸੰਸਾਰਕੋਊਧਾਰੈ॥ ਗਤਿਲਿਮਿਲਿਬਾਸਨ
ਸੁਬਾਸਕੋਨਿਵਾਸਕਾਰਿਆਪਾਖੋਇਹੋਇੰ

ਫੁਲੇਲਾਮਹਕਾਰਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਮੇ ੪੨੨
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੀਤਸੀਸਾਗੀਹੁਇਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਪਰਉਪਕਾਰਹੈ॥੨॥੨॥੧॥ ਪੁਰਨਬਹਮਗੁ
ਰਬਿਰਖਬਿਬਾਹਧਾਰਮੁਲਕੰਦਸਾਖਾਪਤ੍ਰ
ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ ਤੁਮੈਨਿਜਗੁਪਗੁਰਸਿਖ
ਫਲਕੋਪ੍ਰਗਾਸਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਅਉਸਦਉ
ਪਕਾਰਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕੰਦਸੁਸਹਸਿਕ
ਹੁਇਚਾਖੇਚਰਨਾਮਤਸੀਸਾਗਕੋਉਧਾਰਹੈ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਮੰਤ੍ਰ ਮ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨੇਤ ਨੇਤ
 ਨੇਤ ਨੋ ਮੋ ਨੋ ਮੋ ਨ ਮ ਸ ਕਾਰ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਬਰਨ
 ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਗੋਬੀ ਸ ਜੈ ਸੇ ਏ ਕਹੀ ਬਰ
 ਨ ਦੁਹੇ ਦੁਪ ਜਗ ਜਾਨੀ ਐ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰ
 ਫਲ ਫੂਲ ਕੈ ਬਨਾ ਸ ਪਤੀ ਏ ਕੋ ਰੂਪ ਅਗਨੀ
 ਸਰਬ ਮੇ ਸ ਮਾਨੀ ਐ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਪਾਨਚੁ
 ਨਾ ਅਉਰੁ ਪਾਰੀ ਕਾ ਬਾ ਆ ਪਾਖੋ ਇ ਮਿਲਤੁ ਅ
 ਨੁਪ ਰੂਪ ਫਾਨੀ ਐ ਲੋਗਨ ਲੋਗਾ ਚਾਹ ਗੁਰੁ
 ਮੇ

ਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰਸਬਦਸੁਰਤਿਉਨਮਨਉਨਮਾ ੪੨੩
ਨੀਅੰ॥੫॥੩੯॥ਸੀਚਤੁਸਲਿਲਬਹੁਬ
ਰਨਬਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਬਾਸਏਕੋਚੰਦ
ਨਬਖਾਨੀਅੰ॥੫॥੩੯॥ਬਿਖੇਉਤਪਤਿ
ਹੁਇਅਸਟਧਾਤੁਪਾਰਸਪਗਸਿਏਕੋਕੰਚ
ਨਕੋਜਾਨੀਅੰ॥੫॥੩੯॥ਨਿਸਿਅੰਧਕਾਰਤਾਰਾਮੰਡਲ
ਚਮਤਕਾਰਵਿਨਵਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਏਕੋਪਰ
ਵਾਨੀਅੰ॥੫॥੩੯॥ਲੋਗਾਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿ

ਏਕੰਕਾਰਸਬਦਸੁਰਤਿਉਨਮਨਉਨਮਨੀ
ਐ॥੬॥੪੦॥ਜੈਸੇਕੁਲਾਬਧੁਗੁਰਜਨਮੇਘੁ
ਘਟਘਟਸਿਰਜਾਸੀਜੋਗਾਸਮੇਅੰਤਰੁਨਪੀ
ਅਸੇ ਜੈਸੇਮਨਅਛਤਕੁਟੀਬਹੀਸਹਿਰਾਅ
ਹਿਬੰਕਤਨਸੁਧੋਬਿਲਪੇਸਤਹੁਇਜੀਅਸੇ
ਮਾਤਾਪਿਤਾਅਛਤਨਬੋਲੇਸੁਤਬਨਿਤਾਸੇ
ਪਾਛਕੋਵੇਸਰਬਸੁਮੇਹਸੁਤਤ੍ਰੀਅਸੇਲੋਗ
ਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਗੁਰਮੁਖਏਕੰਕਾਰਸਬਦ

ਸੁਰਤਿਉਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਅੰਸੇ ॥੧॥੪੧॥ ਜੋਗ ੪੨੪
ਬਿਖੇ ਕੁਗਾ ਅਰੁ ਕੁਗਾ ਬਿਖੇ ਜੋਗ ਜਤਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੀ ਬਜੋਗ ਕੁਗਾ ਸੇ ਅਤੀਤ ਹੋ ਗਿਆਨ ਬਿ
ਖੇ ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਬਿਖੇ ਬੇਧੇ ਗਿਆਨ
ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੇ ਅਜੀਤ
ਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕੁਗਾਤਿ ਅਰੁ ਕੁਗਾਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮ
ਅਲਖ ਕੁਗਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗਤਿ ਹੋ ਨਿ
ਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਬਿਖੇ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਰਿਦੇ

ਬਿਸਮਬਿਸਮਪਾਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਤੀਤਿਹੈ॥੮
॥੪੨॥ ਗਿੰਚਤਕਟਾਛੁਦਿਬਿਦੇਹੁਦਿਬਿ
ਦਿਸਟਿਹੁਇਦਿਬਿਜੋਤਿਕੋਧਿਅਨੁਦਿਬਿ
ਦਿਸਟਾਤੁਕੋ॥ ਸਬਦਾਬਿਬੇਕਟੇਕਪਗਟਹੁ
ਇਗੁਰਮਤਿਅਨਹਦਗੀਮਿਉਨਮਨੀਕੇਮ
ਤਾਤੁਕੋ॥ ਗਿਅਨਧਿਅਨਕਰਨੀਕੋਉਪਜ
ਤਪੇਮਰਸੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪੇਮਨੇਮਨਿਜਕ੍ਰਾ
ਤਕੋ॥ ਚਰਨਕਾਮਲਦਲਸੀਪਟਮਸੁਪਗ

ਤਿਸਹ ਜਿਸਮਾਧਿ ਮਧੁਪਾਨ ਪਾਨ ਸਾਂਤ ਕੇ ॥ ੪੨੫

॥੪੩॥ ਸੁਆਗਾਹਿ ਨਾਨਿ ਕਉ ਉਠਿ ਬਟਿਗ

ਹਾਏ ਮਾਪੁ ਹਾਥ ਸੇਛੁ ਫੁਰਾਏ ਫੁਰਾਏ ਪਰ ਬਾਸਿ ਮ

ਦਈ ਭੈਸੇ ਬਾਰੀ ਬਾਰੇ ਰਿਟੇ ਰਿਕ ਹੋ ਪਟੇ ਪਟੇ

ਆਪ ਨੇਹੀ ਨਾਉ ਸੀਖਿ ਆਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਵਹੀ ਸ

ਘੁਬੀਸੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਮਨੀ ਕੁਖਾਸੀ ਗਤਿ ਸੁ

ਭਾਵ ਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਗਟਾਵਈ ਭੈਸੇ ਗੁਰਚਰ

ਨ ਸਰਨੀ ਸਾਧ ਸੀਰਿ ਮਿਲੇ ਆਪਾ ਮਾਪੁ ਚੀਨਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵਈ ॥ ੧੦ ॥ ੪੪ ॥ ਗ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਮੇਵ ਰਸ ਦਰਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਗ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਅਦਰਸ ਗੁਰਧਿ ਅਨਹੈ ॥ ਸਬਦੇ ਮੇ
ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੇ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ
ਅਗਮਿ ਤਿਗੁਰਗਿ ਅਨਹੈ ॥ ਗਿਅਨੁ ਪਿ
ਅਨਕਰਨੀ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪੇ ਮਰਸ ਗੁਰਮਤਿ
ਗਤਿ ਪੇ ਮੰਨਿ ਰਬਨਹੈ ॥ ਪੰਡ ਪਾਨ ਪਾਨ
ਪਤਿ ਬੀਸ ਕੇ ਬਰਤ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਇਕ

ਈਸਮੋਨਿਧਾਨਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ੪੫ ॥ ਮਨਬਚਕੁ ੪੨੬
ਮਹਾਇਕੜਛੜਪਤਿਭੁਏਸਹਜਸਿੰਘ ॥
ਜਨਕੋਅਬਨਿਹਚਲਰਾਜਹੈ ॥ ਸਤਅਉਸੀ
ਤੋਖਦਾਇਆਧਰਮੁਅਰਥਮੇਲਿਪੰਚਪਰ
ਵਾਨਕੀਏਗੁਰਮਤਿਸਾਜਹੈ ॥ ਸਕਲਪਦਾ
ਰਥਅਉਸਰਬਨਿਧਾਨਸਭਾਸਿਦਨਗਰੀ
ਸੁਬਾਸੁਕੋਟਿਛੁਬਿਛੁਜਹੈ ॥ ਰਾਜਨੀਤਿਗੀ
ਤਿਪ੍ਰੀਤਿਪਰਜਾਕੇਸੁਖੇਸੁਖਪੁਰਨਮੋਨਰਥ

ਸਟਲਸਬਕਾਜਰੈ॥੧੨॥੪੬॥ ਚਰਨਸ
ਰਨਿਮਨਬਚਕੁਮਹੁਇਇਕਤੁਗੀਮਿਤਾਤ੍ਰਿ
ਕਾਲਤ੍ਰਿਕੁਦਨਸੁਧਿਪਾਈਰੈ॥ ਸਹਜਸਮਾ
ਧਿਸਾਧਿਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾਅੰਤੁਗਿਰਿ
ਸੰਤਗਿਨਿਰੰਤੁਗੀਜਤਾਈਰੈ॥ ਅੰਤੁਬ੍ਰਹਮੰਤੁ
ਪਿੰਡਪਾਨਪਾਨਪਤਿਗਤਿਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿ
ਮਿਲੇਸੇਹਿਲਿਵਲਾਈਰੈ॥ ਦਰਪਨਦਰਸ
ਅਉਜੰਤੁਸੁਨਿਜੰਤ੍ਰੀਬਿਧਿਓਤਿਧੋਤਿਸੁਤਿ

ਏਕੋਦੁਬਿਧਾਮਿਟਾਈਹੈ ॥੧੩॥੪੧॥ਚਰਨ ੪੨੧
ਸਰਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹੁਇਇਕਤਤਨਤ੍ਰਿਭਵ
ਨਗਤਿਅਲਖਲਖਾਈਹੈ ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮ
ਕਰਮਮਨਬਚਨਕੈਬਚਨਕਰਮਮਨਉਨ
ਮਨੀਛਾਈਹੈ ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਕਰਨੀ
ਜਿਉਗੁਰਮਹੂਆਕਮਾਦਾਨਿਝਰਮਪਾਰਧ
ਰਭਾਠੀਕੈਚੁਆਈਹੈ ॥ਘੋਮਰਸਮੀਮਿਤਨਿ
ਧਾਨਿਪਾਨਪੁਰਨਹੈਇਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਥੇਸ

ਹਜਸਮਾਈਹੈ॥੧੪॥੪੨॥ ਸਬਿਬਿਧਿਬਿਰ
ਖਬਲੀਫਲਫੂਲਮੂਲਸਾਖਾਰਚਨਚਰਿਤ੍ਰ
ਚਿਤ੍ਰਅਨਿਕਪਕਾਰਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨਫਲ
ਬਹੁਬਿਧਿਸੁਰਤਾਬਰਨਫੂਲਬਾਸਨਾਬਿਥਾ
ਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨਮੂਲਬਰਨਬਰਨਸਾਬ
ਰਨਬਰਨਪਤੁਸੁਗਨਅਚਾਰਹੈ॥ ਸਬਿਬਿ
ਧਿਬਨਾਸਪਤਿਅੰਤਾਰਿਅਗਨਿਜੈਸੇਸਕਲ
ਸੰਸਾਰਾਬਿਖੈਕੈਕੈਕਾਰਹੈ॥੧੫॥੪੩॥ ਗੁ

ਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਵਿਸਟਿਦਰਸਲਿਟਗੁ ੪੨੧
ਗੁਰਖਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਲਿਵਲਾਈਹੈ ਗੁਰ
ਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਮੁ
ਖਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਸੁਧਿਪਾਈਹੈ ਗੁਰਸਿਖ
ਸੀਧੀਮਿਲੇਸ੍ਵਾਮੀਸੇਵਕਹੁਇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹ
ਕਾਮਕਰਨੀਕਮਾਈਹੈ ਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿ
ਲੇਕਰਨੀਸੁਗਿਆਨਾਧਿਆਨਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮ
ਨੇਮਸਹਜਸਮਾਈਹੈ ॥੧੬॥੫੯॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸੀਧੀਮਿਲੇਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਾਣਿਦਏਕੰ
ਕਾਰਕੈਅਕਾਰਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੀਧੀਮਿਲੇਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਾਣਿਦਨਿਰੰਕਾਰ
ਓਅੰਕਾਰਾਬਿਬਿਧਿਬਿਬਾਰਹੈਗੁਰਸਿ
ਖਸੀਧੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੇਵਸੇਵਸੇਵਕਹੁਇਬ੍ਰ
ਹਮਾਬਿਬੇਕਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਅਚਾਰਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਪਰਮਦੁਭੁਤਗਤਿਨੇਤਨੇਤ
ਨੇਤਨਸੋਨਸੋਨਸਕਾਰਹੈ॥੧੧॥੫੧ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮਾਇ ਕਰਤੁ ਭੁਏ ਅੰਗ ਅੰਗ ੪੨੯
ਬਿਸਮ ਸਬੰਗ ਮੇਸਮਾਏ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਮੰਦੋ ਨ ਰਸ ਨਾਥ ਕਰਤੁ ਭੁਏ
ਕਰਤਨ ਆਏ ਹੈ ਜਗਮਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਅ
ਤਿਅਸ ਚਰਜ ਮੇਲੇ ਚਨ ਚਕਤੁ ਭੁਏ ਹੋਰ
ਤੁਹਿ ਰਾਏ ਹੈ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾਦ
ਪ੍ਰੇਮ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਸੁਰਤਿ ਬਿਲੇ ਬਿਲੇ
ਬਿਲਾਏ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ

ਕਰਮਾਇਕਤ੍ਰਭੁਟੇਪੁਰਨਪਰਮਪਦਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰ
ਗਟਾਏਹੈ। ਲੋਚਨਮੇਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਰਸ਼ਰਸ
ਗੰਧਿਸੰਧਿਸੁਦਨਸਬਦਸੁਰਤਿਗੰਧਰਸ
ਪਾਏਹੈ। ਰਸਨਾਮੇਰਸਗੰਧਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਮੇਲਨਾਸਬਾਸੁਰਸਸੁੰਸਬਦਲਖਾਏਹੈ।
ਰੋਮਰੋਮਰਸਨਾਸਵਨਦ੍ਰਿਗਨਾਸਾਕੋਟਿਖੰ
ਡੁਬਹਮੰਡੁਪਿਡਿਪਾਨਮੇਜਤਾਏਹੈ। ੧੯॥੫
੩॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਆਪਆਪਨਹੀਆਪੁਸਾ

ਜਿਆਪਨੁਰਚਿਓਹੈਨਾਉਆਪਹੀਬੀਚਾਰ ੪੩੦
ਕੈ॥ ਆਗਿਗੁਰਦੁਤੀਆਗੋਬਿਦਨਾਮਕੈਕ
ਹਓਗੁਰਮੁਖਿਰਚਨਾਅਕਾਰਓਅੰਕਾਰਕੈ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਭੇ
ਦਗੁਰਮੁਖਿਲੀਲਾਧਾਗੀਅਨਿਕਾਅਉਤਾਰ
ਕੈ॥ ਗੁਰਗੋਬਿਦਅਉਗੋਬਿਦਗੁਰਏਕਾਮੇ
ਕਓਤਿਪੋਤਿਸੁਰਗਤਿਅੰਬਰਉਚਾਰਕੈ॥
੨੦॥ ੫੫॥ ਜੈਸੇਬੀਜਬੇਏਹਤੁਬਿਰਖਬਿਥ

੦੧੪
 ਧਿਆਨਾਸਿਮਰਨਿਅਮਿਤਬਡਾਈਹੈ॥ ਸ
 ਕਲਸੁਰੀਧਾਅਸਪਰਸਅਭਿਰਾਗਨਾਦਬੁਧਿ
 ਬਲਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਪਾਈਹੈ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਸਤਿਨਾਅਸਿਮਰਤਸਫਲਹੁਇਬੋਲਿਤ
 ਮਧੁਰਧੁਨਿਸੁਨਿਸੁਖਦਾਈਹੈ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰੇਮਰ
 ਸਿਬਸਿਹੁਇਪਤੰਗਾਸੰਗਮਜਾਨੈ॥ ਬਿਰਹਿ
 ਬਿਛੋਰਾਮੀਨਹੁਇਨਮਾਰਿਜਾਨੈ॥ ਦਰਸ
 ਧਿਆਨਜੋਮੈਨਹੁਇਜੋਤੀਸਰੂਪਚਰਨਾਬਿ
 ਤੁ

ਰਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰੰਕਾਰਏਕੰਕਾਰਹੈ
 ਜੈਸੇਏਕਾਬਿਰਖਸੇਹੋਤਹੈਅਨੇਕਫਲਤੈ
 ਸੇਰਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸਿਗਤਿਅਕਾਰਹੈਦਰਸ
 ਧਿਆਨਗੁਰਸਬਦਗਿਆਨਗੁਰਨਿਰਗੁ
 ਨਸੁਰਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਹੈਸਰਗਿਆਨਧਿ
 ਆਨਬ੍ਰਹਮਸਬਾਨਸਾਫਧਾਨਸਾਧਸਿਗਤਿ
 ਪਤੰਗਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਓਧਾਰਹੈ॥੨੧॥੫੫॥
 ਫਲਫੂਲਮੂਲਫਲਮੂਲਫਲਫਲਮੂਲ

ਆਦਿਪਗਮਾਦਿਅਰੁਅੰਤਕੋਅਨੰਤਹੈ॥੧॥੪੩੧

ਤਸੁਤਸੁਤਪਿਤਸੁਤਪਿਤਪਿਤਸੁਤਉਤਪ

ਤਿਗਤਿਅਤਿਗੁਰੁਮੁਲਾਮੰਤਹੈ॥੧॥੪੩੨

ਗੋਕਨਬੇਗਾਜਿਓਨਿਕਸਬੈਠਾਇਤਉਤਦ॥੦॥

ਰਪਾਰਸਾਰਿਤਾਸਿਧੀਤਹੈ॥੧॥੪੩੩

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੁਰਅਬਿਗਤਗ

ਤਿਸਿਮਰਤਸਿਖਸੰਤਹੈ॥੨੨॥੫੬੧

ਖਿਪੀਥਗਹੇਜਮਪੁਰਪੀਥਮੇਟੇਗੁਰਸਿਖਸਿ

ਗਪੰਚਦੂਤਸੀਗਿਅੰਗੇਰੇ ਚਰਨਸਰਗਿਗੁ
ਰਕਰਮਭਰਮਥੇ^{ਤਿ}ਦਰਸਮਕਾਲਕਾਲਕੰ
ਟਕਥੈਕਾਗੇਰੇ ਗੁਰਉਪਦੇਸਵੇਸਬਜਰ
ਕਪਾਟਖੁਲੇਸਬਦਸੁਗਤਿਮੁਹਛਤਮਨਜਾ
ਗੇਰੇ ਕਿਚਤਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਾਨਿਧਾਨਪੰ
ਏਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਗਿਅਨਲਿਵਲਾਗੇ
ਏ॥੨੩॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਸੁਖਚਾਹਤਸ
ਕਲਪੰਥਸਕਲਦਰਸਗੁਰਦਰਸਅਧੀਨੇ

॥ ਸੁਰਸੁਰਸਰਬਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਚਹੈਬੇ ॥ ੪੩੨ ॥
ਦਬਹਮਾਦਿਕਸਬਦਲਿਵਲੀਨਹੈ ॥ ਸਰ
ਬਗਿਆਨਗੁਰਗਿਆਨਅਵਗਾਹਨਮੈਸ
ਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰਗ੍ਰਿਪਜਲਾਮੀਨਹੈ ॥ ਜੋਗੀ
ਜੋਗਜੁਗਤਿਮੈਭੋਗੀਭੋਗਭੁਗਤਿਮੈਗੁਗਮੁ
ਖਿਨਿਜਪਦਕੁਲਅਕੁਲੀਨਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ੫੯ ॥
॥ ਉਲਟਿਪਦਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪਲਗਤਿ
ਸੁਖਮਨਾਸੀਗਮਕੋਬਹਮਸਥਾਨਹੈ ॥ ਸਾਰ

ਸਲਲਗਾਹਿਗਾਗਨਪਟਾਘਮੰਡਉਨ
ਮਨਮਗਨਲਗਾਨਗੁਰਗਿਆਨਹੈ ਜੇਤਿ
ਮੇਜੇਤੀਸਰੂਪਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਗਰਜਤ
ਅਨਹਦਸਬਦਨੀਸਾਨਹੈ ਨਿਝਰਾਪਾਰ
ਧਾਰਬਰਖਾਮੀਮਿਤਜਲਸੇਵਕਸਕਲਫ
ਲਸਰਬਨਿਧਾਨਹੈ॥੨੫॥੫੯॥ ਲੋਗਨਮੇ
ਲੋਗਾਚਾਰਬੇਦਨਮੇਬੇਦਬੀਚਾਰਲੋਗ
ਬੀਸਇਕਈਸਗੁਰਗਿਆਨਹੈ ਜੇਗਮੇ

ਨਜੋਗਭੋਗਮੇਨਖਾਨਪਾਨਜੋਗਭੋਗਤੀ ੪੩੩
ਤਉਨਮਨਉਨਮਾਨਹੈ ॥ ਸ੍ਵਿਸਟਿਦਰਸ
ਧਿਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿਗਿਆਨਗਿਆ ०
ਨਾਧਿਆਨਲਖਯੇਮਪਰਮਾਨਿਧਾਨਹੈ ॥
ਨਬਚਕਮਸਮਸਾਧਨਾਧਾਤਮਕਮਗੁ
ਰਮੁਖਸੁਖਸਰਬੋਤਿਮਾਨਿਦਾਨਹੈ ॥ ੨੬ ॥
੧੬੦ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਫਧਾਵਤਬਰ
ਜਰਾਖੇਨੀਹਚਲਮਤਿਮਨਉਨਮਨਭੀਨਹੈ

ਸਾਗਰਲਹਰਿਗਤਿਆਤੁਮਤਰੰਗਰੰਗ
ਪਰਮਵਰਤੁਤਪਰਮਾਰਥਪ੍ਰਬੀਨਹੈਗੁਰਉ
ਪਦੇਸਾਨਿਰਮੇਲਕਰਤਨਧਨਪਰਮਨਿਧ
ਨਗੁਰਗਿਆਨਲਿਵਲੀਨਹੈਸਬਦਸੁਰ
ਤ੍ਰਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਸੋਰੰਗਸੋਏ
ਕਾਮੇਕਾਆਪਾਆਪਚੀਨਹੈ॥੨॥੬੯॥ਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾਹਨਬਿਮਲਮਤਿਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈਸ

ਬਦਸੁਰਤਿਸਮਦ੍ਰਿਸਟਿਕੋਦਿਬਿਜੋਰਸਬ ੪੩੪
ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਨਭੈਅਭਿਅਸਰੈਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਰੈਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਲਿਵਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸਰੈ। ੨੨। ੬੩। ੬੬
ਸਟਿਦਰਸਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਘ
ਟਘਟਕਾਸਜਲਅੰਤਰੀਧਿਅਨਰੈਸਬ

੪੬੪
ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਜੰਤ੍ਰ
ਧੁਨਿਜੰਤ੍ਰੀਓਨਮਨਓਨਮਾਨਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਬਚਕਰਿਮਾਇਕਤ੍ਰਭੁਟੇਤਨਤ੍ਰਿਭੁ
ਵਨਗਾਤਿਰੀਮਿਤਾਰਿਮਾਨਹੈਏਕਅਓ
ਅਨੇਕਮੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਸੋਤ੍ਰਸਰ
ਤਾਸਮੰਦ੍ਰਮਾਤਮਸਮਾਨਹੈ॥੨੯॥੬੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕਤ੍ਰਭੁਟੇਪ
ਰਮਦਭੁਤਗਾਤਿਅਲਖਲਖਾਏਹੈਅੰ

ਤੁਰਿਧਿਅਮਨਦਿਬਿਜੋਤਿਕੋਓਦਤਕੁਇਓਰਿ
ਕੁਦਨਰੂਪਪਟਅੰਤਰਿਰਿਦਿਖਾਏਹੈਪਰਮ
ਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸੁਕੁਇਓਰਿਮਿ
ਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲਗਤਿਜਤਨਜਤਾਏਹੈਅਮਰਮ
ਤਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਮਧੁਪਾਨਮਤਅਕਥਕਥਾਇ
ਨੋਦਹੇਰਤਹਿਗਾਏਹੈ॥੨੦॥੬੪॥ਅਬਿਨੁਰਸ
ਰਸਨਾਬਕਤਹੀਬਹੁਤੁਬਾਤੈਪ੍ਰੇਮਰਸਿਬਸਿ
ਕੁਏਮੋਨਿਬਤਲੀਨਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿ

੪੩੫

ਧਾਨਪਾਨਕੈ ਮਨੋਦ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨ ਵਿਗਦੁ
ਤੀਆਨ ਚੀਨਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ
ਅਨਹਦ ਲਿਵ ਦੁਤੀਆ ਸਬਦ ਸੁਵਨੰਤ
ਰਿਨਕੀਨਹੈ ॥ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਜਗਜੀਵ
ਨਮੁਕਤਿ ਕੁਏ ਤ੍ਰਿਕੁਵਨ ਅਉਤ੍ਰਿਕਾਲਗੀ
ਮਤਾਪੁ ਬੀਨਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ੬੫ ॥ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ
ਤਾਮਿਲਤ ਅਰਗਜਾਹੁ ਤਕੋਟਿ ਅਰਗਜ
ਮਿਲਿ ਬਿਸਮ ਸੁਬਾਸਕੈ ॥ ਸਕਲ ਅਨੂਪ

ਰੂਪਕਮਲਾਬਿੰਖੇਜਮਾਤਹੇਰਤਹਿਰਤਕੋ
ਟਿਕਮਲਾਪ੍ਰਗਾਸਕੋ ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਿ
ਲਿਪਰਮਨਿਧਾਨਭਏਕੋਟਿਕਨਿਧਾਨਹੁਇ
ਚਕੁਤਾਬਿਲਾਸਕੋ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮਹਿ
ਮਾਮਗਾਧਿਬੋਧਿਗੁਰਸਿਖਮਧੁਕਰਿਅਨ
ਕੋਅਭਿਅਾਸਕੋ ॥੩੨॥੬੬॥ ਰਤਨਪਾਰ
ਖਮਿਲਿਰਤਨਪਾਰੀਖਹੋਤਗੁਰਮੁਖਿਹਟਸ
ਟਰਤਨਬਿਉਹਾਰੋ ਮਾਨਕਹੀਰਾਅਮੋਲਮ

੪੩੬

ਨਿਮਕਤਾ ਹਲਕੇ ਗਾਹਕ ਲਾਭੁਲ ਕੁਤਿ ਅਪ
ਰਹੈ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਸਾਹਨ
ਕੋਧੇ ਮਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਗੁ
ਰਸਿ ਖਸਾਧ ਮਿਲਿ ਸਿੰਗਾਮ ਸਮਾਗਾਮ ਕੋਮ
ਇਆਮੇ ਉਦਾਸ ਭਵਤ ਰਤ ਸਿਸਾਹਰੇ ॥੩੩॥
॥੬੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ
ਗੁਣਿ ਨਿਜ ਪਰਿਸਹ ਜਸਮਾਧਿ ਲਿਵਲਾਗਿ
ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਤ ਗੁਣਿ

ਗੁਰਮਤਿਰਿਦੇਜਗਮਗਜੋਤਿਜਗੀਰੋ ॥ ੪੩॥
 ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤੁਹੁਇਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਿਧਾਨਪਨਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਰੋ ॥ ਚਰਨਕਮ
 ਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤੁਹੁਇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਓਦਸ
 ਬਾਸਬਿਰਲੋਬੈਰਾਗੀਰੋ ॥ ੨੪ ॥ ੬੮ ॥ ਜੈਸੇਨਾ
 ਉਬੁਰਤਸੇਜੋਈਨਿਕਸੇਸੋਈਕੁਲੋਬੁਭਿਗਏਪ ॥
 ਫੇਪਾਛਿਤਾਇਓਹਿਜਾਤੁਰੋ ॥ ਜੈਸੇਪਰਲਗੋ
 ਮਾਰਿਜੋਈਬਚੈਸੋਈਕੁਲੋਜਰਿਬੁਝੇਪਾਛੇਕ ॥ ੬

ਬਸੁਨ ਬਸਤਰੇ ਜੇਸੇ ਚੋਰ ਲਾਗੇ ਜਾਗੇ
ਈਰਹੇ ਸੇਈ ਕੁਲੇ ਸੋਇ ਗਏ ਗੀਰੇ ਘਰੁ ਦੇਖੇ
ਉਠਿ ਪਾਤਰੇ ਤੇਸੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਗੁਰਚਰਨ
ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਵੈ ਸੇਖ ਪਦਵੀ ਨਤੁ ਗੁਬਿ
ਲਲਾਤਰੇ ॥੨੫॥੬੬॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਪਾਰਿ
ਨਿਗਹ ਕੇ ਸਤੀਹੋਇ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਕਹਤ ਹੋਸ
ਕਲ ਸਿਸਾਰ ਜੀ ਅੰਤ ਕਾਲ ਏਕ ਪਾਰਿ
ਗਹ ਕੇ ਜੇਧਾ ਜੁਝੈ ਇਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤੁ ਜੇਸੇ ਕ
ਤੁਤ

ਰਜੀ ਅੰਤਕਾਲ ਏਕਘਰੀ ਨਿਗਹ ਕੋਚੋ ੪੩੮
ਗੁਮਰੈ ਫਸੀ ਕੋ ਸੁਰੀਚ ਢਾਏ ਜਗਮੋਧਿ ਕਾਰ
ਜੀ ਬੈਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਅਸਾਧਸ
ਧਸਿ ਗਤਿ ਸੁਕੁਾਵ ਗਤਿ ਮਾਨਸ ਅਉਤਾਰ ਜੀ।
੨੬੧ ੧੦੧ ਅਮਾਦਿ ਕੋ ਅਨਾਦ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅਨੰ
ਤ ਅਤਿ ਪਾਰ ਕੋ ਅਪਾਰਨ ਅਬਾਹ ਬਾਹ ਪਾਈ
ਭੈ ਅਤਿ ਕੋ ਅਮਿਤਿ ਅਰੁ ਸੀਖਾ ਕੋ ਅਸਿਖ ਪੁਨ੍ਹਿ
ਲੇਖ ਕੋ ਅਲੇਖ ਨਹੀ ਤੇ ਲਕੋ ਤੁਲਾਈ ਹੋ ਅਰਧ

ਉਹਧਪਰਜੰਤਕੇਅਪਾਰਜੰਤਅਗਾਮਅਗੋ
ਚਰਨਮੋਲਕੇਮੁਲਾਈਹੈ। ਪਰਮਤਭੁਤਾਅਸ
ਚਰਜਾਬਿਸਮਅਤਿਅਬਿਗਤਗਤਿਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਬਡਾਈਹੈ॥੩੧॥੧੧॥ ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰ
ਤੀਰਥਪੁਰਬਕੋਟਿਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਗੁਰਚਰ
ਨਿਸਰਨਿਹੈ। ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਕਾਮਨਾਸਕ
ਲਫੁਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਅਵਤਾਰਾਅਮਰ
ਨਹੈ। ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮ

ਕੁਗਤਿਜੁਗਤਿਕਰਿਤਾਰਨਤਰਨਹੈ ਚਰ ੪੩੯
ਨਸਰਨਿਗੁਰਮਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਨ
ਕੁਰਨਗਤਿਕਾਰਨਕਰਨਹੈ ੧੩੯ ੧੧੭੩ ੧੧੭੩
ਗਸਿਖਏਕਮੇਕਰੋਮਮਹਿਮਾਅਨੰਤਅਗਮ
ਅਪਾਰਗੁਰਮਹਿਮਾਨਿਧਾਨਹੈ ਗੁਰਸਿਖ
ਏਕਮੇਕਬੋਲਕੋਨਤੁਲਮੇਲਸੀਗੁਰਸਬ
ਦੁਅਗਿਮਿਤਿਗਿਅਨਧਿਅਨਹੈ ਗੁਰਸਿ
ਖਏਕਮੇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੋਸੀਗੁਰਕ

ਟਾਛਕਿਪਕੋਨਪਗਮਾਨਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਏਕ
ਮੇਕਪਲਸਿਗਰੰਗਾਰਸਮਾਬਿਗਤਿਗਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਬਾਨਹੈ॥੨੯॥੧੩॥ ਬਰਨ
ਬਰਨਬਹੁਬਰਨਪਟਾਪਮੰਡਬਸੁਧਾਬਿ
ਰਾਜਮਾਨਬਰਖਾਅਨੰਦਕੋ॥ ਬਰਨਬਰਨ
ਹੁਇਪਟੁਲਤਬਨਾਸਪਤੀਬਰਨਬਰਨਫ
ਲਟੂਲਮੂਲਕੰਦਕੋ॥ ਬਰਨਬਰਨਖਗਾਬਿ
ਬਿਧਿਗੁਰਪਗਾਸਕੁਸਮਸੁਗਾਧਪਉਨਗ

ਉਨਸੀਤਮੰਦਕੋ ॥ ਰਵਨਗਵਨਜਲਥਲਰੇ ॥ ੪੪੦ ॥
ਨਜੋਕੁਨਿਧਿਸਫਲਹੁਇਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰ
ਦਕੋ ॥ ੪੦ ॥ ੧੫ ॥ ਚੀਟੀਕੈਉਦਰਬਿਖੇਹਸਤੁ
ਸਮਾਇਕੈਸੇਅਤੁਲਪਹਾਰਕੁਹਾਕ੍ਰਿਗਨਿਉ
ਠਾਵਣੀ ॥ ਆਛਰਕੇਡੰਗਨਮਰਤਹੈਬਾਸਕ
ਨਾਗੁਮਕਰੀਨਚੀਤੈਜੀਤੈਸਗਨਿਪੁਜਾਵਣੀ
ਤਮਚਰਉਤੁਤਨਪਹੁਚੈਅਕਾਸਬਾਸਮੁਸਾ
ਤਉਨਪੇਰਤਸਮੁੰਦਪਾਰਪਾਵਣੀ ॥ ਤੈਸੇਪ੍ਰਮ ॥

ਪ੍ਰੇਮਨੇਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਗਰ ਜਿਓ ਬੂੰਦ ਹੁਇ ਸਮਾਵਈ ॥੪੯॥੧੫
॥ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਅਵਗਾਹ ਨ ਕੈ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਆਤਮਤਰੰਗ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਲਹਿ ਰਹੈ ॥ ਅ
ਗਮ ਅਬਾਹਿ ਆਹਿ ਅਪਾਰ ਅਤਿਰ
ਤੁਨ ਪਗਾਸ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਗਾਹਿ ਰਹੈ ॥ ਹੀ ਸਮ
ਰਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਹ ਕਚਾਹ ਕਸੀਤ ਨਿਸਿਦਿ
ਨਘਟਕਾ ਮਹੂਰਤ ਪਾਹਿ ਰਹੈ ॥ ਸ੍ਵਤਬੂੰਦ ਬ

੪੫

ਰਖਾਜਿਉਗਵਨਘਟਾਘਮੰਡਹੋਤਮੁਕਤਾ ੪੪੧

ਹਲਅਉਨਰਨਹਹਰੇ ॥੪੨॥੧੬॥ਸਬ

ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤੁਕੁਇਓਤਿਭੁ

ਵਨਅਉਤਿਕਾਲਾਮੰਤਾਰਿਦਿਖਾਏਹੈ ॥ਸਬ

ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਗੁਰਮਤਿਕੋਪ੍ਰਗਾਸਅਕਥ

ਕਥਾਬਿਨੋਦਅਲਖਲਖਾਏਹੈ ॥ਸਬਦਸੁ

ਗਤਿਲਿਵਾਨਿਝਰਾਮਪਾਰਧਾਰਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਿ

ਕਹੁਇਅਪੀਅਪੀਆਏਹੈ ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿ

੧੪੪
ਇਵਸੇਹੀਸੇਅਜਪਾਜਾਪਸਹਜਸਮਾਧਿ
ਸੁਖਸਾਗਰਸਮਾਏਹੈ॥੪੩॥੧੧॥ਅਧਿਕੈ
ਬਿਅਧਿਕੈਉਪਾਧਿਕੈਤ੍ਰਿਦੇਖਹੁਤੇਗੁਰ
ਸਿਖਸਾਧਗੁਰਬੈਦਪੈਲੈਆਏਹੈਅਮੀਮ੍ਰ
ਤਕਦਾਛੁਪੋਖਿਜਨਮਮਰਨਮੇਟੇਜੋਨਿਜਮ
ਕੁੰਨਿਦਾਰੇਅਕੁੰਪਦਪਾਏਹੈਚਰਨਕਮਲ
ਮਕਰੰਦਗਸਲੇਪਨਕੈਦੀਖਿਆਸੀਖਿਅਮ
ਸੰਜਮਕੈਅਉਖਧਖਵਾਏਹੈਕਰਮਕੁ

ਗਮਥੋਏਧਾਫਤਬਰਜਰਾਖੇਨਿਹਚਲਮ ੪੪੨
ਤਿਸੁਖਸਹਜਸਮਾਏਹੈ ॥੪੪॥੧੯॥ ਬੋਰਿ
ਬਪ੍ਰਵੇਸਕੁਏਨਿਰਭੈਹੁਇਪਾਰਗਾਮੀਬੋ
ਹਿਥਸਮੀਪਬੁਰਮਰਤਅਭਾਗੇਹੈ ਚੰਦ
ਨਸਮੀਪਦੁਮਗੀਧਸੁਗੀਧਹੋਹਿਦੁਰੰਤਰਤਰ
ਗੀਧਮਾਰਤਨਲਾਗੇਹੈ ਸਿਹਜਾਸੀਜੋਗਭੁਗ
ਨਾਰਿਗਾਗਹਾਰਿਹੋਤੁਪੁਰਖਬਿਦੇਸਕੁਲਦੀ
ਪਕਨਜਾਗੇਹੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਸਿ

ਮਰਨਗਿਆਨਧਿਆਨਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫ
ਲਪਲਾਅਨੁਗਾਗੇ ॥੪੫॥ ॥੧੫॥ ਚਰਨ
ਕਮਲਕੋਮਹਾਤਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਆਤਿਅ
ਸਚਰਜਮੈਨਮੈਨਮੈਨਮਹੈਕੋਮਿਲਕੋਮਿ
ਲਤਾਅਉਸੀਤਲਸੀਤਲਤਾਕੋਬਾਸਨਾਸੁ
ਬਾਸੁਤਾਸੁਦੁਤੀਆਨਸਮਹੈਸਹਜਸਮਾ
ਧਿਨਿਜਾਅਸਨਾਸਿੰਘਾਸਨਾਸੁਦਾਬਿਸਮਾ
ਦਰਸਗੀਅਤਾਅਗਮਹੈਰੂਪਕੋਅਨੁਪ

ਰੂਪਮਨਮਨਸਾਬਕਤਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋ ੪੪੩
ਦੁਇਸਮੇਇਸਮਹੈ॥੪੬॥੨੦॥ਸਤਿਗੁ
ਰਦਰਸਨਸਬਦਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਬਿ
ਗਤਿਗਤਿਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮਹੈ॥੨੧॥ਦਰਸਾਧਿ
ਮਾਨਅਰੁਸਬਦਗਿਆਨਾਇਦਗੁਪਤਪ੍ਰ
ਗਟਠਟਪੁਰਨਬਹਮਹੈ॥੨੨॥ਨਿਰਗੁਨਸਰ
ਗੁਨਕੁਸਮਾਦੁਲੀਲੁਗਾਧਸੀਧਿਏਕਾਅਉ
ਅਨੇਕਰੂਪਗੀਮਿਤ੍ਰਾਅਗਾਮਹੈ॥੨੩॥ਪਰਮਦ

ਕੂਤੁ ਅਸੁਰ ਜੋ ਅਸਚਰ ਜਮੇ ਅਕਥਕਥ
ਅਲਾਇਸਮ ਹੈ ॥ ੪੭ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ
ਗਿਆਨਿ ^{ਖੋਬੀਸਮੇ} ਮਾਨਗਿ ਮਾਨ ਅੰਜਨ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ
ਤਾਨਿ ਵਾਰੀ ਪੁਰਨ ਬਹਾਮ ਹੈ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ
ਪਰਵੇਸ ਮਾਇਕ ਉਮਦੇ ਸਉ ਸਤਾਤਿ ਨਿ
ਦਾ ਮੇਟਰੀ ਮਿਤਾ ਮਗ ਮੇਹੇ ਚਰਨ ਸਰਨਿ
ਗਹੇ ਧਵਤ ਬਗ ਜਿ ਰਾਖੇ ਮਾਸਾ ਮਨ ਸਾਬ
ਕੁਤ ਸਫਲ ਜਨ ਮੇਹੇ ਸਾਧ ਸੀ ਗਿਏ ਮਨੇ

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਕਾਮਾਨਿ ਹਕਾਮਾਨਿ ਹਕ
 ਰਮਕ ਰਮਹੇ ॥੪੮॥੮੭॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇ
 ਵ ਅਲਖਾ ਮਭੇਵ ਗਤਿ ਸਾਵਧਾਨ ਸਾਧਸੀ
 ਗੀਸਿ ਮਰਨ ਮਾਭ ਕੋ ॥ ਪਾਤਿ ਤਤੁ ਪੁਨੀਤਿ ਗੀਤਿ
 ਪਾਰਸ ਕੋਰੇ ਮਨੁ ਰਬਾ ਸੁਮੇ ਸੁਬਾ ਸੁਦੇ ਕੁਪਾਭਾਤਿ
 ਸੁਪਾਭ ਕੋ ॥ ਪਾਤਿ ਤਤੁ ਪੁਨੀਤ ਕਾਰਿ ਪਾਵਨ ਪਾਵਿ
 ਤਕੀਨੇ ਪਾਰਸ ਮਨੁ ਰਬਾ ਸੁਬਾ ਸੇਵਾ ਮਜਾਭ ਕੋ
 ਸਰਤਾ ਸੁਮੰਦ ਸਾਧਸੀ ਗੀਤਿ ਪਾਵਿ ਤਜੀਅ

੬੬੪
ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁ ਦੀਜੇਮੋਹਿਕੰਠਛੇਦਚਾੜਕੈ
੧੪੯॥ ੯੩॥ ਬੀਸਕੇਬਰਤਮਾਨਭਏਨਸੁ
ਬਾਸੁਬਾਂਸੁਹੇਮਾਨਭਏਮਨੁਰਲੋਗਬੇਦਾਗਿ
ਆਨਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਪੰਥਇਕਈਸਕੇਬਰਤ
ਮਾਨੁਚੰਦਨਸੁਬਾਸੁਬਾਸੁਬਾਸੈਦੁਮਾਮਾਨਹੈ
ਕੰਚਨਮਨੁਰਹੈਇਪਾਰਸਪਰਸਕੁਇਪਾਰ
ਸਮਨੁਰਕਰੈਅਭਿਰਾਮਭਿਰਾਮਾਨਹੈ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖਸਾਧਸੀਗਾਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੀਤਗੁਰ

ਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖਜਾਨਿਹੈ॥੨੦॥ ੪੪੫

੨੪॥ ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਭਈਨਿਰਚਲ

ਮਤਿਮਨਓਨਮਾਨਲਿਵਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥

ਵਿਸਟਿਦਰਸਅਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿ

ਪਰਮਦਭੁਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਓਪਜਾਏਹੈ॥ ਗੁਰਸਿ

ਖਸਾਧਸੀਗਿਰੀਗਹੋਇਤੁਬੋਲਰਸਪਾਰਸ

ਪਰਸਿਧਾਤੁਕੰਚਨਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਚੰਦਨਸੁਗੰ

ਧਸੀਧਿਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਤਾਸਅਕਥਕਥਾ

ਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਹੈ॥੫੧॥੮੫॥੧੫੫॥
ਰਸਮੀਮੁਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰਨਹੁਇਅਕਥ
ਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਹੈ॥ਗਿਅਨਧਿ
ਅਨਸਿਅਨਸਿਮਰਨਬਿਸਮਰਨਕੈਬਿ
ਸਮਾਬਿਦੇਹਬਿਸਮਾਦਬਿਸਮਾਏਹੈ॥ਆ
ਦਿਪਰਮਾਦਿਅਰੁਅੰਤਕੈਅਨੰਤਕੁਏਥਾਹ
ਕੈਅਥਾਹਨਅਪਾਰਪਾਰਪਾਏਹੈ॥ਗੁਗਸਿ
ਖਸਿਧੀਮਲੇਬੀਸਾਇਕਟੀਸਟੀਸਸੇਹੀਸੋਈ

ਦੀਪਕਸੇਦੀਪਕਜਗਾਏਰੇ॥੫੨॥੧੬॥ਸ ੪੪੬

ਤਿਰਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਚਲਿਜਾਇਸਿਖਤਚ

ਰਨਸਰਨਿਜਗਤੁਚਲਿਆਵਣੀ॥ਸਤਿਗੁ

ਰਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਸਿਖੁਆ

ਗਿਆਤਾਹਿਸਕਲਸਿਸਾਰਹਿਹਿਤਾਵਣੀ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕੁਇਪ੍ਰਾਨਪੁਜਾਕਰੈਸਿਖੁ

ਸਰਬਨਿਧਾਨਅਗਕੁਗਲਿਵਲਾਵਣੀ॥

ਸਤਿਗੁਰਸੀਖਿਆਵੀਖਿਆਹਿਰਦੈਪ੍ਰਦੇਸ

੨੪੪
ਜਾਹਿਤਾਕੀ ਸੁਨਤ ਪਰਮਪਦੁਪਾਵਈ ॥ ੫੩ ॥
ੴ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਗੀਲੇਬੁ
ਏ ਬਾਰੁ ਨੀ ਬਿਗਾਧ ਗੰਗਾ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਗੰਗਾ ਹੋ
ਸੁਰਸਿਰੀ ਸੰਗ ਮਹਾਇ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਿ
ਵਸਾਗਾਗਾ ਮਥਾਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰੀ ਸੰਗ ਹੋ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦਾ ਨਿਯਚ ਲਚਿਤੁ ਦਰ
ਸਨ ਸੇਭਾ ਨਿਧਿ ਲਹਾਰਿ ਤਰੰਗ ਹੋ ॥ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਕੈ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਗਿਆਨ ਅੰਸ

ॐ ਸਗਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸੁਬੰਗਹੈ ॥ ੫੪ ॥ ੨੨੨ ॥ ੮੪੭
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਹੁ ਇਦੁ ਬਿਧਾ ਕੁਰਮਖੋਇ
ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਗਹੈ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਆਏਹੈ ॥ ੨੨੨ ॥
ਸਦਗ ਸਿਦਿ ਬਿਦਿ ਸਦਿ ਪਗਾ ਸਭੁ ਟੀਅੰ
ਮਿਤ ਕਟਾਢੁ ਕੋ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਏਹੈ ॥ ੨੨੨ ॥
ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਨਿਝਰੁ ਰਨ ਸਿਮਰਨਮੰ
ਕੁਲਿਵਉਨ ਅਨਛਾਏਹੈ ॥ ੨੨੨ ॥ ਅਨ ਬਚ ਕੁਮਹੁਇ
ਇਕੁ ਰਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪੇਮਨੇ ਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸੁ ॥ ੦

ਸਭਿਪਜਾਣੈ॥੫੫॥੬੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪ
ਖੋਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਬਿਸਮਬਿਦੇਹਗੇ
ਹਸਮਤਸੁਕਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਸਮਨਰਕ
ਸੁਰਗਅਰੁਪੁੰਨਪਾਪਸੀਪਤਿਬਿਪਤਿਚਿ
ਤਾਚਾਉ॥ਬਨਗਿਹਜੇਗਭੁਗਲਗਬੇਦ
ਗਿਅਨੁਧਿਅਨੁਸੁਖਦੁਖਸੇਗਾਅਨੰਦ
ਮਿਤਸਤਤਾਉ॥ਲੋਸਟਕਾਨਿਕਾਬਿਖੁਅੰ
ਮਿਤਅਗਨਿਜਲਸਹਜਸਮਾਧਿਉਨਮਨ

ਅਨੁਗਭਿਐ ॥੫੬॥੧੯॥ ਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰ ੪੪੮
 ਮੁਖਿਹੁਇਜਨਮੁਜੀਤਿਓਚਰਨਸਫਲਗੁਰਮ ॥
 ਰਗਰਵਨਕੈ ਲੋਚਨਸਫਲਗੁਰਦਰਸਾਦੁ
 ਲੋਕਨਾਮਸਤਕਸਫਲਰਜਪਦਗਜਵਨ
 ਕੈ ਹਸਤਸਫਲਨਮਸਤਗੁਰਬਾਨੀਲਿਖੇ
 ਸੁਰਤਿਸਫਲਗੁਰਸਬਦਸਵਨਕੈ ਸੀਗ
 ਤਿਸਫਲਗੁਰਸਿਖਸੀਗਮਕੈਪ੍ਰੇਮਨੇਮਰੀਮ
 ਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲਤ੍ਰਿਭਵਨਕੈ ॥੫੭॥੧੯॥ ਚਰਨ

ਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤਿਹੁਇਸਹਜਸਮ
ਧਿਭੁਖਸੀਪਟਸਮਾਨੇਹੈ। ਭੁੱਜਲਭੁੱਜਾਨਕ
ਲਹਿਰਨਾਬਿਆਪਸਕੇਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਏ
ਕਟੇਕਠਹਰਾਨੇਹੈ। ਭ੍ਰਿਸਟਿਸਬਦਸੁਗਤਿਬ
ਰਜਿਬਿਸਰਜਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਾਬਿਸਮਾਬਿਸਮ
ਸਭਿਰਆਨੇਹੈ। ਜੀਵਨਸੁਕਤਿਜਗਜੀਵ
ਨਜੀਵਨਸੁਲਾਆਪਾਏਇਅਪਰੰਪਰਪਰਾ
ਨੇਹੈ॥੫੧॥੯੩॥ ਸਾਰਿਤਾਸਰੋਵਰਸਾਲਿਲ

ਮਿਲਿਏ ਕਭੁਏ ਏਕਸੇ ਅਨੇ ਕਹੋਤ ਕੈਸੇ ਨਿਰ ੪੪੯
ਟੋਰੇ ਜੀ ॥ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਕਾ ਬਾਸੁ ਪਾਗੀ ਖਾਏ ਸੁ
ਰੰਗ ਭੁਏ ਬਹੁ ਰਿਨ ਚਤੁਰ ਬਰਨਾ ਬਿਸ ਬਾਰੇ ਜੀ
॥ ਪਾਗ ਸਪਗ ਸਿਹੋਤ ਕਾ ਨਿਕਾ ਅਨਿਕ ਧਾਤ ਕ
ਨਿਕਸੇ ਅਨਿਕ ਹੋਤ ਗੋਤਾ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ਚੰਦਨ
ਸੁਬਾਸ ਕੈ ਸੁਬਾਸ ਨਾ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਭੁਗਤ ਜ
ਗਤ ਪਾਤਿ ਬਿਸਮ ਬੀ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ੫੯ ॥ ੬੩ ॥ ਚ
ਤੁਰ ਬਰਨਾ ਮਿਲਿ ਸੁਰੰਗ ਤੀਏ ਲਗਸ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਸਾਧਸੰਗਰੰਗਮੇਰੰਗੀਲੇਹੈ ਆਖੰਡੁਪ੍ਰਤਰੂ
ਨਜਲਮਿਲੇਬਿਜਨਾਦਿਸਦਪੇਮਰਸਮੰ
ਮਿਤਮੇਰਸਿਕਰਸੀਲੇਹੈ ਸਕਲਸੁਰੀਧਸਨ
ਬੰਧਮਰਗਜਾਹੈਇਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਬਾ
ਸਨਾਬਸੀਲੇਹੈ ਆਰਸਪਰਸਿਜੈਸੇਕਨਿਕ
ਅਨਿਕਧਾਤੁਦਿਬਿਦੇਹਮਨਉਨਮਨਉਨਮੀ
ਲੇਹੈ॥੬੦॥੧੫॥ ਪਵਨਗਵਨਜੈਸੇਗੁਡੀਅ
ਉਰਤੈਪਵਨਚਹਤਗੁਡੀਉਰਨਸਕਤਹੈ॥

ੴ ਕੀਮੋਰ ਰਜੈ ਸੇਲ ਟੂਆ ਟਿਹ ਤਿਹ ਹੋਤਾਉ ੪੫੦
ਹਾਉ ਮਿਟੈ ਗਿਰਿ ਪਰੈ ਹੁਇ ਬਕਤ ਹੋ ॥ ਕੰਚਨ
ਅਸੁ ਪਾਜਿ ਉਕਾਗੀ ਠਹਰਾਤ ਨਹੀ ਸੁਧ ਭੁਏ
ਨਿਹ ਚਲ ਛਾਬਿ ਕੋਛ ਕਤਿ ਹੋ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੁਬਿ
ਧਾਭੁ ਮਤ ਚਤੁਰ ਕੰਟ ਗੁਰਮਾਤਿ ਏਕ ਦੇ ਕਮੋਨਿ
ਨ ਬਕਤ ਹੋ ॥ ੬੧ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ
ਧਾਨ ਪਾਨ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਪਰਮ ਦਭੁਤ ਗਤ ਅਭ
ਮਤੁ ਰੰਗ ਹੋ ॥ ਗਇਤ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸੁਤਿ ਸਬਦਾ ਬਿ

ਸਰਜਤਉਤਤੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜ ਪਸੰਗ
ਏ ਏਖੇ ਜੋ ਦਿਖਾਵੇ ਕੋ ਸੇ ਸੁਨੈ ਸੁਸੁਨਾਵੇ ਕੋ ਸੇ
ਚਾਖੇ ਸੁਬਤਾਵੇ ਕੋ ਸੇ ਗਾਗਰ ਸਰੀਗਾਏ ॥ ਅਕ
ਬਕ ਬਾਬਿਨੋ ਦਾ ਅੰਗਾ ਅੰਗਾ ਬਕਤ ਹੁਇ ਹੋਰ
ਤਹਿ ਗਾਨੀ ਬੂੰਦ ਸਾਗਰ ਸੁਬੀਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੧੬
॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਗੰਗਾ ਮਿਲਿ ਸੀ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਮਿ
ਲੇ ਗਿਅਨ ਧਿਅਨ ਪਰਮਾਨਿ ਧਨ ਲਿਵਲੀ
ਨਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਮਧੁਕਰ ਗਤਿ

ਚੰਦ੍ਰਮਾਚਕੋਰਗੁਰਧਿਆਨਰਸਭੀਨਹੈਸ
ਬਦਸੁਗਤਿਮੁਕਤਾਹਲਅਹਾਰਹੀਸਪੇਮਪਰ
ਮਾਰਥਾਬਿਮਲਜਲਮੀਨਹੈਅਮੀਮ੍ਰਿਤਕਟਾਛ
ਅਮਰਾਪਦੁਰ੍ਹਿਪਾਰ੍ਹਿਪਾਲਕਾਮਲਾਕਾਮਲ
ਪਤਰਕਾਮਧੈਨਾਧੀਨਹੈ॥੬੩॥੬੪॥ਏਕ
ਬ੍ਰਹਮਾਂਡਕੋਬਿਥਾਰਕੀਆਪਾਰਕਥਾਕੋਟਿਬ
ਹਮਾਂਡਕੋਨਾਇਕਕੋਸੇਜਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਟਿ
ਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਹੈਸੁਖਮਸਥੁਲ

੪੫੧

१५४
ਮੁਲਕੋਸੇਕੋਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਨਿਰਗੁਨਅਰਿ
ਸਾਟਿਸਿਸਾਟਿਐਨਾਨਾਪਕਾਰਾਅਲਖੁਲਖਿਓ
ਨਜਾਇਕੋਸੇਓਹਅਨੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨ
ਮਸਤਿਗੁਗਰਿਅਨਾਧਿਆਨਪੁਰਨਬਹਮਸ
ਰਬਾਤਮਕੋਅਨੀਐ॥ ੬੪॥ ੬੬॥ ਪੁਰਨਬ
ਹਮਗੁਰਪੁਰਨਸਰਬਮਣੀਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਕੋ
ਪਰਪੁਰਨਕੋਜਾਨੀਐ॥ ਦਰਸਾਧਿਆਨਲਿ
ਦਏਕਅਉਅਨੇਕਮੇਕਸਬਦਾਬਿਬੇਕਦੇਕ

ਏਕੋਓਰਾਨੀਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਰਸ਼ਮਹੁਸਬ

੪੫੨

ਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪੇਖਤਾਬਕਤਾਸੇਤਾਏਕੋਪ

ਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਸੁਖਮਸਥੁਲਮੁਲਗੁਪਤਪ੍ਰਗ

ਟਰਟਨਟਵਟਸਿਮਰਨਮੰਤ੍ਰਮਨੁਮਾਨੀਐ ॥

੬੫॥੯੯॥ ਨਹੀਦਵਸਾਰਪਿਤੁਪਿਤਾਮਾਪ

ਰੇਪਿਤਾਮਾਸੁਜਨਕੁਟੀਬਸੁਤਬਾਧਵਨਭੂ

ਤਾਹੇ ॥ ਨਨਸਾਰਮਾਤਾਪਰਮਾਤਾਬਿਰਾਧਿਪ

ਰਮਾਤਾਮਾਮੁਮਾਮੀਮਾਸੀਐਮੋਸਾਬਿਬਿਧਿ

ਇਖਤਾਰੈ ਨਹੀਸੁ ਰਾਗਸਾਸੁ ਸੁਸਰਾਸਾ
ਰੋਅਉਸਾਗੀਨਹੀਇਰਤੀਸੁਰਜਾਚਿਕਨ
ਦਾਤਾਰੈਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਅਕਾਹੂਮੇਨ
ਦੇਖਓਜੈਸਾਰਗਸਿਖਸਾਧਸੰਗਤਿਕੋਨਤੁ
ਰੈ॥੬੬॥੧੦੦॥ਜੈਸੇਆਤਾਪਿਤਾਪਾਲਤੁ
ਅਨੇਕਸੁਤਅਨਿਕਸੁਤਨਪੇਨਤੈਸੇਹੋਇਅ
ਵਈਜੈਸੇਆਤਾਪਿਤਾਚਿਤਚਾਹਤਹੈਸੁਤ
ਨਕਉਤੈਸੇਨਸੁਤਨਚਿਤਚਾਹਉਪਜਾਵਈ

ਜੇਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਸੁਤਸੁਖਦੁਖਸੋਗਾਨੰਦਦੁਖ ੪੫੩
ਸੁਖਮੇਨਤੈਸੇਸੁਤਫਹਰਾਵਈ ਜੇਸੇਮਨਬ
ਚਕਮਸਿਖਨੁਲਭਾਵੇਗੁਰਤੈਸੇਗੁਰਸੇਵਾਗੁ
ਰਸਿਖੁਨਹਿਤਾਵਈ ॥੬॥੧੦੦॥ ਜੇਸੇਕਸਫ
ਬਧਾਰਿਧਿਆਨਸਾਵਧਾਨਕਰੇਤੈਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਨੁਲਗਾਵਈ ਜੇਸੇਸਿਮਰਨਕਰਿ
ਫੂਜਪਰਪਕਕਰੇਤੈਸੇਸਿਮਰਨੁਸੁਤਪੇਨਬਨਿ
ਆਵਈ ਜੇਸੇਗਊਬਫਹਾਕਉਦੁਗਾਧੁਪੀ

६५४
ਆਇਏਖੇਤੈਸੇਬਛੁਰਨਗਉਪ੍ਰੀਤਿਹਿਤੁਲ
ਦੁਈ ਜੇਤੈਸੇਗਿਆਨਾਧਿਆਨਾਸਿਮਰਨਗੁਰ
ਸਿਖਪ੍ਰਤਿਤੈਸੇਕੈਸੇਸਿਖਗੁਰਸੇਵਾਠਹਰਾਦ
ਈ॥੬੮॥੧੦੩॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਕੇਰੀਸੇਵ
ਸਰਵਨਕੀਨੀਸਿਖਬਿਰਲੇਈਗੁਰਸੇਵ
ਠਹਰਾਦੁਈ ਜੈਸੇਲਛਮਨਰਘੁਪਤਿਭਾ
ਇਭਗਤਮੇਕੋਟਿਮਧੇਕਾਗੁਰਗੁਰਭਾਈਬਾਨੀ
ਆਦੁਈ ਜੈਸੇਜਲਬਰਨਬਰਨਸਰਬੀ

ਗਰੰਗਾਬਿਰਲੋਬਿਬੇਕੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸ
ਮਾਫਈਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਬੀਸਾਇਕ
ਈਸਈਸਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਕੇਕਾਹੁਅਲਖਲਖ
ਦਈ॥੬੯॥੧੦੩॥ਭੋਚਨਾਧਿਆਨਸਮ
ਲੋਸਟਕਾਨਿਕਤਾਮੇਸਵਨਉਸਤਤਿਨਿੰਦ
ਸਮਸਾਰਿਜਾਨੀਐਨਾਸਕਾਸੁਗੰਧਾਬਿਰੰਗ
ਧਸਮਤੁਲਿਤਾਕੇਰਿਦੇਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਸਾਰਿ
ਉਨਿਮਾਨੀਐਗਰਸਨਸੁਆਦਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

੪੫੪

ਸਮਾਨਿਤਾਕੋਕਾਰਿਸ ਪਰਸਜਲਅਗਨਿ
ਸਮਾਨੀਐ ਦੁਖਸੁਖਸਮਸਾਰਿਬਿਆਪੇਨ
ਹਰਖਸੋਗੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਸਤਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੀਐ॥੧੦॥੧੦੫॥ ਚਰਨਿਸਰਨਿ
ਗਹੇਨਿਜਪਰਮੇਨਿਦਾਸਮਾਸਾਮਨਸਾਬ
ਕਤਮਨਤਨਧਾਵਣੀ ਦਰਸਨਮਾਰੁਅ
ਨਧਿਅਨਸੋਰਹਤਹੋਇਸਿਮਰਨਅਨਸਿ
ਮਰਨੁਬਿਸਰਾਵਣੀ ਸਰਬਸੁਹਤਿਮੋਨਬ

ਤੁਕਉਪਾਪਤਿਹੋਇਪੇਮਰਸਅਕਥਕਥਾ ੪੫੫
ਨਕਹਿਅਵਈ। ਕਿਚਤਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਪਰ
ਮਨਿਧਾਨਦਾਨਪਰਮਦਕੁਤਗਤਿਅਤਿਬਿ
ਸਮਾਵਈ॥੧੧॥੧੦੫॥ਸਬਦਸੁਹਤਿਆਪ ०
ਖੋਇਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਬਰਤੈਬਰਤਮਾਨਿਗੁਰਉ
ਪਦੇਸਕੈਹੋਨਹਾਰੁਹੋਈਜੋਈਜੋਈਸੋਈ
ਭਲੋਪੁਰਨਕਰਮਗਿਆਨਧਿਆਨਪਰਦੇ
ਸਕੈਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸਹਜਸੁਕਾਇਚਾ

੫੫੫
ਇਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਅੰਮਿਤੁਅਵੇਸਕੇ
ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਗਗਿਅਨਾਧਿ
ਅਨੁਪੁਰਨਸਰਬਮਈਅਾਦਿਕਉਅਵੇਸ
ਕੇ॥੧੨॥੧੦੬॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਅਪਾਏਇ
ਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਬਾਲਬੁਧਿਸੁਧਿਨਕਰਤਮੇ
ਹਵੇਹਕੀਸਦਨਉਸਤੁਤਿਨਿਵਾਸਮਤੁਸੁਰ
ਤਿਲਿਵਲੋਚਨਾਧਿਆਨਲਿਵਕੰਚਨਾਅਉ
ਲੋਹਕੀਨਾਸਕਾਸੁਰਗਧਬਿਰਗੀਧਸਮਸ

ਰਿਤਾਕੇ ਜਿਹ ਬਾਸਮਾਨਿ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ੪੫੬
ਬੋਹਕੀ ਕਰ ਚਰਕਰਮ ਅਕਰਮ ਅਪਬ
ਪਬ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਸਮਝਿ ਕਤਿ ਨੋਟਹਕੀ
॥੩॥੧੦੧॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਆਪਾਏ ਇਹੁ
ਰਦਾ ਸੁਹੇਇ ਸਰਬ ਮੇਧੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰਿ ਮਾ
ਨੀਐ ਕਾਸਾਟਿ ਅਗਨਿ ਮਾਣਾ ਸੁਰੁ ਗਰਸ
ਗੋਬੀ ਸਏਕਾ ਅਉ ਅਨੇਕ ਕੋ ਬਿਬੇਕੁ ਪਹਿ
ਚਾਨੀਐ ਲੇਚਨ ਸਦਨੁ ਮੁਖਨਾ ਸਕਾ ਅਨੇਕ

ਜੇੜਦੇਖੇਸੁਨੈਬੋਲੇਮਨਮੇਕਓਰਅਨੀਅੰ
ਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿਮਿਲੇਸੇਰੰਜੋਈਓਤਿਪੋਤਿ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਤਜੋਤੀਸਰੂਪਜਾਨੀਅੰ
॥੧੪॥੧੦੯॥ਗਾਂਧਾਰੀਮੇਮਿਠਾਸੁਤਾਸੁਢਿਲ
ਕਾਨਲੀਓਜਾਇਦਾਰਮਅਉਦਾਖਬਿਖੇ
ਬੀਜੁਗਹਿਰੂਗੀਅੰਅੰਬਾਖਿਰਨੀਛੁਹਾਰਾ
ਮਾਝਗੁਫਲੀਕਰੋਰਖਰਬੁਜਾਅਉਕਲੀ
ਦਾਸਜਲਬਿਕਾਰੀਅੰਅਧੁਮਾਖੀਮੇਮਲੀ

ਨਸਮੇਪਾਇਸਫਲਹੁਇਰਸਬਸਿਭੁਏਨਹੀ ॥੪੫॥
ਬਿਸਨਾਨਿਵਾਗੀਐ ਸੀਗੁਰਸਬਦਰਸਮੰ
ਮਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀਗਿਜਨ
ਮੁਸਵਾਗੀਐ ॥੧੫॥ ੧੦੮ ਸਾਲਿਲਮੇਧਗਨ
ਧਗਨਮੇਸਾਲਿਲਜੈਸੇਕੁਪਅਨਗੁਪਕੋਇ
ਮਲਜਲਛਾਏਹੈ ਰਾਹੀਜਲਮਾਟੀਕੋਬਨਾ
ਈਘਟਿਕਾਅਨੇਕਏਕੋਜਲੁਘਟਘਟਘ
ਟਿਕਾਸਮਾਏਹੈ ਜਾਹੀਜਾਹੀਘਟਿਕਾਮੇਰੀ

ਸਾਟਿਕੇਦੇਖੀਅਤਪੇਖੀਅਤਆਪਾਮਾਪੁਅ
ਨਨਾਇਖਾਏਹੈ। ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਏਕੀਕ
ਰਕੇਅਕਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਏਕਏਕਠਹਰ
ਏਹੈ॥੧੬॥੧੧੧੦॥ ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਏ
ਕਪੇਰਜਾਇਚਲਸਤਿਗੁਰਕੋਟਿਪੇਡਾਅ
ਗੋਰੇਇਲੇਤਹੈ। ਏਕਬਾਰਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਸਿ
ਮਰਨਮਾਝਸਿਮਰਨਤਾਹਿਬਾਰੰਬਾਰਗੁਰ
ਹੇਤਹੈ। ਭਾਵਨੀਕੁਗਤਿਕੁਾਇਕਉਡੀਅਗ

ਕੁਗਿਗਾਖੇਤਾਹਿਗੁਰਸਰਬਨਿਧਾਨੰਦੇਤਰੈ॥

੪੫੯

ਸਤਿਗੁਰਦਾਇਆਨਿਧਿਮਹਿਮਾਅੰਗਾਧਿਬੈ

ਧਿਨਮੋਨਮੋਨਮੋਨਮੋਨਤਨੇਤਨੇਤਨੇਤਰੈ॥੧੧॥੧੧

੧॥੧੧ਮੋਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰਨਹੁਇ

ਉਨਮਨਉਨਮਤਾਬਿਸਮਬਿਸਦਾਸਰੈ॥ਅਮਾਤਮ

ਤਰੰਗਾਬਹੁਰੰਗਾਅੰਗਾਅੰਗਾਛਾਬਿਅਨਿਕ

ਅਨੁਪਗੁਪਉਪਕੋਪਗਾਸਰੈ॥ਸਦਾਬਿਸਮਾ

ਦਬਹੁਬਿਬਿਧਿਸੁਰਸਸਰਬਰਾਗਨਾਦਬ

੨੫੪
ਦਬਹੁਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਹੈ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤ
ਬ੍ਰਹਮਾਸਨਾਸਿਧਾਸਨਮੇਸੋਭਾਸਭਾਮੰਡ
ਲਾਅਖੰਡਲਾਇਲਾਸਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ੧੧੧੩ ॥ ਇ
ਥਾਵੀਤੈਜਤੈਜੈਸੇਬੈਦੁਉਪਚਾਰੁਕਰੈਬਿਥਾ
ਬਿਤਾਂਤੁਸੁਨਿਹਰੈਦੁਖਰੋਗਾਕਉ ॥ ਜੈਸੇ
ਮਾਤੁਪਿਤਾਹਿਤਚਿਤਕੈਮਿਲਤਸੁਤੈਖ
ਨਪਾਨਾਪੋਖਿਤੋਖਿਹਰਤਹੈਸੋਗਾਕਉ ॥
ਬਿਰਹਨੀਬਾਨਿਤਾਕਉਜੈਸੇਭਰਤਾਰੁਮਿ

ਲੇਖੇ ਮਰਸ ਕੋ ਹਰਤਾ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਕਉ ॥ ੪੫੯ ॥
ਤੈ ਸੇਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਹੇਤ
ਮਿਲਤਾ ਸਲਿਲ ਗਾਤਿ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਕਉ
॥ ੧੯੧ ॥ ੧੧੧੩ ॥ ਸਬਿ ਬਾਵੀਤੈ ਬੈਦ ਰੂਪ ਜਾ ਚਿਕ
ਦਾਤਾਰ ਗਾਤਿ ਗਾਹ ਕੋ ਬਿਅਪਾਰੀ ਹੋਇ ਮਾ
ਤੁਪਿਤਾ ਪੁਤ ਕਉ ॥ ਨਾਰਿ ਭਰਤਾਰਿ ਬਿਧਿ ਮਿ
ਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਤਾ ਈਰੂਪ ਬੁਜਨ ਕਟਿ ਬਸ ਖਾਭਾਇ
ਚਾਇ ਸੁਤ ਕਉ ॥ ਲੋਗ ਨਾਮੇ ਲੋਗ ਚਾਰ ਬੇਦ

ਕੈ ਬੇਦਬੀਚਾਰਗਿਆਨ ਗੁਰਏ ਕੈ ਕਾਰਅ
ਵਧੁਤਾਅਵਧੁਤਕਉ ॥ ਬਿਰਲੇ ਬਿਬੇਕੀ
ਜਨਪਰਉਪਕਾਰਹੇਤਮਿਲਤਸਲਿਲ
ਗਤਿਰੰਗਸਬੰਗਭੂਤਕਉ ॥ ੮੦ ॥ ੧੧੫ ॥ ੨੮
ਰੰਨਧਿਆਨਾਦਿਬਿਦੇਹਕੈਬਿਦੇਹਭੂਏ
ਵਿਗਾਵਿਬਾਵਿਸਾਟਿਬਿਖੇਭਾਉਭਗਤਿ
ਚੀਨਹੈ ॥ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਾਰਿਆ
ਤਮਪ੍ਰਵੇਸਪਰਮਾਤਮਪ੍ਰਵੇਸਸਰਬਾਤ

ਮਲਿਉਲੀਨੇ ਸਬਦਾਗਿਆਨਪਰਵਾਨ ੪੬੦
ਹੁਇਨਿਧਾਨਪਾਏਪਰਮਾਰਥਸਬਦਾਰਥ
ਪ੍ਰਬੀਨੈ ਤਤੇਮਿਲੇਤਤਜੇਤੀਜੋਤਿਕੈਪਰ
ਮਜੋਤਿਪੇਮਰਸਬਾਸਿਭਏਜੈਸੇਜਲਮੀਨ
ਹੈ ॥੮੧॥੧੧੫॥ ਆਧਿਆਤਮਕਰਮਪਰ
ਮਾਤਮਪਰਮਪਦਤਤਮਿਲਿਤਤਹਿਪਰ
ਮਤਤਵਾਸੀਹੈ ਸਬਦਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਹੀ
ਅਨੇਕਮੇਕਜੇਤ੍ਰਧੁਨਿਗਾਗਾਨਾਦਾਅਨਭੈਅਭਿ

ਆਸੀਰੀ ਦਰਸਾਧਿਆਨਓਨਮਨਪਾਨਪਾਨ
ਪਤਿਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਤਿਅਲਖਾਬਿਲਾ
ਸੀਰੀਅਮੀਅੰਕੁਟਾਛਵਿਬਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਕੁਏ
ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕੋਊਬਿਰਲੋਊਦਾਸੀਰੀ ੨੨
੧੧੧੬ ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਜਾਂਤੁਨਦੇਖੀਅਤ
ਤਾਰਕਾਮੰਡਲਪਰਤਾਤਨਾਦਿਖਾਈਐਤੁ
ਰਵਰਛਾਇਆਲਪੁਦੀਗਪੁਚਪਲਬਲ
ਤੀਰਥ ਪੁਰਬਜਾਤਾਬਿਰੁਨਰਹਾਈਐਨ

ਈ ਨਾਵ ਕੋ ਸੀ ਜੋ ਗਲ ਗਬ ਹੁ ਰਿਓ ਨ ਮਿਲੇ ਗੀ ੪੬੧
ਧ੍ਰਬ ਨ ਗਾਹ ਮਿਗਾ ਤਿਸ ਨਾ ਬਿਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਧੋਹ ਕੁਟ ਬਸ ਨੇ ਹਰੇ ਹਰ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬ ਦਸੁ ਰਾਤਿ ਲਿਖ ਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੧੧
ਨੇਹਰ ਕੁਆਰਿ ਕੰਨਿਆ ਆਲਾ ਰੂਲੀ ਕੋ ਮਾਨੀ
ਅਤ ਬਿਅਹੇ ਸਸੁ ਰਾਹ ਜਾਇ ਗੁਨ ਨੁਕੋਆ
ਨੀਅੰ ਬਨ ਜਾ ਬਿਓਹਾਰ ਲਗਿ ਜਾਤ ਹੋਇ ਬਿ
ਦੇ ਸਿਧਾਨੀ ਕਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਤੁਲ ਕੁਲ ਭੁਤ ਕੋਅੰ

ਨੀਅੰਮੇ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗਾ ਅਸਮੇ ਪਰਦਲ
ਮੇਅ ਕੇਲੋ ਜਾਇ ਜੀਤਿ ਅਵੇ ਸੋਈ ਸੁਰੇਸੁ
ਕੁਟੁਬ ਖਾਨੀਅੰਮੇ ਅਨਸ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਚਰ
ਨਿਸਗ ਨਿਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੁ
ਆਰਿ ਪਹਿ ਚਾਨੀਅੰਮੇ ॥੧੧੯॥ ਨੈਹਰ ਕੁਟੰ
ਬੁਤ ਜਿ ਬਿਅਹੇ ਸਸੁ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ਗੁਨਨੁ
ਕੈ ਕੁਲ ਬਧੁ ਬਿਰਦੁ ਕਹਾਵਈ ਧੁਰਨ ਪ
ਤਿ ਬ੍ਰਾਤਿ ਅਉ ਗੁਰ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕੁਇ ਗਿਹਮੇ

ਗਿਹੇਸੁਹਿ ਸੁਜ ਸੁਪ੍ਰਗਟਾਵਣੀ ਅੰਤਿਕਾ ੪੬੨

ਲਿਜਾਇ ਪ੍ਰਮਾਸੀਗਾਸਹਗਾਮਿਨੀਹੁਇਲੇ

ਕਪਰਲੋਕਾਬੇਖੇਉਚਪਦੁਪਾਵਣੀ ਗੁਰਮੁ

ਖਮਾਰਗਭੈਭੁਗਾਇਨਿਰਬਾਹੁਕਰੈਧੀਨਿਗੁ

ਰਸਿਖੁਆਹਿਅੰਤਿਠਹਗਾਵਣੀ ੧੧੫ ਜੇਸੇ

ਨਿਪਾਧਾਮਕੁਮਾਏਕਸੇਆਧਿਕਏਕਨਾਇ

ਕਾਅਨੇਕਰਾਜਸਬਨੁਲਡਾਵਣੀ ਜਨ

ਮਤਜਾਕੈਸੁਤੁਵਾਹੀਕੈਸੁਹਾਗੁਭਾਗੁਸਕ

ਲਗਾਨੀ ਮੈ ਪਟਗਾਨੀ ਸੋ ਕਹਾਵਈ ਅਸਨ
ਬਸਨ ਸਿ ਹਜਾ ਸਨ ਸੀ ਜੋ ਗੀ ਸਬੈ ਰਾਜ ਅ
ਧਿਕਾ ~~ਕਾ~~ ਰੁਤ ਉਸ ਪੁਤੀ ਗਿਹਾ ਮਾਵਈ ਗੁ
ਰਾ ਸਿਖ ਸਬੈ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸਾਧਿ ਮਿਲੇ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਵਈ ॥ ੧੨੦ ॥
॥ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਦੁਲ ਬੇਏ ਨਿਪ ਜੈ ਸਹਿ ਸੁਗੁਨ ਦੇਹ
ਧਾਰਿ ਕਾਤੁ ਹੋ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਜੀ ॥ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਦੁ
ਲਾਨਿ ਗਬਿ ਪਨ ਲਾਗੈ ਨਾਪੁ ਨੁਰਾਖੇ ਰਹੈ ਚਿ

ਰੰਕਾਲੋਤਨਾਬਿਕਾਰਜੀ ਤੁਖੇਸੇਨਿਕ ੪੬੩
ਸਿਹੋਇਕੁਗਾਨਮਲੀਨਰੂਪਸਦਕਰਵਾਇ
ਗਧੇਰਹੋਸਿਸਾਰਜੀ ਗੁਰਭੀਪਦੇਸਗੁਰਸਿ
ਖਗਿਹਮੇਬੇਰਾਗੀਗਿਹਤਾਜਿਬਨਖੰਡਹੋ
ਤਨਭੀਧਾਰਜੀ ॥੧੨੯॥ ਹਰਦੀਅਭਿਚੂਨਾ
ਮਿਲਿਅਰੁਨਬਰੁਨਜੇਸੇਚਤੁਰਬਰਨਕੋਤੰਬੇ
ਲਸਰੂਪਹੋ ਦੁਧਮੇਜਾਵਨੁਮਿਲੇਦਾਧਕੋਬ
ਖਾਨੀਅਤਖਾਂਰੁਪਿਤਚੂਨਮਿਲਿਬਿਜਨਾਮ

ਨੂਪਹੈ ਕੁਸਮਸੁਗੰਧਮਿਲਿਤਿਲਸੈਫੁ
ਲੇਲਹੋਤਸਕਲਸੁਗੰਧਮਿਲਿਅਮਰਗਜਾ
ਧੂਪਹੈ ਦੇਇਸਿਖਸਾਧਸੰਗੁਪੰਚਪਰਮੇ
ਸੁਰਹੈਦਸਬੀਸਤੀਸਾਮਿਲੇਅਬਿਗਤਉ
ਪਹੈ॥੧੨੩॥ ਏਕਹੀਗੋਰਸਮੇਅਨੇਕਰ
ਸਕੋਪ੍ਰਗਾਸਦਾਰਿਓਮਹਿਓਮਾਖਨੁਅਉਪਿਪ
ਤਉਨਮਾਨੀਐਏਕਹੀਉਖਾਰੀਮੇਮਿਠਾਸੁ
ਕੇਨਿਵਾਸੁਗੁਰੂਖਾਂਗੁਮਿਸਰੀਅਉਕਲਾਕੰ

ਦੁਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਏਕਹੀਗੋਹੁਸੇਹੋਤਨਾਨਾ ॥
 ਬਿਜਨਾਦਸਦਰੁਨੇਤੀਜੇਪੀਸੇਅਉਓਸੇਏ ॥
 ਬਿਬਿਧਾਨੀਐ ॥ ਪਾਵਕਸਲਿਲਏਕਏ ॥
 ਕਹਿਗੁਨਅਨੇਕਪੰਚਕੋਪੰਚਾਮਤਤਸਾਧ ॥
 ਸਿਗੁਜਾਨੀਐ ॥ ੧੨੩ ॥ ਖਾਂਡੂਪਤਚੂਨਜ ॥
 ਲਪਾਵਕਾਇਕਤੁਏਪੰਚਮਿਲਿਪ੍ਰਗਟ ॥
 ਪੰਚਾਮਤਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ਮਿਗਾਮਦਗਉਗਾ ॥
 ਚੋਆਚੰਦਨਕੁਸਮਦਲਸਕਲਸੁਰੀਧਕੈ ॥

ਅਰਗਾਜਾਸੇਬਾਸਹੈ ਚਤੁਰਬਰਨਪਾ
ਨਚੂਨਾਅਓਸੁਪਾਗੀਕਾਬਾਅਪਾਖੋਇ
ਮਿਲਤਾਅਨੁਪਰੂਪਤਾਸਹੈ ਤੇਸੇਸਾਧਸਿ
ਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪਮੇਸੇਸਾਫਧਾਨ
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਕੋਨਿਵਾਸਹੈ ॥੧੨੪॥ ਸਹਜ
ਸਮਾਧਿਸਾਧਸੀਗਤਿਮੇਸਾਚੁਖੰਡਸਤਿਗੁ
ਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਕੋਨਿਵਾਸਹੈ ਦਰਸਾਧਿ
ਆਨਸਹਗੁਨਅਕਾਲਮੂਰਤਿਪੂਜਫਲ

ਚਰਨਾਮਤਾਬਿਸ਼ਾਸਹੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਚਾਰ
 ਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦਸਬਦਸੁਰਤਿਅਵ
 ਗਾਹਨਅਭਿਆਸਹੈ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨ
 ਦਾਇਕਰੁਗਤਿਕੁਦਾਇਕਾਮਨਿਰੰਕਾਮਧਾਮ
 ਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿ
 ਸਾਧਸਿਗਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕੂਮਿਚਿਤਚਿਤਦ
 ਤਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਉਧਾਰਹੈ ॥ ਬਜਰਕਪਾਟ
 ਖੁਲੇਹਾਟਸਾਧਸਿਗਤਿਮੈਸਬਦਸੁਰਤਿ

ਲਾਭੁਰਤਨਾਬਿਓਹਾਰਹੈ ਸਾਧਸੀਗਿਬ੍ਰਹ
ਮਸਥਾਨਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਮਲਖਾਮਭੇਦਪ
ਰਮਾਰਥਆਚਾਰਹੈ ਸਫਲਸੁਖੇਤਹੇਤਬ
ਨਤਅਮਿਤਲਾਭਸੇਵਕਸਹਾਈ ਬਰਦਾ
ਈਉਪਕਾਰਹੈ ॥੧੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਚਰ
ਨਾਮੁਤਨਿਧਾਨਪਾਨਕਾਲਮੇਅਕਾਲਕਾਲ
ਬਿਅਲਾਬਿਖੁਮਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਚ
ਰਨਾਮੁਤਨਿਧਾਨਪਾਨਕਾਲਮਕੁਲੀਨਭ

ਏਨੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧ ੪੬੬

ਚਰਨਮੁਤਨਿਧਾਨਪਾਨਸਹਜਸ

ਮਾਧਿਨਿਜਾਸਨਕੀਤਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਾਧਚਰਨਮੁਤਪਰਮਪਦਗੁਰਮੁਖਿ

ਪੰਥਮਾਇਗਤਗਤਨਿਮਾਰੀਐ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸ

ਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਖਾਮਿਲਾਪਗ

ਗਨਪਟਾਪਮੰਰੁਜੁਗਤਿਕੋਜਾਨੀਐ ਸਹ

ਜਸਮਾਧਿਕੀਰਤਨਗੁਰਸਬਦਕੋਅਨਹਦ

੨੩੪
ਨਾਦਗਾਹਜਤਉਨਮਾਨੀਐਸਹਜਸਮਾ
ਧਿਸਾਧਸੀਗਤਿਜੋਤੀਸਰੂਪਦਾਮਨੀਦਮਤ
ਕਾਰਉਨਮਨਮਾਨੀਐਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿ
ਵਨਿਝਰਾਘਾਗਧਾਗਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਜਲਸਰਬਨਿਧਾਨੀਐ॥੧੨੫॥ਜੋਸੇਤਉ
ਗੋਬਿੰਦਸਤ੍ਰਿਨਖਾਇਦੁਹੋਗੋਰਸਦੇਗੋਰਸਮ
ਓਟਾਏਦਾਧਿਮਾਖਨਪਗਾਸਹੋਓਖਮੇਪ
ਉਖਤਨਖੰਡਖੰਡਕੇਪਗਾਏਗਸਕੇਅਉਟਾ

ਏਖਾਂਡੁ ਮਿਸਰੀ ਮਿਠਾਸਹੈ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ੪੬੧

ਸਨ ਬੰਧ ਕੇ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਦੁਕਾ ਮਊ ਪਲਾਸ

ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਤ

ਸਿਸਾ ਗੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਤੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਪਰਉਪ

ਕਾਰ ਕੋ ਨਿਵਾਸਹੈ ॥੧੩੫॥ ਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿ

ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਸੁਧਾਰ ਸਪੁਜਾ ਸਿਨ ਸਾਧਮ

ਖਾਮ ਪੁਰ ਬਚਨ ਕਉ ਸੀਤਲ ਸੁਗੰਧ ਚੰ

ਦੁ ਚੰਦਨ ਕੋਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਪੁਜਾ ਸਿਨ ਸਾਧਮ ਤਿ

ਨਿਮਤਾਸਚਨਕਉ ਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਕ
ਮਧੇਨ ਅਉਕਲਪਤਰਪੁਜਸਿਨਕਿਚਤ
ਕਟਾਛਕੇਰਚਨਕਉ ਸਰਬਨਿਧਾਨਫ
ਲਸਕਲਕੋਟਨਿਕੋਟਿਪੁਜਸਿਨਪਰਉ
ਪਕਾਰਕੇਖਚਨਕਉ ॥੧੩੦॥ ਕੋਟਨਿਕੋ
ਟਨਿਗੁਪਰੰਗਅੰਗਅੰਗਛਾਬਿਕੋਟਨਿ
ਕੋਟਨਿਸਦਰਸਾਇਜਨਾਦਕੋਕੋਟਨਿ
ਕੋਟਨਿਕੋਟਿਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਰਸਿਕੋਟਨਿ

ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਗਨਾਦਬਾਦਕੋਕੋਟਨਿ ੪੬੨
ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸੁਧਾ
ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਿਅਨਧਿਅਨਕਰਮਾ
ਦਿਕੋ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਹੁਇਕੋਟਨਿਕੋ
ਟਾਨਿਗੁਨਪੁਜਾਸਿਨਧਾਮਉਪਕਾਰਾਬਿ
ਸਮਾਦਿਕੋ॥੧੩੯॥ਅਜਘਾਅਧੀਨਤਕੋ
ਪਰਮਪਦਿਤੁਕੁਈਗਰਬਕੋਸਿਘਦੇ
ਹਮਗਾਅਪਦਿਤੁਹੈਮੋਨਿਬਤਗਹੇਜੈਸੇ

ਭੂਖਮੇਪਯੁਖਗਸਬਾਸਬਕਬਾਨੀਕੈਸੁ
ਗਾਧਤਨਸਿਰ੍ਹੇ ਮੁਲਹੁਇਮਜੀਠਰੰਗ
ਸੰਗਸਿਘਾਤੀਭੁਏਫੂਲਹੁਇਕਸੁੰਭਰੰਗਚੰ
ਚਲਚਰਿਰ੍ਹੇ ਤੇਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਦਾ
ਦਰਅਉਮੀਨਗਤਿਗੁਪਤਪਗਟਮੋਹ
ਵੇਹਕੈਬਾਚਿਰ੍ਹੇ ॥੧੩੩॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਧਿ
ਆਨਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਪੁਰਨਭੁਗਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਹੈ ਜੈਸੇਜਲੁਆਪਾ

ਖੋਇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲੇ ਤੇ ਸੇਹੀ ਬਿਬੇਕ ४੬੯
ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਦੇਸ ਹੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਜੈ ਸੇ
ਕਾਨਿਕਾ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀਬ ।
ਸਨਾਅ ਦੇਸ ਹੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਜੋਤਿ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਕੁਾਵਨੀ ਕੁਗਾਤਿ ਕੁਾਇਆ
ਦਿਕ ਓਅ ਦੇਸ ਹੈ ॥੧੩੩॥ ਜੈਸੇ ਕਰ ਪੁਰਮੇ
ਉਤੁਤ ਕੇ ਸੁਭਾਉ ਤਾਤੇ ਅਓਰ ਬਾਸਨਾਨ ਤਾਕੈ
ਆਗੈ ਠਹਰਾਵਈ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸ ਕੈ ਸੁ

ਬਾਸਨਾ ਬਨਾਸਪਤੀ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸੁਰੰਗ ਧਤਾਸ
ਕਲ ਮੇਸਾਮਾ ਵਈ ਜੇ ਸੇਜਲਾ ਮਿਲਤਾਸ
ਬੰਗਾ ਸਿਗਰੰਗੁਰਾਖੇ ਅਗਨ ਜਗਾਇਸ ਬ
ਡੰਗਾ ਨੁਮਿਟਾ ਵਈ ਜੇ ਸੇਰਵਾ ਸਾਸਿ ਸਿਦ
ਸਕਤ ਸੁਰਾ ਵਗਾਤਿ ਸੇਜੇ ਗੀ ਬਿਓਗੀ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਾਤੁ ਕੈ ਦਿਖਾ ਵਈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਵਰਗ
ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ
ਸਨਾਹ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਾਸਿ ਆਏ ਹੋ ਸ੍ਰੀਗੁਰ

ਚਰਨ ਰੇਨ ਸੀ ਗੁਰ ਸਗਨਿ ਧੇਨ ਕਰ ਮਭ
 ਗਮ ਕਾਟਿ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਬਚ
 ਨ ਲੇਖ ਸੀ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰੇ ਖਾਅ ਛਲਾਅ ਲੇ
 ਖ ਪੁਰੁ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗ ਗੋਸਟਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਨਿਰੰ
 ਤੁਰੀ ਕੇ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਸੁ ਧਾਸੇ ਬੋਰਿ ਕਾਢੀ ਅਤ
 ਅੰਬਰ ਸੁਰੰਗ ਭੁਟੇ ਸੀ ਗੁਨ ਤਜਤ ਪੈ ਜੈ ਸੇ

१४
ਤਉਕ ਸੰਤ ਤਾ ਜਿ ਮੂਲ ਫੂਲ ਅਨੀ ਅਤ ਜਾ
ਨੀ ਅਤ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਤਾ ਹੀ ਭਜਤ ਹੈ ॥ ਅ
ਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖ ਸਾਲਿਲ ਸੁਚੀ ਸੁਭਾ ਉਤਾਰੇ
ਸੀਤ ਪਾਤਿ ਮਲ ਅਮਲ ਸਜਤ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਦੁਗਮ ਤਿ ਉਚ ਨੀਚ ਨੀਚ ਉਚ ਜੀਤ ਹਾ
ਰਹਾਰ ਜੀਤ ਲਜਾ ਨ ਲਜਤ ਹੈ ॥ ੧੩੬ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ
ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬਾਤਮ ਕੋ ਜਾਨੀ ਐਸ

ਹਜਸੁਭਾਇਰਿਦੇਭਾਵਨੀਭਗਾਤਿਭਾਇ ੪੧੦
ਬਿਹਸਿਮਿਲਨਸਮਦਰਸਾਧਿਅਨੀਐ
ਨਿਮਤਾਨਿਵਾਸਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਾਨਮ
ਤਿਮਧੁਰਬਚਨਮੁਖਬੇਨਤੀਬਖਾਨੀਐ
ਪੁਜਾਪਾਨਗਿਆਨਗੁਰਮਾਰਗਿਆਕਾਰੀ
ਅਗਭਾਗਆਤਮਾਅਫੇਸਪਰਮਾਤਮਾਨਿਧ
ਨੀਐ ੧੩੧ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਧਿਆਨਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸੁਨਿ

ਸਤਿਕਾਰਿ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ਵਰਸਾਧਿ ਆਨ ਸਮ
ਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾਧਿ ਮਾਨੀ ॥ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁ
ਰਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ
ਪੁਰਨ ਪਗਾਸਾਰਿ ਦੇ ਮਾਨੈ ਮਨ ਮਾਨੈ ਉਨ ਮਨ
ਉਨ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਅਸੁਰ ਜੈ
ਅਸੁਰ ਮੈ ਅਦਭੁਤ ਪਗਮਦਭੁਤ ਗਾਤਿ ਠਨੀ
ਹੋ ॥ ੧੩੯ ॥ ਪੁਰਨ ਪਗਮ ਜੋਤਿ ਸਤਿਕਾਰ ਸ
ਤਿਰੂਪ ਪੁਰਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਕਾਰ ਸਤਿਨਾਮ ਹੋ

ਪੁਰਨਜੁਗਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਪੁਰ ੪੧੨
ਨਸੇਵਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸਮਹੈ॥ਪੁਰਨਪੁਜਾ
ਪਦਾਰਥਬਿਦਮਧੁਕਰਮਨਪੇਮਰਸਪੁਰ
ਨਹੈਇਕਾਮਨਿਹਕਾਮਹੈ॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰ
ਪੁਰਨਪਗਮਨਿਧਿਪੁਰਨਪਗਾਸਾਬਿਸਮਸ
ਬਲਧਾਮਹੈ॥੧੩੬॥ਦਰਸਨਜੋਤਿਕਉਦੋਤ
ਅਸਚਰਜਮੈਤਾਮੈਤਿਲਛਬਿਪਗਮਦਭੁ
ਤਛਕਿਹੈ॥ਦੇਖਬੇਕਉਦਿਸਾਟਿਨਸੁਨਬੇ

੨੧੪
ਕਉਸੁਗਤਿਹੈਕਹਿਬੇਕਉਜਿਹਬਾਨਗਿਆ
ਨਮੇਉਕਤਿਹੈਸੋਕਉਕਉਕਉਕਉਕਉਕਉ
ਹਉਲੋਟਪੋਟਜਗਮਗਜੋਤਿਕਉਕਉਕਉਕਉ
ਛਪਤਿਹੈਅੰਗਅੰਗਪੇਖਮਨਮਨਸਾਥ
ਕਤਕਉਣੀਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਅਤਿਹੁਤੇਅਤਿ
ਹੈ॥੧੪੦॥ਛਾਬਿਕੈਅਨੇਕਛਾਬਿਸੋਕਉਕਉ
ਨੇਕਸੋਕਉਜੋਤਿਕੈਅਨੇਕਜੋਤਿਨਮੋਨਮੋਨਮ
ਹੈਅਸਤੁਤਿਉਪਮਾਮਹਾਤਮਮਹਿਮਾਮ

ਨੇਕਏਕਤਿਲਕਥਾਅਤਿਅਗਾਮਅਗਾਮਹੈ ੪੭੩
ਬੁਧਿਬਲਬਚਨਬਿਬੇਕਜਓਅਨੇਕਾਮ
ਲੇਏਕਤਿਲਾਮਾਦਿਬਿਸਮਾਦਿਕੈਬਿਸਮਹੈ
ਏਕਤਿਲਕੈਅਨੇਕਕੁਤਨਿਹਕਾਤਿਕੁਈ
ਅਬਗਤਿਗਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬਹਮਹੈ ॥੧੪੯॥
ਦਰਸਨਜੋਤਿਕੋਓਦੋਤੁਅਸਚਰਜਮੇਕਿ
ਚਤਕਟਾਛਕੈਬਿਸਮਕੋਟਿਧਿਆਨਹੈਅਨ
ਬੁਸਕਾਨਿਬਾਨਿਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਮਧੁਰ

ਬਚਨਕੈ ਬਕਤਕੋਟਿਗਿਆਨਹੈ ॥ ਏਕਉਪ
ਕਾਰਕੋਬਿਬਾਰਕੋਨਪਾਰਾਵਾਰੁਕੋਟਿਉਪਕਾ
ਰਸਿਮਰਨਉਨਮਾਨਹੈ ॥ ਵਇਆਨਿਧਿਕਿ
ਪਾਨਿਧਿਸੁਖਾਨਿਧਿਸੋਭਾਨਿਧਿਮਹਿਮਾ
ਨਿਧਾਨਗੀਮਿਤਾਨਕਾਰੁਆਨਹੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕੋ
ਟਨਕੋਟਾਨਿਅਵਿਬਾਵਿਪਗਮਾਵਿਬਿਖੇ
ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅੰਤੁਬਿਸਮਅਨੰਤੁਮੇਕੋ
ਟਿਪਾਰਾਵਾਰੁਪਾਰਾਵਾਰੁਨਮਪਾਰੁਪਾਵੈ

ਬਾਹਕੋਟਿ ਬਕਤ ਅਬਾਹ ਅਪਰ ਜੀਤ ਮੇਅਮ ੪੧੪
ਬਿਗਤ ਗਾਤਿ ਅਤਿਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ
ਗੀਮਿਤਾਨ ਗਿਅਨ ਧਿਅਨ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤਰੈ
ਅਲਖ ਅਕੁਫ ਅਪਰਿਪਰ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ
ਮੇਸੇਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਤ ਮੇ ੧੪੩
ਅਦਿਪਗ ਅਦਿਬਿਸ ਅਦਿਗੁਰ ਏਨ ਅਹ
ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਗੀਮਾ ਲਿਚਤੁ
ਰਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨੁ ਇਸਾਧ ਸੀਰਿਸਾ ਹਜ

੪੧੪
ਧੁਨਿ ਕੀਰਤਨ ਸਬਦ ਜਾਖੀ ਨਾਮਾਨਿ ਹਕਾਮਾਨਿ
ਜਧਾਮ ਗੁਰਸਿਖ ਸਵਾਨਿ ਧੁਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁ
ਮਾਤਿ ਅਲਖ ਲਾਖੀ ਗਕੀਰਤ ਕਟਾਢ ਕਾਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਜਾਹਿ ਲੈਤਾਹਿ ਅਵਗਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿ
ਤਿਚਾਖੀ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸਬਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਅਸਿ
ਫੁਰਤ ਹੁਇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜੁਰਤ ਹੋ ਜਾਧਾ ਸੰਗੁ
ਮੁਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀ ਗੀਤਿ ਹਿਤ
ਚੀਤ ਕਾਰਿ ਜੀਤਿ ਮਨ ਜਗਤ ਮਾਨਿ ਦੁਰਤ

ਨਾਹੀ ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਹਕਰਮਹੁਇਕਰ ੪੧੫
ਮਕਰਿਆਸਾਨਿਰਾਸਹੁਇਤੁਰਤਨਾਹੀਗੀ
ਅਨਗੁਰਾਧਿਆਨਉਰਮਾਨਿਪੁਰਨਬਹਮ
ਜਗਤਮਹਿਕੁਗਤਛਰਤਨਾਹੀ ੧੪੫ ਕੋ
ਟਨਿਕੋਟਾਨਿਗਿਆਨਗਿਆਨਅਵਗਾ
ਹਨਕੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਧਿਆਨਧਿਆਨਉਰ
ਧਾਰਹੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਮਰਨਸਿਮਰ
ਨਕਾਰਿਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਉਨਮਾਨਬਾਰੰਬਾਰਹੀ

ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾ ਨਿਸੁਤਿ ਸਬਦਾ ਅਉਰਿ ਸਾਟਿ
ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾ ਨਿਗਾਨਾ ਦਫ਼ੂਨ ਕਾਰਹੀ ਕੋ
ਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਮਗੁਰ ਸਬਦ ਕਉ ਨੇਤ
ਨੇਤ ਨ ਮੇਨ ਮੇਕੋਨ ਮਸਕਾਰਹੀ ॥੧੪੬॥ ਸ
ਬਦ ਸੁਗਤਿ ਏਵਲੀਨ ਅਕਲੀਨ ਕੁਏ
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੀਰਿ ਜਾਨੀ ਐ
ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਏਵਲੀਨ ਜਲਾਮੀਨ ਮਤਿ
ਗੁਰ ਜਗਦਰ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨ ਮਾਨੀ ਐ ਸ

ਬਦਸੁਰਤਿ। ਲਿਵਲੀਨਪਰਬੀਨਭਏਪੁ ੪੭੬
ਰਨਬ੍ਰਹਮਏਕੋਏਕਪਹਿਚਾਨੀਐ। ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ। ਲਿਵਲੀਨਪਗਰੀਨਭਏਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਉਰਾਨੀਐ। ੧੪੭। ਗੁ
ਰਮੁਖਿਧਿਆਨਕੋਪਤਿਸਟਾਸੁਖੰਬਾਰਲੇ
ਅਨਿਕਪਟੀਬਰਕੀਸੋਕੁਨਸੁਹਾਵਈ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਿਫਲਗਿਆਨਮਿਸਟਾਨਪਾਨ
ਨਾਨਾਬੀਜਨਾਦਿਸੁਦਲਾਲਸਾਮਿਟਾਵਈ।

੨੧੪
ਪਰਮਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਰਮਾਰਥਕੈਸ
ਰਬਾਨਿਧਾਨਕੀਇਛਾਉਪਜਾਵਈਪੁਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਗੁਰਕਿੰਚਤਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਮਨਮਨਸ
ਥਕਤਅਨਤਨਧਾਵਈ॥੧੪੮॥ਧੀਨਿਧੀ
ਨਿਗੁਰਸਿਖਸੁਨਿਗੁਰਸਿਖਕੁਏਗੁਰਸਿ
ਖਮਾਨਿਗੁਰਸਿਖਮਨਮਾਨੈਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖ
ਕੁਇਗੁਰਸਿਖਕੁਉਚਾਉਰਿਵੈਗੁਰਸਿਖ
ਜਾਨਿਗੁਰਸਿਖਜਗਜਾਨੈਹੈਗੁਰਸਿਖ

ਸੀਧੀਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖਪੁਰਨਹੁਇਗੁਰਸਿਖ ੪੧੧
ਪੁਰਨਬਹਮਪਾਹਿਚਨੇਹੇਗੁਰਸਿਖਪੇਮ
ਨੇਮਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰਸੇਹੀਸੇਈਬੀਸਾਇ
ਕਈਉਰਿਅਨੇਹੇ॥੧੫੦॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸਤਿਰਿਦੇਰਿਦੇਨਦੁਤੀਅੰ
ਕਾਊਤਿਗੁਨਅਤੀਤਹੇਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰ
ਪੁਰਨਸਰਬਮਈਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਸਕ
ਲਕੇਮੀਤਹੇਨਿਰਬੇਗਨਿਰਲੇਪਾਨਿਰਾ

ਧਾਰਨਿਰਲੰਕੁਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਿਕਾਰ
ਨਿਹਚਲਚੀਤਹੈ॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿ
ਰੰਜਨਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਮੋਹਨਿਰਭੇਦਅਛ
ਲਅਜੀਤਹੈ॥੧੫੦॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਤਿ
ਗੁਰਕੇਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਾਨੀਐ॥ ਦਰਸਨਧਿਆਨਸਤਿ
ਸਬਦਿਸੁਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਿਖਸੰਗੁਸਤਿ
ਸਤਿਕਾਰਮਾਨੀਐ॥ ਦਰਸਬ੍ਰਹਮਧਿਅ॥

ਨਸਬਦਬਹਮਪਹਿਗਿਆਨਸਿਗਤਿਬ ੪੧੨
ਹਮਥਾਨਘੋਮਪਹਿਚਾਨੀਐਸਤਿਰੂਪਸਤਿ
ਨਾਮਸਤਿਰੂਗਗਿਆਨਧਿਆਨਕਾਮਨਿਹ
ਕਾਮਊਨਮਨਊਨਮਾਨੀਐ॥੧੫੯॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੁਰਨਬਹਮਦੇਖੋਵਿਸਾਟਿਕੋਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦ
ਕੋਪੁਰਨਬਹਮਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਨਬਹਮਸੁ
ਤਿਸੁਦਨਕੋਮਧੁਰਬਚਨਕਹਿਬੇਨਤੀਬਿ
ਸਮਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਨਬਹਮਗਸਗੀਧਸੀਧ

ਪ੍ਰੇਮਰਸਚੰਦਨਸੁਰੀਧਗਮਗਮਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਰਬਮੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਨਮੋਨਮਹੈ ॥ ੧੫੩ ॥ ਦਰਸਮ
ਦਰਸਦਰਸਮਸਚਰਜਮੇਹੇਰਤਹਿਰਨੇ
ਵਿਗਾਵਿਸਟਿਅਗਮਹੈਸਬਦਅੰਗੇ
ਚਰਸਬਦਪਰਮਦਭੁਤਅਕਥਕਥਾ
ਕੇਸੁਤਿਸਦਨਬਿਸਮਹੈਸਦਰਸਰਹਿ
ਤੁਮਪੀਅਪੀਆਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਨਾਥਕਤ

ਨੇਤੁ ਨੇਤੁ ਨਮੋ ਨਮਹੈ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਅ ੪੭੯
ਬਿਗਤ ਨਗਹਨ ਗਤਿ ਸੁਖ ਮਸ ਬੁਲ ਮੁਲ
ਪੁਰਨ ਬਹਮਹੈ ੧੫੩ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੀਧਨ ਬਿ
ਖੇ ਕੁਲੇ ਹੋ ਸੀ ਚਨੇ ਜਾਤੇ ਜੀਵ ਪਾਤਕ ਹੋਨ
ਬਿਕਾਰ ਹੋਇ ਮਾਫਈ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੀਧਨ ਬਿ
ਖੇ ਚਕਈ ਕੁਲੀ ਜਾਤੇ ਗਮ ਹੋ ਖਮੇ ਟਿ ਨਿਸਿਪਿ
ਅਸਿਗੁ ਪਾਫਈ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੀਧਨ ਬਿਖੇ
ਲੋਹੈ ਸੁਆ ਪਾਸਿਧ ਸੁਨਿਓ ਪਦੇ ਸੁਗਮ ਨਾਮ

314
ਲਿਵਲਾਵਈ ਮੇਖਪਦਵੀ ਸੈਤੋ ਸੇਮਾਨਸ
ਜਨਮੁ ਭੁਲੇਗੁ ਰਮੁ ਖਿਹੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਭੁ
ਧਿਆਵਈ ॥ ੧੫੫ ॥ ਜੇ ਸੇਸੁ ਮਾਓ ਰੁਤਾਫ
ਰਤ ਬਨ ਬਨ ਪਤਿ ਜੇ ਸੇਈ ਬਿਰਖ ਬੇਠੇ
ਜੋ ਫਲੁ ਚਾਖਈ ॥ ਪਰ ਬਾਸਿਹੋਇ ਜੇ ਸੀਜੇ
ਸੀ ਮੇਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਨਿਉ ਪਦੇ ਸਤੋ ਸੀਭਾ
ਖਾਲੇ ਸਕਾਖਈ ॥ ਤੇ ਸੇਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ
ਜਲ ਕੇ ਭੁਭਾਓ ਜੇ ਸੇਰੰਗਾ ਸੰਗਾ ਮਿਲੇ ਤੇ ਸੇਰੰਗੁ

ਰਾਖਣੀ ਅਧਮਾਸਾਧਜੇਸੇਬਾਰੁਨੀਬਿਨਾ ੪੯੦

ਸਕਾਲਸਾਧਸਿਗਰੀਗਾਮਿਲਿਸੁਜਨਾਭਿਕਾ

ਖਣੀ ੧੫੫ ਜੇਸੇਜੇਸੇਰੰਗਸੀਗਿਮਿਲ

ਤਸੇਤਾਂਬਰਹੁਇਤੋਸੇਤੋਸੇਰੰਗੁਅੰਗਅੰਗਲ

ਪਟਾਇਹੈ ਭੁਗਵਤਕਥਾਅਰੁਧਨਕਓਧਾ

ਰਨੀਕਾਲਿਖਤਭਿਤਾਸਪੜਬੰਧਮੇਖਦਾਇ

ਹੈ ਸੀਤਗੀਖਮਾਦਿਬਰਖਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬਰ

ਖੰਮੇਨਿਸਿਦਿਨਹੈਇਲਪੁਦੀਗਘਾਦਿਖਾਇ

੦੭੪ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਪਉਨ ਗਉਨ
ਗਤਿ ਸੰਗ ਮਸੁਰੀ ਧਾਬਿ ਰਗੀ ਧਪਗਾਟਾਇ ਹੈ
। ੧੫੬। ਚਤੁਰ ਪਹਰਾ ਦਿਨ ਜਗਤਿ ਚਤੁਰ
ਜੁਗਾਨਿ ਸਿਮਹਾ ਪਹਰ ਲੈ ਸਮਾਨਿ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ
ਹੈ। ਭਉਤ ਮਾਮਧਿ ਮਨ ਚਿਤ੍ਰਿ ਗੁਣ ਸਿਸਾਰਗ
ਤਿਲੋਗ ਬੇਦਗਿਆਨ ਉਨ ਮਾਨ ਮਾਸ ਕਾਤਿ ਹੈ
ਗੁਜਿਤ ਮਿਸਤਿ ਗੁਨ ਅਭਿਗੁਨੁ ਸਿਮਤ ਚਿ
ਤ ਚਿਤ੍ਰਿ ਗੁਨ ਮਤੀਤ ਬਿਰਲੇ ਟੀਗੁਰ ਮਤਿ

ਹੈ ਚਤੁਰਬਰਨ ਸਾਰ ਚਉਪਰ ਕੋ ਖੇਲੁ ਜਗੁ

੪੨੧

ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜੁਗਲੁ ਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥

੧੫੧॥ ਜੈ ਸੇਰੀ ਗਾ ਸੰਗ ਮਿਲਤੁ ਸਾ ਲਿਲਾ ਮਿ

ਲਿਹਾ ਏ ਤੇ ਸੋ ਤੇ ਸੋ ਰੀ ਗੁਜਗਤੁ ਮੇ ਜਾਨੀ ਐ ਚੈ

ਦਨ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਪਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਗਿ ਮਲਮੁ

ਰੁਸੁ ਰੁਬਿਗ ਏ ਨ ਮਾਨੀ ਐ ਜੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਪਾਕ

ਸਾਕ ਬਿਜਨ ਮਿਲਤੁ ਪ੍ਰਤ ਤੇ ਸੋ ਤੇ ਸੋ ਸੁਦ

ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਕੇ ਮਾਨੀ ਐ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ

੧੨੪
ਸੰਗਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਾਤਿ ਮੁਰੀ ਅਉਤਿ ਬੋਲ ਰਸ
ਖਾਏ ਤੇ ਪਾਹਿ ਚਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੧੫੮ ॥ ਬਾਲ ਕਾਕਿ
ਸੋਰਜੇ ਬਨਾਵਿ ਅਉਤਿ ਜਵਰਾ ਬਿਵਸ ਬਾਏ ਕ
ਹੀ ਜਨ ਮਹੇਤ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰਹੈ ਜੈ ਸੇ ਨਿਸਿ
ਦਿਨਿ ਤਿੰਨ ਫਾਰ ਪਛਮਾ ਸੁਰਤਿ ਚਤੁਰਮਾਸਾ
ਕ੍ਰਿਬਿ ਧਿਬਰਖਾ ਬਿਬਾਰਹੈ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ
ਅਉਤਿ ਸੁਖ ਪਾਤਿ ਅਸਥਾ ਕੇਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸਹੁ
ਗਰਿਅਾਨ ਉਪਕਾਰਹੈ ਮਾਨਸ ਜਨ ਮਾਸਾ ਪ

ਸੀਗਮਿਲਿਸਾਧਸਿਤਭੁਗਤਾਬਿਬੇਕੀਜਨ
ਬਹਮਬੀਚਾਰਹੈ ॥੧੫॥ ਜੈਸੇਚਕਟੀਮੁਦਿਤੁ
ਪੇਖਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬਿਨਿਸਿਸਿਘਪ੍ਰਤਿਬਿਬਦੇ
ਖਿਕੂਪਮੇਪਰਤਹੈ ਜੈਸੇਕਾਚਮੰਦਰਮੇਮਾਨ
ਸਮਨੰਦਮਣੀਸੁਨਪੇਖਿਆਪਾਮਾਧੁਕੂਜਿਕੈ
ਮਰਤਹੈ ਜੈਸੇਰਾਦਿਸੁਤਿਜਮਰੂਪਾਮਉਧਰ
ਮਗਾਇਧਰਮਾਧਰਮਕੈਕੁਓਕੁਓਕਰਤਹੈ
ਤੈਸੇਦਰਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਕੈਅਸਾਧਸਾਧਾਪਾ

੪੮੨

ਆਪੁਚੀਨਤਚੀਨਤਚਰਤਰੈ॥੧੬੦॥ਜੈਸੇ
ਤਉਸਾਲਿਲਮਿਲਿਬਰਨਬਰਨਬਿਖੇਜਾਹੀ
ਜਾਹੀਰੀਗਮਿਲੇਸੋਈਹੁਇੰਖਾਵਈ॥ਜੈਸੇ॥੫॥
ਤਜਾਹੀਜਾਹੀਪਾਕਸਾਕਸੀਗਮਿਲੇਤੈਸੇਤੈ
ਸੋਸੁਦੁਰਸਰਸਨਾਚਖਾਵਈ॥ਜੈਸੇਸੁਗੀਏ
ਕੁਹੁਇਅਨੇਕਭਾਂਤਿਭੇਖਧਾਰੈਜੋਈਜੋਈਸੁ
ਗੁਕਾਛੈਜੋਈਤਉਕਹਾਵਈ॥ਤੈਸੇਚਿਤਚੀਚਲ
ਚਪਲਸਿਗਾਦੇਖਲੇਪਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਏਕਟੇਕ

ਠਹਰਾਵਈ ॥ ੧੬੧ ॥ ਸਾਗਰਮਥਤਜੈਸੇਨਿ ੪੮੩

ਕਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਪਰਉਪਕਾਰਨਾਬਿਕਾਰਸਮ

ਸਰਿਰੇ ॥ ਬਿਖੁਅਚਵਤਹੋਤਰਤਨਾਬਿਨਾਸ

ਕਾਲਅਚਏਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਏਜੀਵਤਅਮਰਹੈ ॥

ਜੈਸੇਤਾਰਤਾਰੀਏਕਲੇਸਟਸੇਪਗਟਹੁਇਬ

ਧਮੇਖਪਦਵੀਸੰਸਾਰਾਬਿਸਥਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹੀਅ

ਸਾਧਸਾਧਸਨਉਮਜੀਠਗਤਿਗੁਰਮਾਤਿਦੁਰ

ਮਾਤਿਟੇਵਸੇਨਟਰਿਹੈ ॥ ੧੬੨ ॥ ਬਰਖਸੀਜੈ

ਗੁਮੁਕਤਾਹਲਓਰਾਪਗਾਸਪਰਉਪਕਾਅਉਬਿ
ਕਾਰੀਤਉਕਹਾਵਈਓਰਾਬਰਖਤਜੇਸੇਧਨ
ਪਾਨਕੋਬਿਨਾਸੁਮੁਕਤਾਅਨੁਪਰੂਪਸਕਾਸੇਭਾ
ਪਾਵਈਓਰਾਤਉਬਿਕਾਰਧਾਰੀਦੇਖਤਬਿ
ਲਾਇਜਾਇਪਰਉਪਕਾਰਮੁਕਤਾਜਿਉਠਹਰ
ਵਈਓਸੇਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਭਾਵ
ਗਤਿਗੁਰਮਾਤਿਦੁਗਮਾਤਿਦੁਰੈਨਦੁਗਾਵਈ
੧੬੩ ਲਜਾਕੁਲਅੰਕਸੁਅਉਗੁਰਜਨਸੀ

ਲੰਕੁਲਾਬਧੁਬਤਕੋਪਤਿਬਤਕਹਾਵਈ ੴ ੪੮੪

ਸਟਸਕੁਸੀਜੋਗਾਅਧਮਾਅਸਾਧਸੀਗੁਬਹੁ

ਬਿਬਿਚਾਰਧਾਰਿਗਾਨਿਕਾਬੁਲਾਵਈ ਕੁਲ

ਬਧੁਬਤਕੋਬਖਾਨੀਅਤਗੋਰਾਚਾਰਗਾਨਿਕਾਸੁ

ਆਨਪਿਤਾਨਾਮਕੋਬਤਾਵਈ ਦੁਰਮਾਤਿਲਾਗੀ

ਜੋਸੋਕਾਗੁਬਨਬਨਾਟਿਰੋਗੁਰਮਾਤਿਹੀਸੁਏਕ

ਟੇਕਜਸੁਪਾਵਈ ॥੧੬੪॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਧਾ

ਰਿਸੀਗਾਤਿਸੁਕੁਵਗਾਤਿਗੁਰਤੇਗੁਰਮਾਤਿਦੁਰਮ ॥ਤਿ

ਬਿਬਿਧਿਬਿੰਨੀਹੈ ਸਾਧਸੰਗਪਦਵੀਭ
ਗਤਿਅਉਬਿਬੇਕੀਜਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸਾਧੁ
ਬਹਮਾਗਿਆਨੀਹੈ ਅਧਮਅਸਾਧਸਿਗਰੇ
ਰਜਾਗਮਉਜੁਆਗੀਠਗਬਟਵਾਰਮਤਿਦਾ
ਰਾਅਕਿਮਾਨੀਹੈ ਅਪੁਨੇਅਪੁਨੇਰੰਗਸਿਰਾਸੁ
ਖੁਮਾਨੈਬਿਸੁਗੁਰਮਤਿਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿ
ਚਾਨੀਹੈ ॥੧੬੫॥ ਜੈਸੇਤੈਅਸਟਧਾਤੁਗੁਰੀ
ਅਤਨਾਉਬਿਖੇਪਾਰਿਪਰੈਤਾਹਿਤਉਦਾਰਪੁ

ਜੋਈਹੋ ਸੋਈਧਾਤੁਅਗਾਨਿਮੇਰੋਤਹੋਅਨਿਕ
ਰੂਪਤਉਜੋਈਸੋਈਪੈਚੁਘਾਟਫਾਟਹੋਈਹੋਸੋ
ਈਧਾਤੁਪਾਸਿਪਰਸਪੁਨਿਕੀਚਨਹੁਇਮੋਲਕੇ
ਅਮੋਲਾਨੁਪਰੂਪਅਵਲੇਈਹੋਪਰਮਪਰਸ
ਗੁਰਪਰਸਿਪਾਰਸਹੋਤਸੀਗਤਿਹੁਇਸਾਧ
ਸੀਗਸਤੁਪੈਈਹੋ॥੧੬੬॥ ਜੈਸੇਘਰਿਲਾਗੇ
ਆਗਿ^{ਸੀਗ}ਕੁਆਗਿਨਿਕਸਤਖਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪਹੋਸੀ
ਧਾਇਜਰਤਬੁਝਾਵਹੀਗੋਧਨਹਰਤਜੈਸੇਕਰ

੫੩੪
ਤੁਧੁ ਕਾਰਗੋਪਗਾਉ ਮੇਗੁ ਹਾਰ ਲਾਗਿ ਤੁਰ
ਤੁਛੁ ਰਾਵਹੀ ਬੁਝਤਾ ਅਥਾਹ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਬਲ
ਪਦਾਹ ਬਿਖੇ ਪੇਖਤੁ ਪੈਰ ਉਆਵਾਰ ਪਾਰ
ਲੈਲਗਾਵਹੀ ਤੈਸੇ ਅੰਕੁਲ ਸਮੇ ਜਾਲ
ਕਾਲਾ ਬਿਅਲਗੁ ਸੇਗੁ ਗਸਿਖ ਸਾਧ ਸੀਤ ਸੀ
ਕਟਮਿਟਾਵਹੀ ॥੧੬੧॥ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਕੁ
ਧਨਿਹਲੇ ਬੁਨਿਹ ਮੇਹ ਨਿਹ ਮੇਵੁ ਨਿਰਦੋਖੁ
ਸੀਰੈ ਨਿਰਲੇਪਾ ਨਿਰਬਾਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰ

ਬੈਰਨਿਗਬਿਘਨਾਇਨਿਰਾਲੰਬਅਬਿਨ
ਸੀਰੈ ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਾਧਾਰਨਿਰੰਕਾਰਨਿ
ਗਬਿਕਾਰਨਿਹਚਲਨਿਹਕੂਤਿਨਿਰਕੁੰਨਿ
ਗਸੀਰੈ ਨਿਹਕਰਮਾਨਿਹਕੁਰਮਾਨਿਹਸਰਮ
ਨਿਹਸੁਦਾਨਿਗਬਿਦਾਦਾਨਿਰੰਜਨਸੁੰਨਮੇਸ
ਨਿਅਸੀਰੈ ॥ ੧੬੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਲਿਦਸਾਧਸੰਗਪਰਮਦਕੁਤਪੇਮਪੁਰ
ਨਪ੍ਰਗਾਸੇਰੈ ਪੇਮਰੰਗਸੈਅਨੇਕਰੰਗਜਿਉ

੦੪੮੬

२७४०
ਤਰੰਗਰੰਗਾਧੇਮਰਸਮੇਅਨੇਕਰਸਹੁਇਬਿ
ਲਾਜੇਹੈ॥ ਧੇਮਰੰਗਾਧਸੀਧੇਮੇਸੁਰੰਗਾਧਸਨਬੰਧ
ਕੋਟਿਧੇਮਸੁਤਿਅਨਿਕਅਨਾਹਦਭਿਲਾਜੇਹੈ॥
ਧੇਮਅਸਪਰਸਕੋਮਲਤਾਸੀਲਤਾਕੋਅਕ
ਬਕਥਾਬਿਨੋਦਾਬਿਸਮਾਬਿਸਦ੍ਰਸੇਹੈ॥ ੧੬੯॥
ਧੇਮਰੰਗਾਸਮਸਾਹਿਧੁਜਿਸਿਨਕੋਭੁਰੰਗੁਧੇਮ
ਰਸਧੁਜਿਸਿਨਅਨਰਸਸਮਾਨਿਕੋ॥ ਧੇਮਰੰ
ਧਧੁਜਿਸਿਨਅਨਕੋਭੁਮੇਸੁਰੰਗਾਧਧੇਮਪ੍ਰਭੁ

ਤਾਪੁਜੀਸਿਪੁਤਾਨਾਮਾਨਕੋ। ਪੇਮਤੋਲੁਤੁਲਿ ੪੮੭
ਨਪੁਜਾਸਿਤੋਲੁਤੁਲਾਧਾਰਮੇਲਪੇਮਪੁਜੀਸਿ
ਨਸਰਬਨਿਧਾਨਕੋ। ਏਕਬੇਲਪੇਮਕੋਪੁਜ
ਸਿਨਹੀਬੇਲਕੋਉਗਿਆਨਉਨਮਾਨਾਮਸਥ
ਕਤਕੋਟਾਨਿਕੋ॥੧੧੧॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰ
ਚਰਨਕਾਮਲਜਸਾਮਾਨਦਸਹਜਸੁਖਾਬਿ
ਸਮਕੋਟਾਨਿਹੈ। ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਸੋਕੁਲੋਕੁਕੋ
ਲੁਭਿਤੁਹੈ। ਏਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਛਾਬਿਛਾਬਿਕੋ

੧੨੪
ਲੁਭਾਨਿਹੈਕੋਮਲਤਾਕੋਟਿਕੋਟਪਟਹੁਇਕੋ
ਮਲਤਾਕੋਜੀਤਲੁਭਾਕੋਟਿਓਟਚਾਹਤਹਿਰਾ
ਨਹੈਅਮੀਅਤਕੋਟਾਨਿਅਨੰਗਦਹਤਾਨਾਧੁ
ਕਰਤਿਹਜੀਪਟਜਾਮਾਨਹੈ॥੧੧੯॥ਜੋਵਤਪੇ
ਬੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਦੇਖਿਓਚਾਹੈਜਹਜੁਸਾਮਾ
ਧਿਬਿਖੇਉਨਾਨੀਜੋਤਿਹੈਸੁਰਾਪਾਨਸਦਮ
ਤਵਗਾਪਤਿਪਸੰਨਜਿਉਂਤੁਰਾਅਪਾਰਧਾਰ
ਅਨਕੁੰਉਦੇਤੁਹੈਬਾਲਕਪੀਨਾਦਬਾਦਸ

ਬਦ ਬਿਧਾਨ ਚਾਹੈ ਅਨਹ ਦਧੁ ਨਿਰੁਨਝ ਨਜੁਤਿ
 ਚੋਤ ਹੈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨ ਦਸੇਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ
 ਬੀਤੈ ਚੰਦ ਨਜੁਰੀ ਧਾਜਿ ਉਤਰੇ ਵਰਨ ਗਾਤ ਹੈ
 ੧੧੩ ॥ ਪੇਅਰ ਜਕੋ ਪਤਾ ਪੁਜੇਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ
 ਬੀਤੈ ਅਦਨਾ ਦੋਨ ਅਤਿ ਵਰੇ ਜਗ ਜਾਨੀ ਅਮੇ
 ਪੂਰਾ ਹੁਇ ਪਾਇ ਲੁਜੇ ਪੂਅਤਾ ਅਰੁਨ ਦ੍ਰਿਕ
 ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾ ਨਿਲ ਜਲ ਜਾ ਹੁਲ ਜਾਨੀ ਅਮੇ ਰ
 ਸਨਾਰ ਜੀਲੀ ਕਥਾ ਅਕਥ ਕੋ ਸਨ ਬਤਾ ਅਨਰ

ਸਗਹਿਤਨਉਤਰੁਬਖਾਨੀਐ ਸੁਗਤਿਸੰਕੋ
ਚਸਮਸਾਹਿਅਸਤੁਤਿਨਿਦਾਪਖਤੁਗਮਗ
ਜਤਕਤਬਿਸਮਾਨੀਐ ॥੧੧੩॥ ਤਨਕਹੀ
ਜਾਵਨਕੈਦੁਪਦਧੋਤਜੈਸੇਤਨਕਹੀਕਾਂਜੀ
ਪਰੇਦੁਧਫਾਟਿਜਾਤਹੈ ॥ ਤਨਕਹੀਬੀਜਬੋਏ
ਬਿਰਖਬਿਬਾਰਹੈਇਤਨਕਹੀਚੇਨ
ਗਪਰੇਕੁਸਮਹੁਇਸਮਾਤਹੈ ॥ ਤਨਕਹੀਖਾਏ
ਬਿਖੁਹੋਤਹੈਬਿਨਾਸਕਾਲਤਨਕਹੀਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਕੇ ਅਮਰੁ ਹੁਇ ਗਾਤ ਹੈ। ਸੀਗਤਿ ਅਸਾਧ
ਸਾਧ ਗਾਨਿ ਕਾ ਬਿਦਾ ਹਤਾ ਜਿਉ ਤਨ ਕੇ ਮੇਓ
ਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਘਾਤ ਹੈ। ੧੧੪ ਸਾਧ ਸੀ
ਗਾਵੈ ਸਾਟਿ ਦਰਸ ਕੈ ਬਹਮਾਧਿ ਅਨ ਸੋਈ ਤਉ
ਅਸਾਧਿ ਸੀਗਾਵੈ ਸਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਧਿ ਸੀ
ਗਿਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਬਹਮਾਗਿ ਅਨ ਸੋਈ ਤਉ
ਅਸਾਧਿ ਸੀਗਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਧਿ ਸੀਗਿ
ਅਸਨ ਬਸਨ ਕੈ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੋਈ ਤਉ ਅਸਾਧ

੪੮੬

ਸੀਗਿਬਿਖਮਮਹਾਰਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਜਨਮ
ਮਰਨਹੁਇਅਸਾਧਸੀਗਿਗੁਰਮਤਿਸਾਧਸੀਗਿ
ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਹੈ। ੧੧੫ ਗੁਰਮਤਿਚਰ
ਮਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਬਿਦ੍ਰਿਸਟਿਹੁਇਗੁਰਮਤਿਲੋ
ਚਨਅਛਤਅੰਧਕੰਧਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਸੁਗਤਿ
ਕੈਬਜਰਕਪਾਟਭੁਲੇਗੁਰਮਤਿਕਾਠਿਨਕਪਾ
ਟਸਨਬੰਧਹੈ। ਗੁਰਮਤਿਪੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਿਧਾਨਪਾਨਗੁਰਮਤਿਮੁਖਿਗੁਰਬਚਨਹੈ

ਗੀਧਰੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਹ ਰਖ

੪੮੦

ਸੋਗ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਗੁਹਾ ਬਿਰਧ ਕੋਧ ਸੰਧਰੈ॥

੧੧੧੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਸਾਧ

ਸਾਧ ਕਾਮ ਚੇ ਸਟਾ ਸੰਜੋਗ ਜਤ ਸਤ ਦੰਤ ਹੈ

ਕੋਧ ਕੋ ਬਿਰਧ ਬਿਖੇ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੋਖ ਲੋ

ਕੁਲ ਹਰੰਤ ਰਧ ਗਮ ਧੀਰ ਜੰਤ ਹੈ॥ ਮਾਇਆ

ਮੋਹ ਦੋਹ ਕੇ ਅਰਥ ਪਰਮਾਰਥ ਸੇ ਅਹੰ ਮੇਵ

ਟੇਵ ਦਾਇਆ ਦੁਦੀ ਕੂਤ ਸੰਤ ਹੈ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿ

ਤ

ਚਿਤਮਿਤ੍ਰਜਤ੍ਰਤਾਸੁਭਾਵਪਰਉਪਕਾਰਅਭਿ
ਬਿਕ੍ਰਮੁਲਮੰਤਰੇ॥੧੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ
ਹਿਦੈਪ੍ਰਥਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕੋਬਸੈਤਾਪਾਛੇਕਰਤ
ਆਗਿਆਮਨਾਵਈਆਗਿਆਮਾਨਿਗਿ
ਆਨਗੁਰਪਰਮਾਨਿਧਾਨਦਾਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿ
ਫਲਾਨਿਜਪਦਪਾਵਈਆਮਾਨਿਹਕਾਮਧ
ਮਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਵਾਅਗਮਅਗਾਧਿ
ਕਥਾਕਹਤਨਾਮਾਵਈਜੈਸੋਜੈਸੋਕੁਉਕਰਿ

ਪੁਜਤਪਦਾਰਥਿਦਸਕਲਸੰਸਾਰਕੇਮਨੋਰਥ

੪੯੧

ਪੁਜਾਵਈ ॥੧੧੮॥ ਜੈਸੇਪਿਆਕੁਟਤਅਧਾ

ਨਨਿਰਮਾਨਹੋਤਬਾਛਤਬਿਧਾਨਖਨਪਨਅ

ਗਭਾਗਿਹੈ ॥ ਜਨਮਤਸੁਤਖਨਪਨਕੋਸੰਜ

ਮੁਕਰੈਸੁਤਹਿਤਰਸਕਸਕਲਤਿਆਗਿਹੈ

ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਾਮ

ਨਿਰਕਾਮਾਮਾਨਤਨਲਾਗਿਹੈ ॥ ਨਿਸਿਅੰ

ਧਕਾਰਕੁਟਸਾਗਰਸੰਸਾਰਬਿਖੇਪੰਚਤਸਕਰ

ਜੀਤਿ ਸਿਖ ਹੀ ਸੁੰਗਿ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮ
ਗਿਆਪਤਿ ਪਾਲ ਕਬਾਲ ਕਸਿਖ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਰਜ ਮਹਿ ਮਾਅਪਾਰ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਸਨ ਕਾਹਿ
ਕਬਹੁ ਮਾਹਿ ਕਨ ਗੀਤ ਹੈ ॥ ਨਿਗਮ ਸੇਖਾਹਿ
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੇ ਉਚਾਰ ਹੈ ॥ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਤ੍ਰਿਕ
ਲ ਤ੍ਰਿਕੁ ਵਨ ਚਾਹੈ ॥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੁਰ ਸਰ ਸਰਪ
ਸੰਸਾਰ ਹੈ ॥ ਧੁਜਨ ਕੇ ਧੁਜ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਪਾਇਤੁ
ਕਰੈ ਅਕਥ ਕਥ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਮਲ ਬਿਬਾਹ ਹੈ

॥ १९८० ॥ गुरुमुखसुखफलचाखतउलटीत

४६२

नमनतनमनउनमनमानेहै ॥ गुरुमातिउ

लटिबुटीहैगुरुमातिरिवेदुगजनसुखजन

कारिपारिचानेहै ॥ सीसागीसैउल^१पलटि

निरकारिबुटेबगबीसहंसबुटे^२सतिगुरु

गामानेहै ॥ कारनआपीनदीनकारनक

रनबुटेहरनभरनबुटेअलखलखानेहै

॥ १९८१ ॥ गुरुमुखसुखफलचाखतउलटीबुटी

ਜੋਨਿਕੋਅਜੋਨਿਕੁਏਕੁਲਅਕੁਲੀਨਹੈਜੀ
ਤਨਤੇਸੀਤਅਭਿਨਾਸੀਅਭਿਨਾਸੀਕੁਏਅ
ਸਾਧਕੁਏਸਾਧਪਰਬੀਨਹੈਲਾਲਚੀਲਲੁ
ਜਨਭੇਪਾਫਨਕੋਪੁਜਕੀਨੇਅੰਜਨਜਗਤ
ਮੇਨਿਰੰਜਨਈਦੀਨਹੈਕਾਟਿਮਾਇਆਫਾਸੀ
ਗੁਰਗਿਹਮੇਉਦਾਸੀਕੀਨੇਅਨਭੇਅਕੁਆਸੀ
ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਰਸਭੀਨਹੈ॥੧੮੩॥ਸਤਿਗੁਰ
ਦਰਸਾਧੀਅਨਅਸਚਰਜਮੇਦਰਸਨੀਹੋਤ

ਖਟਦਰਸਅਤੀਤਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਸ ੪੯੩
ਗਨਿਨਹਕਾਮਧਾਮਸੇਵਕੁਨਅਨਦੇਵਸੇਵ
ਕੀਨਪ੍ਰੀਤਿਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵ
ਮੂਲਮੰਤ੍ਰਅਨਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕੀਨਸਿਖਨਾਪਤੀਤਿ
ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਸਾਧਸੰਗਤਿਪੰਗਤਿਸੁਖ
ਹੰਸਬੰਸਮਨਸਾਰਿਅਨਤਨਚੀਤਹੈ॥ ੧੯੩॥
ਘੋਸਲਾਮੇਅੰਤ੍ਰਾਤਾਜਿਓਰੁਤਅਕਾਸਚਾਗੀਸੀ
ਧਿਆਸਾਮੇਅੰਤ੍ਰਾਹੇਤਿਚੇਤੁਫਿਰਿਆਵਈ

॥ ३५ ॥
॥ ਤਿਰੀਆਤਿ ਆਗਿ ਸੁਤ ਜਾਤ ਬਨ ਖੰਡਾ ਬਿ
ਖੇ ਸੁਤ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਰਿਹਾ ਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਈ ॥
ਜੈ ਸੇਜ ਲਕੁੰਡ ਕਾਰਿ ਛਾਡੀ ਅਤ ਜਲ ਚਰੀ ਜ
ਬ ਚਾਹੇਤ ਬਗਹਿ ਲੇਤ ਮਾਨਿ ਕੁਾਵਈ ਤੈ ਸੇਚਿ
ਤਚੰਚਲ ਕ੍ਰਮ ਤਹੈ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੋਹਿ
ਥਾ ਬਿਹੰਗਾ ਠਹਰਾਵਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਚਤੁਰ ਬਰ
ਨ ਮੇਨ ਪਾਈ ਅੰਬਰਨ ਤੈ ਸੋਖਟ ਦਰਸਨ ਮੇਨ
ਦਰਸਨ ਜੋਤਿ ਹੈ ਗਿਰੀ ਅਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸ

ਕੁਸਮਾਨੀਖਾਨਗਾਨਾਦਬਾਦਮੇਨਸਬਦਉ
ਦੋਤਹੈ॥ ਨਾਨਾਬੀਜਨਾਦਿਸਦਾਅੰਤਰਿਨਪ੍ਰੇਮ
ਰਸਸਕਲਸੁਗੰਧਮੇਨਗੰਧਿਸੰਧਿਹੋਤਹੈ॥ ਉਸ
ਨਸੀਤਲਤੁਸਪਰਸਾਅਪਰਸਨਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
ਫਲਤੁਲਿਓਤੁਪੋਤਿਹੈ॥ ੧੨੫॥ ਲਿਖਨੁਪੜ
ਨਤਉਲਓਜਾਨੈਦਿਸੀਤਰਜਓਲਓਕਹਤਸੁਨਤ
ਹੈਬਿਦੇਸਕੈਸਦੇਸਕੈ॥ ਦੋਖਤਾਅਉਦੇਖੀਅ
ਤਇਤਉਤਦੇਇਹੋਇਕੁਟਤੁਪਰਸਪਾਰਬਿਰ

੪੨੪

ਹਮਦੇਸਕੇ। ਯੋਜਿਯੋਜਿਯੋਜੀਹੋਇਯੋਜਤ
ਚਤੁਰਕੁੰਟਮਿਗਮਦਜੁਗਾਤਿਨਜਾਨਤਪਦੇ
ਸਕੇ। ਗੁਗਾਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਅੰਗਿਅੰਤਰਜ
ਮੀਸ਼ਾਮੀਸੇਵਸੇਵਕਾਨਿਰੰਤਰਿਅੰਦੇਸਹੇ॥੧੫॥
।।ਦੀਪਕਪਤੰਗਾਸੰਗਾਪ੍ਰਿਤਿ।ਇਕਅੰਗੀਹੋਇ
ਚੰਦਮਾਚਕੋਰਪਨਚਾਕੁਕਨੁਹੇਤਹੇ। ਚਕਟੀ
ਅਉਸੁਰਜਾਇਮੀਨਜਿਓਕਮਲਾਮਲਿਕਾਸ
ਟਅਗਾਨੀਮਿਗਾਨਾਕੁਉਦੇਤਹੇ। ਸਿਪਤੁਸੁਤਹਿਤ

ਅਰੁਭਾਮਨੀਕੁਤਾਰਗਾਤਿਮਾਇਆਮਉਸਿਸਾਰ ੪੮੫
ਦੁਆਰੀਮਿਟਤਨਛੋਤਿਹੈ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਾਤਿ
ਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਸਾਚੋਲੋਕਪਰਲੋਕਸੁਖਦਾਈ
ਓਤਿਪੋਤਿਹੈ ॥੧੮॥ ਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਾਮਨਿ
ਕਪਕਾਰਾਪਿਆਰੀਮਿਥਨਾਇਉਹਾਰੁਖਦਾਈਪ
ਹਿਚਾਨੀਅੰਮੇ ਬੇਦਮਿਰਜਾਦਾਮੇਕਹਤਹੈਕਥਾ
ਅਨੇਕਸੁਨੀਅੰਮੇਨਤੈਜੀਪ੍ਰੀਤਿਮਨਮੇਨਮਾਨੀਅੰਮੇ
ਗਗਾਮਾਨਉਨਮਾਨਮੇਨਜਗਤਭਗਤਬਿਖੇਗਗ

ਨਾਦਬਾਦਾਮੀਤਿਅੰਤਿਤੂਨਜਾਨੀਅੰਗੁਰਸਿਖ
ਸਿਗਾਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਜੈਸੋਤੋਸੋਨਕਿਲੋਕ
ਬਿਖੇਅਓਰਓਰਮਾਨੀਅੰਗੁਰਨਬੁਰ
ਮਗੁਰਪੁਰਨਾਕਿਪਾਜਓਕਰੇਹਰੇਹਉਮੇਰਗੁਰਿ
ਵੇਨਿਮਿਤਾਨਿਦਾਸਹੈਸਬਦਸੁਰਗਤਿਲਿਦਲੀ
ਨਸਾਧਸੀਗਾਮਿਲਿਕੁਵਨੀਭੁਗਤਿਭਾਇਦੁਬਿ
ਧਾਬਿਨਾਸਹੈਘੇਮਗਸਅੰਮਿਤਾਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁ
ਰਨਹੋਇਬਿਸਮਾਬਿਸਵਾਸਾਬਿਖੇਅਨਕੇਅਭਿ

ਆਸਰੇ ਸਹਜ ਸੁਕਾਇ ਚਾਇ ਚਿਤੁ ਮੇ ਅਤੀਤ ੪੯੬

ਚੀਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਦਾਸਰੇ ॥੧

੯੬॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਲਿਖ ਸਾਧ ਸੀਰੀ

ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਸਾ ਮੇ ਨਿਰਾਸਰੇ ਨਾਮ

ਨਿਰਕਾਮ ਧਾਮ ਸਹਜ ਸੁਕਾਇ ਰਿਵੈ ਬਰਤੈ ਬਰ

ਤਮਾਨ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪਗਾਸਰੇ ਸੁਖ ਮਸ ਭੁਲਾਏ ਕ

ਅਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸ

ਵਾਸਰੇ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਲਿਖ ਆਪਾਇ ਜੋਇ

ਰੇਨਸਤਿਗੁਰਸਤੁਗੁਰਮਤਿਗੁਰਦਾਸਹੈ॥੧੨੦॥
॥ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਕੋਅਗਿਆਨਤਾਅਦੁਗਿਆ॥
ਗੁਰਨਿਦਾਗੁਰਦਾਸਨਕੋਨਾਮਗੁਰਦਾਸਹੈ॥
ਮਹੁਰਾਕਹਾਵੈਮੀਠਾਗਈਸੋਕਹਾਵੈਆਈਰੂ
ਠੀਕਉਕਹਤਟੂਠੀਹੋਤਉਪਹਾਸਹੈ॥ਬਾਝਕ
ਹਾਵੈਸਪੁਤੀਦੁਹਾਗਾਨਿਸੁਹਾਗਾਂਕੁਹੀਤਿਸੁਹੀ
ਤਿਕਾਟਿਓਨਕਟਾਕੋਨਾਸਹੈ॥ਬਾਵਰੋਕਹਾਵੈ
ਕੁਰੋਆਪਰੋਕਹੈਸੁਜਾਖੋਚੰਦਨਸਮੀਪਜੈਸੇ

ਬਾਸੁਨਸੁਬਾਸੁਰੈ॥੧੯੧॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇ ੪੯੧
ਕਰੋਮਨਪੁਜਸਕੋਟੋਰੋਮਜਗਿਭੋਗਨਈਬੇਦ
ਪੁਜਾਚਾਰਹੈ॥ਜੋਗਾਧਿਆਨਗਿਆਨਅਧਿ
ਤਮਾਰਧਿਆਸਿਧਿਨਿਧੋਜਪਤਪਸੰਜਮਾਦਿਅਨੰ
ਕਪਕਾਰਹੈ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਗਨਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਅਭਿ
ਸਾਂਅੰਗੀਤਸੁਰਸਰਦੇਵਸਬਲਮਾਇਅਭਿ
ਸਥਾਰਹੈ॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਖਸੰਗਤਿਅਸਿਖ
ਜਾਕੈਸੀਗੁਰਚਰਨਨੇਤਨੇਤਨਮਸਕਾਰਹੈ॥੧੯੨॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜਗੁਰ ਸਿਖ ਮਾਥੇ ਲਾਗੀ ਬ ।
ਛਤਸ ਕਲਗੁਰ ਸਿਖ ਪਗ ਰੇਨਹੈ ਕੋਟ ਨ ਕੋ
ਟਾਨ ਕੋਟਿ ਕਮਲਾ ਕਲਪਤ ਰਪਾਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨਹੈ ਸੁਰਿ ਨਰਨਾਥ ਮੁਨਿ
ਤ੍ਰਿਕੁਟਨੇ ਅਉਤ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਗ ਬੇਦਗਿ ਅਨਊ
ਮਾਨ ਜੇਨ ਕੇਨਹੈ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਅਸੀਖ ਜਾ ਕੋਨ ਸੋਨ ਮੋਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇਨ
ਹੈ ॥੧੯੩॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪਤਾ

ਪੁਅਤਿਭਾਵਨੀਕੁਗਤਕਾਇਚਾਇਕੋਚਈਲੇ ੪੯੯
ਹੈ ॥ ਗ੍ਰਿਸਾਟਿਦਰਸਾਇਦੁਅਤਿਅਸਚਰਜ
ਮੇਬਰਨਤੰਬੋਲਸੰਗਰੰਗਾਹੁਇਰੰਗੀਲੇਹੈ ॥
ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲਾਮੀਨਗਾਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਰਸਅੰਮਿਤਕੋਰਸਿਕਰਸੀਲੇਹੈ ॥ ਜੋਕੁਨ
ਧਿਜੋਕੁਕੋਟਿਓਟਲੇਕੁਕੋਲੁਭਿਤਕੋਟਿਛੁਬਿਛੁ
ਗਛਿਪੇਛੁਬਿਕੋਛੁਬੀਲੇਹੈ ॥ ੧੯੫ ॥ ਗੁਰਸਿਖ
ਏਕਮੇਕਰੋਮਕੀਅਕਬਕਬਾਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀ

ਗਿਆਨਿ ਮਾ ਕੋ ਪਾਵਈ ਏਕੈ ਅੰਕਾਰ ਕੋ ਬਿਬੰਧ
ਰੇ ਕੋ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਸਮਾਵਈ ਧੁਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੇਨਿ
ਵਾਸ ਦਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਾਤਿ ਆਪਾਨ ਜਤਾਵਈ
ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇਰੇ ਚਿਤਿ
ਪੈਤਿ ਜੋਤਿ ਵਾਕੀ ਵਾਹੀ ਬਾਨਿ ਆਵਈ ॥੧੨॥
ਪਵਨ ਹਿ ਪਵਨ ਮਿਲਤੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀ ਅਤੁਸ
ਲਿਲੇ ਸਾ ਲਿਲ ਮਿਲਤੁ ਨਾ ਪਹਿਚਾਨੀ ਮੇਜੇ

ਤੀ ਮਿਲੇ ਜੋ ਤਿਹੋ ਤਾਭਿ ਨ ਭਿਨ ਕੋ ਸੇ ਕਾਰ ਭ
ਸਮਾਹਿ ਭਸਮ ਸਮਾਨੀ ਕੋ ਸੇ ਜਾਨੀਐ ਕੋ ਸੇ ਪੰ
ਚਤਤ ਮੇਲ ਖੇਲੁ ਹੋਤਾ ਪੰਡਪਾਨ ਬਿਛੁਰਤਾ ਪੰਡ
ਪਾਨ ਕੋ ਸੇ ਉਨਮਾਨੀਐ ਅਭਿਗਤ ਗਾਤਿ ਅਤਿ
ਬਿਸਮ ਸੂਰਜ ਮੇਰਿ ਅਨਧਿਅਨ ਅਗਮਿਤਿ
ਕੋ ਸੇ ਉਰਾਨੀਐ ॥ ੧੯੬ ॥ ਚਾਰ ਕੁਟ ਸਾਤਦੀ
ਪਾਮੇਨ ਨਵ ਖੰਡੁ ਬਿਖੇਦੁ ਹਵਿਸਦੇ ਖੀਐ ਨ ਬ
ਨਾਹਿ ਹਜਾਨੀਐ ਲੋਗ ਬੇਦਗਿਅਨ ਉਨਮਾ

੪੯੯

ਨਕੇਨਦੇਖਿਓਸੁਨਿਓਸੁਰਗਪਾਇਆਲਮਿ
ਰੁਮੰਰੁਲਨਮਾਨੀਐ ਕੂਤਾਅਉਕੁਦਿਖਨਬ
ਰਤਮਾਨਚਾਰੋਜੁਗਚਤੁਰਬਰਨਖਟਦਰਸ
ਨਾਧਿਆਨੀਐ ਰੁਗਸਿਖਸੰਗਾਤਿਮਿਲਾਪ
ਕੋਪੁਤਾਪੁਜੋਸੋਤੋਸੋ ਅਉਰਠਉਰਸੁਨੀਐਨਪ
ਹਿਚਾਨੀਐ ॥੧੨੧॥ ਉਖਮੇਪਉਖਰਸਰਸ
ਨਾਰਹਤਹੋਇਚੰਦਨਸੁਬਾਸਤਾਸਨਾਸਕਾਨਹੋ
ਤਹੋ ਨਾਦਬਾਦਸੁਰਤਿਬਿਹੁਨਾਬਿਸਮਾਦਗ

ਤਿਉ ਬਿਬਿਧਿ ਬਰਨਾ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਿਸਾਇ ਸੁਜੋਤਿ ਹੈ ॥ ੫੦੦ ॥

ਪਾਰਸ ਪਰਸਨ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰ ਚਰ

ਨਹੀਨ ਧਰ ਅਉਖਦੀ ਉਦੋਤ ਹੈ ॥ ਜਾਹਿ ਪੰਚ

ਦੋਖ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਪਾਵੈ ਕੋ ਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਹ

ਜਸੀਤੋਖ ਗੁਇ ਅਛੋਤ ਹੈ ॥ ੧੯੯ ॥ ਨਿਰਫਲ

ਜਿਹ ਬਾਹੈ ਸਬਦ ਸੁਆਦ ਹੀਨ ਨਿਰਫਲ ਸੁ

ਰਤਿਨ ਅਨਹਦ ਨਾਦ ਹੈ ॥ ਨਿਰਫਲ ਦ੍ਰਿਸਾਇ

ਆਪਾ ਆਪੁ ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਫਲ ਸੁਨਹੀ ਬਾਸੁ ਪ
ਨਿਹ

ਗਮਾਦਹੈ॥ ਨਿਹਫਲ ਕਰਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸ
ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਾਬਿਨੁਪਗਾਬਾਦਿਹੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਗਾਅੰਗਪੰਗਸਰਬੰਗਲਿਵ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪਸਾਦਿਹੈ॥੬੬॥
ਪਸੁਆਮਾਨੁਖਦੇਹਅੰਤਰਿਅੰਤਰੁਇਹੈਸਬ
ਦਸੁਰਤਿਕੋਬਿਬੇਕਅਬਿਬੇਕਹੈ॥ਪਸੁਹਰਿ
ਹਾਊਕਾਹਿਓਸੁਨਿਓਅਨਸੁਨਿਓਕਰੈਮਾਨਸ
ਜਨਮਊਪਦੇਸਾਰਿਦੈਟੇਕਹੈ॥ਪਸੁਆਸਬਦ

ਪੰ ੪੦੯
ਹੀਨ ਜਿਹ ਬਾਨ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਮਾਨ ਸਜਨ ਮ ਬੋਲੈ
ਬਚਨ ਅਨੇਕ ਹੋ ॥ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ
ਬੋਲੈ ਬਿਬੇਕੀ ਨਾਤੁ ਰਾਮ ਚੇਤ ਪਸੁ ਪੇਤ ਹੂਮੇ ਏਕ
ਹੋ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸਬ ਦਸੁ ਗਤਿ ਹੀਨ ਪਸੁ ਅਪਦਿ
ਤ੍ਰਦੇ ਹਖ ਰੁਖਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਦਾ ਹੋ ਕੋ ਸੁਆਊ ਹੋ ॥
ਗੋਬਰ ਗੋਮੁਤ ਸੁਤ ਪਰਮ ਪਦਿ ਤ੍ਰਭੁਏ ਮਾਨਸ
ਦੇ ਹੀਨਿ ਖਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਪਿ ਅਊ ਹੋ ॥ ਬਚਨ
ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਸਾਧਨ ਕੈ ਸਾਧ ਭੁਏ ਅਧ ਮਾਸ ॥

ਧਖਲਬਚਨਦੁਗਊਰੇ ਰਜਨਾਮੀਮਿਤਰਜ
ਗਜਿਕਰਸਾਇਨਹੁਇਮਾਨਸਬਿਖੇਧਰਬਿ
ਖਮਬਿਖੁਤਾਊਰੇ ॥੨੦੧॥ ਪਸੁਖੜਖਾਤਖ
ਲਸਬਦਸੁਗਤਿਹੀਨਮੇਨਿਕੋਮਹਾਤਮੁਪੈਅੰ
ਮਿਤਪਵਾਹਜੀ ਨਾਨਾਮਿਸਟਾਨਪਾਨਮਾਨਸ
ਮੁਖਰਸਨਾਹਸੀਲੀਹੋਇਸੇਈਭਲੀਤਾਹਿ
ਜੀ ਬਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਮਾਨਸਜਨਮਫ
ਲਬਚਨਾਬਿਹੂਨਪਸੁਪਰਮਿਤਿਅਹਿਜੀ

ਮਾਨਸਜਨਮਗਤਿਬਚਨਾਬਿਬੇਕਹੀਨ
 ਬਿਖਧਰਬਿਖਮਚਕਤਚਿਤੁਚਾਹਿਜੀ॥
 ੨੦੩॥ ਵਰਸਾਧਿਆਨਬਿਰਹਾਬਿਆਪੇਦ੍ਰਿ
 ਗਨਹੁਇਸੁਵਨਬਿਰਹੁਬਿਆਪੇਮਧੁਰਬ
 ਚਨਕੈਸੀਗਮਸਮਾਗਮਬਿਰਹੁਬਿਆਪੇ
 ਜਿਹਬਾਕੈਪਾਰਸਪਰਸਅੰਕਮਾਲਕੀਰ
 ਚਨਕੈਸਿਹਜਾਗਵਨਬਿਰਹੁਬਿਆਪੇ
 ਚਰਨਹੁਇਪ੍ਰੇਮਰਸਬਿਰਹੁਸੁਬੰਗਹੁਇਸ

ਚਨਕੋ ਰੋਮਰੋਮ ਬਿਹਗ ਬਿਥਾਕੋ ਬਿਹਬਲ
ਭਈ ਸੀਸਾ ਜਿਉ ਬਹੀਰ ਪੀਰ ਪ੍ਰਬਲ ਤਚਨ
ਕੋ ॥ ੨੦੩ ॥ ਗਿੰਚਤ ਕਟਾਛ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦਨ ਅ
ਨੂਪ ਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸੂਰਜ ਮੇਨਾ ਇਕ ਕਹਾਈ ਹੈ
ਲੋਚਨ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਮੇਤਨ ਕਤਾਰ ਕਾ ਸਿਅ
ਮਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਤਿ ਲਬਨਿਤਾ ਬਨਾਈ ਹੈ
ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਛ ਬਿਤਿਲ ਛਿਪਤ ਛਾਹ ਕੋਟ
ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਸੋ ਕੁਲੋ ਕੁਲ ਲਚਾਈ ਹੈ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰ

ਹਮੰਰੂਕੇਨਾਇਕ ਕੀਨਾਇਕਾਭਈਤਿਲਕੇ ੫੦੩
ਤਿਲਕਾਸਰਬਨਾਇਕਾਮਿਟਾਈਹੈ ॥੨੦॥ਪੁਸ਼
ਪਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਬਾਨਕਬਨੇਬਚਿਤ੍ਰਪਾਦ
ਨਪਾਦਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਆਜਮੇਰੈਆਏਹੈ ॥੫੦॥
ਦਾਇਆਲਲਾਲਲੇਚਨਬਿਸਾਲਮੁਖਬ
ਚਨਰਸਾਲਮਧੁਮਧੁਰੁਆਏਹੈ ਸੋਕਿਤ
ਸਿਜਾਸਾਨਿਬਿਲਾਸਨਦੈਅੰਕਮਾਲਪੇਮਰ
ਸਾਬਿਸਮਹੁਇਸਹਜਸਮਾਏਹੈ ਚਾਕ੍ਰਿਕਸਬਦ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥

ਸੁਨਿਅਖੀਆਉ ਪਾਰਿਗਈ ਭਈ ਜਲਮੀਨ
ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਜਗਾਏਹੈ ॥ ੨੦੫ ॥ ਦੇਖ ਬੇਕਥੁ
ਵਿਸਾਟਿ ਨ ਦਰਸਾਇ ਖਾਇ ਬੇਕਥੁ ਕੈ ਸੇਪਿਅ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੀਐ ਵਿਖਾਈਐ ॥ ਕਹਿ ਬੇਕਥੁ
ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਨ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਨਿਪਿਗੁਨ ਸੁਨੀਐ ਸੁ
ਨਾਈਐ ॥ ਮਨਿ ਮੈ ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੈ ਨ ਮ
ਨ ਨਿਹ ਚਲਹੁ ਇਨ ਉਨ ਮਨ ਲਿਵਲਾਈਐ
ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੰਗਰਿ ਗੁਪਕੁਲ ਹੀ ਨਦੀ ਨ ਕੈ

ਸੇਬਹੁਨਾਇਕਾਕੀਨਾਇਕਾਕਹਾਈਅੰ॥੨੦੬॥ ੫੦੪
ਬਿਰਹਬਿਰਹਾਰਗੁਦੁਖਿਤਹੁਇਬਿਰਹਨੀਕ
ਹਤਸੀਦੇਸਪਾਥਿਕਨਪੇਉਸਾਸਤੇਦੇਖਹੁਤ੍ਰਿ
ਗਦਜੋਨਿਪੇਅਕੋਪਰੇਵਾਪਰਕਰਨਾਹੀਦੇਖ
ਦੁਟਤਅਕਾਸਤੇਤੁਮਤਉਚਤੁਰਦਸਾਬਿੰਦੀ
ਅਕੋਨਿਧਾਨਾਪਾਅਤ੍ਰਿਅਨਛਰਾਵਹੁਬਿਰ
ਹਰਿਪਰਾਸਤੇਚਰਨਬਿਮੁਖਦੁਖਤਾਰਿਕਾਚ
ਮਤਕਾਰਹੇਰਤਹਿਰਾਹਿਰਦਿਦਰਸਪਗਾਸਤੇ

४०१
१२० १॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾ ਮਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਦੇਖਿ ਮਭਉ ਦਿਖਾਵੈ
ਮਾਪਾ ਦਿਸਾਇ ਦਰਸਾ ਮਿਲਿ ਜੋਭਾਵੈ ਸੁਹਾਵਈ
ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾ ਮਭਾਵੈ ਮੁਖ ਬਚਨੁ ਸੁਨਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਰੁਗਾਗਿ ਮਾਨੁ ਉਪਜਾਵਈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾ
ਭਾਵੈ ਦਹਾਇ ਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ਤਾਹਿ ਜੋਈ ਬਹੁਨ
ਇਕ ਕੀਨਾਇਕਾ ਕਹਾਵਈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾ ਮਭਾ
ਵੈ ਸਿਹ ਜਾਸਨ ਮਿਲਾਵੈ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਾਸਿ
ਕਾਰਿ ਅਪੀਉ ਪੀਆਵਈ ॥ ੨੦੨ ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰ

ਅਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਸੁੰਦਰ ਤਾ ਕੇ ਸੁਹਾਵੈ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰੀ ਕ ੫੦੫
ਹਾਵੈ ਛਾਇ ਕੋਛ ਬੀਲੀ ਹੈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਅਭਾਵੈ ਤ
ਹਿ ਬਾਨਕ ਬਧੁ ਬਨਾਵੈ ਸੋਈ ਬਨਤਾ ਕਹਾਵੈ ਰੰਗ
ਮੇਰੀ ਗੀਲੀ ਹੈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਅਭਾਵੈ ਤਾ ਕੀ ਸਬੈ ਕ
ਮਨਾ ਪੁਜਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਮਨੀ ਕਹਾਵੈ ਸੀਲ ਕੋ ਸੁਸੀ
ਲੀ ਹੈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਅਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਪੇਅਰ ਸਲੈ ਪੀ
ਆਵੈ ਸੋਈ ਪੇਅਨੀ ਕਹਾਵੈ ਗਸਿਕ ਗਸੀਲੀ ਹੈ
੨੬ ਬਿਰਹ ਬਿਠਹ ਸੋਗ ਸੋਤ ਰੂਪ ਹੁਇ ਕ੍ਰਿਤ ਨ

ਸਭ ਕੁਟੂਕ ਕੁਝ ਏ ਪਾਤੀ ਲਿਖੀਐ ਬਿਦੇਸਤੋ ॥
ਬਿਰਹ ਅਗਨਿ ਸੇਸ ਫਾਨ ਮਾ ਸੁਕਿ ਸਨਹੁਇ ਬਿ
ਰਹਨੀ ਕੁਖ ਲੇਖ ਬਿਖਮ ਸੰਦੇਸਤੋ ॥ ਬਿਰਹ
ਬਿਓਗ ਰੋਗ ਲੇਖ ਨਿਕੀਛਾਤੀ ਫਾਟੀ ਰੁਦਨ ਕ
ਰਤ ਲਿਖੇ ਆਤਮਾ ਅਵੇਸਤੋ ॥ ਬਿਰਹ ਉਸਾਸ
ਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਿਤ ਗਤਿ ਬਿਰਹ ਨਿਕੀਛੇ ਜੀਐ
ਬਿਰਹ ਪਵੇਸਤੋ ॥ ੨੧੦ ॥ ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ਮਿ
ਲਿ ਸੁਜਨ ਸਗਾਈ ਹੋਤ ਸਿਮਰਤ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁ

ੴ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕੈ ॥ ਬਿਧਿ ਸੇ ਬਿਦਾ ਹੇ ਮਾ ਲਿ ਦ੍ਰਿਸ ੫੦੬
ਇ ਦਰਸ ਲਿ ਦ੍ਰਿਸ ਬਿਦਿ ਆਨ ਧਿ ਆਨ ਰਸ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਕ੍ਰੇਸਕੈ ॥ ਰੰਨ ਸੇ ਨਸ ਮੇ ਸੁ ਤਿ ਸਬ ਦ ਬਿ ਬੇ
ਕਟੇ ਕਾ ਅਤੁ ਮਾ ਗਿ ਆਨ ਪਰ ਮਾਤੁ ਮਾ ਪਦੇ ਸਕੈ ॥
ਗਿ ਆਨ ਧਿ ਆਨ ਸਿ ਮਰਨ ਉਲੀ ਪਾਇ ਕੜ ਹੇ
ਇ ਪ੍ਰੇ ਮਰਸ ਬਾ ਸਿ ਹੇ ਤੁ ਬਿ ਸਮ ਅਵੇ ਸਕੈ ॥ ੨੧੯
ਏ ਕਸੈ ਅਧਿ ਕਏ ਕਨਾ ਇਕਾ ਅਨੇ ਕਜਾ ਕੈ ਦੀਨ
ਕੇ ਦਾਇਆ ਲਹੁ ਇਕ੍ਰਿਪਾ ਲਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਗੀ ਹੈ ॥

ਸਜਨੀਰਜਨੀਸਸਿਪੇਮਰਸਅਉਸਰਮੇਅ
ਬਲੇਅਧੀਨਗਤਿਬੇਨਤੀਉਚਾਰੀਹੈਜੋਈ
ਜੋਈਆਗਿਆਹੋਇਸੋਈਸੋਈਮਾਨਿਜਾਨਿ
ਹਾਬਜੋਰੈਅਗਭਾਗਹੋਇਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਹੈਭਾਵਨੀਭੁਗਤਿਭੁਗਇਚਾਇਕੇਚਈਲੇ
ਭੁਜਉਸਫਲਜਨਮੁਧੀਨਿਆਜੁਮੇਗੀਬਾਰੀ
ਹੈ॥੨੧੩॥ਪ੍ਰਿਤਮਕੀਪੁਤਰੀਮੇਤਨਕਤਾਰ
ਕਾਸਿਆਮਤਾਕੇਪ੍ਰਿਤਿਬਿਬਤਿਲੁਤਿਲਕੁ

ਕਿਲੋਕੋ ਬਨਿਤਾ ਬਦਨ ਪਰਿਪਗਟ ਬਨ ॥ ੪੦੭ ॥
ਇਥੋ ਕਾਮ ਦੇਵ ਕੋਟਿਲੋਟ ਪੋਟ ਅਵਿਲੋਕੋ
ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਰੂਪ ਕੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਛਾਬਿਸ ਕਲ
ਸਿੰਗਾਰ ਕੋ ਸਿੰਗਾਰੁ ਸਬ ਬੋਕੋ ਗਿੰਚਤ ਕ
ਟਾਛਾ ਕ੍ਰਿਪਾਤਿਲ ਕੀ ਅਤੁਲ ਸੋਭਾ ਸੁਰਸੁਤੀ
ਕੋਟ ਮਾਨ ਰੰਗਾਧਿ ਅਨੂਕੋਕੋ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸੀਰੁ
ਰਦਰਸਾਧਿ ਅਨਖਟ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਸਕਲ ਦਰ
ਸਸਮ ਦਰਸਾਇ ਖਾਏ ਹੈ ॥ ਸੀਰੁ ਰਸ ਬਦ ਪੰਚ

ਜਬਦਪੰਚਸਬਦਗਿਆਨਗੀਮਿਸਰਬਸ
ਬਦਅਨਹਦਸਮਝਾਏਹੈ ਅੰਤਰੁਭਿਖਦੇਸਪਰ
ਵੇਸਕੈ ਅਵੇਸਾਰਿਦੈਆਦਿਕਉਅਵੇਸਕੈਬ੍ਰ
ਹਮਬ੍ਰਹਮਾਏਹੈ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨ
ਪ੍ਰਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਏਕਅਉਅਨੇਕਕੋਬਿਬੇ
ਕਪਗਾਟਾਏਹੈ॥੨੧੪॥ਸਤਿਬਿਨੁਸੰਜਮੁਨਪ
ਤਿਬਿਨੁਪੁਜਾਹੋਇਸਚਾਬਿਨੁਸੋਚਨਜਨੇਉ
ਜਤਹੀਨਹੈ ਗਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਗਿਆਨ

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਬਿਨੁ ਕੁਗਤਿ ਨ ॥ ੪੦੮

ਕਥਾ ਭੋਭੀ ਨਹੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਸੀਤੋ ਖਾ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨ

ਸਹਜਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਪੇਸਨ ਪਈ

ਨਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕ ਬਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਏਕ ਟੇਕ

ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਰੰਗੁ ਬਿਵਲੀ ਨਹੀ ॥ ੪੧

੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਕੁ ਭਿਤ ਹੁਇ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਹਿ ਜਗਮਾਧੁ ਕਰਹੈ ॥ ਸੀਰੁ

ਰਸ ਬਦ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਗਾਵਗਾਵਹੈ ॥ ਈਸੀ ਮਿਤ ਬ

ਚਨਤਾਹਿ ਜਗਤ ਰਿਧਾ ਰਿਹੈ ॥ ਕਿੰਚਤ ਕ
ਟਾਛੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰਦਇਆ ਮਨਿ ਪਾਨੁ ਜਰਬ
ਨਿਪਾਨ ਦਾਨ ਦੇਖ ਦੁਖ ਹਰਿਹੈ ॥ ਜੀ ਗੁਰਦ
ਜਨ ਦਾ ਜਨ ਦਾ ਜਨ ਦਾ ਜਨ ਦਾ ਜਨ ਦਾ ਜਨ ਦਾ
ਦਾਇ ਬਹਾਮਾ ਵਿਸਾਸ ਜਰਿਹੈ ॥ ੨੧੬ ॥
ਜਬ ਤੇ ਪਰਮ ਗੁਰ ਚਰਨ ਜਰਨਿ ਆਇੰਦ
ਰਨ ਜਰਨਿ ਲਿਵ ਸਕਲ ਜੀਸਾਰਹੈ ॥ ਚਰ
ਨ ਕਾ ਮਲ ਮਕਰੀਦ ਚਰਨ ਅਤ ਕੇਚਾ ਹਤ ਚ

ਰਨਰੇਨ ਸਕਲ ਆਕਾਰ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ੫੦੨
 ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਸਹਜ ਪਰਿ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ
 ਪਰਮਾਰਥ ਬੀਚਾਰ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
 ਮਹਿ ਮਾਮਗਾਧਿ ਬੋਧ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮੋ ਕੋ ਨਮ
 ਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਜ
 ਬਤੇਰਿ ਦੈਬ ਸਾਏਤ ਬਤੇ ਅਸਾਥਿ ਹਰਿ ਤਿ
 ਅਨਤ ਨਧਾਵਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ
 ਚਰਨ ਮੁਤ ਕੋ ਪਾਤਿ ਅਮਰ ਪਦ ਸਹਜ ਸ ਮਾਵਹੀ

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਮਾਨੁ ਮਨਮਾਨੁ ਮਨਮਾਨੁ ਮਨਮਾਨੁ
 ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਮਾਨੁ ਮਨਮਾਨੁ ਮਨਮਾਨੁ ਮਨਮਾਨੁ

ਚਰਨਕਟਲਗੁਰਜਬਤੋਪਿਸਾਨਪਾਰੇਅਨਗਿਆਸ
 ਪਿਆਨਸਰਬੰਗਬਿਸਰਾਵਟੀਚਰਨਕਮਲਗੁ
 ਬਾਗੀਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਪਿਆਰੀ
 ਕੇਰੀਘੇਰੀਆਨਿਪਬਲਹਾਇਨਿੰਦਾਨੈਨਛਾਇ
 ਕੈਘੇਮਨੀਪਤਿਬਤਾਚਾਇਲੀਪਿਆਮਾਗ
 ਮਕੀਨਿੰਦਾਕੋਨਿਰਦਰੁਕੋਸੋਈਨਕੋਭਾਇਕੋ
 ਸਖੀਹੁਤੀਸੋਤਥੀਭਈਗਈਸੁਖਦਾਇਕ
 ਪੇਜਹਾਕੇਤਹੀਲੇਰਾਖੇਸੰਗਮਸੁਲਾਇਕੋਸੁ

ਪਨਚਾਰਿਤ੍ਰਮੇਨਮਿਤ੍ਰਹਿਮਿਲਨਦੀਨੀਜਮ ੫੧੦
ਰੂਪਜਾਮਨੀਨਨਿਬਰੈਬਿਹਾਇਕੈ॥੨੭੬॥ਰੂ
ਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਗੁਨਹੀਨਗਿਆਨਹੀਨਸੋਰ
ਹੀਨਕੁਲਗਹੀਨਤਪਹੀਨਬਾਵਹੀ॥੨੭੭॥
ਦਰਸਹੀਨਸਬਦਿਸੁਗਤਿਹੀਨਬੁਧਿਬਲ
ਹੀਨਸੁਖੇਹਸਤਨਪਾਵਹੀ॥੨੭੮॥ਪ੍ਰੀਤਿਹੀਨਕੀਤ
ਹੀਨਕੁਲਾਇਕੈਪ੍ਰਤੀਤਿਹੀਨਚਿਤਹੀਨਬਿਤ
ਹੀਨਸਹਜਸੁਕੁਵਹੀ॥੨੭੯॥ਅੰਗਅੰਗਹੀਨਦੀ

ਨਾਥੀਨ ਮਰਾਚੀਨ ਲਗਿ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕੋਸੇ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਇ ਰਾਵਗੀ ॥ ੨੨੯ ॥ ਜਨ ਨੀ ਸੁਤ
ਹਿ ਬਿਖੁ ਦੇ ਤਹੇ ਤ ਕਉ ਨ ਗਾਖੇ ਪਰ ਮੁਸੇ ਪ
ਹਰੁ ਆ ਕਹੇ ਕੋਸੇ ਰਾਖੀ ਐ ॥ ਕਰੀ ਆ ਜਉ
ਬੋਰੇ ਨਾਉ ਨਾਵ ਕਹੇ ਕੋਸੇ ਪਾਵੇ ਪਾਰੁ ਅਗੁ
ਆਉ ਬਾਟ ਪਾਰੇ ਕਾਪੇ ਦੀਨੁ ਕਾਖੀ ਐ ॥ ਖੇ
ਤੇ ਜਉ ਖਾਇ ਬਾਰ ਕਉ ਨੁਧਾਇ ਗਾਖਨ ਹਾਰੁ
ਚਕਵੇ ਕਹੇ ਅਨਿ ਆਉ ਪੁਛੇ ਕਉ ਨੁਸਾਖੀ ਐ ॥

ਰੋਗੀਐਜਓਬੋਦੁਮਾਰੇਮਿਤ੍ਰਜਓਕਮਾਵੇਵੋ ੫੧੧

ਹੁਗੁਰੁਨਮੁਕਤੁਕਰੇਕਾਪੇਅਕੁਲਾਖੀਐ॥੨੨॥

ਅਨਮਧੁਕਾਰਿਗਤਿਕ੍ਰਮੁਚਤੁਰਕੁਟਚਰਨ

ਕਮਲਸੁਖਸੀਪਟਸਮਾਣੀਐ ਜੀਤਲਸੁ

ਗਧਅਤਿਕੇਮਲਅਨੁਪਰੂਪਮਧੁਮਕਰੰ

ਦਰਸਅਨਤਨਧਾਣੀਐ ਸਹਜਸਮਾਧਿਓ

ਨਮਨਜਗਮਗਜੇਤਿਅਨਹਦਧੁਨਿਰੁਨਤੁ

ਨਲਿਦਲਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਬੀਸਇਕਈ

੧੧੫
ਸਸੋਹਿਸੋਈਜਾਨੈਆਪਾਅਪਰੀਪਰਪਰਮ
ਪਦੁਪਾਈਐ॥੨੨੩॥ ਅਨਮਿਗਮਿਗਮਦ
ਅਛਤਅੰਤਰਗਤਿਕੂਲਿਓਕੂਮਖੋਜਤ
ਫਿਰਤਬਨਮਾਹੀਜੀ॥ ਦਾਦਗੁਸਰੋਜਗ
ਤਿਏਕੇਸਰਵਗਬਿਖੇਅੰਤਰਿਦਿਸੰਤਰ
ਹੁਇਸਮਝੈਨਾਹੀਜੀ॥ ਜੈਸੇਬਿਖਿਆਧ
ਰੁਤਜੈਨਾਬਿਖਾਬਿਖਮਕਊਅਹਿਨਿਸਿਬਾ
ਵਨਾਬਿਰਖਲਪਦਾਹੀਜੀ॥ ਜੈਸੇਨਿਰਪਤਿ

ਸੁਪਨੰਤਰਕੇਖਾਗੀਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤ
 ਮੇਕੁਰਮਮਿਟਾਹੀਜੀ॥੨੨੩॥ ਬਾਇਹੁਇਬ
 ਪੁਲਾਬਾਇਮੰਡੁਲਟਿਰੇਤਉਕਹਾਬਾਸਨਾ
 ਕੀਆਗਿਜਾਗਿਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਅੰਮ੍ਹਾਕੁਪ
 ਜਲੁਗਾਰਬਾਧੇਨਿਸੇਨਹੁਇਸਮੁੰਦਚੀਲਹੁ
 ਇਉਰੇਨਖਗਿਪਤਿਉਨਮਾਨੀਅੰਮ੍ਹਾਮੁਸਾਬਿ
 ਲਖੋਦਿਨਜੇਗੀਸੁਰਗੁਫਕਹਾਵੇਸਰਪਹੁਇ
 ਚਿਰੰਜੀਵਬਿਖੁਨਬਿਲਾਨੀਅੰਮ੍ਹਾਗੁਰਮੁਖਿ

੨੧੫
ਕਿੰਗੁਨ ਅਭੀਤ ਚੀਤੁ ਹੁਇ ਅਭੀਤ ਹਉ ਮੈ ਖੋਇ
ਹੋਇ ਰੇਨ ਕਾ ਮਧੇਨ ਮਾਨੀ ਮੈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੀਧੀ ਮਿਲੇ ਅਤੁ ਮ
ਅਵੇਸ ਪਰਾਤੁ ਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ਤਤੈ ਮਿਲਿਤੁ
ਸੰਤ ਬੁੰਦ ਮੁਕਤ ਹਲ ਹੁਇ ਪਾਰਸ ਕੋ ਪਾਗਸ
ਪਰਸ ਪਰ ਕੀਨ ਹੈ ਜੋਤੀ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਸੇ
ਦੀਪ ਕੋਇ ਪਤ ਦੀਪ ਹੀਰੋ ਗੀਰਾ ਬੇਧੀ ਅਤ
ਅਪੇ ਮਾਪਾ ਚੀਨ ਹੈ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ

ਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਗਤਿਚਤੁਰਬਰਨਜਨਕੁਲ
 ਅਕੁਲੀਨਹੈ॥੨੨੫॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਰਿਦੈ
 ਸਤਿਰੂਪਦੇਖੋਦ੍ਰਿਗਸਤਿਨਾਮਜਿਹਬਕੋਪੇਮ
 ਰਸਪਾਏਹੈ॥ਸਬਦਬਿਬੇਕਸਤਿਸਵਨਸੁਰ
 ਤਿਨਾਦਨਾਸਕਾਸੁਰੀਧਿਸਤਿਆਪ੍ਰਨਾਮਪਾ
 ਏਹੈ॥ਸੀਤਿਚਰਨਾਮਤਹਸਤਅਵਲੰਬਸਤਿ
 ਪਾਰਸਪਰਸਿਹੈਇਪਾਰਸਵਿਖਾਏਹੈ॥ਸਤਿਰੂ
 ਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਧਿਆਨਗੁਰ

ਜਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਅਲਖਲਖਾਏਹੈ॥੨੨੬॥
ਆਤਮਾਡੀਬਿਧੀਜੜਕੜਜੈਇਕੜਕੁਏਗੁ
ਰਮਤਿਸਤਿਨਿਹਚਲਮਨਮਾਨੇਹੈ॥ਜਗਜੀ
ਵਨਜਗਜਗਜੀਵਨਮੇਪੁਰਨਬਹਮਗਿਅ
ਨਧਿਆਨਉਰਮਾਨੇਹੈ॥ਸੁਖਮਸਬੁਲਮੁਲ
ਏਕਣੀਅਨੇਕਮੇਕਗਰਸਗਬੀਸਗਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਪਹਿਚਾਨੇਹੈ॥ਕਾਰਨਮੇਕਾਰਨਕਰਨਚਿ
ਤ੍ਰਮੇਚਿਤੇਰੇਜੜਪੁਨਿਜੀਤੀਜਨਕੇਜਨਕ

ਜਾਨੇਹੈ॥੨੨੧॥ਨਾਇਕਹੈਏਕੁਅਰੁਨਾਇਕਾ ੫੧੪
ਅਸਟਤਾਕੈਏਕਏਕਨਾਇਕਾਕੇਪਾਂਚਪਾਂਚਪੁਤ
ਹੈ॥ਏਕਏਕਪੁਤਰਿਹਚਾਰਿਚਾਰਿਨਾਤੀਏਕੈ
ਏਕੈਨਾਤੀਦੋਇਪਨਤੀਪੁਤੁਤਹੈ॥ਤਾਹੁਤੇਅਨੇ
ਕਪੁਨਿਏਕੈਏਕੈਪਾਂਚਪਾਂਚਤਾਤੇਚਾਰਿਚਾਰਿ
ਸੁਤਸਿਤਾਤਿਸੰਬੁਤਹੈ॥ਤਾਤੇਆਠਆਠਸੁਤਾਸੁਤ
ਸੁਤਾਆਠਸੁਤਾਮੇਸੋਪਦਾਰੁਕੈਸੋਹੈਏਕਸੁਤਹੈ
੨੨੨॥ਏਕਮਨੁਆਠਖੰਡਖੰਡਖੰਡਪਾਂਚਟੁਕ

ੴ ਕੴ ਕ ਚਾਰਿ ਫਾਰ ਫਾਰ ਦੋਇ ਫਾਰ ਹੋ ॥ ਤਾਹੁ
ਤੇ ਪਈ ਸੇ ਅਉ ਪਈ ਸਾਏ ਕਪਾਂ ਚਟਾਂ ਕਟਾਂ ਕਟਾਂ ॥
ਕਮਾਸੇ ਚਾਰਿ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰ ਹੋ ॥ ਅਸਾਏ ਕ
ਆਠ ਰਤੀ ਰਤੀ ਆਠ ਚਾਵਰ ਕੀ ਹਾਟ ਹਾਟ
ਕਨੁ ਕਨੁ ਤੇਲ ਤੁਲਾਧਾਰ ਹੋ ॥ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰਿ ਰਹੇ
ਸਕਲ ਸੀਸਾਗ ਬਿਖੇ ਬਾਸਿ ਆਵੈ ਕੋ ਸੇ ਜਾ ਕੇ
ਏਤੋ ਬਿਸਥਾਰ ਹੋ ॥ ੨੩੯ ॥ ਪਗਾਪਾ ਤਿਪ ਬਲ
ਪਗਾ ਕਮੀ ਪਗ ਮਹੀ ਸਚਾ ਤੁਰ ਚਤੁਰ ਮੁਖ ਚੀ

ਚਲਾਚਲਹੈ। ਰੁਜਬਲੀ। ਅਸਟਰੁਜਾਤਾ ੫੧੫
ਕੇਚਾਲੀ। ਸਕਰਏਕਸਉ। ਅਰੁਸਾ। ਠਿਪਾਉਚਾਲ
ਚਲਾਚਲਹੈ। ਜਾਗਤਸੁਪਨ। ਅਹਿਨਿਸਿਦਹ
ਇਸਿਧਾਵੇ। ਤ੍ਰਿਭਵਨਪਾਤਿਰੋ। ਇਆਵੇਏਕਪ
ਲਹੈ। ਸਿਪੀਜਗੀ। ਮੇਅਛਤਉਰੁਤਪਹੁਚੈਨਕਉ
ਪੁਰਪੁਰਪੁਰਗਿਰਤਰਬਲਜਲਹੈ। ੨੩੦॥
ਜੈਸੇਪੰਛੀਉਰੁਤਾਫਿਰਤਹੈ। ਅਕਸਚਾਹੀਜਾਹੀ
ਰੂਹਿਪੀਜਗੀ। ਮੇਰਾਖੀਅਤਅਨਿਕੈ। ਜੈਸੇਗ

੫੯੫
ਜਗਾਜਗਹ ਬਰਬਨਮੇਮਦਨੋਬਸਿਹੁਇਮਹ
ਵਤਕੇਆਂਕਸਾਹਿਮਾਨਿਕੋਜੈਸੇਬਿਖਿਆ
ਧਰਾਬਿਖਮਾਬਿਲਮੇਪਾਤਾਲਗਹੇਸਾਪਹੇਰਾਤ
ਹਿਮੰਤਨਕੀਕਾਨਿਕੋਜੈਸੇਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਤਿਭੁ
ਮਤਚੰਚਲਚਿਤਨਿਹਚਲਹੇਤਮਾਤਿਸਾਤਿਗੁ
ਗਗਿਅਨਕੋ॥੨੩॥ਰਚਨਾਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰ
ਬਿਸਮਬਚਿਤ੍ਰਪਨਏਕਮੇਅਨੇਕਭਾਂਤਿਅ
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ਏਚਨਮੇਵਿਸਾਟਿਸਵਨਮੇ

ਸੁਰਤਿ ਰਾਖੀ ਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਰਸ ਨਾਉ
 ਚਾਰਹੇ ਅੰਤ ਰਿਹੀ ਅੰਤ ਰਿਨਿ ਰੰਤ ਰੀ ਨਸੇ
 ਤਨ ਮੇਕਾ ਹੁਕੀ ਨ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ਬਿਖਮ ਬੀਚਾਰਹੇ
 ਅਗਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜਾਨੀਐ ਚਿਤ੍ਰੇ ਰੋਕੋ ਸੋ
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਮੇਨ ਮੇਨ ਮਸਕਾਰਹੇ ॥੨੩॥
 ਮਾਇਆ ਫੁਆਇਆ ਪੰਚ ਦੂਤ ਕੂਤ ਉਦਮਾ ਦਰ
 ਟਪ ਟਪ ਟਪ ਟਪ ਟਿਕਾ ਮੇਸਾਗਰ ਅਨੇਕ ਹੋਅ
 ਉਧ ਪਲ ਟਿਕਾ ਜੁਗਾਦਿ ਪਰਜੀਤ ਅਸਾ

ਲਹਰਿਤਰੰਗਮੇਨਤ੍ਰਿਸਨਾਕੀਟੇਕਹੈ॥ ਮਨ
ਮਨਸਾਪ੍ਰਸੰਗਾਧਾਵਤਚਤੁਰਕੁੰਟਾਛਿਨਕਮੇ
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਵਦੇਕਹੈ॥ ਅਧਿਕੇਬਿਆ
ਧਿਕੇਉਪਾਧਿਕੇਅਸਾਧਮਨਸਾਧਿਬੇਕਉਚਰ
ਨਸਰਨਿਗੁਰਏਕਹੈ॥ ੨੩੩॥ ਜੈਸੋਮਨਲਾ
ਗਤਹੈਲੇਖਕਕੇਲੇਖੇਬਿਖੇਹਰਿਜਸੁਲਿਖ
ਤਨਤੈਸੋਠਹਰਾਵਈ॥ ਜੈਸੋਮਨੁਬਨਜਾਬਿਉ
ਹਾਰਕੇਬਿਥਾਰਬਿਖੇਸਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾ

ਹਨਨਭਾਵਈ ਜੈਸੋਸਮਨੁਕਾਨਿਕਾਅਭਿਕਾਮਨਿ ੫੧੧
ਸਨੇਹਾਬਿਖੇਸਾਧਸੰਗਤੈਸੋਨੇਹੁਪਲੁਨਲਗਾ
ਵਈਆਇਆਬੀਧਧੀਧਾਬਿਖੇਆਵਧਬਿਹ
ਇਜਾਇਗੁਰਉਪਦੇਸਹੀਨਪਾਛੇਪਛੁਤਾਵਈ
੨੩੪। ਜੈਸੋਸਮਨੁਧਾਵੇਪਰਤਨਧਨਦੁਖਨਲਉ
ਸੀਗੁਰਸਰਾਨਿਸਾਧਸੰਗਲਉਨਆਵਈਜੈ
ਸੋਸਮਨੁਲਾਗੇਪਗਾਧੀਨਹੀਨਦੀਨਤਾਮੇਸਾਧ
ਸੀਗੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਲਗਾਵਈਜੈਸੋਸਮਨੁ

ਕਿ ਰਤਿ ਬਿਗਤਿ ਮੇ ਮਗਨੁ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਕੀ
ਰਤਨ ਮੇ ਨ ਠਹਰਾਵਈ ਭੂਕ ਰਾਜਿ ਉਚ ਉਚ
ਕਾਢਿ ਚਾਕੀ ਚਾਢਿ ਬੇਕ ਉਜਾਇ ਜਾਕੈ ਮੀਠੀ
ਲਾਗੀ ਦੇਖੇ ਤਾਹੀ ਪਾਛੇ ਧਾਵਈ ॥੨੩॥ ਸਰ
ਵਰ ਮੇ ਨ ਜਾਨੀ ਦਾਦਰ ਕ ਮਲ ਗਤਿ ਮਿਗੁ ਮਿ
ਗੁ ਮਦ ਗਤਿ ਅੰਤ ਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ ਮਨ ਮਹਿ ਮ
ਨ ਜਾਨੀ ਅਹਿ ਬਿਖੁ ਬਿਖ ਮਕੈ ਸਾਗਰ ਮੇ ਸੰਖ
ਨਿਧਿ ਹੀ ਨ ਬਕ ਬਾਨੀ ਹੈ ਚੰਦਨ ਸਾਮੀ ਪਜੈ

ਬਾਂਸਨਿਰਗਧਕੰਧਉਲੁਮੇਅਲਖਦਿਨਦਿਨ ੫੧੮
ਕਰਾਧਿਆਨੀਹੈ ਤੇਸੇਬਾਝਬਧੁਮਮਸੀਗੁਰਪੁ
ਰਖਭੇਟਿਨਿਹਚਲਸੇਬਲਜਿਉਹਉਮੇਅਭਿ
ਮਾਨੀਹੈ ॥੨੩੬॥ ਬਰਖਾਚਤੁਰਮਾਸਾਰਿਦੇਨਪ
ਖਾਨਸਿਲਾਨਿਪਜੇਨਧਾਨਪਾਨਅਨਿਕਉਪ
ਵਕੈਉਦਿਤਬਸਿਤਪਹਫੁਲਿਤਬਨਾਸਪਤੀ
ਮਊਲੇਨਕਰੀਗੁਆਵਿਬੀਸਕੇਸੁਕੁਵਕੈਸਿ
ਹਜਾਸੀਜੋਗੁਕੁਗਾਨਿਹਫਲਬਾਝਬਧੁਹੋਇਨ

ਆਧਾਨਦੁਖੋਦੁਬਿਧਾਦੁਗਾਇਕੈ ਤੇਸੇਅਮਕਾ
ਗਸਾਧਸੰਗਤਿਮਰਾਲਸਭਾਗਹਿਓਨਿਗਾਹਾਰ
ਮੁਕਤਾਹਲਅਪਿਆਵਕੈ॥੨੩॥ ਕਪਟਸ
ਨੇਹਜੇਸੋਢੇਕੁਲੀਨਿਵਾਵੇਸੀਸੁਤਾਕੈਬਸਿ
ਹੋਇਜਲੁਬੀਧਨਮੇਆਵਣੀ ਭਾਰਿਦੇਤਖੇਤ
ਹੁਇਪ੍ਰਫੁਲਿਤਸਫਲਤਾਤੇਅਪਿਨਿਹਫ
ਲਪਾਛੇਬੋਝਉਕਤਾਵਣੀਅਰਧਉਗਧ
ਹੁਇਅਨੁ ਕ੍ਰਮਕੈਪਰਉਪਕਾਰਅਉਬਿਕਾਰ

ਨਮਿਟਾਵਣੀ ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿ ੫੧੯
ਸੁਭਾਵਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਸੁਖਦੁਖ
ਪਾਵਣੀ॥੨੩੯॥ ਜੈਸੇਤਉਕੁਚੀਲਪਾਵਿੜਤ
ਅਤਿਤਮਾਖੀਗਾਖੀਨਰਹਤਜਾਇਬੈਠੈਇਛਾ
ਚਾਗੀਹੈ॥ਪੁਨਿਜਉਅਹਾਰਸਨਬੰਧਪਰਵੇਸੁ
ਕਰੈਜਰੈਨਅਜਰਉਕਲੇਦੁਖੇਦੁਭਾਗੀਹੈ॥ਬ
ਧਿਕਾਬਿਧਾਨਜਿਉਉਦਿਅਨਮੇਟਾਟੀਦਿਖਾਇ
ਕਰੈਜੀਵੁਪਾਤਅਪਰਾਧਅਧਿਕਾਰੀਹੈ॥ਹਿ

ਰਵੇ ਬਿਲਾਉ ਅਰੁ ਨੈਨ ਬਗਾਧਿ ਅਨੀਪਾਨੀ
ਕਪਟ ਜਨੇਹੀ ਦੇਹੀ ਅੰਤਹੁ ਇਦੁ ਖਾਗੀਹੈ ॥ ੨੩੯ ॥
ਗਉ ਮੁਖ ਬਾਪੁ ਜੈਸੇ ਬਸੈ ਮਿਗਾ ਮਾਲਾ ਬਿਖੈ ਕ
ਗਨਾ ਪਹਿਰਿ ਜਿਉ ਬਿਲਾਈਆ ਖਗਮੋਹਣੀ ॥
ਜੈਸੇ ਬਗਾਧਿ ਅਨਧਾਰਿ ਕਰਤ ਅਹਾਰ ਮੀਨਗ
ਨਿਕਾਸਿ ਗਾਰੰਜਿ ^{ਸਾ} ਬਿਬਿਚਾਰ ਜੋਹਣੀ ਪੰਚ
ਬਟਵਾਰੇ ਕੇ ਧਾਰੀ ਜਿਉ ਸਘਾਤੀ ਹੋਇ ਅੰਤਿ
ਠਾਸੀ ਰੂਹਿ ਮਾਰੈ ਵੇਹ ਕਰਿ ਵੇਹਣੀ ਕਪਟਸ

ਨੇਹਕੋਮਿਲਤਸਾਧਸਿਗਾਤਿਮੇਚੰਦਨਸੁਗੰਧ ੫੨੦
ਬਾਂਸੁਗਠੀਲੋਨਬੋਹਣੀ ॥੨੪੯॥ ਅਮਾਦਿਹੀਅੰ
ਧਾਨਾਬਿਖੈਹੋਇਨਿਰਮਾਨਪਾਨੀਮਾਸਦਸਰਗ
ਨਤਹੀਗਨਤਾਬਿਹਾਤਹੈ ॥ਜਨਮਤਸੁਤਸਬਕੁ
ਟੀਬਅਨੰਦਮਣੀਬਾਲਬੁਧਿਗਨਿਤਾਬਿਤੀਤ
ਨਿਸਿਪ੍ਰਾਤਹੈ ॥ਪਦਤਾਬਿਦਾਹੀਅਤੁਜੋਬਨ
ਮੇਰੋਗਾਬਿਖੈਬਨਜਾਬਿਉਹਾਰਕੇਬਿਬਾਰਲ
ਪਟਾਤਹੈ ॥ਬਿਦੁਤਾਬਿਅਜਕਾਜਗਨਤਾਅ

੬੫
ਵਧ ਬੀਤੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਾਬਿ ਨੁਜ ਮਧੁ ਰਜਾਤ
ਹੈ ॥ ੨੪੧ ॥ ਜੋ ਸੇ ਚਕਈ ਚਕਦਾ ਬੀਧਿ ਕਾਇਕ
ੜਕੀ ਨੇਪੰਜ ਗੀ ਮੇ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨੇ ਹੈ
ਕਹਤੁ ਪਰਸਾ ਪਰਕੋਟਿ ਸੁਰਜਨ ਵਾਰਉ ਭੰਟ
ਦੁਰਜਨ ਪਰਜਾ ਹਿ ਗਾਹਿ ਆਨੇ ਹੈ ॥ ਸਿਮਰਨ
ਮਾਰਕੋਟਿ ਆਪਦਾ ਸੀਪਦਾ ਕੋਟਿ ਸੀਪਦਾ ਆ
ਪਦਾ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਨੇ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਪ ਸਤਿ
ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਅਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ

ਸਤਿਸਾਤਿਕਾਰਿਜਾਨੇਹੈ॥੨੪੩॥ਪੁਨਿਕਤਪੰਚ ੫੨੧
ਤਤਮੇਲੁਖੇਲੁਹੋਇਕੋਸੇਕ੍ਰਮਤਅਨੇਕਜੋਨਿਕ੍ਰ
ਟੰਬਸੀਜੋਗਹੈ॥ਪੁਨਿਕਤਮਾਨਸਜਨੀਮਾਨਿਰ
ਮੇਲਕਹੁਇਵਿਸਾਟਿਸਬਦਸੁਰਤਿਰਸਕਸ
ਕੋਗਹੈ॥ਪੁਨਿਕਤਸਾਧਸੀਗੁਚਰਨਸਰਨਿਗੁ
ਰਗਿਅਨਾਧਿਅਨਾਸਿਮਰਨਪ੍ਰੇਮਾਮਾਧੁਪ੍ਰਜੋਗ
ਹੈ॥ਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਚਾਖਿਜੀ
ਵਨਮੁਕਾਤਿਹੋਇਲੋਗਮੇਅਲੋਗਹੈ॥੨੪੩॥

੧੬੫
ਰਚਨਚਰਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਾਬਿਸਮਬਚਿਤ੍ਰਪਨਾਚਿ
ਤ੍ਰਹਿਚਿਤ੍ਰੇਚਿਤ੍ਰੇਚਿਤ੍ਰੇਹਾਉਰਆਨੀਐਬਚ
ਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਸੁਨਿਧੁਨਿਜੀ
ਤ੍ਰਜੀਤ੍ਰਧਾਰੀਉਨਆਨੀਐਅਸਨਬਸਨਧਨ
ਸਰਬਨਿਧਾਨਵਾਨਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਈ
ਪਹਿਚਾਨੀਐਕਥਤਾਬਕਤਾਸੋਤਾਦਾਤਾਕੁਰਾ
ਤਾਸੁਬਾਗਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਾਧਸਿਗਿਜਾਨੀਐ
॥੨੪੫॥ ਲੋਚਨਸ੍ਵਨਮੁਖਨਾਸਕਾਹਸਤਪਗ

ਚਿਹਨ ਅਨੇ ਕਮੇ ਕਮੇ ਕਜੇ ਸੇ ਜਾਨੀਐ ਆਗਿਆ ॥ ੫੨੨ ॥
ਗੁਪਤ ਗੁਪਤ ਮਾਨ ਹੋਤ ਜੇ ਸੇਏ ਕਮੁਖ ਸੁਦਰਸ
ਅਰਪਤ ਮਾਨੀਐ ਆਲਏ ਕਸਾਖਾ ਪਰਸਾਖਾ
ਜਲਾਜਿਓ ਅਨੇ ਕਬਹੁ ਮਾਇਬੇ ਕਜਾਵ ਦੇ ਕਿਉ
ਰਾਮਾਨੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਪਨ ਦੇਖੀ ਅਤਮ
ਪਾਆਪੁ ਆਤਮਾ ਅਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨੀ
ਐ ॥ ੨੪੫ ॥ ਜਤ ਸਤ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਸਹਜ ਸੀਤੋ
ਖਮੰਤੀ ਧਰਮ ਧੀਰ ਜਧੁ ਜਾ ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਹੋ

ਸਿਵਨਗਰੀਨਿਵਾਸਦਇਆਦੁਲਹਨੀਸਿ
ਲੀਕਾਗਤਉਭੰਗੀਕਾਉਭੋਜਨਸਕਾਜਹੈ॥
ਅਰਥਬੀਚਾਰਪਰਮਾਰਥਕੋਰਾਜਨੀਤਿਛ
ਰੁਪਾਤਿਛਮਾਛਰੁਛਾਇਆਛਬਿਛਾਜਹੈ॥
ਅਨਦਸਮੁਹਸੁਖਸਾਂਤਿਪਰਜਾਪ੍ਰਸੰਨਜਗ
ਮਗਜੋਤਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਜਹੈ॥੨੪੬॥ਪਾ
ਚੋਮੁੰਦਾਚਕੁਖਟਕੋਦਿਚਕੁਵੇਕਹਾਏਉਥੀਪ
ਤ੍ਰਿਬੇਨੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਤ੍ਰਿਕਾਲਜਨੇਹੈ॥ਨਦਪਰ

ਜੀਤਿਨਿਜਾਅਸਨਾਸਿੰਘਾਸਨਮੇਨਗਰਅਗ ੫੨੩
ਮਪੁਰਜਾਇਠਹਰਾਨੇਹੈ ॥ ਅਨਸਰਤਿਆ
ਗਿਆਨਸਰਨਿਹਚਲਹੰਸੁਪਰਮਾਨਿਧਾਨ
ਬਿਸਮਾਹਿਬਿਸਮਾਨੇਹੈ ॥ ਉਨਮਨਮਗਨਗ
ਗਨਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਜਤਨੀਸਾਨਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥ ੨੪੧ ॥ ਅਮਦਘਾਟਿਉ
ਤਹਿਸਰੋਵਰਿਮਜਨੁਕਰੈਜਪਤਅਜਪਾਜ
ਪੁਅਨਕੁੰਏਅਭਿਅਾਸੀਹੈ ॥ ਨਿਝਰਅਪਾਰ

ਧਾਰਬਰਖਾ ਅਕਾਸ ਬਾਸ ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ
ਅਨਹਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ਆਤਮ ਅਵੇਸਪ
ਰਮਾਤਮ ਅਵੇਸਕੋ ਅਧਿਤਮ ਰਿਗਮਾਨ ਰਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਦਾਸੀ ਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜ
ਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨੀ ਸਲਿਲ ਕਮਲ
ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਮੇਊ ਦਾਸੀ ਹੈ ॥ ੨੪੯ ॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਸਗਨਿ ਗੁਰ ਕੀਚਨ ਭਏ ਮਨੁਰ
ਕੀਚਨ ਪਾਰਸ ਭਏ ਪਾਰਸ ਪਰਸਕੋ ਬਾ

ਇਸਭੁਏਹੈਰਿਸਹਿਸਤੇਪਰਮਹਿਸਚਰਨਕ

428

ਮਲਚਰਨਾਂਮੁਤਸੁਰਸਕੈਸੇਬਲਸਕਲ

ਠਲਸਕਲਸੁਗੀਧਬਾਂਸਸੁਕਰੀਸੈਕਾਮਧੇਨ

ਕਰੁਨਬਰਸਕੈਸੀਗੁਰਚਰਨਜੁਮਹਿਮ

ਅਗਾਧਬੇਧਲੇਗਬੇਦਗਿਆਨਕੋਟਿਬਿਸ

ਮਨਮਸਕੈ॥੨੪॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅਸਚ

ਰਜਅਸਚਰਜਮੇਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਬਿਸਮਦ

ਬਿਸਮਦਹੈਅਦਭੁਤਪਰਮਭੁਤਹੁਇਕੋਟਾ

ਨਿਕੋਟਿਗਾਹਗਾਦਰੋਤਕੋਟਿਅਨਹਦਨਾਦਹੈ
ਕੋਟਾਨਕੋਟਾਨਿਉਨਮਨੀਗਾਨੀਜਾਤਨਹੀਕੋ
ਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਸੁਨਸੰਡੁਲਾਦਿਹੈ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਫਸਾਧਸੰਗਅੰਤਕੋਅ
ਨੰਤਪਾਭਿਅਾਦਿਪਗਮਾਦਿਹੈ। ੨੫੧॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਫਸਾਧਸੰਗਉਲਾਟਿ
ਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪਲਹੈ। ਸੋਹੀਸੋਅਜਪ
ਜਾਪਚੀਨੀਅਤਅਪਾਅਪਉਨਮਨੀਜੋਤਿ

ਕੋਊਦੋਤਹੁਇਪ੍ਰਬਲਹੈ॥ ਅਨਹਦਨਾਦਾਬਿਸ ੫੨੫
ਮਾਦਰੁਨਤੁਨਸੁਨਿਨਿਤੁਰਤੁਰਨਿਬਰਖਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਜਲਹੈ॥ ਅਨਕੁੰਅਭਿਅਸਕੋਪ੍ਰਗਾਸੁਅਸ
ਚਰਜਮੇ॥ ਬਿਸਮਾਬਿਸਮਾਸਬਾਸਬ੍ਰਹਮਸਬ
ਲਹੈ॥ ੨੫੯॥ ਆਵਿਸਾਟਿਦਰਸਸਮਦਰਸਧਿਅਨੁ
ਧਾਰਿਦੁਬਿਧਾਨਿਦੁਰਿਏਕਟੇਕਗਾਹਿਲੀਜੀਅੰ॥
ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਦੁਅਸਤੁਤਿਨਿਦਾਛਾਰਿ
ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰਿਮੇਨਿਬ੍ਰਤਕੀਜੀਅੰ॥ ਜ

ਗਜੀਵਨਜਗਜਗਜਗਜੀਵਨਕੋਜਨੀ
ਐਜੀਵਨਮੁਲਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਜੀਐਏਕਹੀ
ਅਨੇਕਅਭੀਅਨੇਕਟੇਕਸਰਬਮੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇ
ਕਟੇਕਪੇਅਰਸੁਪੀਜੀਐ॥੨੫੩॥ਅਬਿਗਤ
ਗਤਿਕਤਮਾਵਤਅੰਤਰਿਗਤਿਅਕਥਕਥ
ਸੁਕਹਿਕੋਸੇਕੋਸੁਨਾਈਐ॥ਅਲਖਅਪਾਰ
ਕਿਧੀਪਾਣੀਅਤਪਾਰੁਕੋਸੇਦਰਸੁਅਦਰਸਕੋ
ਕੋਸੇਕੋਦਿਖਾਈਐ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗ

ਹੁਗਾਹੀਅੰਧੋਕੋਸੇਨਿਰਲੰਬੁਕਉਨੁਅਵਲੰ
 ਬਠਹਰਾਈਅੰਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲੋਸੋਈ
 ਜਾਨੈਜਾਮੇਬੀਤੋਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਜਲਬੰਦੁਹੁ
 ਇਸਮਾਈਅੰਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਸਾਧਸੀਗੀਅੰਲਿਖੁਗਨਬਹਮਪੇਮਭਗਤਿ
 ਬਿਬੇਕਹੈਗੁਪਕੋਅਨੂਪਗੁਪਅਤਿਅਸਚਰ
 ਜਮੇਵਿਸਦਿਦਰਸਾਲਿਵਟਰਤਨਟੇਕਹੈਗਾ
 ਗਨਾਦਬਾਦਬਿਸਮਾਦਕੀਰਤਨਸਮੇਸਬਦ

ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਗੋਸ਼ਟਿ ਅਨੇਕ ਹੋ ॥ ਕੁਛ ਨ
ਕੋ ਕੁਛ ਏ ਚਾਏ ਚਾਹ ਚਰਨ ਮੁਤਕੀ ਅਸਾਪਿ
ਆਸ ਦੀਵਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਜਾਵਦੇ ਕਹੈ ॥ ੨੫੪ ॥
ਮਜਗਨ ਏ ਬੇਦ ਕੈ ਪੁਜਾ ਅਨੇਕ ਜਪਤ ਪਸੰ
ਜਮ ਅਨੇਕ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੈ ॥ ਜਲ ਬਲਾ ਗਿਰਤਰ
ਤੀਰ ਬਕੁ ਦਨ ਕੂ ਅਹਿ ਮਾਚਲ ਧਾਰਾ ਮਗਾਮ
ਰਪਨ ਪਾਨ ਕੈ ॥ ਗਾਗਨਾ ਦਬਾ ਦਸਾ ਅੰਗੀਤ ਬੇ
ਦ ਪਾਠ ਬਹੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ ਕੋਟਿ ਜੋਗਾਧਿ

ਅਨਕੋ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੀ
 ਗਿਪਾਰਿਵਾਰਿਗੁਰਿਉਨਿਗਹਠਜਤਨਕੋ
 ਟਾਨਿਕੋ ॥ ੨੫੫ ॥ ਅਧੁਰਬਚਨਸਮੁੰਰਿਨ
 ਪੁਜਸਿਮਧੁਕਰਕਸਬਦਸਰਿਬਿਖੁਨਾਬਿ
 ਖਮਹੈ ॥ ਅਧੁਰਬਚਨਸੀਤਲਤਾਮਿਸਟਾਨ
 ਪਾਨਕਰਕਸਬਦਸਤਪਤਕਟਕਮਹੈ ॥ ਅ
 ਧੁਰਬਚਨਕੋਰਿਪਤਿਅਭਿਸੰਤੋਖਸਾਂਤਿਕ
 ਰਕਸਬਦਅਸੀਤੋਖਦੋਖਸਮਹੈ ॥ ਅਧੁਰਬ

ਚਨਲਗਿਅਗਮਸੁਗਮਹੋਇਕਰਕਸਬ
ਦਲਗਿਸੁਗਮਅਗਮਹੈ॥੨੫॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਸੁਗਤਿਸਾਧਸੰਗਮਿਲਿਭੁਨਗਿਅ
ਨਜੋਤਿਕੋਊਦੋਤਪ੍ਰਗਟਾਇਓਹੈ॥ਨਾਭਸ
ਰਵਗਬਿਖੇਬ੍ਰਹਮਕਮਲਦਲਹੋਇਪ੍ਰਫੁ
ਲਿਤਬਿਮਲਜਲਫੁਾਇਓਹੈ॥ਅਧੁਮਕਰੰ
ਦਰਸਪੇਅਪਰਪੁਰਨਕੈਮਨੁਮਧੁਕਰੁਸੁਖਸੰ
ਪਟਸਮਾਇਓਹੈ॥ਅਕਬਕਬਾਬਿਨੋਦਮੇਦ

ਅਮੋਦਲਿਵਉਨਮਨਹੁਇਮਨੋਦਅਨਤਨਧਾਇ
ਓਓ॥੨੫॥ ਜੈਸੇਕਾਚੋਪਾਰੋਮਹਾਬਿਖਮਖਾਇ
ਓਨਜਾਇਮਾਰੇਨਿਹਕਲੰਕਹੁਇਕਲੰਕਨਮਿਟਾਵੁ
ਈ॥ ਤੈਸੇਮਨਸਬਦਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿਹਉਮੈਮੈ
ਇਪਰਉਪਕਾਰੀਹੁਇਬਿਕਾਰਨਘਟਾਵਣੀ॥ਸ
ਧਸੀਗਿਅਧਮੁਅਸਾਧੁਹੁਇਮਿਲਤਚੂਨਾਜਿਉ
ਤੰਬੋਲਰਸਰੰਗੁਪਗਟਾਵਣੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਚੰਚਲ
ਚਿਤੁਕ੍ਰਮਤਚਤੁਰਕੁੰਟਚਰਨਕ੍ਰਮਲਸੁਖਸੀਪਟ

੫੨੮

ਸਮਾਵਣੀ ॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰਗ ਹੁਇ ਧਾਵੁ
ਤਬ ਰਜਿ ਰਾਖੇ ਸਹਜ ਬਿਸਾਮ ਧਾਮ ਨਿਹ ਚਲੁ
ਬਾਸੁ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਰਜ ਰੂਪ ਕੈ ਅਨੂਪ ਉਪ
ਦਰਸਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਰ ਸਿਖ ਗਾਸੁ ਹੈ ॥ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਅਨਹਦ ਨਦ
ਬਿਸਾਮਾਵਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਅਲੇਖ ਲੇਖ ਕੇ ਅ
ਲੇਖ ਕੁਏ ਪਰਦ ਛਨਾ ਕੈ ਸੁਖ ਦਾਸ ਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈ
॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛ

ਬਿਦੇਹ ਕੋ ਬਿਦੇਹ ਅਉ ਸੀ ਸਾਗੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋ

੫੨੯

ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਾਮ ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨ ਸ

ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੋ ਗੁਰਉ

ਪਦੇ ਸਪਰਦੇ ਸਲੇਖ ਕੋ ਅਲੇਖ ਚਰਨ ਸਰ

ਨਿਕੋ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਪਰਦ ਛਨ ਕੋ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਦਿ ਕਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਮਾਦਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗ੍ਰਭ

ਗਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰੀ ਹੋ ॥ ੨੬੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾ

ਰਗਾਹੁ ਏਕੁ ਮਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇ ਚਰਨ ਸਹਨਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰਨਬਹਮਗੁਰਪੁਰਨਸਰਬਮਈਨਿਦਾਕਰੀ ੫੩੦
ਮੇਸੁਕਾਕੀਨਸੇਨਸੇਰੇਤਰੇ ਤਾਹੀਤੇਬਿਦੁ
ਰਤਅਸੁਤਾਤਿਨਿਦਾਦੇਉਅਕਬਕਾਬਾਬੀਚਾ
ਹਿਮੇਨਿਬਤਲੇਤਰੇ ਬਾਲਬਾਧਿਸੁਧਿਕਾਰਿ
ਦੇਹਕੇਬਿਦੇਹਭਟੇਜੀਵਨਮੁਕਾਤਿਗਾਤਿਬਿ
ਸਮਸੁਚੇਤਰੇ ॥੨੬੩॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਾਤਿਮਿ
ਲਾਪਕੇਪ੍ਰਤਾਪੁਅਤਿਪੇਮਕੇਪਰਮਪਰਬਿਸਮ
ਸਥਾਨਹੇ ਗ੍ਰਿਸਾਟਿਦਰਸਕੇਦਰਸਕੇਗ੍ਰਿਸਟਿ

ੴ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਬਦ ਕੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਕੈ ਸਬਦ ਹਰੇ ਕੁ
ਤਸੁ ਨ ਤਗਤਿ ਰਹਤ ਨ ਗਿਆਨ ਹੋ ਅਸਨ
ਬਸਨ ਤਨ ਮਨ ਬਿਸਮ ਰਨ ਗੁਇ ਦੇ ਹਰੇ ਕੈ ਬਿ
ਦੇ ਹਉਨ ਮਤ ਮਧੁ ਪਾਨ ਹੋ ॥ ੨੬੩ ॥ ਜੈ ਸੇਲਗ
ਮਾੜ ਹੀਨ ਪੜਤ ਅਉਰ ਕਉ ਅਉਰ ਪਿਤਾ ਪੁ
ਤ ਪੁਤਾ ਪਿਤਾ ਸਮ ਸਾਰਿ ਜਾਨੀਐ ਸੁਰਤਿ ਬਿ
ਹੂਨ ਜੈ ਸੇ ਬਾਵਰੇ ਬਖਾਨੀ ਅਤ ਅਉਰ ਕਹੇ

ਅਉਰਕਛੁਹਿਰਦੇਮੇਆਨੀਐ ਜੈਸੇਰੰਗਸਭ
ਮਧਿਕਹਿਨਸਕਤਬਾਤਬੋਲਤਹਸਾਇਹੋਇਬ
ਚਨਬਿਧਾਨੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਮੇਮਨਮੁਖ
ਬਕਤਹੁਇਲਗਨਸਗਨਮਾਨੇਕੈਸੇਮਨਮਾਨੀਐ
॥੨੬੪॥ ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਛਾਬਿਰੂਪਰੰਗਸੋਭਾ
ਨਿਧਿਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਜਗਮਗਜੋਤਿਕੈ॥
ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਾਜਭਾਗਪਭਤਾਪੁਤਾਪੁਕੋਟ
ਨਕੋਟਾਨਿਸੁਖਅਨੰਦਉਦੇਤਕੈ॥ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ

੦੫੩੯

ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਗਿਆਨਗੁਨਕੋਟਨਕੋਟਾਨ
ਜੋਗਭੋਗਭੋਤਿਯੋਤਿਕੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਤਿਲ
ਮਹਿਮਾਮਗਾਧਿਬੋਧਿਨਮੋਨਮੋਵਿਸਟਿਦਰ
ਸਸਬਦਸੋਤਕੋ॥੨੬੫॥ਅਹਿਨਿਸਿਕੁਮਤ
ਕਮਲਕੁਮਦਨੀਕੋਸਸਿਮਿਲਿਬਿਛੁਰਤਸੋ
ਗਹਰਖਾਬਿਆਪਹੀਗਵਿਸਸਿਓਲੀਪਸ
ਹਨਿਸਤਿਗੁਰਗਾਹੀਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੀਪਰ
ਮਿਲਾਪਹੀਸਤਜਸਮਾਧਿਨਿਜਮਾਸਨਸੁ

ਬਾਸਨਕੇਮਧੁਮਕਰੰਦਰਸੁਲੁਭਿਤਮਜਾਪਹੀ ੫੩੨
ਸ਼ਿਰਗੁਨਅਤੀਤਹੁਇਬਿਸਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਉ
ਨਮਨਮਗਨਅਨਾਹਦਮਲਾਪਹੀ ੨੬੬। ਰ
ਵਿਸਾਸਿਦਰਸਕਮਲਕੁਮਦਨੀਹਿਤਕੁਮਤ
ਕੁਮਗਮਨਸੰਜੋਗੀਬਿਉਗੀਏਂ ਸ਼ਿਰਗੁਨਅਤੀ
ਤਗੁਰਚਰਨਕਮਲਰਸਮਧੁਮਕਰੰਦਰਗਾਰ
ਹਤਅਰੋਗੀਏਂ ਸ਼ਿਰਚਲਮਕਰੰਦਸੁਖਸੀਪਟ
ਸਹਜਧੁਨਿਸਬਦਅਨਾਹਦਕੈਲੋਗੀਮੇਅਲੋਗੀ

੨੬੫
ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿ ਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋ
ਧਿ ਜੋਗ ਬੋਗ ਅਲਖਾ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰ ਜੋਗੀ ਹੈ
੨੬੫ ਜੈ ਸੇਵਰ ਪਨਾ ਬਿਖੈ ਬਦਨੁ ਬਿਲੋਕੀ ਅ
ਤੈ ਮੇ ਸੇ ਸਰ ਗੁਨ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੈ
ਜੈ ਸੇ ਜੀਤ ਪਾਨਿ ਬਿਖੈ ਬਾਜਤ ਜੀਤੀ ਕੋ ਮਨੁ ਤੈ ਸੇ
ਪਟ ਪਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਨ ਬਚ
ਕਮ ਜਤ ਕਤ ਸੇ ਇਕ ਤਤੁ ਏ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪੇ
ਮਪਰ ਮਾਨਿ ਧਾਨ ਹੈ ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ

ਅਨਹਦਧੁਨਿਸਹਜਸਮਾਧਨਿਰਾਲਿਬਨਿਰ ੫੩੨
ਬਾਨਹੈ॥੨੬੯॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਧਿਆਨਾਨ੍ਹਿਸ
ਇਦਰਸਮਿਲਿਅਤਿਅਸਚਰਮੇਹੇਰਤਹਿਰ
ਏਹੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਿਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਮਿਲਿਮਹਿਮਾਮਹਾਤਮਨਅਲਖਣਖਾਏਹੈ
ਤਿਲਕੀਅਤੁਲਸੇਭਾਤੁਲਤਨਤੁਲਾਧਾਰ
ਪਾਰਕੋਅਪਾਰਨਅਨੰਤਅੰਤਪਾਏਹੈਕੋਟ
ਨਕੋਟਾਨਿਚੰਦ੍ਰਭਾਨਜੇਤਿਕੋਓਦਤੁਹੇਤਬਲਿ

ਬਾਲਿ ਹਾਰ ਬਰੀ ਬਾਰਨ ਅਪਾਏ ਹੈ ॥ ੨੬੬ ॥
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਰਜਾ ਕੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਅਗੁ ਭਾਗਿ
ਪੁਰਨ ਪਗਾਸੁ ਕਹਾਏ ਸਮਾਵਈ ਜਾ ਕੇ ਏ
ਕਾਤਿ ਲਕੋ ^{ਤਾਸ} ਮਹਾਂਤਮੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪੁਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਕੈ ਸੇਕਾਹਿ ਆਵਈ ਜਾ ਕੇ ਓਅੰ
ਕਾਰ ਕੇ ਬਿਬਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਗਾਤਿ ਸਬਦ ਬਿ
ਬੇਕ ਏਕ ਜੀਹ ਕੈ ਸੇਗਾਵਈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਗੁਰਮਾਹਿ ਮਾਅ ਕਾ ਬਕਾਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ

ਮੋਕੋਆਦਣੀ ॥੨੧੦॥ ਚਰਨਕਾਮਲਮਕਰੰਦਰ ੫੩੪
 ਸਲੁਭਿਤਹੁਇਮਨਮਸੁਕਰਸੁਖਸੰਪਟਸਮਾਨੇਹੈ
 ਪਰਮਸੁਰੀਧਾਮਤਿਕੋਮਲਸੀਤਲਤਕੋਬਿਸ
 ਮਸਬਲਨਿਹਚਲਨਰੂਲਾਨੇਹੈ ਸਹਜਸਮਾ
 ਧਿਅਤਿਅਗਮਅਗਾਧਿਲਿਵਅਨਹਦਰੁ
 ਨਤੁਨਸੁਨਿਉਰਗਾਨੇਹੈ ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪ
 ਰਮਨਿਧਾਨਦਾਨਅਨਰਿਗਅਨਧਿਅਨਸਿਮ
 ਰਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥੨੧੧॥ ਰਜਤਮਸਤਕਾਮ

੪੫੫
ਕੋਧਲੋਭਮੋਹਹੀਕਾਰਹਾਰਿਗੁਰਗਿਅਨਬਾਨ
ਕ੍ਰਾਂਤਿਨਿਹਕ੍ਰਾਂਤਿਹੈ। ਕਾਮਾਨਿਹਕਾਮਾਨਿਹਕਰ
ਮਕਰਮਗਾਤਿਅਸਾਕੋਨਿਰਾਸਭੁਏਕ੍ਰਾਂਤਿਨਿ
ਹਕ੍ਰਾਂਤਿਹੈ। ਸਦੁਨਿਹਸਦੁਅਰੁਬਾਦਨਿਹਬ
ਦਭੁਏਅਸਪੇਹਨਿਸਪੇਹਦੇਹਗੇਹਪਾਂਤਿਹੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਪੇਮਰਸਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਸਿਖਮਾਇ
ਆਮੇਉਦਾਸਬਾਸਏਕਾਕੀਇਕਾਂਤਿਹੈ॥੨੧੩॥
ਨਿਪੁਥਮਹੀਤਿਲਬੋਏਧੁਰਿਅਲਿਬੁਟੁਬਾਂਧੋਏ

ਕਸੇ ਅਨੇ ਕਹੋਤ ਪਗਟ ਸੀਸਾ ਹਮੇ ਕਉ ਟੋਲੋ ਚਬ ॥ ੫੩੫ ॥
ਇਕੋ ਉਖਾਲ ਕਾ ਦੇਰੇ ਵਰੀ ਕੋ ਕਉ ਕਾਰੋ ਤਿਲ ਵ
ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਬਾਰੀ ਮੇ ਕਉ ਉਖਲੀ ਭਾਰੀ ਕੁਟ
ਤਿਲ ਕਟ ਕਾਰੋ ਕਉ ਕੋਲੁ ਪੀਰਿ ਦੀਪਾ ਦਿਪਤਾ ਮੰ
ਧਾਰੀ ਮੇ ਜਾ ਕੇ ਟੋ ਕਉ ਕੋ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਕਹਤ ਆਵੇ
ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਕਤ ਆਵਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੨੧੩ ॥ ਚ
ਚਨਾ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ ਪਨਏ ਕਚੀ
ਟੀ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਕਹਤ ਨ ਆਵਹੀ ਪੁਬਮ ਪੀਚੀਟੀ

ਕੇਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਦੋਬੋਸਹਸਅਨੇਕਏਕ
ਬਿਲਮੇਸਮਾਦਹੀਅਗਭਾਗੀਪਾਛੈਏਕੋ
ਮਾਰਗਚਲਤਜਤਪਾਦਤਮਿਠਾਸਬਾਸੁਤਹੀ
ਮਿਲਿਧਾਦਹੀਕਿੰਗੀਮਿਲਿਤਾਤਕਾਲਕਿੰਗੀ
ਰੂਪਹੁਇਦਿਖਾਏਚੀਟੀਚੀਟੀਚਿਤ੍ਰਮਲਖ
ਚਿਤ੍ਰੇਕੋਕਤਪਾਦਹੀ॥੨੧॥ਚਚਨਾਚਰਿਤ੍ਰ
ਚਿਤ੍ਰਬਿਸਮਬਾਚਿਤ੍ਰਪਨਘਟਘਟਏਕਹੀ
ਅਨੇਕਹੁਇਦਿਖਾਏਚੀਉਤਤੇਲਿਖਤਾਇਤਪਦ

ਤਮੰਤਰਗਾਤਿ ਇਤਹੁਤੇ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰਪਠਾ ॥ ੫੩੬ ॥
ਏਹੈ ਉਤਤੇ ਸਬਦ ਗਾਨਾ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਕਰਿ ਇਤ
ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ ਕੇ ਉਤਸਮ ਝਾਏਹੈ ॥ ਰਤਨ ਪਰੀਖਿ ॥
ਪੇਖਿ ਪਰਮਿਤਿ ਕੇ ਸੁਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ
ਅਲਖ ਲਖਾਏਹੈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਪੁ
ਰਨਾਖਿ ਪਾਕੇ ਦੀਨੋ ਸਾਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਰਿਵੈ ਨਿਰਚਲ
ਮਤਿਹੈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਭ
ਏ ਪੂਰਨ ਸਰਬਮਣੀ ਪੇਖਿ ਤਨੁ ਗਾਤਿਹੈ ॥ ਸਾਚੁ ਰਿਵੈ

ਸਾਚੁ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਗੀਧਰ ਸਪੁਰਨ ਪਰਸਪਰ
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹ੍ਰਿਮੁ ਸਾਖਾ ਪ
੨੬ ਛੁਲ ਛਲ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਾਤਿ ਹੈ
੨੭੬ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਭ
ਤਿਧੋਤਿ ਸੁਰਗਾਤਿ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ਲੋਚਨ ਸ
ਵਨ ਸੇਤ ਏਕਹੀ ਦਰਸ ਸਬਦ ਵਾਹ ਪਾਰ ਕੁਲਗ
ਤਿਸਰਿ ਤਾਬਿ ਬੇਕ ਹੈ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਕਨੀ
ਕਾਮਨਿ ਕਧਾਤੁ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜਾਨੀ ਅਤਜਾਵ ਦੇਕ ਹੈ

ਗਿਆਨਗੁਰਮੰਜਨਨਿਰੰਜਨਮੰਜਨਬਿਖੇਦੁ ੫੩੧
ਬਿਧਾਨਿਦਾਰਿਗੁਰਮਤਿਏਕਟੇਕਹੈ ॥੨१॥੧॥
ਦਰਸਾਧਿਆਨਾਏਵਾਹਿਸਟਿਅਚਲਭੁਈਸਬ
ਦਾਬਿਬੇਕਸੁਤਿਸੁਦਨਾਮਚਲਹੈ ॥ਸਿਮਰਨਮਧੁ
ਸੁਧਾਜਿਹਬਾਅਚਲਭੁਈਗੁਰਮਤਿਅਚਲ
ਉਨਮਨਾਮਸਥਲਹੈ ॥ਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਕਰਕੇਮ
ਲਸੀਤਲਤਾਕੇਪੁਜਾਪਰਨਾਮਪਾਸਚਰਨਕਾਮ
ਲਹੈ ॥ਗੁਰਮੁਖਪੀਥਚਰਾਮਚਰਹੁਇਅੰਗਾਮੰ

ਗਾਧੀਗਾਜਰਬੀਗਾਬੂਦਸਾਗਾਰਜਲਲਹੈ॥੨
੧੮॥ ਦਰਜਨਜੇਕੁ॥ ਦੁਗਾਦੁਜਟਿਗਿਅ
ਨਕੀਮਿਦੁਜਟਿਧਿਆਨਪਕੁਗਜਜਅਤੁ
ਤਹੈ॥ ਜਬਦਸੁਰਤਿਪਰੈਸੁਰਤਿਜਬਦਪਰੈ
ਜਾਸਬਾਜੁਅਲਖਸੁਬਾਜੁਨਾਸਰੀਤਹੈ॥੨
ਜਰਜਨਾਰਹਿਤੁਰਜਨਾਰਹਿਤਰਜਕਾਰਅਸ
ਪਰਜਪਰਜਨਕਾਰਜੀਤਹੈ॥ ਚਰਨਗਵਨਗ
ਮਿਗਵਨਚਰਨਗੀਮਾਸਪਿਆਸਬਿਜ

ਮਥਿਸਾਸਪਿਅਮਪੀਕਿਰੇ॥੨੭੬॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹਉਮੇਮਾਹਿਮਰੇਜੀਵਨਮੁਕ
 ਤਿਜਗਜੀਵਨਕੇਜਾਨੀਐ॥ ਅੰਤਰਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਅੰਤਰਪਟਘਟਿਗਏਅੰਤਰਜਾਮੀਅੰਤਰਿਗਤਿ
 ਓਨਮਾਨੀਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਈਰੈਮਾਇਆਮਾਇਆਮ
 ਈਰੈਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੈਪਹਿਚਾਨੀਐ॥
 ਅੰਤਰਬ੍ਰਹਮੰਤਰਬ੍ਰਹਮੰਤਰਪੰਡਿਤਓਤਿਯੋਤਿਜੋਤੀਮਿਲਿ
 ਜੋਤਿਗੋਤੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਐ॥੨੭੭॥ ਚਰਨਸਰ

ਨਿਗੁਰਧਾਵਤਬਰਜਿਰਾਖੇਨਿਹਚਲਾਚਿਤਸੁ
ਖਸਹਜਨਿਵਾਸਹੈ ਜੀਵਨਕੀਆਸਾਮਰੁ
ਮਰਨਕੀਚਿਤਾਮਿਟੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ਆਪਾਖੋਇਹੋਨਹਾਰੁਹੋਇ
ਸੋਈਭਲੇਮਨੋਸੇਵਾਸਰਬਾਤਮਕੇਦਾਸਨਕੇ
ਦਾਸਹੈ ਸੀਗੁਰਦਰਸਸਬਦਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆ
ਨਧਿਆਨਪੁਰਨਸਰਬਾਮਈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਹੈ
॥੨੯੯॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀ

ਨੇਗੁਰਮੁਖਿਉਦਮਾਨਿਰੁਦਮਉਕਤਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੫੩੯ ॥
ਖਿਮਾਰਗੁਹੁਇਦੁਬਿਧਾਕੁਰਮਖੋਏਚਰਨਸਰ
ਨਿਗਹੇਨਿਹਚਲਮਤਿਹੈ ॥ ੫੪੦ ॥ ਦਰਸਨਦਰਸਤਮ
ਸਾਮਨਸਾਬਕਤਸਬਦਸੁਗਤਿਗਿਆਨਪਾਨਪ
ਨਪਤਿਹੈ ॥ ੫੪੧ ॥ ਰਚਨਾਚਰਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਾਬਿਸਮਬਚਿ
ਤਪਨਚਿਤ੍ਰਮੋਚਿਤ੍ਰੇਕਾਕੋਬਸੇਰਾਸਤਿਸਤਿਹੈ ॥ ੫੪੨ ॥
੫੪੩ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਸੁਨਿਸਦਨਕਪਾਟਖੁਲੇ
ਨਾਵੈ ॥ ਲਿਨਾਦਅਨਹਦਲਿਵਲਾਈਹੈ ॥ ੫੪੪ ॥

੫੬੫
ਵਤਸਬਦਰਸੁਰਸਨਾਰਸਾਇਨਕੋਨਿਝਰ
ਅਪਾਰਬਾਸੁਤਾਰੀਕੋਚੁਆਈਹੈ ॥ ਹਿਰਦੈਨਿ
ਵਾਸਗੁਰਸਬਦਨਿਧਾਨਗਿਆਨਧਾਵਤਬਰ
ਜਿਉਨਮਨਿਸੁਧਿਪਾਈਹੈ ॥ ਸਬਦਅਵੇਸਪ
ਰਮਾਰਥਪਵੇਸਧਾਰਿਦਿਬਿਦੇਹਾਦਿਬਿਜੋਤਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਈਹੈ ॥ ੨੮੩ ॥ ਗੁਗਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਅਤਿਪ੍ਰੇਮਕੋਪਰਸਪਰਪੁਰਨ
ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ॥ ਦਰਸਅਨੁਪਰੂਪਰੰਗਅੰਗਅੰਗ

ਛਾਬਿਹੇਰਤਹਿਰਾਨੇਦ੍ਰਿਗਾਬਿਸਮਾਬਿਸਦੁਸਹੈ॥ਸ ੫੪੦

ਬਦਨਿਧਾਨਅਨਹਦਰੁਨਤੁਨਧੁਨਿਸੁਨਤਸੁਰ

ਤਿਮਤਿਹਰਨਅਭਿਅਸਹੈ॥ਦ੍ਰਿਸਾਦਿਦਰਸ

ਅਰੁਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿ

ਪੁਰਨਬਿਲਾਸਹੈ॥੨੮੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿ

ਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਅਤਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰੇਮਨੇ

ਮਕੋਪਰਸਪਰਹੈ॥ਚਰਨਕਾਮਲਰਜਬਾਸਨ

ਸੁਬਾਸਰਾਸਿਸੀਤਲਤਾਕੋਮਲਪੁਜਾਕੋਟਾਨਿਸ

ਮਸਰਿਹੈ ਰੂਪਕੈ ਅਨੁਪਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ
ਮੇਨਾਨਾ ਬਿਸਮਾਦਰਾਗਾਗਨੀਨ ਪਟਤਰਹੈ
ਨਿਝਰਾ ਅਪਾਰਧਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪਰ
ਮਦਭੁਤ ਗਾਤਿ ਅਨਨਯੀਸ ਮਸਰਿਹੈ ॥੨੮॥
ਵਨਗਵਨ ਜਲਸੀਤਲਾ ਅਮਲਜੈਸੇ ਅਗਨਿ
ਉਰਧਾ ਮੁਖਤੁਪਤ ਮਲੀਨਹੈ ਬਰਨ ਬਰਨਿ
ਲਿਸਾਲਿ ਬਰਨ ਸੋਈ ਸਿਆਮਾ ਅਗਨਿਸ੍ਰ
ਬਰਨਛਾ ਬਿਛੀਨਹੈ ਜਲ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬ ਪਾਲਕ

ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਅਗਨਿ ਪਦ ਗਧਕ ੫੪੧
ਰਤ ਸੁਖ ਹੀ ਨਹੈ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਮ
ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਗੁਰਮ ਤਿ ਦੁਰਮ ਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੀ
ਨਹੈ ॥ ੨੮੬ ॥ ਕਾਮ ਰੋਧ ਲੋਕੁ ਮੋਹ ਅਹੰ ਮੈ ਕੋ ਅ
ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਤੁ ਪਰਮ ਦਇਆ ਰਥ ਸੀਤੋ ਖਰੋ ॥
ਗੁਰਮ ਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕੁਾਵ ਨੀਭ ਗਤਿ ਕੁਾਇ ਦੁਰ
ਮ ਤਿ ਕੋ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਦੁਖ ਦੋਖ ਕੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਪਦ ਚਰਨ ਕਮ

ਲਾਇਤ ਚੋਖ ਕੋ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਸ ਚਿਤ ਹੀ ਸਗ
ਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੀਸਾ ਬਿਖੇ ਦੁਖਿਤ ਸੁਖਿਤ ਖੀਰਨ
॥ ਸੋਖ ਪੋਖ ਕੋ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਗਿਆਨੀ ਝਗਰੇ ਮਿਟਤ
ਰੋਸ ਮਾਰੇ ਸੋਗ ਸਾਇਨ ਹੁਇ ਪੋਟ ਰੂਪੇ ਲਾਗਤਨ
ਕੰਤੁ ਜਗ ਜਾਨੀਐ ॥ ਹਉਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਅਸਥ
ਨ ਉਚੇ ਨਾਹਿ ਜਲੁ ਨਿਮਤ ਨਦ ਨ ਥਲ ਜਲੁ
ਪਾਹਿ ਚਾਨੀਐ ॥ ਅੰਗ ਸਰਬ ਗਤ ਹਰ ਹਰ ਤੇ
ਚਰਨ ਤਾਤੇ ਚਰਨ ਅਤ ਚਰਨ ਰੇਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ਤੈ

ਸੇਹਰਿਤਗਤਜਗਤਮੇਨਿ ਮਰੀਭੂਤਜਗਪਗ ੫੪੨
ਲਗਿਮਸਤਕਿਪਰਵਾਨੀਐ ॥੨੯॥ ਪੁਜੀਐਨ
ਸੀਸੁਈਸੁਭੁਚੋਦੇਹੀਮੇਕਹਾਏਪੁਜੀਐਨਲੋਚਨ
ਵਿਸਾਟਿਵਿਸਟਾਂਤਕੇ ਪੁਜੀਐਨਸਦਨਸਦਨਸੁਰ
ਤਿਸਨਬੰਧਕਾਰਿਪੁਜੀਐਨਨਾਸਕਸੁਬਾਸਸ੍ਵਾਸ੍ਵ
ਤਕੇ ਪੁਜੀਐਨਮੁਖਸੁਦਾਸਬਦਸੰਜੁਗਾਤਿਕੇ
ਪੁਜੀਐਨਹਸਤਸਕਲਅੰਗਪਾਂਤਕੇ ਵਿਸਾਟਿ
ਸਬਦਸੁਤਿਗੰਧਰਸਰਹਿਤਹੁਇਪੁਜੀਐਪਦਾਰ

ਬਿੰਦਨਵਨਮਹਾਂਤਕੋ॥੨੯॥ ਨਵਨਗਵਨਜ
ਲਾਨਿਰਮਲਸੀਤਲਹੋਨਵਨਬਸੁੰਧਰਾਸਰਬ
ਰਸਰਾਸਿਹੋ॥ ਭੁੰਰਧਤਪਾਸਿਅਕੋਸੀਖੰਡਬਾਸੁ
ਬੋਹੋਬਨਨਵਨਸਮੁੰਦ੍ਰਹੋਤਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਹੋ॥ ਨ
ਵਨਗਵਨਪ੍ਰਗਪੁਜੀਅਤਜਗਤਮੇਚਾਹੋਚ
ਰਨਾਮ੍ਰਤਚਰਨਰਜਤਾਸਹੋ॥ ਤੇਸੇਹਰਿਭਗਤ
ਜਗਤਮੇਨਿਮਰੀਭੂਤਕਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਬਿ
ਸਮਾਬਿਸ੍ਵਾਸਹੋ॥੨੯॥ ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵ

ਲੀਨਜਲਮੀਨਗਤਸੁਖਮਨਾਸੰਗਮਹੁਇਉ ੫੪੩
ਲਾਟਿਪਵਨਕੋ ॥ ਬਿਸਮਾਬਿਸੁਸਾਬਿਖੇਅਨਕੋ
ਅਭਿਮਾਸਰਸਪੇਅਮਧੁਅਪੀਉਪੀਐਗੁਹਜੁ
ਗਵਨਕੋ ॥ ਸਬਦਕੋਅਨਹਦਸੁਰਤਿਕੋਉਨਮਨੀ
ਪੇਅਕੋਨਿਝਰਧਾਰਸਹਜਰਵਨਕੋ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਉ
ਲੀਪਿਸੁਖਮਾਗਰਸੰਜੋਗਕੋਗਦਸਮਸਬਲਨੀ
ਹਕੇਵਲਕੁਵਨਕੋ ॥ ੨੬੯ ॥ ਜੋਸੇਜਲਜਲਜ
ਅਉਜਲਦੁਪਸੀਲਮੀਨਚਕਣੀਕਮਲਦਿਨ

ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ॥ ਵੀਪਕ ਪਤੰਗ ਅਲਿ
ਕ ਮਲ ਚਕੋਰ ਸਾਸਿ ਮਿਗਨਾ ਵਬਾ ਵਘਨ ਚ
ਤ੍ਰਿਕ ਸੁਚੀਤ ਹੈ ॥ ਨਾਰਿ ਅਉਰੁ ਰਸੁ ਤਮਾਤੁ ਜ
ਲ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਖੁਧਿ ਮਾਰ ਬੀਭੋ ਜਨ ਦਾਰਿ ਦੁ
ਧਨ ਮੀਤ ਹੈ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹ ਵੇਹੁ ਖਦਾਈ ਨ
ਸਹਾਈ ॥ ਤਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਧਿ ਮਿਲੇ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅ
ਤੀਤ ਹੈ ॥ ੨੯੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ
ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸੁਬੰਗ ਮੇਸਮ

ਨੇਹੋ॥ ਨਿਸਾਨਿ ਦਰਸਾਇ ਦਵੀਪ ਕਪਤੰਗ ਸਿੰਗਸ ॥ ੪੪੪

ਬਦਸੁਰਾਤਿ ਮਿਚਾਨਾ ਦਹਾਇ ਹਿਰਾਨੇਹੋ॥ ਕਾਮਨਿ ਹ

ਕਾਮ ਕੋਧਾ ਕੋਧਾ ਨਿਰਲੋਕੁ ਲੋਕੁ ਮੋਹਾ ਨਿਰਮੋਹ ਅਹਿ

ਮੇਵਹੁ ਲਜਾਨੇਹੋ॥ ਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰ

ਜੈ ਅਸਚਰ ਜਮੇ ਅਨਭੁਤ ਪਰਮਾਦਭੁਤ ਅਸਥਾ

ਨੇਹੋ॥ ੨੬੩॥ ਦਰਸਨ ਜੇ ਤਿਕੇਉ ਦੋਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇ

ਕੋਟਿ ਕਉ ਸਤਤ ਛਬਤਿ ਲੋਕ ਪਗਾਸਹੋ॥ ਕਿੰਚਤ

ਰਿਪਾ ਕੋਟਿ ਕਾਮਲਾ ਕਲਪਤੰਗ ਮਧੁਰ ਬਚਨ

ਮਧੁਕੋਟਿਕਾ ਬਿਲਾਸੁ ਹੈ ਅੰਦਮੁ ਸਕਾਨ ਬਾਨੰ
ਖਾਨੰ ਹੈ ਕੋਟਾਨਿ ਸਾਸਿ ਸੋਭਾ ਕੋਟਿ ਲੋਟ ਪੋਟ ਕੁਮ
ਦਨੀਤਾਸੁ ਹੈ ਅਨਮਧੁਕਰਮ ਕਰੰਦਰਸ ਲੁਭੰ
ਤੁਹਾਇ ਸਹਜਸਾਮਾਧਿ ਲਿਦਾ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮ
ਹੈ ॥੨੬॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਰਜ ਮੰਜਨ ਮਣੀ
ਨਮਨ ਦਰਪਨ ਗਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਿਹਚਲ ਹੈ
ਸਰਿ ਅਨਗੁਰਮ ਮੰਜਨ ਦੇਂਦ ਚਪਲ ਖੰਜਨ ਦ੍ਰਿਗਮ
ਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਨ ਲਥਲ ਹੈ ਭੰਜ ਭੰਭ

ਮਾਅਰਿਰੀਜਨਕਰਮਕਾਲਪਾਂਚਪਰਪੰਚਬਲ ੫੪੫

ਬੰਚਨਿਰਦਲਹੈ ਸੇਵਾਕਰੀਜਨਸਰਬਾਤਮਨਿਰ

ਜਨਕੁਟੇਮਾਇਆਮੇਦਾਸਕਾਲਿਮਲਨਿਰਮਲ

ਹੈ ॥ ੨੬੫ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾਅਛਤਗਵਿਗਾਹਨਸਕਤ

ਗਾਸਿਵਿਸਾਟਿਅਗੋਚਰਹੁਇਸੁਰਜਰਾਹਨਹੈ ॥

ਪਛਮਉਦੈਤਹੈਤਚੰਦ੍ਰਮੇਨਮਸਕਾਰਪੁਰਬਸੰਜੋ

ਗਸਸਿਕੇਤਖੇਤਹਨਿਹੈ ਕਾਸਟਮੇਅਗਾਨਿਮਗ

ਨਾਚਰੀਕਾਲਹੈਅਗੰਮੇਕਾਸਟਪਰਤਹੀਦਹਨ ॥

ਨੂੰ

ਤੈਸੇਜਿਵ ਸਕਤ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੀਗਮ ਕੇਦੁ
ਰਮਾਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਸਹਸਹਨਹੈ॥੨੬॥ਸਾ
ਧਕੀਸੁਜਨਤਾਈਪਾਹਨਕੀਰੇਖਪੀਤਬੇਰ
ਜਲਰੇਖਹੁਇਬਿਸੇਖਸਾਧਸੀਗਮੇ॥ਦੁਰਜ
ਨਤਾਅਸਾਧਪੀਤਿਜੰਰੇਖਅਰੁਬੈਰੁਤਉਪਾਖਲ
ਰੇਖਸੇਖਅੰਗਅੰਗਮੇ॥ਕਾਸਟਿਅਗਨਿਗ
ਤਿਪੀਤਿਬਿਪਗੀਤਿਸੁਰਸਰੀਜਲਬਾਰੁਨੀ
ਸਰੂਪਗੀਗਮੇ॥ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਅਜਯਾ

ਸਰਪਗਾਤਿਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀਢੰਗਹੀ
ਕੁਢੰਗਮੇ॥੨੯॥੧॥ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੰਗਤਿ
ਅਸਾਧਸਾਧਕਾਸਾਟਿਅਗਨਿਗਾਤਿਟੇਵਨਟ
ਰਤਹੈ॥ਅਜਯਾਸਰਪਜਲਗੀਗਾਬਾਰੁਨੀ
ਬਿਧਾਨਸਨਅਉਮਜੀਠਖਲਪੀਤਿਤਲਰਤਹੈ
ਕੰਟਕਪੁਰਪਸੈਲਪਟਿਕਾਸਨਾਹਸਸੜਹੈਸਕ
ਗਬਗਾਬਿਅਾਧਮ੍ਰਿਗਹੈਇਨਿਬਰਤਹੈਲੋਸ
ਟਕਨਿਕਸੀਪਸੀਖਮਧਕਾਲਕੂਟਸੁਖਦੁਖ

੫੪੬

ਦਾਇਕਸੀਸਾਰਬਿਚਰਤਹੈ॥੨੯੯॥ ਦਾਦਰਸ
ਰੋਜਬਾਸਬਾਦਨਮਰਾਲਬਗਪਾਰਸਪਾਖਨ
ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਗਸ੍ਰਿਗਮਦਮਹਿ
ਮਨਿਮਧੁਮਾਖੀਸਾਖੀਬਾਝਬਧੁਨਾਹਨੇਹਨਿਹਫ
ਲਕੋਗਹੈ॥ ਦਿਨਕਰਜੋਤਿਉਲੁਬਰਖਾਸਮੇਜ
ਵਾਸੇਅਸਨਬਸਨਜੇਸੇਬਿਥਾਵੰਤਰੋਗਹੈ॥ ਤੇ
ਸੇਗੁਗਮਤਿਬੀਜਮਮਤਨਕਾਲਗਮੇਅੰਕੁਰਉ
ਵੰਤਹੈਤਨਾਹਿਨਾਬਿਓਗਹੈ॥੩੦੦॥ ਸ੍ਰਿਗਮਸੰਜੋਗ

ਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕਉਪਤੰਗੁਜਾਨੈ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਸੋਗ ਮੀ ੫੪੧
ਨਕੁਲ ਜਾਨਈ ਗਇਕਟਕ ਵੀਪਕਾਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਰਹਰੈ ਸਾਲਿਲਾ ਬਿਓਗ ਮੀ ਨਜੀਵਨ ਨਮਾਨਈ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰੈ ਮਧੁ ਪ੍ਰਮਨੁ ਕਪ
ਟਸਨੇ ਗਧਿਗੁਜਨ ਮੁਅਗਿਅਮਾਨਈ ਗਨਿਹ
ਫਲ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਗੁਰਾ ਬਿਮੁਖ ਹੁਇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰੁ
ਬਿਰਹਨ ਦੇਉ ਉਰ ਮਾਨਈ ॥੩੦੦॥ ਗਵਿਸਟਿਦਰ
ਸਾਇਵ ਦੇਖੈ ਅਉਦਿਖਾਵੈ ਜੋਈ ਸਹਬਦਹ ਸ

ਏਕਦਰਸਕੇਜਾਨੀਐ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਕ
ਹਤਸੁਨਤਸੇਈਸਰਬਸਬਦਏਕਸਬਦਕੌਮ
ਨੀਐ॥ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਤਗਿਸਰਬਗਿਸੇ
ਈਕਰਮਕੁਤੁਤਿਕਰਤਾਰੁਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਧਿਆਨਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਬਹੁ
ਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੋਊਰਆਨੀਐ॥ ੩੦੧॥ ਕੀ
ਚਤਕਟਾਛਮਾਇਆਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਸਾਧਸੀ
ਗਰੀਗੀਐਬਿਮੋਹਿਤਮਗਨਹੇ॥ ਜਾਕੇਓਅੰਕ

ਰਕੇਅਕਾਰਹੈਨਾਨਾਪਕਾਰਕੀਰਤਨਸਮੇਸਾਧ

੫੪੮

ਸੰਗਸੋਲਗਾਨਹੈਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ

ਅਗਿਆਕਾਰੀਜਾਕੇਅਗਭੁਗਾਸਾਧਸੰਗਗੁ

ਨਨੁਅਗਾਨਹੈਅਗਮਾਅਪਾਰਸਾਧਮਹਿਮਾ

ਅਪਾਰਬਿਖੇਅਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲਮੀਨ

ਅਭੁਗਾਨਹੈ॥੨੦੩॥ਨਿਜਪਰਮੇਰੋਸਾਧਸੰ

ਗਤਿਨਾਰਦਮੁਨਿਦਰਸਨਸਾਧਸੰਗਮੇਰੋਨਿਜ

ਰੂਪਹੈਸਾਧਸੰਗਮੇਰੋਮਾਤਾਪਿਤਾਅਉਕੁਟੰਬੁ

ਸਖਾਸਾਧਸੀਗੁਮੇਰੋਸੁਤੁਸੇਸਵਅਨੁਪੁਰੈਸਾ
ਧਸੀਗੁਸਰਬਾਨਿਧਾਨੁਪਾਨਜੀਵਨਮੇਸਾਧਸੀ
ਗਨਿਜਪਦਸੇਵਾਦੀਪਥੁਪਰੈਸਾਧਸੀਗ
ਰੀਗਰਸਕੋਗਸੁਖਸਹਜਮੇਸਾਧਸੀਗਸੋਭਾ
ਅਤਿਉਪਮਾਅਉਊਪਰੈ॥੨੦੩॥ਅਗਮਾਮ
ਪਾਰਦੇਵਅਲਖਅਭੇਦਅਤਿਅਨਿਕਜਤ
ਨਕਾਰਿਨਿਗੁਨਪਾਣੀਐਪਾਣੀਐਨਜਗਭੋ
ਗਪਾਣੀਐਨਗਜਜੋਗਨਾਦਬਾਦਬੇਦਕੋਅ

ਗੁਨਾਗਾਈਐ ਤੀਰਥਪੁਰਬਦੇਵਦੇਵਸੇ
 ਵਕੈਨਪਾਈਐ ਕਰਮਧਰਮਬਤਨੇਮਲਿਵਲ
 ਈਐ ਨਿਹਫਲਮਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੈਅਚਾਰਸ
 ਬੇਸਾਵਧਾਨਸਾਧਸੰਗਾਇਸਬਦੁਗਾਈਐ
 ॥੨੦੪॥ ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਜੇਈਦੇਖੈਸੋਈਜ
 ਨੇਦੂਸਰੋਨਦੇਖੈਪਾਵੈਕਹੈਕੈਸੇਜਾਨੀਐ ਨ
 ਲਾਬਿਖੈਬਾਤਕੀਏਚੁਨੀਅਤਕਾਨੁਦੀਏਬਕਤ
 ਅਉਸੋਤਾਬਿਨੁਕਾਪੇਉਨਮਾਨੀਐ ਪਪੁਲਾਕੇ

੫੪੨

ਮੂਲਾਬਿਖੇਜੈਸੇਜਲਪਾਨਕੀਜੈਲੀਜੀਅੰਜ
ਤਨਕਾਰਿਪੀਏਮਨੁਮਾਨੀਅੰਗੁਗਜਿਖਜੀਧ
ਮਿਲੇਗੁਹਜਕਥਾਬਿਨੋਦਕਥਾਨਧਿਆਨਪ੍ਰੇ
ਮਰਸਾਬਿਸਮਾਬਿਧਾਨੀਅੰਗੁ॥੩੦੫॥ਨਵਨਗ
ਵਨਜਲਸੀਤਲਾਅਮਲਜੈਸੇਅਗਨਿਉਰਧਮੁ
ਖਤਪਤਮਲੀਨਹੈਸਫਲਹੁਇਅੰਬਝੁਕੇ
ਹਰਤਹੈਚਰੰਕਾਲਾਨਿਵੇਨਅਰਭੁਤਾਤੇਆਹ
ਬਲਾਢੀਨਹੈਚੰਦਨਸੁਬਾਸਜੈਸੇਬਾਸੀਅੰ

ਬਨਾਸਪਤੀਬਾਂਸੁਤਉਬਡਾਈਬੁਡੁਓਸੰਗਾਇ ੫੫੦
ਵਲੀਨਹੈ। ਤੇਜੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਅਹੰਬੁਧੀਨਿ
ਮਿਤਾਕੇਸਨਅਉਮਜੀਠਗਾਤਿਪਾਪਪੁੰਨਕੀ
ਨਹੈ॥ ੩੦॥ ਸਕਲਬਨਾਸਪਤੀਬਿਖੇਦੁਮ
ਦੀਰਘਦੁਇਨਿਹਫਲਕੁਏਬੁਡੇਬਹੁਤੁਬਡਾ
ਈਕੈ। ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਾਕੈਸੇਬੁਲੁਸੁਬਾਸ
ਹੋਤਬਾਂਸੁਨਿਰਗੰਧਬਹੁਗਾਂਠਨੁਢਿਫਾਈਕੈ
ਸੇਬਲਕੇਫਲਤੂਲਖਗਮਿਗਢਾਇਆਤਾ

ਕੋਥਾਂ ਸਤ ਉਬਰਨ ਦੇ ਖੀਜਾ ਰਤ ਬੁਰਾਈ ਕੋ
ਤੋ ਜੋ ਹੀ ਅਜਾਧ ਜਾਧੋ ਰਸਾਧ ਜੰਗਤਿ
ਕੋ ਡੋ ਜਟਨ ਗੁਰਗੋਪਿ ਦੋਹ ਗੁਰ ਕਾਈ ਕੋ॥
੩੦੧॥ ਨਿਬਰਖ ਬਲੀ ਮਿਲਾਪ ਜਫਲ ਜ
ਪਨਛਾਇਆ ਬਾਂਸੁਤ ਉਬਰਨ ਦੇ ਖੀਮਿਲੇ
ਜ ਰੋਜਾ ਰਿਹੈ। ਜਫਲ ਹੁਇ ਤਰਹਰੁ ਕ
ਤਿਸ ਕਾਲਤਰ ਬਾਂਸੁਤ ਉਬਰਾਈ ਬੂਡਿਓ ਅ
ਪਾਨ ਸੀਮਾ ਰਿਹੈ। ਸਕਲ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਸੁਧਿ

ਰਿਦੈ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਹੀ ਤੋਗ ਠੀਲੋ ਬਾਜੇਧ
ਰਮਾਰਿਹੈ ਚੰਦਨ ਸਸੀਪਹੀ ਅਛਤਾ ਨਿਰਗੰਧ
ਰਹੇ ਗੁਰਸਿਖ ਦੇਖੀ ਬਜਪਾਨੀ ਨਉ ਧਾਰਹੈ ॥੩॥
੨॥ ਗੁਰਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅੰਸੋ
ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪਰਸਿਪਰ ਪਗਲ ਪਟਾਵਹੀ ॥ ਗਵਿਸਾਇ
ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਿਵਲਾਵਹੀ ਏਕ ਮਿਸਟ
ਨਪਾਨ ਲਾਵਤ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕ ਗੁਰਪੁਰ ਬਕੈ

੦੫੫੧

ਸਿਖਨੁ ਬੁਲਾਵਹੀ ॥ ਸਿਵਸਨ ਕਾ ਦਿਬਾਛੇ
ਤਿਨ ਕੇਉ ਚਿ ਸਟਕਉ ਸਾਧਨ ਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਕਵ
ਨ ਫਲ ਪਾਵਹੀ ॥ ੨੦੫ ॥ ਜੈਸੇ ਬੋਝ ਭਰੀ ਨਾਵ
ਆਂਗਰੀ ਦੁਇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਇ ਪਾਹ ਪਰੈ ਪੁਰਸ
ਕੁਸਲਾ ਬਿਹਾਤੈ ॥ ਜੈਸੇ ਏਕਾਹਰੀ ਏਕਾਪਰੀ
ਪਾਕਸਾਲਾ ਬੈਰਿ ਭੋਜਨ ਕੈ ਬਿਜਨਾ ਦਿਸਦ
ਕੈ ਅਪਾਤੈ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਤ
ਜੁਹਾਰਜਨ ਏਕਾਪਰੀ ਪਾਛੈ ਦੇਸ ਭੁਗਤਾ ਹੁਇ ਪਾ

ਤੁਹੈ ਅਮਾਟਹੀ ਪਹਰ ਸਾਹਿਘਰੀ ਜਉ ਏ ਕਘਹੀ ਸ ॥ ੫੫੨ ॥
ਧਸਮਾਗ ਮੁਕਰੈ ਨਿਜ ਪਰਜਾ ਤੁਹੈ ॥ ੩੧੦ ॥ ਕਾਰਤ
ਕਜੇ ਸੇਵੀ ਪਮਾਲ ਕਾਰਜ ਨੀ ਸਮੇਵੀ ਪਜੇ ਤਿਕੋ ਉ
ਤੁਹੈ ਤਹੀ ਬਿਲਾਤੁਹੈ ॥ ਬਰਖਾ ਸਮੇ ਜੇ ਸੇਤ ਉ ਬੁਦ
ਬੁਦ ਕੋ ਪਗਾਸਤਾ ਸਨਾਮ ਪਲਕ ਮੇਨ ਤਉ ਠਹਰ ॥
ਤੁਹੈ ਗੀਖ ਮਸਮੇ ਜੇ ਸੇਤ ਉ ਮਗਰਿ ਸਨਾ ਚਰਿ
ਕੁਝਾਣੀ ਸੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਉ ਪਜਿ ਸਮਾਤੁਹੈ ਭੈਸੇ
ਮੋਹਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ਬਿਰਖ ਚਪਲ ਛੁਲਛੁਲੇ

ਛੈਲਸੀਗੁਰਚਰਨਲਘਟਾਤਹੈ॥੩੧੧॥ਜੈਸੇਤਉ
ਬਸਨਅੰਗਸੀਗਾਮਿਲਿਹੁਇਮਿਲੀਨਸਲਿਲਸਾਬੁ
ਨਮਿਲਿਨਿਰਮਲਹੋਤਹੈ॥ਜੈਸੇਤਉਸਰੋਵਗਸਿਵਾ
ਲਕੋਅਛਾਦਿਓਜਲੁਝੇਲਿਪੀਏਨਿਰਮਲਦੇਖੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ॥ਜੈਸੇਨਿਸਾਅੰਧਕਾਰਤਰਕਾਰਚਮਤੁ
ਕਾਰਹੋਤਉਜੀਅਰੋਦਿਨਕਰਕੇਉਦੋਤਹੈ॥ਤੂੰਸੇ
ਮਾਇਆਮੋਹਕ੍ਰਮਹੋਤਹੈ॥ਮਲੀਨਮਾਤਿਜਾਤਿਗੁਰਗਿ
ਅਨਾਧੀਅਨਜਗਮਗਜੋਤਿਹੈ॥੩੧੨॥ਅੰਤਰਿ

ਅਛਿਤਹੀਦਿਸੀਤਰਿਗਵਨਕਰੋਪਾਛੇਪਰੋਹੁਚੈ ॥ ੫੫੩ ॥
ਨਪਾਇਕੁਜਓਧਾਵਹੀ ॥ ਪਹੁਚੈਨਰਥੁਪਹੁਚੈਨਗ
ਜਗਜੁਬਾਜੁਪਹੁਚੈਨਖਗਾਮਿਗਫਾਦਤਉਡਾਵਹੀ
ਪਹੁਚੈਨਪਵਨਗਵਨਤ੍ਰਿਭਵਨਪਤਿਅਰਧ
ਉਰਧਅੰਤਰੀਛਹੁਇਨਪਾਵਈ ॥ ਪੰਚਦੂਤਭੂਤ
ਲਾਰਿਅਧਮੁਅਸਾਧੁਮਨੁਗਹੇਰੁਗਰਿਅਨਸਾਧ
ਸਿਰਿਬਸਿਅਾਵਈ ॥ ੩੧੩ ॥ ਅੰਧਰੇਕਉਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਕਰਚਰਟੇਕਬਹਰੈਚਰਨਕਰਵਿਸਾਟਿਸ

ਬਾਦਹੈ ਗੰਗੂਗੇਟੇਕਚਰਕਰਗਵਿਸਾਟਿਸਬਦਸੁ
ਗਤਿਲਿਵਲੁਲੇਟੇਕਵਿਸਾਟਿਸਬਦਸੁਤਿਪਦਹੈ
ਪਾਗੁਰੇਕਉਟੇਕਾਵਿਸਾਟਿਸਬਦਸੁਤਿਕਰਟਕਏ
ਕਏਕਅੰਗਹੀਨਦੀਨਤਾਅਛਦਹੈ ਅੰਧਗੰਗ
ਸੁੰਨਪੰਗਲੁਜਦੁਖਪੁੰਜਮਮਅੰਤਰਕੇਅੰਤਰਜ
ਮੀਪਰਬੀਨਸਦਹੈ ॥੩੧੫॥ ਅੰਧਰੇਕਉਸਬਦੁ
ਸੁਹਾਵਿਕਰਚਰਟੇਕਅੰਧਗੰਗਸਬਦਸੁਹਾਤਿਕ
ਰਚਰਹੈ ਅੰਧਗੰਗਸੁੰਨਕਰਚਰਅਵਲੀਬਟੇਕ

ਅੰਧਰੰਗਾਸੁੰਨਪੰਗਟੇਕਏਕਕਰਹੈ ਅੰਧਰੰਗਾਸੁੰ ੫੫੪

ਨਪੰਗਲੁਜਦੁਖਪੁੰਜਮਮੰਬੰਗਹੀਨਦੀਨਦੁਖਤ

ਅਧਰਹੈ ਅੰਤਰਕੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨੈਅੰਤਰਗ

ਤਿਕੈਜੇਨਿਰਬਾਹੁਕਰੈਸਰੈਨਹਹਰਹੈ ੧੫ ਚਕਈ

ਚਕੋਗਮਿਗਮੀਨਕ੍ਰਿਗਮਉਪਤੰਗਪੀਤਿਇਕਾਮੰ

ਗੀਬਹੁਰੰਗੀਦੁਖਦਾਈਹੈ ਏਕਏਕਏਕਸੈਟਰਤ

ਨਸਬੈਅਾਦਿਅੰਤਕੀਚਾਲਚਲੀਆਈਹੈ ਗੁ

ਗਸਿਖੰਸੰਗਾਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਅੰਸੋਲੋਗਪਰ

ਲੋਗ ਸੁਖ ਦਾ ਇਕ ਸਹਾਈ ਹੋ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਨ ਮਿਟਤ ਜਾ ਕੀ ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਚੰਦ ਨ ਜਿਉ
ਬਿਖੁ ਨ ਮਿਟਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਮੀਨ ਕਉ ਨ ਸੁਗਤਿ ਜ
ਲ ਕਉ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਦੁ ਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨ ਸਕ
ਤ ਜਲੁ ਮੀਨ ਕੀ ॥ ਸਰਸ ਚਿਤਾ ਅਥਾਹ ਪ੍ਰਬਲ
ਪਦਾਹ ਬਸੇ ਗਸੇ ਲੋਹਰਾ ਖਿਨ ਸਕਤ ਮਤਿ ਹੀਨ
ਕੀ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਤਗ ਫਿਤ ਜਤ ਪ੍ਰਾਪਨ ਮੀਨ
ਜਾਨਤ ਨ ਪੀਰ ਨੀਰ ਦੀਨ ਤਾਈ ਦੀਨ ਕੀ ॥ ਦੁਖ

ਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮੀ ਨ ਕੁਲਾ ਵਿਕੁ ਗੁਰਸਿ ੫੫੫
ਖਬੀਸ ਧਿਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀ ਨ ਕੀ ॥੩੧॥ ਵੀਪ
ਕਪੇ ਆਵਤ ਪਤੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਲੁਗਿ ਵੀਪ ਕ
ਹਿ ਮਹਾ ਬਿਪਰੀਤਿ ਮਿਲੇ ਜਾਰਿ ਹੋ ॥ ਅਲਿ ਚਲਿ
ਆਵਤ ਕਮਲ ਪੇਸ਼ਨੇ ਹਕ ਰਿਕਮਲ ਸੀਪਟ ਬਾਂਧਿ
ਪ੍ਰਨ ਪਰਹਾਰਿ ਹੋ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਜਲ ਮੀ ਨ ਲਿਖ
ਲੀਨ ਗਾਤਿ ਬਿਛੁਰਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਕਤ ਗਾਹਿ ਭਾਇ ਹੋ
ਦੁਖ ਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕੋ ਮਰੇ ਨ ਟਰੇ ਗੁਰਸਿਖ

ਸੁਖਦਾਈਪੀਤਿਕਿਉਬਿਸਾਰਹੈ॥੩੧੯॥ਦੀਪ
ਕਪਤੰਗਾਦਿਬਿਦਿਸਾਟਿਦਰਸਹੀਨਸੀਗੁਰਦਰਸ
ਧਿਅਸਤਿਭਵਨਗੀਮਿਤਾ॥ਬਾਸਨਾਕਮਲਾਮ
ਲਿਭਮਤਨਗਾਪਿਸਕੇਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਅਨ
ਤਨਗੀਮਿਤਾ॥ਅੰਨਜਲਪੇਮਨੇਮਅੰਤਿਨਸਹਾਈ
ਹੋਤਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰਹੈ॥ਇਤਉਤਸੀਮਿਤਾ॥ਏਕ
ਏਕਟੇਕਸੈਟਰਤਨਮਰਤਸਬੈਸੀਗੁਰਸਬੰਗੀ
ਸੰਗੀਮਹਾਤਮਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥੩੨੦॥ਦੀਪਕਪਤੰਗ

ਮਿਲਿਜਰਤਨਰਾਖਿਸਕੇਜਰੇਮਰੇਅਗੇਨਪਰ ੫੫੬

ਅਪਦਪਾਏਹੈ ਅਧੁਪਕਮਲਮਿਲਿਕੁਮਤਨਰਾ

ਖਿਸਕੇਸੀਪਟੇਮੇਮੁਏਸੈਨਸਹਜਸਮਾਏਹੈ ਜਲ

ਮਿਲਿਮੀਨਕੀਨਦੁਬਿਧਾਮਿਟਾਇਸਕੀਬਿਛੁਰੇ

ਮਰਤਹਰਿਲੋਕਨਪਠਾਏਹੈ ਅਤਿਤਉਤਸੀਗਮਸ

ਹਾਈਦੁਖਦਾਈਗੁਹਗਿਆਨਧਿਆਨਪ੍ਰਮਰਸ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਏਹੈ ੨੨੦) ਵੀਪਕਪਤੰਗਮਲਿ

ਕਮਲਸਾਲਿਲਮੀਨਚਕਣੀਚਕੋਗਮਿਗਰਦਿਸ

ਸਿਨਾਵਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗੀ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਨਹੀ ਸੰ
ਗੀ ਕੋਊ ਸਬੈ ਦੁਖ ਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਅੰਤਿ ਮਾਵਿਹੈ
ਜੀਵ ਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਏ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਗਿਆ ।
ਨਾਧਿਆਨ ਪੇਮ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ ਅਨਸ
ਜਨ ਮੁਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਾਇਆ ਨਿਧਾਨ ਚਰਨ
ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਫਲਾ ਬਿਸਮਾਏਹੈ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪੰ
ਥ ਗੁਰਾਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੈ ਲਹੈ ਨਿਜੁ ਪਰਮ
ਰੁਸ ਹਜ ਨਿਵਾਸ ਜੀ ਸਬ ਦਾ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਟੇਕ

ਨਿਹਚਲਮਾਤਿਮਪੁਰਬਚਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪੁ ੫੫੧
ਗਾਸਜੀ ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਮੁਤਨਿਧਾਨਪਲ
ਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਭੁਏਬਿਸਮਬਿਸਮਸਜੀ ਨਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਨੇਮਪੁਰਨਪ੍ਰਤੀਤਿਚੀਤਿਬਨਗਿਹ
ਸਮਸਾਰਿਮਾਇਆਮੇਓਦਾਸਜੀ ॥੩੨੩॥ ਮਾਰਬੇ
ਕੋਰਾਸੁਦੇਖਿਚੋਰਨਤਜੁਚੋਗੀਬਟਵਾਰਾਬਟਵਾ
ਗੀਸਿੰਗਹੁਇਤੁਕਤਹੈ ॥ ਬੇਸੁਹਰਤੁਬਿਬਾਭੁਏਮਨ
ਮੇਨਸੀਕਾਮਾਨੇਜੁਆਗੀਨਸਰਬਸੁਹਰੇਸੇਬਕਤਹੈ ॥

ਅਮਲੀਨਾ ਅਮਲਤਜਤਾ ਜਿਉ ਧਿਕਾਰ ਕੀਏ
ਦੋਖ ਦੁਖ ਲੋਗ ਬੇਦ ਸੁਨਤ ਛਕਤ ਹੈ ਅਧਮ
ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਛਾਡਤ ਨ ਅੰਗੀ ਕਾਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸ
ਧ ਸੰਗ ਛਾਡਿ ਕਿਉ ਸਕਤ ਹੈ ॥੩੨੩॥ ਦਮਕ ਦੇ ਦੋਖ
ਦੁਖ ਅਪਜਸ ਲੇ ਅਸਾਧ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਮੁਖ ਸਿ
ਅਮਤਾਲ ਗਾਵਹੀ ਚੇਰ ਜਾਰ ਅਉਜੁ ਅਰਮ
ਦਪਾਨੀ ਦੁਖਿਤ ਸੇ ਕਲਹ ਕਲੇਸ ਕੁਸਦ ਬਿਧ
ਕਉਧਾਵਹੀ ਅਤਿ ਪਤਿ ਮਾਨਹਾ ਨਿਕਾਨਿ ਮੇਕੇ

ਡੀਸਭਾਨਾਕਕਾਨਖੰਡਡੰਡੋਤਨਲਜਾਵਹੀਸ ੫੫੮

ਰਬਾਨਿਧਨੁ^{ਦਾਨ}ਦਾਇਕਸੰਗਾਤਿਸਾਧਗੁਰਸਿਖਸਾਧੂ

ਜਨਕਿਉਨਚਲਿਆਵਹੀ ੨੨੪ ਜੈਸੇਤਉਮ

ਕਾਸਮਾਤਬਾਦਰਉਦੋਤੋਤਗਗਾਨਪਟਾਪਮੰ

ਰੁਕਰਤਾਬਿਥਾਰਜੀਗਤਾਹੀਤੇਸਬਦਧੁਨਿਪਨ

ਗਰਜਤਾਅਤਿਚੰਚਲਚਰਿਤ੍ਰਦਾਮਨੀਚਮਤ

ਕਾਰਜੀਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਮੁਕਤਾਕਪੂਰ

ਤਾਤੇਅਉਖਧੀਉਪਾਰਜਨਾਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਜੀਦਿ

ਬਿਦੇਹ ਸਾਧ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟ
ਤੁ ਕਰ ਬੇਕਉ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਜੀ ॥੩੨॥ ਸਫਲ
ਬਿਰਖ ਫਲ ਦੇਤਾ ਜਿਉ ਪਾਖਾਨ ਮਾਰੇ ਸਿਰਿ ਕਰ
ਵਤ ਸਾਹਿੰ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਹੈ ॥ ਸਾਗਰ ਮੇਕਾ ਦੋ ਮੁਖੁ
ਟੋਰੀ ਅਤ ਸੀਪ ਕੋ ਜਿਉ ਦੇਤ ਮੁਕਤਾ ਹਲ ਅਵਰਿ
ਅਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇਖਨ ਵਾਰਾ ਖਾਨਿ ਖਨਤ
ਹਨਤ ਪਾਨ ਮਾਨ ਕਹੀਰਾ ਅਮੋਲ ਪਰਉ ਪਕਾਰ
ਹੈ ॥ ਊਖ ਮੇ ਪਯੁਖ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਹੋ ਤਕੋ ਲੁਪਚੈ

ਅਵਗੁਨ ਕੀਏਗੁਨ ਸਾਧਨ ਕੇਦੁਆਰਹੈ ॥੩੨॥ ਸ ॥੫੫੬॥
ਸਸੀਗਾਦਰਸਨ ਕੇਹੈ ਨਿਤਨੇ ਮੁਜਾਕੇਸੋਈਦਰ
ਸਨੀਸਮਦਰਸਾਧਿਆਨੀਹੈ ॥ ਸਬਦਾਬਿਬੇਕਏਕ
ਟੇਕਜਾਕੇਮਨਿਬਸੇਮਾਨਿਗੁਰਗਿਆਨਸੋਈਬਹਮ
ਗਿਆਨੀਹੈ ॥ ਸਦਿਸਾਟਿਦਰਸਾਮਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿ
ਲਿਖੇਮੀਪ੍ਰਾਪਯੇਮਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਹੈ ॥ ਸਹਜ
ਸਮਾਧਿਸਾਧਸੀਗਾਇਕਰੰਗਜੇਈਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨੀਹੈ ॥੩੩॥ ਦਰਸਾਧਿਆਨ

ਧਿਆਨੀਸਬਦਾਗਿਆਨਗਿਆਨੀਚਰਨਸ
ਰਨਿਦ੍ਰੁਮਾਇਆਮੇਉਦਾਸੀਹੈ। ਹਉਮੈਤਿਆ
ਗਿਤਿਆਗੀਬਿਸਮਾਦਕੋਬੋਰਾਗੀਭੁਏਤ੍ਰਿਗੁਨ
ਅਤੀਤਚੀਤਅਨਭੋਅਭਿਆਸੀਹੈ। ਦੁਬਿਧ
ਅਪਰਸਾਅਉਸਾਧਾਇਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕੋਆਤਮ
ਪੁਜਾਬਿਬੇਕੀਉਨਮੇਸੀਨਿਆਸੀਹੈ। ਸਹਜ
ਸੁਭਾਵਕਾਰਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਾਸਰ
ਬਾਤਮਕੋਬਹਮਾਬਿਸਾਸੀਹੈ। ੨੨੮ ॥ ਜੈਸੇਜਲ

ਅੰਤਰਿ ਜੁਗਤ ਰਬ ਸੇ ਪਾਖਾਨ ਭਿਦੇ ਨਹਿ ਦੇ ਕੋਠੇ ॥ ੫੬੦ ॥
ਰਬੁ ਭੈ ਬਜਰਾ ਹੋਏ ॥ ਅਰੁ ਸਾਹਿਤੀ ਰਬ ਮਜਨ
ਕਰੋ ਤੋ ਬਰੀਤ ਉਮਿਟਤ ਨ ਕਰਵਾਈ ਭੋਏ ਫਾਰਪ
ਹੋਏ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ ਅਹਿ ਲਪਟਾ ਨਹੋ ਚੰਦ ਨਹਿਤ
ਜਤਨਾ ਬਿਖੁਤ ਉਹ ਉਮੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕੋ ਕਾਪਟਸ
ਨਹ ਦੇਹ ਨਿਹ ਫਲ ਜਗਤ ਮੇ ਸਿਤ ਨ ਕੋਹੋ ਦੇਖਿ
ਬਿਧਾ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ॥ ੩੨੫ ॥ ਜੈ ਸੇ ਨਿਗਮ ਲਵਰ
ਪਨ ਮੇ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ਕਛੁ ਸਕ ਲਚਹਿ ਰੂਚਿ ਰੂਦੇਖਤਾਇ

ਖਾਵਈ ਜੈਸੇ ਨਿਗਮ ਲਜਲ ਬਰਨ ਅਤੀਤ
ਗੀਤਿ ਸਕਲ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਨਾਵਈ
ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੁ ਧਰਾ ਸੁਆਦ ਬਾਸਨਾ ਰਹਿਤ ਅਉ
ਖਈ ਅਨੇਕ ਰਸ ਗੰਧ ਉਪਜਾਵਈ ਤੈਸੇ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਸੇਵਾ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਗਾਤਿ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਭਾਉ ਤੈ
ਸੀਕਾ ਮਨਾ ਪੁਜਾਵਈ ॥੩੩॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਭਾਨੀ
ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਰ ਬਾਲਿਖ ਤਲੇ ਖਜੰਡ ਕੋ ਨ ਬਸਿ ਕਛੁ
ਜੰਡੀ ਜਗਦੀਸਹੈ ਭੁਗਤੁ ਬਿਦੁ ਸਿਮੇਦ ਕਰਮ

ਕਿਰਤਗਾਤਿ ਜਸਿ ਕਰਤੈ ਸਿਲੇ ਪਕਾਰਨ ਕੋਈ ॥ ੫੬੧ ॥
ਸਰੇ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਧੈ ਕਰਮ ਕਿਧੈ ਹੈ ਜੀਉ ॥
ਟਿਬਾਢਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਮਤੁ ਬਿਸੁ ਬੀਸਰੇ ਅਸ
ਤੁ ਤਿਨਿ ਦਾਕਹਾ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹੋਨ ਹਾਰੁ
ਕੋਹੋ ਕਹਾਂ ਗਾਰਿ ਅਉ ਅਸੀ ਸਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਨਸਰ
ਪਰਜ ਉਥੈ ਠਾਈ ਅੰਲੇ ਜਾਇ ਬਗਮੁ ਕਤਾ ਅਮੋਲ
ਤੁਜਿ ਮੀਨ ਬੀਨ ਖਾਤਰੇ ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਕਰ ਬੇ
ਕਉ ਜਉ ਲਗਾਈ ਅੰਜੋ ਕਪੀ ਅਤਨ ਪੈਲੇ ਲੋਹੁ ਮ

ਚਏਅਪਾਤਰੇ ਪਰਮਸੁਰੀਧਪਾਹਿਮਾਖੀ
ਰਹਤਰਾਖੀਮਹਾਦੁਰਗੰਧਪਰਬੇਰਿਚਾਲਿ
ਜਾਤਰੇ ਜੈਸੇਗਜਮਜਨਕੇਗੁਰਤਰੇਛਾਰੁ
ਸਿਰਿਸੰਤਨਕੇਦੋਖੀਸੰਤਸੰਗੁਨਸੁਹਤਰੇ
੨੨੨। ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਏਕਟੇਕਦੁਤੀਅਨਸ
ਤਿਸਿਫਨਸਕਤਗਤਿਅਨਭੁਏਅਭਿਅਸੀਰੇ
ਤਿਗੁਨਅਤੀਤਜੀਤਹਾਰਨਹਰਖਸੇਗਸੰਜੇ
ਗਬਿਓਗਮੇਟਿਸਹਜਨਿਵਾਸੀਰੇ ਚਤੁਰਬ

ਰਨਇਕਬਰਨਹੁਇਸਾਧਸੰਗਪੰਚਪਰਪੰਚ ੫੬੨
ਤਿਆਗਿਬਿਸਮਾਬਿਸਦੁਸੀਹੈ ਖਟਦਰਸਨਪਰੈ
ਪਾਰਹੁਇਸਪਤਸਰਨਵਦੁਆਰਿਉਲਿਖਿਦਸ
ਮਣੀਉਦਾਸੀਹੈ ॥੩੩੩॥ ਨਦੀਨਾਵਕੇਸੀਜੋਗ
ਸੁਜਨਕੁਟੰਬੁਲੇਗੁਹੋਇਗੋਸੇਈਮਿਲੇਆਗੈ
ਜਾਇਕੈ ॥ਅਸਨਬਸਨਧਨਸੰਗਿਨਚਲਤ
ਚਲੇਅਰਪੇਧਰਮਸਾਲਾਪਹੁਚਾਇਕੈ ॥ਅਠ੍ਹੇ
ਜਾਮਸਾਠ੍ਹੇਪਰੀਨਿਹਫਲਮਾਇਆਮੋਹਸਫਲ

ਪਲੰ^੪ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਸਮਾਇਕੋ ਮਲਮੁੜਧਾਰੀ
ਅਉ^੨ਬਿਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਤ ਸੁਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਸਾਧਸੰਗਾਇ ਦਲਾਇਕੋ ॥੨੨॥ ਹਉਮੈ ਅ
ਭਿਮਨ ਅਸਥਾਨ ਤਜਿ ਬੀੜ ਬਨ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਗੁਰਸੰਪਟ ਸਪਾਏਹੈ ॥ ਅਤਿ ਹੀ ਅਨੂਪ ਗੁਪਹੈ
ਰਤ ਹਿਰਾਨੇ ਦਿਗ ਅਨਹ ਦਗੁ ਜਤ ਸਦ ਨਹੁ
ਸਿਰਾਏਹੈ ॥ ਰਸਨਾ ਬਿਸਮ ਅਤਿ ਮਧੁ ਮਕਰੰਦ
ਰਸਨਾ ਸਿਕਾ ਚਕਤ ਹੀ ਸੁਬਾਸੁ ਮਹਕਾਏਹੈ ॥ ਕੋ

ਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਪੰਗਸਰਬੰਗਕੁਏਮਨਮਧੁ ੫੬੩
ਕਰਖੁਨਿਅਨਤਨਧਾਏਹੈ॥੩੩੫॥ਬਾਂਸਨਕੇ
ਬਾਂਸੁਦੂਤਸੰਗਤਿਬਿਨਾਸਕਾਲਚਰਨਕਮ
ਲਗੁਰਏਕਟੇਕਪਾਣੀਹੈ॥ਕੁੰਜਲਕੁੰਐਆਨਕ
ਲਹਰਿਨਾਬਿਅਮੀਪਸਕੇਨਿਜਘਰਿਸੀਪਟਕੇ
ਦੁਬਿਧਾਮਿਟਾਣੀਹੈ॥ਆਨਰਿਗਆਨਧਿਅਨ
ਸਿਮਰਨਬਿਸਮਰਨਕੇਪ੍ਰੇਮਗਸਿਬਸਿਅਸਾ
ਮਨਸਾਨੁਪਾਣੀਹੈ॥ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਕਟੇਕ

ਨਿਹਚਲਮਤਿਸਹਜਸਮਾਧਿਉਨਮਨਲਿ
ਵਲਾਈਹੈ॥੨੨੬॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮ
ਸਤਕਿਲੇਪਨਕੈਭੁਰਮਕਰਮਲੇਖਸਿਆਮ
ਤਾਮਿਟਾਈਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਮਿੰਮਲੀ
ਨਮਨਿਕਾਰਿਨਿਰਮਲਦੁਤਦੁਬਿਧਾਮਿੰਮਟਾਈ
ਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੰਪਟਸਹਜਪਰਨਿ
ਹਚਲਮਤਿਏਕਟੇਕਠਹਰਾਈਹੈ॥ ਚਰਨਕਮ
ਲਗੁਰਮਹਿਮਾਮਗਾਧਿਬੋਧਿਸਰਬਨਿਧਾਨ

ਅਭਿਸਕਲ ਫਲ ਵਾਈਹੈ ॥੩੩॥ ਚਰਨ ੫੬੪
ਕਮਲ ਰਜਮਜਨ ਕੋਇ ਬਿਦੇਹ ਮਹਾਮਲਮੁ
ਰੁਪਾਗੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕੀਨੇਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲਚ
ਰਨਾਸ਼ਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ
ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨੇਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਜ ਅ
ਸਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੋ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਅਭਿਰਿਕਾਲਗੀ
ਮਿਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨੇਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਰੀਧਰੂਪ
ਸ੍ਰੀਲਤਾ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤ ਏਕਟੇਕ ਲਿਵਲੀਨੇਹੈ

॥੨੩੯॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪਤਾਪਮ
 ਤਿਪੁਰਬਤੀਰਥਕੋਟਿਚਰਨਸਰਨਿਹੈ ਚਰ
 ਨਕਮਲਰਜਮਨੁਪਤਾਪਮਤਿਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵ
 ਕਹੁਇਪੁਜਤਚਰਨਹੈ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮ
 ਜਨਪਤਾਪਮਤਿਕਾਰਨਅਪੀਨਹੁਤੇਕੀਨਕਾ
 ਰਨਕਰਨਹੈ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪਤ
 ਪਮਤਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਭੁਏਤਾਰਨਤਰਨਹੈ॥
 ॥੨੩੯॥ ਮਾਨਸਾਰਿਹੀਸਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਮਹੰਸ

ਧਰਮਧੁਜਾਧਰਮਸਾਲਾਚਲਿਆਵਹੀ

੫੬੫

ਉਤਮੁਕਲਾਹਲਅਹਾਰਦੁਤੀਅਨਾਸਤਿਇ

ਤਗੁਰਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਾਵਹੀਉਤਖੀਰ

ਨੀਰਨਿਰਵਾਰੋਕੋਬਖਾਨੀਅਤਾਇਤਗੁਰਮਤਿ

ਦੁਰਮਤਿਸਮਝਾਵਹੀਉਤਬਗਹੀਸਬੀਸਦੁ

ਬਿਧਾਨਮੋਟਿਸਕੋਇਤਕਾਗਪਾਰਿਸਮਰੂਪ

ਕੋਮਿਲਾਵਹੀ ੩੪੦ ॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿ

ਲਾਪਕੋਪਤਾਪਾਛਿਨਸਿਦਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ

ਕਨਪਾਵਹੀ ਸਿੰਮਿਤਿ ਪੁਰਨ ਬੇਦ ਸਾਸਕੁਮ
ਉਨਾਦ ਬਾਦਰਾਗਾਗਾਨੀ ਹੂਨੇ ਤਨੇ ਤਕਾਰਿਗ
ਵਹੀ ਏਵੀ ਦੇਵ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਅਭਿਸਕਲ
ਫਲ ਸੁਰਗਾਸ ਮੁਹ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ਧਾਰਿਧਿਅ
ਵਹੀ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਵਧਾਨ ਜਾ
ਨਿਗੁਰ ਸਿਖ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਵਹੀ
੨੪੧॥ ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ
ਪਨਕਾ ਹੂਸੇ ਨਕੋ ਉਕੀਨੋ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਹੋਨਿ

ਪਟਕਪਟਘਟਘਟਨਟਵਟਨਟਗੁਪਤਪ
 ਗਟਅਟਪਟਜਾਵਦੇਕਹੈਂ ਗ੍ਰਿਸਾਟਿਸੀਦ੍ਰਿ
 ਸਾਟਿਨਟਗਸਨਸੇਦਰਸੁਬਚਨਸਬਚਨਨ
 ਸੁਰਤਿਸਮੇਕਹੈਂ ਰੂਪਰੇਖਲੇਖਭੁਖਨਾਦਬਾਦ
 ਨਾਨਾਬਿਧਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
 ਬੇਕਹੈਂ ॥੨੪੩॥ ਸਤਿਰੂਪਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰ
 ਹਮਾਧਿਆਨਸਤਿਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਹੈਂ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਅਨਾਹਦਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ

ਨਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸਾਤਿ ਗੰਮਿਤ ਅਗਮ ਹੋ ॥
ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮ ਸਥਾਨ ਸਾਤਿ ਕੀਰ
ਤਨ ਸਮੇਂ ਹੁਇ ਸਾਵਧਾਨ ਸਮੇਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾ
ਵਨੀ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਚਾਉ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੋਨ ਮਹੇ ॥ ੩੪੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿ
ਰਾਧਾ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਅਜੋਨੀ ਅਕ
ਲ ਅਪਰੰਪਰ ਅਭੇਦ ਹੋ ॥ ਨਿਰਮੋਹ ਨਿਰਬੇਰ
ਨਿਰਲੋਪ ਨਿਰਦੋਖ ਨਿਰਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਅਤਹ

ਪਰਮਤੇਦੇਹੇ ਆਬਿਗਤ ਅਗਮ ਅਗੋਚ ੫੬੧

ਰਾਗਾਧਿਬੋਧਿ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਅਤਿ ਅਫੁਲ

ਅਫੁਦੇਹੇ ਆਬਿਸਮੇ ਬਿਸਮ ਅਸਚਰਜ ਅਸਚਰਜ

ਮੇਅਦਭੁਤ ਪਰਮਦਭੁਤ ਗੁਰਦੇਵਹੇ ॥੨੪੪॥

ਕਾਰਤਕਮਾਸਗੁਤਿ ਸਰਦਪੁਰਨਮਾਸੀ ਆਠ

ਜਾਮਿਸਾਠਿ ਪਗੀਆਜੁਤੇਗੀਬਾਗੀਹੇ ਅਭਿਸ

ਰਾਮਭੂਚਿਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਹੁਇਰੂਪਗੁਨ

ਜੋਬਨਸਿੰਗਾਰਾਪਿਕਾਰੀਹੇ ਚਤਰਿਚਤੁਰ

ਪਾਠਸੇਵਕਿਸਹੇਲੀਸਾਠੀਸੀਪਦਾਸਮਗੀ
ਸੁਖਸਹਜਸਚਾਰੀਐਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੁਭਲ
ਗਨਸੀਜੋਗਭੋਗਜੀਵਨਜਨਮਧੀਨਿਪੀਤਮ
ਪਿਆਰੀਐਰੂਪਾਦਿਨਕਰਕਿਰਨਿਸੁਹਤ
ਸੁਖਦਾਈਅੰਗਾਰਚੁਸਿੰਗਾਰਮਭਰਨਸਖੀ
ਆਇਕੋਨਿਪੁਥਮਓਬਟਨਕੋਸੀਸਮੇਮਿਲਓਨ
ਮੇਲਿਮਜਨਓਸਨਜਲਨਿਰਮਲਭਾਇਕੋ
ਕੁਸਮਅਵੇਸਕੇਸਬਾਸਤੁਫੁਲੇਲਮੇਲਅੰਗ

ਅਰਗਜਾਲੇ ਪਹੋਤਉਪਜਾਇਕੋ ਚੀਰਚਾਰ ੫੬੯
ਦਰਪਨਮਾਧਿਆਪਾਪਾਪੁਚੀਨਿ ਬੈਰੀਪਰਜੀ ਕ
ਪਾਰਿਧਾਵਰੀਨਧਾਇਕੋ ॥੩੪੬॥ ਕਕਹੀਦੈਮਾ
ਗਭਿਰਝਾਏ ਸੁਰਝਾਏ ਕੇਸਕੁਮਕੁਮਾਚੰਦਨਤਿ
ਲਕਦੈਲਲਾਰੇਮੇ ਅੰਜਨਖੰਜਨਵਿਗਬੇਸ
ਰਿਕਰਨਫੂਲਬਾਰੀਸੀਸਫੂਲਦੇਤਮੇਲਰਸਮੁ
ਖਦੁਆਰੇਮੇ ਕੀਠਸਰੀਕਪੋਤਿਮਰਕਤਾਮਭਿ
ਮੁਕਤਾਹਲਬਰਨਬਰਨਫੂਲਸੇਕੁਭਿਰਹਾਰੇਮੇ

ਚਚਰਚਰੀਕੀਕਨਮੁੰਦਿਕਾਮਿਹਦੀਬਨੀ
ਅੰਗੀਆਮਨੁਪਛੁਦੁਪੀਠਿਕਟਧਾਰਮੇ॥੨੪॥
ੴ ਸੋਭਿਤਸਰਦਾਨਿਸਿਜਗਮਗਜੋਤਿਸਸਿ
ਪਥਮਸਹੇਲੀਕਹੇਪੇਮਰਸੁਚਾਖੀਐ॥ਪੂਰਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਕੋਤਹੇਆਏਹੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਮਿਲੀਐਨਿ
ਰੰਤਰਕੋਹੁਇਅੰਤਰੁਨਰਾਖੀਐ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਮਕਰੀਦਰਸਲੁਭਿਤਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਸੁਖ
ਸੰਪਟਕਿਲਾਖੀਐ॥ਜੇਈਲਜਾਇਪਾਈਐ॥

ਨਪੁਨਿਪਦਮਦੇਪਲਕਅਮੋਲਪਿਆਸੀਗਮੁਖ ੫੬੯

ਸਾਥੀਅੰ ॥ ੨੪੯ ॥ ਕੀਚਨਅਸੁਧਜੈਸੇਕ੍ਰਮਤਕੁ

ਠਾਗੀਬਿਖੇਸੁਧਭਏਕ੍ਰਮਤਨਪਾਵਕਪਗਾਸਹੈ

ਜੈਸੇਕਰਕੀਕਨਅਨੇਕਸੈਪਗਟਧੁਨਿਏਕੋਏਕ

ਟੇਕਪੁਨਿਧੁਨਿਕੋਬਿਨਾਸਹੈ ਯੁਧਿਆਕੋਬਾਲ

ਕਾਬਿਲਲਾਤਅਕੁਲਾਤਅਤਅਸਥਨਪਾਨਕ

ਰਿਸਹਜਾਨਿਫਾਸਹੈ ॥ ਤੇਸੇਮਾਇਆਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮ

ਤਚਤੁਰਕ੍ਰਿਟਪਾਵੇਗੁਰਭਿਪਦੇਸਨਿਹਚਲਰਿ

ਹਿਪਦਬਾਸਹੈ॥੨੫੯॥ਜੈਸੇਦੀਪਾਦਿਪਤਭਵਨ
ਉਜੀਆਰਹੈਤਸਕਲਸਮਗੀਰਿਹਿਪਗਟਿ
ਦਿਖਾਤਹੈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤਹੈਤਕਾਰਜਬਾਛਤ
ਸਿਧਿਅਨਦਬਿਨੋਦਸੁਖਸਹਜਿਬਿਹਾਤਹੈ॥
ਲਾਲਚਲੁਭਾਇਰਸੁਲੁਭੁਨਾਨਾਪਤੰਗਬੁਝਤਹੈ
ਅੰਧਕਾਰਭਏਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇਬਿਦਿਅਨਜਾ
ਨਿਅੰਨਮਹਿਮਾਮਹਾਂਤਅੰਤਗੀਛੁਭਏਪਾਛੇਲੋ
ਗਪਛੁਤਾਤਹੈ॥੨੫੯॥ਜੈਸੇਦੀਪਾਦਿਪਤਿਮਹਾ॥

ਤਮੇਨਜਾਨੈ ਅੰਕੋਉ ਬੁਝਤਹੀ ਅੰਧਕਾਰ ਭਟਕ
ਤਰਾਤਿਹੈ ਜੇਸੇਦੁਮਾ ਅੰਗਨਿ ਅਛਿਤਮਾਹਿ ਮਲ
ਜਾਨੇ ਕਾਟਤਹੀ ਛਾਂਹਿ ਬੈਠ ਬੇਕਉ ਬਿਲਲਾਤਹੈ॥
ਜੇਸੇਰਾਜ ਨੀਤਿ ਬਿਖੇਚੈਨਹਾਇ ਚਤੁਰਕੰਠ ਛੜ
ਫਲਚਾਲ ਭਏ ਜੜਕੜ ਜਾਤਹੈ॥ ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖ
ਸਾਧਸੰਗ ਮੁਜੁਗਾਤਿ ਜਗਾ ਅੰਤਰੀਛ ਭਏ ਪਾਛ
ਲੋਗ ਪਛੁਤਾਤਹੈ॥ ੨੫੧॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਰ੍ਧ
ਗਨ ਕੇ ਦੇਖੀ ਅਤਲਚਨ ਅਛਤ ਅੰਧਕਾਰੇ ਤੇਨਪੇ

੫੧੦

ਖਹੀ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਸਬ ਦੁਹ ਸੁਰ ਸਨਾ ਬਖਾਨੀ ਅਤ
ਜਿਹ ਬਾਅਛਤ ਕਤ ਗੁਗਨ ਸਰੇ ਖਹੀ॥ ਜਉ ਪੀਜ
ਨੇਰਾ ਗਨਾ ਦਸੁ ਨੀ ਅਤ ਸੁਦਨ ਕੇ ਸੁਦਨ ਸਹਤ
ਕਿਉ ਬਹਰੇ ਬਿਸੇਖਹੀ॥ ਨੈਨ ਜਿਹ ਬਾਸੁਦਨ ਕੇ
ਕਛੂ ਅੰਬ ਸਾਇ ਸਬ ਦਿਸੁ ਰਤਿ ਸੋ ਅਲਖ ਅਲੇ
ਖਹੀ॥ ਰੁਪੜ॥ ਜਨ ਨੀ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਜੁਗਾਵੈ ਜਰ
ਰਾਖੇ ਤਾਤੇ ਪੀਰੁ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਸੁਤ ਜਨ ਅਤ ਹੋ॥ ਬ
ਹੁਰਿ ਓਅਖਾ ਦਿਖਾ ਦਿਸੀ ਜਮਾ ਸਹਿਤ ਰਹੈ ਤਾ ਹੀ ਤੇ

ਪੇਪੀਅਤ ਅਰੋਗ ਪਨ ਪਤਹੈ ਮਲ ਮੁਕੁ ਧਾਰ ਕੋ ਬੀ ੫੧੧

ਚਾਰਨ ਬਿਚਾਰੈ ਚਿਤ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਬਾਲੁ ਤਉ ਤਨ

ਗਤਹੈ ਤੇਸੇ ਅਰਭ ਕਰੂ ਪਸਿਖਹੈ ਸਿਸਾਰ ਮਧਿ ਸੀਗੁ

ਰਵਾਇ ਮਾਲ ਕੀ ਦਾਇਆ ਕੋ ਸਨ ਗਤਹੈ ॥ ਰੁਪੜ ॥ ਜੈਸੇ

ਤਉ ਜਨ ਨੀਖਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਸੀਜ ਮੁਕਰੈ ਤਾ ਤੇ ਸੁਤ ਰਹੈ ॥

ਗਬਿਘਨ ਅਰੋਗ ਜੀ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਨੀਤਿ ਗੀਤਿ ਚਰ

ਵੈ ਚੇਤੰਨ ਰੂਪ ਤਾ ਤੇ ਨਿਹਾ ਚਿਤ ਨਿਰਭੈ ਬਸਤ ਲੋਗ ਜੀ

ਜੈਸੇ ਕਰੀਆ ਸਮੁੰਦ ਬੋਹ ਬੀਸਾ ਵਧਾਨ ਤਾ ਤੇ ਪਾਰਿਪ

ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀਰਤੀ ਕਰਾਇਆ ਰਹੈ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇ

ਹੁਚਤ ਪਾਥਿ ਕਾ ਅਸੋਗ ਜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਬ
ਤ ਮਾਰਿਗਾ ਅਨਾਧਿ ਅਨਾਢਿ ਵਤ ਤੇ ਨਿਰਦੇਖ ਸਿ
ਖ ਨਿਜ ਪਦ ਜੋਗ ਜੀ ॥ ੨੫੪ ॥ ਜਨ ਨੀ ਸੁਤ ਹਿ
ਜਓ ਧਿਕਾਰ ਮਾਰਿ ਪਾਅਰੁ ਕਰੈ ਪਾਅਰੁ ਝਿਰਕਾ
ਰੁਦੇਖਿ ਨ ਸਕਤ ਨਾ ਅਨਕੋ ॥ ਜਨ ਨੀ ਕੋ ਪਾਅਰੁ
ਅਭਿ ਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ॥ ੨੫੫ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਅਗਨੀ
ਮੇ ਪਰੈ ਬੂਝ ਮਰੈ ਜਰੈ ਤੈ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਨਿਬਨ
ਤ ਮਾਰਿਗਾ ਅਨਕੋ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਜੁਗ

ਵਤਜਤਨਕੋਦੁਬਿਧਾਨਾਬਿਆਪੇਪ੍ਰਮਪਰਮਾਨਿ
 ਧਾਨਕੋ ॥੨੫੫॥ ਜੇਸੇਕਰਗਾਹਤਸਰਪਸੁਤਪੇ
 ਖਿਆਤਾਕਹੈਨਪੁਕਾਰਫੁਸਲਾਇਓਰਮੰਡਿਹੈਜੇ
 ਸੇਬੇਦਰੋਗਪ੍ਰਤਿਕਹੈਨਾਬਿਥਾਸਿਜਮਕੈਅਉਖਦ
 ਖਵਾਇਰੋਗਰੂਰਹੈ ਜੇਸੇਬੂਲਿਚੂਕਿਚਟੀਆ
 ਕੀਨਬੀਚਾਰੇਪਾਧਾਕਾਹਿਕਾਹਿਸੀਖਿਆਮੁਰਖ
 ਤਮਾਤਿਖੰਡਹੈ ਜੇਸੇਪੇਖਿਅਉਗੁਨਕਹੈਨਸਤਿ
 ਗੁਰਕਾਹੁਪੁਰਨਬਿਬੇਕਸਮਝਾਵਤਪ੍ਰਚੰਡਹੈ ॥੨੫੬॥

ਜੇਸੇਮਿਸਟਾਨਪਾਨਪੋਖਿਤੋਖਿਬਲਕਾਹਿਅਸਥਨ
ਪਾਨਿਬਾਨਿਜਨਨੀਮਿਟਾਵਣੀਮਿਸਰੀਮਿਲਾਇਜੇਸੇ
ਅਉਖਦਖਦਾਵੈਬੈਦੁਮੀਰੋਕਾਰਖਾਤੋਗੀਰੋਗਾਹਿ
ਘਟਾਵਣੀਜੇਸੇਜਲੁਸੀਚਿਸੀਚਿਧਾਂਨਹਿਕ੍ਰਿਸਾ
ਨਪਾਲੇਪਰਪਕਭਏਕਾਟਿਘਰਮੇਲੇਆਵਣੀਤ੍ਰੇਸੇ
ਗੁਰਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਿਹਕਾਮਕਾਰਿਨਿਜਪਦਨਾਮੁ
ਧਾਮੁਸਿਖੈਪਹੁਚਾਵਣੀਕ੍ਰਪ੍ਰਗਿਅਨਧਿਅਨਪ੍ਰ
ਨਸੁਤਰਾਖਤਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨਮਾਤਾਚਿਤਮੇਨ
ਗੁਨ

ਚੇਤਹੈ ਜੈਸੇ ਭਰਤਾ ਰਿਭਾ ਰਿਨਾ ਰਿਓ ਰਹਾ ਰਮਾ ਨੈਤ

੦੫੧੩

ਤੇਲਾ ਲੁਲਾਨਾ ਕੋਮਾਨੁ ਮਨਿ ਲੇਤਹੈ ਜੈਸੇ ਚਟੀਅ

ਸਭੀ ਤਿਸ ਕੁਚਤੁ ਪਾਧਾ ਪੇਖਿਤਾ ਤੇਭੂ ਲਿਚੁ ਕਿਪਾਧ

ਛਡਤਨ ਹੇਤਹੈ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਸਿ

ਖਤਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਮ ਦੂਤ ਹਿਨ ਦੇਤਹੈ ਰੂਪ ਕੋਟਨ

ਕੋਟਾਨਿ ਕਾਮ ਕੋਟ ਕਹੁਇ ਕਾਮਾ ਰਥੀ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ

ਕੋਧ ਕੋਧੀ ਵੰਤਾ ਮਾਹਿਜੀ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਲੋਕੁ ਲੋਕੁ

ਹੁਇ ਲਾਲ ਚਕਰੈ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾਨਿ ਮੋਹ ਮੋਹੈ ਅਵਗਾਹਿ ਜੀ

ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅਹੰਕਾਗਮਹੰਕਾਰੀਹੁਇਰੂਪ
ਰਿਪਸੈਪੈਸੁਖਬਲਛਲਚਾਹਿਜੀ।ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ
ਨਕੋਰੋਮਹਿਨਚਾਂਪਸਕੋਜਾਪੈਗੁਰਗਿਆਨਧਿਆਨ
ਸਸਤ੍ਰਨਸਨਾਹਿਜੀ।ਰੂਪਯੋਜੋਸੇਤਉਸੁਮੇਰਉਚ
ਅਚਲਅਗਾਮਅਤਿਪਾਵਕਪਵਨਜਲਬਿਅੰ
ਪਨਸਕਤਿਹੈਪਾਵਕਪਗਾਸਤਾਸਬਾਨੀਚਉਗੁ
ਨੀਚਰਤਪਉਨਗੀਨਪੁਰਿਦੁਰਿਹੋਇਚਮਕਤਿਹੈ
ਸੀਗਾਮਸਲਲਮਲੁਧੋਇਨਿਰਮਲਕਰੇਹਰੇਦੁਖ

ਦੇਖ ਸੁਨਿ ਸੁਜ ਸੁਬ ਕਾ ਤਿਹੈ ਤੋ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜੋ ਗੀ

੫੭੪

ਕਿ ਗੁਣ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬ ਦਰਸਾ ਮੀ ਮਿਤ ਛਕ

ਤਿਹੈ ॥੨੬੯॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਕ ਦੇਵ ਕੇ ਜਨ ਮਸ ਮੇ ਜਾ ਕੋ ਜਾ

ਕੋ ਜਨ ਮੁਕਾਇ ਭਿਤੇ ਸਕਲ ਸਿਧ ਜਾਨੀਐ ਸ੍ਵਾਂਤ ਬ੍ਰਹਮ

ਈ ਜੋ ਈ ਪਰਤ ਸਮੁੰਦਾ ਬਿਖੇ ਸੀ ਪਕੈ ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤ ਹਲ

ਬਖਾਨੀਐ ਬਾਵਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨ ਬੀਧ ਪਭਿਨ ਗਭਿਨ ਕਰੈ

ਲਾਗੋ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਦੁਮ ਚੰਦ ਨ ਸਮਾਨੀਐ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਸੰਗ ਜੋ ਜੋ ਜਾਗਤੁ ਮੀ ਮਿਤ ਜੋਗ ਸਬ ਦੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਖ ਪ

੪੯੫
ਦਪਰਵਨੀਐ ॥੨੬੯॥ ਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰਾ ਸਮੇਂ ਨਏ ਕਸੇਅ •
ਵਤਸਬੈਕਾਹੁ ਸਾਧਪਾਛੇ ਪਾਪਸਬਨ ਕੇ ਜਾਤਹੈ ਜੈ
ਸੇਨਿਪਸੈਨਾ ਸਮਸਾਰਿ ਨਸਕਲਹੋਤਏ ਕਏਕਾਪਾਛੇ ਕ
ਈਕੋਟਿ ਪਰੇਖਾਤਹੈ ਜੈਸੇਤਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰਜਲਾ ਬਿਮਲ
ਬੋਹਿਥ ਬਸੇਏ ਕਏਕਾਮੇ ਅਨੇਕ ਪਾਰਿਪਾਰ ਪਹੁਚਾਤਹੈ
ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਸਾਖਾ ਅਨਿਕਸੀਸਾਹਦੁਆਰਸਨਮੁਖ
ਓਟਗਹੇਕੋਟਿ ਬਿਆਸਾਤਹੈ ॥੨੬੯॥ ਭੁਜਨ ਕੇਜੈਸੇਕੋ
ਉਦੀਪਕੇਦੁਗਾਇਰਾਖੇਮੰਦਰਗੇਮੇਅਛਤਹੀਦੂਸਰਨਜਾ

ਨਈ ਜਥੇ ਚਖਦਈ ਆਪੁ ਨਿਪੁਗਟ ਪਗਾਸ ਕਰੇ ॥ ੫੭੫

ਹਰੇਤ ਮਾਤਿ ਮਰਉ ਦੇਤ ਜੇਤ ਠਾਨਈ ਸਕਲ ਸਮਗੀ

ਗਿਹਿ ਪੇਖੀਐ ਪੁਤ ਛਿਰੁ ਪਦੀ ਪਕਾਇ ਪਈ ਆਤਤ

ਖਾਨ ਪਹਿ ਚਾਨਈ ਤੈਸੇ ਅਵਧਾਟ ਘਟ ਗੁਪਤ ਜੇ

ਤੀਸ ਰੁਪਗੁਰਉ ਪਦੇਸ ਉਨ ਮਾਨੀ ਉਨ ਮਾਨਈ ॥ ੫੭੬

ਜੇਸੇ ਬਿਥਾਟੇਤ ਜੇਤ ਅਉਖਦਾਹਿ ਤਾਇ ਰਿਦੈ ਬਿਥਾ

ਬਲੁ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹਾਜੇ ਨਿਵਾਸ ਹੋ ਜੇਸੇ ਅਨਧਾ

ਤਮੇਤ ਨਕਹੀ ਕਲੀਕ ਰੂਹੇ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਮੋਟਿ ਕਨਕਿ

ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ਜੈਸੇਕੋਟਿ ਕੁਾਰਿਕਰਕਾਸਾਟਿ ਇਕਤ
ਤਾਮੇਰਿਚਕਹੀਆਚਦੇਤਤੁਸਮਓਦਾਸਹੈ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਓਰਾਮੰਤਰਪਦੇਸਭਏਜਨਮਮਰਨਦੁਖ
ਦੋਖਨਬਿਨਾਸਹੈ ॥੩੬॥ ਜੈਸੇਅਨੀਬਾਨਕੀਰ
ਹਤਟੂਟਿਦੇਹੀਬਿਖੇਚੁਬਿਕਾਦਿਖਾਏਤਤਕਾਲ
ਨਿਕਸਤਹੈ ਜੈਸੇਜੋਕੋਤੋਬਗੀਲਗਾਈਅਤ
ਰੋਗੀਤਨਾਮੇਚਲੇਤਰੁਧਗਬਿਬਾਸਮੁਖਸਹਤਹੈ
ਜੈਸੇਜੁਅਤਨਪਤਿਮਰਦਨਕਰੇਦਾਈਗਾਰਭ

ਸਬੰਭੁਨਹੁਇਪੀਕਾਨਗਸਤਹੈ ਤੇਸੇਪਾਚੋਦੂਤਭੂਤਾਇ ੫੧੬
ਭੁਰਮਹੁਇਭਾਗਿਜਾਤਿਸਤਿਰੁਗਮੰਤਜੰਤਰਸਨਾਗਸ
ਤਹੈ ੨੬੫ ਜੇਸੇਤਉਸਫਲਬਨਾਬਿਖੈਬਿਰਖਾਇਇ
ਧਿਜਾਕੋਫਲਮੀਰੋਖਗਤਾਮੇਚਾਇਜਾਤਹੈ ਜੇਸੇਪਰ
ਬਤਾਬਿਖੈਦੇਖੀਅੇਪਾਖਾਨਬਹੁਜਾਮੇਤੋਹੀਰਾਖੇਜੀਖੋਜ
ਖਨਦਾਗਲਲਚਾਤਹੈ ਜੇਸੇਤਉਜਲਾਧਿਮਾਧਿਬ
ਸਤਅਨੰਤਜੰਤਮੁਕਤਾਅਮੇਲਜਾਮੇਹੀਸਖੇਜਖਤਹੈ
ਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਸਗਨਿਹੈ ਅਸੀਖਸਿਖਜਾਮੇਗੁਰਗਿ

ਅਨਤਾਹਿਲੋਕਲਪਟਾਤਹੈ॥੨੬੬॥ਜੈਸੇਸਾਸਿਜੋਤਿ
 ਹੋਤਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਤਾਸਾਚਿਤਦਤਚਕ੍ਰਤਚਕੋਰਾਧਿਅ॥
 ਨਧਾਰਹੀ॥ਜੈਸੇਅੰਧਾਬਿਖੇਦੀਪਹੀਦਿਪਤਦੇਖਿਅ
 ਨਿਕਪਤੰਗਓਤਿਪੋਤਿਹੁਇਗੁਜਾਹੀ॥ਜੈਸੇਅਸਟ
 ਨਪਾਨਜਾਨਕਾਨਭਾਜਨਮੇਰਾਖਤਹੀਚੀਟੀਕੋਲੋਭੁਲੁ
 ਭੁਤਅਪਾਰਹੀ॥ਤੈਸੇਪਰਮਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨਪ
 ਰਦਨਜਾਮੈਸਕਲਸਿਸਾਰੰਚਰਨਨਮਸਕਾਰਹੀ॥੨੬੭॥
 ॥ਜੇਤੇਫੂਲਫੂਲੇਤੇਤੇਫੂਲਨਲਾਰੀਦੁਮਲਾਗਤਜਿਤੇ

ਕਿਪਰਪਕਨਸਕਲਹੈ॥ ਜੇਤੇਸੁਤਜਨਮਤਜੀਅ ॥ ੫੧੧
ਤਰਹੈਨਤੇਤੇਜੀਅਤਹੈਜੇਤੇਤੇਤੇਕਲਨਕਮਲਹੈ॥
ਦਲਮਿਲਜਾਤਿਜੇਤੇਸੁਕੁਟਨਹੈਹਿਤੇਤੇਜੇਤਕਸੁ
ਕੁਟਜੂਝਿਮਰਤਨਥਲਹੈ॥ ਅਰਸੀਜੁਗਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਸਬਹੀਕਹਾਵੈਪਾਦਕਪ੍ਰਗਾਸਭੁਦੈਬਿਰਲੇ
ਅਚਲਹੈ॥ ੫੬੮॥ ਜੇਸੇਆਹਿਅਗਾਨਕਉਬਾਲਕ
ਬਿਲੋਕਧਾਵੈਗਾਹਿਗਾਹਿਰਾਖੇਮਾਤਾਸੁਤਬਿਲਲਾ
ਤਹੈ॥ ਬਿਥਾਵੈਤਜੀਤਜੇਸੇਚਾਹਤਅਖਾਵਿਖਾਵਿਜ

ਤਨਕੇ ਬੇਦੁਸਰਾਵਤਨਸੁਹਾਤਹੇ ਜੇਸੇਪੰਥਅਪੰ
ਥਾਬਿਬੇਕਾਹਿਨਬੂਝੇਅੰਧਕਰਗਹੇਅਟਪਟੀਚਾਲ
ਚਲਿਓਜਾਤਹੇ ਤੇਸੇਕਾਮਨਾਕਰਤਕਾਨਿਕਾਅਓਕਾਮ
ਨੀਕੀਰਾਖੇਨਿਰਲੇਪਗੁਰਸਿਖਅਕੁਲਾਤਹੇ ॥੩੬॥
ਜੇਸੇਮਾਤਪਤਾਅਨੇਕਓਪਜਾਤਸੁਤਪੁਜੀਦੇਦੇ
ਬਨਜਾਬਿਓਹਾਹਿਲਗਾਵਹੀ ॥ਕਿਰਤਾਬਿਰਤ
ਕਾਰਿਕੋਓਸੁਲਿਖਦੇਰੋਵੇਕੋਓਲਾਭਲਭਤਕੋਚਓ
ਗੁਨਬਢਵਹੀ ॥ਜੇਸੇਜੇਸੇਜੇਈਕੁਲਾਧਰਮਹੋਕ

ਰਮਕਰੇਤੋਸਤੋਸੋਜਸੁਅਪਜਸੁਪਗਟਾਵਹੀ ਤੈਸੇ ੫੧੮

ਸਤਿਗੁਰਸਮਦਰਸੀਪੁਹਪਗਤਿਸਿਖਸਾਖਾਬਿ

ਬਿਧਿਬਿਰਖਫਲਪਾਵਹੀ ੩੧੯ ਜੈਸੇਨ੍ਧਤਿਬ

ਹੁਬਾਨਿਤਾਬਿਦਾਹਕਰੈਜਾਕੈਜਨਮਤਸੁਤਵਾਹੀ

ਗ੍ਰਹਿਰਾਜਹੈ ਜੈਸੇਦਧਮਾਧਿਚਹੂਓਗੇਬੋਹਿਬ

ਚਲੇਜੋਈਪਾਰਪਹੁਚੈਪੁਰਨਸਬਕਾਜਹੈ ਖਾਨਖਨ

ਤਾਮਨੀਤਖਨਵਾਰਾਖੋਜੀਹਿਗਾਥਚਕੈਜਾਕੈਤਾਕੈ

ਬਾਜੁਬਾਜਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਵਤਨਅਉਪੁਰਤ

ਨਾਦਿਜਾਪਾਰਿਕਟਾਛੁਕ੍ਰਿਪਾਤਕੇਛੁਬਿਛੁਜਹੇ॥
ਬੁੰਦਬੁੰਦਬਰਖਪਨਾਰੇਬਹਿਚਲੇਜਲੁਬਹੁਰਿਓਓ
ਮਾਗਿਬਹੇਬੀਬੀਬੀਬੀਆਇਕੋ॥ ਤਾਤੇਨੋਰਨੋਰਾਤੁ
ਰਿਚਲਤਚਤੁਰਕੁਟਸਾਰਿਤਾਸਾਰਿਤਾਪ੍ਰਤਿਮਿਲਤ
ਹੇਜਾਇਕੋ॥ ਸਾਰਿਤਾਸਕਲਜਲਪਬਲਪ੍ਰਵਾਹਚ
ਲਿਸੀਗਮਸਮੁੰਦ੍ਰਹੇਤਸਮਤਸਮਾਇਕੋ॥ ਜਾਮੇਜੇਸੀ
ਮੇਸਮਾਣੀਤੋਸੀਮੇਮਾਹਿਮਾਬਰਾਣੀਓਛੋਅਓਗੰਗੂ
ਰਧੀਰਬੁਝੀਮੇਬੁਲਾਇਕੋ॥ ੨੧੧॥ ਜੇਸੇਹੀਰਾਹਾ

ਥਮੇਤਨਕਸਾਇਖਾਈਦੇਤਮੇਲਕੀਏਦਮਕਨਭਰ
ਤਭੰਗਾਰਜੀ ਜੈਸੇਬਰਬਾਧੇਉਂਗੀਲਾਗਤਨਭਾਰਕ
ਛੁਆਗੇਜਾਇਪਾਈਅਤੁਲਛਮੀਅਪਾਰਜੀ ਜੈਸੇ
ਬਟਿਬੀਜਾਅਤਿਸੁਖਮਸਰੂਪਹੋਤਬੋਏਸੈਬਿਬਿਧਿ
ਕਰੋਬਿਰਖਾਬਿਸਬਾਰਜੀ ਤੇਸੇਗੁਰਬਚਨਸਚਨ
ਗੁਰਸਿਖਨਮੇਜਾਨੀਐਮਹਾਤਮਗਾਏਹੀਹਰਿਦੁਆਰ
ਜੀ ੨੧੩। ਜੈਸੇਮਦਪੀਅਤਨਜਾਨੀਐਮਹੀਮੁਤਕਰ
ਪਾਛੇਮਤਦਾਰਹੋਇਛਕੇਛਕਿਜਾਤਹੋ ਜੈਸੇਨਾਰ

੫੭੯

ਭੇਟਤਭਤਾਰਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈਉਦਿਤਿਆਧਾਨੰਚਿਹ
ਨਿਦਿਖਾਤਹੈ ਕਾਰਿਪਾਰਿਮਾਨਕਨਲਾਗਤਹੈਭੁੰ
ਗੀਤੋਲਮੋਲਸੀਖਿਆਦਮਕਨਹੇਰਤਹਿਰਾਤਿਹੈ॥
ਤੈਸੇਗੁਰਾਮੀਮ੍ਰਤਬਚਨਸੁਨਿਆਨੈਸਿਖਜਾਨੈਮ
ਹਿਮਾਜਓਸੁਖਸਾਗਰਸਮਾਤਹੈ॥੩੧੫॥ਜੈਸੇਮਛ
ਕਛਬਗਹੀਸਮੁਕਤਾਪਾਖਾਨਾਮੀਮ੍ਰਤਬਿਖੇਪ੍ਰਗ
ਸਭਿਦਾਧਿਸੇਜਾਨੀਐਐਸੇਤਾਰੁਤਾਰੀਤਉਆਗਸੀ
ਸਨਾਹਸਸਰ੍ਵਲੋਹਣੇਕਸੇਅਨੇਕਰਚਨਾਬਖਾਨੀਐ

॥ ਭਾਂਜਨ ਬਿਬਿਧ ਜੈਸੇ ਹੋਤ ਏਕ ਅਤ ਕਾਸੇ ਖੀਰ ॥ ੫੮੦ ॥
ਨੀਗ ਬਿਜਨਾਦਿ ਅਉਖਦ ਸਮਾਨੀਐ ਭੈਸੇਦਰ
ਸਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਅਸਮਧ ਮਸਕਲ ਗਿਹ ਸਤ ਕੀਸ
ਖਾਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ੩੧੫ ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਰਿ ਸਾਰਿ ਤਾਸਕ
ਲੇਮੇ ਸਮੁੰਦ ਬਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸੁਮੇਰ ਬਰੇ ਜਗਤੁ ਬਖਾਨਹੈ
ਤਰਦਰਾ ਬਿਰਖ ਜੈਸੇ ਚੰਦ ਨਾ ਬਿਰਖੁ ਬਰੇ ਧਤ
ਮੇਕਨ ਕਾ ਅਤਿ ਉਤਮ ਕੋ ਮਾਨੀਹੈ ਪੰਛੀ ਅਨਮੇਰ
ਸੁਮਿਗਰਾ ਜਨਮੇ ਸਾਰਦੂਲ ਰਾਗਨਮੇ ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਪਾਹਸਪਖਾਨਹੈ ਸਾਗਿਆਨਨਮੇਗਿਆਨੁ
ਰੁਧਿਆਨਨਮੇਧਿਆਨਗੁਰਸਕਲਧਰਮਮੇਗ੍ਰਿ
ਹਸਤੁਪਰਵਨਹੈ ॥੩੧੬॥ ਤੀਰਥਮਜਨਕਰਬੇ
ਕੋਹੋਇਹੋਗੁਨਾਉਨਿਗਮਲਤਨਤ੍ਰਿਖਤਪਤਿਨਿ
ਵਾਗੀਐ ਦਰਪਨਦੀਪਕਰਗਾਹੋਕੋਇਹੋਗੁਨਾਉ
ਪੇਖਤਚਿਹਨਮਗਸੁਰਤਿਸਮਾਗੀਐ ਭੁਟਤ
ਭਤਾਰਨਾਰਿਕੋਇਹੋਗੁਨਾਉਸ੍ਵੰਤਬੁੰਦਸੀਪਗਤਿ
ਲੋਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਗੀਐ ਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਿਸਗੀ

ਕੋਇਹੋਗੁਨਉਗੁਰਉਪਦੇਸਕਾਰਿਹਾਰਉਰਿਧਾਗੀਅੰ ॥ ੫੮੧ ॥
੨੧੧ ॥ ਜੇਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਨਬੀਚਾਰਤਾਬਿਕਾਰਸੁਤਪੋਖਤ
ਜਪੇਮਾਬਿਹਸਤਾਬਿਹਸਾਇਕੋ ॥ ਜੇਸੇਬਿਬਾਵੰਤਜੀਤ
ਬੰਦਾਹਿਬਤਾਂਤਕਹੈਪਰਖਪਗੀਖਾਉਪਚਾਰਤਰਸਾਇ
ਕੋ ॥ ਚਟੀਆਮਨੇਕਜੇਸੇਏਕਚਟਿਸਾਗਬਿਖੇਬਿਦਿ
ਆਵੰਤਕਰੋਪਾਧਾਪ੍ਰੀਤਿਸੇਪਕਾਇਕੋ ॥ ਤੇਸੇਗੁਗਸਿ
ਖਨਕੋਅਉਗੁਨੁਅਵਗਿਆਮੇਟੋਬਹਮਾਬਿਬੇਕਸੇ
ਸਹਜਸਮਝਾਇਕੋ ॥ ੨੧੮ ॥ ਜੇਸੇਤਉਕਰਤਸੁਤਾਅ

ਨਿਕਾਇਆਨਪਨਤਉਨਜਨਨੀਅਉਗਨਉਰਿਧਾਰਿਓ
ਹੈਜੈਸੇਤਉਸਰਨਿਸੁਰਿਪੁਰਨਪਤਗਿਆਰਾਖੇਅ
ਨਿਕਾਅਵਗਿਆਕੀਏਮਾਰਿਨਬਿਰਾਰਿਓਹੈਜੈਸੇ
ਤਉਸਰਤਾਜਲੁਕਾਸਟਹਿਨਬੋਰਤਕਰਤਚਿਤਲ
ਜਾਅਪਨੋਈਪਤਿਧਾਰਿਓਹੈਤੈਸੇਹੀਪਰਮਗੁਰਪਾ
ਰਸਪਰਸਗਾਤਿਸਿਖਨਕੋਕਿਰਤੁਕਰਮੁਨਬਿਚਾ
ਰਿਓਹੈ॥੨॥੫॥ਜੈਈਕੁਲਾਧਰਮਕਰਮਕੋਸੁਚਾਰ
ਚਾਰਸੋਈਪਰਦਾਰਬਿਖੇਸੇਸਟੁਬਖਾਨੀਐਬਨ

ਜੁਬਿਉਹਾਰਸਾਚੇਸਾਹਸਨਮੁਖਸਦਾਸੋਈਤਉਬਨਉ ॥ ੫੮੨

ਟਾਨਿਹਕਪਟਕੇਮਾਨੀਐ ॥ ਸੁਆਮਕਾਮਸਾਵਧਾਨਮ ॥

ਨਤਨਰੇਸਾਅਨਸੋਈਸੁਮਕਾਰਜੀਪਾਸਿਧਪਹਿਚਾਨੀ

ਐ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਦੇਸਗਿਦਿਅੰਤਰਿਹੈਸਬਦਸੁ

ਗਤਿਸੋਈਸਿਖੁਜਗਜਾਨੀਐ ॥ ੫੮੩ ॥ ਜਲਕੇਧਾਰਨ

ਅਰੁਧਰਨਕੇਜੇਸੇਜਲੁਪੀਤਿਕੋਪਰਸਪਰਸੰਗਮੁਸ

ਮਾਰਿਹੈ ॥ ਜੇਸੇਜਲਸੀਚਕੇਤਮਾਲਿਪੁਤਿਪਾਲੀਅ

ਤਬਰਤਨਕਾਸਟਹਿਜਲਐ ॥ ਨਜਾਰਿਹੈ ॥ ਲੋਸਟਕੇ

ਜਗਿਗਾਗਿਬੋਹਥਬਨਾਈਅਤਲੋਸਟਹਿਸਾਗਰ
ਅਪਾਰਿਪਾਰਪਾਰਹੈਪ੍ਰਭਕੋਜਾਨੀਜੋਜਨੁਜਨਕੋ
ਜਾਨੀਜੋਪ੍ਰਭਤਾਤੇਜਨਕੋਨਗੁਨਅਭੰਗੁਨਨਬੀਚ
ਰਹੈ॥੨੯॥ਇਆਹਸਮੇਜੋਸੇਦੁਹੁਓਹਗਾਈਅਤ
ਗੀਤਏਕੋਹੁਇਲਭਾਤਿਏਕੋਹਾਨਿਕਾਨਿਜਾਨੀਐਦੁ
ਹੁਦਲਬਿਖੇਜੋਸੇਬਾਜਤਨੀਸਾਨਤਾਨਕਾਹੁਕਓਜੋਕ
ਹੁਕਓਪਰਜੋਪਹਿਚਾਨੀਐਜੋਸੇਦੁਹੁਕੁਲਿਸਾਰਿਤ
ਮੇਭਾਰਿਨਾਓਚਲੇਕੋਓਮਾਝਿਧਾਰਿਕੋਓਪਾਰਿਪਰਦਾਨੀ

ਮੇਯਰਮਅਧਰਮਕਰਮਕੋਅਸਾਧਸਾਧਉਚਨੀ ੫੮੩

ਚਪਦਵੀਪ੍ਰਸਿਧਉਨਮਾਨੀਅੰ॥੩੮੩॥ਧਾਹਨਕੀਰਿਖ

ਆਦਿਅੰਤਨਿਰਬਾਹੁਕਰੋਟਰੋਨਸਨੇਹੁਸਾਧਬਿਗ੍ਰਹ

ਅਸਾਧਕੋਜੇਸੇਜਲਮੇਲਕੀਰਧੀਰਨਧਗਤਿਤਤ

ਅਧਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਉਬਿਰੁਪਜੁਧਸਾਧਕੋਥੋਹਰਿਉਖ ॥

ਗਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀਸਹਜਿਸੁਕੁਵਾਸਾਧਅਧ

ਮਉਪਾਧਕੋਗੁਜਾਫਲਮਾਨਕਸੀਸਾਰਿਤੁਲਾਧਾਰਿਬਿ

ਖੇਤੋਲਿਕੋਸਮਾਨਿਮੇਲਅਲਧਅਗਾਧਿਕੋ॥੩੮੩॥ਜੇਸੇ

ਕੁਲਾਬਧੁਅੰਗਰਚਤਸੀਗਾਰਖੋਕ੍ਰਿਤੇਈਗਨਿਕਾਰ
ਚਤਸਕੁਲਾਸਿੰਗਾਰਜੀਕੁਲਾਬਧੁਸਿਹਜਾਸਮੇਰਮੇ
ਭਤਾਰਏਕਬੇਸਤਓਅਨੇਕਸੈਕਰਤਬਿਬਚਾਰਜੀਕੁ
ਲਾਬਧੁਸਿੰਗਾਮੁਸੁਜਸਨਿਰਦੋਖਮੇਖਬੇਸਪਰਸਤਮਪਜ
ਸਹੁਇਬਿਕਾਰਜੀਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਕਉਪਰਮਪਾਦਿਕਮਾ
ਇਅਸੇਈਦੁਖਦਾਇਕਹੁਇਦਹਤਿਸਿਸਾਰਜੀਅੰਕੁਖਾਸ
ਈਲੋਹਾਬਿਸੁਬਿਖੇਬਿਬਾਧਬੰਧਨਹੁਪਸੇਈਤਉਕੰਚਨ
ਜੋਤਿਪਾਰਸਪ੍ਰਸੰਗਹੇਸੇਈਤਉਸਿੰਗਾਰਿਅਤਿਜੋਰੁਤ

ਪਤਿਬਿਤਾ ਕਉ ਸੋਈ ਅਭਰਨੁ ਗਨਿਕਾਰ ਚਤੁ ਅੰਗਹੋ ਸੋਈ ੫੮੪

ਸ੍ਵਾਤਿਬੁੰਦੀ ਅਲਿਸਾ ਗਰਮੁ ਕਤਾਫਲ ਸੋਈ ਸ੍ਵਾਤਿਬੁੰਦ ਬਿਖ

ਕੇਟਤ ਭੁਅੰਗਹੋ ਤੇ ਸੇਮਾਇਆ ਕਿਰਤਾ ਬਿਰਤਹੋ ਬਿਕਾਰਜ

ਗਪਰਉ ਪਕਾਰ ਗੁਰਸਿਖ ਨਸਬੰਗਹੋ ੫੮੫ ਕਉ ਅਜਉ

ਮਰਾਲਸ ਕੁਜਾਇ ਬੈਠੇ ਮਨਸਰ ਦੁਚਿਤਉ ਦਾਸ ਬਾਸ ਅਸ

ਦੁਰਗਧਕੀ ਸੁਵਨਾ ਜਿਉ ਬੈਠਾਈ ਅਸੁਕੁੰ ਪ੍ਰਜੰਗ ਪ੍ਰਤਿਆਰਿ

ਜਾਇ ਚਾਕੀ ਚਾਟੇ ਹੀਨ ਮਤ ਅੰਧਕੀ ਗਰਧਬ ਅੰਗ ਅਰ

ਗਜਾ ਜਉ ਲੇਪਨ ਕੀ ਜਿਲੋਟਤ ਭੁਸਿ ਮਸਿਗਿਹੋ ਕ੍ਰੇਦ ਕ੍ਰੇਧਕੀ

੪੭੫
ਤੈਸੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਸੀਗਤਿਨਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਮਨਸਾ
ਉਪਾਧਾਅਪਰਾਧਸਨਬੰਧਕੀ॥੩੮੬॥ਨਿਰਾਧਾਰਕੋ
ਅਧਾਰਅਸਰੋਨਿਰਾਸ਼੍ਰੋਨਾਥੁਹੈਅਨਾਥਨਕੋਦੀਨਕੋ
ਦਇਆਲੁਹੈ॥ਅਸਰਨਿਸਰਨਿਅਭਿਨਿਰਧਨਕੋ
ਹੈਧਨਟੇਕਅੰਧਰਨਕੀਅਭਿਕ੍ਰਿਪਨਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੈ
॥ਅਕ੍ਰਿਤਪਨਕੇਦਾਤਾਰਪਤਤਿਪਾਦਨਪਭਨ
ਰਕਨਿਦਾਰਨਪਤਗਿਆਪਤਿਪਾਲੁਹੈ॥ਅ
ਵਗੁਨਹਰਨਕਰਨਕਰਤਗਿਆਸਾਮੀਸੀਰੀ

ਸਰਬੀਗਿਗਸਰਸਕਿਰਸਾਛੁਰੈ ॥੩੮੭॥ ਕੋਇ ੫੮੫

ਲਾਸੀਤਲਕਰਕਰਤਸਿਆਮਗਹੇਪਰਸਤਪ

ਤਪਰਦਗਧਕਰਤਹੈ ॥ਕੁਕਰਕੇਚਾਟਤਕਲੇਵ

ਰਹਿਲਾਗੈਛੋਤਿਕਾਟਤਸਗੀਰਪੀਰਪੀਰਨਧਰ

ਤਹੈ ॥ਫੂਟਤੁਜਿਓਗਾਗਾਰਿਪਰਤਹੀਪਖਾਨਪਰ

ਪਾਹਨਪਰਤਿਪੁਨਿਗਾਗਾਰਹਰਤਹੈ ॥ਤੈਸੇਹੀ

ਅਸਾਧਸੀਗਪੀਤਹੂਬਿਰੋਧਬੁਰੋਲੋਕਪਰਲੇ

ਕਦੁਖਦੋਖਨਭੁਟਰਤਹੈ ॥੩੮੮॥ ਛਕੁਕੇਬਦਲੇ

ਜੈਸੇ ਬੈਠੇ ਛਤ ਨਾ ਕੀ ਛਾਂਹ ਹੀਰਾ ਅਮਲ ਕਬ ਦਲੇ
ਫਟ ਕੁਕੁ ਉਪਾਈਐ ਜੈਸੇ ਮਨ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਦਲੇ
ਕਾ ਚੁਗੁ ਜਾ ਫਲੁ ਕਾ ਬਰੀ ਪਟੰਬਰ ਕੇ ਬਦਲੇ ਓਢਾ
ਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕੁਰੀ ਫਲ ਕੇ
ਸਰਕ ਪੁਰਾ ਜਿਉ ਕੁਚੁ ਰਲੇ ਲਗਾਈਐ ਕੁਟਤਾ ਅ
ਜਾਧ ਸੁਖ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਮਹਿਤ ਜਾਗਰਾ ਅਥਾਹ ਜੈਸੇ
ਬੇਲੀ ਮੇਸਾਈਐ ॥੨੮॥ ਕੰਚਨ ਕਲਾਸ ਜੈਸੇ ਬ
ਕੇ ਕੁਏ ਸੁਧੋ ਹੋਇ ਮਾਟੀ ਕਿ ਕਲਾਸੁ ਫੂਟੇ ਜੁਰੈ ਨ ਜਤਨ

ਸੈ ਬਸਨਮਲੀਨਧੋਏ ਨਿਗਮਲਹੋਤਜੈਸੇਉਜਗੀ ॥ ੫੮੬ ॥
ਨਹੋਤਕਾਰੀਕਾਬਗੀਪਤਨਸੈ ਜੈਸੇਲਕੁਟੀਅ
ਗਨਿਸੇਕਤਹੀਸੁਧੀਹੋਇਸ਼ਾਨਪੁਛਿਪਟੰਤਰੋਪ੍ਰਗ
ਟਮਨਤਨਸੈ ਤੈਸੇਗੁਗਸਿਖਨਸੁਭਾਓਜਲਸੈਨ
ਗਤਿਸਾਕਤਸੁਭਾਵਲਾਖਪਾਹੁਨਗਤਨਸੈ ॥ ੫੮੭ ॥
ਕੋਊਬੇਚੈਗਾਨ੍ਹਿਗਾਨ੍ਹਿਸਸ੍ਰਧਨਖਬਨਕੋਊਬੇਚੈ
ਗਾਨ੍ਹਿਗਾਨ੍ਹਿਬਿਬਿਧਿਸਨਾਹਜੀ ਕੋਊਬੇਚੈਗੋਰਸ
ਦੁਗਾਧਦਧਪਿਪਤਨਿਤਕੋਊਬੇਚੈਬਾਰਨੀਬਿਖਮਸਮ

ਚਾਹ ਜੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਅਸਾਧ
ਸਾਧ ਬਿਖਿਆ ਅਮੀਰਤ ਬਨਵੇਖੇ ਅਵਗਾਹ ਜੀ
ਅਤਮਾ ਅਚੇਤ ਪੰਛੀ ਧਾਵਤ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਜੈਸੇਈ
ਬਿਰਖ ਬੈਰੇ ਚਾਖੇ ਫਲਤਾਹ ਜੀ ॥੩॥ ਜੈਸੇਈ
ਕਜਨ ਨੀਕੋ ਹੋਤ ਹੈ ਅਨੇ ਕਸੁਤ ਸਬ ਹੀ ਮੇਅਧਿ
ਕਾਪਿਅਾਰ ਸੁਤ ਗੋਦਕੋ ॥ ਸਿਅਨੇ ਸੁਤ ਬਨਜ ਬਿ
ਉਹਾਰ ਕੇ ਬੀਚਾਰ ਬਿਖੇ ਗੋਦ ਮੇਅਚੇਤੁ ਹੋਤੁ ਸੀਪੇ
ਨਸਾਰੇ ਦਕੋ ॥ ਪਲਨਾ ਸੁਫਾਇ ਮਾਇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕਾਜਿ

ਲਾਗੈ ਜਾਇ ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਰੁਦ ਨ ਪੈ ਪੀਆ ਵੈ ਮਨ ਮੋ ॥ ੫੯ ॥
ਦਕੋ ॥ ਆਪਾ ਬੋਇ ਜੋਈ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗਹੇ
ਰਹੇ ਨਿਦੋਖ ਮੋਖ ਅਨ ਦਬਿਨੋ ਦਕੋ ॥ ੬੦ ॥ ਕਰਤ
ਨਇਛਾ ਕਛੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿਨ
ਹਿ ਬਾਲ ਕਾ ਅਚੇਤ ਕਉ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਲੀਏ ਮ
ਤਾ ਪਾਛੈ ਲਾਗੀ ਰੂਲੈ ਬੋਲੈ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਤ
ਹੇਤ ਕਉ ॥ ਬਾਲ ਕੈ ਅਸੀਸ ਦੇ ਨਹਾਰੀ ਆਤਿ ਪਾਮਾ
ਲਾਗੈ ਗਾਰਿ ਦੇ ਨਹਾਰੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਡਾਰੀ ਸੇਤ ਕਉ ॥

ੴ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਜਾ ਅਰੁ ਸੀਆਨੰਦਾ ਈਜੇ ਜੇ
ਗੁਆਨੈ ਤੇ ਸੇ ਲਾਗੈ ਫਲੁ ਪੈਤ ਕਉ ॥ ੩੮ ॥ ਜੇ
ਦਰਪ ਨਿਦਿ ਬਿਸੁਰ ਸਨੁ ਪੁਖ ਰਾਖੈ ਪਾਵ ਕਪ
ਗਾਜੋ ਤਕਿ ਰਨ ਚਰਿ ਝਕੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੇਘ ਬਰਖ
ਤਹੀ ਬਜੁ ਪਰਾ ਬਿਰਾਜੈ ਬਿਬਿਧਿ ਬਨਾਸ ਪ
ਤੀ ਜਟੁ ਲਜੁ ਅਝਕੈ ॥ ਕੇਟ ਤਭੁ ਤਾਰਿ ਨਾਰਿ
ਕੁਤੁ ਸਿਰਾ ਰਿਚਾਰਿ ਪੂਰਨ ਅਨੰਦੁ ਤਉ ਦਿ
ਤਿਬ ਚਿਝਕੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਿ ਪਰਸਿ ਬਿ

ਗਸਤਸਿਖਪਾਪਤਨਿਧਾਨਗਿਆਨਪਾਦਨਪਦਿ ੫੮੮
ੜਕੈ॥੩੬੪॥ਜੈਸੇਕੁਲਾਬਧੁਬੁਧਿਵੰਤਸਸੁਰਗ
ਬਿਖੈਸਾਵਧਾਨਚੇਤਨਰਹੈਅਚਾਰਚਾਰਕੈਸਸੁ
ਰਵੇਦਰਜੇਠਸਕੁਲਕੀਸੇਵਾਕਰੈਖਾਨਪਾਨਗਿ
ਆਨਜਾਨਿਪਤਿਪਰਵਾਰਿਕੈਅਧੁਰਬਚਨਗੁ
ਰਜਨਸੈਲਜਾਲਵੰਨਿਸਿਹਿਜਾਸਮੈਸੁਖੇਅਪੁ
ਰਨਕੁਤਾਰਕੈਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਸਰਬਾਤਮਪੁਜਾ
ਪ੍ਰਬੀਨਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਗੁਰਮੁਰਤਿਅਪਾਰਕੈ੩੬੫

॥ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਜਾਤੁ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤ ਪੁਰਬ
ਤੀਰਥ ਸੁਰਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਕੋ ਮੁਕਤਿ ਬੇਕੋਰ ਜੋਰ
ਜੁਗਤਿ ਬਿਬਿਧ ਫਲ ਬਾਂਛਤ ਹੈ ਸਾਧਰ ਜਕੋਟ
ਗਿਆਨਾਧਿ ਮਾਨ ਕੋ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿਅਸੀਖ ਸਿਖ ਸੀਗੁਰਬ ਚਨ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਸ
ਆਨਿਕੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ
ਲਿਖ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਦਧਾਨ ਕੋ ॥੨੬॥
॥ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਉ ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਦਨ ਜਉ ਮਿਲਾਹਿ ਜੈ

ਜੋਦੇਖੇਤੈਸੋਕਾਹਿਬੁਨਿਗੁਨਗਾਵਹੀਸ੍ਰਵਨ

੫੮੬

ਜਿਹਬਾਅਉਲੋਚਨਮਿਲੈਦਿਆਲਜੈਸੋਸੁਨੈਤੈ

ਜੋਦੇਖਕਾਹਿਸਮਝਾਵਹੀਜਿਹਬਾਕਉਲੋਚਨ

ਸ੍ਰਵਨਜਉਮਿਲਹਿਦੇਵਜੈਸੋਕਹੈਤੈਸੋਬੁਨਿਦੇਖ

ਅਉਦਿਖਾਵਹੀਨੈਨਜੀਹਸ੍ਰਵਨਸ੍ਰਵਨਲੋਚ

ਨਜੀਹਜਿਹਬਾਨਸ੍ਰਵਨਲੋਚਨਲਲਚਾਵਹੀ

੨੮੧ਆਪੁਨੋਸੁਅੰਨਿਜੈਸੇਲਾਗਤਪਿਆਰ

ਜੀਅਜਾਨੀਮੇਵੈਸੋਈਪਿਆਰੇਸਕਲਸਿਸਾਰਕਉ

ਆਪਨੋ ਦਰਬੁਜੈ ਸੇਗਾ ਖੀਐ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਵੈਸੇ
ਈਸਾ ਮਾਝਿ ਸਭ ਕਾ ਧੁਕੇ ਬਿਓਹਾਰ ਕਉ ਅਸਤੁ
ਤਿਨਿ ਦਾਸੁ ਨਿਬਿਆ ਪਤਹਰਖੁ ਸੇਗਾ ਵੈਸੀਐ
ਲਗਾਤਿ ਜਗਾ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰ ਕਉ ਤੈਸੇ ਕੁਲਧ
ਰਮੁਕ ਰਮੁਜੈ ਸੇਜੈ ਸੇਕਾ ਕਉ ਤਮ ਕੈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ
ਬਹਮਾ ਬਿਬਾਹ ਕਉ ॥੨੯॥ ਜੈਸੇ ਨੈਨ ਬੈਨ ਪੰਖ
ਸੁੰਦਰ ਸੁਬੰਗਾ ਮੇਰਾ ਕੇ ਪਗ ਓਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖ ਨਬੀ
ਚਾਹੀਐ ਸੰਦਲ ਸੁਗੰਧਾ ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਕਮਲ

ਜੈਸੇਕੰਟਕਿਬਿਲੋਕਨਅਉਗੁਨਉਰਧਾਰੀਐਜੈ ੫੯੦
ਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫੁਲਮਿਸਾਟਿਗੁਨਾਦਿਸ਼ਦਬੀਜਕ
ਰਵਾਈਕੋਬੁਰਾਈਨਸਮਾਗੀਐਤੈਸੇਗੁਰਗਿ
ਆਨਦਾਨਸਬਹੁਸੇਮਾਗਿਲੀਜੈਬੰਦਨਾਸਕਲ
ਕੂਤਨੀਦਾਨਤੁਕਾਰੀਐ ੪੯੧ ਪਾਰਸਪਰਸਦ
ਰਸਕਤਸਜਨੀਕਤਵੈਨੈਨਬੈਨਮਨਮੋਹਨਾਕ
ਤਵੈਦਸ੍ਰੰਗਸਨਸੋਕਾਨਿਧਿਕਤਵੈਗਵਨਭਵ
ਨਬਨਸੋਹਨਾਕਤਵੈਗਾਰੰਗਸੁਖਸਾਗਰਕਤ

ੴ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਦੁਖ ਜੋ ਹਨਾ ਕਤ ਦੇ ਜੋ ਗਭੇ
ਗਰਸ ਲੀਲਾ ਕਤ ਦੇ ਸਿਤ ਸਭਾ ਛੁਬਿ ਗੋਹਨਾ॥
੪੦੦॥ ਕਬਲਾ ਗੈ ਮਸਤ ਕਿਚਰਨ ਨਹ ਜਦ ਰਸੁ
ਦਇਆ ਵਿਗਨ ਕਬ ਦੇਖਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁ
ਨਉ ਕਬ ਸੁਵਨ ਨੁ ਕਬ ਗਸਨਾ ਬੇਨਤੀ ਬਿਸੇਖਉ
ਕਬ ਕਰ ਕਰਉ ਡੰਡਉਤ ਬੰਦਨਾ ਪਗਨੁ ਪਰਿਕ੍ਰ
ਮਾਇ ਪੁਨਰੇਖਉ ਘੇਮ ਭਗਤ ਪਤਾਛਿ ਪਾਨ ਪਤਿ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਜੀਵਨ ਪਦ ਲੇਖਉ॥੪੦੧॥

ਪਦ

ਬਿਰਖੇ ਬਾਇਆ ਹਲਾਰੇ ਜੇ ^{ਸੇ} ਹੁਰਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪੰਛਿ ॥ ੫੯੯ ॥
ਨਧੀਰ ਜਕਾਰਿ ਫਉਰ ਫਹਰਾਤੁ ਹੈ ॥ ਸਰਵ ਰਘਾਸ
ਲਾਰੇ ਬਾਹੁ ਜਾ ਬਿਲਖ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਹੰਤ ਜਲਜੀ
ਤਾ ਅਕੁਲਾਤੁ ਹੈ ॥ ਸਾਰ ਦੂਲ ਦੇਖੇ ਮਿਗਮਾਲ ਦ
ਲਿਚਿਤੁ ਬਨਵਾਸ ਮੈ ਨ ਕਾਸ ਕਾਰਿ ਆਸ ਮਸੁਹ
ਤੁ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਕੁਏ ਕੈ ਚਕਾਤਿ ਸਿਖ
ਦੁਖਿਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਅਤਿ ਬਿਲਲਾਤੁ ਹੈ ॥ ੪੦੩ ॥
ਥਰਾ ਬਰਖਤ ਕਰਖਤ ਦਾ ਮਨੀ ਬਜਾਗਿ ਸਾਗਰ

ਲਹਰਿ ਬਨ ਜਰਤੁ ਅਗਨਿ ਹੈ॥ ਰਾਜੀ ਬਿਰਾਜੀ
ਕੂਕੰ ਪਕਾ ਅੰਤਰ ਬਿਥਾ ਬਲ ਬੰਦ ਸਾਲਾ ਸਾਸਨਾ
ਸੰਕਟ ਮੇ ਮਗਨੁ ਹੈ॥ ਆਪ ਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਦੂਖਨ
ਦਰਿ ਦਛਿ ਦੁਕੁ ਮਤਿ ਉਦਾਸਾਰਿ ਨ ਦਾਸਾਨਿ ਨਗ
ਨਿਹੈ॥ ਤੇ ਸੇਹੀ ਸਿਸਾਟਿ ਕੋ ਅਵਿਸਟੁ ਜਉ ਮਾਇ
ਲਾਗੈ ਜਗਾ ਮੇ ਭਗਤ ਨੇ ਕਰੇ ਮਕੋ ਭਗਨੁ ਹੈ॥ ੪੦੩॥
ਜੇ ਸੇ ਚੀਟੀ ਕਾ ਮਕਾ ਮਕੈ ਬਿਰਖ ਚੜ੍ਹੇ ਪੰਛੀ ਉਡਿ ਜਾ
ਇਥੇ ਸੇ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਫਲ ਕੇ॥ ਜੇ ਸੇ ਗਾਡੀ ਚਲੀ ਜਾਤੀ

ਲੀਕਨਮੇਧੀਰਜਸੇਧੋਰੇਦਉਰਜਾਇਬਾਏਦਾ
ਹਨੇਸਬਕੋ^ਲ ਜੇਸੇਕੋਸਭਰਿਚਲਿਸਕੀਅੇਨਪ
ਇਨਕੋਆਤਮਾਚਤੁਰਕੁਟਧਾਇਆਵੇਪਲਕੋ
ਤੇਸੇਲੋਗਬੇਦਕੇਦਰਿਗਆਨਉਨਮਾਨਪਛਗੀਮ
ਗੁਰਚਰਨਸਗਨਿਆਸਥਲਕੋ॥੪੦੪॥ਜੇਸੇਬਨ
ਗਾਇਪਰਫੁਲਤਫਲਨਮਿਤਲਾਗਤਹੀਫਲ
ਪੜਪੁਰੁਪਾਬਿਲਾਤਹੈ॥ਜੇਸੇਤ੍ਰਿਆਰਚਤੁਸੀਗ
ਰਭਰਤਾਰਹੈਤਿਭੇਟਤਭਰਤਾਰਉਰਹਾਰਨਸਮਤੁ

੫੯੨

੦

੦

ਹੈ॥ ਬਾਲਕ ਅਚੇਤ ਜੈ ਸੇ ਕਰਤ ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ ਸੁ
ਚਿਤ ਚਿਤ ਨ ਭਏ ਸਭੇ ਬਿਸਰਾਤ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਖਰ
ਕਰ ਮਧਰ ਮਸ ਮਾਗਿ ਅਨ ਕਾ ਜਿਗਿ ਅਨ ਭਾਨ
ਉਦੈ ਉਡ ਕਰ ਮਭਿਤ ਹੈ॥ ੪੦ ॥ ਜੈ ਸੇ ਹਸ ਬੋਲਤ
ਹੀਡਾ ਕਨਹਰੇ ਕਰੇ ਜੈ ਬਾਲਕ ਤਹਿ ਲੋਧਾਵੈ ਜ
ਨੈ ਗੋਦਿ ਲੇਤ ਹੈ॥ ਰੇਵਤ ਸੁਤ ਹਿ ਜੈ ਸੇ ਅਭਿਖਰ
ਪੀਆਵੈ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਜਨ ਤਮੋ ਹਿ ਕਾਲ ਕੂਟਿ
ਤਹੈ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਾਨੀ ਐਨ ਬ

ਲਕਜੁਗਾਤਿਮਾਤਿਜਗਤਅਚੇਤਹੈਅਕਲਕ

ਪਦੜ

ਲਾਅਲਖਅਤਿਹੀਅਗਾਧਬੋਧਆਪਹੀਜਨਤਅ

ਪਨੇਤਨੇਤਨੇਤਹੈ॥੪੦॥ਵੈਤਸੁਤਭਗਤਪ੍ਰਗਟਿ

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਭਏਵੇਦਸੁਤਜਗਮੇਸਨੀਚਰਬਖਾ

ਨੀਐਅਧੁਪੁਰਬਾਸੀਕੀਸਅਧਮਅਸੁਰਭਏਲਿ

ਕਾਬਾਸੀਸੇਵਕਭਭੀਖਨਪਛਾਨੀਐਸਾਗਰ

ਗੰਭੀਰਾਬਿਖੇਬਿਖਿਅਹਿਮਸਤਕਿਮਨਉਦੈਉਨ

ਮਾਨੀਐਬਰਨਸਬਨਲਪੁਦੀਰਘਜਤਨਪ

ਆਪ੍ਰਗਾਸਕੁਈ

ਰੈਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਬਿਸਮਨਜਾਨੀਅੰ॥੪੦॥
੧੧ ਚਿਤਾਮਨੀਚਿਤਵਤਚਿਤਾਚਿਤਤੇਚੁਗਈ
ਅਜੋਨੀਅਰਾਧੇਜੋਨਿਸੰਟਿਕਟਾਏਹੈ॥ਜਪਤ
ਅਕਾਲਕਾਲਕੰਟਕਕਲੇਸਨਾਸੇਨਿਰਭੈਕੁਜ
ਨਕੁਮਕੁੰਦਲਕੁਜਾਏਹੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਥਨਿਰ
ਵੇਰਬੈਰਕੁਊਤਿਅਗਿਓਭਾਗਿਓਭੇਦੁਖੇਦੁਨਿਰ
ਭੇਦਗੁਨਗਾਏਹੈ॥ਅਕੁਲਾਮੰਚਲਗਾਹੇਕੁਲਨਇ
ਚਹੈਕੁਊਅਟਲਸਰਨਿਅਾਵਾਗਵਨਮਿਟਾਏਹੈ॥

॥४०८॥ ਬਾਛੈ ਨ ਸੁਰਗ ਬਾਸ ਮਾਨੈ ਨ ਨਰ ਕ ਕਾਸ
ਆਸ ਨ ਕਰਤ ਚਿਤ ਹੋ ਨ ਹਾਰੁ ਹੋਇ ਹੋ ਸੀ ਪਤਿ ਨ
ਹਰਖ ਬਿਪਤ ਮੈ ਨ ਸੋਗ ਤਾਹਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਸਾਹਿ
ਬਿਹਸ ਨ ਹੋਇ ਹੋ ਜਨਮ ਜੀਵਨ ਮਿਤ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਭੇਦ ਖੇਦ ਗੰਮਿਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਅਵਿਲੋ
ਇਹੋ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਕੇ ਚੀਨ ਤ ਨਿਰੰਜ
ਨਾਹਿ ਬਿਰਲੇ ਸੀਸਾ ਗਪੇ ਮਭਗਤ ਮੈ ਕੋਇ ਹੋ ॥४०८॥
ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਮਿ ਰਾਈ ਰਾਖੀ ਮੇਛਿ ਪਾਇ ਜਤਨ ਕੇ

੫੮੪

ਚੀਟੀਚਲਿਜਾਇਚੀਨਿਤਾਹਿਲਪਟਤਹੈ ਯਦੀ
ਪਕਜਗਾਇਜੈਸੇਰਾਖੀਐਦੁਗਾਇਗਿਹਪਗਟ
ਪਤੰਗਤਮੈਸਹਜਿਸਮਾਤਹੈ ਯੈਸੇਤਉਬਿਮਲ
ਜਲਕਮਲਇਕਾਂਤਿਬਸੈਮਧੁਕਾਰਿਮਧੁਮਚਦ
ਨਤਹਜਾਤਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਪਗਟਤ
ਪ੍ਰੇਮਸਕਲਸੰਸਾਰੁਤਿਹਿਦੁਆਰਬਿਲਲਾਤਹੈ
॥੪੧॥ ਬਾਜਤਨੀਸਾਨਸੁਨੀਅਤਚਹੂਓਰਜੈਸੇ
ਉਦਤਪਧਾਨਭਾਨਦੁਰੈਨਦੁਗਾਏਸੇ ਯਦੀਪਕਸੈਦਾ

ਦਾਭੁਏ ਸਕਲ ਸੀਸਾਰੁ ਜਾਨੈ ਘਟ ਕਾ ਮੇਸਿ ਧਜੇ ਸੇ
ਛਿਪੈ ਨ ਛਿਪਾਏ ਸੇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਚਕੁ ਦੇ ਨ ਛਾਨੈ ਰਹਤ ਸਿ
ਘਾਸ ਨ ਸੇ ਦੇ ਸਮੇ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੇ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਾਏ ਸੇ ॥
ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਪੇ ਮਕੋ ਪਗਾ ਸੁਜਾ ਸੁਗੁਪਤ
ਨਗਹੈ ਮੋਨਿ ਬਿਰੁਓ ਪਜਾਏ ਸੇ ॥ ੪੧੭ ॥ ਜਉ ਪੈ ਦੇ
ਖਿਦੀ ਪਕਾਪਤੰਗਾ ਪਛਮ ਨਤ ਕੋ ਜੀਵਨ ਜਨਮ
ਕੁਲ ਲਾਛ ਨ ਲਗਾਵਈ ॥ ਜਉ ਪੈ ਨਾਦ ਬਾਦ ਸੁ
ਨਿਮਿਗਾ ਮਾਨ ਗਿਆਨ ਰਾਚੈ ਪਾਨ ਸੁਖ ਹੁਇ ਸਬਦ

੫੬੫

ਬੇਧੀ ਨਕਹਾਵਈ ਜਥੇ ਪੈ ਜਲ ਸੇ ਨਿਕਸਿਮੀ
ਨਸਰਜੀਵ ਰਹੈ ਸਹੈ ਦੁਖ ਦੁਖਿ ਨ ਬਿਰਹੁ ਬਿਲਖ
ਵਈ ਸੇਵਾ ਗੁਰਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਤਜੈ ਕੁਜੈ ਦੁ
ਬਧਾ ਕਉ ਸੰਗਤ ਮੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਵਈ
॥੪੧੨॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਚੀ ਟੀ ਪਾਛੈ ਕੋਟ ਚੀ ਟੀ ਚਲੀ
ਜਾਤਿ ਇਕਟ ਕਪਗ ਡੁਗ ਮਗਿ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਜੈ ਸੇ
ਕੂਜ ਪਾਂਤਿ ਕੁਲੀ ਕੁਾਂਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਮੇਓ ਰੁਤ ਅਕ
ਸਚਾਰੀ ਅਗੈ ਅਗਵਾਨ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਮਿਗ ਮਾਲਚ

ਲਚਲਤਟਲਤਨਾਹਿਜੜਤੜਅਗੁਭਾਰੀ
 ਗਮਤਤਤਧਿਆਨਹੈਕੀਟੀਖਗਮਿਗਸਨਮੁ
 ਖਪਾਛੇਲਾਗੇਜਾਹਿਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰਪੰਥਛਾਡਚਲਤ
 ਅਗਿਆਨਹੈ॥੪੧੩॥ ਜੇਸੇਧਿਆਸੀਗਮਸੁਜ
 ਸੁਨਾਇਕਾਬਖਾਨੇਸੁਨਿਸੁਨਿਸਜਨੀਸਗਲਬਿ
 ਗਸਾਤਹੈਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਧਿਆਪੇਮਰਸਬਿਸ
 ਮਹਾਇਸੋਕਾਦੇਤਮੋਨਿਗਹੇਮਾਨਮੁਸਕਾਤਹੈਪੁ
 ਰਨਾਮਧਾਨਪਰਸੁਤਸਮੇਰਦਨਸੇਗੁਰਜਨਮੁ

੨੩੩
੨ਤਿਗੁਇਤਾਹੀਲਪਟਾਤਹੈ ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਪੇ
ਕੁਗਤਪ੍ਰਗਾਸਜਾਬੁਬੋਲਤਬੈਰਾਗਮੋਨਿਸਬਹੁ
ਸੁਹਾਤਹੈ ॥੪੧੫॥ ਜੈਸੇਕਾਛੀਫਲਹੇਤਾਬਿਬਿਧ
ਬਿਰਖਰੇਖੇਨਿਹਫਲਰਹੈ ॥ ਬਿਰਖੇਨਕਾਹੂਕਾਜ
ਹੈ ॥ ਸੀਤਤਨਮਿਤਨਿਪਅਨਿਕਾਬਿਵਾਹਕਰੈਸੀਤ
ਤਾਬਿਹੁਨਬਾਨਿਤਾਨਗਿਹਛਾਜਿਹੈ ॥ ਬਿਦਿਆਵ
ਨਜਾਨਜੈਸੇਪਾਧਾਰਟਸਾਰਜੈਹੈ ॥ ਬਿਦਿਆਹੀ
ਨਦੀਨਖਲਨਾਮਊਪਰਾਜਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ

ਸਾਖਾ ਸੀਰਾ ਹੋ ਸੁਰਗਿ ਅਨਮਿਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿ ॥ ੫੯੧ ॥
 ਅਨਧਿਗ ਜਨਮ ਕਉ ਲਾਜਿ ਹੋ ॥ ੪੯੫ ॥ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰ
 ਸੁਤੀ ਜਮਨਾ ਗੋਦਾ ਵਰੀ ਗਾਇਆ ਪ੍ਰਾਗਿ ਸੇਤ ਕੁਰ
 ਖੇਤ ਮਨ ਸਰਹੋ ॥ ਕਾਸੀ ਕਾਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਤੀ ਮਾ
 ਇਆ ਮਥੁਰਾ ਅਜੁਧਿ ਮਾਰੋ ਮਤੀਆ ਵੰਤ ਕਾ ਕੇ
 ਦਾਗਹਿ ਮਧਰਹੋ ॥ ਨਰ ਬਦਾ ਬਿਬਿਧਿ ਬਨ ਦੇਵ
 ਸਬਲ ਕਵਲਾਸ ਨੀਲ ਮੰਦਰਾ ਚਲ ਸੁਮੇਹ ਗਿ
 ਰਵਰਹੋ ॥ ਤੀਰਥ ਅਰਥ ਸਤਧਰ ਮਦਾਇਆ ਸੀਤੋ

ਖਸੀਗੁਰਚਰਨਰਜਤੁਲਨਸਗਰਹੈ॥੪੧੬॥ਜੇ
ਸੇਕੁਆਰਕੀਨਿਆਮੀਲਿਖੇਲਿਤੁਅਨੇਕਸਖੀ
ਸਕਲਕੋਏਕੋਦਿਨਹੋਤਨਾਬਿਵਾਹਜੀ॥ਜੇਸੇ
ਬੀਰਖੇਤਾਬਿਖੇਜਾਤਹੈਸੁਭਟਜੇਤੇਸਬੈਨਮਰ
ਤੁਤੇਤੇਸਸਰਨਸਨਾਹਜੀ॥ਬਾਵਨਸਮੀਪਜੇ
ਸੇਬੀਬਿਧਿਬਨਾਸਪਤੀਏਕੋਬੇਰਚੰਦਨਕਰਤ
ਹੈਨਤਾਹਿਜੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਗਨਿਜਾਤਹੈਜ
ਗਤੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿਪਦਚਾਹਤਹੈਜਾਹਿਜੀ॥

੪੧੧॥ ਜੈਸੇਗੁਆਰਗਾਇਨਚਰਾਵਤਜਤਨਬ ੫੯੮
ਨਖੇਤਨਪਰਤਸਬੈਚਰਤੁਆਘਾਇਕੈ॥ ਜੈਸੇਰਜ
ਧਰਮਸਰੂਪਰਜਨੀਤਾਬਿਖੇਤਾਕੇਦੇਸਪਰਜਾ
ਬਸਤਸੁਖਪਾਇਕੈ॥ ਜੈਸੇਹੋਤਖੇਵਟਚੇਤੰਨਿਸਾ
ਵਧਨਜਾਮੇਲਾਰੈ॥ ਨਿਗਬਿਘਨਬੋਹਥਪਾਰਿਜਾ
ਇਕੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਉਨਮਨਮਗਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਜੀਵ
ਨਮੁਕਤਿਕਰੈ॥ ਸਿਖਸਮਝਾਇਕੈ॥ ੪੧੨॥ ਜੈਸੇ
ਘਉਘਾਇਲਕੋਜਤਨਕੈ॥ ਨੀਕੋਹੋਤਪੀਰੀਮਟਿਜ

ਇਲੀਕਮਿਟਤਨਪੇਖੀਐ ਜੇਸੇਫਾਟੇਅੰਬਰ
ਸੀਆਇਪੁਨਓਢੀਅਤਨਾਗਤਉਨਹੋਇਤਉ
ਬੇਗਰੀਪਰੇਖੀਐ ਜੇਸੇਟੂਟੇਬਾਸਨੁਸਦਾਹ
ਦੇਤਹੈਠਰੇਗਗਰਤਨਪਾਨੀਪੇਗਠੀਲੋਕੁਖ
ਕੇਖੀਐ ਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਬਿਮੁਖਦੁਖਦੇਖ
ਪੁਨਿਸਗਨਿਗਹੇਪੁਨੀਤਪੈਕਲੋਕਲੇਖੀਐ)
੪੯੯। ਦੇਖਿਦੇਖਿਦ੍ਰਿਗਨਦਰਸਮਹਿਮਾਨਜਾ
ਨੀਸੁਨਸੁਨਸਬਦੁਮਹਾਤਮਨਜਾਨਿਓਹੈਗਾਇ

ਗਾਇਰੀਮਿਤਾ ਗੁਨਗਨਗੁਨ ਨਿਧਾਨਹਸਿਹਸਿ
 ਪੇਮਕੋਪਤਾ ਪੁਨਪਛਾਨਿਓਂ ਰੋਇਰੋਇਬਿਰ
 ਹਾਬਿਓਗਕੋਨਸੋਗਜਾਨਿਓਮਨਗਾਹਿਗਾਹਿਮਨੁ
 ਮੁਖਦੁਨਮਾਨਿਓਂ ਗਲੋਗਬੇਦਗਾਮਨਉਨ
 ਮਾਨਕੋਨਜਾਨਿਸਕਿਓਜਨਮਜੀਵਨਧਿਗੁ
 ਬਿਮੁਖਾਬਿਗਾਨਿਓਂ ॥੪੨੦॥ ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿ
 ਮਾਨਿਕੋਚਮਤਕਾਰਫਾਹਓਸਜੀਅਰਸੁਰਕੋ
 ਟਕੋਟਨਿਪ੍ਰਗਾਸਜੀ ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਭਾਗਿਪੁਰ ਨ

੫੬੬

ਪ੍ਰਤਾਪਛਾਬਿਜਾਗਿਅਗਿਜੋਤਿਹੈਸੁਜਸਨਿਵਾ
ਸਜੀ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਮਨੋਰਥਕੈ
ਤੀਰਥਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਬਾਛਤਹੈਤਾਸਜੀਅਸ
ਤਕਿਦਰਸਨਸੋਕੁਕੋਮਹਾਤਮਅਗਾਧਬੰਧ
ਸੀਗੁਰਚਰਨਰਜਮਾਝਲਾਰੀਜਾਸਜੀ॥੪੨੯॥
ਸਦੈਯਾ॥ ਖਗਮਿਗਮੀਨਪਤੰਗਚਰ
ਚਰਜੋਨਿਅਨੇਕਾਬਿਖੇਕੁਮਆਇਓਸੁਨਿਸੁ
ਨਿਧਾਇਰਸਤਲਭੂਤਲਦੇਵਪੁਰੀਪ੍ਰਤਲਓ

ਬਹੁਧਾਇਓ ਜੇਗਾਹੁ ਭੋਗ ਦੁਖਾਇ ਸੁਖਾਇ ਕ ੬੦੦
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ਾਹਾਰਿ ਪ
ਰਿਓ ਸਰਨ ਗਤ ਆਇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਸੁ
ਖ ਪਾਇਓ ॥੪੨੩॥ ਕਾਵਿਤੁ ॥ ਚਾਹਿ ਚਾਹਿ
ਚੰਦ ਮੁਖ ਚਾਇ ਕੋ ਚਕੋਰ ਚਾਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਨ
ਅਚ ਦੁਤ ਨ ਅਪਾਨੇ ਹੋ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨ ਹਰ
ਸਬਦ ਸੁਣਨ ਮਿਗਾ ਅਨੰਦ ਉਦੈਤ ਕਾਰਿ ਸਾਂਤਿ
ਨਸਾਨੇ ਹੋ ॥ ਰਸਕ ਰਸਾਲ ਜਸੁ ਜੰਪਤ ਬਾਸੁਰ

ਨਿਸਚਾਰਕਜੁਗਤਜਿਹਬਾਨਤ੍ਰਿਪਤਨੇਹੈ
ਦੇਖਤਸੁਨਤਅਰੁਗਾਵਤਪਾਵਤਸੁਖਪੇਸਰ
ਸਾਬਿਸਮਨਮਗਨਹਿਰਨੇਹੈ॥੪੨੩॥ਸਲਲਿ
ਨਿਵਾਸਜੈਸੇਮੀਨਕੀਨਘਟੈਰੁਚਦੀਪਕਪ
ਗਾਸਘਟੈਪ੍ਰੀਤਿਨਪਤੰਗਕੀਕੁਸਮਸੁਬਾ
ਸਜੈਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਮਪੁਪਕੁੰਭੰਤਅਕਾਸਮ
ਸਘਟੈਨਬਿਰੰਗਕੀਘਟਾਘਨਘੋਗਮਰ
ਚਾਰੁਕਹਿਦੈਊਲਾਸਨਾਦਬਾਦਸੁਨਿਰਤਿਘ

ਟੈਨਕੁਰੰਗਕੀ ਤੈਸੇਪਿਆਪੇਮਰਸਰਸਕਰਸ ०੬੦੧
ਲਸੀਤਘਟਤਨਰਿਸਨਾਪੁਬਲਾਮੰਗਾਮੰਗਕੀ
॥੪੨੪॥ ਸਲਲਸੁਕਾਵਦੇਬੋਬੋਰਤਨਕਾਸਟ
ਹਿਲਾਜਗਹੈਕਹੈਅਪਨੇਈਪੁਤਿਪਾਰ
ਓਹੈ ਜੁਗਵਤਕਾਸਟਿਰਿਵੰਤੁਰਿਬੈਸੀਤਗਹਿ
ਬੈਸੀਤੁਰੀਅੰਤੁਰਿਲੈਕਾਸਟਿਪੁਜਾਰਿਓਹੈਅਗ
ਗਹਿਜਲਬੋਰਕਾਵੇਬਾਢੈਮੋਲਕੁਕੋਪਾਦਕ
ਪਦਗਾਧਕੈਅਧਿਕਾਅਉਟਾਇਓਹੈਤਉਤਾਕੋ

ਰੁਧੁਰੁਦੁਇਚੋਆਹੋਇਸਲਲਮਿਲਮਉਗਨ

ਹਿਗੁਨਮਾਨੈਬਿਰਦੁਬੀਚਾਰਿਓ।੪੨੫।ਸ

ਲਲਸੁਭਾਵਜੈਸੇਨਿਵਨਗਵਨਗੁਨੁਸੀਚੀ

ਅਤਉਪਬਨ ਬਿਰਵਾਲਗਾਇਕੇ ਜਲਿਮਿ

ਲਿਖਿਰਖਹਿਕਰਤਉਰਧਤਪਸਾਖਾਨਏਸਫ

ਲਗੁਇਝਖਰਹੈਆਇਕੋਪਾਹਨਹਨਤਫਲ

ਦਾਈਕਾਟੇਹੋਇਨਉਕਾਲੇਸਟਕੈਛੇਢੇਢੇਬੀ

ਧਨਬੀਧਾਇਕੈ ॥ ਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹਸੁਤਸੜਗਾਰਿ

ਪਾਰਿਪਰੈਸਤਿਗੁਰਸਿਖਦੇਖੀਤਾਰੈਸਮਝਾਇਕੈ ॥ ੬੦੨ ॥
੪੨੬ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਵੇਸਕਾਰਿਕੁੰਕੁਦਨਭਾ
ਵਨੀਕੁਗਾਤਿਕੁਇਚਾਇਕੈਚਈਲੇਹੈ ॥ ਸਿਗਮ
ਸੰਜੋਗਕੁਗਾਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਪ੍ਰਮਰਸਮੰ
ਮਿਤਕੈਰਸਕਰਸੀਲੇਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਟੇਕ
ਏਕਅਉਅਨੇਕਲਿਵਾਬਿਮਲਬੈਰਾਗਾਠਾਬਿਛੁ
ਬਿਕੈਛਬੀਲੇਹੈ ॥ ਪਰਮਵਰ੍ਹਤਗਾਤਮਾਤਿਅਸ
ਚਰਜਮੈਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਉਨਮਨਉਨਮੀਲੇਹੈ ॥
੪੨੭ ॥ ਜਉਲਉਕਾਰਿਕਾਮਨਾਕਾਮਾਰਥੀਕਰਮ

ਖੰਡ

ਕੀਨੇਪੁਰਨਮਨੋਰਥਭਇਓਨਕਾਹੂਕਾਮਕੋਂਜ
ਉਲਓਕਾਰਿਆਸਾਆਸਵੰਤਹੁਇਆਸਰੇਗਹਿ
ਓਬਹਿਓਠਿਰਿਓਰਓਰਪਾਇਓਨਬਿਸਾਮਕੋ
ਜਓਲਓਮਮਤਾਮਮਤਮੁੰਡਬੋਝਲੀਨੋਦੀਨੋਰੁ
ਰੁਖੰਡਖੇਦੁਠਾਮਠਾਮਕੋਗੁਰਓਪਦੇਸਾਨਿਹਕਾਮ
ਅਉਨਿਰਾਸਭਏਨਿਮਤਸਹਜਸੁਖਨਿਜਪਦ
ਨਾਮਕੋ॥੪੨੯॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਕਾਮਲਾਮਕ
ਰੰਦਰਜਲੁਭਤਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਲਪਟਾਨੇਹੈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਅਹਿਨਿਸਿਰਸਾਕਿਹੁਇਅ

ਭਿਓਨਮਤਿਆਨਗਿਆਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥ ਸਹਜ ੬੦੩
ਸਨੇਹਰੇਹਾਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਰੂਪਸਦੰਤਬੂੰਦਗਾਤਿ
ਸੀਪਸੀਪਟਸਮਾਨੇਹੈ ॥ ਚਰਨਸਰਨਸੁਖਸਾਗ
ਰਕਟਾਛਕਰਿਮੁਕਤਾਮਹਾਂਤੁਹਾਇਅਨੁਪਰੂਪ
ਠਾਨੇਹੈ ॥ ੪੨੬ ॥ ਰੋਮਰੋਮਕੋਟਮੁਖਮੁਖਰਸਨਾਅ
ਨੰਤਅਨਕਮਨੰਤਰਲਉਕਹਤਨਾਮਾਵਈਕੋ
ਟਬਹਮੰਰੁਕਾਰੁਰਤੁਲਾਧਾਗਬਿਖੇਤੋਲੀਅੰ
ਜਉਬਾਰਿਬਾਰਿਤੋਲਨਸਮਾਵਈ ॥ ਚਤੁਰਧਰਾ

ਰਥ ਅਭਿਸਾਗਰਸਮੁਹਸੁਖਾਬਿਬਿਧਿਬੈਕੁੰਡ
ਮੋਲਮਹਿਮਾਨਪਾਵਈ ਸਮਸਤਨਪਰੈਕਰੈ
ਗਉਨਕਉਨਕਉਨਮਨਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਸ
ਬਦਸੁਨਾਵਈ ॥੪੩੦॥ ਲੋਚਨਪਤੰਗਦੀਪਦ
ਰਸਦੇਖਨਗਏਜੋਤੀਜੋਤੀਮਲਿਪੁਨਉਤਰਨ
ਆਨੇਹੈ ਨਾਦਬਾਦਸੁਨਬੇਕਉਸਦਨਹੂੰਨਗ
ਏਸੁਨਿਧੁਨਿਬਕਤਭਏਨਬਹੁਗਾਨੇਹੈ ਚਰਨ
ਕਮਲਮਕਰੀਦਰਸਿਰਸਕਿਹੁਇਮਨਮਧੁ

ਕਰਸੁਖਸੰਪਤਸਮਾਨੇਹੈ ਰੂਪਗੁਨਯੋਮਰਸਪੁ

੬੦੪

ਰਨਪਰਮਪਦਆਨਗਿਆਨਧਿਆਨਰਸ

ਕੁਰਮਕੁਲਾਨੇਹੈ ॥੪੩੧॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀਆਨਧਿਆ

ਨਗਨਿਕੋਪਤੰਗਾਬਿਧਿਪਾਛੈਕੋਅਨੁਪਰੂਪਦੀ

ਪਕਾਇਖਾਏਹੈ ਪ੍ਰਥਮਹੀਆਨਗਿਆਨਸੁਰ

ਤਿਬਿਸਰਜਿਕੋਅਨਹਦਨਾਦੀਅੰਗਜੁਗਤਿ

ਸੁਨਾਏਹੈ ਪ੍ਰਥਮਹੀਬਚਨਰਚਨਹਰਿਗੁਗ

ਜਾਜਿਪਾਛੈਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਅਧਿਓਪੀਆਏਹੈ

੪੦੩
ਪੇਖਸੁਨਅਚਵਤਹੀਭਟੇਬਿਸਮਅਮਤਿਪਰ
ਮਦਭੁਤਾਅਸੁਰਜਸਮਾਏਹੈ॥੪੩੩॥ਜਾਤਿਸਿ
ਹਜਾਸਨਜਏਕਾਮਨੀਜਾਮਨੀਸਮੇਗੁਰਜਨਸੁ
ਜਨਕੀਬਾਤਨਸੁਹਾਤਹੈ॥ਹਿਮਕਾਰਿਉਦਿਤਮੁ
ਦਤਿਹੈਚਕੋਰਾਚਾਤਿਏਕਟਕਾਧਿਆਨਕੋਸਮ
ਰਤਨਗਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਮਧੁਕਾਰਿਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭੁ
ਤਹੈਬਿਸਮਕਾਮਲਦਲਜੀਪਟਸਮਾਤਹੈ॥ਕੁੰਝੇ
ਗੁਰਚਰਨਸਰਨਚਲਿਜਾਤਿਸਿਖਦਰਸਪਰ

ਸਪੇਮਰਸਮੁਸਕਾਤਿਹੈ॥੪੩੩॥ਆਵਤਹੈਜਾ
 ਕੈਭੀਖਮਾਗਨੀਭਿਖਾਗੀਦੀਨਦੇਖਤਾਅਧੀਨਹਿ
 ਨਿਰਾਸੇਨਾਬਿਰਾਹਹੈ॥ਬੈਠਤਹੈਜਾਕੈਦੁਆਰਾਅ
 ਸਾਕੈਬਿਰਾਹਸਦਨਾਅੰਤਕਰਨਾਕੈਤੋਰਿਟੁਕਤਾਹਿ
 ਰਾਹਹੈ॥ਪਾਇਕੀਪਨਹੀਰਹਤਪਰਹਰੀਪਰੀਤ
 ਹੂਕਾਹੂਕਾਜਿਉਠਿਚਲੁਸਮਾਗਿਹੈ॥ਛਾਡਿਅਹੈ
 ਕਾਰਛਾਹੈਇਗੁਰਮਾਰਗਾਮੇਕਬਹੁਕੈਦਾਇਅ
 ਕੈਦਾਇਆਲਪਾਗਿਧਾਰਿਹੈ॥੪੩੪॥ਵੇਪਤੀਕੁ

ਪੀਨਮਾਤ੍ਰਦਈਜਉਮੁਨੀਸਹਹਿਤਾਤੇਸਕੁਮ
ਧਿਬਹਿਭਬਸਨਪਵਾਹਜੀ। ਤਨਕਤੰਦਲ
ਜਗਦੀਸਾਹਿਦਏਸੁਦਾਮਾਤਾਂਪਾਏਚਤੁਰਪ
ਦਾਰਥਾਮਥਾਹਜੀ। ਦੁਖਤਗਾਜੀਦਮਗਬਿ
ਦਗਾਹਿਭੇਟਗਾਖੇਤਾਕੋਕਾਜੇਚਕਪਾਨਿਆਨਿ
ਗਿਸੇਗਾਹਿਜੀ। ਕਹਾਕੋਊਕਰੈਕਛੁਹੋਤਨਕ
ਹੁਕੇਕੀਏਜਾਕੀਪ੍ਰਭਾਮਾਨਿਲੇਹਿਸਬੈਸੁਖਤਾਰਿ
ਜੀ॥੪੩॥੫॥ਸਰਵਨਸੇਵਾਕੀਨੀਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀ

ਬਿਸੇਖਤਾਤੇਗਾਈਅਤੁਜਸਜਗਤਮੇਤਾਹੁਕੋ ॥ ੬੦੬ ॥
ਜਨਪ੍ਰਹਲਾਦਆਦਿਅੰਤਲਓਆਦਿਗਿਆਮ ॥
ਕੀਨੀਤਾਤੁਪਾਤਕਾਰਿਪ੍ਰਭਗਾਖਿਓਪਨੁਵਹੁਕੋ
॥ ਦੁਆਦਸਬਰਖਸੁਕਜਨਨੀਦੁਖਤਕਰੀਸਿ
ਧਿਭੁਏਤਤਖਨਿਜਨਮੁਹੈਜਾਹੁਕੋ ॥ ਅਕਥਕ
ਬਾਬਿਸਮਜਾਨੀਐਨਜਾਇਕਛੁਪਹੁਚੈਨਰਿ
ਆਨਉਨਮਨੁਆਨਕਾਹੁਕੋ ॥ ੪੩੬ ॥ ਖਾਂਡਖਾਂਡ
ਕਹੈਜਿਹਬਾਨਸਦਮੀਰੋਆਵੈਅਗਨਿਅਗਨਿ

ਕਹੈ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨਾ ਸਹੈ ਬੈਦ ਬੈਦ ਕਹੈ ਰੰਗ
ਮਿਟਤ ਨ ਕਾਹੁ ਕੋ ਦਰ ਬਦਰ ਬਕਹੈ ਕੋ ਉਦਰ
ਬਹਿਨ ਬਿਲਾਸਹੈ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਹਤ ਪ੍ਰ
ਗਟੈ ਨ ਸੁਬਾ ਸੁਬਾ ਸੁਚੰਦ ਚੰਦ ਕਹੈ ਉਜੀ ਅਰੁ
ਨਪ ਗਾਸਹੈ ਤੈ ਸੇਰੀਆ ਨ ਗੋਸਟਿ ਕਹਤ
ਰਹਤ ਪਾਵੈ ਵਰਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕ੍ਰਮ ਉਦਤਿ ਅਕਾ
ਸਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਹਸਤ ਹਸਤ ਪੁਛੈ ਹਸਿ ਹਸਿ ਕੇ
ਹਸਾਇ ਰੋਵਤ ਰੋਵਤ ਪੁਛੈ ਰੋਇ ਅਉਰੁ ਦਾ

ਇਕੋ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਪੁਛੇ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਨਿਕਟਿ ॥੬੦॥
 ਇਚਲਤ ਚਾਲਤ ਪੁਛੇ ਦਹਾਇ ਸਧਾ ਇਕੋ ॥
 ਲੋਗ ਪੁਛੇ ਲੋਗ ਚਾਰ ਬੇਦ ਪੁਛੇ ਬੇਦ ਬਿਧਿ
 ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਜੁਗਾਤਿ ਜੁਗਾਇਕੋ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕ੍ਰਮ ਕਾ ਹੁਨ ਮਿਟਾਇ ਸਾਕਿ ਭਨਿ
 ਹਚਲ ਭੁਏ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮਾਇਕੋ ॥੪੩੮॥ ਪੁ
 ਛਤੁ ਬਕਿਤਿ ਹਮਾਰ ਗਨਧਾਰੈ ਪਾਗਿ ਪੀਤ
 ਮਕੋਦ ਸਕੋ ਸੇਬਾ ਤਨੁ ਕੋ ਜਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਛਤ ਹੋ ਬੈ

ਦਖਾਤਾ ਅਉਖਦ ਨਸੰਜ ਮਸੇ ਕੇ ਸੇ ਮਿਟੋ ਰੋਗ
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਐ ਪੁਛਤ ਸੁਹਾਗ ਨ ਕਰ
 ਮਹੈ ਦੁਹਾਗ ਨਿਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਬਿਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜ ।
 ਬੁਝੈ ਐ ਗਾਏ ਸੁਨੇ ਆਖੈ ਮੀਚੈ ਪਾਈ ਐ ਨਪ
 ਰਮ ਪਦ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਗਾਹਿ ਜਉ ਲਉ ਨ ਕਮਾਈ
 ਐ ॥ ੪੩ ॥ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਦੇਖਿ ਚਲਿਓ ਜਾਇ ਪ
 ਹੁਚੈ ਠੀਕਾਨੇ ਆਲਸ ਬਿਲਿ ਬਕੀਏ ਖੋਜ ਮਿਟਨ ।
 ਤਹੈ ਸਿਹਜ ਸਮੇਗੇ ਕੁਰਤਾ ਰਬਰ ਨਾ ਰਿਸੇ

ਈਕਰੇਜਉਅਗਿਆਨਮਾਨੁਪਗਟੁਪ੍ਰਾਤਹੈ॥ ਬ ੬੦੮
 ਰਖਤਮੇਘਜਲਚਾੜਕਾੜਿਪਤਿਪੀਏਮੋਨਗਾਹੇ
 ਬਰਖਾਬਿਤੀਤੇਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ ਸਿਖਸੇਈਸੁਨ
 ਗੁਰਸਬਦਰਹਤਰਹੈ॥ ਕਪਟਸਨੇਹਕੀਏਪਾਛੇ
 ਪਛੁਤਾਤਹੈ॥ ੪੪੦॥ ਜੈਸੇਬਛੁਰਾਬਿਛੁਰਪਰੈ
 ਆਨਗਾਇਬਨਦੁਗਾਧਨਪਾਨਕਰੈ॥ ਮਾਰਤਹੈਲ
 ਤਕੀ॥ ਜੈਸੇਮਾਨਸਗਤਿਆਗਿਹੰਸਮਾਨਸਰਜ
 ਤਖਾਤਨਸੁਕਤਫਲਭੁਗਤਸੁਗਾਤਕੀ॥ ਜੈਸੇਰਾ

ਜਦੁਆਰਤਾਜਿਅਨਦੁਆਰਜਾਤਜਨੁਹੋਤਮ ॥
ਨੁਭੰਗੁਮਾਹਿਮਾਨਕਾਹੂਬਾਤਕੀ ॥ ਜੈਸੇਗੁਰਸਿ
ਖਅਨਦੇਵਕੀਸਰੰਨਜਾਹਿਗਹਿਯਪਰਤ
ਗਾਖਸਕਤਨਪਾਤਕੀ ॥ ੪੪੯ ॥ ਜੈਸੇਘਨਘ
ਹੋਮੋਰਚਾੜਕਸਨੇਹਗਾਤਿਬਰਖਮੈਹਅਸਨੇਹਕੈ
ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਜੈਸੇਤਉਕਮਲਜਲਾਅੰਤਰਿਗਿਦਿਸੀ
ਤਰਿਗੁਇਮਧੁਕਰਗਿਨਕਰਹੇਤਉਪਜਾਵਹੀ ॥
ਦਾਦਗਨਿਰਾਦਰਗੁਇਜੀਅਤਿਪਵਨਭਖਿਜ

ਲਤਾਜਿ ਮਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮਾਹਿ ਬਜਾਵਹੀ ਕਪਟ
ਸਨੇਹੀ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੁਹੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਨ
ਜਲ ਹੇਤ ਰੁਹ ਰਾਵਹੀ ॥੪੪੩॥ ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ
ਨ ਜਾਨੇ ਬਾਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸੁ ਬਾਂਝ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਸੁਖ ਸੰ
ਤਤ ਸਨੇਹ ਕਉ ॥ ਗਾਨਿਕਾ ਸੰਤਾਨ ਕੋ ਬਖਾਨ ਕਹ
ਗੋਤ ਚਾਰਨਾ ਹਉ ਪਚਾਰ ਕਛੁ ਕਸਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਕ
ਉ ॥ ਅੰਧਾਰੇ ਨ ਜਾਨੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਦਸਨ ਛਾਬਿ ਜਨ
ਤਨ ਬਹਰੇ ਪਸੀਨਾ ਅਸ ਪ੍ਰੇਹ ਕਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇ
ਵ ਕਨ ਜਾਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜੈ ਸੇ ਤਉ ਜਵਾਸੇ ਨਹ

੬੦੬

ਚਾਹਤਹੈ ਮੇਹਕਉ ॥੪੪੩॥ ਜੈਸੇਬੂਲਿਬਛਰਾ
ਪਰਪਰਤਆਨਗਾਇਬਨਬਹੁਰਿਓਮਿਲਤੁ
ਮਾਤਬਾਤਨਸਮਾਰਹੈ ॥ ਜੈਸੇਆਨਸਰਕੁਮਾਮ ॥
ਵੈਆਨਸਰਹੀਜਦੇਤੁਪੁਕਤਾਅਮੋਲਦੋਖਨਬੀਰ ॥
ਰਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇਨਿਪਜੇਵਕਜਉਆਨਦੁਆਰਹਾ
ਰਆਵੈਚਉਗੁਨਬਢਾਵੈਨਅਵਗਿਆਉਰਧਾ
ਰਹੈ ॥ ਜਤਿਗੁਰਮਸਰਨਿਸਰਨਿਦਇਆਲ
ਦੇਵਸਿਖਨਕੋਕੂਲਿਬੋਕੁਰਗਾਤਿਮੇਬਿਅਮਾਰੈ
॥੪੪੪॥ ਥਾਂਝਬੁਪੁਰਖਨਿਪੰਜਕਨਸੀਤਤਹੁ

६१०

०९३
ਲਾਤਹੈ ਜੈਸੇਤਉਹਮਾਂਚਲੁਕਰੋਰਾਅਉਸੀਤਿ
ਲਾਮਤਿਸਕੀਐਨਖਾਇਖਾਏਨਿ ~~ਲਾਤ~~
ਹੈ ਜੈਸੇਯਸਪਰਤੁਕਰਤਹੈਸਜਲਦੇਹੀਚਾਖੀ
ਮੇਚਿਰੰਕਾਲਠਉਰਠਹਗਾਤਿਹੈ ਜੈਸੇਆ
ਨਦੇਵਟੇਵਤ੍ਰਿਬਿਧੀਚਪਲਫਲਸਤਿਗੁਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਦਾਹਨਿਸਪਾਤਹੈ ॥੪੪੬॥ ਬੇਸਨ
ਅਨੰਨਿਬਹਮੰਨਸਾਲਗਾਮਸੇਵਾਗੀਤਾਭਾਗ
ਵਤਸੋਤਏਕਾਕੀਕਹਾਵਈ ਤੀਰਥਧਰਮ

ਦੇਵਜਾਤਾ ਕਉ ਪੀਰਿਤ ਪੁਛਿ ਕਰਤ ਗਵਨ ਸੁਮਹੁ ६੧੧
ਰਤੁ ਸੋਧਾਵਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਸਿ ਗਰਧ ਬਸੁ
ਨਸਗ ਨੁਕੋ ਸੰਕਾਉ ਪਗ ਜਿ ਬਹੁ ਰਿਪ ਰਿਅਾਵ
ਹੀ ॥ ਪਤਿ ਬਤ ਗਹਿਗਹਿ ਸਕਤ ਨ ਏਕਾਟੇ ਕਦੁ ਬਿ
ਧਾਮ ਛਿਤ ਨ ਪਰੀ ਮਪਦੁ ਪਾਵਹੀ ॥ ੪੪ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅੰਸੋਧਤ ਬਤ
ਏਕਟੇ ਕਦੁ ਬਿਧਾਨਿ ਵਾਹੀਹੈ ॥ ਪੁਛਤ ਨ ਜੋਤ ਕਾਮ
ਉ ਬੇਦਾ ਬਿਤਿ ਬਾਹ ਕਛੁ ਗਿਹਾ ਅਉਨ ਖੜਕੀ ਨਸੀ ਕਾ

ਭੁਧਾਰੀ ਹੈ ਜਾਨਤ ਨਸਗ ਨਲਗ ਨਆਨ
ਦੇਵ ਸੇਵ ਸਬਦ ਸੁਹਤਿ ਲਿਵ ਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਹੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਬਾਲ ਕਸੀ ਗੁਰ ਪਾਤਿ ਪਾਲਿ
ਹੁਇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ
॥੪੪੯॥ ਨਾਰ ਕੇ ਭੁਤਾਰ ਕੇ ਸਨੇਹ ਪਤ ਬਤਾਹੁਇ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਏਕ ਦੇਵ ਪਤ ਬਤਾਈ ਨਹੈ ॥ ਰਾਗ
ਨਾਦ ਬਾਦ ਅਭਿਸੰਬਾਦ ਪਤ ਬਤਾਹੁਇ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਾਨ ਸਿਖ ਦੀ ਨਹੈ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ

ਅੰਗਸਰਬੰਗਹੋਰੇਪਤਬਤਿਆਨਦੇਵਸੇਵਕ ੬੧੨

ਦਰਸਨਕੀਨਹੈ ਸੁਜਨਕੁਟੰਬਗ੍ਰਿਹਿਗਊਨ

ਕਰੋਪਤਿਬਤਿਆਨਦੇਵਸਥਾਨਜੇਸੇਜਲਿਬਿ

ਨੁਮੀਨਹੈ ॥੪॥ ਖੁਦ ਅੰਮੇਸੀਨਾਇਕਾਸੇਕੁਆਹਪਾ

ੜਹੀਸੁਪਾੜਕੁਲੀਆਸਾਪਿਆਸੀਆਤਾਪਿਤਾਏ

ਕੋਕਾਹਦੇਤਹੈ ਅੰਮੇਸੀਨਾਇਕਾਸੇਦੀਨਤਾਕੋਦੁਹਾਗ

ਨਕੁਲੀਪਤਾਤਿਪਾਵਨਾਪਿਆਪਾਇਲਾਇਲੇਤਹੈ

ਅੰਮੇਸੀਨਾਇਕਾਸੇਕੁਲੀਬਿਰਹਬਿਭਗਸੇਗਲਗਾਨ

੨੯੩
ਜਗਨਸੋਧੇਸਰਧਾਸਹੇਤਹੈ ਅੰਮੇਸੀਨਾਇਕਾਮੰ
ਤਗਰਭੁਗੀਗਲੀਭੁਲੀਕਪਟਸਨੇਹਦੁਬਿਧਾ
ਜਿਉਗਾਹਕੇਤਹੈ ॥੪੫੦॥ ਜੈਸੇਜਲਕੁਪਨਿਕਸ
ਜਤਨਕੀਏਸੀ ਚੀਅਤਖੇਤਏਕੋਪਹਚਤਨਾਮਾ
ਕਉਪਾਥਕਪਪੀਹਾਪਿਆਸੇਆਸਲਗਿਢਿਗ
ਬੈਠਿਬਿਨੁਗੁਨੁਭਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਕਤਪਾਨਕਉਤੈ
ਸੇਹੀਸਕਲਦੇਵਦੇਵਸੈਟਰਤਨਾਹਿਸੇਵਾਕੀਏਦੇ
ਤਫਲਕਾਮਨਾਸਮਾਨਿਕਉਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰ

ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਿਤੁਬਰਖਹਰਖਿਦੇਤੁਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨਕਉ॥੪੫੧॥ਜੈਸੇਉਲੁਦਿਨਸਮੇਕਾਹੂਅੰ
 ਨਦੇਖਿਓਕੁਵੈਤੈਸੇਸਾਧਸੰਗਾਤਿਅੰਮਾਨਦੇਵਸੇਵ
 ਕੇ॥ਜੈਸੇਕਉਆਬਿਦਿਆਮਾਨਬੋਲਤੁਨਕਾਹੂਕੁ
 ਵੈਆਨਦੇਵਸੇਵਕਜਉਬੋਲੈਅਹਮੇਵਕੋਕਰ
 ਤਚਟਤਸੁਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਪ੍ਰੀਤਿਜੈਸੇਅਨਦੇਵਸੇਵ
 ਕਸੁਇਹਾਨਕੁਟੇਵਕੋਜੈਸੇਮਰਾਲਮਾਲਸੋਕੁਤੁ
 ਨਬਹੁਠਗੁਕਾਫੀਅੰਪਕਾਰਿਕਾਰਿਅਨਦੇਵਸੇਵਕੋ॥

੪੫੨। ਜੇ ਸੇਓਲੁਆਵਿਤਉਦੋਤਿਜੋਤਿਕਉਨਜਾਨੇਆਨਦੇਵ
 ਸੇਵਕੈਨਸੁਝੈਸਾਧਸਿਗਮੇ। ਅਰਕਟਮਨਮਾਨਿਕ
 ਮਹਿਮਾਨਜਾਨੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਨਸਬਦੁਪ੍ਰਸੰ
 ਗਮੇ। ਜੇਸੇਤਉਫਨਿਦਪੇਪਾਨਮਹਤਮੇਨਜਾਨੈ
 ਆਨਦੇਵਸੇਵਕਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਮੇ। ਬਿਨੁ
 ਹੰਸਬੀਸਬਗਠਗਨਸਕਤਾਟਿਕਾਅਗਮਅਗਾ ।
 ਧਿਸੁਖਸਾਗਰਤਰੰਗਮੇ। ੪੫੩। ਜੇਸੇਤਉਨਗਰ
 ਏਕਹੋਤਹੈਅਨੇਕਹਾਟੈਗਾਹਕਾਅਸੀਖਆਦੈਬੇਚ

ਨਾਮਰੁ ਲੈ ਨ ਕਉ ਜਾਪੈ ਕਛੁ ਬੇਚੇ ਅਰੁ ਬਨਜੁ
 ਨਮਾਰੀ ਪਾਵੈ ਅਨਪੈ ਬਿਸਾਹੈ ਜਾਇ ਦੇਖੈ ਸੁਖਨੈ
 ਨ ਕਉ ਜਾਕੀ ਹਾਟ ਸਕਲ ਸਮਗੀ ਪਾਵੈ ਅਉ ਬਿ
 ਕਾਵੈ ਬੇਚਤ ਬਿਸਾਹਤ ਚਾਹਤ ਚਿਤ ਚੈ ਨ ਕਉ
 ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਸਰਬ ਨਿ
 ਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਲੈ ਨਾਮਰੁ ਦੇ ਨ ਕਉ ॥੪੫੪॥ ਬਨਜਾ ਬਿਉ
 ਹਾਰ ਬਿਖੈ ਰਤ ਨ ਪਾਹ ਖੋਇ ਰਤ ਨ ਜਨਮ ਕੀ ਪਰੀ
 ਖਿਅਨ ਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ਲੇਖੈ ਚਰਗੁ ਪਤ ਸੇ ਲੇਖਾ ਕ

੪੯੩
ਲਿਖਾਰੀ ਕੁਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਅਸੰਕਾਸਮਿ
ਟਾਈਹੈ ਬੀਰਾ ਬਿਦਿਆ ਮਹਾ ਬਲੀ ਕੁਏਹੈ
ਨਖਧਾਰੀ ਹਓ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਕੀ ਨ ਸਹਾਜਿ ਲਿਵਲ
ਈਹੈ ਧੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਲੀਕਾਲ
ਮਾਇਆ ਮੈਓ ਦਾਸੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਜਤਾਈਹੈ ॥੪॥
੫੫॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਬਿਰਖ ਸਫਲ ਹੋਤ ਸਮੇ ਪਾਇਸ
ਬਦਾ ਫਲਿ ਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲ ਸੁਖੁ ਦਿਹੈ ਜੈਸੇ
ਰੂਪ ਜਾਲਿ ਨਿਕਸਤ ਹੋ ਜਤਨ ਕੀ ਏਕੀ ਗਾਜਲ

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਹ ਪਸਾਦਿ ਹੈ ਅੰਤ ਕਾ ਅਗਨਿ ਤੂ ੬੧੫
ਲਤੇਲ ਮੇਲ ਦੀ ਪਾਇ ਪੇਜ ਗਾਮਗ ਜੋਤਿ ਸਸੀ ਅਰ
ਬਿਸਮਾਦ ਹੈ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੀਏ ਫਲੁ ਦੇਤ
ਜੇਤੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸਾਸਨ ਜਮਾਦ ਹੈ ॥੪੫੬॥
ਪੰਚ ਪਰ ਪੰਚ ਕੋਭੁਏ ਹੈ ਮਹਾ ਭਾਰਥ ਸੇ ਪੰਚ ਮਾਠ
ਕਾਹੁ ਅੰਨ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੈ ਗਿਰਤ ਜਿਨ
ਦਿਨਾਥ ਸਿਧਿ ਜੋਗੀ ਸੁਰਹੁਇਨ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀ
ਤਨਿ ਜਾਸਨ ਮੇ ਤਾਰੀ ਹੈ ਬੇਦ ਪਾਰ ਪੜਿ ਪੜਿ

ਪੰਡਤ ਪਰਬੋਧੇ ਜਗੁ ਸਕੇ ਨਸਮੋਧ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ।
ਨਹਾ ਗੀਰੈ ॥ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੇਵ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀਰੈ ॥
੪੫੧ ॥ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਦੇਖਿ ਸਮ ਦਰਸੀ ਹੁਇ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ਹਾਰੀਰੈ ਮਨਿ ਧਾਰੀਰੈ ॥ ਹੋਨ
ਹਾਰੀਰੈ ਤਾਂ ਤੇ ਅਸਾ ਤੇ ਨਿਗਾਸ ਕੁਏ ਕਾਰਨ ਕਰ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿ ਹਉ ਮੇ ਮਾਗੀਰੈ ॥ ਸੁਖ ਮਸ ਬੁਲਥ ਅੰਕਿ ।
ਰਕੇ ਅਕਾਰ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧ ਕੁਏ ਬ੍ਰਹਮ

ਚਾਗੀਹੋ ਬਟਬੀਜਕੋ ਬਿਬਾਹੁ ਬਹਮਕੋ ਸਾਇਅ ॥ ੬੧੬

ਛਾਇਆ ਚੁਰਮੁਖ ਏਕਟੇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਨਿਵਾਗੀਹੋ ॥

੪੫੮ ॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸਕਲ ਦੁਆਆਪਨੀਆਪਨੀਭੁ ॥

ਤਿਚੰਦਨੁ ਚੰਦਨ ਕਰੈ ਸਰਬਤਮਾਲਕਉ ਤਾ

ਬਾਹੀਸੈ ਹੋਤੁ ਜੈਸੇ ਕੰਚਨ ਕਲੀਕੁ ਰੂਪੈ ਪਾਰਸਪ

ਰਸਧਾਤੁ ਸਕਲਉ ਜਾਲਕਉ ॥ ਸਹਿਤਾ ਅਨੇਕ

ਜੈਸੇ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਵਾਹ ਗਤਿ ਸੁਰਸਗੀਸੰਗਾ ਮਸਮ

ਜਲਨ ਸੁਫਲਕਉ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵ ਟੇਵ ਸੈ

ਟਰਤਨਾਹਿਸਤਿਗੁਰਅਸਰਨਸਰਨਿਅਕਾਲਕ
ਉ॥੪੫॥ਗਿਗਿਗਟਕੋਰੀਗਕਮਲਸਨੇਹਬਹੁਬਨੁ
ਬਨੁਰੋਲੋਕਉਅਕਹਾਧਉਸਵਨਹੈ॥੫੫੫੫ਗਟਿ
ਰਤਮੰਜਰਅਹਾਰਪਾਵੈਬੇਸਫਬਿਸਨੀਅਨੇਕਸ
ਤੀਨਸਮਾਨਹੈ॥ਸਰਸਰਕ੍ਰਮਤਨਮਿਲਤਮਰਾਲ
ਮਾਲਜੀਵਪਾਤੁਕਰਤ੍ਰਮੋਨੀਬਗੁਧਿਆਨਹੈ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਅਨਦੇਵਸੇਵਕਹੁਇਮਾਖੀਤਿ
ਅਗਿਚੰਦਨਦੁਰਗੀਧਅਸਥਾਨਹੈ॥੪੬੯॥

ਅਨਹਾਟ ਕੇਹਤੁ ਆਲੇ ਤੁਹੈ ਘਟਾਇ ਮੇਲ ਦੇ ਤੁਹੈ ਚ ੬੧੧
ਕਾਇਹੁ ਕਤ ਜੋਈ ਆਵੇ ਜੀ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਬਨ ਜਕੀਏ
ਬਿਨੁ ਤਨ ਪਾਵੈ ਕੋਊ ਟੋਟਾ ਕੋ ਬਨ ਜੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਪਛੁ
ਤਾਵੇ ਜੀ ॥ ਕਾਠ ਕੀ ਹੋਏ ਕੋ ਬਾਰਿ ਬਹੁ ਰਿਓ ਨ ਜਾਇ
ਕੋਊ ਕਪਟ ਬਿਓਹਾਰ ਕੀਏ ਆਪ ਹਿਲ ਖਾਵੇ ਜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਗੁ ਨ ਬੋਚਿ ਅਵਗੁਨ ਲੇਤੁ ਸੁਨਿ ਸੁ
ਨਿ ਜਸੁ ਜਗਤੁ ਓਠਿ ਧਾਵੇ ਜੀ ॥ ੪੬੯ ॥ ਧੁਰਨ ਬਹੁ
ਮਸ ਮਸਾਰਿ ਦੁਤੀ ਆਨ ਸਤਿ ਪੁਤਿ ਮਾ ਅਨੇਕੋ

੧੧੭
ਇਕੋਜੇਬਨਿਆਵਈ ਘਾਟਿਘਾਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
ਮੁਦੇਖੇਸੁਨੈਬੋਝੈਪ੍ਰਤਿਮਾਮੇਕਾਹੇਨਪ੍ਰਗਟੁਹਾਇਹਿ
ਖਾਵਈ ਘਰਘਰਘਰਨਿਅਨੇਕਏਕਰੂਪਹੁਤੇ
ਪ੍ਰਤਿਮਾਸਕਲਦੇਵਸਥਲਹੁਇਨਸੁਹਾਵਈ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸਾਵਧਾਨਸੇਈਏਕਜੋਤਿ
ਮੂਰਤਿਜੁਗਲਹੁਇਪੁਜਾਵਈ ॥੪੬੩॥ ਮਾਨਸਗਤਿ
ਆਗਿਆਨਸਰਜਾਇਬੈਰੇਹੀਸੁਖਾਇਜਲਜੀਤਹੀ
ਸਬੰਸਹਿਲਜਾਵਈ ਸਲਿਲਬਿਛੋਰਭਏਜੀ

ਅਤਰਹੇਂ ਜਓ ਮੀਨ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਕੇ ਸਨੇਹੀ ਨਕਹਾ ੬੧੮
ਵਈ ॥ ਬਿਨੁ ਘਨ ਬੁੰਦ ਜਓ ਅਨਤ ਜਲ ਪਾਨ ਕ
ਰੇ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕੀ ਸੰਤਾਨ ਬਿਖੇਲ ਛਨੁ ਲਗਾ ਵਈ ॥ ਚਰ
ਨਕ ਮਲ ਅਲਿਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਮੁਖ ਹੁਇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇ
ਵ ਕਹੁਇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਈ ॥ ੪੬੩ ॥ ਜਓ ਕੋਊ ਮ
ਵਾਸਾ ਸਾਧਿ ਕੂਮੀ ਆਮਿ ਲਾਵੈ ਆਨਿ ਤਾ ਪਰਿਪ੍ਰ
ਸੰਨਹੇਤ ਨਿਰਖ ਨ ਰਿਦ ਜੀ ॥ ਜਓ ਕੋਊ ਨਿਪਤਿ ਕ੍ਰਿ
ਤਿ ਕੁਗਿ ਕੂਮੀ ਆਪੇ ਜਾਇਯਾਇ ਮਾਰੇ ਕੂਮੀ ਆਸ

ਹਿਤਿਹੀਗਜਿਦਜੀ ॥ ਅਨਕੋਸੇਦਕਰਾਜਦੁਅੰ
ਰਜਾਇਸੇਭਾਪਾਵੇਸੇਦਕਨਰੇਸਾਅਨਦੁਆਰ
ਜਾਤਨਿਦਜੀ ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਅਨਾਅਨਤੁਸ
ਗਨਿਗੁਰਅਨਨਸਮਰਬਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰਤਿਬਿ
ਦਜੀ ॥ ੪੬੫ ॥ ਜੈਸੇਉਪਬਨਾਅੰਬਸੇਬਲਹੈਉ
ਚਨੀਚਨਿਹਫਲਸਫਲਪ੍ਰਗਟਪਹਚਨੀਅੰ
ਚੰਦਨਸਮੀਪਜੈਸੇਬਾਸਅਉਬਨਾਸਪਤੀਗੀਧ
ਨਿਰਗੀਧਸਿਦਸਕਤਿਕੋਜਨੀਅੰ ॥ ਸੀਪਸੀਖ

ਦੋਊਜੈਸੇਰਹਤਸਮੁੰਦਬਿਖੇਸਦਤਬੁੰਦਸੰਤਤਿਨ ੬੧੯
ਸਮਤਾਬਿਧਾਨੀਐ ਤੇਸੇਗੁਰਦੇਵਾਮਾਨਦੇਵਕੰ ਸੇਵ
ਨਕੇਦਾਮਹੰਬੁਧਾਨੀਮੁਤਾਅਮਾਨਜਗਾਮਾਨੀਐ॥
੪੬੫ ॥ ਜੈਸੇਪਤਬਤਾਪਰਪੁਰਖੇਨਦੇਖਿਓਚਾਹੈ
ਪੁਰਨਪਤਬਤਕੋਪਤਹੀਕੋਧਿਅਨਹੈ ॥ ਸਰਸਰਿਤੁ
ਸਮੁੰਦਚਾਕਿਕਨਚਾਹੈਕਾਹੂਅਸਘਨਬੁੰਦਪਿਅ
ਪਿਅਗੁਨਗਿਆਨਹੈ ॥ ਦਿਨਕਰਓਰਕੁਰਚਾਹਤ
ਨਹੀਚਕੋਰਮਨਬਚਕੁਮਹਿਮਕਰਾਪਿਅਪਾਨਹੈ

ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਆਨਦੇਵਸੇਵਕਹਤਿਪੇਸਹ
ਜਸੁਭਾਵਨਾਮਦਗਿਆਮਾਮਭੁਮਾਨਹੈ॥੪੬॥
॥ਵੋਇਦਰਪਨਦੇਖੇਏਕਸੇਅਨੇਕਗੁਪਦੋਇ
ਨਾਦਪਾਦਧਰੈਪਹੁਚੈਨਪਾਰਿਹੈ॥ਵੋਇਦਿਸ
ਗਹੇਗਾਹਾਏਸੈਹਾਬਪਾਊਟੁਟੈਦੁਗਾਹੇਦਾਚਿ
ਤੁਹੋਇਭੂਲਿਪਗੁਧਾਰਿਹੈ॥ਵੋਇਭੂਪਤਾਕ
ਗਊਪਰਜਾਨਸੁਖੀਹੋਇਦੋਇਪੁਰਖਨਕੀ
ਨਕੁਲਾਬਸੁਨਾਰਿਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਹੋਇਆਨ

ਦੇਵਸੇਵਦੇਵਗਾਹੈਸਹੈਜਮਡੰਡਾਧਿਗੁਜੀਵ ੬੨੦
ਨੁਸੀਸਾਰਹੈ ੪੬੭ ਜੈਸੇਤਉਬਿਰਖਮੂਲਸਟਿ
ਚੀਐਸਲਿਲਤਾਤੇਸਾਖਾਸਾਖਾਪੜਪੜਕਾਰ
ਹਰਿਓਹੈਹੈ ਜੈਸੇਪਤਿਬਤਾਪਤਿਬਤਿਸ
ਤਿਸਾਦਧਨਸਕਲਕੁਟੰਬਸੁਪਸੰਨਧੀਨਸੋਇ
ਹੈ ਜੈਸੇਮੁਖਦੁਆਰਾਮਿਸਟਾਨਪਾਨਭੋਜਨ
ਕੇਅੰਗਅੰਗਤੁਸਟਪੁਸਟਅਵਲੋਇਹੈਤੈ
ਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਏਕਟੇਕਜਾਹਿਤਾਹਿਸੁਰਿਨਰ

ਬਰੀ ਬੁਧ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋਟਿ ਹੈ ॥੪੬੮॥ ਜੋਈ
ਪਾਰੋ ਖਾਤੁ ਗਾਤੁ ਬਾਬਾ ਧਾਬ ਕਾਰੋ ਹੋਤਿ ਜੋਈ
ਪਾਰੋ ਖਾਤੁ ਗਾਤੁ ਹੋਤੁ ਉਪਚਾਰ ਹੈ ਜੋਈ ਪਾਰੋ
ਰਸਤ ਕੀ ਚਨਾਹਿ ਸੋ ਖਲੇ ਹੋ ਜੋਈ ਪਾਰੋ ਪਰਸਤੁ
ਬੋਕਾ ਨਿਕਧਾਰ ਹੈ ਜੋਈ ਪਾਰੋ ਅਗਹੁ ਨ ਹਾਥ
ਨਕੇ ਗਾਹਿ ਓਜਾਇ ਜੋਈ ਪਾਰੋ ਗੁਟਕਾ ਹੁਇ ਸਿ
ਧਨ ਮੁਸਕਾਹ ਹੈ ਅਸ ਸਜਨ ਮੁਪਾਇ ਜੋ ਸੀ ਅ
ਸੀ ਗਾਤਿ ਮਿਲੇ ਤੇ ਸੀ ਪਾਵੇ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਮਾਧਿ ੬੨

ਕਾਹਰੈ ॥੪੬੬॥ ਕੁਆਕੋਮੇਤੁਕੁਨਾਧਿਜਨੈਕਹਾ ੬੨੧
 ਸਾਗਰਕੀਸ੍ਵਾਂਤਬੁੰਦਮਹਿਮਾਨਸੀਖਜੀਅਜਨਈ
 ਾਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕੋਊਦੋਤਕਹਾਜਾਨੈਉਭੁਸੇਬਲ
 ਸੇਕਹਾਖਾਇਸੁਆਹਿਤਠਾਨਈ ॥ਬਾਇ
 ਚੁਨਤਮਰਾਲਮਾਲਸੀਗਾਤਿਮਰਕਟਮਾਨਕ
 ਹੀਰਾਨਪਹਿਚਾਨਈ ॥ਆਨਦੇਵਸੇਵਕਨਜਾ
 ਨੈਕੁਰਦੇਵਸੇਵਗੁਰੇਬਹਰੇਨਕਾਹਿਸੁਨਿਮਨੁਮ ०
 ਨਈ ॥੪੭੦॥ ਜੈਸੇਘਮਤੀਖਨਤਪਤਿਅਤਿ

ਬਿਖਮ ਬੈਸੰਤਾਰਿ ਬਿਹੁਨ ਸਿਧ ਕਰਤ ਨਗਸ
ਕਉ ਜੈਸੇ ਨਿਸਥ ਸਕੈ ਸਜਲ ਹੋਤ ਮੇਰ ਤ੍ਰਿਬਿ
ਨੁਜਲ ਪਾਨ ਨ ਨਿਵਾਰਤੁ ਪਿਆਸ ਕਉ ਜੈਸੇ
ਰਿਖਿ ਮਰਤੁ ਪਗਟੈ ਪਸੇਸਾ ਅੰਗ ਮਿਟਤੁ ਨ ਫੂ
ਕੇ ਬਿਨੁ ਪਵਨ ਪਗਾਸ ਕਉ ਤੈਸੇ ਆਵਾਰੀਨ
ਮੁਦਤ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਪਰ
ਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਉ ॥੪੧॥ ਅੰਬ ਨ ਕੀ ਸਾਧ ਕਤ
ਮਿਟਤੁ ਅੰਬ ਲੀਖਾਏ ਪਤਾ ਕੋ ਪਿਆਰੁ ਨ ਪਰੇ

ਸੀਪਾਹਿਪਾਣੀਐਸੇ ਸਾਗਰਕੀਨਿਧਿਕਤਪਾਣੀ ੬੨੨
ਅਤਪੋਖਰਸੇਦਿਨਕਾਰਿਸਾਰਿਦੀਪਜੋਤਿਨਪੁਜ।
ਈਐਸੇਗਣਿਦੁਬਰਖਾਸਮਾਨਪੁਜਸਨਕੁਪਜਲ
ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਪਲਾਸਮਾਹਿਕਾਈਐਸੇਸ਼ੀਗੁਰ
ਦਾਇਆਲਕੀਦਾਇਆਨਅਨਦੇਦਮੇਜਓਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਉਦੈਅਸਤੁਲਓਧਾਈਐਸੇ।੪੧੩।ਗਿਰ
ਤਅਕਾਸਤੇਪਰਤਪ੍ਰਿਥੀਪਰਜਓਗਹੈਅਸਰੇ
ਪਦਨਕਦਨਹਿਕਾਜੇਹੈ ਜਗਤਬੇਸੰਤਰਜਓ

ਧਾਇਧਾਇਧੁਪਗਹੈਨਿਕਿਸਿਓਨਜਾਇਖਲਬੁਧ
ਉਪਰਾਜਹੈਸਾਗਰਾਪਾਰਧਾਰਬੁਧਤਜਓਫੇਨ
ਗਹੈਅਨਿਬਾਬੀਚਾਰਪਾਰਜੇਬੋਕੋਨਜਾਜਿਹੈ।
ਤੈਸੇਅਵਾਗਵਨਦੁਖਤਾਅਨਦੇਵਸੇਵਾਬਿਨੁਗੁ
ਰਜਗਨਿਨਮੋਖਪਦਰਾਜਹੈ॥੪॥੩॥ਜੈਸੇਗੁਪ
ਰੰਗਾਬਿਧਿਪੁਛੈਅੰਧੁਅੰਧਪਤਾਅਪਹੀਨਦੇਖੈਤਾ
ਹਿਕੈਸੇਕੈਦਿਖਾਵਈ॥ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਪੁਛੈਬ
ਹੋਜਓਬਹਰਾਪੇਸਮਝੈਨਾਅਪਤਾਹਿਕੈਸੇਸਮ

ਝਾਟਣੀ ਜੈਸੇ ਗੁਗਾ ਗੁਗਾ ਪਹਿਬ ਚਨ ਬਿਬੇ ਕਪੂ ੬੨੩
ਛੈ ਚਾਹੈ ਬੋਲਿ ਨ ਸਕਤ ਕੈ ਸੇ ਸਬ ਦੁਸੁ ਨਾਟਣੀ ਬਿ
ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪੈ ਜੈ ਬਹਮ ਗਿਅਨਾ ਪਿਆਨਾ ਮਨਿ ਬਾ
ਮਗਿਅਨਾ ਮਤੁ ਅਨਾ ਪੈ ਨਾਮਾਟਣੀ ॥੪॥ ਪੁਆ ਅੰਬ
ਰਬੇ ਚਨ ਜਾਇ ਦੇਸਾ ਵਿਗੀਬ ਰਨ ਕੇ ਪਾਪਤ ਨਹੋਇ
ਲਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੋ ਮੁਲਿ ਕੋ ਰਤ ਨ ਪਰੀਖਿ ਆਸੀਖਿਅ
ਚਾਹੈ ਜਉ ਆਧਨ ਪੈਰ ਕਨ ਪੈਰਾ ਜੁਮਾਗੋ ਮਿਥਿਆ
ਕੁਮ ਭੂਲਿ ਕੋ ਗੁਗਾ ਪੈ ਪੜਨ ਜਾਇ ਜੋਤ ਕਬੈ ਦਕ

ਬਿਦਿਆ ਬਹਰਾ ਪੈਰਾਗਨਾ ਦਾ ਅਨਿਬਾਛੂਲ ਕੋਰੈ
ਸੇ ਅਨਦੇਵ ਸੇਵਦੋਖ ਮੇਟਿ ਮੋਖ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰਦੁਖ ਸਹੈ ਜਮ ਸੁਲੋਕੋ ॥੪੧੫॥ ॥ ਬੀਜ ਬੇਏ ਕਾਲ
ਗੇਮੇਨਿ ਪਜੈ ਨ ਧਾਨ ਪਾਨ ਮੁਲਖੋ ਇਰੈ ਪੁਨਰਾਜੁ
ਡੰਡੁ ਲਾਗਈ ॥ ਸਲਾ ਲਿਖਿ ਲੇਏ ਜੈ ਸੇ ਨਿਕ ਸਤਨਾ
ਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਮਟੁ ਕੀ ਸਭੁ ਨੀਅਤੁ ਫੇਰਿ ਤੇਰਿ ਕੁਰਾਗਈ
॥ ਕੂਤਨ ਪੈ ਪੁਤ ਮਾਗੈ ਹੋਤ ਨਾਸ ਪੁਤਿ ਕਿਉ ਜੀਅ ਕੋ ਪਰ
ਤਸੈ ਸੋਤਿ ਆਗੈ ਹੁਨਾਤਿ ਆਗਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਵ

ਅਨਸੇਵਦੁਖਦਾਇਕਹੈਲੋਕਪਰਲੋਕਸੋਕਿਜਾਹਿ ੬੨੪

ਅਨਰਾਗਾਣੀ ੪੧੬ ਜੈਸੇਮਿਗਰਾਜਤਨਜੰਬੁਕ

ਅਧੀਨੋਤੁਖਗਪਤਸੁਤਜਾਇਜੁਹਾਰਤਕਾਗਹੈ

ਜੈਸੇਗਹਕੇਤਬਸਾਰਿਹਨਮੇਸੁਰਤਰਸੋਭਨਅਰਕ

ਬਨਗਵਿਸਾਸਿਲਾਗਹੈ ਜੈਸੇਕਾਮਧੇਨਸੁਤਸੁਕਰੀ

ਸਥਨਪਾਨਮੇਗਪਤਸੁਤਗਰਧਬਾਅਕਭਾਗਹੈ

ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਸੁਤਅਨਦੇਵਸੇਵਕਹਾਇਨਿਹਟ

ਲਜਨਮੁਜਿਉਬੀਸਮੈਬਜਾਗਹੈ ੪੧੭ ਜਉਪੈ

ਬੇਸਦਾ

੪੬੩
ਤੂੰ ਬਰੀਨ ਬੁਰੈ ਸਰਤਾ ਪਰਦਾ ਹਾ ਬਖੇ ਬਖਮੇਤ
ਉਨਤ ਜਤ ਹੈ ਅਨਤਾ ਜਉ ਪੈ ਲਪਟੈ ਪਾਖਾਨ ਪਦ
ਕ ਨਜਰੈ ਸੁਤ ਜਲਮੇ ਲੋ ਬੋ ਰਿਤ ਰਿਦੈ ਕਰੋ ਰਪਨੇ
ਜਉ ਪੈ ਗੁਰੀ ਉਤ੍ਰੀ ਦੇਖੀ ਅਤ੍ਰ ਹੈ ਅਕਾਸ ਚਾਗੀ ਬ
ਰਖਤ ਮੇਹ ਬਾਚੀ ਮੇਨ ਬਾਲ ਕਨਤਾ ਤੇ ਸੇਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਕੁਓ ਦੁਤੀ ਆਤ੍ਰਿ ਗੁਨ ਖੇਲ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁ
ਖ ਫਲ ਨਾਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਪਾਨਿ ਤੇ ॥੪੭੯॥ ਕਉਰੂ
ਪੈ ਸਾਰੁ ਪਈ ਯਾਸੁ ਨਈ ਮਾਂ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਰਤਨ
ਕੈ

ਪਾਹੁ ਭੁਗੋਇ ਜਉ ਹੀ ਕਹਾਵਈ ਜਉ ਹੀ ਕਹਾਇ ੬੨੫
ਪੁਨ ਕਉ ਤੋ ਕੋ ਬਨੁ ਕਰੈ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਮੇ
ਪਤਾ ਸਿਟਾ ਘਟਾਵਈ ॥ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੁ
ਰਦੇਵ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ਹੁਇ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕਾ ਬੰਖੇ
ਉਚ ਪਦੁ ਪਾਵਈ ॥ ਛਾਡਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ
ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਕੁ ਹੁਇ ਨਿਰਫਲ ਜਨ ਮੁਕ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਇ ਹਸਾਵਈ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ
ਮਕੈ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਜਉ ਨਾ ਰਿਤੁ ਹੀ ਮਨ ਬਚ

੫੫੩
ਕ੍ਰਮਚਾਰਤੰ ਰਹੈ ਅਭਰਨ ਸਿਗਰਚਾਰਸਿਹ
ਜਾਸੀਜੋਗਭੋਗ^{ਭੁਤਾ} ਸਗਲ ਕੁਦੀਬਹੀ ਮੇਤਾ ਕੇਜੋਜੋ
ਕਾਹੁਹੈ ਸਹਜਾਮਾਨੰਦਸੁਖਮੰਗਲਸੁਹਾਗਭੁਗ
ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਛਾਬਿਸੇਭਤਸੁਚਾਰੁਹੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਨਕਉਰਾਖਤਾਹਿਸਤਮੇਸਾਦਧਾਨਅਨਦੇਦ
ਸੇਵਕੁਭਾਉਦਾਬਿਧਾਨਿਦਾਹੈ ॥੪੯॥ ਜੈਸੇ
ਤਉਪਾਤਿਬ੍ਰਿਤਪਾਤਿਬ੍ਰਿਤਮੇਸਾਦਧਾਨਤਾਹੀਤੇ
ਗ੍ਰਿਹੇਸੁਗਹੁਨਾਇਕਾਕਹਾਵਈਅਸਨ

ਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵੈਸੋਭਤਿਸਿਗਾਹ ॥
 ਚਾਹਿਤਿਹਜਾਸਾਮਾਦਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਨਕਉ
 ਰਾਖਤਾਰਿਹਸਤਮੇਸੀਪਵੈਸੀ॥ਸੁਹਸੁਖਲੁਰੁਤੇਲ
 ਭਾਵਈ॥ਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਮਨਾਪਵਿਤ੍ਰ
 ਆਨਦੇਵਸੇਵਾਕੁਓਦੁਤੀਆਮਿਟਾਵਈ॥੪੮੧॥
 ਲੋਗਬੇਦਾਰਿਅਨਉਪਦੇਸਹੈਪਾਤਿਬਿਤਕਉ
 ਮਨਬਚਕੁਮਸਾਮਿਸੇਵਾਮਾਧਿਕਾਰਿਹੈਨਾਮ
 ਏਸਨਾਨਦਾਨਸੀਜਮਨਜਪਤਤੀਰਥਬਰਤਪੁਜ ॥
 ੫

ਨੇਮਨਤ ਕਾਰਹੈ ਜੋਮਜਗਭੋਗਨਈਬੇਦਨਹੀ
ਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਹਾਗਨਾਦਬਾਦਨਸੰਬਾਦਅਨ
ਦੁਆਰਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਮੇਏਕਟੇਕਹੀਪ੍ਰ
ਧਨਅਨਾਗਿਅਨਾਧਿਅਨਾਜਿਮਰਨਾਬਿਬਚਾਰ
ਤੇ॥੪੨੩॥ ਜੈਸੇਪਤੁਬਤਕਓਪਦਿਤੁਪਾਰਿ
ਵਾਤਨਤਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਲੋਗਚਾਰਹੈ
ਤਾਤਅੰਤਕ੍ਰਾਤਸੁਤਸੁਜਨਕਰੀਬਸਖਾਸੇਵਾ
ਗੁਰਜਨਸੁਖਕੁਰਨਸਿੰਗਾਰਹੈ ਕਿਰਤੁਇ

ਰਤਪਰਸੁਤਮਲਮੁਤਧਾਰੀਸਕਲਪਾਦਿਤਾਇ ੬੨੧
ਬਿਚਾਰਹੈ ਤੈਸੇਗੁਗਸਿਖਨਕਉਲੇਪੁਨਗੁਹ
ਸਰੁਮੇਅਨਦੇਵਸੇਵਾਧਿਗੁਜਨਮੁਸੀਸਾਰਹੈ॥
੪੮੩॥ ਅਦਿਤਾਅਉਸੋਮਭੋਮਬੁਧਹੁਬ੍ਰਹਮਪ
ਤਸੁਕਰਸਨੀਚਰਸਾਤੋਬਾਰਬਾਟਲੀਨੇਹੈ॥ ਬਿ
ਤਿਪੰਛਮਾਸਰੁਰਿਲੋਗਨਮੇਲੋਗਚਾਰਏਕਏਕ
ਕਾਰਕਉਨਕਉਦਿਨਦੀਨੇਹੈ॥ ਜਨਮਅਸਟਮ
ਰਾਮਨਉਮੀਏਕਾਦਸੀਕੁਣੀਦੁਆਦਸੀਚਤੁਰ

੨੫੩
ਦਸੀ ਜਨਮੁ ਏਕੀ ਨੇਹੈ ॥ ਪਰਜਾ ਉਪਾਰ ਜਨਕੋ
ਕੋ ਉਪਾਏ ਦਿਨੁ ਅਜੋ ਨੀ ਜਨਮੁ ਦਿਨੁ ਕਰਹੈ ਕੋ ਸੇਚੀ
ਨੇਹੈ ॥੪੫॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਜੋ ਨੀ ਕਿਸੇ ਕੋ ਜਨਮੁ
ਏਕਹ ਜਾਨ ਬਤ ਜਨਮਾ ਸਟਮੀ ਕੋ ਕੀ ਨੇਹੈ ॥ ਜਾ
ਕੋ ਜਾਗੀ ਦਨ ਅਕਾਲ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਮੁ ਕੋ ਸੇਕੈ
ਬਧ ਕਿ ਮਾਰਿਓ ਅਪਜ ਸੁਣੀ ਨੇਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਦੋਖ ਸੇਖ ਪਦੁ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮਿ ਰਾਪੀ ਨਾ ਬਕੈ ਸੇਹੁ
ਇਉ ਰਹੁ ਦੁਖ ਦੀ ਨੇਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਕੋ ਅੰ

ਧਕੰਧਰੇਪੁਜਾਗੀਅੰਤੁਰਿਅਗਿਆਨਮਤਿਗਿਆ ६੨੮
ਨਗੁਰਹੀਨੋਰੇ ॥੪੮॥ ਸੁਰਜਪਗਾਸਨਾਸਉਤੁ
ਗਨਅਗਨਿਜਭਿਦੇਵਦੇਵਸੇਵਗੁਰਦੇਵਕੋਧਿਅ
ਨਕੋ ॥ ਹਾਟਬਾਟਘਾਟਠਾਟੁਘਟੈਘਟੈਨਿਸਦਿਨੁਤੈ
ਸੋਲੋਗਬੇਦਭੇਦਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਕੋ ਚੇਰਜਾ
ਰਅਉਜੁਆਗਮੋਹਦੋਹਅੰਧਕਾਰਪਾਤੁਸਮੇਸੋਕੁਨਾ
ਮਦਾਨਇਸਨਾਨਕੋ ॥ ਆਨਸਰਮੇਰੁਕਾਸਿਵਾਣਘੋਘੁ
ਮਾਨਸਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਚੁਰਸਰਬਨਿਧਾਨਕੋ ॥੪੯॥

ਨਿਸਾਇਨਾ ਅੰਤਰਿ ਜਿਉ ਅੰਤਰੁ ਬਖਾਨੀ ਅਤੁ ਤੋਸੇ
ਅਨਦੇਵ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਨੀਐ ਨਿਰਾ ਅੰਧਕਾ
ਰਬਹੁਤਾਰਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕਰਏ ਕੰਕ
ਰਪਾਰਿਚਾਨੀਐ ਨਿਸਾ ਅੰਧਿ ਆਗੀਐ ਬਿਕਾਰੀਐ
ਬਿਕਾਰਹੇਤੁ ਪ੍ਰਾਤੁ ਸਮੇਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀਉ ਨਮਾਨੀਐ
ਸੈਨ ਸੈਨ ਸਮੇਂ ਟਰਾ ਚੇਰ ਜੇਰਹੁਇ ਅਨੀਤ ਰਾਜੁ ਨੀਤਿ
ਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਤੁਰ ਬਖਾਨੀਐ ॥੪੮॥ ਨਿਸਦੁਰ
ਮਤਿਹੁਇ ਅਧਰ ਮੁਕਰ ਮੁਹਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਾਸੁਰੇ ਸੁ

ਧਰਮਕਰਮਹੈ ॥ ਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕੇਓਦੋਤਸਭਕਿ
 ਫੁਲੁਏਨਿਸਾਅੰਧਿਆਗੀਭੂਲੇਕ੍ਰਮਤਭਰਮਹੈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਸੁਖਫਲਾਦਿਬਦੇਹਾਦ੍ਰਿਸਟਿਹੁਇਅਨਦੇਵ
 ਸੇਵਕਹੁਇਦ੍ਰਿਸਟਿਚਰਮਹੈ ॥ ਸੀਸਾਗੀਸੀਸਾਗੀ
 ਸੀਰਿਅੰਧਅੰਧਕੰਧਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਪਰਮਾ
 ਰਥਮਰਮੁਹੈ ॥ ੪੮੮ ॥ ਜੈਸੇਜਲਤਮਿਲਿਬਹੁਬਹ
 ਨਬਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਨਚੰਦਨਕਰਤਹੈ॥
 ਅਗਨਿਅਗਨਿਧਾਤੁਜੇਈਸੋਈਦੇਖੀਅਤ੍ਰਿਪਰਸ

ਪਰਸਜੋਤਿਕੰਚਨਧਰਤਹੈ। ਤੈਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵ
ਮਿਟਤਨਹੀਕੁਟੇਵਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਭੈਜਲਤ
ਰਤਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਮਹਾਤਮਾਮਗਾਧ
ਬੋਧਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਮੇਨਮੇਉਚਰਤਹੈ। ੪੬੦ ॥
ਗਟਸੰਸਾਰਬਾਬਿਚਾਰਕਰੈਗਨਿਕਾਪੈਤਾਹਿਲੋ
ਗਬੇਦਾਮਰੁਗਿਅਨਕੀਨਕਾਨਿਹੈ। ਕੁਲਾਬਧੁਛੁ
ਰਿਕੁਰਤਾਰਾਨਦੁਆਰਜਾਇਲਾਛਨੁਲਗਾਵੈ
ਕੁਲਅੰਕੁਸਨਮਾਨਿਹੈ। ਕਪਟਸਨੇਹੀਬਗਾਧਿਅ ॥

ਨਾਨਾਸਰਾਫਿਰੈਮਾਨਸਰਫਾਫੈਰੈਸੁਬੰਸੁਮੈਅਗਿ ੬੩੦
ਆਨਹੈਗੁਰਮੁਖੰਨਸੁਖਦੁਰਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਪਰ
ਤਨਧਨਲੇਪਾਨਿਰਲੇਪਾਧਿਆਨਹੈ॥੪੬੦॥ਪਾ
ਨਕਪੁਰਲਓਗਚਰਕਾਰੈਆਰੋਗਾਖੇਬਿਸਟਾ
ਬਿਰਾਧਖਾਤਅਧਿਕਸਿਅਨਕੈਬਾਰਬਾਰਸਦਾ
ਨਜਓਪੈਰੀਗਾਇਸਨਨੁਕਰੈਟਰੈਨਕੁਟੇਦਵੇਦਹੋਤੁ
ਨਅਗਿਆਨਕੈਸਾਪਾਹਿਪੈਪਾਨਮਿਸਟਾਨਮਹਾਅੰ
ਮਿਤਕੈਓਗਲਤਕਾਲਕੁਟਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਕੈਜੈ

ਸੇਮਾਨਸਰਸਾਧਸੰਗਤਿਮਰਾਣਸਰਾਅਨਦੇਵ
ਸੇਵਕਤਕਤਬਗੁਧਿਆਨਕੋ॥੪੯॥ਚਕਈਚ
ਕੋਰਆਹਿਨਿਸਿਸਾਸਿਭਾਨਾਧਿਆਨਜਾਹੀਜਾਹੀਰੰ
ਗਰਚਿਓਤਾਹੀਤਾਹੀਚਹੈਜੀ॥ਮੀਨਅਉਪਤੰ
ਰਾਜਲਪਾਵਕਪ੍ਰਸੰਗਿਹੇਤਟਾਗੀਨਟਰਤਟੇਵਓ
ਨਿਰਬਾਹੈਜੀ॥ਅਨਸਰਅਨਸਰਹੰਸੁਬਗੁਪ੍ਰੀਤਿ
ਗੀਤਿਉਤਮਅਉਨੀਚਨਸਾਅਨਸਾਮੁਹੈਜੀ॥ਕੁੰਸੇ
ਗੁਰਦੇਵਅਨਦੇਵਸੇਵਕਨਭੇਦਸਮਸਰਹੋਤਨ

੬੩

ਸਮੁੰਦ੍ਰਸਰਤਾਹੈਜੀ॥੪੯੩॥ਪ੍ਰੀਤਭਾਇਪੇਖੇਪ੍ਰਤਿ ੬੩੧
ਬਿਬੁਚਕਈਜਿਉਨਿਸਗੁਰਮਤਿਆਪਾਆਪਚ
ਨਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ਬੈਰਭਾਇਪੇਖਪਰਛਾਹੀਕੁਪੰ
ਤਾਰਿਪਰੈਸਿਪੁਦੁਰਮਤਿਲਗਿਦੁਬਿਧਾਕੈਜਾਨੀ
ਐ॥ਗਾਊਸੁਤਾਅਨੇਕਏਕਸੀਗਿਹਿਲਿਮਿਲਿਰਹੈ
ਝਾਨਅਨਦੇਖਤਾਬਿਰਧਜੁਧਠਾਨੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਮੁਖਚੰਦਨਅਉਬਾਂਸਾਬਾਧਿਬਰਨਕੇਦੋਖੀਬਿ
ਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਉਨਮਾਨੀਐ॥੪੯੩॥ਜਉਕੋਉਬੁ

੧੬੩
ਲਾਵੈ ਕਾਹਿ ਸ੍ਵਨ ਮਿਰਗਿ ਸਰਪ ਕੋ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾ
ਇਧਾਇ ਗਾਰਿ ਮਾਰਿ ਦੀਜੀਐ ਸ੍ਵਨ ਸ੍ਵਮ ਕਾਮ
ਲਾਰਿ ਜਾਮ ਨੀਜ ਗੁਰ ਹੈ ਨਦ ਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮਿਰਗ
ਪਾਨ ਹਾਨਿ ਕੀਜੀਐ ਧੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜੈ ਸਰਪ ਅਰਪ
ਦੇਤਤਨ ਮਨਦੰਤ ਹੀਤ ਹੋਤ ਗੋਤ ਲਾਜਗ ਹਿਲੀ
ਜੀਐ ਮੋਹਨ ਭਗਤ ਭਾਵ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਹੀ ਨਿਰੁ
ਰਓਪ ਦੇਸਾ ਬਿਨੁ ਧਿਗੁ ਜਗੁ ਜੀਜੀਐ ॥੪੬॥ ਪੁ
ਜੈ ਸੇਧਾਰਿ ਲਾਰੈ ਮਾਰਿ ਜਾਗੁ ਕੁਆਖੈ ਦੁਓ

ਚਾਹੈ ਕਾਰਜੁ ਨਾ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਰੋਇ ਪਛੁਤਾਈਐ
ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਸਿ ਗਾਮ ਸਮੇ ਸੀਖਿ ਓਚਾਹੈ ਬੀਰ ਬਿ
ਦਿਆ ਅਨਿਥਾ ਉਦਮ ਜੇਤੁ ਪਦਦੀਨ ਪਾਈਐ॥
ਜੇ ਸੇਨਿ ਸੋਵਤੁ ਸਿਧਾਤੀ ਚਲਿ ਜਾਤਿ ਪਾਛੇ ਭੋਰ
ਭਏ ਕਾਰ ਬਾਧ ਚਲੇ ਕਤੁ ਜਾਈਐ ਤੇ ਸੇਮਾਇਅ
ਧੀਧਾ ਅੰਧਾ ਅਵਿਧਾ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੈ ਸੇ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈਐ॥੪੯॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਚ
ਪਲਜਲ ਅੰਤੁ ਰਿਨ ਦੇਖੀ ਅਤ ਪੁਰਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ

੬੩੨

ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਰਾਦਿਸਾਸਿਕੋ ਐਸੇਤਉ ਮਲੀਨਦ
ਰਪਨਮੇਨਦੇਖੀਅਤਿਨਿਰਮਲਬਦਨਸਰੂਪਉ
ਰਬਸਕੋ ਐਸੇਬਿਨਦੀਪਨਸਾਮੀਪਕੋਬਿਬੋਰ
ਅਤਭਵਨਕੁਇਆਨਅੰਧਕਾਰਤਾਸਤਸਕੋ
ਤੈਸੇਮਾਇਆਕੁਰਮਅਧਰਮਅਛਾਦਿਓਮਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਾਧਿਆਨਬੁਖਨਾਨਪੇਮਰਸਕੋ॥੪੯॥ਜੇ
ਸੇਏਕਸਮੇਦੁਮਸਫਲੰਪੁਰਪੁਨਏਕਸਮੇਫੁਲਟ
ਲਪਤਗਿਰਜਾਤੁਹੈਸਰਤਾਸਲਾਇਜੈਸੇਕਬਹੂੰ

ਸਮਾਨ ਬਹੈ ਕਬਹੂੰ ਅਥਾਹ ਅਤੁਪ੍ਰਬਲਾਇਖਾਤੁ ६੩੩
ਹੈ ॥ ਏਕਸਮੇਜੈਸੇਗੀਰਾਹੋਤਚੀਰਨਾਂਬਰਮੇਏਕਸ
ਮੇਕੀਚਨਜੜੇਜਗਮਗਾਤੁਹੈ ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਰ ॥
ਜੁਕਾਅਰਜੋਗੀਸੁਰਹੈਮਾਇਆਧਾਰੀਭਾਗੀਜੋ
ਗਜੁਗਾਤਿਜੁਗਾਤੁਹੈ ॥ ੪੯ ॥ ਅਸਨਬਸਨਸੀ
ਗਲੀਫੇਅਉਬਚਨਕੀਨੇਜਨਮਲੇਸਾਧਸੰਗਿਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਮਰਾਥਿਹੈ ॥ ਈਹਾਂਅਏਦਾਤਾਬਿਸਰਾਏਦਾਸੰ
ਲਪਟਾਏਪੰਚਦੂਤਕੂਤਕੂਮਕੂਮਤਅਸਾਧਿਹੈ ॥

ਸਾਚੁ ਮੋਹ ਰੋ ਬਿਸਾਹਿ ਜੀਵਨ ਮਿਥਿ ਮਾਸੀ ਸਾਹੁ
ਸਮਝੈ ਨ ਜੀਤਹਾਰੁ ਪਨ ਸਮਾਧਿ ਹੋ ਅਉ ਸਹੁਇ
ਹੋ ਬਿਤੀਤੁ ਲੀਜੀ ਏ ਜਨ ਮੁਜੀਤਿ ਕੀ ਜੀਅੇ ਸਾਧੁ
ਸਿਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਹੋ ॥੪੯੯॥ ਸਟਲ
ਜਨ ਮੁਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਸਟਲ ਵਿਸਟ
ਗੁਰਦਰਸੁ ਅਲੋਈਅੇ ਸਟਲ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਸ
ਬਦ ਸੁਨਤ ਨਿਤ ਜਿਹ ਬਾਸਟਲ ਗੁਨ ਨਿਧਿ
ਗੁਨ ਗੋਈਅੇ ਸਟਲ ਹਸਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪੁਜਾਪੁ

ਨਾਮਸਫਲਚਰਨਪਰਦਛਨਾਕੋਧੋਈਐ॥ ਸੀ
 ਗਮਸਫਲਸਾਧਸੀਗਤਿਸਹਜਪਰਹਿਰਦਾ
 ਸਫਲਗੁਰਮਤਿਕੋਸਮੋਈਐ॥ ਪੁੰਦ੍ਰਿਕਤਪੁਨ
 ਮਾਨਸਜਨਮੁਕਤਸਾਧਸਿਗੁਨਿਸਾਦਿਨਕੀਰਤ
 ਨਸਮੋਚਾਲਿਜਾਈਐ॥ ਕਤਪੁਨਵਿਸਾਟਿਦਗਸ
 ਹੁਇਪਰਸਪਰਭਾਵਨੀਰੁਗਤਿਕੁਇਸੇਵਾਟਿ
 ਵਲਾਈਐ॥ ਕਤਪੁਨਚਾਗਨਾਦਬਾਦਸੀਗਤਿਰੀ
 ਤਸੀਗੁਰਸਬਦੁਸੁਨਿਸੁਨਿਪੁਨਿਗਾਈਐ॥ ਕਤ

ਪੁਨਿਕਰਿਕਿਰਤਾਸਲੇਖਮਸੁਦਾਨੀਸੀਗੁਰਸ
ਬਦਾਲਿਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਣੀਐ॥੫੦੦॥ਜੈਸੇਤਉ
ਪਲਾਸਪਤਨਾਗਬੇਲਮੇਲਕੁਏਪਹੁਚਤਕਾਰਿ
ਨਰਪਤੁਜਗਜਾਨੀਐ॥ਜੈਸੇਤਉਕੁਚੀਲਨੀਲ
ਬਰਨਬਰਨੁਬਿਖੇਰੀਰਚੀਰਸੀਗਿਨਿਰਦੇਖ
ਉਨਮਾਨੀਐ॥ਸਾਲਗਾਮਸੇਵਾਸਮੇਮਹਾਅਪ
ਦਿਤੁਸੀਖਪਰਮਪਦਿਤੁਜਗਕੁੰਗਬਿਖੇਆ
ਨੀਐ॥ਤੈਸੇਮਮਕਾਗਾਸਾਧਸੀਗਤੁਮਹਾਲਮਾ

ਲਮਾਰਨਉਠਾਵਤੁਗਾਵਤੁਗੁਰਬਾਨੀ॥੫੦੧॥ ੬੩੫
ਜੈਸੇਜਲਮਾਧਿਮੀਨਮਹਿਮਾਨਜਨੈਪੁਨਿਜਲ
ਬਿਨੁਤਲਫਤਲਫਮਰਿਜਾਤਿਹੈ ਜੈਸੇਬਨਬ
ਸਤਮਹਾਤਮੈਨਜਨੈਪੁਨਿਪਰਬਸਕੁਏਖਗਮਿਰ
ਅਕੁਲਾਤਹੈ ਜੈਸੇਪ੍ਰਮਸੰਗਮਕੈਸੁਖਹਿਨਜਨੈ
ਕ੍ਰਿਮਾਬਿਛੁਰਤਾਬਿਰਹਿਬਿਬਾਂਕੈਬਿਲਲਾਤ
ਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਆਤਮਾਅਚੇਤੁਅੰ
ਤੁਪਰਤਾਸਿਮਰਤਪਛੁਤਾਤਹੈ ॥੫੦੨॥ ਭਗਤ

੫੬੩
ਵਛਲ ਸੁਨਿ ਹੋਤ ਹੋ ਨਿਰਾਸ ਰਿਵੈ ਪਤਿ ਤਿ ਪਾਵ
ਨ ਸੁਨਿ ਅਸਾ ਉਰਧਾਰ ਹੋ ਅੰਤੁ ਰਿਜਾ ਮੀ ਸੁਨਿ
ਕੀ ਪਤ ਹੋ ਅੰਤੁ ਰਿਗਤਿ ਦੀ ਨ ਕੋ ਵਇਆ ਲ ਸੁਨਿ
ਕੈ ਕੁਮਟਾਰਿ ਹੋ ਜਲਧਰ ਸੀ ਗਾਮ ਕੈ ਅਫਲ ਸੇਬ
ਲਦੁ ਮਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨ ਬੀਧ ਮੇਲ ਗਾਰ ਹੋ ਅ
ਪਨੀਕਰ ਨੀਕ ਰਿਨਰ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਵ ਉਰ ਉਰ ਤੁਮਰੇ
ਬਿਰਦੁ ਕਰਿ ਅਸਰੇ ਸਾਗਰੇ ॥੫੦੩॥ ਜਉ ਹਮ
ਅਧਮ ਕਰ ਮਕੈ ਪਤਿ ਤੁਭਏ ਪਤਿ ਤੁ ਪਾਵਨ ਪੁਭ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਹੈ ਜਓ ਭਏ ਦੁਖ ਤਿ ਅਰੁ ਦੀ ੫੩੬
ਨਪਰਚੀ ਨ ਲਾਗੀ ਦੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰ
ਦਾਇਓ ਹੈ ਜਓ ਗੁਸੇ ਅਰਕ ਸੁਤ ਨ ਰਕਾ ਨਿਵਾਸੀ
ਕੁਏ ਨ ਰਕਾ ਨਿਵਾਰਨ ਜਗਤ ਜ ਸੁਗਾਇਓ ਹੈ ਗੁ
ਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਬ ਕੋ ਉਕਾਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਅਵਗੁ
ਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਤੇ ਹੀ ਬਾਨਿ ਆਇਓ ਹੈ ॥ ੫੦੪ ॥ ਜੈਸੇ
ਤਉ ਅਰਗ ਭੁਗ ਭੁਗਾਵੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਬਾਢੀਤ
ਖਾਨਿ ਪਾਨ ਰਿਦੈ ਨ ਹਿਤਾਵਣੀ ਜੈਸੇ ਮਹਾਖੀਸਰਨ

ਸੀਲਕੋਧੀਰਜਧੁਜਾਅਜਿਅਮੇਤਨਕਕਲੇ
ਜੋਨਸਮਾਵਣੀ। ਜੋਸੇਜਓਹੀਬਿਸਾਹੋਵੇਚੇਹੀਰ।
ਮਾਨਕਾਦਿਰੰਕਪੇਨਰਾਖਓਪਰੈਜੋਗਨਜੁਗਾਵ
ਣੀ। ਤੇਸੇਗੁਰਪਰਚੈਪਾਵਿਤੁਹੈਪੁਜਾਪਸਾਦਿਅ
ਪਚੁਪਰਚੇਦਸਹਦੁਖਪਾਵਣੀ। ੫੦੫। ਜੋਸੇਬਿ
ਖੁਤਨਕਹੀਖਾਤਮਾਰਿਜਾਤਿਤਾਤਗਾਤਿਮੁਰਤਾ
ਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਬਰਖਨਕੀ। ਮਹਿਖੀਦੁਹਾਇਦੂ
ਧਰਾਖੀਐਕੁੰਜਨਕੁਰਿਪਰਤਿਕਾਜੀਕੀਬੁੰਦ

ਬਾਦਿਨਰਾਖਨਕੀ ਜੇਸੇਕੋਟਿਭਾਰਿਤੁਲਿਰੰਚ ੬੩੧
ਕਚਿਨਗਪਰੇਹੋਤਭੁਸਮਾਤਾਛਿਨਸੇਅਕਰਖਨ
ਕੀ ਤੈਸੇਪਰਤਨਧਨਦੁਖਨਾਬਿਕਾਰਕੀਏਹੈ
ਨਿਧਿਸੁਕਤਸਹਜਹਰਖਕੀ ੫੦੬ ਚੰਦਨ
ਸਮੀਪਬਸਿਬਾਂਸਿਮਹਿਮਾਨਜਾਨੀਆਨਦੁਮਦੁਰ
ਹੁਭਏਬਾਂਸਨਕੈਬੋਹੇਹੈ ਦਾਦਰਸਰੇਵਰਮੇਜ
ਨੀਨਕਮਲਗਤਿਮਧੁਕੰਮਨਮਕਰੰਦਕੈਬਿਓ
ਹੈਤੀਰਬਬਸਤਬਗੁਮਰਮੁਨਜਾਨੀਕਫੁਸਰ

ਧਾਕੇਜਾੜਾਹੇਤਜਾੜੀਜਨਸੋਹੇਰੇ ॥ ਨਿਕਟਿਬ
ਸਤਮਮਗੁਰਉਪਦੇਸਹੀਨਦਰਤਗਿਸਿਖਿਉਰ
ਅੰਤਰਿਲੇਪੋਹੇਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਜੈਸੇਪਰਦਾਰਕੋਦ
ਰਸੁਦਿਗਾਦੇਖਿਓਚਾਹੈਤੈਸੇਗੁਰਦਰਸੁਨਦੇਖਤੈ
ਚਾਹਕੋ ॥ ਜੈਸੇਪਰਾਨੀਦਾਸੁਨੈਸਾਵਧਾਨਸੁਰਤਿ
ਕੈਤੈਸੇਗੁਰਸਬਦਸੁਨੈਨਉਤਸਾਹਕੋ ॥ ਜੈਸੇਪਰ
ਦਰਬਹਰਨਕਉਚਰਨਧਾਵੈਤੈਸੇਕੀਰਤਨਸਾ
ਧਸੀਗਤਿਨਉਮਾਹਕੋ ॥ ਉਲੁਕਾਗਨਾਰਿਧਿਅ ॥

ਨਖਾਨਪਾਨਕਉਨਜਾਨੈਉਚਪਦੁਪਾਵੈਨਹੀ ६੩੮
ਨੀਚਪਦੁਗਾਹਿਕੈ ॥੫੦੮॥ ਜੈਸੇਰੈਨਿਸਮੈਸਬ
ਲੇਗਾਮੈਸੰਜੋਗੁਭੋਗੁਚਕਣੀਬਿਓਗਸੋਗਭਾਗ
ਹੀਨੁਜਾਨੀਐਜੈਸੇਦਿਨਕਾਰਿਕੈਉਦੋਤਜੋਤਿ
ਜਗਮਗਉਲੁਅੰਧਕੰਧਪਰਚੀਨਉਨਮਾਨੀ
ਐਸਰਦਰਸਰਤਸਮੁੰਦਜਲਪੁਰਨਹੈਤ੍ਰਿਖਾ
ਵੰਤਚਾਕਰਹਤਬਕਬਾਨੀਐਤ੍ਰੇਸੇਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੀਗਿਸਕਲਸੀਸਾਰੁਤੁਰਿਓਮੋਹਿਅਪਰਾਧੀ

ਅਪਰਾਧਨੁ ਬਿਹਨੀਐ ॥੫੯॥ ਜੇਸੇ ਫਲ
ਫੂਲਾਹਿ ਲੇਜਾਇ ਬਨਗਾਇ ਪਾਤਿ ਕਰੈ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ਕਹੈ ਕੈਸੇ ਬਾਨੀ ਆਵੇ ਜੀ ਜੇਸੇ ਮੁਕਤਾਹ
ਲਸਮੁਦ੍ਰਹਿ ਦਿਖਾਵੇ ਜਾਇ ਬਾਹੁ ਬਾਹੁ ਸਰਾ
ਹੈ ਸੋ ਰਾਤ ਉਨ ਪਾਵੇ ਜੀ ਜੇਸੇ ਕਨੀਕਿ ਚਨ ਸੁਮੇ
ਰਸਨ ਮੁਖਗਾਖਿ ਮਨ ਮੇਗਰ ਬੁਕਰੈ ਬਾਵਹੈ
ਕਹਾਵੇ ਜੀ ਤੇਸੇ ਗਿਅਨ ਧਿਅਨ ਫਨ ਪ੍ਰਾਨ
ਦੈ ਗੀਤਾਇ ਓਚਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਿਸ ਤਿਹੁ ਕੈਸੇ

ਕੋਹੀਝਾਵੇਜੀ ॥੫੧੦॥ ਜੈਸੇਚੋਆਚੰਦਨੁਅ ਵੜਦੇ
ਓਧਾਨਪਾਨਬੇਚਨਕਉਪੁਗਬਿਦਿਸਾਏਜਾ
ਇਕੈਸੇਬਨਿਆਵੇਜੀ ॥੫੧੧॥ ਮਾਦਿਸਾਦਾਖ
ਦਾਹਮਲੇਜਾਇਜੈਸੇਮਿਰਾਮਦਕੇਸੁਰਲੇਤਰ
ਹਿਧਾਵੇਜੀ ॥੫੧੨॥ ਦਖਨਦਿਸਾਏਜਾਇਲਾਇਜੀ
ਲਵੰਗਲਾਇਬਾਦਿਆਸਾਉਦਮਪੈਬਿਝਤੋਨ
ਪਾਵੇਜੀ ॥੫੧੩॥ ਤੈਸੇਗੁਨਾਨਿਧਿਗੁਰਸਾਗਰਕੈਬਿ
ਦਿਮਾਨਗਿਆਨਗੁਨਪ੍ਰਗਟਿਕੈਬਾਵਰਕਹਾਵੇ

ਜੀ॥ ੫੧੧॥ ਚਲ ਨੀਮੇਜੇਸੇਦੇਖੀਅਤਰੇਅਨੇ
ਕਛਿਦੁਕਰੈਕਰਵਾਕੀਨਿਦਾਕੇਸੇਬਨਿਆਵੈ
ਜੀ॥ ਬਿਰਖਬਿਬੁਰਭਰਪੁਰਬਹੁਪੁਰਨਸੇਕ
ਮਲੇਕਟੀਲੇਕਰੈਕਾਹੁਨਸੁਹਾਵੈਜੀ॥ ਜੇਸੇਓ
ਪਹਾਸੁਕਰੈਬਾਣਿਸੁਮਰਾਲਪਤਿਛਾਡਿਮੁਕਤਾ
ਹਲਦੁਗੀ॥ ਧਿਲਿਵਲਾਵੈਜੀ॥ ਤੈਸੇਹਓਮਹਾ
ਅਪਰਾਧੀਅਪਰਾਧਿਕੁਰਿਓਸਕਲਸੀਸਾਹੁਕੇ
ਬਿਕਾਰਮੇਹਿਕੁਵੈਜੀ॥ ੫੧੨॥ ਆਪਦਾਅਧਿ

ਨਜੈਸੇਦੁਖਤਦੁਹਾਗਨਕਓਸਹਜਿਸੁਹਾਗੁਨਸੁ
ਹਾਗਨਕੋਕੁਵਾਵਈ ॥ ਬਿਰਹਨੀਬਿਰਹਬਿਓਗ
ਮੇਸੀਜੋਗਨਿਕੋਸੁੰਦਰਸਿਗਾਰਆਧਿਕਾਰੁਨਸੁ
ਹਾਵਈ ॥ ਜੈਸੇਤਨਮਾਂਝਿਬਾਝਿਰੋਗਸੋਗਸੀਸੋ
ਸਮਸਓਤਕੇਸੁਤਾਹਿਧੋਖਿਮਹਾਦੁਖਪਾਵਈ ॥ ਤੈ
ਸੇਪਰਤਨਧਨਦੁਖਨਝਿਦੋਖਮਮਸਾਧਨਕੋਸੁਰ
ਤਨਹਿਰਦੈਹਿਤਾਵਈ ॥ ੫੧੩ ॥ ਜਲਸੈਨਿਕ
ਸਮੀਨੁਰਾਖੀਅੰਮੇਪਟਿਤਾਰਿਮੇਬਿਨੁਜਲਤਲਫ

੬੪੦

५३
ਤਜਤਾਪਿਅਪਾਨਹੈ ਬਨਸੈਪਕਰਪੰਛੀਪਿਜਰੀ
ਮੇਰਾਖੀਐਤਉਬਿਨੁਬਨਮਨਓਨਮਨੋਓਨਮਨਹੈ
ਕੁਮਨੀਕੁਤਾਗਬਿਛੁਰਤਿਅਤਿਛੀਨੁਦੀਨਬਿਲਖ
ਬਦਨਤਾਹਿਕੁਦਨਕੁਇਆਨਹੈਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖ
ਬਿਛੁਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੈਜੀਵਨਜਤਨਬਿਨੁ
ਸੰਗਤਿਨਆਨਹੈ॥੫੧੪॥ਜੈਸੇਟੂਟੇਨਾਗਬੇਲਸੈ
ਬਿਦੇਸਜਾਤਿਸਲਾਇਸੰਜੋਗਚਿਰੰਕਾਲਜੁਗ
ਦੁਤਹੈਜੈਸੇਕੁੰਜਬਚਗਤਿਆਗਾਦਿਸੀਤਰਿ

੬੪

ਜਾਤਿਸਿਮਰਤਚਿਤਿਨਿਗਬਿਘਨਰਹਤਹੈ॥੨॥੬੪੯
ਗੋਦਿਕਜੇਸੇਭੁਰਿਭਾਂਜਨਲੈਜਾਤਿਜਾਤੀਸੁਜਸੁ
ਅਧਾਰਨਿਰਮਲਨਿਬਹਤਹੈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸ
ਰਨਅੰਤਰਿਸਿਖਸਬਦੁਸੰਗਤਿਗੁਰਧਿਆਨਕੇਜੀ
ਅਤਹੈ॥੫੧੫॥ ਜੈਸੇਬਿਨੁਪਵਨਕਵਨਗੁਨਚ
ਦਨਸੇਬਿਨੁਮਾਲਿਆਗਰਪਵਨਕਤਬਾਸਿਹੈ
ਜੈਸੇਬਿਨੁਬੈਦਅਵਖਦਗੁਨਗੋਪਹੋਤਅਵਖਦ
ਬਿਨੁਬੈਦਰਗਹਿਨਗਾਸਹੈ॥ਜੈਸੇਬਿਨੁਬੈਹਿਥਨ

੫੪੩
 ਪਾਰਿਪਰੈ ਖੇਵਟ ਸੈ ਖੇਵਟਾ ਬਿਹੁੰ ਨ ਕਤ ਬੋਹਿਬਾਇ
 ਸੁਸੁਹੈ ਤੈ ਸੇਗੁਰਨਾ ਮੁਬਿਨੁਰੀ ਮਨ ਪਰਮ ਪਦੁਬਿ
 ਨੁਗੁਰਨਾ ਮੁਨਿਹਕ ਮੁਨ ਪਗਾ ਸਹੈ ॥੫੧੬॥ ਜੇ ਸੇਕਾ
 ਚੋ ਪਾਰੋ ਖਾਤੁ ਉਪ ਜੈ ਬਿਕਾਰ ਗਾਤਿ ਰੋ ਮਰੋ ਮਕੈ ਪਰ
 ਰਿਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਣੀਐ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਲਸਨ ਖਾਣੀ ਮੇਨਿ ਕੈ
 ਸਭ ਮੇ ਬੈਠੇ ਪਗਟੈ ਦੁਰਗੀ ਧਨੁ ਦੁਗਤਿ ਦੁਰਾਣੀਐ ॥
 ਜੇ ਸੇਗੀ ਮਸਟਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾ ਮਕੈ ਮਾਖੀ ਲੀਝੇ ਹੋਤੁ ਉਕ
 ਲੇਵ ਖੇਵਟ ਸੀਕਵਟ ਸਹਾਣੀਐ ਤੈ ਸੇਹੀ ਅਪਰ ਚੇ ਪਿੰਡ

ਸਿਖ ਨ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਖਾਏ ਅੰਤ ਕਾਲ ਭਾਰੀ ਹੋਇ ॥ ੬੪੨ ॥
ਜਮ ਲੋਕ ਜਾਣੀਐ ॥ ੫੧ ॥ ਜੈਸੇ ਸੇਧ ਬਰਖਤ ਹਰ
ਖਾਤਿ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਲੋਧ ਲੋ ਨ ਗਾਰਿ ਜਾ
ਤਿਹੋ ਜੈਸੇ ਪਰਫੁਲਿਤ ਹੁਇ ਸਕਲ ਬਨਾਸ ਪਤੀ
ਸੁਕਤ ਜਵਾਸੋ ਆਕਾਸੁ ਲਮ੍ਹਰਾਤੁ ਹੋ ਜੈਸੇ ਖੇਤੁ ਸ
ਰਵਰ ਪੁਰਨ ਕਿਰਖ ਜਲ ਉਚ ਥੰਕੂ ਕਾਲ ਰਨ ਜਲ ਫ
ਲ ਨਾਤੁ ਹੋ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸ ਪਰਵੇਸ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਰਿਵੇ
ਸਾਕਤ ਸਕਾਤਿ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਸੁਕਚਾਤੁ ਹੋ ॥ ੫੧ ॥ ਜੈਸੇ

੬੪੩
ਰਾਜਾਰਵਤਅਨੇਕਰਵਨੀਸਹੇਤੁਸਕਲਸਪੁਤੀ
ਏਕਬਾਂਝਨਸੰਤਨਹੈ। ਸੀਚਤੁਸਲਲਿਜੇਸੇਸ
ਫਲਸਕਲਦੁਮਾਨਿਹਫਲਸੇਬਲਸਲਲਿਨਿ
ਰਬਾਨਿਹੈ। ਦਾਦਰਕਮਲਜੇਸੇਏਕਸਰਵਰ
ਬਿਖੇਉਤਮਅਉਨੀਚਕੀਚਦਿਨਕਾਰਿਧਿਆਨ
ਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਹੈਸਕਲਜਗੁਚੰਦਨ
ਬਨਸਪਤੀਬਾਂਸਉਨਮਾਨਹੈ॥੫੫॥ ਜੇਸੇਬਛੁ
ਰਾਬਿਲਲਤੁਮਾਤੁਮਿਲਬੇਕਉਬੀਧਨਕੈਬਸਿਕ

ਛੁਬਸੁਨਬਸਾਤੁਹੈ ਜੈਸੇਤਉ ਬਿਗਾਹੀਚਾਹੈਤੁ
 ਵਨਗਵਨਕੀਓਪਰਬਾਸਿਪਰੇਚਿਤਵਤਹੀਬਿ
 ਹਾਤੁਹੈ ਜੈਸੇਬਿਰਹਨੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਮਸਨੇਹੁਚਾਹੈ
 ਲਾਜਕੁਲਾਅੰਕਸਕੇਦੁਰਬਲਗਾਤੁਹੈ ਤੈਸੇਕੁਹ
 ਚਰਨਸਹਨਿਸੁਖਚਾਹੈ ਸਿਖੁਆਗਿਆਬਧਰਹ
 ਤੁਬਿਦੇਸਅਕੁਲਾਤੁਹੈ ॥੫੨੦॥ ਪਰਧਨਪਰਤੁਨ
 ਪਰਅਪਦਾਦਬਾਦਬਲਛਲਬੀਚਪਰਪੀਚਹੀ
 ਕਮਾਤੁਹੈ ਅਮਰਗੁਰਾਮਦੋਹਕਾਅੰਕਧਲੇਭੁਮੋਹ

ਗੋਬਧਬਧੁਬਿਸਦਸਬੀਸਾਬਿਪੁਪਾਤੁਹੈਰੋਗ
 ਸੋਗਹੁਇਬਿਓਗਆਪਦਾਦਰਿਵੁਛਿਵੁਜਸਮ
 ਮਰਨਜਮਲੋਕਬਿਲਲਾਤਹੈਕ੍ਰਿਤਪਨਬਿ
 ਸਿਖਿਬਿਖਿਆਦੀਕੋਟਦੋਖੀਦੀਨਾਅਧਮਅਸਿ
 ਖਮਮੋਰਮਨਪੁਜਾਤਹੈ॥੫੨੯॥ਬੇਸਕੇਸਿੰਗਾਰ
 ਬਿਬਿਚਾਰਕੋਨਪਾਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁਭਰਤਾਰਕ
 ਕੀਨਾਰਕੋਬੁਲਾਈਐਬਗੁਸੇਤਜੀਦਪਾਤੁ
 ਕਾਰਿਖਾਤਕੇਤੇਕੋਮੋਨਿਗਹਿਧਿਆਨਧਰੇਜੁਗਤ

ਨਪਾਈਐ ਭਾਂਡਕੀਭਿਤਾਈ ਬੁਰਵਾਈ ਨਕਹ
 ਤਆਵੇ ਅਤਿ ਹੀ ਦਿਠਾਈ ਸੁਕਚਤਨ ਲਜਾਈ
 ਐ ਤੇ ਸੇ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੁਖ ਨ ਰਿਵੇਖ ਮਮਾਧਮ
 ਅਨੇ ਕਏ ਕਰੋ ਮਨ ਪੁਜਾਈਐ ਪਰਾ ਜੈ ਸੋਚੇ
 ਰੁਚਾਹੀਐ ਚੜ੍ਹਾਇਓ ਸੁਹੀ ਚਉ ਬਟਾਐ ਚੁਹੁਟੀ
 ਲਗਾਇਛਾ ਰੂਐ ਤਉ ਕਹਾ ਮਾਰਹੈ ਪੋਟ ਸਾਗੀਓ
 ਨਿਕਾਰਿ ਚਾਹੀਐ ਨਗਰ ਹੂੰ ਸੇ ਤਾ ਕੀਓ ਰੋਮ ਰਮੁਖ
 ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਮਾਰਹੈ ਮਹਾਂ ਬਜਰੁ ਰੂਧਾ ਰਿਓ ਚਾਹੀਐ

ਜਉਹਾਥੀਪਰਤਾਹਿਸਿਰਛਾਰਕੇਉਡਾਏਕਹਾਭਾਰ
ਏਏਸੇਹੀਪਤਤਿਪਤਿਕੋਟਨਪਸੰਗਭੂਰਿਮੋਹਿ
ਜਮਡੰਡਅਉਨਰਕਉਪਕਾਰਹੈ। ਪਰਤ੍ਰਜਉਪੈ
ਚੋਰਚੋਰੀਕੋਬਤਾਵੈਹੋਸੁਮਾਨਸਰਛੂਟਿਕੋਨਜਾਇ
ਪਰਿਸੁਰੀਚਾਕ੍ਰਿਮਾਗੀਐ। ਬਾਟਮਾਰਬਟਵਹੋ
ਬਗੁਮੀਨਜਉਬਤਾਵੈਤਤਖਨਤਤਕਾਲਮੁੰਡਕ
ਟਿਡਾਗੀਐ। ਜਉਪੈਪਰਦਾਰਕੁਜਿਮਿਗਨਬਤ
ਵੈਬਿਟਕਾਨਨਕਖੰਡਡੰਡਨਗਰਨਿਕਾਗੀਐ।

ਚੋਰੀ ਬਟਵਾਹੀ ਪਰਨਾਹੀ ਕੋਇ ਦੋਖ ਮਮਨ ਰਕ ੬੪੫
ਅਰਕ ਸੁਤਰੰ ਰਵੇਤ ਹਾਹੀ ਐ ॥ ਪਰਖ ॥ ਜਾਤ ਹੈ
ਜਗਤ ਜੇ ਸੇਤੀ ਰਬ ਜਾਤਾ ਨ ਮਿਤ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਬਸਤ ਬ
ਗਮਾਹਿ ਮਨ ਜਾਨੀ ਹੋ ॥ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਾਸ ਕਰਿ
ਜਗਮਗ ਜੇਤੁ ਉਲੂ ਅੰਧ ਕੰਧ ਬੁਹਿ ਕਰ ਨੀਕ ਮਾ
ਨੀ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਬਸਿਤ ਸਮੇ ਸਟਲ ਬਨਾਸ ਪਤੀ
ਨਿਹਟਲ ਸੇਬ ਲਬ ਭਾਈ ਉਰਾ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ਐ ਹਿਗੁਰ
ਸਾਗਰ ਮੇਚਾ ਖਿਓ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਚਾਤ੍ਰ ਕਿ

ਜੁਗਤ ਬਕ ਬਨੀ ਹੈ ॥ ਪਰ ५ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗਜ ਰਾਜ
ਗਾਜਿ ਮਾਰਤੁ ਮਾਨੁਖ ਸਿਰਿ ਰਾਹਤ ਹੈ ਛਾਹਤਾ ਹਿ
ਕਹਤੁ ਅਰੇ ਗਜੀ ॥ ਸੁਆਜਿ ਉਪਿ ਜਗ ਮੇ ਕਹਤੁ
ਬਨਾਇ ਬਾਤੈ ਪੇਖ ਸੁਨ ਕਹੈ ਤਾਹਿ ਰਾਜ ਗਿਹਿ ਜੈ
ਗਜੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਸੁਖ ਸੀ ਪਤਿ ਮਾਇਆ ਮਦੋ ਨ ਪਾਪ ਕ
ਹੈ ਤਾਹਿ ਕਹੈ ਸੁਖੀ ॥ ਮਾਰਤੁ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀ ॥ ਜਤੀ
ਸਤੀ ॥ ਅਉ ਸਿਤੋ ਖੀ ਸਾਧਨ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਹੈ ਉਲਟੇ ਈ
ਚਿਅਨੁ ਧਿਅਨੁ ਹੈ ॥ ਮਾਰਿ ਮਾਨੁ ਲੋਗ ਜੀ ॥ ਪਰ ६ ॥

ਸਦੇਯਾ ॥ ਜਉਗਚਬੈਬਹੁਬੁੰਦਾਚਿਤੰਤਰਿਸਨ
 ਮੁਖਸਿਧਸੋਭਨਹੀਪਾਵੈ ॥ ਜਉਬਹੁਉਰੈਖਗਿਧ
 ਰਮਹਾਬਲਪੇਖਅਕਾਸਾਰਿਦੈਸੁਕਚਾਵੈ ॥ ਜਉਬ੍ਰ
 ਹਮੰਡਪਚੰਡਾਬਿਲੋਕਤਗੁਲਰਜੰਤਉਰੰਤਲਜਾਵੈ
 ਤੰਕਰਤਾਹਮਕੀਏਤੁਹਾਰੇਜੀਤੋਪਹਿਬੋਲਨਕਿਉ
 ਬਨਿਆਵੈ ॥ ੫੨੧ ॥ ਤੋਸੋਨਨਾਥਅਨਾਥਨਮੋਸ
 ਰਿਤੋਸੋਨਦਾਨਨਮੋਸੋਰਿਖਾਗੀ ॥ ਮੋਸੋਨਦੀਨੁਦਾਇ
 ਆਲਨਤੋਸਹਮੋਸਅਗਿਆਨੁਤੋਸੋਬਿਚਾਗੀ

੬੪੬

੨੪੩
ਮੋਸੋਨਪਤਤਿਨਪਾਵਨਿਤੋਸਰਿਮੋਸੋਬਿਕਾਰਨ
ਤੋਸੋਓਪਕਾਰੀਮੋਰੇਰੇਅਵਗੁਨਤੂਗੁਨਸਾਗਰ
ਜਾਤਰਸਾਤੁਲਓਟਤਿਹਾਰੀ॥੫੨੯॥ਕਾਦਿਤੁ
ਉਲਾਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪਲਗਤਿਦਸਮਦੁ
ਆਰਪਾਰਅਗਮਨਿਦਾਸਹੈਤਹਨਪਾਵਕਪਦ
ਨਜਲਪਿਥਮੀਅਕਾਸਨਾਹਿਸਾਸਿਸੁਰਉਤਪਤਿ
ਨਾਬਿਨਾਸਹੈਨਾਰਿਪਰਕਿਰਤਿਬਿਰਤਿਪਿੰਡੁ
ਪਾਨਗਿਆਨਸਬਦੁਸੁਰਤਿਨਹਿਦਿਸਾਟਿਨਪ੍ਰਗ०

ਸਹੇ ਸਦਾਮੀਨਸੇਵਕਉਨਮਾਨਅਨਹਦਪਰੈਨਿਗਲੀ
ਬਉਨਮੇਨਾਬਿਸਮਾਬਿਸਦਾਸਹੇ ॥੫੨੬॥ ਜੈਸੇਆਹਿਨੀ
ਸਿਮਦਰਹਤਭੁੰਜਨਾਬਿਖੈਜਾਨਤਨਮਚਮੁਕਿਧਉ
ਕਦਨਪਕਾਰੀਹੈ ਜੈਸੇਬੇਲੀਭੁਰਿਭੁਰਿਬਾਂਟਿਦੀ
ਜੀਅਤਸਭਾਪਾਵਤਨਭੇਦੁਕਛੁਬਿਧਿਨਾਬਿਚਾਰੀ
ਹੈ ਜੈਸੇਦਿਨਪ੍ਰਿਤਮਦੁਬੇਚਤੁਕਲਾਲਖੈਠੋਮਹਿ
ਮਾਨਜਾਨਈਦਰਬਿਹਿਤਕਾਰੀਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਸਬਦੁਕੋ
ਇਖਿਪਕ੍ਰਿਗਾਵਤਹੈਬਿਰਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਦੁਅ

੬੪੧

੧੪੩
ਧਿਕਾਰੀਹੈ॥੫੩॥ ਗਤਿਨੁਤਿਨੁਮੋਲਿਜੈਸੇਛਾਨਿ
ਛਾਈਅਤਪੁਨਾਮਗਾਨਿਪਗਾਸਤਾਸਕੁਸਮਕਰਤ
ਹੈ॥ਸਿੰਧਕੇਬਾਝੁਗਿਹਿਬਾਲਕਰਚਤਜੈਸੇਲ
ਹਰਿਉਮਾਗਿਛਾਏਧੀਰਨਧਰਤਹੈ॥ਜੈਸੇਬਨਬਿਖੇ
ਮਿਲਬੈਠਤਾਅਨੇਕਮਿਗਏਕਮਿਗਾਰਜਗਾਜੇਰ
ਹਿਓਨਧਰਤਹੈ॥ਗਵਿਸਾਟਿਸਬਦੁਅਰੁਸੁਰਤਿਧਿ
ਆਨਗਿ॥ਆਨਪ੍ਰਗਟੇਪੁਰਨਪ੍ਰੇਮਸਗਲਰਹਤਹੈ॥
੫੩੯॥ਚੰਦਨਕੀਬਾਰਿਜੈਸੇਦੀਜੀਅਤਬਬੁਰਦੁ

ਮਕੰਚਨਸੀਪਟਮਾਧਿਕਾਚੁਗਾਹਿਗਾਖੀਐ ਜੈਸੇਰੈ ੬੪੮
ਸਪਾਸਿਬੈਠਿਬਾਇਸੁਗਾਰਬਕਰੈਅਿਗਪਤਿਕੁਦ
ਨਮੈਜੈਬਕਰੁਲਾਖੀਐ ਜੈਸੇਗਾਰਧਬਗਜਪਤਿ
ਉਪਹਾਸਕਰੈਚਕ੍ਰਵੇਕੋਚੋਰਡਾਟੈਦੂਧਮਦਮਾਖੀਐ
ਸਾਧਨਦੁਗਾਇਕੈਅਸਾਧਅਪਰਾਧਕਰੈਓਲਟੀ
ਐਚਾਲਕਲੀਕਾਲਕੁਮਕੁਮਾਖੀਐ ਪੜ੍ਹਨ ਜੈਸੇ
ਬਿਨੁਲੋਚਨ ਬਿਲੋਕੀਐ ਨਰੂਪਹੀਗਿਸਦਨ ਬਿਨੁ
ਨਰਗਨਾਦਨਸੁਨੀਜੀਐ ਜੈਸੇਬਿਨੁਜਿਤਬਾਨ

ਉਚਰੈ ਬਚਨ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕਾ ਬਿਉਨ ਬਾਸੁ ਬਾਸਨਾ
ਨਲੀ ਜੀਐ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਿਨੁ ਕਰਕਾ ਰਿਸ ਕੈ ਨ ਕਿਰਤ
ਕਮ ਚਰਨ ਬਿਉਨ ਭਉਨ ਗਵਨ ਕਤ ਕੀ ਜੀਐ ॥ ਅ
ਸਨ ਬਸਨ ਬਿਨੁ ਧੀਰ ਜੁਨ ਪਰੈ ਦੇਹ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਨ ਪੇਸ ਮਰੁ ਪੀ ਜੀਐ ॥ ੫੩੩ ॥ ਜੇ ਸੇ ਫਲ ਸੇ ਬਿ
ਰਖੁ ਬਿਰਖ ਸੇ ਹੋਤ ਫਲ ਅਤਿ ਭੁਤਿਗਾ ਤਿਕ ਛੁਕਾ
ਨੁਨ ਆਵੈ ਜੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਾਸੁ ਬਾਵਨ ਮੇ ਬਾਵਨੁ ਹੋ
ਬਾਸੁ ਬਿਖੈ ਬਿਸਮ ਚਰਿਤ੍ਰਿ ਕਉ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜੀ

ਕਾਸਟਿਮੇਅਗਨਿਅਗਨਿਮੇਕਾਸਟਿਹੈਅਤਿ
 ਅਸਚਰਜੁਹੈਕਉਤਕਕਹਾਵੈਜੀ ਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਸਬਦਸਬਦਮੇਸਤਿਗੁਰਹੈਨਿਰਗੁਨਗਿਆਨ
 ਧਿਆਨਸਮਝਾਵੈਜੀ ॥੫੩॥ ਜੈਸੇਤਿਲਿਬਾਸੁ
 ਬਾਸੁਲੀਜੀਅਤਿਕੁਸਮਸੇਤਾਂਤੋਹੋਤਹੈਫੁਲੇਲਿਜਤ
 ਨਕੋਜਾਨੀਐ ਜੈਸੇਤਉਅਉਟਾਇਦੁਧਜਾਵਨ
 ਜਮਾਇਮਬਿਸੰਜਮੁਸਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਗਟਿਕੋਮਨੀ
 ਐ ਜੈਸੇਕੁਆਖੋਦਕੈਬਸੁਧਾਧਸਾਇਕੋਗੀਲਾਜੁਕੈ

ਬਹਾਇਰੋਲਿਕਾਦਿਜਲੁਆਨੀਅੰਮੇਗੁਰਉਪਦੇਸ
ਤੈਸੇਭਾਵਨੀਭਗਤਿਭਾਇਘਾਟਿਘਾਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਪਹਿਚਾਨੀਅੰਮੇਪੜਖਾਜੈਸੇਤਉਸਰਿਤਾਜਲੁਕ
ਸਟਹਿਨਬੋਰਤਕਰਤਚਿਤਲਾਜਅਪਨੋਈਪ੍ਰਿਤਿ
ਪਾਰਿਓਜੈਸੇਤਉਕਰਤਸੁਤਅਨਿਕਇਅਨਪ
ਨਤਉਨਜਨਨੀਅਵਗੁਨਉਰਧਾਰਿਓਜੈਸੇਤਉ
ਸਰੰਨਸੁਰਪੁਰਨਪਰਤੀਗਿਆਰਾਖੇਲਖਅਪਰਾਧ
ਕੀਏਮਾਰਿਨਬਿਰਾਰਿਓਤੈਸੇਯੀਪਰੰਮਗੁਰਪਾ

ਰਸਪਰਸਗਤਿ ਸਿਖਨਕੋ ਕਿਹਤ ਕਰਮੁ ਕਛੂ ਨ ਬੀਚਾ ੬੫੦
ਰਿਓ ॥ ੫੩੬ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਧੋਏ ਬਿਨੁ ਅੰਬਰ ਮਲੀਨ
ਹੋਤ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਮੇਲੇ ਜੈਸੇ ਕੇਸ ਹੂੰ ਭਾਇਆ ਨਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿ
ਨੁ ਮਾਂਜੇ ਦਰਪਨ ਜੋ ਤਿਹੀ ਨਹੈ ਤ ਬਰਖਾ ਬਿਨੁ ਨ ਜੈਸੇ
ਖੇਤ ਮੇਧਾ ਨਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਦੀਪ ਕਛੂ ਦਨ ਅੰਧ ਕਾਰ
ਹੋਤ ਬੇਨੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਭੋਜਨ ਸਮਾਨੁ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ
ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮਿਟਤ ਨ ਭੋਭੰ
ਮ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ੫੩੭ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਂਝ ਬੈਠੇ

ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥਾਨ ਪਾਰਪਰੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸੈ ਬਿਨੁ ਧਾ
ਤਨ ਕਾਨਿ ਕਹੈ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਰੀਗਾਨ ਪਾਵਨ ਆਨ
ਜਲੁ ਹੈ ਨਾਰਨ ਕੁਤਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੁਤਨ ਆਨਿ ਕਹੈ ਜੈ
ਸੇ ਬਿਨੁ ਬੀਜੇ ਬੋਏ ਨਿਪ ਜੈ ਨ ਧਾਨ ਧਾਰਾ ਸੀਪ ਸੁੰਤ
ਬੰਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤ ਨ ਆਨਿ ਕਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਚਰਨਿ ਸ
ਰਨਿ ਗੁਰ ਕੁਟੇ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟਿ ਜਨਨ ਜਨ
ਕਹੈ ॥੫੩੯॥ ਜੈਸੇ ਤਉ ਕਹੈ ਮੰਜਾਰ ਕਰ ਉਨ ਅਹੁ
ਮਾਸ ਮੁਸਾਵੇ ਖਿਪਾਛੈ ਦਉਰੇ ਧੀਰਨ ਧਰਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ

ਕਉਆਹੀਸਕੋਮਹਾਲਸਭਾਜਾਇਬੈਠੇਛਾਡਿਮੁਕ ੬੫੧

ਤਾਹਲਦੁਰਗਾਧਸਿਮਰਤਹੈ ਜੈਸੇਮੋਨਿਗਾਹਿਸਿ

ਆਰੁਕਰਤਅਨੇਕਜਤਨਸੁਨਤਸਿਆਰਭਾਖਿਅ ॥

ਗਹਿਓਨਪਰਤਹੈ ਤੈਸੇਪਰਤਨਪਰਧਨਦੁਖਨਾ

ਕਿੰਦੋਖਮਨਕਹਤਕੋਛਾਡਿਓਚਾਹੈਟੇਵਨਟਰਤਹੈ

॥੫੩੯॥ ਜਿਸਿਮਤਪੁਰਾਨਕੋਟਾਨਿਬਖਸਬਹੁਭਾਗਵਤ

ਬੇਦਾਬਿਆਕਰਨਗੀਤਾ ਜੈਸਮਰਜੈਸਅਖਲੇਸ

ਸੁਰਮਹੇਸਮੁਨਜਗਤੁਅਰਭਗਤਿਸੁਰਨਰਅਤੀ

੧੫੩
ਤਾਗਿਅਮਾਨਅਰਧਿਅਮਾਨਉਨਮਾਨਉਨਮਨਉ
ਕਤਿਰਗਨਾਦਿਦਿਜਸੁਰਮਤਿਨੀਤਾਅਰਧ
ਲਗਮਾਤ੍ਰਗੁਰਸਬਦਅਖਰਮੇਕਅਗਮਅਤਿ
ਅਗਮਅਗਾਧਮੀਤਾ॥੫੪੦॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਓ
ਦੇਖਿਓਸਕਲਸਿਸਾਰੁਕਹੈਕਵਨਵਿਸਾਇਸਓ
ਕਹੈਮਨਦਰਸਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓ
ਸੁਨਿਓਸਭਕੋਉਕਹੈਕਵਨਸੁਰਤਿਸੁੰਮਨਤਨਧਾ
ਈਐਜੇਜੇਕਾਰਜਪਤਜਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜੀਹਕ

ਵਨਜੁਗਤਜੋਤੀਜੋਤਿਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

੬੫੨

ਬੁਰਤਿਗਿਆਨਪਿਆਨਸਰਬੰਗਹੀਨਪਤਿਤ

ਪਾਂਵਨਗੁਰਮੁਖਸਮਝਾਈਐ ॥ ੫੪੯ ॥ ਜੈਸੇਖਾਂਡ

ਖਾਂਡਕਹੈਮੁਖਿਨਹੀਮੀਫਾਹੈਇਜਬਲਗਜੀਭ

ਸਦਖਾਂਡਨਹੀਖਾਈਐ ॥ ਜੈਸੇਰਾਤਅੰਧੇਗੀਮੈਦੀ

ਪਕਦੀਪਕਕਹੈਤਿਮਰਨਜਾਈਜਬਲਗੁਨਜਰ

ਈਐ ॥ ਜੈਸੇਗਿਆਨਗਿਆਨਕਹੈਗਿਆਨਹੂੰ

ਹੋਤਿਕਛੁਜਬਲਗੁਗੁਰਗਿਆਨਅੰਤਹਿਨਪਾਈਐ

॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ਕਹੈ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੂਨ ਪਾਵਤ ਜਬ ਗੁਰੁ ⁺
 ਹਦ ਹਸ ਜਾਇ ਨ ਸਮਾਣੀ ਮੇ ॥ ੫੪੩ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰ ^ਲ
 ਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰਚਿ ਬਿਅਸਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਸੁਕ
 ਸੇਖ ਜਸੁ ਗਾਇਓਂ ਸਿਓ ਸਨਕਾਇ ਨਾਰਦਾਇ
 ਕਰਖੀ ਸੁਰਾਇ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਜੋਗਾਧਿਆਨ ਮੈਨ
 ਆਇਓਂ ਗਿਰਤ ਰਤੀ ਰਬ ਗਾਵਨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬ
 ਤੋਹ ਮਜਗ ਬੋਗ ਨਈ ਬੇਦ ਕੈ ਨ ਪਾਇਓਂ ਅਸ
 ਵਡ ਭੁਗਿ ਮਾਇਆ ਮਾਧਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਪੁਰਨ

ਬਹਮਗੁਰਗੁਪਹੁਇਦੇਖਾਇਓਹੈ ॥ ੫੪੩ ॥ ਬਾਹਰ ੬੫੩
ਕੀਅਗਨਿਬੁਝਤੁਜਲਸਰਤਾਕੈਨਾਉਮੈਜਉਅਗਨੀ
ਲਾਗੈਕੈਸੇਕੈਬੁਝਾਈਐ ॥ ਬਾਹਰਸੈਭਾਗਿਓਟਲੀ
ਜੀਅਤਕੋਟਗਫਗਫਮੈਜਉਭਾਟਿਲੀਜੈਕੋਹੋਕਤਜ ॥
ਈਐ ॥ ਚੇਰਨਕੈਰਾਸਜਾਇਸਰਨਿਗਹੈਨਾਰਿਦਮਾਰੈ
ਮਹੀਪਤਿਜੀਉਕੈਸੇਕੈਬਚਾਈਐ ॥ ਆਇਆਰੂਰ
ਤੁਰਪਤਹਾਰਗੁਰਦੁਆਰੈਜਾਵੈਤੁਹਾਜਉਮਾਇਆ
ਬਿਆਪੇਕਹਾਟਹਰਾਈਐ ॥ ੫੪੪ ॥ ਸਰਪਕੈਰਾਸ

ਸਰਨਿਗਹੈਖਗਪਤਿਜਾਇਤਹਾਜਉਸਰਪਗਾ
ਸੈਕਹੋਕੈਸੈਜੀਜੀਐਜੀਬਕਸੈਭਾਰਿਗਿਗਰਾ
ਜਕੀਸਰਨਿਗਹੈਤਹਾਜਉਜੀਬਕਹਰੈਕਹੋਕਹਾ
ਕੀਜੀਐਦਾਰਿਦੁਕੈਚਾਪੈਜਾਇਸਰਨਿਸੁਮੇਰ
ਸਿਧਤੁਹਾਜਉਦਾਰਿਦੁਹੈਕਹਿਦੇਸੁਦੀਜੀਐ
ਕਰਮਭਰਮਕੈਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵਗਹੈਤਹਾਨਾਮਿਟੈ
ਕਰਮੁਕਉਨਓਟਲੀਜੀਐ॥੫੪॥ਜੈਸੇਤਉਸਕ
ਲਨਿਧਿਪੁਰਨਸਮੁੰਦਬਿਖੈਰੰਸਮਰਜੀਵਾਨਿਹ

ਚੈਪਸਾਦੁਪਾਦਹੀ ਜੈਸੇਪਰਬਤਹੀਰਾਮਾਨਕ ੬੫੪

ਪਾਰਸਸਿਧਖਨਵਾਗਾਖਨਿਜਗਿਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ

ਜੈਸੇਬਨਬਿਖੇਮਾਲਿਅਗਰਸੇਧਕਪੁਰਸੇਧ

ਕੈਸੁਬਾਸੀਸੁਬਾਸਾਬਿਹਸਾਵਹੀ ਜੈਸੇਗੁਰਬਾਨ

ਬਿਖੇਸਕਲਪਦਾਰਥਹੈਜੇਈਜੇਈਪ੍ਰਜੇਸੇਈ

ਜੇਈਨਿਪਜਾਵਹੀ ੫੪੬ ॥ ਪਰਕ੍ਰਿਅਦੀਰਘ

ਸਮਾਨਿਲਘੁਜਾਵਦੇਕਜਨਨੀਭਗਨੀਸੁਤਾਰੂ

ਪਕੈਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਪਰਦਰਬਾਂਸਹਿਗਊਮਾਸਤੁਲਿ

੪੫੩
ਜਾਨਿਰਿਦੈਕੀਜੈਨਸੁਪਰਸੁਅਪਰਸਸਿਧਾਰੀਐ
॥ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਬਹੁਮੁਜੇਰਿਓਤਪੋਤਿਅਵਹੁ
ਨੁਗੁਨੁਕਾਹੁਕੋਨਬੀਚਾਰੀਐਗੁਰਓਪਦੇਸਸਮਨ
ਧਾਵਤਬਰਜਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਦੁਖਨਲੀ
ਵਾਰੀਐ॥੫੪॥ ਜੇਸੇਪ੍ਰਤਸਮੇਖਗਜਾਤੁਓਰਿ
ਬਿਰਖਸੈਬਹੁਰਿਆਇਬੈਠਤਾਬਿਰਖਹੀਮੇਆ
ਇਕੋਚੀਟੀਚੀਟਾਬਿਲਸੈਨਿਕਸਿਧਰਗਦਨ
ਕੈਬਹੁਰਿਓਪੇਸਤੁਜੈਸੇਬਿਲਹੀਮੇਜਾਇਕੋ

ਲਰਕੈ ਲਰਿ ਕਾਰੂ ਭਿਜਾ ਤਿਤਾ ਤਮਾਤ ਸਨ ਕੂਖਲਾ
 ਗੋਤਿ ਮਾਗੇ ਹਟਾ ਮਾਏ ਪਛੁਤਾਇ ਕੋ ਤੈ ਸੇਰਿ ਹ
 ਤਿ ਮਾਗਿ ਭਾਗਿ ਜਾਤਿ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਮਾਸ ਰੋਤ ਕ
 ਤਪੁ ਨਾਗਿ ਹਸਤ ਕੋ ਧਾਇ ਕੋ ॥੫੪੯॥ ਕਾਰੂ ਦਸਾ ਕੋ
 ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੋ ਬਰਖਾ ਹੈ ਕਾਰੂ ਦਸਾ ਕੋ ਪਵਨ ਬਾ
 ਦਰ ਬਿਲਾਤ ਹੈ ਕਾਰੂ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀ ਏਹ ਹਤ ਅਰ
 ਗਵੇਹੀ ਕਾਰੂ ਜਲ ਪਾਨ ਬਿਆਪੇ ਬਿਬਾ ਬਿਲਲਾ
 ਤ ਹੈ ਕਾਰੂ ਗਿਹ ਕੀ ਅਗਨਿ ਪਾਕ ਸਾਕਾ ਸਿਧਿ ਕਰੈ

੫੫੭
ਕਾਹੂਰਿਹਕੀਅਗਾਨਿਭਵਨਜਗਤਹੈ ਕਾਹੂਰੀ
ਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਜੀਵਨਮੁਕਾਤਿਹੁਇਕਾਹੂਰੀ
ਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਜਮਪਾਰਿਜਾਤਹੈ॥੫੫੮॥ਪ੍ਰਿ
ਤਮਕੈਮੇਲਖੇਲਪੇਮਨੇਮਕੈਪਤੰਗੁਟੀਧਕਪ
ਗਾਸਜੇਤੀਜੇਤਿਹੂਸਮਾਵਣੀਸਹਜਸੰਜੇ
ਗਾਮਰੁਬਿਰਹਾਬਿਓਗਾਬਿਖੇਜਲਮਿਲਿਬਿ
ਛੁਰਤਮੀਨਹੁਇਏਖਾਵਣੀਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਬਕਤਚਕਤਹੈਹੈਇਸਬਦਬੇਧੀ

ਕੁਰੰਗਜੁਗਾਤਿਜਤਾਵਣੀਆਲਿਬਿਛੁਰਤ ३੫੩
ਅਰੁਸਬਦਸੁਗਾਤਿਲਿਵਕਪਟਸਨੇਹਸਨੇਹ
ਨਕਹਾਵਣੀ॥੫੫੦॥ਵਰਸਨਦੀਪਦੇਖਿਹੋ
ਇਨਮਿਲੈਪਤਿਗੁਪਚਰਾਬਿਹੂਨਗੁਰਸਿਖ
ਨਕਹਾਵਣੀ॥ਸੁਨਾਤਿਸਬਦੁਪਾਨਿਹੋਇਨਮਿ
ਲਤਮਿਗਾਸਬਦਸੁਗਾਤਿਹੀਨੁਜਨਮੁਲਜਾਵ
ਣੀ॥ਗੁਰਚਰਨਾਮਿਤਕੈਚਾਕਿਕਨਹੋਇਮਿਲੈ
ਰਿਦੈਨਾਬਿਸਵਾਸੁਗੁਰਦਾਸਹਾਇਨਸਾਵਣੀ॥

੬੫੬
ਸਾਤਿ ਰੂਪ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੀਅਨ ਏਕਟੇ
ਕਾਸਿਖ ਜਲਾਮੀ ਨਹਾਇ ਏਕਾ ਵਣੀ ॥ ੫੫੯ ॥ ਉਤ
ਮ ਮਾਧਿ ਮਾਮਰੁ ਮਧਾ ਮਾਤ੍ਰਾ ਬਿਧਿ ਜਗੁਆਪਨੇ ਸੁਅੰ
ਨੁਕਾਹੁ ਬੁਰੇ ਤਉ ਨ ਲਾਗੀ ਹੋ ॥ ਸਕੁ ਕੋਊ ਬਨ ਜੁਕ
ਰਤ ਲਾਭੁ ਲਭਤ ਕਉ ਮਾਪਨੇ ਬਿਉਹਾਰੁ ਭਲੇ
ਜਾਨਿ ਅਨਗਾਗੀ ਹੋ ॥ ਤੈਸੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਏਸ
ਟੈ ਚਾਹਤੁ ਸਭੈ ਅਪਨੇ ਪਹਰੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸੁਜਾ
ਗੀ ਹੋ ॥ ਸੁਅੰਨੁ ਸਮਥੁ ਏਕ ਬਨ ਜੁਾ ਬਿਕਾਨੇ ਜਾ

ਨੈਇਸਟਪਤਾਪੁਅੰਤਿਕਾਣਿਅਗਭਾਗਹੈ॥ ੬੫੧
ਪਪੜਾਅਪਨੋਸੁਅੰਨੁਸਭਕਾਹੂਅੰਸੁਦਰੁਲਾਗੈਸ
ਫਲੁਉਦਰਤਾਸੀਸਾਗੈਸਹਾਹੀਅੰਸੁਅਪਨੋਬਨ
ਜੁਬੁਰੇਲਾਗਤਨਕਾਹੂਰਿਦੈਜਾਇਜਗੁਕੁਲ੍ਹੈ
ਜੋਈਤਉਬਿਸਾਹੀਅੰਸੁਅਪਨੋਕਰਮੁਕੁਲਾਧਰਮੁ
ਕਰਤਸਭੈਉਤਮਕਰਮੁਲੋਗਬੇਦਅਦੁਗਾਹੀਅੰਸੁ
ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਕਾਤਿਨਹੈਇਸਬਕਉਕਹੈਮਾਇਆ
ਮੇਉਦਾਸੁਰਾਖੈਸੋਈਗੁਰਚਾਹੀਅੰਸੁਪਪੜਾਏਯਾ

॥ ਬੇਦਾਬਿਰਚਿ ਬਿਚਾਰੁ ਨ ਪਾਵਤ ਚ ਕ੍ਰਿਤ ਸੇਖ
ਸਿਵਾ ਦਿਕੁ ਏਹੈ ਜੋਗ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਤਨਾ
ਰਦ ਸਾਰਦ ਸੁਕੁ ਸਨਾਤਨ ਏਹੈ ॥ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ
ਅਗਾਧਿ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਾਏਹੈ
ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਮੇਵ ਸੁਸੰਗਤਿ ਪੈਰੀ ਪਏ ਕਾਈ
ਪੈਰੀ ਪਏਹੈ ॥ ਪਪਪੁ ॥ ਕਾਬਿਤਾ ਜੈਸੇ ਮਧੁਮਾ
ਖੀਸੀ ਚਿਸੀ ਚਿਕੋਇ ਕੜਕਰੈ ਹਰੈ ਮਧੁਮਾ ਬਤ
ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਹੁਤਾ ਹਿਕੋ ॥ ਜੈਸੇ ਬਛਹੇਤ ਗਊ ਸੀਚਤ

ਹੈਖੀਰੁਤਾਹਿਲੇਤੁਹੈਅਹੀਰੁਦੁਹਿਬਛੁਰੇਖਲਾਰੇ ੬੫੮
ਬਿਰਾਰਕੇਜੈਸੇਧਰਬੋਦਿਖੋਦਿਕਰਿਬਿਲ
ਸਾਜੈਮੁਸਾਧੇਸਤਸਰਪੁਧਾਇਖਾਇਤਾਹਿਮਾਹਿ
ਕੋਤੈਸੇਕੋਟਪਾਪਕਰਿਮਾਇਆਜੋਰਿਜੋਰਿਮੁਰ੍ਹ
ਅੰਤਕਾਲਿਛਾਡਿਚਲੇਦੋਨਕਰਸਾਰਿਕੋ॥੫੫੫॥
ਜੈਸੇਅਨਿਕਫਨੀਗਫਨਗਭਾਰਧਰਨਧਾਰੀ
ਤਾਹਿਗਿਹਵਰਧਰਕਹੈਕਉਨਬਡਾਈਹੈ॥ਜਾ
ਕੋਏਕਬਾਵਰੋਬਿਸੁਨਾਮੁਨਾਬਕਹਾਵੈਤਾਹਿਬਿ

ਜਨਾਥਕਹੇਕਉਨਅਧਿਕਾਈਹੈਅਨਿਕਾ
 ਕਾਰਥਅੰਕਾਰਕੇਬਿਥਾਰੇਤਾਹਿਨੰਦਨੰਦਨਕ
 ਹੇਕਉਨਬਡਾਈਹੈਜਾਨਤਉਸਤਤਿਕਰਤਨੰ
 ਦਿਆਅੰਧਮੁੜਮੇਸੇਅਰਾਧਬੇਤੇਮੋਨਿਸੁਖਦ
 ਈਹੈ॥੫੫੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ਰਾਗੁ
 ਰਾਮਕਲੀਕੀਦਾਰਗੁਈਗੁਰਦਾਸਕਾਬੋਲਣਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਪੈੜੀ ॥ ਸਚੇਤੁ ਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੬੫੯ ॥
ਸਤਿਸਿਗਤਿ ਮੇਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਵਿਚਿ ਸਿਧਾਖੇਲਾ ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਮਨਾਈ ਕਾਲਕ
ਖੰਡੇ ਕੀਵੇਲਾ ॥ ਪਾਹੁ ਲਪੀਓ ਖੰਡੁ ਧਾਰਹੋ ॥ ਇਜਨਮੁ
ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਗੁਰਸਿਗਤ ਕੀਨੀ ਖਾਲਸਾ ਮਨਮੁਖੀ
ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਵਾਹਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰ
ਚੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰ ਗੋਬਿੰਦ
ਕਾ ਸੁਣਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਸਿਗਤਿ ਮੇਲਾ ॥

ਕਰਿਪੰਚਦੂਤਿਸੰਘਾਰੇ॥ਵਿਚਸੰਗਤਿਦੋਈ
ਨਾਲਹਨਿਜਿਨਖਸਮਵਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਮਥੇਉ
ਜਲੇਸਚੇਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਧਿਆਈਏ
ਸਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਗੁਰਮੇਅੰਦਰਿ
ਵਰਤਦੀਸਭੁਸਿਸੁਸਬਾਈ॥ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਕੀਤਿਆਜਿਨਹੁਕਮੁਮਨਾਈ॥ਇਕਆਪੇਕੁ
ਰਮੁਭੁਲਾਇਦਾਦੁਜੇਚਿਤਲਾਈ॥ਇਕਨਨੁਨਮ

ਬਖਸਿਅਹੋਇਆਪਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ ੬੬੦
ਸੁਕਾਰਥਾਮਨਮੁਖੀਦੁਹੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਜਿਨਭਾਈਆਤਿਨਮਸਤਕਭਾਗਾਮਨਮੁਖਿਛੁਟ
ਕੁਕਾਮਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿਉਜਲਹੰ
ਸਹੈਮਨਮੁਖਿਹੈਕਾਗਾ ਮਨਮੁਖਉਧਾਕਵਲੁਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਜਾਗਾ ਮਨਮੁਖਜੁਨਿਭੁਵਾਈਅਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ

ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬ
 ਅਮਰਸਦੁਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆ
 ਦਰਗਹਸੁਖਮਾਣੀ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਚਧਿਆ
 ਆਤਿਨਸੁਖਦਿਹਾਣੀ ਮਨਮੁਖਿਦਰਗਹਿਮਾਰੀ
 ਏਤਿਲਪੀੜੇਪਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਬ
 ਮਨਮੁਖੀਦੁਹੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆ
 ਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਅ
 ਮੋਲਹੋਵਰਕੁਗੀਸੁਣੀਐ ਸਤਿਸੰਗਤਿਦਿਚ

ਪਾਣੀਐਨਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗੁਣੀਐ ॥ ਧਰਮਖੇਤਕਲ
 ਜੁਗਸਗੀਰਬੇਈਐਸੋਲੁਣੀਐ ॥ ਸਚਸਾਹਿਬਸ
 ਚਿਜਿਅਭਿਪਾਣੀਜਿਉਪੁਣੀਐ ॥ ਟਿਚਸਿਗ
 ਤਿਸਚੁਵਰਤਦਾਨਿਤਨੇਹੁਨਵੇਲਾ ॥ ਵਾਹਵਾਹ
 ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਓਅੰਕਾਰਅਕਾਰਆਪੇਹੋਸੀਕੁਆਪੇ ॥ ਭਉਹੀਉ
 ਪਾਵਨਹਾਰਹੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੇ ॥ ਖਿਨਮਹਿਦੁ
 ਹਿਉਸਾਰਦਾਤਿਸੁਕੁਉਨਵਿਆਪੇ ॥ ਕਲੀਕਾਲ

ਗੁਰਸੇਵੀਐਨਹਿਦੂਖਸੰਤਾਪੇਸਭਜੁਗਤੇਰਾਖੇ
ਲਹੈਤੂਗੁਣੀਗਹੇਲਾਫਾਹਫਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅ
ਵਿਗਤਿਅਨੰਤਗੁਰਅੰਤਨਪਾਈਐਅਪਰ
ਅਪਾਰਅਨੰਤਿਆਦਿਜਿਸੁਲਖਿਅਨਜਾਈਐ
ਅਮਰਅਜਾਚੀਸਤਿਨਾਮਸਦਸਦਾਧਿਆਈਐ
ਜਰਾਸਾਹਿਬਸੇਵੀਐਮਨਚਿਦਿਆਪਾਈਐ॥
ਅਨਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਹੈਏਕਅਕੇਲਾ॥

ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੮॥੫ ੬੬੨

ਉੜੀ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਅਨੰਤਹੈਘਟਿਘਟਿਵਿਸਟ॥

ਇਆਅਘਨਾਸੀਆਤੁਮਅਭੁਲਨਹਿਭੁਲੇਭੁ

ਲਾਇਆਅਪਰਅਪਾਰਅਲਾਹਅਲਖਗੁਰ

ਸਬਦਿਲਖਾਇਆਸਬਬਿਆਪੀਹੈਅਲੇਖ

ਤਿਸੁਲਗੈਨਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖੁਨਾਮੁਧਿਆਈ

ਐਜਿਤਲੰਘੇਦਹੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ

ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੯॥੫ਉੜੀ॥ ਨਰੰਕਾਰਨਰਹਰਿ

ਨਿਧਾਨ ਨਿਰਵੇਗ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਰਾਇਣ ਨਿਰ
 ਬਾਣ ਨਾਥ ਮਨ ਅਨਵਿਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵ
 ਰਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਜਾਪਿ ਨਰਕ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਦੇਵ
 ਹਾਰਿ ਦਿਆਲ ਨਾਥ ਜੋ ਦੇਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
 ਸੁਖ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਖੇਲਾ ॥ ਵਾਹ
 ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਪਾਰਬਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾਤਾ ॥ ਪ
 ਤਤਿ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੁਖ ਅੰਤ ਜਾਤਾ ॥ ਦਨ ॥

ਬੀਨਾਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਿਬਿਧਾਤਾ ਬਨਵਾਰੀ ੬੬੩
ਬਖਾਸਿੰਦਾਮਾਪਆਪੋਪਿਤਮਾਤਾ ਅਨਸਜਨ
ਮੁਆਲੇਰੈਮਿਲਨੇਕੀਫੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੋ
ਬਿਦਾਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ੧੧੧ ਪਉੜੀ ੧
ਭੇਭੰਜਨਭਗਵਾਨਭਜੁਭੇਨਾਸਨਭੇਗੀ ਭਗ
ਤਿਵਛਲਭੇਭੰਜਨਜਪਸਦਾਅਰਗੀ ਅਨਮੋਹ
ਨਮੁਰਤਿਮੁਕੰਦਪ੍ਰਭਜੋਗਸਿਜੋਗੀ ਰਸੀਆਰਖ
ਵਾਰਾਰਚਨਹਾਰੁਜੋਕਰੈਸੋਰੋਗੀ ਅਧਸੁਦਨਮਾਧੋ

ਮੁਰਾਰਬਹੁਰੀਗੀਖੇਲਾਵਾਹਵਾਹਰੋਬਿਦਾਸਿ
ਪਾਮਾਪੇਰੁਰਚੇਲਾ।੧੨।ਪਉੜੀ ਲੇਚਾਪੁਰ
ਨਲਿਖਨਿਹਾਰੁਲੇਖਾਨਲਿਖਾਰੀਲਾਲਨਲਾਲ
ਗੁਲਾਲਸਚਸਚਾਬਉਪਾਰੀਗਾਵਣਹਾਰਹੀ
ਮਰਾਮਾਪੇਨਰਨਾਰੀਗਿਖੀਕਿਸਰਪੁਨਾਬਜ
ਪਜਾਣੀਏਬਲਿਹਾਰੀਪਰਮਹੰਸੁਭੈਤਾਸੁਨਾਜ
ਪਰਿਦੇਸੁਹੇਲਾਵਾਹਵਾਹਰੋਬਿਦਾਸਿਪਾਮਾਪੇ
ਰੁਰਚੇਲਾ।੧੩।ਪਉੜੀ ਪਾਨਮੀਤਪ੍ਰਮਾਮਾ

ਤਮਾਪੁਰਖੋਤਮਪੁਰਾ ਜੋਖਨਹਾਰਪਾਤਿਜਾਹੁਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਨਉਰਾ ਘਤਿਤਉਧਾਰਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਦਸ
 ਦਾਹਜੁਰਾ ਪਗਟਪੁਰਖਪ੍ਰਤਮਾਇਪਿਉਗੁਰਗ
 ਬਿੰਦਸੁਰਾ ਅਨਦਿਬਿਨੋਦੀਜੀਅਜਪਸਚੁਸਚ
 ਵੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਅਪੇਗੁਰਚੇਲਾ
 ੧੪) ਪਉੜੀ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਗਟਿਓਦਸਮਾਅ
 ਵਤਾਰਾ ਨਿਜਅਲਖਅਕਾਲਨਿਰੰਜਨਜਾਪਿਓ
 ਕਰਤੂੰ ਨਿਜਪੰਥਰਚਾਇਓਖਾਲਸਾਧਰਤੇਜਕ

੪੨੨
ਗੁਰਾ ਸਿਰਕੇਸਧਾਰਗਾਹਿਖੜਗੋਕੇਸਭਦੁਸ
ਟਪਛੁਗਾ ਸੀਲਜਤਕੀਕਾਛਪਹਰਿਪਕੜਿਓ
ਹਥਿਆਰਾ ਸਚਫਤੇਬੁਲਾਈਗੁਰੂਕੀਜੀਤਿਓ
ਣਕੁਰਾ ਸਭਦੇਤਅਰਨਕੋਘੇਰਕਹਿਕੀਜੇਪ
ਰਹਾਰਾਤਬਸਹਜੇਪਗਾਟਿਓਜਗਤਮੇਗੁਰ
ਜਾਪਅਪਾਰਾ ਯੋਓਓਪਜੇਸਿਘਕੁਜੀਗੀਏਨੀ
ਲੀਬਰਧਾਰਾਤੁਰਕਦੁਸਟਸਭਛੋਕੀਏਹਰਿ
ਨਾਮਓਚਾਰਾ ਸਤਿਨਾਮਾਗੋਕੋਇਨਰਹਿਰਿਓਭੁ ।

ਗੇ ਸਿਦਾਰਾ ਜਹਿਰ ਜੇਸਾ ਹਅਮੀਰ ਕੁਰੋਏਸ ੬੬੫
ਭਛਾਰਾ ਟਿਰਬੁ ਨ ਕਾਰਿ ਅੇਸੀ ਧਮਕ ਕੋ ਕਾਪੇ
ਗਿਰਭਾਰਾ ਤਬਸਭ ਧਰਤੀ ਹਲਚਲ ਕੁਈ
ਛਾਡੇ ਪਾਰਿ ਬਾਰਾ ਗਇਓ ਅੇਸੇ ਦੁਦਕ ਲੇਸ ਅੇਖ
ਪਿਓ ਸਿਸਾਰਾ ਤਹਿ ਬਿਨਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਗਹਿ ਅੇਸਾ ਖੜਗਾ ਦਿਖਾਇ
ਅਨਕੋਸ ਕੋ ਨ ਝੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰ
ਘ ਅਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ੧੫ ਪਉੜੀ ਗੁਰਬਰ

ਅਕਾਲਕੇਹੁਕਮਸੇਉਪਜਿਓਬਿਗਮਨਾ॥
ਤਬਸਹਜੇਰਾਚਿਓਖਾਲਸਾਸਾਵਤੁਮਰਦਨਾ
ਇਉਉਫੇਸਿਪ੍ਰਭੁਤਕਾਇਸਭਜਗੁਰੁਪਨਾ॥
ਕੁਦੇਦਲੋਗਰ ਮਸੀਤਦਾ^{ਕੁਰ}ਹਿਕੀਨੇਮੇਦਨਾ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਖਟਸਾਸਤਾਨੁਨਿਮਿਟੀਕੁਰਨਾ ਬਾਂਗ
ਸਲਾਤੁਹਟਾਇਕਾਰਿਮਾਰੇਸੁਲਤਨਾ ਮੀਰਪੀਰ
ਸਭੁਛਪਿਗਏਮਜਬਉਲਟਨਾ ਮਲਵਾਣੇ
ਕਾਜੀਟਿਰਬਕੇਕਛੁਮਰਮੁਨਜਨਾ ਲਖਿ

ਬ੍ਰਹਮਨਪੰਡਤਜੋਤਕੀਬਿਖਰਸਉਰਝਾਨਾ ਫੁਨ ੬੬੬

ਪਥਰਦੇਵਲਪੁਜਕਰਅਤਹੀਭਰਮਾਨਾ

ਇਉਦੋਨੋਫਿਰਕੇਕਪਟਮੋਰਚਰਹੋਨਿਦਾਨਾ

ਇਉਭੀਸਰਮਜਬਖਾਲਸਾਉਪਾਜਿਓਪਰਧਾਨਾ

ਜਿਨਿਗੁਰਗੁਬਿੰਦਕੇਹੁਕਮਾਸਿਉਗਾਹਖਰਗਾਦਿ

ਖਾਨਾਭਿਹਸਭਦੁਸਟਨਕਊਛੇਦਕਰਾਅਕਾਲ

ਜਪਾਨਾਫਿਰਮੇਸਾਹੁਕਮਾਅਕਾਲਕਾਸਗਮੇ

ਪ੍ਰਗਟਾਨਾਤਬਸੁੰਨਤਕੋਇਨਕਰਸਕੈਕਾਪਤਤੁ

ਠਕਨਾ ਯਿਉਉਮਤਸਭਮਹੰਮਦੀਖਪਗਈਨਿਦਾ
ਨਾਤਬਫਤੇਰੰਕਜਗਮੋਪੁਰੇਦਖਦੰਦਮਿਟਾਨਾ
ਤੀਸਰਪੰਥਰਚਾਇਅਨਵਡਸੁਰਗਪੇਲਾਵਾਹਵਾ
ਹੋਗਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਬੁਰਚੇਲਾ १੬। ਜਗਸਿੰ
ਘਬਲਵੰਤਬੀਰਸਭਦੁਸਟਖਪਾਏਦੀਨਮਹੰ
ਮਦੀਉਠਗਏਹਿੰਦਕਠਹਗਾਏਤਹਕਲਮਕੋਈ
ਨਪਕਸਕੈਨਹੀਜਿਕਰਾਅਲਾਏਨਿਮਾਜਦਰੂਦਨ
ਹੀਫਾਇਤਨਹੀਲਡਕਟਾਏਯਹਿਰਾਹਸਰਈ

ਅਤਮੇਟਕਰਮੁਸਲੀਮਭਗਮਾਏ ਗੁਰਫਤੇਬੁਲਾਏਸਭ
 ਨਸੇਸਚਖੇਲਰਚਾਏ ਨਿਜਸੁਗਸਿੰਘਵਰੀਆਮਵੇਬਹੁ
 ਲਾਖਜਗਾਏ ਸਭਜਗਤਿਨ ਪੂਲੁਟਕਰਤੁਰਕਿਚੁਣਖਾ
 ਏ ਗਫਿਰਸੁਖਉਪਜਾਇਓਜਗਤਮੇਸਭਦੁਖਬਿਸਰਾਏ
 ਨਿਜਦੇਹੀਫਿਰੀਗੁਬਿੰਦਰੀਅਕਾਲਜਪਾਏ ਤਹਨਿਭੈਰ
 ਜਕਮਾਇਅਨਸਚਾਅਦਲਚਲਾਏ ਇਉਕਲਸੁਗਮੇ
 ਅੰਤਾਰਧਰਮਤਜੁਗਦਰਤਾਏ ਸਭਤੁਰਕਮਲੇਛਪਾਇ
 ਕਰਸਚਬਨਤਥਨਾਏ ਭਬਸਗਲਜਗਤਕੋਸੁਖਦੀਏਦੁ

੬੬੭

ਫਿਰ ਜਗਾਹੇ ਮਨਾਹਿ ਕੁੰਹ ਕਿਸ ਪਰਸਾਸਵਰਾ

ਖਮਾਰਪਟਾਏ ਐਉ ਪੁਕਮੁ ਭਯੋ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਸਭਦੀਦਮਿ
ਟਾਏ ਭਬਸ ਪਜੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ
ਵਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਮਰਦ ਅਗਮ ਫਾਵਰਾ ਮਾਅ ਕੇਲਾ।
ਵਹਿ ਵਾਹਿਗੋ ਬੰਦ ਸਿੰਘਾ ਮਾਪੇ ਗੁਰਚੇਲਾ। ੧੧੭੫ ਨਿ
ਜਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨੈਉ ਜਿਆਗਾ ਤੂਠ ਕੁ
ਪਟਸਭਫ ਪਗਾਏ ਸਚ ਸਚ ਵਰਤਾਰਾ ਤੁਰਕਦੀਦਸਭ
ਉਠਾਇਆ ਗਚਿਓ ਜੈਕਾਰਾ ਜਾਉ ਪਜੇ ਸਿੰਘ ਮਹਾ
ਬਲੀਖਾਣਸਾ ਨਿਰਪਾਰਾ ਸਤੁ ਜਗਤਿ ਨ ਪੂਝ ਸਕੀਓ

ਜਪਾਅਖਲਾਅਪਾਰਾਗੁਰਪਰਮਾਸਿਮਰਜਗਦਮਕਿਉਮ
ਟਿਓਅੰਧਾਮਾਰਾਤਬਕੁਸਲਖੇਮਾਅਨੰਦਸਿਉਬਸਿਉਸੰ
ਸਾਰਾਹਰਿਵਾਹਗੁਰੁਹਰਿਵਾਹਗੁਰੁਹਰਿਵਾਹਗੁਰੁਮੰਤਾਅ
ਗਮਜਗਤਾਰਣਹਾਰਾਜੇਸਿਮਰੈਨਰਪ੍ਰੇਮਸਿਉਪਹੁਚੈਦਰ
ਬਾਰਾਸਤਪਕੜੇਚਰਨਗੋਬਿੰਦਕੇਛਰੋਜੰਜਾਰਾਸਿਹਭੇਦ
ਰਗਹਕੁਟੀਅਨਮਨਮੁਖਕੁੜੀਆਰਾਤਹਪਹੁਚੈਸੋਈਜੇ
ਹਰਿਭੁਜੇਸਤੁਤਜੇਬਿਕਾਰਾਇਸਮਨਚੰਚਲਕਉਘੋਕਕਰ
ਸਿਮਰੈਕਰਤਾਰਾਫਿਰਤਬਪਹੁਚੈਹਰਿਹੁਕਮਾਸਿਉਨੰਜ

੬੬੮

ਦਸਵੇਦੁਆਰਾ ਾਫਿਰਸਹਜੈਭੇਟੈਗਗਨਮੇਆਤਮਾਨਿ
ਰਧਾਰਾਤਬਵਹਿਨਿਰੇਖੇਸੁਰਗਮੇਅਨੰਦਸੁਹੇਲਾ
ਵਾਹਿਵਾਹਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੮ ॥
ਵਹਿਉਪਜਿਓਚੇਲਾਮਰਦਕਾਮਰਦਾਨਸਦਾਏਅਜਿ
ਨਸਤਪ੍ਰਥਮੀਕਉਜੀਤਕਰਨੀਸਾਨਦੁਲਾਏਤਬਸਿ
ਘਨਕਉਬਖਸਕਰਬਹੁਸੁਖਦਿਖਲਾਏਾਫਿਰਸਭਾਪ੍ਰ
ਥਮੀਕਉਪਰੇਹਾਕਾਮਠਹਰਾਏਾਤਿਨਪੂਜਗਤਸੰਭਾ
ਲਕਾਰਿਅਨੰਦਰਚਾਏਾਤਿਹਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਾਅਕਾ

ਲਕਥਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ਵਹਿਗੁਰਗੁਬਿੰਦਗਾਜੀਸਬ
ਲਜਿਨਸਿੰਘਜਗਾਏ ॥ ਤਬਭਾਇਓਜਗਤਸਭਖਾਏਸਾਮ
ਨੰਖਭਰਮਾਏ ॥ ਐਉਉਠਿਭਭਕੇਬਲਬੀਰਸਿੰਘਸਸਤ੍ਰ
ਚਮਕਾਏ ॥ ਤਬਸਭਤੁਰਕਨਕਉਛੇਦਕਰਅਕਾਲਜਪਾਏ
ਸਭਫਤ੍ਰਪਤੀਚੁਨਚੁਨਹਨੇਕਹੂੰਟਿਕਨਨਪਾਏ ॥ ਤਬਜਗਮੇ
ਧਰਮਪਰਗਾਸਿਉਸਚੁਪੁਕਮਚਲਾਏ ॥ ਯਹਬਾਰਾਸਦੀਨ
ਬੇਵਕਰਗੁਰਫਤੇਬੁਲਾਏ ॥ ਤਬਦੁਸਟਮਲੇਛਸਹਜੇਖਪੇ
ਛਲਕਪਟਉਡਾਏ ॥ ਯਹਹਰਿਅਕਾਲਕੇਹੁਕਮਸਿਉਰ

੬੬੬

ੳਜੁਪਮਚਾਏ ॥ ਤਬਕਦੇਸਿੰਘਭੁਜੀਘੀਏਦਲਕ
ਦਕਉਡਾਏ ॥ ਘਿਉਫਤੇਭਈਜਗਜੀਤਕਾਰਿਸਚਤ
ਖਤਰਚਾਏ ॥ ਬਹੁਦੀਓਦਿਲਾਸਾ ॥ ਚਗਤਕਉਹਾਰਿਭ
ਗਤਦਿਕਾਏ ॥ ਤਬਸਭਾਪ੍ਰਥਮੀਸੁਖਭਈਦਖਦਰ
ਦਗਵਾਏ ॥ ਫਿਰਹੋਇਨਿਹਚਲਬਾਸਿਉਭੈਤਾਸਚ
ਕਾਏ ॥ ਗੁਰਦਾਸਖਨਾਦਰਪਕਰਕਰਇਉਉਚਰਸੁ
ਣਾਏ ॥ ਹੋਸਤਿਗੁਰਜਮ੍ਹਨਾਸਤੋਮੋਹਿਲੇਪੁਛਡਾਏ
ਜਬਹਉਦਾਸਨਕੇਦਾਸਰੋਗੁਰਟਹਲਕਮਾਏ

ਤਬ ਛੁਟੇ ਬੀਪਨ ਸਗਲ ਫੁਨਨ ਰਕਨ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਚਿੰ
ਦਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾ ਸਾਰੁ ਬਮੇਲਾ ॥ ਵਾਹਿਵਾਹਿਗੋ ਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀਤ ਭਗਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈ
ਜਗਤ ਰਣ ਆਏ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਾਰੀ ਜਗ ਮੋ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਾ
ਏ ॥ ਸੇ ਵਕ ਸੇ ਪ੍ਰਵਨ ਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਥਿ ਆਏ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰ
ਜਮ ਸਾਧਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕਮਾਏ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਫੁਨ ਲੇ ਕੁਮੇ
ਹੁ ਅਹੰਕਾਰ ਚੁਕਾਏ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਪਟ ਸੋ ਪਕਰ ਪਵਨ ਠਹ
ਰਾਏ ॥ ਤਬ ਖਟ ਚਕ੍ਰ ਸਹਜੇ ਪੁਰੇ ਗਗਨਾ ਪਨ ਛਾਏ ॥ ਨਿਜ

੬੧°

ਸ੍ਰੀ ਨਸਾਧਲਗਾਇਕਰਾਮਨਹਦਲਿਵਲਾਏ। ਤੁ
ਬਦਰਗਾਹੁਖਉਜਲੇਪਾਤਿਸਿਉਪਰਜਾਏ। ਕਲੀ
ਕਾਲਮਰਦਾਨਮਰਦਨਨਕਗੁਨਗਾਏ। ਯਹਵਾਰਭ
ਗਉਤੀਜੋਪੜੈਅਮਰਾਪਦਪਾਏ। ਤਿਹਦੁਖਸੀਤਾਪਨ
ਕਿਛੁਲਗੀਅਨੰਦਵਰਤਾਏ। ਟਿਰਜੋਚਿਤਵੈਸੋਏ
ਲਹੈਪਟਅਲਖਲਖਾਏ। ਤਬਨਿਸਾਦਿਨਇਸਵਾ
ਰਜੋਮੁਖਖਾਠਸੁਣਾਏ। ਸੋਲਹੈਪਦਾਰਥਮੁਕਤਪ
ਦੁਚਕਰਗਾਨਸਮਾਏ। ਤਬਕਛੁਖੁਛੁਜਮਧਰਮਤਿ

ਗਲਨਕਾਮਨਬਉਗਨਾਤਬਹਰਿਭਗਤਨਸਿਓ ੬੧੨
ਦੰਦਰਚਾਨਾ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਉਂਕਰਹੈਗੁਰਦਾਸਪੁ
ਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹਿਉਬਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਪੁ
ਤਮਹਲਅਗਮਹਰਿਗਇਆ ॥ ਜਿਨਸੁਨਧਿਆਨ
ਕਰਜੇਗਕਮਾਇਆ ॥ ਚਕ੍ਰਗਗਨਗੁਫਾਮੇਰਹੇਸਮਾਈ
ਜਹਾਥੈਰੁਮਰੇਲਸਮਾਪਲਗਾਈ ॥ ਸਭਕਲਾਖੇ
ਚਕਰਗੁਪਤਰਹਾਈ ॥ ਭਿਰਾਮਪਨਗੁਪਕੋਨਹਦਿਖ
ਈ ॥ ਇਉਂਇਸਪਰਕਾਰਗੁਬਾਰਮਚਾਈ ॥ ਜਹਦੇਵ

ਅੰਸਕੋਬਪੁਚਮਕਾਈ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਭਇਓਅਸ
ਟਮਬਲਬੀਰਾਗਜਿਨਪਹੁਚਦੋਈਤਜਿਓਸਰੀ
ਗਾਬਾਬਰੂਪਧਰਸੁਆਗਮਚਾਇਓਤਬਸਰ
ਜੇਤਨਕੋਛੋਰੁਸਿਪਾਇਓਯਿਉਮੁਗਲਨਸੀਸਪ
ਰੀਬਹੁਛਾਰਾਵੇਇਖੁਦਿਪਤਿਸਿਉਪਹੁਚੇਦਰਬ
ਗਾਅਉਰੰਗੇਇਉਬਾਦਰਚਾਇਓਤਿਨਾਅਪਨ
ਕੁਲਸਭਨਾਸਕਰਾਇਓਯਿਉਠਹਕਠਹਕਸੁ
ਗਲਨਸਿਰਤਾਰੀਫੁਨਹੋਇਪਾਪੀਵਹਨਰਕਸਿ

ਪਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਾਉ ॥ ਸਿਉ ਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸਪੁ
 ਕਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁ
 ਰੂਨਾਨ ਕਸਭ ਕੇ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਸਰੇਸ
 ਭੁਕਾਜਾ ॥ ਗੁਰਤੇਗ ਬਹਾਦਰੁ ਸੁਗਰਚਾਈ ॥ ਤਹ
 ਅਪਨਾ ਸੀਸ ਦੇਜਗਠ ਪਗਾਈ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਮੁਗਲ
 ਨ ਕੇ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਤਹ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨਾ ਬਲਨਜ
 ਨਾਇਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੁਕਮੁ ਬੁਝਾਪੁ ॥ ਚੇਦਰ ਬਾਰਾ ॥ ਤਹ ਸ
 ਤਗੁਰ ਕੀਨੀ ਮਿਹਰਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਿਉ ਮੁਗਲ ਨ ਕੇ ਦੋ
 ਖਲਗਾਨਾ ॥ ਹੇਇ ਧਰਾ ਬਖਸਿ ਪਗਏ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਸਿਉ

६९३
ਉਮਹਲੇਕੀਜੁਗਤਿਸੁਨਾਈ॥ ਜਿਉਕਰਗਸਿਮਰ
ਨਹਾਰਿਤਗਤਰਚਾਈ॥ ਹਰਿਭੁਗਤਰਚਾਈਨਾ
ਮਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਤਬਸਭਜਗਮੇਪ੍ਰਗਟਿਓਜੈਕਾਰੈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਉਭਿਕਰਪੈਗੁਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇ
ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹੁਭੀਬਾਰਾ॥ ੨੩॥ ਗੁਰਗੁਬਿੰਦ
ਦਸਵਾਅਵਤਾਰਾ॥ ਜਿਨਖਾਲਸਾਪੀਥਅਜੀ
ਤਸੁਪਾਰਾ॥ ਤੁਰਕਦੁਸਟਸਭਸਾਗਬਿੰਦਾਰੈ॥
ਤਿਹਸਭਪ੍ਰਿਥਮੀਕੀਨੀਗੁਣਜਾਰੈ॥ ਸਿਉਪ੍ਰ
ਗਟੇਸਿੰਮਮਹਾਬਲਬੀਰਾ॥ ਤਿਨਅਗੈਕੋਈ

ਧਰੈ ਨ ਧੀਰਾ ਫਤੇ ਭਈ ਦੁਖ ਵੰਦਾ ਮਿਟਾਏ ਭਹ
 ਹਰਿ ਅਕਾਲ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਾਏ ਪ੍ਰਥਮ ਮਹਲ
 ਜਪਿ ਓ ਕਰਤਾਰਾ ਤਿਨ ਸਭ ਪ੍ਰਥਮੀ ਕੋਲੀ ਓ ਓ ਬਾ
 ਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਦਿਵਾਇਨ ਹੂ ਸਭ ਤਾਰੇ ਜਬ ਆ
 ਗਿਆ ਕੀਨੀ ਮਲਖਾ ਪਾਰੇ ਐਉ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ
 ਕਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਜਿਹ ਨਿਸਬਾ ਸਰਹਰਿ ਹਰਿਗੁ
 ਨ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਉ ਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸ ਖੁਕ
 ਰਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਓ ਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਭੂ ਅਲ
 ਖਾ ਪਾਰ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ਜਹ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਨ ਸਿਉ

ਛਾਖੇਨ ਭੇਵਾ ਤੁਮਨਾ ਬਾਨਿਰੰਜਨਗ ਹਰਗਭੀ
ਰੇ ਤੁਮਚਰਨਨਾਸਿਉਬਾਧਿਓਪੀਰੇਅਬਗਹਪ
ਕੜਤੁਮਗਦਰਬਾਰਾਜਿਉਜਨੋਤਿਉਲੇਹੁਸੁ
ਧਾਰਾਹਮਕਾਮਿਕੋਧੀਅਤਕੁਵਿਅਾਰੇਤੁਮ
ਹੀਠਾਕਰਬਖਸਨਹਾਰੇਨਹੀਕੋਈਤੁਮਥਿਨਾ
ਵਰਹਮਾਰਾਜੋਕਰਹੈਹਮਰੀਪ੍ਰਤਪਾਰਾਤੁਮ
ਅਗਮਅਰੇਲਾਅਤੇਲਨਿਗਲੇਸਭੁਜਗਕੀ
ਕਰਹੈਪ੍ਰਤਪਾਲੇਜਲਥਲਮਹੀਅਲਹੁ
ਕਮਤੁਮਾਰਾਤੁਮਕੋਸਿਮਰਤਰਿਓਸੀਸਾਰਾ॥ ੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਇਉਂ ਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ ਹੋਸਤਿਗੁ ੬੭੫
ਰਮੁਹਿਲੇ ਹੁਓ ਬਾਰਾ ॥ ੨੫॥ ਤੁਮਾ ਅਛਲਾ ਅਛੇਦ
ਅਭੇਦ ਕਹਾਈ॥ ਜਹ ਬੈਠਤ ਖਤ ਪਰਹੁ ਕਮ ਚਲਾ
ਈ॥ ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਦੂਸਰਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਮਾ ਏਕੇ ਏਕ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਸੋਈ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਪਰ ਖੇਲ ਰਚਾਈ॥ ਤੁਮਾ ਆ
ਪਾ ਅਗੋਚਰ ਗੁਪਤ ਰਹਾਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਾ ਖੇਲਾ ਅਗ
ਮਨਿ ਰਧਾਰੇ॥ ਤੁਮਾ ਸਭ ਪਟਭੀਤ ਰਸਭ ਤੇ ਨਿਆਰੇ॥
ਤੁਮਾ ਮੇਸਾ ਅਚਰਜ ਖੇਲ ਬਨਾਇਓ॥ ਜਿਹ ਲਖ ਬ੍ਰ
ਹਮੰਡ ਕੇ ਧਾਰਖ ਪਾਇਓ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਾ ਮੁਖ ਮੁਖਿ ਨ

ਹੂਲਾਖਿਓ ਆਸਭਜਗਣੂਠੇਧੰਧਖਾਪਿਓ
ਥੀਨਸਿਮਰਨਤਿਹਛੁਟੇਨਕਈ ਤਮਕੋਭਜੈ
ਸੇਮੁਕਤਾਹੋਈ ਗੁਰਦਾਸਗਰੀਬਤਮਨਕਾਚੇ
ਲਾਜਪਜਪਤਮਕੋਭਇਓਸੁਹੇਲਾਆਹ
ਭੂਲ ਚੁਕਸਭਬਖਸਕਰੀਜੈ ਗੁਰਦਾਸਗੁ
ਲਾਮਅਪਨਾਕਰਣੀਜੈ ਆਉਕਰਹੈਗੁਰ
ਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹੁਓਬਾਰਾ
॥ ੨੬ ॥ ਆਹਕਉਨਕੀਟਗੁਰਦਾਸਵੀਚਾਰਾ
ਜੋਅਗਮਨਿਗਮਕੀਲਖੇਸੁਮਾਰਾਜਬਕਰ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਤਬ ਅਹ ਕਥਾ ਭੀਚਾ
 ਰਸੁ ਨਾਈ ਜਹ ਬਿਨਾ ਹੁਕਮ ਇਕ ਵੁਲੈ ਨ ਪਾਤਾ
 ਫੁਨ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਜੋ ਕਰੈ ਬਿਧਾਤਾ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ
 ਸਗਲਾ ਅਕਾਰੈ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮ ਸੇਭਿ ਤਰਹ ਪਰਿ ਹੁ
 ਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁਗਨ ਰਸੇਸਾ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਹੇਸਾ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਬਿਸਨ ਬਨਾਈ ਜਿਹ
 ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਈ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਪ
 ਰਮ ਰਚਾਈ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਇੰਦੁ ਭੀ ਪਾਈ ਹੁਕਮੇ
 ਅੰਦਰ ਸਾਸਿ ਅਰਸੁ ਰੇਖਾ ਸਭ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨ ਕੀਥਾਛ

ਹੁਪੁਗੇ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਪਕਨ ਅਕਾਸਾ ਹੁਕਮੇ
ਅੰਦਰ ਸ੍ਵਾਸ ਗਿਗਾਸਾ ਜੇ ਬਿਨਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਮ
ਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮ ਸੁਨਿ ਹਚ ਲਥੀਵੈ ਇ
ਓਕਰ ਪੈਗੁਰ ਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਹਿ ਲੇ
ਹੁਓ ਬਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਹ ਵਾਰਤ ਗਉਤੀ ਮਹਾਪੁ
ਨੀਤਿ ॥ ਜਿਸ ਉਚਰਤ ਉਪਜਤ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਜੇ ਇਸ
ਵਾਰ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਸੇ ਮਨ ਬਾਛਤ ਇਛੇ ਫਲ ਪ
ਵੈ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਦੁਖ ਦੰਦ ਕਲੇਸਾ ॥ ਫੁਨ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਖਹੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਜਿਹ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਹਟ ਹੈ ਯਹ

ਵਾਰੇ ਸੇਪੁਰੁਚੇਪੁਰਹਰਿਦਰਬਾਰੇ ਅਹਵਾਰਭ ੬੯.

ਗਉਤੀਸਮਾਪਤਕੀਨੀ ਤਬਘਟਾਬਿਦਿਆ

ਕੀਸਭਾਬਿਧਚੀਨੀ ਜਬਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁ

ਭਏਦਿਆਲਾ ਤਬਛੂਦਗਏਸਭਹੀਜੀਜਾਲ

ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਹਰਿਗਿਰਪਾਰੇ ਤਿਹਪਕੜਬ

ਹਭਉਲੋਸੇਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਉਕਰਹੈਗੁ

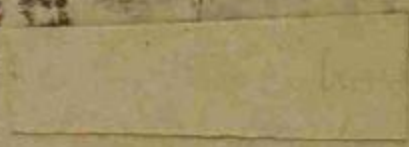
ਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾ ਹੇਸਤਿਗੁਰਮੋਹਿਲੇਹਉਬਾ

ਗਾ ॥ ੨੮ ॥

6968

ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ

॥੩੫॥

M - 3168

